

พจนานุกรมสมรรถนะของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาในกิจกรรม อย.น้อยด้านอาหารและยา

โดย

นางณัฐภาสร พสุสิทธิพงษ์

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิต

สาขาวิชาการบริหารการศึกษา แบบ 2.1 ปรัชญาดุษฎีบัณฑิต

ภาควิชาการบริหารการศึกษา

มหาวิทยาลัยศิลปากร

ปีการศึกษา 2566

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยศิลปากร

พจนานุกรมสมรรถนะของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาในกิจกรรม อย.น้อยด้านอาหารและ

ยา

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิต

สาขาวิชาการบริหารการศึกษา แบบ 2.1 ปรัชญาดุษฎีบัณฑิต

ภาควิชาการบริหารการศึกษา

มหาวิทยาลัยศิลปากร

ปีการศึกษา 2566

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยศิลปากร

THE COMPETENCY DICTIONARY OF SECONDARY STUDENT FOR ORYOR NOI
ACTIVITY IN FOOD AND DRUG

By
MRS. Nutpasorn PASUSITTHIPONG

A Thesis Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements
for Doctor of Philosophy EDUCATIONAL ADMINISTRATION
Department of Educational Administration
Academic Year 2023
Copyright of Silpakorn University

หัวข้อ	พจนานุกรมสมรรถนะของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาในกิจกรรม อย.น้อยด้านอาหารและยา
โดย	นางณัฐภร พสุสิทธิพงษ์
สาขาวิชา	การบริหารการศึกษา แบบ 2.1 ปรัชญาคุชฌีบัณฑิต
อาจารย์ที่ปรึกษาหลัก	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. สายสุตา เตียเจริญ
อาจารย์ที่ปรึกษาร่วม	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ว่าที่พันตรี ดร. นพดล เจนอักษร รองศาสตราจารย์ ดร. มัทนา วังถนอมศักดิ์

คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร ได้รับพิจารณาอนุมัติให้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิต

.....คณบดีคณะศึกษาศาสตร์
(ศาสตราจารย์ ดร. คณิต เขียววิชัย)

พิจารณาเห็นชอบโดย

.....ประธานกรรมการ
(รองศาสตราจารย์ ดร. สมบูรณ์ ศิริสรหรือ)

.....อาจารย์ที่ปรึกษาหลัก
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. สายสุตา เตียเจริญ)

.....อาจารย์ที่ปรึกษาร่วม
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ว่าที่พันตรี ดร. นพดล เจนอักษร)

.....อาจารย์ที่ปรึกษาร่วม
(รองศาสตราจารย์ ดร. มัทนา วังถนอมศักดิ์)

.....ผู้ทรงคุณวุฒิภายใน
(รองศาสตราจารย์ ดร. ศักดิ์พันธ์ ต้นวิมลรัตน์)

620630002 : การบริหารการศึกษา แบบ 2.1 ปรัชญาดุสิตบัณฑิต

คำสำคัญ : พจนานุกรม, สมรรถนะ

นาง ญัฐภษร พสุสิทธิพงษ์: พจนานุกรมสมรรถนะของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาในกิจกรรม อย.น้อย ด้านอาหารและยา อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก : ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. สายสุดา เตียเจริญ

คำสำคัญ : กิจกรรม อย.น้อยด้านอาหารและยา, พจนานุกรมสมรรถนะของนักเรียนมัธยมศึกษาในกิจกรรม อย.น้อยด้านอาหารและยา

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อทราบองค์ประกอบสมรรถนะของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาในกิจกรรม อย.น้อยด้านอาหารและยา 2) เพื่อทราบพจนานุกรมสมรรถนะของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาในกิจกรรม อย.น้อยด้านอาหารและยา 3) เพื่อทราบแนวทางการบริหารเพื่อให้เกิดสมรรถนะของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาในกิจกรรม อย.น้อยด้านอาหารและยา กลุ่มตัวอย่าง คือ โรงเรียนมัธยมศึกษาที่ดำเนินงานโครงการ อย.น้อย ผ่านเกณฑ์มาตรฐานโรงเรียน อย.น้อยระดับดีเยี่ยม จำนวน 108 โรงเรียน ผู้ให้ข้อมูลโรงเรียนละ 3 คน ประกอบด้วย 1) ผู้อำนวยการ 2) ครูที่ปรึกษาชมรม อย.น้อย และ 3) นักเรียนประธานแกนนำ อย.น้อย รวมทั้งสิ้น จำนวน 324 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย มี 3 ฉบับ (1) แบบสอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับสมรรถนะของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาในกิจกรรมอย.น้อย ด้านอาหารและยา (2) แบบยืนยันพจนานุกรมสมรรถนะของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาในกิจกรรมอย.น้อย ด้านอาหารและยา (3) แบบสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้างเกี่ยวกับแนวทางการบริหารเพื่อให้เกิดสมรรถนะของนักเรียน อย.น้อยด้านอาหารและยา สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ความถี่ ร้อยละ มัชฌิมเลขคณิต ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยัน และการวิเคราะห์เนื้อหา

ผลการวิจัยพบว่า

1) องค์ประกอบสมรรถนะของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาในกิจกรรม อย.น้อยด้านอาหารและยา ประกอบด้วย 2 องค์ประกอบ คือ องค์ประกอบที่ 1 (เกณฑ์มาตรฐานที่ 3) มีตัวแปร จำนวน 9 ตัวแปร และองค์ประกอบที่ 2 (เกณฑ์มาตรฐานที่ 4) มีตัวแปร จำนวน 8 ตัวแปร โดยมีสมรรถนะตามตัวชี้วัดของมาตรฐานที่ 3 เท่ากับ 114 สมรรถนะ และสมรรถนะตัวชี้วัดของเกณฑ์มาตรฐานที่ 4 จำนวน 71 สมรรถนะ

2) พจนานุกรมสมรรถนะของนักเรียนมัธยมศึกษาในกิจกรรม อย.น้อยด้านอาหารและยาเมื่อสังเคราะห์ตามตัวชี้วัดทั้ง 185 สมรรถนะ สามารถสังเคราะห์เขียนเป็นพจนานุกรมสมรรถนะของนักเรียนมัธยมศึกษาในกิจกรรม อย.น้อยด้านอาหารและยา ได้ 26 สมรรถนะ ดังนี้ คือ (1) การกำหนดเป้าหมาย (2) การติดต่อประสานงาน (3) การติดตามงาน (4) การตัดสินใจ (5) การทำงานเป็นทีม (6) การทำงานร่วมกับทีมงานอื่น (7) การบริหารจัดการงาน (8) การมุ่งเน้นความสำเร็จ (9) การมุ่งเน้นที่ผลลัพธ์ (10) การรวบรวมและวิเคราะห์ข้อมูล (11) การวางแผนและการจัดการ (12) การสอนงานและพัฒนาผู้อื่น (13) การสื่อสารด้วยลายลักษณ์อักษร (14) การแสวงหาข้อมูล (15) การให้และการรับข้อมูลป้อนกลับ (16) ความเข้าใจในระบบและขั้นตอนการทำงาน (17) ความคิดเชิงเหตุผล (18) ความรู้ด้านเทคนิคเฉพาะงาน (19) ความน่าเชื่อถือได้ (20) ความเป็นผู้นำ (21) ความ ใฝ่

รู้ (22) ความรู้ในการเป็นผู้ตรวจสอบ (23) ความรับผิดชอบในงาน (24) ความรู้ในด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ (25) ความสามารถในการเรียนรู้ (26) ทักษะในการบริหารเวลา

3) แนวทางการบริหารเพื่อให้เกิดสมรรถนะของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาในกิจกรรม อย.น้อยด้านอาหารและยาเป็นพหุแนวทางทั้งในด้านผู้บริหารโรงเรียน ด้านครูที่รับผิดชอบโครงการ อย.น้อยในโรงเรียน และด้านนักเรียน อย.น้อย

620630002 : Major EDUCATIONAL ADMINISTRATION

Keyword : Competency, Dictionary

MRS. Nutpasorn PASUSITTHIPONG : THE COMPETENCY DICTIONARY OF SECONDARY STUDENT FOR ORYOR NOI ACTIVITY IN FOOD AND DRUG Thesis advisor : Assistant Professor Saisuda Tiacharoen, Ph.D.

Keywords: THE COMPETENCY DICTIONARY OF SECONDARY STUDENT, ORYOR NOI'S ACTIVITY IN FOOD AND DRUG

The purposes of this research were to 1) identify factors of the competency of secondary student for oryor noi activity in food and drug. 2) identify the competency dictionary of secondary student for oryor noi activity in Food and Drug 3) identify the management guidelines to enhance competency of secondary student for oryor noi activities in food and Drug. The sample consisted 108 secondary schools that got excellent level on the Food And Drug Administration (FDA) Project. There were 3 informants in each school, comprising 1) school director 2) consulting teacher in oryor noi activity in food and drug. 3) student chairman in oryor noi activity in food and drug totally, 324. Three instruments were used to collect the data, there were 1) opinionnaire about competency components of secondary student for oryor noi activity in Food and Drug. 2) questionnaire to confirm dictionary about competency of secondary student for oryor noi activity in Food and Drug. 3) structured interview about the management guidelines to enhance competency of secondary student for oryor noi activities in food and Drug. The data were analyzed by frequency, percentage, arithmetic mean, standard deviation, confirmatory factor analysis, and content analysis.

The findings of the reseach were as follow;

1) Competency components of secondary school students in for oryor noi activity in Food and Drug consists of 2 components: Component 1 (Standard Criteria 3) has a total of 9 indicators, totaling 114 competencies, and Component 2 (Standard Criteria 4) has a total of 8 indicators. Indicating a total of 71 competencies, that were good fit with the empirical data.

2) The competency dictionary of secondary education students for oryor noi activities in Food and Drug synthesizing both components, it was found that there were a total of 17 indicators with 26 competencies compiled into a dictionary of competencies according to the following topics were (1) goal setting, (2) coordination, (3) follow-up, (4) decision making, (5) teamwork. (6) Cross-Team Collaboration (7) Operation Management (8) Achievement Orientation (9) Result Orientation

(10) Gather and Analyzing (11) Planning and Organizing (12) Coaching and developing others (13) Written communication (14) Information Seeking (15) Giving and Receiving Feedback (16) Working Process and System Understanding (17) Rational thinking (18) Technical Knowledge (19) Credibility (20) Leadership (21) Personal Mastery (22) Auditor Knowledge (23) Accountability (24) Information Technology Knowledge (25) Ability to Learn (26) Ability to Learn

3) The management guidelines to enhance competency of secondary student for oryor noi activity in Food and Drug were a multi-disciplinary approach for school administrators and school administrators. Teachers responsible for the project oryor noi activity in Food and Drug.And student for oryor noi activity in food and drug.

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้ สำเร็จลุล่วงไปด้วยดีเพราะได้รับความอนุเคราะห์อย่างยิ่งจาก ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สายสุตา เตียเจริญ อาจารย์ที่ปรึกษาหลัก ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ว่าที่พันตรี ดร.นพดล เจนอักษร รองศาสตราจารย์ ดร.มัทนา วังถนอมศักดิ์ อาจารย์ที่ปรึกษาร่วม รองศาสตราจารย์ ดร.ศักดิพันธ์ ตันวิมลรัตน์ ผู้ทรงคุณวุฒิภายใน และรองศาสตราจารย์ ดร.สมบูรณ์ ศิริสรรหิรัญ ประธานกรรมการสอบวิทยานิพนธ์ที่กรุณาให้คำปรึกษา ให้คำแนะนำให้ความช่วยเหลือที่เป็นประโยชน์อย่างยิ่งต่อผู้วิจัย ส่งผลให้วิทยานิพนธ์เล่มนี้ถูกต้องและสมบูรณ์ยิ่งขึ้น ผู้วิจัยขอกราบ ขอบพระคุณในความกรุณาของท่านเป็นอย่างสูง

ขอขอบคุณประธานและรองประธานครูแกนนำ ออย.น้อย ระดับประเทศและครูแกนนำ ออย.น้อยดีเด่น ระดับประเทศ ครูดวงจันทร์ อาจศัตรูไกล ครูวรวิวี มรกฏ ครูอุษณี โชติช่วง ครูราตรี ลือแก้ว และครูวรรณิ บุญเพิ่ม ผู้เชี่ยวชาญที่ให้คำปรึกษาแนะนำ เสนอแนะการวิเคราะห์ข้อมูลและการสร้างพจนานุกรมสมรรถนะของนักเรียน ออย.น้อยด้านอาหารและยา และขอขอบคุณ ดร.วรัญญูภรณ์ ชาลิร์กษ์ เกสัชกรหญิงวาริรัตน์ เลิศนที ดร.ประพจน์ แยมทิม นางสาวปณญนุช ตะโกจีน ผู้เชี่ยวชาญที่ เสนอแนะแนวทางการบริหารเพื่อให้เกิดสมรรถนะของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาในกิจกรรม ออย.น้อย ด้านอาหารและยา อันเป็นประโยชน์ยิ่งต่อการวิจัย และขอขอบคุณคณะครูแกนนำ ออย.น้อยทั่วประเทศ เจ้าหน้าที่จากกองพัฒนาศักยภาพผู้บริหาร สำนักงานคณะกรรมการอาหารและยา และโรงเรียน เครือข่าย ออย.น้อยที่ให้ความอนุเคราะห์ในการทดลองใช้เครื่องมือ

ขอขอบพระคุณดร.ธีร์ ภาวิงคนันท์ รองเลขาธิการคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ดร.ผดุงชัย ภูพัฒน์ ดร.สมชาติ บุญศรี ดร.ทวิช แจ่มจำรัส ผศ.ดร.วรุณรัตน์ คนชื้อ นายภูมิวรพล กุณหา นางผุสดี เวชชพิพัฒน์ นายรัฐกรณ์ อาสาสมัคร นางสาว นภัสภรณ์ มุลสิน นางสาวภควดี เจริญทิพย์ คุณประสิทธิ์ - คุณศรีนทร์ทิพย์ ประสิวและครอบครัวของผู้วิจัยที่ให้กำลังใจและช่วยเหลือให้งานวิจัย สำเร็จลุล่วงไปด้วยดี

ท้ายสุดนี้คุณค่าหรือประโยชน์อันเกิดจากวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ ผู้วิจัยขอน้อมบูชาแต่พระคุณบิดา มารดา คุณแม่พวงทอง พิณโนเอก ครูบาอาจารย์ และผู้มีพระคุณทุกท่าน

ณัฐภาธร พสุสิทธิพงษ์

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย.....	ง
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ	ฉ
กิตติกรรมประกาศ	ช
สารบัญ.....	ณ
สารบัญตาราง.....	จ
สารบัญแผนภูมิ.....	ต
บทที่ 1.....	1
บทนำ	1
ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา.....	3
ปัญหาของการวิจัย	6
วัตถุประสงค์ของการวิจัย.....	10
ข้อคำถามของการวิจัย.....	10
สมมติฐานของการวิจัย	10
กรอบแนวคิดในการวิจัย.....	10
นิยามศัพท์เฉพาะ	21
บทที่ 2.....	23
วรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง.....	23
แนวคิดทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับสมรรถนะ	23
ความหมายของสมรรถนะ (Competency).....	23
ความสำคัญของสมรรถนะ.....	29
ประเภทของสมรรถนะ	34

แนวคิดเกี่ยวกับการเสริมสร้างสมรรถนะนักเรียนระดับมัธยมศึกษาในกิจกรรม อย.น้อย ด้าน อาหารและยา	37
การดำเนินงานโครงการ อย.น้อย.....	40
ความเป็นมาของการดำเนินงานโรงเรียน อย.น้อย.....	40
เกณฑ์มาตรฐานโรงเรียน อย.น้อย	41
กระบวนการประเมินโรงเรียน อย.น้อย	45
วัตถุประสงค์ของการประเมินโรงเรียน อย.น้อย	47
ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับจากการประเมินตามเกณฑ์มาตรฐาน อย.น้อย.....	47
ความเชื่อมโยงระหว่างกิจกรรม อย.น้อย กับมาตรฐานการศึกษา ระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ.2561 และหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ.2561	47
ความรู้ด้านสุขภาพ (Health Literacy) ความรู้ด้านอาหาร (Food literacy) ความรู้ เรื่องการใช้ยา (Drug Literacy).....	51
ความรู้ด้านสุขภาพ (Health Literacy)	51
ความหมายของความรู้ด้านสุขภาพ (Health Literacy).....	52
ความสำคัญของความรู้ด้านสุขภาพ (Health Literacy)	53
กรอบแนวคิดในการสร้างเสริมความรู้ด้านสุขภาพ	55
ความรู้ด้านอาหาร (Food literacy).....	57
ความรู้เรื่องการใช้ยา (Drug Literacy).....	60
แนวทางการจัดทำพจนานุกรมสมรรถนะ (Competency Dictionary)	64
ความหมายของพจนานุกรม (Dictionary)	64
ประเภทของพจนานุกรม	65
ประโยชน์ของพจนานุกรม.....	67
การจัดทำพจนานุกรมสมรรถนะ (Competency Dictionary)	68
งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับ อย.น้อยและความรู้ด้านอาหารและยา	70
งานวิจัยในประเทศ.....	70

งานวิจัยต่างประเทศ.....	78
สรุป.....	84
บทที่ 3.....	85
การดำเนินการวิจัย.....	85
ขั้นตอนการดำเนินการวิจัย.....	85
ระเบียบวิธีการวิจัย.....	91
แผนแบบการวิจัย.....	91
ประชากร.....	92
กลุ่มตัวอย่าง.....	92
ผู้ให้ข้อมูล.....	92
ตัวแปรที่ศึกษา.....	93
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	96
การสร้างและพัฒนาเครื่องมือ.....	98
การเก็บรวบรวมข้อมูล.....	100
การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้ในการวิจัย.....	101
สรุป.....	102
บทที่ 4.....	104
ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	104
ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์องค์ประกอบสมรรถนะของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาในกิจกรรม อย.น้อย ด้านอาหารและยา.....	105
ตอนที่ 2 ผลการสร้างพจนานุกรมสมรรถนะของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาในกิจกรรม อย.น้อย ด้านอาหารและยา.....	154
ตอนที่ 3 แนวทางการบริหารเพื่อให้เกิดสมรรถนะของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาในกิจกรรม อย.น้อยด้านอาหารและยา.....	272
บทที่ 5.....	290

สรุปผลการวิจัย.....	290
อภิปรายผล.....	303
ข้อเสนอแนะ.....	341
ข้อเสนอแนะทั่วไป.....	341
ข้อเสนอแนะในการวิจัยต่อไป.....	342
ภาคผนวก.....	344
ภาคผนวก ก หนังสือเชิญประชุมคณะกรรมการครูแกนนำ อย.น้อย ระดับประเทศ.....	345
ภาคผนวก ข รายชื่อผู้เชี่ยวชาญที่เข้าร่วมประชุม.....	349
ภาคผนวก ค หนังสือขอความอนุเคราะห์ตรวจสอบเครื่องมือ รายชื่อผู้เชี่ยวชาญ.....	351
ภาคผนวก ง ผลการวิเคราะห์ IOC.....	354
ภาคผนวก จ หนังสือขอความอนุเคราะห์ ทดลองเครื่องมือวิจัย รายชื่อโรงเรียนมัธยมศึกษาที่ ดำเนินงานโครงการ อย.น้อย ผ่านเกณฑ์มาตรฐานโรงเรียน อย.น้อยระดับดีเยี่ยมจำนวน 10 โรงเรียน.....	372
ภาคผนวก ฉ ผลการวิเคราะห์ความเชื่อมั่น.....	375
ภาคผนวก ช หนังสือขอความอนุเคราะห์เก็บรวบรวมข้อมูล รายชื่อโรงเรียนมัธยมศึกษาที่ ดำเนินงานโครงการ อย.น้อย ผ่านเกณฑ์มาตรฐานโรงเรียน อย.น้อยระดับดีเยี่ยม.....	377
ภาคผนวก ซ แบบสอบถามความคิดเห็น.....	384
ภาคผนวก ฌ รายชื่อผู้เชี่ยวชาญที่ยืนยันพจนานุกรมสมรรถนะ ของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาใน กิจกรรม อย.น้อยด้านอาหารและยา.....	396
ภาคผนวก ฎ แบบยืนยันพจนานุกรมสมรรถนะ ของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาในกิจกรรม อย. น้อยด้านอาหารและยา.....	398
ภาคผนวก ฏ หนังสือขอความอนุเคราะห์สัมภาษณ์แนวทางการบริหาร เพื่อให้เกิดสมรรถนะของ นักเรียนระดับมัธยมศึกษาในกิจกรรม อย.น้อยด้านอาหารและยา รายชื่อผู้เชี่ยวชาญ.....	403
ภาคผนวก ฐ แบบสัมภาษณ์แนวทางการบริหาร เพื่อให้เกิดสมรรถนะของนักเรียนระดับ มัธยมศึกษาในกิจกรรม อย.น้อยด้านอาหารและยา.....	406
รายการอ้างอิง.....	417

สารบัญตาราง

หน้า

ตารางที่ 1 ความเชื่อมโยงระหว่างกิจกรรม อย.น้อย กับมาตรฐานการศึกษา ระดับการศึกษาขั้น.....	48
ตารางที่ 2 จำนวนประชากร กลุ่มตัวอย่าง และผู้ให้ข้อมูล	93
ตารางที่ 3 ผลการวิเคราะห์สมรรถนะในแต่ละตัวชี้วัดจากการประชุมกลุ่มย่อยของผู้เชี่ยวชาญและผู้วิจัย เกณฑ์มาตรฐานที่ 3	108
ตารางที่ 4 ผลการวิเคราะห์สมรรถนะในแต่ละตัวชี้วัดจากการประชุมกลุ่มย่อยของผู้เชี่ยวชาญและผู้วิจัย เกณฑ์มาตรฐานที่ 4	113
ตารางที่ 5 สถานภาพส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถาม	117
ตารางที่ 6 ค่ามัธยเลขคณิต (\bar{X}) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และระดับสมรรถนะของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาในกิจกรรม อย.น้อย ด้านอาหารและยา เกณฑ์มาตรฐานที่ 3 กิจกรรมด้านการตรวจสอบ ทั้งภายนอกและภายในโรงเรียน	119
ตารางที่ 7 ค่ามัธยเลขคณิต (\bar{X}) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และระดับความเห็นด้วยว่าเป็นสมรรถนะของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาในกิจกรรม อย.น้อย ด้านอาหารและยา เกณฑ์มาตรฐานที่ 4 กิจกรรมส่งเสริมสุขภาพ	125
ตารางที่ 8 ค่าดัชนีที่ใช้พิจารณาความกลมกลืนสอดคล้อง	129
ตารางที่ 9 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าสหสัมพันธ์ของตัวแปรสังเกตได้ในโมเดลการวัดกิจกรรมด้านการตรวจสอบทั้งภายนอกและภายในโรงเรียน	130
ตารางที่ 10 ผลการวิเคราะห์องค์ประกอบยืนยันอันดับที่สอง (Second order) ขององค์ประกอบ เกณฑ์มาตรฐานที่ 3 และเกณฑ์มาตรฐานที่ 4 และตัวชี้วัดสมรรถนะนักเรียนระดับมัธยมศึกษาในกิจกรรมอย.น้อยด้านอาหารและยา.....	152
ตารางที่ 11 สมรรถนะที่ปรากฏในหลายตัวชี้วัดของเกณฑ์มาตรฐานที่ 3 และเกณฑ์มาตรฐานที่ 4	156
ตารางที่ 12 การจัดอันดับความถี่ทุกตัวบ่งชี้ของสมรรถนะที่พบในเกณฑ์มาตรฐานที่ 3 และเกณฑ์มาตรฐานที่ 4	160
ตารางที่ 13 พจนานุกรมสมรรถนะของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาในกิจกรรม อย.น้อยด้านอาหารและยา สมรรถนะที่ 1 (สอยน/อย. 01) การกำหนดเป้าหมาย (Goal Setting)	163

ตารางที่ 14	พจนานุกรมสมรรถนะของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาในกิจกรรม อย.น้อยด้านอาหาร และยา สมรรถนะที่ 2 (สอยน/อย. 02) การติดต่อประสานงาน (Coordination)	167
ตารางที่ 15	พจนานุกรมสมรรถนะของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาในกิจกรรม อย.น้อยด้านอาหาร และยา สมรรถนะที่ 3 (สอยน/อย. 03) การติดตามงาน (Follow up).....	171
ตารางที่ 16	พจนานุกรมสมรรถนะของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาในกิจกรรม อย.น้อยด้านอาหาร และยา สมรรถนะที่ 4 (สอยน/อย. 04) การตัดสินใจ (Decision Making)	175
ตารางที่ 17	พจนานุกรมสมรรถนะของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาในกิจกรรม อย.น้อยด้านอาหาร และยา สมรรถนะที่ 5 (สอยน/อย. 05) การทำงานเป็นทีม (Teamwork).....	178
ตารางที่ 18	พจนานุกรมสมรรถนะของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาในกิจกรรม อย.น้อยด้านอาหาร และยา สมรรถนะที่ 6 (สอยน/อย. 06) การทำงานร่วมกับทีมงานอื่น (Cross-Team.....	182
ตารางที่ 19	พจนานุกรมสมรรถนะของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาในกิจกรรม อย.น้อยด้านอาหาร และยา สมรรถนะที่ 7 (สอยน/อย. 07) การบริหารจัดการงาน (Operation	186
ตารางที่ 20	พจนานุกรมสมรรถนะของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาในกิจกรรม อย.น้อยด้านอาหาร และยา สมรรถนะที่ 8 (สอยน/อย. 08) การมุ่งเน้นความสำเร็จ (Achievement Orientation)	189
ตารางที่ 21	พจนานุกรมสมรรถนะของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาในกิจกรรม อย.น้อยด้านอาหาร และยา สมรรถนะที่ 9 (สอยน/อย. 09) การมุ่งเน้นที่ผลลัพธ์ (Result Orientation)	193
ตารางที่ 22	พจนานุกรมสมรรถนะของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาในกิจกรรม อย.น้อยด้านอาหาร และยา สมรรถนะที่ 10 (สอยน/อย. 10) การรวบรวมและวิเคราะห์ข้อมูล (Gather and Analyzing)	196
ตารางที่ 23	พจนานุกรมสมรรถนะของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาในกิจกรรม อย.น้อยด้านอาหาร และยา สมรรถนะที่ 11 (สอยน/อย. 11) การวางแผนและการจัดการ (Planning and Organizing).....	200
ตารางที่ 24	พจนานุกรมสมรรถนะของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาในกิจกรรม อย.น้อยด้านอาหาร และยา สมรรถนะที่ 12 (สอยน/อย. 12) การสอนงานและพัฒนาผู้อื่น (Coaching Developing Others).....	204

ตารางที่ 25 พจนานุกรมสมรรถนะของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาในกิจกรรม อย.น้อยด้านอาหาร และยา สมรรถนะที่ 13 (สอยน/อย. 13) การสื่อสารด้วยลายลักษณ์อักษร (Written Communication)	208
ตารางที่ 26 พจนานุกรมสมรรถนะของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาในกิจกรรม อย.น้อยด้านอาหาร และยา สมรรถนะที่ 14 (สอยน/อย. 14) การแสวงหาข้อมูล (Information Seeking)	212
ตารางที่ 27 พจนานุกรมสมรรถนะของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาในกิจกรรม อย.น้อยด้านอาหาร และยา สมรรถนะที่ 15 (สอยน/อย. 15) การให้และการรับข้อมูลป้อนกลับ (Giving and Receiving Feedback).....	216
ตารางที่ 28 พจนานุกรมสมรรถนะของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาในกิจกรรม อย.น้อยด้านอาหาร และยา สมรรถนะที่ 16 (สอยน/อย. 16) ความเข้าใจในระบบและขั้นตอนการทำงาน (Working Process and System Understanding).....	221
ตารางที่ 29 พจนานุกรมสมรรถนะของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาในกิจกรรม อย.น้อยด้านอาหาร และยา สมรรถนะที่ 17 (สอยน/อย. 17) ความคิดเชิงเหตุผล (Rational Thinking)	225
ตารางที่ 30 พจนานุกรมสมรรถนะของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาในกิจกรรม อย.น้อยด้านอาหาร และยา สมรรถนะที่ 18 (สอยน/อย. 18) ความรู้ด้านเทคนิคเฉพาะงาน (Technical Knowledge)	229
ตารางที่ 31 พจนานุกรมสมรรถนะของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาในกิจกรรม อย.น้อยด้านอาหาร และยา สมรรถนะที่ 19 (สอยน/อย. 19) ความน่าเชื่อถือได้ (Credibility).....	233
ตารางที่ 32 พจนานุกรมสมรรถนะของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาในกิจกรรม อย.น้อยด้านอาหาร และยา สมรรถนะที่ 20 (สอยน/อย. 20) ความเป็นผู้นำ (Leadership)	237
ตารางที่ 33 พจนานุกรมสมรรถนะของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาในกิจกรรม อย.น้อยด้านอาหาร และยา สมรรถนะที่ 21 (สอยน/อย. 21) ความใฝ่รู้ (Personal Mastery)	241
ตารางที่ 34 พจนานุกรมสมรรถนะของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาในกิจกรรม อย.น้อยด้านอาหาร และยา สมรรถนะที่ 22 (สอยน/อย. 22) ความรู้ในการเป็นผู้ตรวจสอบ (Auditor Knowledge)	244
ตารางที่ 35 พจนานุกรมสมรรถนะของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาในกิจกรรม อย.น้อยด้านอาหาร และยา สมรรถนะที่ 23 (สอยน/อย. 23) ความรับผิดชอบในงาน (Accountability)	249

ตารางที่ 36 พจนานุกรมสมรรถนะของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาในกิจกรรม อย.น้อยด้านอาหาร และยา สมรรถนะที่ 24 (สอยน/อย. 24) ความรู้ในด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ (Information Technology Knowledge).....	253
ตารางที่ 37 พจนานุกรมสมรรถนะของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาในกิจกรรม อย.น้อยด้านอาหาร และยา สมรรถนะที่ 25 (สอยน/อย. 25) ความสามารถในการเรียนรู้ (Ability to Learn)	257
ตารางที่ 38 พจนานุกรมสมรรถนะของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาในกิจกรรม อย.น้อยด้านอาหาร และยา สมรรถนะที่ 26 (สอยน/อย. 26) ทักษะในการบริหารเวลา (Time Management Skills).....	261
ตารางที่ 39 ผลการยืนยันพจนานุกรมสมรรถนะของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาในกิจกรรม อย.น้อย ด้านอาหารและยา ด้านมีความถูกต้อง	266
ตารางที่ 40 ผลการยืนยันพจนานุกรมสมรรถนะของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาในกิจกรรม อย.น้อย ด้านอาหารและยา ด้านความเหมาะสม.....	267
ตารางที่ 41 ผลการยืนยันพจนานุกรมสมรรถนะของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาในกิจกรรม อย.น้อย ด้านอาหารและยา ด้านเป็นไปได้.....	269
ตารางที่ 42 ผลการยืนยันพจนานุกรมสมรรถนะของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาในกิจกรรม อย.น้อย ด้านอาหารและยา ด้านมีประโยชน์.....	270
ตารางที่ 43 สรุปค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC)	355

สารบัญแผนภูมิ

	หน้า
แผนภูมิที่ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย.....	17
แผนภูมิที่ 2 กระบวนการประเมินโรงเรียน อ ย.น้อย.....	46
แผนภูมิที่ 3 ขั้นตอนการดำเนินการวิจัย.....	90
แผนภูมิที่ 4 แผนแบบการวิจัย.....	91
แผนภูมิที่ 5 แสดงตัวแบบการวิเคราะห์ตามตัวชี้วัดทั้ง 9 ด้าน ของเกณฑ์มาตรฐานที่ 3 กิจกรรมด้าน การตรวจสอบทั้งภายนอกและภายในโรงเรียน.....	132
แผนภูมิที่ 6 การวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันเกณฑ์มาตรฐานที่ 3 ตัวชี้วัดที่ 1 สมรรถนะใน การตรวจสอบผลากภาษาขณะบรรจและเก็บอาหาร.....	133
แผนภูมิที่ 7 การวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยัน เกณฑ์มาตรฐานที่ 3 ตัวชี้วัดที่ 2 สมรรถนะในการ ตรวจสอบผลาก ภาษาขณะบรรจและเก็บรักษา.....	134
แผนภูมิที่ 8 การวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยัน เกณฑ์มาตรฐานที่ 3 ตัวชี้วัดที่ 3 สมรรถนะใน การตรวจสอบผลาก ภาษาขณะบรรจและเก็บรักษาเครื่องสำอาง.....	135
แผนภูมิที่ 9 การวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยัน เกณฑ์มาตรฐานที่ 3 ตัวชี้วัดที่ 4 สมรรถนะในการ ตรวจสอบผลาก ภาษาขณะบรรจและเก็บรักษาวัตถุอันตราย.....	136
แผนภูมิที่ 10 การวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยัน เกณฑ์มาตรฐานที่ 3 ตัวชี้วัดที่ 5 สมรรถนะในการ ตรวจสอบ คุณภาพอาหารด้านกายภาพ.....	137
แผนภูมิที่ 11 การวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยัน เกณฑ์มาตรฐานที่ 3 ตัวชี้วัดที่ 6 สมรรถนะในการ ตรวจสอบ คุณภาพยาต้านกายภาพ.....	138
แผนภูมิที่ 12 การวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยัน เกณฑ์มาตรฐานที่ 3 ตัวชี้วัดที่ 7 สมรรถนะในการ ตรวจสอบคุณภาพเครื่องสำอางด้านกายภาพ.....	139
แผนภูมิที่ 13 การวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยัน เกณฑ์มาตรฐานที่ 3 ตัวชี้วัดที่ 8 สมรรถนะ ในการตรวจสอบโฆษณาผลิตภัณฑ์สุขภาพ.....	140

แผนภูมิที่ 14 การวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยัน เกณฑ์มาตรฐานที่ 3 ตัวชี้วัดที่ 9 สมรรถนะในการตรวจสอบ โดยใช้ชุดทดสอบ เช่น อาหาร ไอโอดีนในเกลือ สารไฮโดรควิโนนในเครื่องสำอาง... 141

แผนภูมิที่ 15 การวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันตัวชี้วัดทั้ง 8 ด้านของเกณฑ์มาตรฐานที่ 4 กิจกรรมด้านส่งเสริมสุขภาพ..... 142

แผนภูมิที่ 16 การวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยัน เกณฑ์มาตรฐานที่ 4 กิจกรรมด้านส่งเสริมสุขภาพ ตัวชี้วัดที่ 1 สมรรถนะในการสำรวจพฤติกรรมการบริโภคของนักเรียน 143

แผนภูมิที่ 17 การวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยัน เกณฑ์มาตรฐานที่ 4 กิจกรรมด้านส่งเสริมสุขภาพ ตัวชี้วัดที่ 2 สมรรถนะในการตรวจสอบสุขาภิบาลอาหารในโรงเรียนของนักเรียน 144

แผนภูมิที่ 18 การวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยัน เกณฑ์มาตรฐานที่ 4 กิจกรรมด้านส่งเสริมสุขภาพ ตัวชี้วัดที่ 3 สมรรถนะในการตรวจสอบความสะอาดของห้องน้ำ ห้องส้วมในโรงเรียน..... 145

แผนภูมิที่ 19 การวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยัน เกณฑ์มาตรฐานที่ 4 กิจกรรมด้านส่งเสริมสุขภาพ ตัวชี้วัดที่ 4 สมรรถนะในการตรวจสอบสภาพห้องพยาบาลและตู้ยา 146

แผนภูมิที่ 20 การวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยัน เกณฑ์มาตรฐานที่ 4 กิจกรรมด้านส่งเสริมสุขภาพ ตัวชี้วัดที่ 5 สมรรถนะในการตรวจสอบคุณภาพน้ำดื่มในโรงเรียน 147

แผนภูมิที่ 21 การวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยัน เกณฑ์มาตรฐานที่ 4 กิจกรรมด้านส่งเสริมสุขภาพ ตัวชี้วัดที่ 6 สมรรถนะในการส่งเสริมให้มีอาหารเพื่อสุขภาพ..... 148

แผนภูมิที่ 22 การวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยัน เกณฑ์มาตรฐานที่ 4 กิจกรรมด้านส่งเสริมสุขภาพ ตัวชี้วัดที่ 7 สมรรถนะในการส่งเสริมการจัดทำโครงการแก้ไขปัญหาสุขภาพในโรงเรียน 149

แผนภูมิที่ 23 การวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยัน เกณฑ์มาตรฐานที่ 4 กิจกรรมด้านส่งเสริมสุขภาพ ตัวชี้วัดที่ 8 สมรรถนะในการสำรวจ และดูแลสุขอนามัยนักเรียน..... 150

แผนภูมิที่ 24 การวิเคราะห์องค์ประกอบยืนยันอันดับที่สอง (Second order) ขององค์ประกอบมาตรฐานและตัวชี้วัดสมรรถนะนักเรียนระดับมัธยมศึกษาในกิจกรรมอย.น้อยด้านอาหารและยา .. 151

บทที่ 1

บทนำ

จากสภาพการเปลี่ยนแปลงด้านเศรษฐกิจ สังคมและความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีสารสนเทศ โดยเฉพาะอย่างยิ่งการเปลี่ยนแปลงอย่างฉับพลันทางดิจิทัล (Digital Disruption) มาสู่สภาวะที่พลิกผันแบบ VUCA World และเปลี่ยนผ่านมาสู่ยุคที่โลกอันแสนประหลาดแบบ BANI ในยุคปัจจุบัน ทำให้ทุกประเทศในประชาคมโลกให้ความสำคัญ และเร่งการเตรียมความพร้อมเพื่อรองรับสภาวะการณ์ของโลกที่เปลี่ยนแปลง การศึกษาถือได้ว่าเป็นกลไกสำคัญของการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ให้มีคุณภาพ เพื่อพัฒนาคนไทยให้มีศักยภาพ ทักษะ ความรู้ ความสามารถ และสมรรถนะให้พร้อมรับมือต่อแรงกดดันภายนอกจากกระแสการเปลี่ยนแปลงดังกล่าว ความท้าทายที่เป็นพลวัตของโลกศตวรรษที่ 21 ทั้งในส่วนที่เป็นแรงกดดันภายนอก ได้แก่ การเปลี่ยนแปลงของบริบทเศรษฐกิจ และสังคมโลกอันเนื่องจากการปฏิวัติดิจิทัล (Digital Revolution) การเปลี่ยนแปลงอุตสาหกรรม 4.0 (The Fourth Industrial Revolution) การดำเนินงานเพื่อบรรลุเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืนขององค์การสหประชาชาติ 2573 (Sustainable Development Goals : SDGs 2030) ที่ประเทศไทยได้ให้สัตยาบัน รวมทั้งผลกระทบของการเป็นประชาคมอาเซียนและความต้องการกำลังคนที่มีทักษะในศตวรรษที่ 21¹ และจากแนวโน้มการศึกษาในหลายประเทศได้ให้ความสำคัญอย่างมากกับ “ทักษะ” (Skill) หรือความชำนาญในการปฏิบัติมากยิ่งขึ้นกว่าเนื้อหาตามตำรา (Content) มาตรฐานการศึกษาของชาติจึงเป็นข้อกำหนดเกี่ยวกับคุณลักษณะคุณภาพที่พึงประสงค์ของคนไทย เพื่อให้สถานศึกษาทุกแห่งยึดเป็นกรอบสำหรับสร้างคนไทย 4.0 ที่แตกต่างตามบริบทของท้องถิ่น และของสถานศึกษาสามารถเป็นกำลังสำคัญในการพัฒนาประเทศ ในทุกมิติเป็นมาตรฐานผลลัพธ์ที่พึงประสงค์ตามบริบท ระดับ และประเภทการศึกษา ซึ่งการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ที่มีคุณภาพนั้นจะเป็นรากฐานสำคัญที่จะทำให้เกิดความก้าวหน้าทั้งทางด้านเศรษฐกิจ สังคมและการสร้างความได้เปรียบในการแข่งขันและยืนหยัดในเวทีโลก² โดยผลลัพธ์ที่พึงประสงค์ของผู้เรียนจะต้องมีความเพียร ใฝ่เรียนรู้ และมีทักษะการเรียนรู้ตลอดชีวิตเพื่อก้าวทันโลกยุคดิจิทัลและโลกในอนาคต และมีสมรรถนะ (competency) ที่เกิดจากความรู้ ความรอบรู้ด้านต่างๆ มีสุนทรียรักษ์และประยุกต์

¹ สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา , **แผนการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2560 – 2579**, กระทรวงศึกษาธิการ (กรุงเทพฯ: สำนักงานเลขาธิการ, 2560), บทสรุปสำหรับผู้บริหาร หน้า 8

² สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา, **สมรรถนะการศึกษาไทยในเวที ปี 2563 (IMD 2020)**, กระทรวงศึกษาธิการ, คำนำ หน้า ก

ใช้ภูมิปัญญาไทย มีทักษะชีวิตเพื่อสร้างงานหรือสัมมาอาชีพ และคุณภาพชีวิตที่ดีต่อตนเอง ครอบครัว และสังคม³ อย่างไรก็ตามกระแสการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว ได้มีอิทธิพลต่อการพัฒนาสังคมโลก ในทุกด้านรวมทั้งระบบการศึกษา จึงจำเป็นต้องมีการพัฒนาไปตาม การเปลี่ยนแปลงดังกล่าว เพื่อทำให้เกิดความทันสมัยและความอยู่รอดได้ มวลองค์ความรู้ที่มาจากระบบการศึกษาทั้งหมดที่เกิดขึ้นกับสังคม จะเป็นเครื่องมือที่มีความหมายต่อการพัฒนาทั้งสิ้น ดังนั้นการจัดการศึกษาในยุค BANI จะต้องเพิ่มความเข้มข้นในการผลิตคนที่มีประสิทธิภาพ และมีสมรรถนะทั้งในด้านความรู้ การมีทักษะและการมีคุณลักษณะส่วนบุคคลอย่างรอบด้านเพื่อให้ผู้เรียนมีสมรรถนะ (competency) ที่พึงประสงค์ และสามารถอยู่ในโลกยุค BANI ได้อย่างรู้เท่าทัน และอยู่ได้อย่างปลอดภัย โดยนำกระบวนการศึกษา และการเรียนรู้มาใช้เป็นแกนหลักในการพัฒนาสมรรถนะของคนในชาติ เพื่อให้สามารถพึ่งพาตนเองได้⁴ ต่อมา ยุทธศาสตร์ชาติ พ.ศ.2561 – 2580 ในส่วนยุทธศาสตร์ที่ 3 ด้านการพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพทรัพยากรมนุษย์ ก็ได้มีจุดมุ่งหมายสำคัญในการวางรากฐาน การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ซึ่งเป็นปัจจัยสำคัญในการนำพาประเทศไปสู่ประเทศที่พัฒนาแล้วตามเป้าหมายในอีก 20 ปีข้างหน้า ให้เป็นคนไทยที่มีการพัฒนาในทุกมิติ และในทุกช่วงวัยอย่างมีคุณภาพ⁵ และทักษะสำคัญที่เด็กและเยาวชนควรมี คือทักษะการเรียนรู้และนวัตกรรม หรือ 3Rs ได้แก่ อ่านออก (Reading) เขียนได้ (Writing) และคิดเลขเป็น (Arithmetic) และ 8Cs⁴ ได้แก่ ทักษะด้านการคิดอย่างมีวิจารณญาณ และทักษะในการแก้ปัญหา (Critical Thinking and Problem) ทักษะด้านการสร้างสรรค์และนวัตกรรม (Creativity and Innovation) ทักษะด้านความเข้าใจความต่างวัฒนธรรม ต่างกระบวนทัศน์ (Cross-cultural Understanding) ทักษะความร่วมมือ การทำงานเป็นทีม และภาวะผู้นำ (Collaboration, Teamwork and Leadership) ทักษะ ด้านการสื่อสารสารสนเทศ และรู้เท่าทันสื่อ (Communications, Information, and Media Literacy) ทักษะด้านคอมพิวเตอร์ และเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร (Computing and ICT Literacy) ทักษะอาชีพ และทักษะการเรียนรู้

³ สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา, **มาตรฐานการศึกษาของชาติ พ.ศ.2561**, เข้าถึงเมื่อ 28 ตุลาคม 2564, เข้าถึงได้จาก “ <https://eduservice.yru.ac.th/newweb/files/mua/1651-file.pdf>”

⁴ กระทรวงศึกษาธิการ, **หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551**. (กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย, 2552). 6-7

⁵ สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา, **แผนการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2560 – 2579**. เข้าถึงเมื่อ 12 มกราคม 2565, เข้าถึงได้จาก “<https://backoffice.onec.go.th/uploaded/Outstand/2017-EdPlan60-79.pdf>”

(Career and Learning Skill) มีความเมตตา กรุณา มีคุณธรรมและมีระเบียบวินัย (Compassion)⁶ ทักษะทั้งหมดดังกล่าวเป็นสิ่งที่จำเป็นสำหรับเด็กและเยาวชนในยุคแห่งศตวรรษที่ 21 เป็นอย่างมาก ซึ่งมีความแตกต่างจากการเรียนรู้ในอดีต เพื่อส่งผลให้การเรียนรู้ของผู้เรียนมีคุณภาพมากยิ่งขึ้น

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ในปัจจุบันด้วยสภาวะการณ์ที่เปลี่ยนแปลงไปอย่างรวดเร็ว ทำให้พฤติกรรมสุขภาพของเด็กและเยาวชนมีความเปลี่ยนแปลงไปจากอดีต แบบแผนการใช้ชีวิต พฤติกรรม ค่านิยม วัฒนธรรม ต่างชาติ กระแสการบริโภคนิยม ส่งผลต่อพฤติกรรมของเด็กและเยาวชนอย่างมาก โดยเฉพาะความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีอย่างรวดเร็วทำให้เกิดสื่อใหม่ๆ มากมาย ซึ่งสื่อต่างๆ ได้พัฒนารูปแบบการนำเสนอโดยมีเป้าหมายในเชิงพาณิชย์มากยิ่งขึ้น เนื่องจากการแข่งขันทางการตลาดที่สูงจึงทำให้ผู้ผลิตและผู้จำหน่ายใช้การโฆษณาและกลยุทธ์ทางการตลาด เพื่อจูงใจผู้บริโภคซื้อสินค้าและบริการของตน โดยเฉพาะผลิตภัณฑ์อาหารซึ่งสร้างรายได้มหาศาลให้แก่ผู้ประกอบการ ซึ่งมีการพัฒนาการดำเนินการดังกล่าวอย่างไม่หยุดยั้ง ทำให้เด็กและเยาวชนมีความเสี่ยงต่อปัญหาสุขภาพ เนื่องจากการบริโภคอาหารที่ไม่มีคุณค่าทางโภชนาการ เช่น ขนมกรุบกรอบ น้ำอัดลม เครื่องดื่มผสมน้ำตาลมากเกินไปเกินความต้องการของร่างกาย ซึ่งส่งผลเสียต่อสุขภาพทั้งปัจจุบันและในช่วงวัยต่อไปของชีวิต กล่าวคือ อาจทำให้เด็กขาดสารอาหาร และมีภาวะโภชนาการเกิน การเจริญเติบโตช้า เจ็บป่วยบ่อย ขาดความสามารถในการเรียนรู้ ผลสัมฤทธิ์ในการเรียนต่ำ รวมทั้งมีสมรรถภาพในการทำกิจกรรมและการเล่นกีฬาต่ำ และในอนาคตอาจเกิดผลกระทบตามมาในด้านการเกิดโรคไม่ติดต่อเรื้อรัง เช่น โรคเบาหวาน โรคหัวใจ โรคความดันโลหิตสูง และโรคไต เป็นต้น⁷ แนวโน้มของสถานการณ์ปัญหาสุขภาพของประชากรโลกและคนไทย แสดงให้เห็นว่าการเจ็บป่วยด้วยโรคเรื้อรังและโรคที่สามารถป้องกันได้ด้วยการปฏิบัติตัวที่ถูกต้องและเหมาะสม มีเพิ่มมากขึ้นและรุนแรงขึ้น เมื่อวิเคราะห์ถึงสาเหตุของปัญหาดังกล่าว พบว่า มีความเกี่ยวข้องกับพหุปัจจัย (multiple factors) ในหลากหลายระดับ (multiple level) และปัจจัยสำคัญที่เป็นประเด็นกล่าวถึงมากที่สุดในช่วงสองทศวรรษที่ผ่านมา โดยองค์การอนามัยโลกได้ส่งสัญญาณเป็นระยะด้วยการเผยแพร่เอกสารทางวิชาการ

⁶ สำนักมาตรฐานการศึกษาและพัฒนาศึกษาเรียนรู้, **แผนพัฒนาการศึกษาขั้นพื้นฐาน (พ.ศ. 2566 – 2567)**, พิมพ์ครั้งที่ 1 (กรุงเทพฯ: สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ, 2565), 7-8.

⁷ สำนักงานกองทุนสนับสนุนการสร้างเสริมสุขภาพ, **บริโภคอาหารถูกต้อง ลดปัญหาด้านสุขภาพคนไทย**, เข้าถึงเมื่อ 23 ส.ค.65, เข้าถึงได้จาก
“<http://www.thaihealth.or.th/Content/html>.”

กำหนดให้เป็นประเด็นสำคัญในการประชุมระดับนานาชาติ และส่งเสริมให้ประชาชนมีความรอบรู้ด้านสุขภาพ (Health literacy) ซึ่ง“ความรอบรู้ด้านสุขภาพ (health literacy)” เป็นทักษะสำคัญที่นานาชาติให้ความสำคัญเป็นอันดับต้นๆ ในการจัดการปัญหาเกี่ยวกับสุขภาพในปัจจุบัน เช่นเดียวกับองค์การอนามัยโลกที่ระบุว่า ความรอบรู้ด้านสุขภาพ คือ กุญแจที่สำคัญที่จะเอาชนะความท้าทายในเรื่องโรคไม่ติดต่อเรื้อรัง ปัญหาสิ่งแวดล้อมและพฤติกรรม สุขภาพ เป็นการแก้ที่ต้นเหตุของปัญหา ใช้ต้นทุนต่ำแต่ประสิทธิผลสูง ช่วยส่งเสริม สนับสนุนเป้าหมาย การพัฒนาที่ยั่งยืน (SDGs) ในปี 2030 ของสหประชาชาติ⁸

การพัฒนาสมรรถนะผู้เรียนเพื่อให้ผู้เรียนก้าวเข้าสู่ความเป็นพลเมืองในศตวรรษที่ 21 คือเป็นคนในเมืองที่มีความสุขในการเรียนรู้ตลอดชีวิต มีทักษะชีวิตทักษะอาชีพ คิดได้วิเคราะห์เป็น มีคุณธรรมจริยธรรม สามารถปรับตัวเข้ากับบริบทของสังคมโลกได้ มีความรักและเข้าใจในชุมชนท้องถิ่น มีความภูมิใจในตนเอง เคารพตัวเอง มีจิตสำนึกสาธารณะ สำนึกของความเป็นพลเมืองและมีความเป็นมนุษย์ที่เคารพและยอมรับความหลากหลายของชีวิต⁹ ซึ่งความเป็นพลเมืองในศตวรรษ ที่ 21 ต้องมีความรู้ ความคิด จิตสำนึก ทักษะและความสามารถที่จำเป็นที่จะดำรงชีวิตอยู่ในสังคม ได้อย่างมีความสุข ซึ่งสอดคล้องและสัมพันธ์กับการดำเนินกิจกรรมของนักเรียน อย.น้อย ที่เน้นให้ผู้เรียนมีความกระตือรือร้นในการทำกิจกรรมที่สร้างสรรค์ และเป็นผู้ที่มีศักยภาพในตัวเอง สามารถนำความรู้ที่ได้รับไปปรับให้เกิดมีพฤติกรรมการบริโภคที่เหมาะสม ทั้งยังสามารถนำความรู้ไปช่วยเหลือเพื่อน ๆ และครอบครัวให้รู้จักการบริโภคที่ปลอดภัย อนึ่งได้สอดคล้องกับสมรรถนะสำคัญของผู้เรียนตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ที่ได้กำหนดให้สมรรถนะสำคัญของผู้เรียนเป็นเป้าหมายในการพัฒนาผู้เรียน เพื่อเป็นแนวทางให้แก่สถานศึกษาในการประเมินสมรรถนะสำคัญของผู้เรียนตามหลักสูตรแกนกลางใน 5 สมรรถนะ ในการประเมินสมรรถนะผู้เรียนเพื่อใช้ในระดับสถานศึกษาในแต่ละระดับช่วงชั้น ได้แก่ ระดับประถมศึกษา ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น และระดับ

⁸ World Health Organization, **Health Promotion Glossary**. Division of Health Promotion, Education and Communication, Health Education and Health Promotion Unit, World Health Organization. Geneva, 1-10

⁹ Education Reform Assembly, **Thai citizens in the 21st century**. Retrieved 2018, เข้าถึงเมื่อ 4 ก.ย. 64, เข้าถึงได้จาก <https://www.facebook.com/EducationReformAssemblyTH>.

มัธยมศึกษาตอนปลาย¹⁰ ได้แก่ 1) ความสามารถในการสื่อสาร คือความรู้สึกและทักษะของตนเอง เพื่อแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสารและประสบการณ์อันจะเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาตนเองและสังคม รวมทั้งการเจรจาต่อรองเพื่อขจัดและลดปัญหาความขัดแย้งต่าง ๆ การเลือกรับหรือไม่รับข้อมูลข่าวสาร ด้วยหลักเหตุผลและความถูกต้อง ตลอดจนการเลือกใช้วิธีการสื่อสารที่มีประสิทธิภาพ โดยคำนึงถึงผลกระทบที่มีต่อตนเองและสังคมซึ่งสอดคล้องกับ ICT Literacy 2) ความสามารถในการคิด คือ เป็นความสามารถในการคิดวิเคราะห์ คิดสังเคราะห์ คิดสร้างสรรค์ คิดอย่างมีวิจารณญาณ และการคิด ที่เป็นระบบ เพื่อนำไปสู่การสร้างองค์ความรู้หรือสารสนเทศเพื่อการตัดสินใจเกี่ยวกับตนเองและสังคมได้อย่างเหมาะสมซึ่งสอดคล้องกับ Learning Thinking Skills 3) ความสามารถในการแก้ปัญหาเป็นความสามารถในการแก้ปัญหาและอุปสรรคต่างๆ ที่เผชิญได้อย่างถูกต้องเหมาะสม บนพื้นฐานของหลักเหตุผล คุณธรรมและข้อมูลสารสนเทศ เข้าใจความสัมพันธ์และการเปลี่ยนแปลงของเหตุการณ์ต่างๆ ในสังคม แสวงหาความรู้ ประยุกต์ความรู้มาใช้ในการป้องกันและแก้ไขปัญหา และมีการตัดสินใจที่มีประสิทธิภาพโดยคำนึงถึงผลกระทบที่เกิดขึ้นต่อตนเอง สังคมและสิ่งแวดล้อม ซึ่งสอดคล้องกับ Life skill 4) ความสามารถในการใช้ทักษะชีวิต เป็นความสามารถในการนำกระบวนการต่างๆ ไปใช้ในการดำเนินชีวิตประจำวัน การเรียนรู้ด้วยตนเอง การเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง การทำงาน และการอยู่ร่วมกันในสังคมด้วยการสร้างเสริมความสัมพันธ์อันดีระหว่างบุคคล การจัดการปัญหาและความขัดแย้งต่าง ๆ ได้อย่างเหมาะสม การปรับตัวให้ทันกับการเปลี่ยนแปลงของสังคมและสภาพแวดล้อม และการรู้จักหลีกเลี่ยงพฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์ที่ส่งผลกระทบต่อตนเองและผู้อื่น ซึ่งสอดคล้องกับ Life skill 5) ความสามารถในการใช้เทคโนโลยี เป็นความสามารถในการเลือกและใช้เทคโนโลยีด้านต่างๆ และมีทักษะกระบวนการทางเทคโนโลยีเพื่อการพัฒนาตนเองและสังคมในด้าน การเรียนรู้ การสื่อสาร การทำงาน การแก้ปัญหาอย่างสร้างสรรค์ ถูกต้อง เหมาะสม และมีคุณธรรม ซึ่งสอดคล้องกับ ICT Literacy¹¹ ซึ่งสอดคล้องกับกิจกรรม อย.น้อยของนักเรียน ที่ต้องมีความรอบรู้ ด้านอาหารและยา มีทักษะชีวิต มีสมรรถนะในการทำกิจกรรม อย.น้อย ชิมทราบความรู้ ทักษะคิด และมีพฤติกรรมการบริโภคที่เหมาะสม ในกรณีนี้ผู้เรียนจำเป็นต้องมีสมรรถนะในการปฏิบัติกิจกรรม อย.น้อยด้านอาหารและยา เพื่อจะช่วยให้ผู้เรียนมีความสุขที่ดี มีการดำรงชีวิตได้อย่างปลอดภัยในเรื่องของสุขภาพ และส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียน ที่จะสามารถเรียนรู้ได้อย่าง

¹⁰ สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน, **คู่มือประเมินสมรรถนะสำคัญของผู้เรียน ระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551**, (กรุงเทพฯ : สำนักทดสอบการศึกษา สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กระทรวงศึกษาธิการ, 2551)

¹¹ IGNITE THAILAND, **บทบาทของผู้เรียนในศตวรรษที่ 21**, เข้าถึงเมื่อ 24 ธ.ค.66, เข้าถึงได้จาก <https://www.ignitethailand.org/content/4756/ignite>

เต็มที่โดยไม่ต้องเสียเวลาในการไปรักษาตัวที่โรงพยาบาล ซึ่งความรู้ด้านอาหารและยา คือคุณลักษณะเชิงพฤติกรรมที่เป็นผลมาจากความรู้ ทักษะ ความสามารถและคุณลักษณะอื่นๆ ที่ทำให้นักเรียนสามารถสร้างผลงานอื่น ๆ ในองค์กรซึ่งผู้บริหารควรให้ความสำคัญ ในการส่งเสริมสนับสนุนให้นักเรียนได้ทำกิจกรรม อย.น้อย โดยสมรรถนะของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาในกิจกรรม อย.น้อย ด้านอาหารและยามีหลากหลาย ในงานวิจัยเล่มนี้จะได้ทราบแนวทางในการบริหารให้เกิดสมรรถนะของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาในกิจกรรม อย.น้อย ด้านอาหารและยา

พจนานุกรมสมรรถนะของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาในกิจกรรม อย.น้อยด้านอาหารและยา ใช้แนวการสร้างพจนานุกรมสมรรถนะ (Competency Dictionary) มีวิธีการดำเนินการใช้แนวการจัดทำพจนานุกรมสมรรถนะสมรรถนะของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาในกิจกรรม อย.น้อยด้านอาหารและยา ประกอบด้วยส่วนที่สำคัญรวมทั้งหมด 7 ส่วน ได้แก่ 1) ชื่อสมรรถนะ 2) คำนิยาม 3) มุมมอง 4) วัตถุประสงค์ 5) ผู้กำหนดเป้าหมาย 6) การประเมินระดับความสามารถของสมรรถนะ 7) ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับจากสมรรถนะในกิจกรรม อย.น้อยด้านอาหารและยา 8) เอกสารที่เกี่ยวข้อง 9) ผู้เก็บข้อมูล

ดังนั้น การสร้างพจนานุกรมสมรรถนะของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาในกิจกรรม อย.น้อยด้านอาหารและยา ในการวิจัยครั้งนี้จะเป็นประโยชน์สำหรับผู้บริหารที่ดำเนินงานโครงการโรงเรียน อย.น้อยทั่วประเทศ ในการนำไปใช้ในการปฏิบัติกิจกรรม อย.น้อยเพื่อให้นักเรียนมีการเฝ้าระวังส่งเสริมการบริโภคอาหารและยา และมีพฤติกรรมบริโภคที่เหมาะสมและมีสุขภาพที่ดีต่อไป

ปัญหาของการวิจัย

รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. 2560 มาตรา 55 กล่าวว่า รัฐต้องดำเนินการให้ประชาชนได้รับบริการสาธารณสุขที่มีประสิทธิภาพอย่างทั่วถึง เสริมสร้างให้ประชาชนมีความรู้พื้นฐานที่เกี่ยวกับการส่งเสริมสุขภาพและการป้องกันโรค สอดคล้องกับแผนยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี (พ.ศ.2560 – 2579) ที่เน้นยุทธศาสตร์การพัฒนาและสร้างเสริมศักยภาพ ทรัพยากรมนุษย์มุ่งเน้นในการพัฒนาเพื่อให้ประชาชนทุกช่วงวัยมีคุณภาพชีวิตที่ดี และได้รับการบริการทางสังคมที่มีคุณภาพ¹² โดยเฉพาะ “วัยรุ่นและเยาวชน” เป็นกลุ่มประชากรในช่วงวัยที่กำลังเปลี่ยนจากวัยเด็กสู่วัยผู้ใหญ่ ภายใต้การเปลี่ยนแปลงทั้งทางร่างกายและจิตใจนี้ ปัจจัยสภาพแวดล้อม ครอบครัวและบุคคลรอบข้าง รวมถึงสิ่งเร้าและสิ่งกระตุ้นรอบด้าน เป็นทั้งปัจจัยบวกและปัจจัยเสี่ยงที่สังคม โดยเฉพาะครอบครัวและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องต้องทำความเข้าใจ ให้ความสำคัญ และการสนับสนุนที่

¹² สำนักสำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย (สำนักงานการพิมพ์ สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, 2560).

เหมาะสมเนื่องจากการบริโภคอาหารของวัยรุ่นและเยาวชน มีเทคโนโลยีและแอปพลิเคชันที่สามารถสั่งซื้ออาหารเข้ามามีบทบาทเพิ่มขึ้น แต่การเลือกส่วนใหญ่ยังขึ้นอยู่กับความชอบและความอยากเป็นปัจจัยหลัก มากกว่าคำนึงถึงคุณค่าทางโภชนาการ ทำให้วัยรุ่นและเยาวชนจำนวนมากยังคงเลือกกินอาหารที่ไม่ดีต่อสุขภาพ ขณะที่การบริโภคผักและผลไม้ยังอยู่ในระดับที่ต่ำ¹³ ซึ่งวัยรุ่นเหล่านี้มีโอกาสที่จะเสี่ยงต่อการเป็นโรคไม่ติดต่อเรื้อรัง (NCDs) ในอนาคตได้ โดยโรคไม่ติดต่อเรื้อรังเป็นโรคที่ไม่สามารถติดต่อจากคนหนึ่งไปอีกคนหนึ่ง ไม่มีสาเหตุจากการติดเชื้อเฉียบพลัน แต่เป็นสาเหตุการเจ็บป่วยหรืออันตรายต่อชีวิตในระยะยาว และทำให้เกิดความต้องการในการดูแลรักษาระยะยาวหรือตลอดชีวิตที่เหลืออยู่ และนานาประเทศทั้งประเทศกำลังพัฒนาเห็นสอดคล้องเช่นเดียวกับองค์การอนามัยโลก ให้การเน้นหนักในการแก้ไขปัญหาโรคไม่ติดต่อ 5 โรคสำคัญคือ โรคหัวใจและหลอดเลือด โรคเบาหวาน, โรคมะเร็ง โรคทางเดินหายใจเรื้อรัง และปัญหาสุขภาพจิต ดังนั้น “ความรอบรู้ด้านสุขภาพ (Health Literacy)” จึงเป็นทักษะสำคัญที่นานาชาติให้ความสำคัญเป็นอันดับต้น ๆ ในการจัดการปัญหาเกี่ยวกับสุขภาพในปัจจุบัน มุ่งเป้าให้มีพฤติกรรมสุขภาพ เป้าหมายดีขึ้น เพื่อสุขภาพที่ดีขึ้น ลดอัตราป่วยและอัตราตายได้ และการสื่อสาร บอกรู้ โดยต้องการให้เกิดทักษะในการนำข้อมูล ความรู้ ข่าวสารที่ถูกต้องไปกระจายบอกรู้ต่อเพื่อน ครอบครัวและชุมชนได้อย่างถูกต้อง ซึ่งถือเป็นกุญแจที่สำคัญที่จะเอาชนะความท้าทายในเรื่องโรคไม่ติดต่อเรื้อรัง ซึ่งเป็นปัญหาสาธารณสุขสำคัญทั้งการเสริมสร้างความรอบรู้ด้านสุขภาพให้กับบุคคล เป็นมาตรการด้านสุขภาพที่ใช้ต้นทุนต่ำแต่ประสิทธิผลสูง การปลูกฝังและพัฒนาทักษะชีวิตต่างๆ รวมถึงทักษะด้านความรู้ด้านอาหารและยาให้มีประสิทธิภาพ มีความจำเป็นที่ต้องดำเนินการตั้งแต่ในวัยเด็กผ่านรูปแบบกิจกรรมที่หลากหลายในโรงเรียน โดยเฉพาะกับกลุ่มเยาวชนที่มีศักยภาพ และมีความคิดเชิงสร้างสรรค์ไม่จำกัด ซึ่งการดำเนินงานโรงเรียน อัย.น้อย ถือเป็นหนึ่งโครงการที่มีการดำเนินงานอย่างต่อเนื่องในกลุ่มเป้าหมายที่เป็นเยาวชน ครอบคลุมทั้งมิติด้านสุขภาพและสิ่งแวดล้อม

สำนักงานคณะกรรมการอาหารและยา (อย.) ได้ร่วมมือกับ กรมวิทยาศาสตร์การแพทย์ กรมอนามัย และสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (สพฐ.) เนื่องจากได้เล็งเห็นความสำคัญของเด็กที่อยู่ในวัยเรียน ซึ่งเป็นผู้ที่กระตือรือร้นในการทำกิจกรรมที่สร้างสรรค์ และเป็นผู้ที่มีศักยภาพในตัวเอง ได้ริเริ่มโครงการ อัย.น้อย โดยการดำเนินงานโรงเรียน อัย.น้อย มีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนาทักษะด้านการเฝ้าระวัง ตรวจสอบผลิตภัณฑ์สุขภาพในสถานศึกษา ด้านการสื่อสาร

¹³ สถาบันวิจัยประชากรและสังคม, สุขภาพคนไทย 2563: สองทศวรรษปฏิรูปการศึกษาไทย ความล้มเหลวและความสำเร็จ, พิมพ์ครั้งที่ 1 (นครปฐม : สถาบันวิจัยประชากรสังคม มหาวิทยาลัยมหิดล, 2562), 8-9

เดือนภัย และด้านการส่งเสริมสุขภาพที่มุ่งหวังให้นักเรียนสมาชิกในโรงเรียน ออย.น้อย มีพฤติกรรมการบริโภคที่เหมาะสม ดิถอาวรุททางปัญญาให้เป็นเกราะป้องกันตัว เพื่อลดปัจจัยเสี่ยงจากการใช้ผลิตภัณฑ์สุขภาพ ช่วยให้เด็กและเยาวชนเติบโตใหญ่มีสุขภาพดี โดยได้มีการพัฒนากิจกรรมสำคัญรูปแบบสื่อสนับสนุนต่าง ๆ รวมถึงอบรมครูผู้สอนในโรงเรียน ออย.น้อยและสร้างนักเรียนแกนนำ โดยมีโรงเรียนเป้าหมาย คือ โรงเรียนประถมศึกษา โรงเรียนประถมศึกษาขยายโอกาส และโรงเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น ซึ่งดำเนินงานมาอย่างต่อเนื่องตั้งแต่ พ.ศ.2546 ปัจจุบันมีโรงเรียนสมาชิกกว่า 17,345 แห่ง แต่ในจำนวนนี้มีโรงเรียนเพียง 2,500 แห่งโดยเฉลี่ยต่อปีเท่านั้น ที่ส่งผลการประเมินตนเอง และได้รับการรับรองระดับต่าง ๆ ตามเกณฑ์มาตรฐานโรงเรียน ออย.น้อย ซึ่งเป็นเกณฑ์ที่กำหนดกิจกรรมขั้นพื้นฐานที่แนะนำให้สถานศึกษาได้ดำเนินการ เพื่อจัดการปัญหาด้านผลิตภัณฑ์สุขภาพ¹⁴ เพื่อให้โรงเรียนสมาชิกมีความปลอดภัยจากผลิตภัณฑ์สุขภาพในสถานศึกษา ทั้งในแง่สิ่งแวดล้อมและพฤติกรรมที่ถูกต้องเหมาะสมของนักเรียน ซึ่งถือว่าโรงเรียนที่ผ่านเกณฑ์มาตรฐานโรงเรียน ออย.น้อยมีสัดส่วนที่น้อยมาก คิดเป็นร้อยละ 14.41 ของโรงเรียนที่สมัครเข้าร่วมเป็นสมาชิกโรงเรียน ออย.น้อย ปัญหาที่ผ่านมากเกิดจากโรงเรียน ออย.น้อยยังไม่ได้ตั้งศักยภาพของนักเรียนแกนนำ ออย.น้อยมาใช้ในการดำเนินกิจกรรมได้อย่างเต็มที่ การดำเนินการโครงการ ออย.น้อยตลอดจนเผยแพร่ข่าวสารจะเป็นครูที่ปรึกษาโครงการดำเนินการเป็นส่วนใหญ่ และการดำเนินโครงการ ออย.น้อยมักจะอยู่ในลักษณะของชมรม ซึ่งสมาชิกของชมรมจะเข้ามาใหม่ทุกภาคเรียน ทำให้นักเรียนที่เป็นสมาชิกใหม่ยังขาดความรู้ ทักษะ และแนวทางการปฏิบัติในการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมบริโภคที่เหมาะสม อีกทั้งบางโรงเรียนประสบปัญหาครูที่รับผิดชอบโครงการ ออย.น้อยมีการย้ายไปสถานศึกษาแห่งใหม่ เปลี่ยนสายงาน หรือเกษียณอายุราชการ ผลที่ตามมาคือ ความไม่ต่อเนื่องในการดำเนินกิจกรรมของนักเรียนแกนนำ ออย.น้อย¹⁵ และปัญหาสำคัญที่สุดเกิดจากการในการดำเนินกิจกรรมตามโครงการออย.น้อยนั้น นักเรียน ออย.น้อยจะต้องมีสมรรถนะที่จำเป็นในการปฏิบัติงาน จึงจะทำให้การปฏิบัติงานของนักเรียน ออย.น้อยลุล่วงไปด้วยดี ทำให้การสื่อสารของงาน ออย.น้อยไปถึงเพื่อนนักเรียนในโรงเรียนนั้นได้ ดังนั้นผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะศึกษาสมรรถนะที่จำเป็นสำหรับนักเรียน ออย.น้อยว่าประกอบด้วยสมรรถนะอะไรบ้าง

¹⁴ สำนักงานคณะกรรมการอาหารและยา, ข้อมูลผลการดำเนินงานโรงเรียน ออย.น้อย, เข้าถึงเมื่อ 5 ม.ค.65, เข้าถึงได้จาก, “<http://www.oryanoi.com>.”

¹⁵ กองพัฒนาศักยภาพผู้บริโภค “การสำรวจข้อมูลพฤติกรรมสุขภาพของนักเรียน ออย.น้อย ปีงบประมาณ พ.ศ.2559”, (กรุงเทพฯ: กองพัฒนาศักยภาพสำนักงานคณะกรรมการอาหารและยา กระทรวงสาธารณสุข, 2559)

เนื่องจากการสร้างพจนานุกรมสมรรถนะของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาในกิจกรรม อย.น้อย ด้านอาหารและยา ยังไม่มีการจัดทำในเรื่องนี้ เมื่อผู้วิจัยได้ทราบองค์ประกอบสมรรถนะนักเรียนระดับมัธยมศึกษาในกิจกรรม อย.น้อยด้านอาหารและยาแล้ว ผู้วิจัยจึงได้สร้างพจนานุกรมสมรรถนะของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาในกิจกรรม อย.น้อยด้านอาหารและยานี้ขึ้นมา เพื่อจะบอกว่าสมรรถนะในแต่ละตัวหมายถึงอะไร และแต่ละระดับต้องทำอะไรบ้าง ในงานวิจัยนี้จะเป็นประโยชน์สำหรับโรงเรียนมัธยมศึกษาที่ดำเนินโครงการ อย.น้อย เพื่อนำไปใช้บริหารงานในการดำเนินกิจกรรมโครงการ อย.น้อยตามเกณฑ์มาตรฐานโรงเรียน อย.น้อยได้อย่างมีประสิทธิภาพมากขึ้น ทำให้นักเรียนเกิดสมรรถนะในด้านอาหารและยา จนเกิดความรู้ (Health Literacy) ด้านอาหารและยาเพื่อสุขภาพที่ดีของนักเรียน ครูและบุคลากร ครอบครัว ตลอดจนสังคมและประเทศชาติต่อไป

จากปัญหาดังกล่าว ผู้บริหารสถานศึกษาควรให้ความสำคัญในการสนับสนุนให้นักเรียนแกนนำ อย.น้อยมีสมรรถนะและศักยภาพที่ดีเพียงพอในการดำเนินกิจกรรมตามโครงการ อย.น้อยอย่างต่อเนื่อง ให้ความสำคัญกับสุขภาพของนักเรียนควบคู่ไปกับการบริหารด้านวิชาการ เพราะวัยเด็กและเยาวชนเป็นกลุ่มที่มีความสำคัญต่อการสร้างรากฐานให้มั่นคงต่อการพัฒนาประเทศในอนาคต การที่เด็กจะเจริญเติบโตเป็นผู้ใหญ่ที่มีศักยภาพได้นั้น จะต้องได้รับการเลี้ยงดูและส่งเสริมสุขภาพให้เหมาะสมกับวัย เมื่อสุขภาพดีจะส่งผลต่อการเรียน ทำให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนดีขึ้น ภาวะการเจ็บป่วยจากการบริโภคอาหารที่ไม่ถูกต้อง และการรับประทานยาที่เกินต่อความจำเป็นของร่างกายจะส่งผลกระทบต่อพัฒนาการทั้งร่างกาย สติปัญญา อารมณ์ และสังคม ดังนั้น ผู้บริหารของโรงเรียนจึงมีความสำคัญอย่างยิ่งต่อการพัฒนาคุณภาพของเด็กทั้งด้านองค์ความรู้จากการเรียนการสอน รวมถึงการปลูกฝังพฤติกรรมสุขภาพที่ดีให้กับเด็ก¹⁶ ควรเข้ามาแก้ไขปัญหาสุขภาพของผู้เรียนด้วยการสร้างความตระหนักให้เกิดขึ้นกับผู้เกี่ยวข้องทุกฝ่าย ส่งเสริมให้มีความต่อเนื่องของสมาชิกโครงการอย.น้อยในแต่ละระดับชั้นให้มากขึ้นเพื่อนำไปสู่การควบคุมและแก้ไขปัญหาลักษณะที่เกิดจากการบริโภคอาหารและยาที่ไม่ถูกต้อง เพราะถ้าปล่อยให้ปัญหาสุขภาพดำเนินต่อไปโดยไม่ได้รีบแก้ไข ปัญหานี้ก็จะกลายเป็นปัญหาที่เรื้อรังส่งผลกระทบต่อสุขภาพและผลการเรียนของนักเรียนได้ในอนาคต

¹⁶กรมอนามัย กระทรวงสาธารณสุข , แนวทางการควบคุมป้องกันภาวะอ้วนในเด็กนักเรียน , (สำนักโภชนาการ, 2557), 6

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อทราบองค์ประกอบสมรรถนะของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาในกิจกรรม อย.น้อย ด้านอาหารและยา
2. เพื่อทราบพจนานุกรมสมรรถนะของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาในกิจกรรม อย.น้อย ด้านอาหารและยา
3. เพื่อทราบแนวทางการบริหารเพื่อให้เกิดสมรรถนะของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาในกิจกรรม อย.น้อยด้านอาหารและยา

ข้อคำถามของการวิจัย

1. องค์ประกอบสมรรถนะของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาในกิจกรรม อย.น้อย ด้านอาหารและยาสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์หรือไม่
2. พจนานุกรมสมรรถนะของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาในกิจกรรม อย.น้อย ด้านอาหารและยาเป็นอย่างไร
3. แนวทางการบริหารเพื่อให้เกิดสมรรถนะของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาในกิจกรรม อย.น้อยด้านอาหารและยาเป็นอย่างไร

สมมติฐานของการวิจัย

1. องค์ประกอบสมรรถนะของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาในกิจกรรม อย.น้อย ด้านอาหารและยาสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์
2. พจนานุกรมสมรรถนะของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาในกิจกรรม อย.น้อย ด้านอาหารและยาเป็นกลุ่มตัวแปรที่จัดเรียงตามหมวดหมู่
3. แนวทางการบริหารเพื่อให้เกิดสมรรถนะของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาในกิจกรรม อย.น้อยด้านอาหารและยาเป็นพหุแนวทาง

กรอบแนวคิดในการวิจัย

ในการวิจัยเพื่อศึกษาพจนานุกรมสมรรถนะของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาในกิจกรรม อย.น้อย ด้านอาหารและยา ผู้วิจัยได้กำหนดกรอบแนวคิดจากองค์ความรู้ในเรื่องต่อไปนี้

1. แนวคิดจากคู่มือเกณฑ์มาตรฐานโรงเรียน อย.น้อย

โครงการ อย.น้อย เป็นโครงการรณรงค์ให้เกิดความปลอดภัยในการบริโภคผลิตภัณฑ์สุขภาพ ได้แก่ อาหาร ยา เครื่องสำอาง วัตถุอันตราย และเครื่องมือแพทย์ ร่วมกับหน่วยงานภาคี

ต่างๆ ดำเนินการจัดทำกระบวนการเผยแพร่ความรู้ให้กลุ่มนักเรียน ผ่านกิจกรรมโครงการ อย.น้อย แนวทางหนึ่งที่สำคัญงานคณะกรรมการอาหารและยานำมาใช้คือ การให้โรงเรียนที่เข้าร่วมโครงการ อย.น้อย ดำเนินการประเมินกิจกรรมโครงการอย่างน้อยของตนเองว่าอยู่ในระดับใด ควรมีการพัฒนา ให้ดีขึ้นอย่างไร ตามคู่มือเกณฑ์มาตรฐานโรงเรียน อย.น้อย โดยเกณฑ์มาตรฐานโรงเรียน อย.น้อย¹⁷ กำหนดเป็นจำนวน 7 เกณฑ์มาตรฐานโดยสามารถแบ่งออกเป็นเกณฑ์ย่อยได้อีกรวมอย่างน้อย 56 ตัวชี้วัด ดังนี้ 1) เกณฑ์มาตรฐานที่ 1 โครงสร้างชมรม / ชุมนุมและองค์ประกอบ มีเกณฑ์ย่อยจำนวน 7 ตัวชี้วัด 2) เกณฑ์มาตรฐานที่ 2 กิจกรรมเผยแพร่ประชาสัมพันธ์ และรณรงค์ มีเกณฑ์ย่อยจำนวน 8 ตัวชี้วัด 3) เกณฑ์มาตรฐานที่ 3 กิจกรรมด้านการตรวจสอบทั้งภายนอกและภายในโรงเรียน มีเกณฑ์ย่อยจำนวน 9 ตัวชี้วัด 4) เกณฑ์มาตรฐานที่ 4 กิจกรรมส่งเสริมสุขภาพ มีเกณฑ์ย่อยจำนวน 8 ตัวชี้วัด 5) เกณฑ์มาตรฐานที่ 5 กิจกรรมบูรณาการสู่การเรียนการสอน มีเกณฑ์ย่อยจำนวน 9 ตัวชี้วัด 6) เกณฑ์มาตรฐานที่ 6 การสนับสนุนชมรม / ชุมนุม อย.น้อย มีเกณฑ์ย่อยจำนวน 6 ตัวชี้วัด 7) เกณฑ์มาตรฐานที่ 7 กิจกรรมพิเศษอื่น ๆ มีเกณฑ์ย่อยจำนวน 9 ตัวชี้วัด จากเกณฑ์มาตรฐานโรงเรียน อย.น้อยทั้ง 7 มาตรฐาน จากการประชุมกลุ่มย่อยร่วมกับผู้เชี่ยวชาญซึ่งประกอบด้วย คณะกรรมการแกนนำอย.น้อยระดับประเทศจำนวน 5 คน ได้พิจารณาเกณฑ์มาตรฐานโรงเรียน อย.น้อยทั้งหมด 7 เกณฑ์มาตรฐาน ซึ่งที่ประชุมมีมติร่วมกันว่าเกณฑ์มาตรฐานที่เหมาะสมสำหรับ พิจารณาสรรถะนักเรียนมัธยมศึกษาในกิจกรรม อย.น้อยด้านอาหารและยา มี 2 เกณฑ์มาตรฐาน คือ เกณฑ์มาตรฐานที่ 3 กิจกรรมด้านการตรวจสอบทั้งภายนอกและภายในโรงเรียน มี 9 ตัวชี้วัด และ เกณฑ์มาตรฐานที่ 4 กิจกรรมส่งเสริมสุขภาพ มี 8 ตัวชี้วัด

2. แนวทางการจัดทำพจนานุกรมสมรรถนะ (Competency Dictionary) ซึ่งมี รายละเอียดดังต่อไปนี้¹⁸

- 1) ชื่อสมรรถนะ
- 2) คำนิยาม
- 3) มุมมอง

¹⁷ สำนักงานคณะกรรมการอาหารและยา กระทรวงสาธารณสุข, คู่มือเกณฑ์มาตรฐาน โรงเรียน อย.น้อย (ฉบับปรับปรุง ปีงบประมาณ 2562) (กรุงเทพฯ : ห้างหุ้นส่วนจำกัด เอ็น.เอ. รัตนะเทรตติ้ง, 2562), 5-19

¹⁸ อารณีย์ ภูวิทย์พันธ์, Competency Dictionary (กรุงเทพฯ: เอช อาร์ เซ็นเตอร์, 2548), 31-194.

- 4) วัตถุประสงค์
- 5) ผู้กำหนดเป้าหมาย
- 6) การประเมินระดับความสามารถของสมรรถนะ
- 7) ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับจากสมรรถนะในกิจกรรม ออ.น้อยด้านอาหารและยา
- 8) เอกสารที่เกี่ยวข้อง
- 9) ผู้เก็บข้อมูล

3. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ได้ศึกษางานวิจัยในประเทศและต่างประเทศ เช่น

จตุภูมิ เขตจัตุรัส รายงานผลการสำรวจพฤติกรรมสุขภาพของนักเรียน ออ.น้อยเชิงปริมาณ และเชิงคุณภาพ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ.2556¹⁹ กองพัฒนาศักยภาพผู้บริหาร โศก สำนักงานคณะกรรมการอาหารและยา ได้รายงานผลการสำรวจข้อมูลพฤติกรรมสุขภาพของนักเรียน ออ.น้อยเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2557²⁰ สุนิสา ประวิชัย และคณะ ได้การสำรวจข้อมูลพฤติกรรมสุขภาพของนักเรียน ออ.น้อยปีงบประมาณ พ.ศ. 2558²¹ วีระชัย นลวชัย และคณะ ทำการวิจัยเรื่อง รูปแบบการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมอาหารปลอดภัยของนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น²² กองพัฒนาศักยภาพผู้บริหาร โศก สำนักงานคณะกรรมการอาหารและยา

¹⁹ จตุภูมิ เขตจัตุรัส, “รายงานผลการสำรวจพฤติกรรมสุขภาพของนักเรียนออ.น้อยเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ.2556” (กรุงเทพฯ: กองพัฒนาศักยภาพผู้บริหาร โศก สำนักงานคณะกรรมการอาหารและยา กระทรวงสาธารณสุข, 2556)

²⁰ กองพัฒนาศักยภาพผู้บริหาร โศก สำนักงานคณะกรรมการอาหารและยา “รายงานผลการสำรวจข้อมูลพฤติกรรมสุขภาพของนักเรียน ออ.น้อยเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ.2557”, (กรุงเทพฯ: กองพัฒนาศักยภาพสำนักงานคณะกรรมการอาหารและยา กระทรวงสาธารณสุข, 2557)

²¹ สุนิสา ประวิชัย และคณะ, “การสำรวจข้อมูลพฤติกรรมสุขภาพของนักเรียน ออ.น้อยปีงบประมาณ พ.ศ. 2558” (กรุงเทพฯ : กองพัฒนาศักยภาพผู้บริหาร โศก สำนักงานคณะกรรมการอาหารและยา กระทรวงสาธารณสุข, 2558)

²² วีระชัย นลวชัย และคณะ, “รูปแบบการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมอาหารปลอดภัยของนักเรียนชั้น มัธยมศึกษาตอนต้น”, (กรุงเทพฯ: สำนักงานคณะกรรมการอาหารและยา กระทรวงสาธารณสุข, 2558)

ได้ทำการศึกษาข้อมูลพฤติกรรมสุขภาพของนักเรียน อย.น้อย ประจำปี 2559²³ วีระชัย นลวชัย และคณะทำการวิจัยเรื่อง การพัฒนารูปแบบการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมการบริโภคอาหารปลอดภัยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น²⁴ ศิริกุล อำพนธ์ และคณะ ทำการวิจัยเรื่อง การพัฒนารูปแบบการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมการบริโภคอาหารของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นเพื่อลดปัจจัยเสี่ยงต่อโรคไม่ติดต่อเรื้อรัง (NCDs)²⁵ ณภัทร ลอยล่อง และคณะ ได้ศึกษาเรื่อง ปัจจัยที่มีผลต่อการปฏิบัติงานการจัดการอาหารปลอดภัยของนักเรียนชมรมเยาวชนคนคุ้มครองผู้บริโภค จังหวัดจันทบุรี²⁶ วิมล โรมมา และคณะ ได้สำรวจความรอบรู้ด้านสุขภาพของประชาชนไทย อายุ 15 ปีขึ้นไป²⁷ อีรศักดิ์ ศรีพิทักษ์ ได้ศึกษาปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อความรอบรู้ด้านสุขภาพเกี่ยวกับพฤติกรรมการบริโภคอาหารและการออกกำลังกายเพื่อป้องกันโรคอ้วนของนักเรียนวัยรุ่น จังหวัดยะลา²⁸ กองพัฒนาศักยภาพผู้บริโภค สำนักงานคณะกรรมการอาหารและยา ได้ศึกษาเรื่อง การพัฒนาพฤติกรรมการบริโภคอาหารของ

²³ กองพัฒนาศักยภาพผู้บริโภค “การสำรวจข้อมูลพฤติกรรมสุขภาพของนักเรียน อย.น้อย ปีงบประมาณ พ.ศ.2559”, (กรุงเทพฯ: กองพัฒนาศักยภาพสำนักงานคณะกรรมการอาหารและยา กระทรวงสาธารณสุข, 2559)

²⁴ วีระชัย นลวชัย และ คณะ, “การพัฒนารูปแบบการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมอาหารของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น” (กรุงเทพฯ: สำนักงานคณะกรรมการอาหารและยา กระทรวงสาธารณสุข, 2559), ก-ข

²⁵ ศิริกุล อำพนธ์และคณะ, “การพัฒนารูปแบบการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมการบริโภคอาหารของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นเพื่อลดปัจจัยเสี่ยงต่อโรคไม่ติดต่อเรื้อรัง (NCDs)” (กรุงเทพฯ : สำนักงานคณะกรรมการอาหารและยา กระทรวงสาธารณสุข, 2560), ก-ข

²⁶ ณภัทร ลอยล่องและคณะ, “ปัจจัยที่มีผลต่อการปฏิบัติงานการจัดการอาหารปลอดภัยของนักเรียนชมรมเยาวชนคนคุ้มครองผู้บริโภค จังหวัดจันทบุรี”(วิทยานิพนธ์คณะสาธารณสุขศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา, 2560), ก.

²⁷ วิมล โรมมา และสายชล คล้อยเอี่ยม , “การสำรวจความรอบรู้ด้านสุขภาพของประชาชนไทยอายุ 15 ปีขึ้นไป พ.ศ. 2560 (ระยะที่ 1)” (สถาบันวิจัยระบบสาธารณสุข, 2560), จ

²⁸ อีรศักดิ์ ศรีพิทักษ์ , “ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อความรอบรู้ด้านสุขภาพเกี่ยวกับพฤติกรรมการบริโภคอาหารและการออกกำลังกายเพื่อป้องกันโรคอ้วนของนักเรียนวัยรุ่น จังหวัดยะลา” (วิทยานิพนธ์สาธารณสุขศาสตรมหาบัณฑิต สาขาสาธารณสุขชุมชน มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา, 2561) ง.

นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นเพื่อลดปัจจัยเสี่ยง ต่อโรคไม่ติดต่อเรื้อรัง (NCDs)²⁹ ฐิตารัตน์ สิงห์ทอง ได้ศึกษาเรื่อง ผลของโปรแกรมส่งเสริมความรู้ด้านโภชนาการต่อพฤติกรรมการบริโภคอาหารของ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น³⁰ อัจฉรวาทิ ศรียะศักดิ์ และคณะ ได้ศึกษาเรื่อง ความรอบรู้ด้าน สุขภาพเรื่องฉลากโภชนาการในเด็กวัยเรียน: กรณีศึกษาจังหวัดเพชรบุรี 2563³¹ วราภรณ์ ยังเอี่ยม ได้ศึกษาเรื่อง ความรอบรู้ด้านอาหารและโภชนาการ: นิยาม และการประยุกต์ใช้³² กิ่งแก้ว สำรวรินทร์ ได้ทำการศึกษาเรื่อง การพัฒนาเครื่องมือประเมินความรู้ด้านอาหารและโภชนาการในนักเรียนชั้น มัธยมศึกษาตอนต้น³³ ประมินทร์ ทองประพันธ์ ได้ศึกษาเรื่อง ผลของโปรแกรมความรู้ด้านอาหาร และโภชนาการของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 -6 ตำบลหนองโสน อำเภอสว่างงามจังหวัดพิจิตร³⁴ อีกทั้งได้ศึกษางานวิจัยต่างประเทศที่เกี่ยวข้อง เช่น โลลา (Lila) และคณะ ได้ศึกษาเรื่อง บทบาทและ ผลกระทบของความเป็นผู้นำของนักเรียนต่อผู้เข้าร่วมโปรแกรมการรับประทานอาหารเพื่อสุขภาพ

²⁹ กองพัฒนาศักยภาพผู้บริโภค “การสำรวจข้อมูลพฤติกรรมการสุขภาพของนักเรียน อายุน้อย ปีงบประมาณ พ.ศ.2562”, (กรุงเทพฯ: กองพัฒนาศักยภาพสำนักงานคณะกรรมการอาหารและยา กระทรวงสาธารณสุข, 2562), จ

³⁰ ฐิตารัตน์ สิงห์ทอง , “ผลของโปรแกรมส่งเสริมความรู้ด้านโภชนาการต่อพฤติกรรมการบริโภคอาหารของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น” (วิทยานิพนธ์สาธารณสุขศาสตรมหาบัณฑิต คณะสาธารณสุขศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2563), ง.

³¹ อัจฉรวาทิ ศรียะศักดิ์ และคณะ, “ความรู้ด้านสุขภาพเรื่องฉลากโภชนาการในเด็กวัยเรียน: กรณีศึกษาจังหวัดเพชรบุรี 2563” (Academic Journal of Community Public Health, 6(02), 70 - 82

³² วราภรณ์ ยังเอี่ยม, ความรอบรู้ด้านอาหารและโภชนาการ: นิยาม และการประยุกต์ใช้, วารสารสาธารณสุขศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร 3, 3 (กันยายน – ธันวาคม, 2564): 1-8

³³ กิ่งแก้ว สำรวรินทร์, “การพัฒนาเครื่องมือประเมินความรู้ด้านอาหารและโภชนาการในนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น” (วิทยานิพนธ์ปริญญาสาธารณสุขศาสตรดุษฎีบัณฑิต มหาวิทยาลัยนเรศวร, 2565), ค

³⁴ ประมินทร์ ทองประพันธ์, “ผลของโปรแกรมความรู้ด้านอาหารและโภชนาการของนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6 ตำบลหนองโสน อำเภอสว่างงาม จังหวัดพิจิตร”(วิทยานิพนธ์คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยพิจิตร, 2565), ก.

และการออกกำลังกาย³⁵ แนนซี (Nancy) ได้ศึกษาเรื่อง การศึกษาบทบาทของการเสริมพลังเยาวชน ในการป้องกันโรคอ้วนในวัยรุ่นในชุมชนผู้มีรายได้น้อย³⁶ ลาริสซา (Larissa), เจสสิก้า (Jessica) และ สปริง (Spring) ได้ศึกษาเรื่อง การร่วมมือเพื่อเสริมสร้างโปรแกรมอาหารในโรงเรียนในเขตการศึกษา ตะวันออกเฉียงใต้ เพื่อประเมินความเป็นไปได้ของโปรแกรม FAV5³⁷ มาเรียม (Mariam) และคณะ ได้ทำการศึกษาเรื่อง การวิจัยปฏิบัติการแบบมีส่วนร่วมของเยาวชนเพื่อป้องกันโรคอ้วน³⁸ อาซัม (Azam) ได้ศึกษาเรื่อง มาตรการเพื่อส่งเสริมความรู้ด้านอาหารและโภชนาการ (FNLIT) ในเด็กนักเรียนชั้นประถมศึกษาในโรงเรียน³⁹ อัลลี (Allie) ได้ศึกษาเรื่อง การมีส่วนร่วมของนักเรียนใน

³⁵ Lila Gutuskey, Nate McCaughtry, Bo Shen, Erin Centeio, and Alex Garn, **The role and impact of student leadership on participants in a healthy eating and physical activity programme (December 2014)**, Health Education Journal 75(1). Available from <https://www.researchgate.net/publication/269575344>

³⁶ Nancy Muturi, “Examining the role of youth empowerment in preventing adolescence obesity in low-income communities”. *Journal of Adolescence* 68(October 2018) : 242 -251.

³⁷ Larissa Calancie, Jessica Soldavini, Spring Dawson-McClure, “Partnering to Strengthen School Meals Programs in a Southeastern School District”. *Progress in Community Health Partnerships: Research, Education, and Action*. 12(3) (2018), 289 – 296

³⁸ Mariam Mandoh, Julie Redfern Seema, Mihrshahi, Hoi Lun Cheng, Philayrath and Phongsavan Stephanie R. Partridge, “ Shifting From Tokenism to Meaningful Adolescent Participation in Research for Obesity Prevention: A Systematic Scoping Review” *Progress in Community Health Partnerships: Research, Education, and Action* Johns Hopkins University Press. 12(3) (2018): 289-296

³⁹ Azam Doustmohammadian, Nasrin Omidvar, and Elham Shakibazadeh, “School-based interventions for promoting food and nutrition literacy (FNLIT) in elementary school children: a systematic review protocol” *Doustmohammadian et al. Systematic Reviews* (2020) Available form <https://doi.org/10.1186/s13643-020-01339-0>

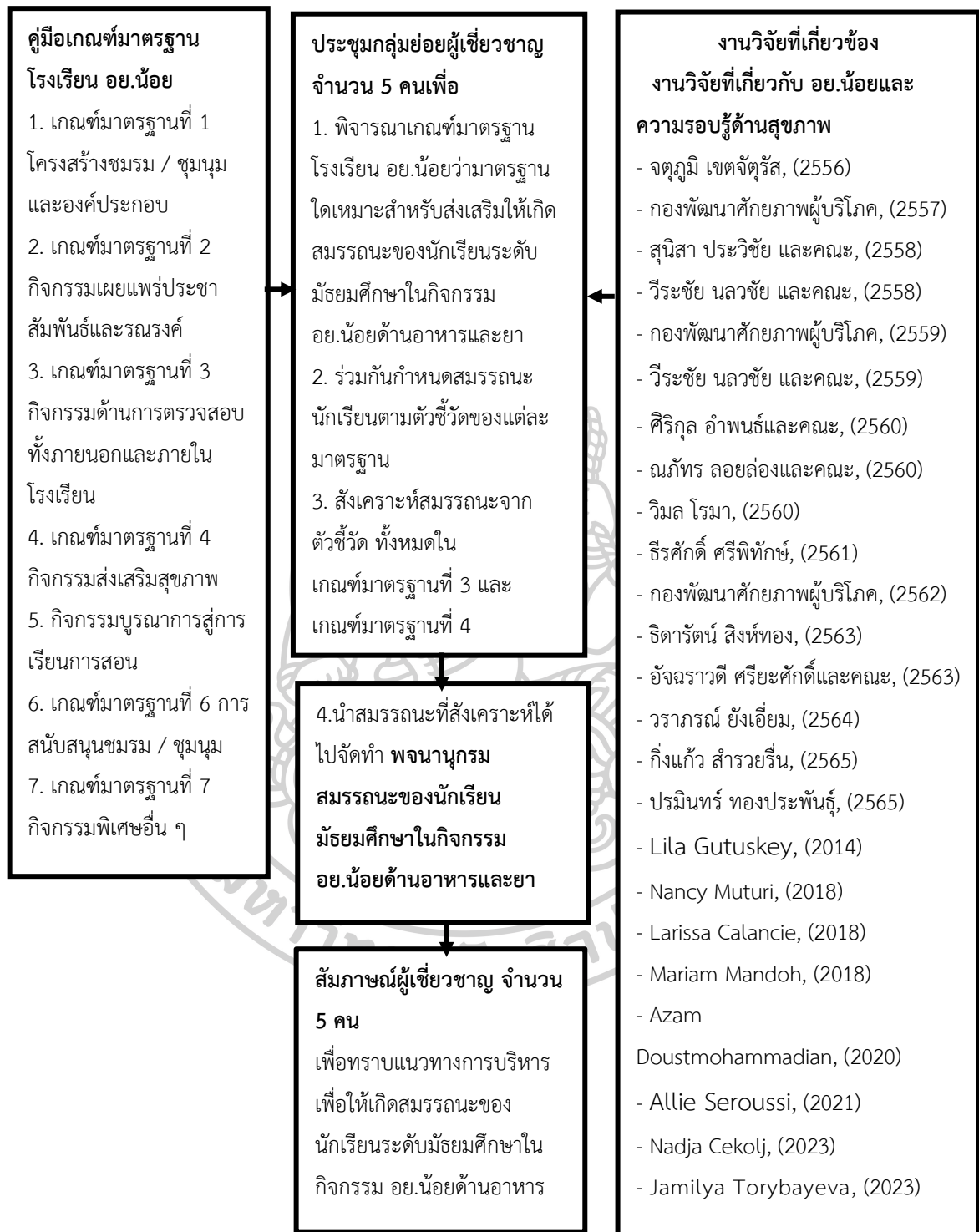
โครงการอาหารของโรงเรียน⁴⁰ นัจจา (Nadja) และโบจানা (Bojana) ได้ศึกษาเรื่อง ชมรมอาสาสมัครของโรงเรียน (SVC)⁴¹ จามิลลา (Jamilya), มุขัมหมัดจัน (Mukhammedjan) และไอนูร์ (Ainur) ได้ร่วมกันศึกษาเรื่อง ปัญหาการจัดกิจกรรมจิตอาสาเพื่อสร้างสภาพแวดล้อมทางการศึกษาที่ปลอดภัยจากมุมมองของวิถีชีวิตที่มีสุขภาพดีสำหรับนักเรียน⁴²

จากแนวคิดทฤษฎีดังกล่าว สามารถนำมาประกอบเป็นข้อขยายทางทฤษฎีของการวิจัยที่ผู้วิจัยใช้เป็นกรอบแนวคิดในการวิจัยครั้งนี้ ดังแสดงในแผนภูมิที่ 1

⁴⁰ Allie Seroussi , “Student Engagement in School Meal Programs: Engagement Efforts, Opportunities, and Sustainability Program Authorized to Offer Degree: Nutritional Sciences Program School of Public Health University of Washington (2021). 1-28

⁴¹ Nadja Cekolj, & Bojana Cullum Ilic, “School volunteering clubs: How the school context and organisational support shape (UN) successfulness” Faculty of Humanities and Social Sciences, University of Rijeka (Croatia) (2023) Available form <https://doi.org/10.36315/2023v2end025>

⁴² Jamilya Torybayeva, Mukhammedjan Tuseev and Ainur Zhorabekova, “ THE Problem of organizing volunteer activities to provide a safe educational environment from the perspective of a healthy lifestyle of student youth” Doctor of Pedagogical Sciences, Professor Khoja Akhmet Yassawi International Kazakh-Turkish University (2023), Available from <https://doi.org/10.47526/2023-3/2664-0686.16>

แผนภูมิที่ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

ที่มา : สำนักงานคณะกรรมการอาหารและยา กระทรวงสาธารณสุข, **คู่มือเกณฑ์มาตรฐานโรงเรียน ออ.น้อย** (ฉบับปรับปรุง ปีงบประมาณ 2562)

: จตุภูมิ เขตจัตุรัส, “รายงานผลการสำรวจพฤติกรรมสุขภาพของนักเรียน ออ.น้อยเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ.2556” (กรุงเทพฯ: กองพัฒนาศักยภาพผู้บริโภคร สำนักงานคณะกรรมการอาหารและยา กระทรวงสาธารณสุข, 2556), 1-2

: กองพัฒนาศักยภาพผู้บริโภคร สำนักงานคณะกรรมการอาหารและยา “รายงานผลการสำรวจข้อมูลพฤติกรรมสุขภาพของนักเรียน ออ.น้อยเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ.2557”, (กรุงเทพฯ: กองพัฒนาศักยภาพสำนักงานคณะกรรมการอาหารและยา กระทรวงสาธารณสุข, 2557), ง

: สุนิสา ประวิชัย และคณะ, “การสำรวจข้อมูลพฤติกรรมสุขภาพของนักเรียน ออ. น้อย ปีงบประมาณ พ.ศ. 2558” (กรุงเทพฯ: กองพัฒนาศักยภาพผู้บริโภคร สำนักงานคณะกรรมการอาหารและยา กระทรวงสาธารณสุข, 2558), 1-5

: วีระชัย นลวชัย และคณะ, “รูปแบบการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมอาหารปลอดภัยของนักเรียนชั้น มัธยมศึกษาตอนต้น”, (กรุงเทพฯ: สำนักงานคณะกรรมการอาหารและยา กระทรวงสาธารณสุข, 2558), 166-180

: กองพัฒนาศักยภาพผู้บริโภคร, “การสำรวจข้อมูลพฤติกรรมสุขภาพของนักเรียน ออ.น้อย ปีงบประมาณ พ.ศ.2559”, (กรุงเทพฯ: กองพัฒนาศักยภาพสำนักงานคณะกรรมการอาหารและยา กระทรวงสาธารณสุข, 2559)

: วีระชัย นลวชัย และคณะ, “การพัฒนาปรับเปลี่ยนพฤติกรรมอาหารของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น” (กรุงเทพฯ: สำนักงานคณะกรรมการอาหารและยา กระทรวงสาธารณสุข, 2559), ก-ข

: ศิริกุล อำพนธ์และคณะ, “การพัฒนาปรับเปลี่ยนพฤติกรรมบริโภคอาหารของ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นเพื่อลดปัจจัยเสี่ยงต่อโรคไม่ติดต่อเรื้อรัง (NCDs)” (กรุงเทพฯ: สำนักงานคณะกรรมการอาหารและยา กระทรวงสาธารณสุข, 2560), ก-ข

: ณภัทร ลอยล่องและคณะ, “ปัจจัยที่มีผลต่อการปฏิบัติงานการจัดการอาหารปลอดภัยของนักเรียนชมรมเยาวชนคนคุ้มครองผู้บริโภคร จังหวัดจันทบุรี” (วิทยานิพนธ์คณะสาธารณสุขศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา, 2560), ก.

: วิมล โรมา และสายชล คล้อยเอี่ยม, “การสำรวจความรอบด้านสุขภาพของประชาชนไทยอายุ 15 ปีขึ้นไป พ.ศ. 2560 (ระยะที่ 1)” (สถาบันวิจัยระบบสาธารณสุข 2560), จ

: ธีรศักดิ์ ศรีพิทักษ์, “ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อความรอบรู้ด้านสุขภาพเกี่ยวกับพฤติกรรมการบริโภคอาหารและการออกกำลังกายเพื่อป้องกันโรคอ้วนของนักเรียนวัยรุ่นน จังหวัดยะลา” (วิทยานิพนธ์สาธารณสุขศาสตรมหาบัณฑิต สาขาสาธารณสุขชุมชน มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา, 2561) ง.

: กองพัฒนาศักยภาพผู้บริโภค, “การสำรวจข้อมูลพฤติกรรมสุขภาพของนักเรียน อย.น้อย ปีงบประมาณ พ.ศ.2562”, (กรุงเทพฯ: กองพัฒนาศักยภาพสำนักงานคณะกรรมการอาหารและยา กระทรวงสาธารณสุข, 2562), จ

: ธิติรัตน์ สิงห์ทอง, “ผลของโปรแกรมส่งเสริมความรอบรู้ด้านโภชนาการต่อพฤติกรรมการบริโภคอาหารของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น” (วิทยานิพนธ์สาธารณสุขศาสตรมหาบัณฑิต คณะสาธารณสุขศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2563), ง.

: อัจฉรวาทิ ศรียะศักดิ์ และคณะ, “ความรอบรู้ด้านสุขภาพเรื่องฉลากโภชนาการในเด็กวัยรุ่น: กรณีศึกษาจังหวัดเพชรบุรี 2563” (Academic Journal of Community Public Health, 6 (02), 70 -82

: วราภรณ์ ยังเอี่ยม, **ความรอบรู้ด้านอาหารและโภชนาการ: นิยาม และการประยุกต์ใช้**,วารสารสาธารณสุขศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร 3, 3 (กันยายน – ธันวาคม, 2564): 1

: กิ่งแก้ว สำรวयीรีน, “การพัฒนาเครื่องมือประเมินความรอบรู้ด้านอาหารและโภชนาการในนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น” (วิทยานิพนธ์ปริญญาสาธารณสุขศาสตรดุษฎีบัณฑิต มหาวิทยาลัยนเรศวร, 2565), ค

: ประมินทร์ ทองประพันธ์, “ผลของโปรแกรมความรอบรู้ด้านอาหารและโภชนาการของนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6 ตำบลหนองโสน อำเภอสามง่าม จังหวัดพิจิตร” (วิทยานิพนธ์คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยพิบูลสงคราม, 2565), ก.

: Lila Gutuskey, Nate McCaughtry, Bo Shen, Erin Centeio, and Alex Garn, “The role and impact of student leadership on participants in a healthy eating and physical activity programme” (December 2014), Health Education Journal 75(1).

Available from <https://www.researchgate.net/publication/269575344>

: Nancy Muturi, “Examining the role of youth empowerment in preventing adolescence obesity in low-income communities”. Journal of Adolescence 68(October 2018): 242 -251.

Larissa Calancie , Jessica Soldavini , Spring Dawson-McClure, “Partnering to Strengthen School Meals Programs in a Southeastern School District”. *Progress in Community Health Partnerships: Research, Education, and Action*. 12(3) (2018): 289 - 296

: Mariam Mandoh, Julie Redfern Seema, Mhrshahi, Hoi Lun Cheng, Philayrath and Phongsavan Stephanie R. Partridge, “Shifting From Tokenism to Meaningful Adolescent Participation in Research for Obesity Prevention: A Systematic Scoping Review”. *Progress in Community Health Partnerships: Research, Education, and Action* Johns Hopkins University Press. 12(3) (2018): 289-296

: Azam Doustmohammadian, Nasrin Omidvar, and Elham Shakibazadeh, “School-based interventions for promoting food and nutrition literacy (FNLIT) in elementary school children: a systematic review protocol” Doustmohammadian et al. *Systematic Reviews* (2020) Available form <https://doi.org/10.1186/s13643-020-01339-0>

: Allie Seroussi, “ Student Engagement in School Meal Programs: Engagement Efforts, Opportunities, and Sustainability” Program Authorized to Offer Degree: Nutritional Sciences Program School of Public Health University of Washington (2021).

: Nadja Cekolj, & Bojana Cullum Ilic, “School volunteering clubs: How the school context and organisational support shape (UN) successfulness” Faculty of Humanities and Social Sciences, University of Rijeka (Croatia) (2023) Available form <https://doi.org/10.36315/2023v2end025>

: Jamilya Torybayeva, Mukhammedjan Tuseev and Ainur Zhorabekova, “THE Problem of organizing volunteer activities to provide a safe educational environment from the perspective of a healthy lifestyle of student youth” Doctor of Pedagogical Sciences, Professor Khoja Akhmet Yassawi International Kazakh-Turkish University (2023), Available from <https://doi.org/10.47526/2023-3/2664-0686.16>

นิยามศัพท์เฉพาะ

เพื่อให้เข้าใจความหมายเฉพาะของคำที่ใช้ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้นิยามความหมายของคำต่างๆ ไว้ดังนี้

สมรรถนะของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาในกิจกรรม อย.น้อยด้านอาหารและยา หมายถึง คุณลักษณะเฉพาะของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาในกิจกรรม อย.น้อยด้านอาหารและยาที่เป็นผลมาจากความรู้ ทักษะ ความสามารถและคุณลักษณะอื่นๆ ผสมผสานกันจนทำให้นักเรียนระดับมัธยมศึกษาในกิจกรรม อย.น้อยด้านอาหารและยา มีความรอบรู้เรื่องอาหารและยา สามารถเรียนรู้จากการปฏิบัติจริง และเป็นบุคคลนักสื่อสารไปยังเพื่อนนักเรียน ครอบครัว รวมถึงสมาชิกในชุมชน มีความรู้เพื่อการเลือกบริโภคอย่างเหมาะสม ปลอดภัย ควบคุมกับการปรับปรุงสภาพแวดล้อมในโรงเรียน ประกอบด้วยกิจกรรมสำคัญ ได้แก่ การตรวจสอบอาหารที่จำหน่ายภายในและรอบโรงเรียน และตลาดสด หรือชุมชนใกล้เคียงด้วยชุดทดสอบเบื้องต้น การให้ความรู้ในรูปแบบต่าง ๆ ในโรงเรียน เช่น บอร์ดความรู้เสียง ตามสาย พุดหน้าเสาธง กิจกรรมการแสดง รายการทางโทรทัศน์วงจรปิด การรณรงค์ให้ความรู้ในชุมชน เช่น การเดินรณรงค์ การแจกเอกสารความรู้ การให้ความรู้ทางหอกระจายข่าวหรือวิทยุชุมชน เป็นต้น นอกจากนี้ยังให้ความรู้แก่น้อง ๆ ในโรงเรียน และนอกโรงเรียน ได้แก่ โรงเรียนระดับประถมศึกษาที่อยู่ใกล้เคียง ด้วยการให้ความรู้ด้านอาหารและยา และสอนวิธีการตรวจสอบสารปนเปื้อนอาหาร ในลักษณะ “พี่สอนน้อง”

พจนานุกรมสมรรถนะของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาในกิจกรรม อย.น้อยด้านอาหารและยา หมายถึง คำอธิบายสมรรถนะของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาในกิจกรรม อย.ด้านอาหารและยา โดยใช้แนวทางการจัดทำพจนานุกรมสมรรถนะ (Competency Dictionary) ซึ่งมีรายละเอียดดังนี้

1. ชื่อสมรรถนะ (Competency)
2. คำนิยาม (Definitions) จะเป็นข้อความที่บ่งบอกถึงความหมายโดยรวมของสมรรถนะ (Competency) ที่กำหนดขึ้นมา
3. มุมมอง ได้แก่ 1) เกณฑ์มาตรฐานโรงเรียน อย.น้อย 2) มาตรฐานการศึกษาของสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ. 2561 3) หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ฉบับปรับปรุง 2560
4. วัตถุประสงค์ เพื่อเป็นแนวทางในการดำเนินกิจกรรมของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาในกิจกรรม อย.น้อยด้านอาหารและยา ดังนั้น “วัตถุประสงค์” ที่เขียนขึ้นจะให้นักเรียน อย.น้อยเข้าใจและรับรู้ถึงวัตถุประสงค์ที่แท้จริงของสมรรถนะนักเรียนที่กำหนดขึ้น
5. ผู้กำหนดเป้าหมาย โดยส่วนใหญ่ผู้กำหนดเป้าหมายจะเป็นผู้บังคับบัญชาของแต่ละสถานศึกษา ยกเว้นกรณีที่เป็นสมรรถนะที่นักเรียน อย.น้อยเป็นผู้ร่วมรับผิดชอบในกิจกรรมหรือเป็นผู้เริ่มการดำเนินงานใหม่ๆ ในการดำเนินกิจกรรมโครงการ อย.น้อย

6. การประเมินระดับความสามารถของสมรรถนะ ซึ่งจะแบ่งออกเป็น 5 ระดับ ได้แก่ 1) ขั้นเรียนรู้ (Basic Level) 2) ขั้นปฏิบัติ (Doing Level) 3) ขั้นพัฒนา (Develop Level) 4) ขั้นก้าวหน้า (Advance Level) 5) ขั้นผู้เชี่ยวชาญ (Expert Level)

7. ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับจากสมรรถนะในกิจกรรม อย.น้อยด้านอาหารและยา ประกอบด้วย 1) นักเรียน อย.น้อย 2) โรงเรียน 3) ผู้ปกครองและชุมชน 4) ผู้ประกอบการร้านค้า

8. เอกสารที่เกี่ยวข้อง คู่มือเกณฑ์มาตรฐานโรงเรียน อย.น้อย แบบประเมินแบบบันทึก หรือ รายงานที่จัดทำขึ้น เป็นเอกสารอ้างอิงที่ช่วยทำให้ผู้เก็บข้อมูลรู้ว่าจะต้องเก็บข้อมูลผลงานจริงตามสมรรถนะของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาในกิจกรรม อย.น้อยด้านอาหารและยาที่กำหนดขึ้น

9. ผู้เก็บข้อมูล เป็นบุคคลที่ได้รับมอบหมายจากสถานศึกษาให้รวบรวม และจัดเก็บข้อมูลจากเอกสารที่เกี่ยวข้อง ทั้งนี้ผู้เก็บข้อมูลสามารถเป็นได้ทั้งครูที่ปรึกษาชมรม อย.น้อย หรือนักเรียน ประธานแกนนำ อย.น้อย หรือแต่งตั้งคณะทำงานให้ปฏิบัติหน้าที่ในการเก็บข้อมูลดังกล่าว

บทที่ 2

วรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง

การศึกษาเรื่อง “พจนานุกรมสมรรถนะของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาในกิจกรรม อย.น้อย ด้านอาหารและยา” ผู้วิจัยได้ศึกษาค้นคว้าเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ซึ่งประกอบด้วยเนื้อหาเกี่ยวกับแนวคิดทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับสมรรถนะ แนวคิดเกี่ยวกับการเสริมสร้างสมรรถนะของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาในกิจกรรม อย.น้อยด้านอาหารและยา การดำเนินงานโครงการ อย.น้อย ความรอบรู้ด้านสุขภาพ (Health Literacy) ความรอบรู้ด้านอาหาร (Food Literacy) และความรอบรู้ด้านยา (Drug Literacy) แนวทางการจัดทำพจนานุกรมสมรรถนะ และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ซึ่งมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

แนวคิดทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับสมรรถนะ

ความหมายของสมรรถนะ (Competency)

สมรรถนะ (Competency) เป็นปัจจัยในการทำงาน ที่เพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันให้แก่องค์กร โดยเฉพาะการเพิ่มขีดความสามารถ ในการบริหารทรัพยากรมนุษย์เพราะสมรรถนะเป็นปัจจัยช่วยให้พัฒนาศักยภาพของบุคคล เพื่อให้ส่งผลไปสู่การพัฒนาองค์กร เมื่อกล่าวถึงพฤติกรรมที่แสดงออกมามีจะเป็นในด้านการทำงานที่เกี่ยวข้องกับ ผลสำเร็จของงาน ความรู้ ทักษะ ความสามารถและคุณลักษณะส่วนบุคคล ซึ่งได้มีผู้ให้คำนิยามไว้ อย่างหลากหลายต่างๆ กันขึ้นอยู่กับ การนำไปใช้ แต่ยังคงมีลักษณะคล้ายคลึงกัน มีนักวิชาการหลายท่านได้ให้ความหมายของสมรรถนะ ดังนี้

แมคเคลแลนด์ (McClelland) ให้คำอธิบายของสมรรถนะ คือ บุคลิกลักษณะที่ซ่อนอยู่ภายใต้ปัจเจกบุคคล ซึ่งสามารถผลักดันให้ปัจเจกบุคคลนั้น สร้างผลการปฏิบัติงานที่ดีหรือตามเกณฑ์ที่กำหนดในงานที่ตนเองรับผิดชอบ หรือกล่าวอีกนัยหนึ่งว่าสมรรถนะ หมายถึง พฤติกรรมที่เชื่อมโยงกับความสำเร้จ ซึ่งเป็นคุณลักษณะส่วนบุคคลที่สามารถวัดได้ หรือพิจารณาได้ว่าแสดงถึงความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญระหว่างผลงานที่มีประสิทธิภาพกับไม่มีประสิทธิภาพ⁴³

⁴³ David C McClelland, “Testing for Competency rather than Intelligence.” American Psychologist, 11, (December, 1973): 57-83.

Boyatzis (Boyatzis) ให้คำจำกัดว่า สมรรถนะ หมายถึง คุณลักษณะที่อยู่ภายในของแต่ละบุคคล คุณลักษณะนี้อาจหมายถึง แรงจูงใจ บุคลิกที่ค่อนข้างถาวร บทบาททางสังคมหรือการรับรู้เกี่ยวกับตนเอง ทักษะ หรือ องค์ความรู้ที่บุคคลต่างต้องนำมาใช้⁴⁴

สเปนเซอร์และสเปนเซอร์ (Spencer and Spencer) นิยามคำว่าสมรรถนะว่า หมายถึง ลักษณะที่เป็นรากฐานของบุคคลหนึ่งๆ ซึ่งมีความเชื่อมโยงเชิงเหตุ และผลกับการปฏิบัติงานที่เหนือกว่า และสามารถอ้างอิงกับเกณฑ์มาตรฐานในงานหนึ่งหรือสถานการณ์หนึ่งๆ ได้⁴⁵

โอ ฮาแกน (O'Hagan) ให้นิยามของ สมรรถนะ ว่าหมายถึง ความรู้ ทักษะ และค่านิยมซึ่งเป็นจุดมุ่งหมายที่สำคัญของการฝึกอบรม และการพัฒนาโดยเฉพาะอย่างยิ่งความรู้และทักษะจะเป็นสิ่งสำคัญมากที่สุด และสามารถฝึกอบรมและพัฒนาง่ายกว่าการสร้างค่านิยม อย่างไรก็ตามแม้ว่าค่านิยม หรือทัศนคติที่จะทำการปลูกฝัง หรือสร้างขึ้นได้ยากกว่าการฝึกอบรมความรู้และทักษะ แต่ทั้งหมดก็เป็นพื้นฐานของการเพิ่มพูนและพัฒนาสมรรถนะ⁴⁶

กรีน (Green) กล่าวถึง สมรรถนะว่า เป็นคุณลักษณะของบุคคลที่แสดงออกมาถึงลักษณะนิสัยในการทำงาน และทักษะการทำงาน เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์⁴⁷

ดูโบอิสและรอทเวลล์ (Dubois and Rothwell) ได้กล่าวไว้ว่า สมรรถนะเป็นคุณลักษณะที่ทุกคนมีและใช้ได้อย่างเหมาะสม เพื่อให้ผลการปฏิบัติงานบรรลุตามเป้าหมาย ซึ่งคุณลักษณะเหล่านี้ ได้แก่ ความรู้ ทักษะ บุคลิกภาพ แรงจูงใจทางสังคม ลักษณะนิสัยส่วนบุคคล ตลอดจนรูปแบบความคิดและวิธีการคิด ความรู้สึกและการกระทำ⁴⁸

⁴⁴ Richard E. Boyatzis , **The Competency Manager: A Model for Effective Performance**, (New York : John Wiley & Son, 1982), 21.

⁴⁵ L.M. Spencer and S.M. Spencer, **Competence at work Model For superior performance**. New York: Wiley. 1993, p. 11.

⁴⁶ Kieran O. Hagan , **Competency in Social Work Practice: A Practice Guide for professionals** (Great Britain: Athenaeum Press, Gates head, Tyne and Wear, 1996), 4-5.

⁴⁷ P. Green, **Building robust competencies: Linking human resource system to organizational strategies** (San Francisco: Jossey-Bass, 1999), 5.

⁴⁸ David D. Dubois and William J. Rothwell, **Competency-based human resource management** (Palo Alto CA: Davies-Black, 2004), 16

พาร์รี (Parry) ให้ความหมายของ สมรรถนะ ว่าหมายถึง ความรู้ (Knowledge) ทักษะ (skill) และคุณลักษณะ (attributes) ที่เกี่ยวข้องกัน ซึ่งมีผลกระทบต่องานหลักของตำแหน่งหนึ่ง ๆ โดยความรู้ ทักษะ และคุณลักษณะดังกล่าวมีความสัมพันธ์กับผลงานของตำแหน่งนั้นๆ และสามารถวัดผลเทียบกับมาตรฐานที่เป็นที่ยอมรับและเป็นสิ่งที่สามารถเสริมสร้างขึ้นได้ โดยผ่านการอบรมและการพัฒนา⁴⁹

เชอร์ม่อน (Shermon) ได้ให้ความหมายคำว่า สมรรถนะ คือ ความสามารถและคุณสมบัติของแต่ละบุคคลที่จำเป็นต้องมี เพื่อให้สามารถทำงานในขอบเขตงานที่ตนรับผิดชอบได้อย่างมีประสิทธิภาพ⁵⁰

เฮลรีเกิล, แจ็คสัน และสโลคัม (Hellriegel, Jackson, and Slocum) ให้ความหมายคำว่า สมรรถนะ เป็นองค์ประกอบของความรู้ ทักษะ พฤติกรรม และคุณลักษณะที่ช่วยส่งเสริมสนับสนุน เพื่อให้บุคคลนั้นปฏิบัติงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ⁵¹

แบลนชาร์ดและแทคเกอร์ (Blanchard and Thacker) ได้นิยามความหมายของสมรรถนะว่าหมายถึง กลุ่ม (Cluster) ความรู้ (Knowledge) ทักษะ (Skill) และทัศนคติ (Attitudes) ของปัจเจกบุคคลที่ทำให้มีผลงานแตกต่างคนอื่น⁵²

ณรงค์วิทย์ แสนทอง ได้กล่าวถึงความหมายของ Competency ว่าแบ่งออกได้เป็น 2 กลุ่ม ดังนี้

กลุ่มที่ 1 หมายถึง บุคลิกลักษณะของคนที่สะท้อนให้เห็นถึงความรู้ ทักษะ ทัศนคติ ความเชื่อ และอุปนิสัย

⁴⁹ Scott B. Parry, **The Managerial Mirror: competencies**, (New York: Human Resource Development P.,1997), 32.

⁵⁰ Ganesd Shermon, **Competency Based HRM: A strategic Resource for Superior Performance** (New Delhi : Tata McGraw–Hill, 2004), 105.

⁵¹ Don Hellriegel, Susan E. Jackson, and John W. Slocum, Jr., **Management: A Competency-Based Approach**, 10th Ed, (Singapore: Thomson South-Western, 2005), 6.

⁵² P. Nick Blanchard & James W.Thacker, **Effective Training Systems, Strategies, and Practices**, (3rd ed.). (New Jersey: Prentice-Hall), 2007.

กลุ่มที่ 2 หมายถึง กลุ่มของความรู้ (Knowledge) ทักษะ (Skills) และคุณลักษณะของบุคคล (Attributes) หรือที่เรียกกันว่า KSAs ซึ่งสะท้อนให้เห็นจากพฤติกรรมในการทำงานที่แสดงออกมาของแต่ละบุคคลที่สามารถวัดและสังเกตเห็นได้⁵³

อาจารย์ ภูวิทย์พันธุ์ ให้ความเห็นว่า Competency หากแปลเป็นภาษาไทยจะหมายถึงความสามารถหรือศักยภาพหรือสมรรถนะ ซึ่งเป็นตัวที่กำหนดรายละเอียดของพฤติกรรม การแสดงออก เป็นการตอบคำถามว่า “ทำอะไรที่จะทำให้งานที่ได้รับมอบหมายประสบความสำเร็จ (How)” มากกว่าการตอบคำถามว่า “อะไรเป็นสิ่งที่หัวหน้างานคาดหวังหรือต้องการ (What)” ทั้งนี้ การกำหนด Competency จะแบ่งออกเป็นมุมมอง ได้แก่ KSA ซึ่งมีความหมายที่แตกต่างกันไปดังนี้

1. ความรู้ (Knowledge) หมายถึง ข้อมูลหรือสิ่งที่ถูกสั่งสมมาจากการศึกษาทั้งในสถาบันการศึกษา สถาบันฝึกอบรม สัมมนา หรือการศึกษาด้วยตนเอง รวมถึงข้อมูลที่ได้รับจากการสนทนาแลกเปลี่ยนความคิดเห็นและประสบการณ์กับผู้รู้ทั้งในสายวิชาชีพเดียวกันและต่างสายวิชาชีพ

2. ทักษะ (Skills) หมายถึง สิ่งที่จะต้องพัฒนาและฝึกฝนให้เกิดขึ้นโดยจะต้องใช้ระยะเวลาเพื่อฝึกฝนปฏิบัติให้เกิดทักษะนั้นขึ้นมา ทั้งนี้ทักษะจะแบ่งออกเป็น 2 ด้านได้แก่

1) ทักษะการบริหาร/จัดการงาน (Management Skills) หมายถึง ทักษะในการบริหารควบคุมงาน ซึ่งเกี่ยวข้องกับระบบความคิดและการจัดการในการบริหารงานให้มีประสิทธิภาพ เช่น ทักษะในการมีวิสัยทัศน์ทางกลยุทธ์ซึ่งทักษะดังกล่าว จะแสดงออกถึงการจัดระบบความคิดเพื่อมองไปที่เป้าหมายในอนาคตว่าอยากทำ หรือมีความต้องการอะไรในอนาคต

2) ทักษะด้านเทคนิคเฉพาะงาน (Technical Skills) หมายถึง ทักษะที่จำเป็นในการทำงานตามสายงานหรือกลุ่มงานที่แตกต่างกันไป เช่น งานจัดซื้อจะมีหน้าที่ความรับผิดชอบ และลักษณะที่แตกต่างไปจากงานผลิต ดังนั้นทักษะที่ต้องการของคนที่ทำงานด้านจัดซื้อได้นั้นจะต้อง แตกต่างไปจากงานผลิตเช่นเดียวกัน

3) คุณลักษณะส่วนบุคคล (Attributes) หมายถึง ความคิด ความรู้สึก เจตคติ ทัศนคติ แรงจูงใจ ความต้องการส่วนบุคคล พบว่า คุณลักษณะส่วนบุคคลนั้นจะเป็นสิ่งที่ติดตัวมาและ ไม่ค่อยจะเปลี่ยนแปลงไปตามกาลเวลาที่เปลี่ยนไป⁵⁴

⁵³ ณรงค์วิทย์ แสนทอง, **มารู้จัก COMPETENCY กันเถอะ**. (กรุงเทพมหานคร: เอช อาร์เซ็นเตอร์, 2547), 9.

⁵⁴ อาจารย์ ภูวิทย์พันธุ์, **Career Development in Practice**. (กรุงเทพมหานคร: เอช อาร์เซ็นเตอร์, 2548), 22-23.

สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ ได้ให้คำนิยามความหมายว่า สมรรถนะ หมายถึง ความรู้ ความสามารถ ทักษะและคุณลักษณะอื่นๆ ที่มีอยู่ในตัวบุคคลที่สามารถวัด หรือสังเกตได้จากพฤติกรรมการทำงานที่แสดงออกมาให้เห็น และส่งผลให้บุคคลนั้นๆ สามารถปฏิบัติงานให้บรรลุเป้าหมาย หรือวัตถุประสงค์ของงานที่ตั้งไว้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ และกำหนด 10 สมรรถนะหลักสำหรับผู้เรียน ระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน และระดับประถมศึกษาตอนต้น ซึ่งประกอบด้วย

1. ภาษาไทยเพื่อการสื่อสาร (Thai Language for Communication) เป็นความสามารถในการใช้ภาษาไทย เป็นเครื่องมือในการติดต่อเกี่ยวข้องกับบุคคลรอบตัว ผ่านการฟัง ดู พูด อ่าน และเขียน เพื่อรับแลกเปลี่ยนและถ่ายทอดข้อมูล ความรู้ ความรู้สึนึกคิด

2. คณิตศาสตร์ในชีวิตประจำวัน (Mathematics in Everyday Life) เป็นการบูรณาการเนื้อหาสาระของคณิตศาสตร์กับอีกหลายๆ สาขาวิชาเข้าด้วยกัน เพื่อให้เกิดการเรียนรู้ที่มีความหมาย เป็นการนำความรู้ไปเชื่อมกับปัญหา สถานการณ์ในชีวิตประจำวันของผู้เรียนพบ

3. การสืบสวนทางวิทยาศาสตร์และจิตวิทยาศาสตร์ (Scientific Inquiry and Scientific Mind) เห็นความสามารถในการใช้วิธีการทางเรียนศาสตร์ เพื่อการแสวงหาความรู้หรือคำตอบที่ถูกต้อง

4. ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร (English for Communication) เป็นความสามารถใช้ภาษาอังกฤษในการรับสารและส่งสาร การมีปฏิสัมพันธ์ มีกลยุทธ์ในการติดต่อสื่อสาร สามารถสื่อสารได้ถูกต้องเหมาะสมกับบริบททางสังคมและวัฒนธรรม มีเจตนาที่ดีต่อการเรียนรู้และการใช้ภาษาอังกฤษ

5. ทักษะชีวิตและความเจริญแห่งตน (Life Skills and Personal Growth) เป็นความสามารถในการใช้ชีวิตอย่างมีประสิทธิภาพ และมีความสุข โดยการน้อมนำหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ สร้างความสมดุลและพอดีในการใช้ชีวิต มีการรู้จักตนเองทั้งจุดเด่นและจุดบกพร่อง และนำมาใช้ในการกำหนดเป้าหมายของชีวิต

6. ทักษะอาชีพและการเป็นผู้ประกอบการ (Career Skills and Entrepreneurship) เป็นความสามารถของบุคคล ที่มุ่งเน้นการสร้างความพร้อมสำหรับการทำงาน การประกอบอาชีพ เน้นเป็นผู้ประกอบการที่เกื้อกูลสังคม

7. ทักษะการคิดขั้นสูงและนวัตกรรม (Higher-Order Thinking Skills and Innovation) เป็นความสามารถในการดำเนินการคิดเพื่อให้ได้คำตอบ หรือผลลัพธ์ที่ต้องการโดยใช้การแก้ปัญหาเป็น และการคิดสร้างสรรค์ เพื่อมุ่งไปที่ความเข้าใจเหตุและผลของปัญหา การแก้ปัญหาให้ได้ผล จะต้องหาต้นเหตุของปัญหานั้นอย่างยืดหยุ่น

8. การรู้เท่าทันสื่อ สารสนเทศ และดิจิทัล (Media, Information and Digital Literacy: MIDL) เป็นความสามารถในการเข้าถึง เข้าใจ สร้างและใช้สื่อสารสนเทศและเทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อการเรียนรู้ และใช้เป็นเครื่องมือในการเปลี่ยนแปลงสังคมอย่างรู้เท่าทันตนเอง รู้เท่าทันสื่อและรู้เท่าทันสังคม

9. การทำงานแบบรวมพลังเป็นทีมและมีภาวะผู้นำ (Collaboration, Teamwork & Leadership) สมรรถนะดังกล่าวเป็นการร่วมกันทำงานตามบทบาท เพื่อให้บรรลุเป้าหมายที่กำหนดร่วมกัน อีกทั้งส่งเสริม บ่มเพาะความสัมพันธ์ทางบวก ทั้งเป็นลักษณะของบุคคลที่สามารถแก้ปัญหา และใช้มนุษยสัมพันธ์ที่ดีเพื่อชี้แนะแนวทางให้ไปสู่เป้าหมาย และสร้างแรงบันดาลใจให้ผู้อื่นได้พัฒนาตนเอง และนำจุดเด่นของแต่ละคนมาใช้ปฏิบัติงาน

10. การเป็นพลเมืองที่เข้มแข็ง / ตื่นรู้ที่มีสำนึกสากล (Active Citizen with Global Mindedness) เป็นพลเมืองที่ตระหนักในศักยภาพของตนเอง ศรัทธาและเชื่อในศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ การอยู่ร่วมกันท่ามกลางความหลากหลาย มีความรู้ความสามารถเชิงการเมืองที่เอื้อให้สามารถอยู่ร่วมกัน และปกครองกันเองภายใต้ระบอบประชาธิปไตย อันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข⁵⁵

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ให้คำอธิบายไว้ว่า สมรรถนะ หมายถึง พฤติกรรมที่แสดงออกถึงความสามารถของบุคคลในการประยุกต์ใช้ความรู้ทักษะ และคุณลักษณะต่างๆ ที่ตนมีให้เหมาะสมในการทำงานให้ประสบความสำเร็จ การใช้ชีวิตและการแก้ปัญหา สอดคล้องกับบริบทของสังคมและวัฒนธรรม ในสถานการณ์ที่หลากหลาย⁵⁶

จากแนวคิดของนักวิชาการ สรุปได้ว่า **สมรรถนะ** หมายถึง คุณลักษณะเฉพาะบุคคลที่เป็นผลมาจากความรู้ ทักษะ และคุณลักษณะที่เกี่ยวข้องกัน เป็นความสามารถ บุคลิกภาพ แรงจูงใจทางสังคม ซึ่งส่งผลให้บุคคลนั้นสามารถสร้างผลการปฏิบัติงานที่ดี หรือตามเกณฑ์ที่กำหนดในงานที่ตนเองรับผิดชอบได้อย่างมีประสิทธิภาพ และสามารถวัดผลเทียบกับมาตรฐานที่เป็นที่ยอมรับและเป็นสิ่งที่สามารถเสริมสร้างขึ้นได้ โดยผ่านการอบรมและการพัฒนา ทำให้บุคคลนั้นมีผลงานแตกต่างจากคนอื่น ๆ

⁵⁵ สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ, **แนวทางการพัฒนาสมรรถนะผู้เรียน ระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน** (กรุงเทพฯ: 21 เซ็นจูรี่), 4.

⁵⁶ สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน, **หลักสูตรการพัฒนาศักยภาพศึกษานิเทศก์ และครูผู้สอนในการสร้างเครื่องมือประเมินสมรรถนะผู้เรียน**, (กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย, 2562).

ความสำคัญของสมรรถนะ

จากการศึกษาสมรรถนะของนักเรียน มีนักวิชาการทั้งในประเทศและต่างประเทศ ได้ให้ความสำคัญถึงสมรรถนะของนักเรียน ซึ่งผู้วิจัยรวบรวมได้ ดังนี้

สมรรถนะสำคัญของผู้เรียนตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 มุ่งให้ผู้เรียนเกิดสมรรถนะสำคัญ 5 ประการ⁵⁷ ดังนี้

1. ความสามารถในการสื่อสาร เป็นความสามารถในการรับและส่งสาร มีวัฒนธรรมในการใช้ภาษาถ่ายทอดความคิด ความรู้ความเข้าใจ ความรู้สึก และทัศนะของตนเองเพื่อแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสาร และประสบการณ์อันจะเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาตนเองและสังคม รวมทั้งการเจรจาต่อรองเพื่อขจัดและลดปัญหาความขัดแย้งต่างๆ การเลือกรับหรือไม่รับข้อมูลข่าวสารด้วยหลักเหตุผลและความถูกต้อง ตลอดจนการเลือกใช้วิธีการสื่อสารที่มีประสิทธิภาพโดยคำนึงถึงผลกระทบที่มีต่อตนเองและสังคม การประเมินสมรรถนะความสามารถในการสื่อสาร มีดังนี้

1.1 มีความสามารถในการรับ – ส่งสาร

1.2 มีความสามารถในการถ่ายทอดความรู้ ความคิด ความเข้าใจของตนเอง โดยใช้ ภาษาอย่างเหมาะสม

1.3 ใช้วิธีการสื่อสารที่เหมาะสม

1.4 วิเคราะห์แสดงความคิดเห็นอย่างมีเหตุผล

1.5 เขียนบันทึกเหตุการณ์ประจำวันแล้วเล่าให้เพื่อนฟังได้

2. ความสามารถในการคิด เป็นความสามารถในการคิดวิเคราะห์ การคิดสังเคราะห์ การคิดอย่างสร้างสรรค์ การคิดอย่างมีวิจารณญาณ และการคิดอย่างเป็นระบบ เพื่อนำไปสู่การสร้างองค์ความรู้หรือสารสนเทศเพื่อตัดสินใจเกี่ยวกับตนเองและสังคมได้อย่างเหมาะสม การประเมินสมรรถนะความสามารถการคิด มีดังนี้

2.1 มีความสามารถในการคิดวิเคราะห์ สังเคราะห์

2.2 มีทักษะในการคิดนอกกรอบอย่างสร้างสรรค์

2.3 สามารถคิดอย่างมีวิจารณญาณ

2.4 มีความสามารถในการคิดอย่างมีระบบ

2.5 ตัดสินใจแก้ปัญหาเกี่ยวกับตนเองได้

⁵⁷ กระทรวงศึกษาธิการ, **หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551.**

(กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย, 2552). 6-7

3. ความสามารถในการแก้ปัญหา เป็นความสามารถในการแก้ปัญหาและอุปสรรคต่างๆ ที่เผชิญได้อย่างถูกต้อง เหมาะสมบนพื้นฐานของหลักเหตุผล คุณธรรมและข้อมูลสารสนเทศ เข้าใจความสัมพันธ์ และการเปลี่ยนแปลงของเหตุการณ์ต่างๆ ในสังคมแสวงหาความรู้ ประยุกต์ความรู้มาใช้ในการป้องกันและแก้ไขปัญหา และมีการตัดสินใจ ที่มีประสิทธิภาพ โดยคำนึงถึงผลกระทบที่เกิดขึ้นต่อตนเอง สังคมและสิ่งแวดล้อม การประเมินสมรรถนะความสามารถในการแก้ปัญหา มีดังนี้

- 3.1 สามารถแก้ปัญหาและอุปสรรคต่าง ๆ ที่เผชิญได้
- 3.2 ใช้เหตุผลในการแก้ปัญหา
- 3.3 เข้าใจความสัมพันธ์และการเปลี่ยนแปลงในสังคม
- 3.4 แสวงหาความรู้ ประยุกต์ความรู้มาใช้ในการป้องกันและแก้ไขปัญหา
- 3.5 สามารถตัดสินใจได้เหมาะสมตามวัย

4. ความสามารถในการใช้ทักษะชีวิต เป็นความสามารถในการนำกระบวนการต่างๆ ไปใช้ในการดำเนินชีวิตประจำวัน การเรียนรู้ด้วยตนเอง การเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง การทำงานและการอยู่ร่วมกันในสังคม ด้วยการสร้างเสริมความสัมพันธ์อันดีระหว่างบุคคล การจัดการปัญหา และความขัดแย้งต่างๆอย่างเหมาะสม การปรับตัวให้ทันกับการเปลี่ยนแปลงของสังคมและสภาพแวดล้อม การรู้จักหลีกเลี่ยงพฤติกรรมไม่พึงประสงค์ ที่ส่งผลกระทบต่อตนเองและผู้อื่น การประเมินสมรรถนะความสามารถในการทักษะชีวิต มีดังนี้

- 4.1 เรียนรู้ด้วยตนเองได้เหมาะสมตามวัย
- 4.2 สามารถทำงานกลุ่มร่วมกับผู้อื่นได้
- 4.3 นำความรู้ที่ได้ไปใช้ประโยชน์ในชีวิตประจำวัน
- 4.4 จัดการปัญหาและความขัดแย้งได้เหมาะสม
- 4.5 หลีกเลี่ยงพฤติกรรมไม่พึงประสงค์ที่ส่งผลกระทบต่อตนเอง

5. ความสามารถในการใช้เทคโนโลยี เป็นความสามารถในการเลือก และใช้เทคโนโลยีด้านต่างๆ และมีทักษะกระบวนการทางเทคโนโลยี เพื่อการพัฒนาตนเองและสังคม ในด้านการเรียนรู้ การสื่อสาร การทำงาน การแก้ปัญหาอย่างสร้างสรรค์ ถูกต้อง เหมาะสม และมีคุณธรรม การประเมินสมรรถนะความสามารถในการใช้เทคโนโลยี มีดังนี้

- 5.1 ความสามารถในการใช้เทคโนโลยี
- 5.2 มีทักษะกระบวนการทางเทคโนโลยี
- 5.3 สามารถนำเทคโนโลยีไปใช้พัฒนาตนเอง
- 5.4 ใช้เทคโนโลยีในการแก้ปัญหาอย่างสร้างสรรค์
- 5.5 มีคุณธรรม จริยธรรมในการใช้เทคโนโลยี

คณะกรรมการอิสระเพื่อการปฏิรูปการศึกษา ได้ให้ความหมายเกี่ยวกับสมรรถนะของนักเรียน คือ ความสามารถของบุคคลในการใช้ความรู้ ทักษะ เจตคติ และ คุณลักษณะต่างๆ ที่ตนมีในการทำงาน หรือการแก้ปัญหาต่างๆ จนประสบความสำเร็จ ในระดับใดระดับหนึ่ง สมรรถนะแสดงออกทางพฤติกรรมการปฏิบัติที่สามารถวัด และประเมินผลได้ สมรรถนะจึงเป็นผลรวมของความรู้ ทักษะ เจตคติ คุณลักษณะและความสามารถอื่นๆ ที่ช่วยให้บุคคล และกลุ่มบุคคลประสบความสำเร็จในการทำงาน โดยมีเป้าหมายให้ผู้เรียนเกิดสมรรถนะหลักที่จำเป็น สำหรับการทำงาน การแก้ปัญหา และการดำรงชีวิต โดยมีลักษณะสำคัญดังนี้

1. มุ่งให้ผู้เรียนแสดงความสามารถที่เชี่ยวชาญ เน้นการนำความรู้ไปใช้จริง
2. กำหนดความคาดหวังไว้สูง และคาดหวังกับผู้เรียนทุกคน
3. ผู้เรียนรับผิดชอบต่อตนเองให้ถึงเป้าหมาย สามารถออกแบบการเรียนรู้ของตนเองได้ สามารถเรียนไหนได้ในสถานที่และเวลาที่แตกต่างกัน โดยการช่วยเหลือ สนับสนุนอย่างยืดหยุ่นตามลักษณะเฉพาะของผู้เรียน
4. ผู้เรียนจะได้รับการประเมินเมื่อพร้อม และเป็นการประเมินความก้าวหน้าตามอัตราของตนเอง เน้นการประเมินที่ท้าทาย เน้นการปฏิบัติด้วยเครื่องมือวัดที่เข้าถึงความเชี่ยวชาญของผู้เรียน⁵⁸

ทศนา แคมมณี ให้คำอธิบายไว้ว่า สมรรถนะหลักทั้ง 10 สมรรถนะได้แก่ 1) ภาษาไทยเพื่อการสื่อสาร 2) คณิตศาสตร์ในชีวิตประจำวัน 3) การสืบสวนทางวิทยาศาสตร์และจิตวิทยาศาสตร์ 4) ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร 5) ทักษะชีวิตและความเจริญแห่งตน 6) ทักษะอาชีพและการเป็นผู้ประกอบการ 7) ทักษะการคิดขั้นสูงและนวัตกรรม 8) การรู้เท่าทันสื่อสารสนเทศและดิจิทัล 9) การทำงานแบบรวมพลังเป็นทีม และภาวะผู้นำ 10) การเป็นพลเมืองตื่นรู้และสำนึกสากล จะทำให้เด็กไทยมีคุณสมบัติเป็นคนไทยฉลาดรู้ อยู่ดีมีสุข มีความสามารถสูง เป็นสมรรถนะที่เป็นความสามารถของบุคคลในการใช้ความรู้ ทักษะ เจตคติ และคุณลักษณะที่ตนมีอยู่ในการทำงาน หรือการแก้ปัญหาต่างๆ จนประสบความสำเร็จในระดับใดระดับหนึ่ง สมรรถนะแสดงออกทางพฤติกรรมการปฏิบัติที่วัดได้และประเมินผลได้ สมรรถนะจึงเป็นผลรวมของความรู้ ทักษะ เจตคติ คุณลักษณะและความสามารถอื่นๆ ที่ช่วยให้บุคคล หรือกลุ่มบุคคลประสบความสำเร็จในการทำงาน⁵⁹

⁵⁸ คณะกรรมการอิสระเพื่อการปฏิรูปการศึกษา, **หลักสูตรและการสอนฐานสมรรถนะ** (กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว, 2562), 24-25

⁵⁹ ทศนา แคมมณี, **หลักสูตรฐานสมรรถนะกับบทบาทศึกษานิเทศก์แนวใหม่**, เข้าถึงเมื่อ 18 ก.พ. 67, เข้าถึงได้จาก <https://kruthim.blogspot.com/2021/06/blog-post.html>

วัฒนาพร ระงับทุกข์ ให้คำอธิบายไว้ว่า สมรรถนะมีความสำคัญ และมีประโยชน์ต่อชีวิต การศึกษาจึงต้องทำหน้าที่พัฒนาผู้เรียนให้เกิดสมรรถนะที่จำเป็น และเสนอแนวคิดเกี่ยวกับสมรรถนะสำคัญที่ผู้เรียนไทยควรได้รับสมรรถนะใดบ้างที่เด็กไทยในโลกยุค VUCA มีแนวคิดสำคัญต่อไปนี้

1. สมรรถนะสำคัญตามแนวคิดทักษะในศตวรรษที่ 21 ที่สนองตอบโลกยุค VUCA

ประกอบด้วยกลุ่มทักษะพื้นฐาน (Foundation Literacies) เช่น การอ่านออกเขียนได้ คิดคำนวณเป็น ใช้เทคโนโลยีได้ ความฉลาดรู้ด้านวิทยาศาสตร์ ด้านการเงิน ด้านการเป็นพลเมืองและวัฒนธรรม กลุ่มทักษะที่เป็นสมรรถนะสำคัญ เช่น ทักษะการคิดวิเคราะห์/การแก้ปัญหา ความคิดสร้างสรรค์ การสื่อสาร และการให้ความร่วมมือ และกลุ่มทักษะที่เป็นคุณลักษณะที่สำคัญ เช่น ความสงสัย การมีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ ความพยายามที่จะทำตามเป้าหมายให้สำเร็จ การปรับตัวภาวะผู้นำ และความตระหนักรู้ทางสังคมและวัฒนธรรม

2. สมรรถนะสำคัญตามแนวคิด Hard Skills และ Soft Skills

การศึกษาจะต้องสร้างทักษะในศตวรรษที่ 21 ให้มีทั้ง Hard Skills และ Soft Skills เพื่อสร้างสถานะสำคัญในการใช้ชีวิต และการทำงานในโลกที่พลิกผัน Hard Skills จะเป็นทักษะในการศึกษาเรียนรู้ การสร้างความชำนาญในอาชีพและการปฏิบัติงาน เช่น ภาษา วิทยาศาสตร์ คอมพิวเตอร์ และการใช้เครื่องมือ ในขณะที่ Soft Skills เป็นทักษะและคุณลักษณะภายในของบุคคลที่สำคัญที่ส่งผลต่อความสำเร็จในการปฏิบัติงาน ประกอบด้วย ทักษะการสื่อสาร ความยืดหยุ่นในการทำงาน ภาวะผู้นำ การทำงานเป็นทีม การแก้ปัญหาและการบริหารเวลา

สมรรถนะที่สำคัญจำเป็นต่อการใช้ชีวิตและการปฏิบัติงานให้ประสบความสำเร็จที่เป็น Hard Skills และ Soft Skills มี 5 สมรรถนะหลัก ดังนี้

1. การจัดการ (Self – Management: SM) หมายถึง การรู้จักตนเอง พึ่งตนเอง นำตนเองในการเรียนรู้ กำหนดเป้าหมายชีวิต และการทำงานตามความสามารถและความถนัดของตน มีวินัยในตนเอง สามารถบริหารจัดการเวลาและทรัพยากรเพื่อบรรลุเป้าหมายได้อย่างมีประสิทธิภาพ รู้เท่าทันต่อการเปลี่ยนแปลง มีความสุข สมดุลทั้งร่างกาย จิตใจ อารมณ์และสังคม

2. การสื่อสาร (Communication: CM) หมายถึง ความสามารถในการสื่อสารบนความเข้าใจ รู้ทันสื่อสารสนเทศ เทคโนโลยีดิจิทัล และการสื่อสารเชิงดิจิทัล เคารพในความคิดเห็นและวัฒนธรรมที่แตกต่างให้บรรลุเป้าหมาย โดยใช้ภาษาไทยและภาษาอังกฤษได้เป็นอย่างดี

3. การรวมพลังทำงานเป็นทีม (Collaboration in Teamwork: CT) หมายถึง การเป็นผู้นำและสมาชิกที่ดีของกลุ่ม สามารถทำงานร่วมกับผู้อื่นด้วยความร่วมแรงร่วมใจ มีกระบวนการทำงานและมนุษยสัมพันธ์ที่ดี พร้อมปรับตัว ประสานความคิดที่แตกต่าง ใช้สันติวิธีในการลดหรือขจัดความขัดแย้ง จนประสบความสำเร็จ

4. การคิดขั้นสูง (Higher Order Thinking: HOT) หมายถึง การจัดระบบการคิด วิเคราะห์ วิพากษ์ สามารถใช้ข้อมูลในการตัดสินใจแก้ปัญหา มีความยืดหยุ่นทางความคิด ประสานหรือสังเคราะห์ความคิดที่แตกต่าง ริเริ่มความคิดใหม่ๆ โดยคำนึงถึงผลกระทบต่อด้าน

5. การเป็นพลเมืองที่เข้มแข็ง (Active Citizen: AC) หมายถึง การปฏิบัติตนในฐานะพลเมืองพลโลก และพลเมืองดิจิทัล ที่มีความรับผิดชอบต่อส่วนรวม เคารพความแตกต่างระหว่างบุคคล โดยคำนึงถึงสิทธิหน้าที่และกติกามีส่วนร่วมรับผิดชอบในการแก้ปัญหา การจัดการสองแวงแวดล้อม พัฒนาสังคมและสร้างการเปลี่ยนแปลงที่เป็นธรรมในระดับท้องถิ่น ประเทศและโลกมีบทบาทในการสร้างสรรค์วัฒนธรรม อัตลักษณ์ความเป็นไทย มีวิถีชีวิตพอเพียงและยั่งยืน⁶⁰

ลอนกา (Lonka) ได้ให้คำอธิบายไว้ว่า "Phenomenal Learning: นวัตกรรมการเรียนรู้แห่งอนาคตจากฟินแลนด์" คือ สมรรถนะแห่งศตวรรษที่ 21 ที่สร้างขึ้นเพื่อให้เด็ก ๆ ฉลาดรู้เต็มศักยภาพ และเติบโตเองได้อย่างมีความสุขในโลกโลกาภิวัตน์ที่เปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว พร้อมนวัตกรรมเรียนรู้การสอนแนวใหม่ "การเรียนรู้ผ่านปรากฏการณ์" (Phenomenal-based Learning) ที่สลายเส้น แบ่งระหว่างห้องเรียนและโลกจริง บูรณาการความรู้หลากหลายสาขาวิชา และขยายพื้นที่การเรียนรู้ให้กว้างและลึกยิ่งกว่าเดิม ซึ่งสมรรถนะแห่งศตวรรษที่ 21 จะมอบแนวทางใหม่และสร้างแรงบันดาลใจให้ครู นักการศึกษา พ่อแม่และนักเรียน ลุกขึ้นมาปฏิวัติการเรียนรู้อีกครั้งเพื่อก้าวสู่ออนาคตที่เรียกเรื่องคำถามใหม่ คำตอบใหม่ ทางเลือกใหม่ และคนพันธุ์ใหม่ ประกอบไปด้วยสมรรถนะ ดังต่อไปนี้

1. สมรรถนะที่ 1 การคิดและการเรียนรู้ที่จะเรียนรู้
2. สมรรถนะที่ 2 สมรรถนะทางวัฒนธรรมปฏิสัมพันธ์และแสดงตัวตน
3. สมรรถนะที่ 3 การดูแลตนเองและการจัดการชีวิตประจำวัน
4. สมรรถนะที่ 4 ทักษะการสื่อสารรอบตัว
5. สมรรถนะที่ 5 ทักษะด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร
6. สมรรถนะที่ 6 ทักษะชีวิตการทำงานและทักษะผู้ประกอบการ
7. สมรรถนะที่ 7 การมีส่วนร่วม การมีบทบาทผลักดัน และการสร้างอนาคตที่ยั่งยืนการเรียนรู้ผ่านปรากฏการณ์⁶¹

⁶⁰ วัฒนาพร ระงับทุกข์ , “สมรรถนะเด็กไทยในยุคโลกพลิกผัน” *ครูสภาวิทยากร*, 1, 1 (2562), 8 -18

⁶¹ K., Lonka, “Phenomenal Learning from Finland. Edita Publishing. Accessed 25 March 2023. Available From” <https://shop.edita.fi › tuote › fenomenen>.

กล่าวโดยสรุป สมรรถนะที่สำคัญและจำเป็นที่ผู้เรียนต้องมีทักษะสำคัญที่หลากหลายในโลกยุค VUCA ที่มีความเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วและเปลี่ยนผ่านมาสู่ยุคที่โลกอันแสนประหลาดแบบ BANI ในยุคปัจจุบัน การจะพัฒนาผู้เรียนให้เป็นทั้งคนดี มีปัญญา มีคุณภาพชีวิตที่ดี และมีขีดความสามารถในการแข่งขันในเวทีระดับโลก จึงต้องพัฒนาให้เด็กมีความสามารถในการสื่อสาร รับ-ส่งสาร ใช้ภาษาถ่ายทอด ตลอดจนการเลือกใช้วิธีการสื่อสารที่มีประสิทธิภาพ มีความสามารถในการคิด สามารถวิเคราะห์ คิดสังเคราะห์ คิดสร้างสรรค์ คิดอย่างมีวิจารณญาณ และคิดเป็นระบบ เพื่อสร้างองค์ความรู้ หรือเพื่อตัดสินใจได้อย่างเหมาะสม มีความสามารถในการแก้ปัญหา บนพื้นฐานของหลักเหตุผล คุณธรรม และข้อมูลสารสนเทศ มีความสามารถในการใช้ทักษะชีวิต โดยนำกระบวนการต่างๆ ไปใช้ในชีวิตประจำวัน สามารถเรียนรู้ด้วยตนเอง เรียนรู้อย่างต่อเนื่อง ทำงานและอยู่ร่วมกันในสังคมได้อย่างเหมาะสม สามารถปรับตัวให้ทันกับการเปลี่ยนแปลง และรู้จักหลีกเลี่ยงพฤติกรรมไม่พึงประสงค์ที่ส่งผลกระทบต่อตนเองและผู้อื่น นอกจากนี้ยังมีความสามารถในการใช้เทคโนโลยี เพื่อพัฒนาตนเองและสังคม ในด้านการเรียนรู้ การสื่อสาร การทำงาน การแก้ปัญหาอย่างสร้างสรรค์ ถูกต้อง เหมาะสม และมีคุณธรรม

ประเภทของสมรรถนะ

มีนักวิชาการหลายท่านกล่าวถึงประเภทสมรรถนะไว้ ดังนี้

ณรงค์วิทย์ แสันทอง ได้จัดทำสมรรถนะเพื่อการประเมินผลงานไว้เป็น 4 ประเภท คือ 1) ด้านการพัฒนาตนเอง (Personal Development Competency) 2) ด้านวิชาชีพ (Professional Competency) 3) ด้านการทำงานร่วมกับผู้อื่น (Interpersonal Competency) และ 4) ด้านการบริหารจัดการทั่วไป (General Management Competency)⁶²

চারঙ্গী คังคาสวีสดี อธิบายถึง ประเภทของสมรรถนะในองค์กรในทุกหน่วยงานจะต้องมีร่วมกันไว้ 4 ประเภทดังนี้ 1) สมรรถนะด้านสังคม (Social Competency) หมายถึง คุณสมบัติหรือคุณลักษณะที่เน้นในเรื่องของการทำงานร่วมกันเพื่อประสานงานกันด้วยดี ซึ่งสมรรถนะตัวนี้จะมุ่งความสัมพันธ์ของคนในองค์กรให้ทำงานด้วยกันอย่างราบรื่น เช่น การติดต่อสื่อสารมนุษย์สัมพันธ์ เป็นต้น 2) สมรรถนะส่วนบุคคล (Personal Competency) หมายถึง คุณสมบัติ หรือคุณลักษณะเฉพาะของแต่ละบุคคลที่มีความสามารถพิเศษที่จะช่วยเสริมให้การปฏิบัติงานบรรลุสำเร็จได้ดีเป็นพิเศษ 3) สมรรถนะด้านภาวะผู้นำ (Leadership Competency) หมายถึง คุณสมบัติหรือคุณลักษณะที่พูดถึงการเป็นผู้นำโดยทั่วไป มักเป็นสมรรถนะที่กำหนดสำหรับคนที่จะต้องไปรับตำแหน่งเป็น

⁶² ณรงค์วิทย์ แสันทอง, **Competency เพื่อการประเมินผลงานประจำปี** (กรุงเทพฯ เอชอาร์ เซนเตอร์ จำกัด, 2548), 35-73

ผู้บริหารหรือหัวหน้างานว่าจะต้องมีคุณสมบัติอย่างไรบ้างในตำแหน่งนั้นๆ เช่น การวางแผนการนำเสนอ เป็นต้น 4) สมรรถนะในหน้าที่ (Functional Competency) หมายถึง คุณสมบัติหรือคุณลักษณะของผู้ดำรงตำแหน่งที่ควรจะมีในตำแหน่งนั้น ๆ โดยกำหนดว่าผู้ที่ทำงาน นำตำแหน่งนั้นควรมีสสมรรถนะใดที่สำคัญ เช่น ความคิดสร้างสรรค์ การเจรจาต่อรอง เป็นต้น⁶³

เทียน ทองแก้ว ได้จำแนกประเภทของสมรรถนะออกเป็น 5 ประเภท คือ

1. สมรรถนะส่วนบุคคล (Personal Competencies) หมายถึง สมรรถนะที่แต่ละคน มีเป็นความสามารถเฉพาะตัว คนอื่นไม่สามารถลอกเลียนแบบได้ เช่น การต่อสู้ป้องกันตัว ความสามารถของนักดนตรี นักกายกรรม และนักกีฬา เป็นต้น ลักษณะเหล่านี้ยากที่จะเลียนแบบ หรือต้องมีความพยายามสูงมาก

2. สมรรถนะเฉพาะงาน (Job Competencies) หมายถึง สมรรถนะของบุคคลกับการทำงานในตำแหน่งหรือบทบาทเฉพาะตัว เช่น อาชีพนักสำรวจ ก็ต้องมีความสามารถในการวิเคราะห์ตัวเลข การคิดคำนวณ ความสามารถในการทำบัญชี เป็นต้น

3. สมรรถนะองค์การ (Organization Competencies) หมายถึง ความสามารถพิเศษเฉพาะองค์การนั้นเท่านั้น เช่น บริษัทเนชั่นแนล (ประเทศไทย) จำกัด เป็นบริษัทที่มีความสามารถในการผลิตเครื่องใช้ไฟฟ้า หรือบริษัทฟอร์ด มอเตอร์ จำกัด มีความสามารถในการผลิตรถยนต์ เป็นต้น หรือ บริษัท ที โอ เอ (ประเทศไทย) จำกัด มีความสามารถในการผลิตสี

4. สมรรถนะหลัก (Core Competencies) หมายถึง ความสามารถสำคัญที่บุคคลต้องมี หรือต้องทำให้บรรลุผลตามเป้าหมายที่ตั้งไว้ เช่น พนักงานเลขานุการสำนักงานต้องมี สมรรถนะหลักคือ การใช้คอมพิวเตอร์ได้ ติดต่อบริษัทงานได้ดี เป็นต้น หรือผู้จัดการบริษัทต้องมี สมรรถนะหลักคือ การสื่อสาร การวางแผน และการบริหารจัดการ และการทำงานเป็นทีม เป็นต้น

5. สมรรถนะในงาน (Functional competencies) หมายถึง ความสามารถของบุคคล ที่มีตามหน้าที่ที่รับผิดชอบตำแหน่งหน้าที่อาจเหมือน แต่ความสามารถตามหน้าที่ต่างกัน เช่น ข้าราชการตำรวจเหมือนกัน แต่มีความสามารถต่างกัน บางคนมีสมรรถนะทางการสืบสวน สอบสวน บางคนมีสมรรถนะทางปราบปราม เป็นต้น⁶⁴

⁶³ อารังศักดิ์ คงคาสวัสดิ์, เริ่มต้นอย่างไร เมื่อจะนำ Competency มาใช้ในองค์กร, พิมพ์ครั้งที่ 2 (กรุงเทพฯ: สมาคมส่งเสริมเทคโนโลยี (ไทย - ญี่ปุ่น), 2548), 31 – 32.

⁶⁴ เทียน ทองแก้ว, สมรรถนะเพื่อการศึกษา, เข้าถึงเมื่อ 10 พฤศจิกายน 2564, เข้าถึงได้จาก <http://dusithost.dusit.ac.th/-ei/tuan/file21122005046.doc>

อาภรณ์ ภูวิทย์พันธ์ ได้กำหนดความสามารถหรือ Competency นั้นจะแบ่งออกเป็น 3 มุมมอง ได้แก่ KSA ซึ่งมีความหมาย ที่แตกต่างกันไปดังต่อไปนี้⁶⁵

1. ความรู้ (Knowledge) หมายถึง ข้อมูลหรือสิ่งที่ถูกส่งสมมาจาก การศึกษาทั้งใน สถาบันการศึกษา สถาบันฝึกอบรม/สัมมนา หรือการ ศึกษาด้วยตนเอง รวมถึงข้อมูลที่ได้รับจากการสนทนาแลกเปลี่ยน ความคิดเห็นและประสบการณ์กับผู้รู้ทั้งในสายวิชาชีพเดียวกันและต่างสาย วิชาชีพ

2. ทักษะ (Skills) หมายถึง สิ่งที่จะต้องพัฒนาและฝึกฝนให้เกิดขึ้น โดยจะต้องใช้ระยะเวลา เพื่อฝึกปฏิบัติให้เกิดทักษะนั้นขึ้นมา ทั้งนี้ ทักษะจะถูกแบ่งออกเป็น 2 ด้านได้แก่

2.1 ทักษะด้านการบริหารจัดการงาน (Management Skills) หมายถึง ทักษะในการบริหารควบคุมงาน ซึ่งจะเกี่ยวข้องกับ ระบบความคิดและการจัดการในการบริหารงาน ให้มีประสิทธิภาพ เช่น ทักษะในการมีวิสัยทัศน์ทางกลยุทธ์ ซึ่งทักษะดังกล่าวจะแสดงออกถึงการจัดระบบความคิดเพื่อมองไปที่เป้าหมายในอนาคตว่าอยากจะทำ หรือมีความต้องการอะไรในอนาคต

2.2 ทักษะด้านเทคนิคเฉพาะงาน (Technical Skills) หมายถึง ทักษะที่จำเป็นในการทำงานตามสายงาน หรืองานที่แตกต่างกันไป เช่น งานจัดซื้อจะมีหน้าที่ความรับผิดชอบและ ลักษณะงานที่แตกต่างไปจากงานผลิต ดังนั้นทักษะที่ต้องการ ของคนที่ทำงานด้านจัดซื้อได้นั้นจะต้องแตกต่างไปจากงานผลิต เช่นเดียวกัน

3. คุณลักษณะส่วนบุคคล (Attributes) หมายถึง ความคิด ความรู้สึก เจตคติ ทัศนคติ แรงจูงใจ ความต้องการส่วนบุคคล พบว่า คุณลักษณะส่วนบุคคลนั้นจะเป็นสิ่งที่ติดตัวมาและไม่ค่อย จะเปลี่ยนแปลงไปตามกาลเวลาที่เปลี่ยนไป

สรุปได้ว่า สมรรถนะแบ่งออกเป็น 3 ประเภทหลัก คือ 1) สมรรถนะหลัก (core Competency) ซึ่งเป็นคุณลักษณะที่บุคลากรทุกคนในองค์การจำเป็นต้องมีเพื่อให้สามารถปฏิบัติหน้าที่ได้บรรลุเป้าหมายขององค์การ 2) สมรรถนะตามสายงาน (functional Competency) ซึ่งเป็นคุณลักษณะที่บุคลากรที่ปฏิบัติงานในตำแหน่งนั้นๆ ควรมีเพื่อให้งานสำเร็จและได้ผลลัพธ์ตามที่ต้องการ และ 3) สมรรถนะในหน้าที่ (Functional Competency) เป็นขีดความสามารถในงาน กำหนดขึ้นจากขอบเขตความรับผิดชอบในงาน ซึ่งสมรรถนะซึ่งเป็นตัวที่กำหนดรายละเอียดของ พฤติกรรมการแสดงออก เป็นการตอบคำถามว่า “ทำอย่างไรที่จะทำให้งานที่ได้รับมอบหมาย ประสบผลสำเร็จ (How)” มากกว่าการตอบคำถามว่า “อะไรเป็นสิ่งที่หัวหน้างานคาดหวังหรือต้องการ

⁶⁵ อาภรณ์ ภูวิทย์พันธ์, **Competency Dictionary**, (กรุงเทพฯ: เอช อาร์ เซนเตอร์ จำกัด, 2549), 22-24.

(What)” โดยการกำหนดความสามารถหรือ Competency ออกเป็น 3 มุมมอง ได้แก่ ความรู้ (Knowledge) ทักษะ (Skills) และคุณลักษณะส่วนบุคคล (Attributes)

แนวคิดเกี่ยวกับการเสริมสร้างสมรรถนะนักเรียนระดับมัธยมศึกษาในกิจกรรม อย.น้อย ด้านอาหารและยา

การเสริมสร้างสมรรถนะของผู้เรียน เป็นคุณลักษณะเชิงพฤติกรรมที่เป็นผลมาจากความรู้ ทักษะ ความสามารถ และคุณลักษณะอื่นๆ ที่ทำให้เด็กสามารถเรียนรู้ หรือปฏิบัติงาน หรือสร้างผลงานได้โดดเด่นกว่าเพื่อนร่วมงานอื่นๆ การเสริมสร้าง หมายถึง การทำให้เกิดมีขึ้นและเพิ่มพูนให้มากยิ่งขึ้น สมรรถนะไม่ใช่ความสามารถที่มีมาแต่กำเนิด แต่เป็นสิ่งที่ต้องสร้างและทำให้เพิ่มพูนมากขึ้น สำหรับวิธีการเสริมสร้างสมรรถนะนักเรียน ผู้วิจัยได้นำแนวคิดต่างๆ มาเป็นแนวคิดที่สำคัญ ในการการเสริมสร้างสมรรถนะนักเรียนระดับมัธยมศึกษาในกิจกรรม อย.น้อยด้านอาหารและยา ดังนี้

การจัดการเรียนการสอนตามแนวอิญาเซียน (Ignatian Pedagogy) แนวคิดดังกล่าวถือว่า นักเรียนจะเรียนรู้และสามารถเปลี่ยนแปลงตนเองจากภายใน จนสามารถบรรลุถึงการพัฒนาตนเองให้เต็มศักยภาพ โดยอาศัยกระบวนการต่อเนื่อง 4 ขั้นตอนคือ

1. การจัดประสบการณ์ (experience) หมายถึง ความรู้หรือสิ่งที่มากระทบสติปัญญา และจิตใจของนักเรียน ประสบการณ์จำแนกเป็น 2 ประการ คือ ประสบการณ์ตรงและประสบการณ์อ้อม สำหรับประสบการณ์ตรงเกิดจากการลงมือปฏิบัติ การสัมผัส การพบปะ พูดคุย การศึกษาภาคสนาม และการทดลองในห้องปฏิบัติการ ส่วนประสบการณ์อ้อม เป็นเรื่องราวที่ได้รับฟัง การจำลองเหตุการณ์ การแสดงละคร บทบาทสมมติ รวมถึงการใช้สื่ออุปกรณ์ที่มีลักษณะใกล้เคียงกับสภาพจริง

2. การไตร่ตรอง (reflection) หมายถึง พินิจพิจารณาแยกแยะ หรือการทำให้เกิดความกระจ่างทางปัญญา เพื่อค้นหาสาเหตุ และค้นพบความสัมพันธ์ที่เชื่อมโยงกับแง่มุมอื่นๆ การไตร่ตรองนี้ จะสร้างจิตสำนึกของนักเรียนให้ก้าวพ้นจากการรับรู้ในระดับสติปัญญาไปสู่การลงมือปฏิบัติ

3. การลงมือปฏิบัติ (action) ซึ่งเป็นผลสืบเนื่องมาจากกระบวนการไตร่ตรองที่ช่วยนักเรียนให้เกิดความมุ่งมั่น และความปรารถนาที่จะเปลี่ยนแปลงพัฒนาตนไปสู่สภาพที่ดีกว่า กระบวนการไตร่ตรองมาจากการเลือก 2 ประการคือ การเลือกที่เกิดขึ้นภายใน (ซึ่งมาจากการตระหนักในคุณค่า การจัดลำดับความสำคัญและการตัดสินใจ) และการเลือกที่แสดงออกภายนอก (โดยการลงมือปฏิบัติให้ปรากฏผล) เช่นกันตั้งใจเรียน การช่วยเหลือผู้อื่น การอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม เป็นต้น

4. การประเมินผล (evaluation) เป็นการประเมินความก้าวหน้า โดยอาศัยเครื่องมือและวิธีการต่างๆ ที่ต้องเหมาะสมกับอายุ ความสามารถและระดับพัฒนาการของนักเรียน การประเมินผลที่ดี ควรมีการกำหนดกรอบระยะเวลาที่ชัดเจน เพื่อให้นักเรียนรับทราบและมีความพยายามในการ

ปฏิบัติให้เกิดความก้าวหน้ามากขึ้น การประเมินผลทำให้ทราบช่องว่างที่ต้องเติมเต็ม สร้างกำลังใจในการเรียนรู้และการปฏิบัติงาน

นอกเหนือจากกระบวนการ 4 ขั้นตอนนี้แล้ว กระบวนการเสริมสร้างสมรรถนะนักเรียน แบบ Ignatian Pedagogy ยังเน้น การคำนึงถึงการรู้จักบริบทที่แท้จริงของนักเรียน (context) ไม่ว่าจะเป็นครอบครัว เพื่อน และสถานการณ์ในสังคม เช่น การเมือง เศรษฐกิจ สังคม สิ่งแวดล้อม และบรรยากาศในโรงเรียน เพราะบริบทเหล่านี้จะส่งผลต่อนักเรียนทั้งทางบวกและทางลบ⁶⁶

กิบสัน (Gibson) กล่าวถึงกระบวนการ 4 ขั้นตอน เพื่อเสริมสร้างให้บุคคลมีศักยภาพ หรือมีพลังอำนาจ ซึ่งประกอบด้วย

1. การค้นพบสถานการณ์จริง (discovery reality) เมื่อมีเหตุการณ์เหตุใดเหตุการณ์หนึ่งเกิดขึ้น ผู้ที่รับผลกระทบจะเกิดการตอบสนอง 3 ด้านคือ ด้านอารมณ์ ด้านสติปัญญา และด้านพฤติกรรม เช่น ด้านอารมณ์อาจจะแสดงการต่อต้าน ไม่ยอมรับ ส่งผลให้สติปัญญาทำการหาข้อมูล และเมื่อได้รับข้อมูลจะก่อให้เกิดความเข้าใจและยอมรับ ซึ่งจะแสดงออกด้วยการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมทางด้านบวก

2. การสะท้อนการคิดอย่างมีวิจารณญาณ (Critical reflection) เป็นการมองประเด็นต่างๆ อย่างพินิจพิเคราะห์ในแง่มุมต่างๆ จนเกิดความเข้าใจที่ชัดเจนเพื่อนำไปสู่การแก้ปัญหา และการเปลี่ยนแปลงในทางที่ดีขึ้น

3. การตัดสินใจเลือกวิธีปฏิบัติกิจกรรมที่เหมาะสม (taking charge) โดยคำนึงถึงปัจจัยต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง เพื่อให้การตัดสินใจเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ บรรลุเป้าหมายที่วางไว้

4. การคงไว้ซึ่งการปฏิบัติที่มีประสิทธิภาพ (holding on) เป็นกระบวนการฝึกฝนจนเกิดความเชี่ยวชาญชำนาญ หรือเรียกว่าสมรรถนะ อันจะทำให้สามารถเผชิญสถานการณ์ต่างๆ ได้อย่างมีประสิทธิภาพ⁶⁷

บอยซ์และแจ๊คสัน (Boix & Jackson) กล่าวถึงกระบวนการเสริมสร้างนักเรียนให้มีสมรรถนะว่าประกอบด้วย 4 ขั้นตอนที่ได้แก่

⁶⁶ Faculty Center for Ignatian Pedagogy, **What is Ignatian Pedagogy? The Ignatian Pedagogical Paradigm.**, Loyola University Chicago (1993). Available form <https://www.luc.edu/fcip/ignatianpedagogy/whatisignatianpedagogy/>

⁶⁷ C.H, Gibson, **The process of empowerment in mothers of chronically ill children.** (Journal of Advance Nursing,1995) 21(6) :1201-10. Doi: 10.1046/j.1365-2648.1995.21061201. x.

1. การสืบค้น (investigate) โดยการแสดงหาคำตอบในสิ่งที่สงสัย ด้วยวิธีการที่หลากหลาย เช่น การสอบถามผู้รู้ การศึกษาจากตำราหรือข้อมูล internet หรือการสำรวจสถานการณ์ที่เกี่ยวข้อง กระบวนการดังกล่าวจะช่วยฝึกนักเรียนให้รู้จักการค้นหา การวิเคราะห์ข้อมูล การบูรณาการ การเชื่อมโยงสิ่งที่ค้นพบ และการพัฒนาประเด็นต่างๆจากมุมมองที่หลากหลาย และหาข้อสรุปที่สมเหตุสมผล

2. การรู้จัก (recognize) นักเรียนสรุปแนวคิดของตน และตรวจสอบความถูกต้องของความรู้ หรือข้อมูลของตนกับคนอื่น โดยการอภิปราย การเปรียบเทียบ และบริการอื่นๆ

3. การสื่อสารแนวคิด (communicate) นักเรียนใช้วิธีการหรือเครื่องมือสื่อสารที่เหมาะสม เพื่อสื่อสารแนวคิดของตนแก่คนอื่น อาจด้วยการประชาสัมพันธ์ การรวมกลุ่มเป็นเครือข่าย โดยมีเป้าหมายเพื่อสร้างความร่วมมือ การฝึกกำลัง

4. การลงมือปฏิบัติ (take action) เป็นการแปลงแนวคิดสู่การปฏิบัติ เพื่อให้นักเรียนเกิดความมุ่งมั่นที่จะฝึกฝนให้บรรลุความสำเร็จ⁶⁸

สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา ได้ให้คำอธิบายไว้ว่า หัวใจสำคัญของการศึกษา คือ “การเรียนรู้ของผู้เรียน” ในการปฏิรูปการศึกษาให้ประสบความสำเร็จ จึงมีความจำเป็นต้อง “ปฏิรูปการเรียนรู้ของผู้เรียน” ซึ่งในการปฏิรูปการศึกษานั้นมีองค์ประกอบ 4 ประการที่จะสนับสนุนและเอื้อให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ที่มีคุณภาพและเกิดสมรรถนะที่สำคัญที่สามารถใช้ได้ในชีวิตจริง ได้แก่ 1) ครูผู้สอน 2) หลักสูตร 3) การเรียนการสอน 4) การวัดและประเมินผล⁶⁹

สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา ได้สรุปเกี่ยวกับการจัดการเรียนรู้ ที่เสริมสร้างสมรรถนะมุ่งเป้าหมายที่ความสามารถในการทำได้ โดยการประสานความรู้ ทักษะ และคุณลักษณะที่จำเป็นต่อการทำสิ่งใดสิ่งหนึ่งได้ ซึ่งผู้เรียนจะต้องมีความรู้ ความเข้าใจ ทักษะ เจตคติ / คุณลักษณะที่จำเป็นต่อการพัฒนาสมรรถนะนั้น รวมไปถึงได้รับการฝึกฝนให้นำไปใช้ในการแก้ปัญหา คือใช้ในสถานการณ์ต่างๆ ดังนั้น บทบาทหน้าที่ของครูคือ การจัดประสบการณ์ และกิจกรรมการเรียนรู้ให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ได้ดี ซึ่งก็ต้องอาศัยการจัดการเรียนรู้เชิงรุกนั่นเอง⁷⁰

⁶⁸ M.V, Boix, & Jackson , **Educating for Global Competence: Preparing our Youth to Engage the World** (2011): Asia Society.

⁶⁹ สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ, **แนวทางการพัฒนาสมรรถนะผู้เรียน ระดับ การศึกษาขั้นพื้นฐาน**, (กรุงเทพฯ; 21 กันยายน, 2562), 12-13

⁷⁰ สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ, **การจัดการเรียนรู้ฐานสมรรถนะเชิงรุก. กลุ่มมาตรฐานการศึกษา สำนักมาตรฐานการศึกษาและพัฒนาการเรียนรู้**, (กรุงเทพฯ; 21 กันยายน, 2563), 26-27

กล่าวโดยสรุป แนวคิดการเสริมสร้างสมรรถนะนักเรียน คือ เน้นการปฏิบัติโดยใช้ความรู้ ทักษะ เจตคติ และคุณลักษณะที่จำเป็นต่อการนำไปสู่สมรรถนะที่ต้องการในระดับที่ผู้เรียนสามารถ ปฏิบัติงานได้จริง เป็นการเรียนการสอนที่มีการบูรณาการความรู้ในศาสตร์ต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับการ ปฏิบัติงานใดงานหนึ่ง มีโอกาสได้ฝึกฝนใช้ความรู้ในสถานการณ์ต่างๆ ที่จะช่วยให้ผู้เรียนเกิดสมรรถนะ ในระดับชำนาญหรือเชี่ยวชาญได้ ผู้เรียนสามารถใช้เวลาในการเรียนรู้ และมีความก้าวหน้า ในการ เรียนรู้ไปได้เร็ว - ช้า ตามความถนัดและความสามารถของตนและเกิดความสำเร็จในปฏิบัติงาน นอกจากนี้ กระบวนการเสริมสร้างสมรรถนะนักเรียน ยังประกอบด้วยกระบวนการ 5 ขั้นตอนคือ การจัดประสบการณ์ การไตร่ตรอง การสื่อสารแนวคิด การลงมือปฏิบัติ และการประเมินผล ผู้วิจัยได้ นำแนวคิดดังกล่าวมาปรับใช้ในงานวิจัย เรื่อง พจนานุกรมสมรรถนะของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาใน กิจกรรม อย.น้อยด้านอาหารและยา

การดำเนินงานโครงการ อย.น้อย

ความเป็นมาของการดำเนินงานโรงเรียน อย.น้อย

โรงเรียน อย.น้อย เริ่มต้นจากการเป็นโครงการรณรงค์ให้เกิดความปลอดภัยในการบริโภค ผลิตภัณฑ์ สุขภาพ ได้แก่ อาหาร ยา เครื่องสำอาง วัตถุอันตราย วัตถุเสพติด และเครื่องมือแพทย์ โดย เริ่มดำเนินการ ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2546 ในลักษณะโครงการนำร่อง โดยสำนักงานคณะกรรมการอาหาร และยา (อย.) กระทรวงสาธารณสุข ร่วมกับหน่วยงานภาคีเครือข่ายต่าง ๆ เพื่อศึกษาความเป็นไปได้ ในการดำเนิน โครงการและการนำศักยภาพของนักเรียนมาเป็นแกนนำในการขับเคลื่อน พร้อมสร้าง กระแสการบริโภค ผลิตภัณฑ์สุขภาพปลอดภัย ซึ่งในปัจจุบันโครงการ อย.น้อย ขยายเครือข่าย ครอบคลุมโรงเรียนในสังกัด กระทรวงศึกษาธิการ สังกัดกรุงเทพมหานคร และสังกัดเอกชน มีโรงเรียน สมาชิกมากกว่า 17,500 แห่ง ในการดำเนินงานโรงเรียน อย.น้อย โดยมีวัตถุประสงค์สำคัญ คือ เพื่อให้ให้นักเรียนแกนนำได้เรียนรู้ จากการปฏิบัติจริง และเป็นบุคคลนักสื่อสารไปยังเพื่อนนักเรียน ครอบครัว รวมถึงสมาชิกในชุมชน โดยผ่านกิจกรรมของชมรม / ชุมนุม อย.น้อย ให้มีความรู้เพื่อการ เลือกรับประทานอย่างเหมาะสม ปลอดภัย ควบคู่กับการปรับปรุงสภาพแวดล้อมในโรงเรียน ประกอบด้วย กิจกรรมสำคัญ ได้แก่ การตรวจสอบอาหารที่จำหน่ายภายในและรอบโรงเรียน และตลาดสด หรือ ชุมชนใกล้เคียง ด้วยชุดทดสอบเบื้องต้นการให้ความรู้ในรูปแบบต่าง ๆ ในโรงเรียน เช่น บอร์ดความรู้ เสียง ตามสาย พูดหน้าเสาธง กิจกรรมการแสดง รายการทางโทรทัศน์วงจรปิด เป็นต้น, การรณรงค์ให้ ความรู้ใน ชุมชน เช่น การเดินรณรงค์ การแจกเอกสารความรู้ การให้ความรู้ทางหอกระจายข่าวหรือ วิทยุชุมชน เป็นต้น นอกจากนี้ยังมีการบูรณาการความรู้ด้านอาหารและยาเข้าไปกับหลักสูตรการเรียน การสอน และอย.น้อย ยังเอื้ออาหารไปยังโรงเรียนระดับประถมศึกษาที่อยู่ใกล้เคียง ด้วยการไปให้

ความรู้และการตรวจสอบอาหารในลักษณะ “พี่สอนน้อง” โดยในปีพ.ศ.2549 เพียงปีแรกที่ใช้รูปแบบ “พี่สอนน้อง” มีโรงเรียนระดับ ประถมศึกษาทั่วประเทศได้รับการเอื้ออาทร ได้ไม่น้อยกว่า 5,000 โรงเรียน

การดำเนินงานโรงเรียน ออย.น้อยนี้ นอกจากนักเรียนแกนนำประโยชน์จะได้รับความรู้ด้านการบริโภค ผลิตภัณฑ์สุขภาพอย่างถูกต้องและปลอดภัยแล้ว ยังช่วยให้เพื่อนนักเรียน และครอบครัว มีความรู้ความเข้าใจ และเกิดการพัฒนา ปรับปรุงการจำหน่ายอาหารภายในโรงเรียน รวมทั้ง การปรับปรุงสถานที่จำหน่ายอาหารให้ สะอาด ถูกสุขลักษณะ และนักเรียนแกนนำ ออย.น้อย ยังได้รับการพัฒนาเรื่องความคิด การวางแผนการทำงาน การแสดงออก และการสร้างสัมพันธ์ภาพที่ดีกับเพื่อนนักเรียน ออย.น้อย โรงเรียนอื่นๆ ทำให้เกิดเป็นเครือข่ายโรงเรียน ออย.น้อยขึ้น อีกทั้งรูปแบบกิจกรรม ออย.น้อยช่วยส่งเสริมให้เกิดความร่วมมือที่ดีในระดับชุมชน เช่น เกิดความร่วมมือระหว่างนักเรียน ครู พ่อค้า แม่ค้า อสม. อบต. โรงพยาบาลชุมชน สาธารณสุขอำเภอ เป็นต้น มีการช่วยเหลือกันทั้งด้านงบประมาณ การร่วมดำเนินงานและสนับสนุนทรัพยากร เช่น งบประมาณสนับสนุนจาก อบต. การร่วมตรวจสอบอาหาร การอนุญาตให้ใช้หอกระจายข่าว/วิทยุชุมชน เป็นต้น

ปัจจุบันโครงการโรงเรียน ออย.น้อย ยังมีดำเนินการอย่างต่อเนื่อง เพื่อพัฒนาพฤติกรรม การบริโภคของเด็กและเยาวชน ให้เป็นผู้บริโภคที่สามารถเลือกซื้อเลือกบริโภคผลิตภัณฑ์ได้อย่างเหมาะสม ถูกต้อง และปลอดภัย อันจะส่งผลต่อการลดอัตราการเจ็บป่วยของตนเอง ลดค่าใช้จ่าย ด้านการรักษาพยาบาลในอนาคต และผลการประเมินประสิทธิผลกิจกรรม ออย.น้อยในแต่ละปี เมื่อจบ การดำเนินงานในแต่ละปีงบประมาณ พบว่า โครงการโรงเรียน ออย.น้อย ได้รับความสนใจและ ความร่วมมือจากผู้มีส่วนเกี่ยวข้องเพิ่มมากขึ้น ทั้งที่เป็นความร่วมมือในการทำกิจกรรมภายใน สถานศึกษา จากครู บุคลากรในโรงเรียน นักเรียนแกนนำ นักเรียนสมาชิกออย.น้อย และความร่วมมือ ในการขยายผลสู่ชุมชนรอบโรงเรียนที่ได้รับความร่วมมือมากขึ้นด้วย อีกทั้งยังช่วยส่งเสริมให้เกิดกลไก ความร่วมมือและกระบวนการขับเคลื่อนระหว่างกระทรวงสาธารณสุขกับกระทรวงศึกษาธิการที่ เข้มแข็งขึ้นอีกด้วย⁷¹

เกณฑ์มาตรฐานโรงเรียน ออย.น้อย

หลังจากการดำเนินงานโรงเรียน ออย.น้อย ได้รับความร่วมมือจากภาคีเครือข่ายทุกระดับ และ เกิดผลลัพธ์เชิงประจักษ์กับนักเรียนแกนนำ ออย.น้อย นักเรียนสมาชิก ออย.น้อย และนักเรียนที่ได้รับการถ่ายทอดความรู้ ตลอดจน ครอบครัว และชุมชน ดังนั้นจึงมีการจัดทำเกณฑ์มาตรฐานโรงเรียน

⁷¹ กองพัฒนาสุขภาพผู้บริโภค, รายงานการศึกษาระดับความสำเร็จของโครงการ ออย.น้อย, 2560, สำนักงานคณะกรรมการอาหารและยา กระทรวงสาธารณสุข, 28-29

อย.น้อย ขึ้นในปีพ.ศ.2556 เพื่อเป็นแนวทางในการดำเนินงานโรงเรียน อย.น้อย ให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์และเป้าหมายในการดำเนินงานโรงเรียน อย.น้อย โดยประกอบด้วยเกณฑ์มาตรฐาน 7 ข้อ ซึ่งเป็นเกณฑ์ประเมินตนเองตามความสมัครใจ เพื่อขอรับรองคุณภาพมาตรฐานการดำเนินงานจากสำนักงานคณะกรรมการอาหารและยา และสามารถใช้ประเมินได้ทั้งระดับโรงเรียนประถมศึกษา โรงเรียนขยายโอกาส และโรงเรียนมัธยมศึกษา และมีการปรับปรุงปี พ.ศ.2562 โดยเพิ่มเติมความเชื่อมโยงและความสอดคล้องของการดำเนินงานโรงเรียน อย.น้อยกับมาตรฐานการศึกษาของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ. 2561 (มาตรฐานการศึกษา ระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน ฉบับลงวันที่ 6 สิงหาคม พ.ศ. 2561) และหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ. 2551 ของกระทรวงศึกษาธิการ โดยมีรายละเอียด 7 เกณฑ์มาตรฐาน ดังนี้⁷²

เกณฑ์มาตรฐานที่ 1 โครงสร้างชมรมและองค์ประกอบ โดยมีรายละเอียดที่ต้องดำเนินงาน ดังนี้

- 1.1 มีการจัดตั้งชมรม / ชุมนุม อย.น้อย
- 1.2 มีแกนนำและสมาชิกอย่างน้อย 25 คน ต่อโรงเรียน โดยมาจากทุกระดับชั้น (กรณีโรงเรียนที่มีนักเรียนไม่ถึง 200 คน ให้มีสมาชิกอย่างน้อย 10 คน)
- 1.3 มีคณะกรรมการชมรม และมีครูที่ปรึกษาชมรม / ชุมนุม
- 1.4 มีแผนงานเป็นลายลักษณ์อักษร
- 1.5 สมาชิกชมรม อย.น้อย มีส่วนร่วมในการวางแผนจัดกิจกรรม และมีผู้รับผิดชอบ แต่ละกิจกรรมในแผนที่ชัดเจน
- 1.6 มีการประชุมกรรมการ อย่างน้อยปีละ 2 ครั้ง และมีรายงานการประชุม
- 1.7 มีการสรุปรายงานผลการดำเนินงานในแต่ละกิจกรรม

เกณฑ์มาตรฐานที่ 2 กิจกรรมเผยแพร่ ประชาสัมพันธ์ และรณรงค์ โดยมีรายละเอียดที่ต้องดำเนินงาน ดังนี้

- 2.1 การพูดหน้าเสาธง (ดำเนินการอย่างน้อยภาคเรียนละ 3 ครั้ง)
- 2.2 จัดเสียงตามสาย (ดำเนินการอย่างน้อยภาคเรียนละ 3 ครั้ง)
- 2.3 จัดป้ายนิเทศให้ความรู้ เช่น บอร์ด (ดำเนินการอย่างน้อยภาคเรียนละ 1 ครั้ง)
- 2.4 จัดทำเอกสารเผยแพร่ (ดำเนินการอย่างน้อยภาคเรียนละ 1 ครั้ง)
- 2.5 จัดนิทรรศการ และแสดงผลงานนักเรียน อย.น้อย คู่มัครองผู้บริโภค (ดำเนินการอย่างน้อยปีละ 1 ครั้ง)

⁷² กองพัฒนาศักยภาพ สำนักงานคณะกรรมการอาหารและยา, คู่มือเกณฑ์มาตรฐานโรงเรียน อย.น้อย(ฉบับปรับปรุงใหม่ ปีงบประมาณ 2562), (กรุงเทพฯ: ห้างหุ้นส่วนจำกัด เอ็น เอ รัตนเทรตติ้ง, 2562). 9-27

2.6 เดินรณรงค์ (ดำเนินการอย่างน้อยปีละ 1 ครั้ง)

2.7 จัดรายการทีวีวงจรปิด

2.8 เผยแพร่ ประชาสัมพันธ์ทาง Website

เกณฑ์มาตรฐานที่ 3 กิจกรรมด้านการตรวจสอบ โดยมีรายละเอียดที่ต้องดำเนินงาน ดังนี้

3.1 ตรวจสอบฉลาก ภาชนะบรรจุ และการเก็บรักษาอาหาร

3.2 ตรวจสอบฉลาก ภาชนะบรรจุ และการเก็บรักษายา

3.3 ตรวจสอบฉลาก ภาชนะบรรจุ และการเก็บรักษาเครื่องสำอาง

3.4 ตรวจสอบฉลาก ภาชนะบรรจุ และการเก็บรักษาวัตถุอันตราย

3.5 ตรวจสอบคุณภาพอาหารด้านกายภาพ

3.6 ตรวจสอบคุณภาพยาด้านกายภาพ

3.7 ตรวจสอบคุณภาพเครื่องสำอางด้านกายภาพ

3.8 ตรวจสอบโฆษณาผลิตภัณฑ์สุขภาพ

3.9 ตรวจสอบโดยใช้ชุดทดสอบ เช่น ไอโอดีนในเกลือ สารไฮโดรควิโนนในเครื่องสำอาง

เกณฑ์มาตรฐานที่ 4 กิจกรรมส่งเสริมสุขภาพ โดยมีรายละเอียดที่ต้องดำเนินงาน ดังนี้

4.1 สํารวจพฤติกรรมกรรมการบริโภคของนักเรียน

4.2 ตรวจสอบสุขาภิบาลอาหารในโรงเรียน

4.3 ตรวจสอบความสะอาดของห้องน้ำ ห้องส้วมในโรงเรียน

4.4 ตรวจสอบสภาพห้องพยาบาล และตู้ยา

4.5 ตรวจสอบคุณภาพน้ำดื่มในโรงเรียน

4.6 ส่งเสริมให้มีอาหารเพื่อสุขภาพ

4.7 ส่งเสริมการจัดทำโครงการแก้ไขปัญหาสุขภาพในโรงเรียน

4.8 สํารวจ และดูแลสุขอนามัยนักเรียน

เกณฑ์มาตรฐานที่ 5 กิจกรรมบูรณาการสู่การเรียนการสอน บูรณาการไปกับ 8 กลุ่มสาระการเรียนรู้หลัก ได้แก่ สาระการเรียนรู้ภาษาไทย, สาระการเรียนรู้คณิตศาสตร์, สาระการเรียนรู้วิทยาศาสตร์ และเทคโนโลยี, สาระการเรียนรู้สังคมศึกษา, สาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา, กลุ่มสาระการเรียนรู้ การงานอาชีพ, สาระการเรียนรู้ศิลปะ, สาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ และ กิจกรรมพัฒนาผู้เรียน

เกณฑ์มาตรฐานที่ 6 การสนับสนุนชมรม อย.น้อย โดยได้รับการสนับสนุนจาก

6.1 ผู้บริหารโรงเรียน

6.2 หน่วยงานต้นสังกัดของโรงเรียน

6.3 ผู้ปกครอง / ชุมชน

6.4 องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

6.5 หน่วยงานสาธารณสุข

6.6 ผู้ประกอบการในโรงเรียน

เกณฑ์มาตรฐานที่ 7 กิจกรรมพิเศษที่ดำเนินการในโรงเรียน โดยมีรายละเอียดที่ต้องดำเนินงาน ดังนี้

7.1 การสร้างเครือข่ายโรงเรียน อ ย.น้อย

7.2 การขยายผลสู่ชุมชน

7.3 กิจกรรม อ ย.น้อย สอนน้อง

7.4 กิจกรรมเศรษฐกิจพอเพียง

7.5 กิจกรรมรักษาสีสิ่งแวดล้อม

7.6 กิจกรรมเกษตรปลอดสารพิษ

7.7 กิจกรรมคุ้มครองสิทธิผู้บริโภค

7.8 การสนับสนุนผู้ประกอบการในโรงอาหาร เช่น การให้ป้ายรางวัล

7.9 กิจกรรมแลกเปลี่ยนเรียนรู้ในประเด็นสุขภาพ

ในแต่ละองค์ประกอบของเกณฑ์มาตรฐานในการประเมิน จะมีรายละเอียดของกิจกรรมที่ต้องการ ให้มีการดำเนินงานในโรงเรียน โดยรูปแบบกิจกรรม จำนวนและความถี่ของกิจกรรม จะมีคะแนนแตกต่างกัน และมีคะแนนรวมทุกองค์ประกอบ 105 คะแนน เมื่อโรงเรียนที่ดำเนินการประเมินตนเองเรียบร้อยแล้ว ต้องส่งผลการประเมินตนเองไปยัง

- กรณีเป็นโรงเรียนในส่วนภูมิภาค ให้ส่งแบบประเมินตนเองที่สำนักงานสาธารณสุขจังหวัด

- กรณีเป็นโรงเรียนในเขตพื้นที่กรุงเทพฯ ให้ส่งแบบประเมินตนเองที่ต้นสังกัด คือ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัชฌิมศึกษา สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา สำนักงาน คณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน และสำนักการศึกษา กรุงเทพมหานคร

ทั้งนี้ได้กำหนดระดับการประเมินเป็น 4 ระดับ ได้แก่

- ระดับพอใช้ โรงเรียนที่ประเมินตนเองได้ในระดับนี้ ต้องได้คะแนนรวมจากเกณฑ์มาตรฐานทั้ง 7 เกณฑ์ต่ำกว่า 50 คะแนน

- ระดับดี โรงเรียนที่ประเมินตนเองได้ในระดับนี้ ต้องได้คะแนนรวมจากเกณฑ์มาตรฐานทั้ง 7 เกณฑ์ตั้งแต่ 50 คะแนน แต่ต่ำกว่า 75 คะแนน

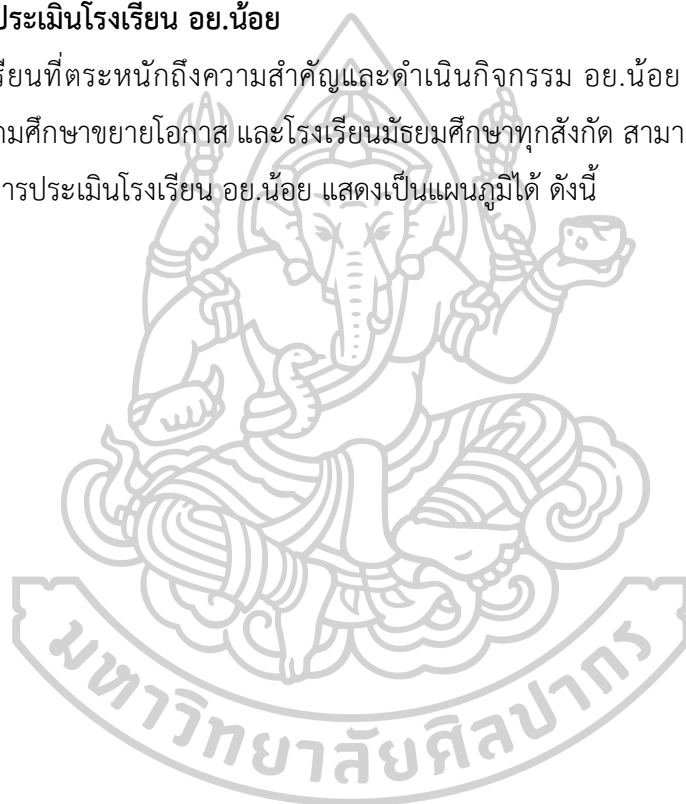
- ระดับดีมาก โรงเรียนที่ประเมินตนเองได้ในระดับนี้ ต้องได้คะแนนรวมจากเกณฑ์มาตรฐานทั้ง 7 เกณฑ์ตั้งแต่ 75 คะแนน แต่ต่ำกว่า 90 คะแนน

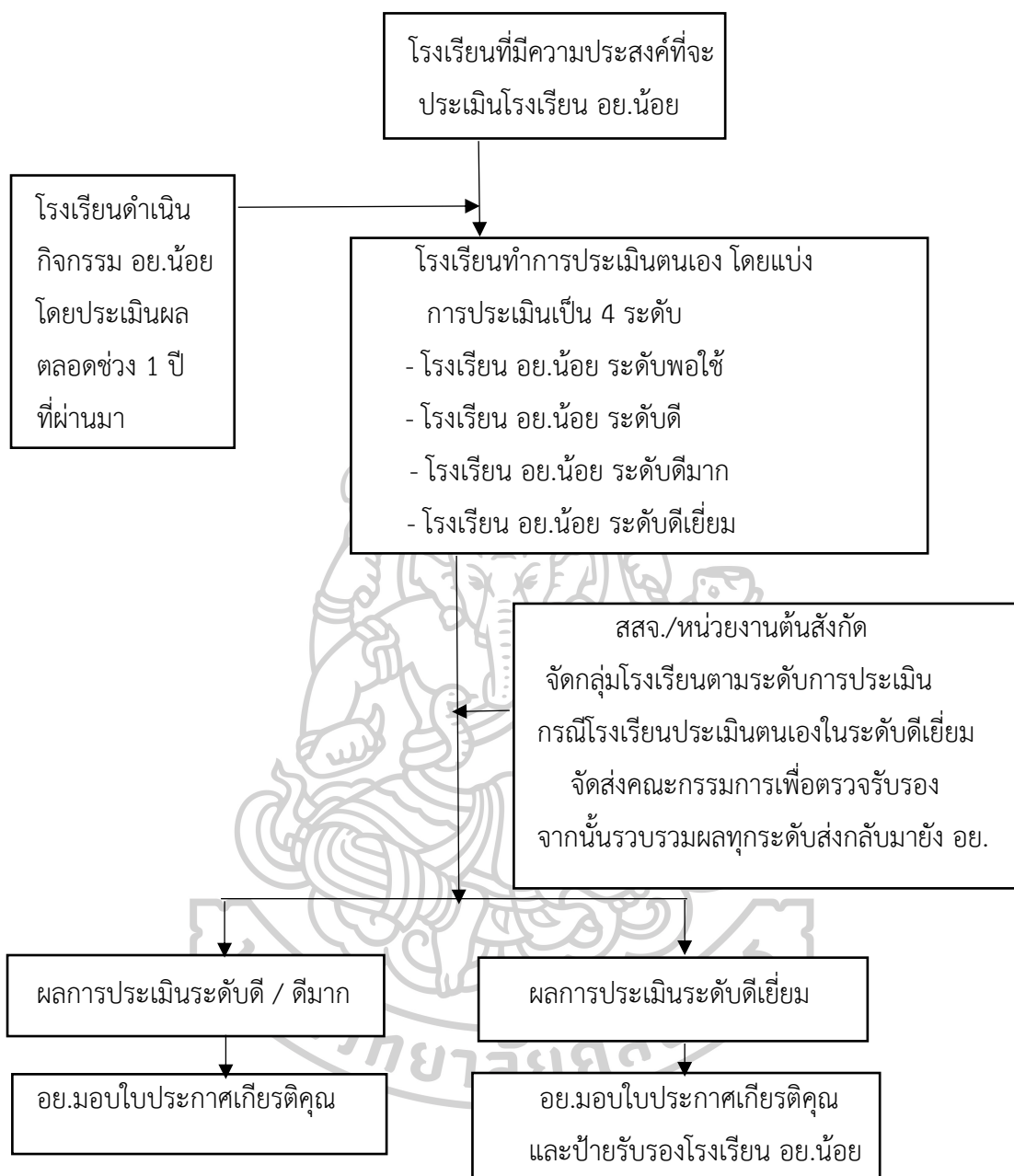
- ระดับดีเยี่ยม โรงเรียนที่ประเมินตนเองได้ในระดับนี้ ต้องได้คะแนนรวมจากเกณฑ์มาตรฐานทั้ง 7 เกณฑ์ตั้งแต่ 90 คะแนน ขึ้นไป

หลังจากที่สำนักงานสาธารณสุขจังหวัด (กรณีโรงเรียนในส่วนภูมิภาค) หน่วยงานต้นสังกัด (กรณี โรงเรียนในเขตพื้นที่กรุงเทพฯ) ได้พิจารณาทบทวนผลประเมินของโรงเรียนและแจ้งสำนักงานคณะกรรมการอาหารและยา เพื่อรับรองคุณภาพมาตรฐานโรงเรียน ออย.น้อย ยกเว้นโรงเรียนที่ประเมินตนเองได้ในระดับดีเยี่ยม สำนักงานสาธารณสุขจังหวัด (กรณีโรงเรียนในส่วนภูมิภาค) หน่วยงานต้นสังกัด และสำนักงานคณะกรรมการอาหารและยา (กรณีโรงเรียนในเขตพื้นที่กรุงเทพฯ) จะส่งคณะกรรมการไป ตรวจสอบรับรองก่อน และส่งผลมายังสำนักงานคณะกรรมการอาหารและยา (รายละเอียดตามแผนภูมิที่ 2)

กระบวนการประเมินโรงเรียน ออย.น้อย

โรงเรียนที่ตระหนักถึงความสำคัญและดำเนินกิจกรรม ออย.น้อย ทั้งระดับประถมศึกษา โรงเรียนประถมศึกษาขยายโอกาส และโรงเรียนมัธยมศึกษาทุกสังกัด สามารถเข้ารับการประเมินได้ โดยกระบวนการประเมินโรงเรียน ออย.น้อย แสดงเป็นแผนภูมิได้ ดังนี้

แผนภูมิที่ 2 กระบวนการประเมินโรงเรียน อย.น้อย

ที่มา: คู่มือเกณฑ์มาตรฐานโรงเรียน อย.น้อย (ฉบับปรับปรุงใหม่ ปีงบประมาณ พ.ศ.2562)

ผลการรับรองโรงเรียน อย. น้อย มีอายุ 3 ปี นับจากวันที่ระบุไว้ในใบประกาศเกียรติคุณ
รับรอง และหากต้องการประเมินเพื่อการเลื่อนระดับ โรงเรียนสามารถขอรับการประเมินในระดับสูง
ขึ้นได้และให้ ถือผลประเมินในระดับที่สูงกว่าเป็นปัจจุบัน

วัตถุประสงค์ของการประเมินโรงเรียน อย.น้อย

วัตถุประสงค์หลัก : เพื่อสนับสนุนให้มีการขับเคลื่อนงานด้านผลิตภัณธ์สุขภาพในสถานศึกษา ผ่านกิจกรรม อย.น้อย ที่มุ่งให้เกิดประโยชน์ต่อโรงเรียน นักเรียน ครอบครัวและชุมชน

วัตถุประสงค์รอง มีดังต่อไปนี้

1. เพื่อสนับสนุนให้โรงเรียนที่มีศักยภาพในการดำเนินกิจกรรม อย.น้อยมีการพัฒนา ศักยภาพที่มีอยู่ให้สูงขึ้น

2. เพื่อเป็นเครื่องมือให้โรงเรียนพัฒนาความสามารถดำเนินกิจกรรม อย.น้อยได้อย่าง เหมาะสม

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับการประเมินตามเกณฑ์มาตรฐาน อย.น้อย

1. ประโยชน์ต่อนักเรียน :

1.1 นักเรียนแกนนำ อย.น้อย ได้รับการพัฒนาศักยภาพตนเองในด้านต่าง ๆ มากขึ้น มีความรอบรู้ข้อมูลด้านผลิตภัณธ์สุขภาพที่ช่วยในการคุ้มครองผู้บริโภคและการป้องกันโรค สามารถ นำไปถ่ายทอด เผยแพร่ต่อได้

1.2 นักเรียนเข้าถึง เข้าใจ ข้อมูลด้านผลิตภัณธ์สุขภาพที่ถูกต้อง และมีพฤติกรรม การบริโภคผลิตภัณธ์สุขภาพอย่างเหมาะสม ปลอดภัยมากขึ้น

2. ประโยชน์ต่อโรงเรียน : การดำเนินกิจกรรมต่าง ๆ ภายใต้โครงการ อย.น้อย ทำให้โรงเรียน มีการสุขภาพและสิ่งแวดล้อมที่ดี ที่จะส่งเสริมและสนับสนุนให้นักเรียนและบุคลากรมีพฤติกรรม การบริโภคผลิตภัณธ์สุขภาพที่ปลอดภัย ลดปัจจัยเสี่ยงต่อการเกิดโรคไม่ติดต่อเรื้อรัง

3. ประโยชน์ต่อผู้ประกอบการร้านค้า : ผู้ประกอบการร้านค้าได้รับการถ่ายทอดความรู้ด้าน ผลิตภัณธ์สุขภาพ เช่น ความรู้ในการจำหน่ายผลิตภัณธ์อาหารที่ปลอดภัย และลดปัจจัยเสี่ยงต่อ การเกิดโรคไม่ติดต่อเรื้อรัง ฯลฯ

ความเชื่อมโยงระหว่างกิจกรรม อย.น้อย กับมาตรฐานการศึกษา ระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน

พ.ศ.2561 และหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ.2561

จากการวิเคราะห์ความเชื่อมโยงระหว่างเกณฑ์มาตรฐานเพื่อการประเมินโรงเรียน อย.น้อย กับมาตรฐานการศึกษาของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ.2561 (มาตรฐาน การศึกษา ระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน ฉบับลงวันที่ 6 สิงหาคม พ.ศ.2561) และหลักสูตรแกนกลาง การศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ.2551 พบว่า มีความสอดคล้องกันอยู่หลายประการ ซึ่งทำให้การดำเนิน โครงการ อย.น้อยมีส่วนทำให้สถานศึกษาสามารถที่จะพัฒนาตนเองไปสู่มาตรฐานในระดับคุณภาพได้ หลายมาตรฐาน ดังตารางที่ 7 ซึ่งมีรายละเอียดต่อไปนี้

ตารางที่ 1 ความเชื่อมโยงระหว่างกิจกรรม อย.น้อย กับมาตรฐานการศึกษา ระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ.2561 และหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ.2561

เกณฑ์มาตรฐาน โรงเรียน อย.น้อย	มาตรฐานการศึกษา	ตัวอย่างกิจกรรม ที่ดำเนินงาน
1. โครงสร้างชมรม / ชุมนุม และองค์ประกอบ	มาตรฐานที่ 2 กระบวนการบริหารและการจัดการ ข้อ 2.5 จัดสภาพแวดล้อมทางกายภาพ และสังคมที่เอื้อต่อการจัดการเรียนรู้ อย่างมีคุณภาพ ข้อ 2.6 จัดระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ เพื่อสนับสนุนการบริหารจัดการและการ จัดการเรียนรู้	- มีชมรม / ชุมนุม อย.น้อยให้ความรู้ด้าน ผลิตภัณฑ์สุขภาพ - มีสมาชิก / ครูที่ปรึกษา คณะกรรมการร่วมคิด แผนงาน / กิจกรรม - มีแผนงานและ ผู้รับผิดชอบ
2. กิจกรรมเผยแพร่ ประชาสัมพันธ์และณรงค์	มาตรฐานที่ 1 คุณภาพของผู้เรียน ข้อ 1.1 ผลสัมฤทธิ์ทางวิชาการของ ผู้เรียน 1) มีความสามารถในการอ่าน การเขียน การสื่อสาร และการคิดคำนวณ 3) มีความสามารถในการสร้างนวัตกรรม 4) มีความสามารถในการใช้เทคโนโลยี สารสนเทศและการสื่อสาร มาตรฐานที่ 2 กระบวนการบริหารและการจัดการ ข้อ 2.6 จัดระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ เพื่อสนับสนุนการบริหารจัดการและการ จัดการเรียนรู้	- พุดหน้าเสาธง - เสียงตามสาย - จัดป้ายนิเทศให้ความรู้ - จัดทำเอกสารเผยแพร่ - จัดทำนิทรรศการและ แสดงผลงาน อย.น้อย - เติมนรงค์

ตารางที่ 1 ความเชื่อมโยงระหว่างกิจกรรม อย.น้อย กับมาตรฐานการศึกษา ระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ.2561 และหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ.2561 (ต่อ)

เกณฑ์มาตรฐาน โรงเรียน อย.น้อย	มาตรฐานการศึกษา	ตัวอย่างกิจกรรม ที่ดำเนินงาน
3. กิจกรรมด้านการ ตรวจสอบ	<p>มาตรฐานที่ 1 คุณภาพผู้เรียน</p> <p>ข้อ 1.1 ผลสัมฤทธิ์ ทางวิชาการของ ผู้เรียน</p> <p>1) มีความสามารถในการอ่าน การเขียน การสื่อสาร และการคิดคำนวณ</p> <p>มาตรฐานที่ 3 กระบวนการจัดการ เรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ</p> <p>ข้อ 3.1 จัดการเรียนรู้ผ่านกระบวนการ คิดและปฏิบัติจริง และสามารถนำไป ประยุกต์ใช้ในชีวิตได้</p>	<ul style="list-style-type: none"> - ตรวจสอบฉลาก ผลิตภัณฑ์สุขภาพ - ตรวจสอบคุณภาพทาง กายภาพผลิตภัณฑ์ - ตรวจสอบโฆษณา - ตรวจสอบโดยใช้ชุด ทดสอบ
4. กิจกรรมส่งเสริมสุขภาพ	<p>มาตรฐานที่ 1 คุณภาพของผู้เรียน</p> <p>ข้อ 1.1 ผลสัมฤทธิ์ ทางวิชาการของ ผู้เรียน</p> <p>1) มีความสามารถในการอ่าน การเขียน การสื่อสาร และการคิดคำนวณ</p> <p>2) มีความสามารถในการคิดวิเคราะห์ คิดอย่างมีวิจารณญาณ อภิปราย แลกเปลี่ยนความคิดเห็น และแก้ปัญหา</p> <p>3) มีความสามารถในการสร้างนวัตกรรม</p> <p>มาตรฐานที่ 2 กระบวนการบริหารและ การจัดการ</p> <p>ข้อ 2.5 จัดสภาพแวดล้อมทางกายภาพ และสังคมที่เอื้อต่อการจัดการเรียนรู้ อย่างมีคุณภาพ</p>	<ul style="list-style-type: none"> - สสำรวจพฤติกรรม การบริโภคของนักเรียน - ตรวจสอบสุขาภิบาล อาหาร - ตรวจสอบสภาพของ ห้องน้ำ - ตรวจสอบสภาพห้อง พยาบาลและตู้ยา - ตรวจสอบคุณภาพ น้ำดื่มในโรงเรียน - ส่งเสริมให้มีอาหารเพื่อ

ตารางที่ 1 ความเชื่อมโยงระหว่างกิจกรรม อย.น้อย กับมาตรฐานการศึกษา ระดับการศึกษาขั้น
พื้นฐาน พ.ศ.2561 และหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ.2561 (ต่อ)

เกณฑ์มาตรฐาน โรงเรียน อย.น้อย	มาตรฐานการศึกษา	ตัวอย่างกิจกรรม ที่ดำเนินงาน
	ข้อ 2.5 จัดสภาพแวดล้อมทางกายภาพ และสังคมที่เอื้อต่อการจัดการเรียนรู้ อย่างมีคุณภาพ	- ส่งเสริมการจัดทำ โครงการแก้ไขปัญหา สุขภาพในโรงเรียน - สำรวจ และดูแลสุขภาพ อนามัยนักเรียน
5. กิจกรรมบูรณาการสู่การ เรียนการสอน	มาตรฐานที่ 1 คุณภาพผู้เรียน ข้อ 1.1 ผลสัมฤทธิ์ทางวิชาการของ ผู้เรียน 1) มีความสามารถในการอ่าน การเขียน การสื่อสาร และการคิดคำนวณ 2) มีความสามารถในการคิดวิเคราะห์ คิดอย่างมีวิจารณญาณ อภิปราย แลกเปลี่ยนความคิดเห็น และแก้ปัญหา มาตรฐานที่ 3 กระบวนการจัดการ เรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ข้อ 3.1 จัดการเรียนรู้ผ่านกระบวนการ คิดและปฏิบัติจริง สามารถนำไป ประยุกต์ใช้ในชีวิตได้ ข้อ 3.4 ตรวจสอบและประเมินผู้เรียน อย่างเป็นระบบและนำผลมาพัฒนา ผู้เรียน	- แทรกความรู้ด้าน ผลิตภัณฑ์สุขภาพใน กลุ่มสาระการเรียนรู้ และกิจกรรมพัฒนา ผู้เรียน

ตารางที่ 1 ความเชื่อมโยงระหว่างกิจกรรม อย.น้อย กับมาตรฐานการศึกษา ระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ.2561 และหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ.2561 (ต่อ)

เกณฑ์มาตรฐาน โรงเรียน อย.น้อย	มาตรฐานการศึกษา	ตัวอย่างกิจกรรม ที่ดำเนินงาน
6. การสนับสนุนชมรม / ชุมนุม อย.น้อย	มาตรฐานที่ 2 กระบวนการบริหารและ การจัดการ ข้อ 2.5 จัดสภาพแวดล้อมทางกายภาพ และสังคมที่เอื้อต่อการจัดการเรียนรู้ อย่างมีคุณภาพ	- ได้รับการสนับสนุน ความร่วมมือจาก ผู้บริหาร / หน่วยงานต้น สังกัด/ผู้ปกครอง/ชุมชน/ สสจ./ผู้ประกอบการ
7. กิจกรรมพิเศษอื่น ๆ	มาตรฐานที่ 1 คุณภาพผู้เรียน ข้อ 1.1 ผลสัมฤทธิ์ทางวิชาการของ ผู้เรียน 4) มีความสามารถในการอ่าน การเขียน การสื่อสาร และการคิดคำนวณ มาตรฐานที่ 2 กระบวนการบริหารและ การจัดการ ข้อ 2.5 จัดสภาพแวดล้อมทางกายภาพ และสังคมที่เอื้อต่อการจัดการเรียนรู้ อย่างมีคุณภาพ	- การสร้างเครือข่าย อย. น้อย - การขยายสู่ชุมชน - อย.น้อยสอนน้อง - คุ่มครองสิทธิผู้บริโภค - สนับสนุนผู้ประกอบการ การโรงอาหาร แลกเปลี่ยนประเด็น

ที่มา : สำนักงานคณะกรรมการอาหารและยา กระทรวงสาธารณสุข, คู่มือเกณฑ์มาตรฐานโรงเรียน
อย.น้อย (ฉบับปรับปรุง ปีงบประมาณ 2562), 21-27

ความรู้ด้านสุขภาพ (Health Literacy) ความรู้ด้านอาหาร (Food literacy)
ความรู้เรื่องการใช้ยา (Drug Literacy)

ความรู้ด้านสุขภาพ (Health Literacy)

คำว่าความรู้ด้านสุขภาพ หรือ Health Literacy ประกอบขึ้นด้วยคำสองคำ คือ literacy ซึ่งหมายถึง การรู้หนังสือ อันเป็นความสามารถขั้นพื้นฐาน ได้แก่ ฟัง พูด อ่าน เขียน ซึ่งแตกต่างกัน ด้วยปัจจัยคุณลักษณะส่วนบุคคลในการฝึกฝน และคำว่า health ซึ่งหมายถึง สุขภาพ บุคคลจะมี

สุขภาพดีอย่างไร ขึ้นอยู่กับการพัฒนาความสามารถของตนเองให้สูงขึ้น ครอบคลุมทั้งพื้นฐาน ปฏิสัมพันธ์ และวิจรณ์ญาณ เรียกว่า มีความรอบรู้ด้านสุขภาพ

ความหมายของความรอบรู้ด้านสุขภาพ (Health Literacy)

ความรอบรู้ด้านสุขภาพ หรือ Health Literacy เป็นความสามารถที่ถูกกำหนดขึ้น เป็นเป้าหมายของการพัฒนาทุนมนุษย์ในแต่ละสังคม หากบุคคลได้มีโอกาสใช้ความสามารถของตนอย่างต่อเนื่อง และเรียนรู้ที่จะฝึกฝนพัฒนาให้ดียิ่งขึ้น เมื่อมีการกระทำหรือใช้ความสามารถนั้นบ่อยครั้งขึ้น ก็จะมีการพัฒนาความสามารถเหล่านี้เกิดเป็นความชำนาญ เรียกว่า ทักษะ (skill) กล่าวคือ มีการใช้ความสามารถนั้นได้อย่างคล่องแคล่ว ว่องไว และถูกต้องแม่นยำมากขึ้นตามลำดับ ดังนั้น การกระทำ จะใช้เวลาอันน้อยลง ผิดพลาดน้อยลง หรือสามารถปรับตัวให้เหมาะสมในแต่ละสถานการณ์ได้⁷³

จากการประชุมส่งเสริมสุขภาพโลกครั้งที่ 7 ระหว่างวันที่ 26 - 30 ตุลาคม พ.ศ.2552 ณ กรุงไนโรบี ประเทศเคนยา องค์การอนามัยโลก (WHO) ได้ประกาศให้ประเทศสมาชิก ให้ความสำคัญกับการพัฒนาประชาชน มีความรอบรู้ด้านสุขภาพ และได้ให้ความหมายของ Health Literacy ว่าเป็น “ทักษะทางปัญญาและทักษะทางสังคมของบุคคล ที่ก่อให้เกิดแรงจูงใจ และสมรรถนะที่จะเข้าถึง เข้าใจ และใช้ข้อมูลข่าวสาร และบริการสุขภาพ เพื่อส่งเสริมและคงดำรงรักษาสุขภาพตนเองให้ดี” และยังให้ความหมายของความรอบรู้ด้านสุขภาพโดยทั่วไปว่า เป็นความสามารถของบุคคล ในการเข้าถึง การทำความเข้าใจ และใช้ข้อมูลสารสนเทศในทางส่งเสริม เช่นความเข้าใจในข้อมูลด้านสุขภาพ การอ่านฉลากยา สละอาหารให้เข้าใจ เป็นต้น ได้มีผู้ให้ความหมายของความรอบรู้ด้านสุขภาพ ดังนี้

กองสุขศึกษา ได้ให้คำนิยามของ “ความรอบรู้ด้านสุขภาพ” ว่าหมายถึง ความสามารถและทักษะในการเข้าถึงข้อมูล ความรู้ความเข้าใจ เพื่อ วิเคราะห์ ประเมินการปฏิบัติ และจัดการตนเอง รวมทั้งสามารถชี้แนะ เรื่อง สุขภาพส่วนบุคคล ครอบครัว และชุมชนเพื่อสุขภาพที่ดี⁷⁴

ดอตสัน (Dodson) และคณะ ได้ให้ความหมายของ “ความรอบรู้ด้านสุขภาพ” ว่าหมายถึง คุณลักษณะของบุคคล และทรัพยากรทางสังคมที่บุคคลและชุมชนจำเป็น ต้องใช้ในการเข้าถึงทำความเข้าใจ

⁷³ ขวัญเมือง แก้วดำเกิง, ความรอบรู้ด้านสุขภาพ : กระบวนการ ปฏิบัติการ เครื่องมือประเมิน.(กรุงเทพฯ: ไอที ออล ดิจิตอล พริ้นท์, 2564), 2

⁷⁴ กองสุขศึกษา กรมสนับสนุนบริการสุขภาพ, ความฉลาดทางสุขภาพ. (กรุงเทพฯ: นิวธรรมดาการพิมพ์, 2556), 15-17

เข้าใจ ประเมิน ใช้ข้อมูลและบริการเพื่อตัดสินใจ เกี่ยวกับสุขภาพ ความรอบรู้ด้านสุขภาพนี้รวมความสามารถในการสื่อสาร การใช้สิทธิและการตัดสินใจเกี่ยวกับกฎหมาย⁷⁵

สภาขับเคลื่อนการปฏิรูป ประเทศด้านสาธารณสุข และสิ่งแวดล้อม ได้ให้ความหมายของ คำว่า “ความรอบรู้ด้านสุขภาพ” หมายถึง กระบวนการทางปัญญา และทักษะทางสังคมที่ก่อเกิดแรงจูงใจและ ความสามารถของปัจเจกบุคคลที่จะเข้าถึง เข้าใจและใช้ข้อมูลเพื่อนำไปสู่ การตัดสินใจที่เหมาะสมนำไปสู่สุขภาพ⁷⁶

กระทรวงสาธารณสุข ได้ให้ความหมายของคำว่า “ความรอบรู้ด้านสุขภาพ” ว่าหมายถึง ความรอบรู้และความสามารถด้านสุขภาพของบุคคลในการที่จะกลั่นกรอง ประเมิน และตัดสินใจที่จะปรับเปลี่ยนพฤติกรรม เลือกรับบริการ และผลิตภัณฑ์ สุขภาพได้อย่างเหมาะสม⁷⁷

คำนิยามและความหมายในเบื้องต้น ความรอบรู้ด้านสุขภาพ มีความหมายครอบคลุมถึงการกระทำด้วยการใช้ทักษะและความสามารถทางปัญญาและทางสังคม ในการเข้าถึง เข้าใจ ใช้ข้อมูล ประเมินข้อมูลข่าวสารและบริการสุขภาพ เพื่อนำไปสู่การวิเคราะห์ ตัดสินใจด้านสุขภาพที่เหมาะสม และรักษาสุขภาพที่ดีของตนเอง ครอบครัวและชุมชน

ความสำคัญของความรอบรู้ด้านสุขภาพ (Health Literacy)

1. ความสำคัญในระดับบุคคล⁷⁸

บุคคลที่มีความรอบรู้ด้านสุขภาพจะมีความสามารถในการดูแลและรักษาสุขภาพของ ตนเอง ให้แข็งแรงตามช่วงวัยต่างๆ ทำให้สามารถประกอบกิจกรรมและการทำงานได้อย่างเข้มแข็ง ไม่ถูกหลอก

⁷⁵ S., Dodson, Beauchamp, A.; Batterham, R.W., & Osborne, R.H. Ophelia Toolkit: A step-by-step guide for identifying and responding to health literacy needs within local communities. (Deakin University, Melbourne 2015).

⁷⁶ คณะกรรมการขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศด้านสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อม สภาขับเคลื่อนการ ปฏิรูปประเทศ, รายงานคณะกรรมการขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศด้านสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อม เรื่อง “การปฏิรูปความรู้และการสื่อสารสุขภาพ” (สำนักงานเลขาธิการ สภาผู้แทนราษฎร, 2559), 3-20.

⁷⁷ กระทรวงสาธารณสุข, รายงานการประชุมคณะผู้บริหารระดับสูงของกระทรวงสาธารณสุข. ประเด็นเรื่องความรอบรู้ด้านสุขภาพ วันที่ 8 กุมภาพันธ์ 2560, เข้าถึงเมื่อ 19 กุมภาพันธ์ 2565, เข้าถึงจาก. <http://dmsic.moph.go.th/index/detail/6890>

⁷⁸ ขวัญเมือง แก้วดำเกิง, “ความรอบรู้ด้านสุขภาพ เข้าถึง เข้าใจ และการนำไปใช้” (กรุงเทพฯ: บริษัท อมรินทร์พริ้นติ้ง แอนด์ พับลิชชิ่ง จำกัด (มหาชน), 2563), 5-6

หรือมีพฤติกรรมที่ผิดพลาดส่งผลต่อสุขภาพของตนเอง จนเกิดโรคภัยไข้เจ็บที่รุนแรงหรือต้องรักษาตัวเรื้อรัง ทำให้ต้องขาดงาน เกิดความสูญเสียทั้งเวลาและค่าใช้จ่ายในการรักษาพยาบาลเป็นภาระแก่คนใกล้ชิดหรือครอบครัวที่จะต้องให้การดูแลและให้ความช่วยเหลือ ในทางตรงกันข้าม บุคคลที่มีความรอบรู้ด้านสุขภาพจะสามารถพึ่งพาตนเองทางสุขภาพได้และ สามารถช่วยสร้างครอบครัวที่มีสุขภาพดีได้ด้วย

2. ความสำคัญในระดับหน่วยงาน

หน่วยงานหรือองค์กรใดมีบุคลากรที่มีความรอบรู้ด้านสุขภาพต่ำ จะเกิดผลเสียต่องานบริการและการสร้างสรรค์ผลงาน บุคคลเหล่านี้มักสร้างแบบอย่างที่ไม่ถูกต้องหรือมีพฤติกรรมเสี่ยง ก่อให้เกิดปัญหาแก่หน่วยงานในการจัดการแก้ไข โดยเฉพาะอย่างยิ่งหากเป็นบุคลากร สาธารณสุขจะส่งผลกระทบต่อความเชื่อมั่นในระบบบริการและกลายเป็นสิ่งเหนี่ยวรั้งการพัฒนาสุขภาพของประชาชน ทรัพยากรบุคคลของหน่วยงานที่มีความรอบรู้ด้านสุขภาพจึงสะท้อนถึง ศักยภาพในการสร้างสรรค์ผลงานที่มีคุณภาพ ส่งผลดีต่องานบริการและการผลิตผลงาน ทำให้ หน่วยงานมีรายได้ที่ดี มีชื่อเสียง และมีความมั่นคงในระยะยาว

3. ความสำคัญในระดับสังคมและประเทศชาติ

หากประชาชนของประเทศมีการเจ็บป่วยด้วยโรคภัยไข้เจ็บพื้นฐานที่สามารถป้องกันได้ หรือเป็นโรคเรื้อรังตั้งแต่อายุยังน้อย จะเป็นการเพิ่มภาระการทำงานแก่แพทย์ พยาบาล และ บุคลากรในโรงพยาบาลและหน่วยงานด้านสุขภาพอย่างมาก และทำให้ประเทศชาติต้องเสีย ค่าใช้จ่ายด้านการรักษาพยาบาลและการจัดซื้อเครื่องมืออุปกรณ์และเวชภัณฑ์ซึ่งมีราคาแพงจาก ต่างประเทศ รวมทั้งเกิดผลกระทบต่อระบบสุขภาพโดยรวม เนื่องจากค่าใช้จ่ายด้านสุขภาพรวมของประเทศเพิ่มสูงขึ้นทุกปี

หากไม่มีการเปลี่ยนแปลงเชิงกระบวนการที่ต้นเหตุของปัญหาดังกล่าว โดยการนำ แนวคิดเรื่องความรอบรู้ด้านสุขภาพไปใช้ในการสร้างความเปลี่ยนแปลง จะก่อให้เกิดผลกระทบต่อ การดูแลสุขภาพของบุคคลและระบบสุขภาพโดยรวม เนื่องจากการพัฒนาด้านสภาวะแวดล้อม และสังคมขาดความสมดุล ประเทศชาติจะเสียโอกาสในการสร้างความเจริญก้าวหน้าอย่าง ที่ควร จะเป็น และในที่สุดประชาชนส่วนใหญ่ของประเทศจะไม่สามารถพึ่งพาตนเองด้านสุขภาพได้

สรุปได้ว่า ความรอบรู้ด้านสุขภาพมีผลกระทบกับคนจำนวนมาก มีความสำคัญทั้งในระดับบุคคลที่จะทำให้มีความสามารถในการดูแลและรักษาสุขภาพของตนเองให้แข็งแรงตามช่วงวัยต่างๆ ในระดับหน่วยงานที่จะส่งผลกระทบต่อความเชื่อมั่นในระบบบริการและการพัฒนาสุขภาพของประชาชน และในระดับสังคมและประเทศชาติรวมที่จะส่งผลกระทบต่อระบบสุขภาพโดยรวม เนื่องจากค่าใช้จ่ายด้านสุขภาพรวมของประเทศเพิ่มสูงขึ้นทุกปี

กรอบแนวคิดในการสร้างเสริมความรู้ด้านสุขภาพ

แนวคิดที่ใช้ในการสร้างเสริมความรู้ด้านสุขภาพ ได้มีนักการศึกษาได้กำหนดขึ้นมา ดังนี้

1. องค์ประกอบสำคัญของความรู้ด้านสุขภาพที่ต้องพัฒนา ประกอบด้วย⁷⁹

1.1 เข้าถึง (access) ได้แก่ ความสามารถและทักษะในการค้นหา เพื่อเข้าถึง แหล่งข้อมูล การกลั่นกรองและตรวจสอบข้อมูลที่เข้าถึงได้ ว่ามีความถูกต้องและน่าเชื่อถือหรือไม่

1.2 เข้าใจ (understand) ได้แก่ ความสามารถและทักษะการเรียนรู้ การหาวิธีจดจำ และสร้างความเข้าใจ ข้อมูลหรือเนื้อหาความรู้

1.3 ใ้คำถาม (questioning) ได้แก่ ความสามารถและทักษะการใช้คำถาม ประกอบด้วย การวางแผนการใช้คำถาม การจัดเตรียมคำถาม หาวิธีการใช้คำถาม และการประเมินการใช้คำถาม

1.4 ตัดสินใจ (make decision) ได้แก่ ความสามารถและทักษะในการระบุปัญหาที่ต้องตัดสินใจ กำหนดทางเลือก ประเมินทางเลือก และแสดงจุดยืนในการตัดสินใจต่อข้อมูลที่ได้รับ หรือประเด็นที่ต้องตัดสินใจ

1.5 นำไปใช้ (apply) ได้แก่ ความสามารถและทักษะการเตือนตนเอง และการจัดการตนเอง เพื่อนำชุดข้อมูลสุขภาพที่ถูกต้องไปใช้อย่างต่อเนื่อง และปรับการปฏิบัติได้ เหมาะสมกับสถานการณ์

2. คุณลักษณะพื้นฐานสำคัญที่จำเป็นต้องพัฒนาเพื่อสร้างความรู้ทางสุขภาพ

สำหรับประชาชนทั่วไปที่จะต้องเผชิญกับความเปลี่ยนแปลงของโลกสมัยใหม่ ให้พร้อมรับมือ และสามารถปรับตัวเพื่อให้มีพฤติกรรมสุขภาพที่ถูกต้องและดูแลสุขภาพอย่างเหมาะสม มีคุณลักษณะพื้นฐาน 6 ประการ ดังนี้

2.1 การเข้าถึงข้อมูลสุขภาพและบริการสุขภาพ

2.2 ความรู้ ความเข้าใจ

2.3 ทักษะการสื่อสาร

2.4 ทักษะการตัดสินใจ

2.5 การรู้เท่าทันสื่อ

2.6 การจัดการตนเอง⁸⁰

⁷⁹ เรื่องเดียวกัน, 14-15

⁸⁰ วชิระ เฟื่องจันทร์, **ความรู้ด้านสุขภาพ**. ในเอกสารการประชุมเชิงปฏิบัติการพัฒนาศักยภาพบุคลากรกรมอนามัย เรื่อง ความรู้สุขภาพมุ่งสู่ประเทศไทย, กรมอนามัย กระทรวงสาธารณสุข, (นนทบุรี: กระทรวงสาธารณสุข, 2560).

3. แนวคิดการพัฒนาความรู้ด้านสุขภาพ

การพัฒนาความรู้ด้านสุขภาพ มีด้วยกันหลายแนวคิด ผู้วิจัยจะขอยกตัวอย่างแนวคิดการพัฒนาความรู้ด้านสุขภาพของของ Don NUTBEAM ซึ่งได้อธิบายแนวคิดการจำแนกความรู้ด้านสุขภาพตามระดับพัฒนาการ 3 ระดับ มีรายละเอียดดังนี้⁸¹

1. ระดับ 1 ความรู้ด้านสุขภาพขั้นพื้นฐาน หรือ Functional Health Literacy คือ ทักษะระดับพื้นฐานของแต่ละบุคคลในการได้รับข้อมูล ข่าวสารในชีวิตประจำวัน ได้แก่ สมรรถนะการอ่านและเขียน ซึ่งคนที่มีพื้นฐานอ่านออกเขียนได้ก็สามารถที่จะได้รับข้อมูลได้เช่น การอ่านฉลากยา อ่านเอกสาร และปฏิบัติตนได้อย่างถูกต้องประโยชน์ที่ได้รับจากทักษะนี้เป็นเพียงประโยชน์เฉพาะตัวบุคคล ซึ่งทำให้ได้เพียงความรู้แต่ไม่สามารถที่จะส่งมอบทักษะ และไม่สามารถเพิ่มระดับการตัดสินใจด้วยตนเองได้

2. ระดับ 2 ความรู้ด้านสุขภาพท่ามกลางมีปฏิสัมพันธ์ หรือ Interactive Health Literacy ได้แก่ สมรรถนะในการใช้ความรู้และการสื่อสาร เป็นทักษะที่มีความก้าวหน้ามากกว่าระดับพื้นฐาน เป็นทักษะที่เพิ่มความสามารถของบุคคลในการสกัดข้อมูลข่าวสารทางด้าน สุขภาพและสังเคราะห์ความรู้ขึ้น ซึ่งการจะทำได้นั้นจำเป็นต้องมีความสามารถและการสื่อสาร หลากหลายรูปแบบ เพื่อให้สามารถประยุกต์ใช้ความรู้ใหม่ในสถานการณ์ที่เปลี่ยนแปลงไปได้จากเดิม หรือการมีปฏิสัมพันธ์ร่วมกับผู้อื่นในการแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสารเพื่อนำไปสู่การตัดสินใจในท้ายสุด ซึ่งการจะทำให้บุคคลพัฒนาทักษะได้ถึงระดับนี้ บุคคลต้องได้รับการศึกษา และสื่อสารที่เฉพาะเพื่อพัฒนาทักษะส่วนบุคคล (Personal Skill) มากกว่าสื่อสารให้รู้เนื้อหา (Content) เพื่อให้บุคคลสามารถที่จะตัดสินใจทำเรื่องใดเรื่องหนึ่งได้อย่างอิสระบนพื้นฐานของ ข้อมูล/ความรู้และเป็นการสื่อสารที่ออกแบบอย่างมีกลยุทธ์ (Strategic design) เพื่อเพิ่มแรงจูงใจ (Motivation) และให้เกิดความมั่นใจในตนเอง (self-confidence) ในการตัดสินใจโดย ใช้ข้อมูลและความรู้ที่ได้มา จำเป็นต้องใช้การสื่อสารสองทางที่สามารถสอบถามและโต้ตอบกันได้อย่างอิสระ

3. ระดับ 3 ความรู้ด้านสุขภาพขั้นวิจารณ์ญาณ หรือ Critical Health Literacy เป็นทักษะที่มีความก้าวหน้ากว่าระดับ Interactive โดยมีความสามารถในการวิเคราะห์ข้อมูลจากหลากหลายแหล่งและสามารถที่จะวิจารณ์หรือแยกแยะได้ถึงความแตกต่าง ข้อดี ข้อเสีย ข้อจำกัด และความเหมาะสม ที่จะนำแต่ละวิธีมาใช้ในแต่ละสถานการณ์หรือแต่ละพื้นที่ เป็นทักษะที่ต้องใช้

⁸¹ Don Nutbeam. **Health literacy as a population strategy for health promotion.** [Online]. Accessed August 13, 2023. Available From https://www.jstage.jst.go.jp/article/kenkokoiku/25/3/25_210/_pdf

ร่วมกับทักษะด้านสังคม (Social Skill) สามารถนำข้อมูลไปใช้ในการควบคุมวิถีชีวิตหรือจัดการเหตุการณ์ หรือสถานการณ์ ต่าง ๆ ที่มีผลต่อสุขภาพได้ทักษะระดับนี้นอกจากจะเกิดประโยชน์ในระดับบุคคลแล้ว ยังเกิดประโยชน์ถึงระดับชุมชนและประชากรในวงกว้างอีกด้วย (Population benefit)

สรุปได้ว่าแนวคิดในการสร้างเสริมความรอบรู้ด้านสุขภาพ มีองค์ประกอบสำคัญ ได้แก่ เข้าใจ เข้าใจ ใต้อาณ ตัดสินใจ และนำไปใช้ ส่วนคุณลักษณะพื้นฐานสำคัญที่จำเป็นต้องพัฒนาเพื่อสร้างความรอบรู้ทางสุขภาพ ประกอบด้วย การเข้าถึงข้อมูลสุขภาพและบริการสุขภาพ ความรู้ ความเข้าใจ ทักษะการสื่อสาร ทักษะการตัดสินใจ การรู้เท่าทันสื่อ การจัดการตนเอง และจำแนกความรอบรู้ด้านสุขภาพตามระดับพัฒนาการ 3 ระดับ ได้แก่ ระดับ 1 ความรอบรู้ด้านสุขภาพขั้นพื้นฐาน ระดับ 2 ความรอบรู้ด้านสุขภาพท่ามกลางมีปฏิสัมพันธ์ และระดับ 3 ความรอบรู้ด้านสุขภาพขั้นวิจารณ์ญาณ

ความรอบรู้ด้านอาหาร (Food literacy)

ความรอบรู้ด้านอาหาร (food literacy) เป็นแนวคิดที่มีการใช้ตั้งแต่ปี 1990 โดย Jeanne Jones ในปี 1994 เน้นที่ความสามารถขั้นพื้นฐาน ในการบริโภคเพื่อให้สุขภาพดี ส่วนใหญ่วัดความสามารถในการเลือกซื้ออาหาร การเตรียมอาหาร และการบริโภคอาหาร เพื่อหลีกเลี่ยงอาหารที่ไม่ดี ต่อสุขภาพโดยการบริโภคอาหารอย่างฉลาด⁸² ซึ่งความรอบรู้ด้านอาหารมีหลายมุมมองจากการ ทบทวนวรรณกรรมและการวิจัย โดยการรวบรวม จากนักวิชาการ ผู้เชี่ยวชาญด้านอาหารใน ประเทศไทยและต่างประเทศ พบว่าความรอบรู้ด้านอาหารยังไม่มีนิยามความหมายไว้ใน ประเทศไทย อีกทั้งงานวิจัยยังไม่มีประเด็นเรื่อง ความรอบรู้ด้านอาหาร ทำให้งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับ ความรอบรู้ด้านอาหารในประเทศไทยยังต้องการศึกษาเพิ่มเติม สำหรับต่างประเทศการ ศึกษาวิจัยมี แนวโน้มเพิ่มมากขึ้น เช่น ประเทศ ออสเตรเลีย นิวซีแลนด์ อิตาลี เป็นต้น นักวิชาการ บางส่วนยัง ขัดแย้งกันซึ่งยังต้องหาข้อสรุปที่แท้จริง เกี่ยวกับเรื่องดังกล่าว ภาพรวมของกรอบแนวคิด ความรอบรู้ ด้านอาหารทั้งหมดกล่าวถึง ความรู้ด้านอาหารและโภชนาการ ความสามารถในการวางแผนมื้ออาหาร

⁸² R. Palumbo, C. Annarumma, P Adinolfi, M. Musella, G. Piscopo., **The Italian health literacy project: insights from the assessment of health literacy skills in Italy.** Health policy 2016, 120(9):1087-94.

การเลือก และการเตรียมอาหาร และการบริโภคอาหารได้อย่างถูกต้อง ความสามารถในการตัดสินใจ และตัดสินใจอาหารที่มีผลต่อสุขภาพ⁸³

4.1 กรอบแนวคิดและองค์ประกอบของความรอบรู้ด้านอาหาร แบ่งออกเป็น 6 ด้าน ได้แก่

1) ความรู้ด้านอาหารและโภชนาการ (food and nutrition knowledge) หมายถึง ความรู้ ความเข้าใจ และการค้นหาข้อมูลเกี่ยวกับ อาหารและโภชนาการ (information)⁸⁴

2) ความสามารถด้านอาหาร (food skills) หมายถึง ความสามารถที่เกี่ยวข้องกับการเลือกอาหารที่ดีต่อสุขภาพ (selecting) การจัดการ และวางแผนอาหาร (planning and management) การเตรียมอาหาร (preparing) การบริโภค อาหาร(eating) ซึ่ง Geier⁸⁵ ใช้คำว่า “Procedural knowledge” ซึ่งเป็นลักษณะความรู้ด้าน ทักษะ เทคนิค และวิธีการ

3) พฤติกรรมการบริโภคอาหาร (food consumption) หมายถึง พฤติกรรมการรับประทาน อาหารที่ส่งผลดีต่อสุขภาพ (food well-being) ทั้งนี้ Thomas⁸⁶ และ Azevedo⁸⁷ ให้

⁸³ C. Gréa Krause, Beer-Borst S, Sommerhalder K, Hayoz S, Abel T. **A short food literacy questionnaire (SFLQ) for adults: findings from a Swiss validation study.** *Appetite* 2018; 120:275-80

⁸⁴ R. Van der Vyer **Development of a food knowledge test for first-year students at the University of technology in the Western Cape, South Africa** [Internet]. Accessed Nov 14, 2018]. Available from: <http://etd.cput.ac.za/bitstream/handle/20.500.11838/774/>

⁸⁵ S.Grier Session 1: **food literacy and the role of communications relating to food safety, nutrition, and other health matters.** Accessed March 7, 2022. Available from: <https://www.ncbi.nlm.nih.gov/books/NBK367600/>

⁸⁶ HM Thomas, Perry E Azevedo, J Slack, HR Samra, E Manowiec, L Petermann, et al. **Complexities in conceptualizing and measuring food literacy.** *J Acad Nutr Diet* 2019; 119(4):563-73

⁸⁷ Perry E Azevedo, H Thomas, HR Samra, S Edmonstone, L Davidson, A Faulkner, et al. **Identifying attributes of food literacy: a scoping review.** *Public Health Nutr* 2017; 20(13):2406-15.

ความหมายที่เชื่อมโยงจากการตัดสินใจที่จะมี การบริโภคอาหาร (food decision) ส่งผลให้มี พฤติกรรมบริโภคอาหารที่ดี

4) สังคม (social) หมายถึงความซับซ้อน ของระบบอุปโภค บริโภค ภายในประเทศ วัตถุประสงค์ แหล่งอาหาร ปัจจัยทางระบบนิเวศ ซึ่งได้รับผล กระทบในการบริโภคอาหารด้วย เช่น ผลกระทบ จากสิ่งแวดล้อม สารเคมี อาหารจานด่วน (fastfood) ความปลอดภัยด้านอาหาร (food safety) ความเสมอภาคในสังคม (equity) รายได้ เศรษฐกิจ ตลอดจนการพัฒนาและสนับสนุนทาง สังคม⁸⁸

5) วัฒนธรรม (culture) หมายถึง วัฒนธรรมที่เอื้ออำนวยต่อการบริโภคอาหาร สุขภาพ⁸⁹ โดยที่ Summer⁹⁰ กล่าวถึงวัฒนธรรมว่ามีผลต่อการตัดสินใจบริโภคอาหาร

6) เจตคติ (attitude) หมายถึง ความรู้สึกนึกคิดอารมณ์ (emotion) แรงจูงใจ (motivation) ที่มีอิทธิพลต่อการบริโภคอาหาร⁹¹

4.2 พฤติกรรมการบริโภคอาหารปลอดภัย

พฤติกรรมการบริโภคอาหารปลอดภัย หมายถึง การ แสดงออกของประชาชนทุก กลุ่มวัย รวมถึงเด็ก ทั้งผ่านคำพูด กิริยาท่าทาง และการกระทำที่ผู้อื่นเห็นได้ ในการเลือกซื้อ การบริโภคอาหาร เพื่อให้เกิดความปลอดภัยต่อสุขภาพ โดยการอ่านฉลากอาหาร การอ่าน ฉลาก หวาน มัน เค็ม การใช้ประโยชน์จากข้อมูลบนฉลาก การหลีกเลี่ยงและหรือลดพฤติกรรมการบริโภค อาหารไม่ปลอดภัย การตรวจสอบก่อนเลือกซื้อ เลือกใช้ และการมีพฤติกรรมการปกป้องสิทธิ์ผู้บริโภค พฤติกรรมการบริโภคอาหารสัมพันธ์กับรูปแบบพฤติกรรม ผู้บริโภคและพฤติกรรมสุขภาพของบุคคล ด้วย และมีปัจจัยที่เกี่ยวข้องหลายปัจจัย เช่น ปัจจัยด้าน เศรษฐกิจ ปัจจัยด้านสังคม วัฒนธรรม และ ปัจจัยด้านตัวผู้บริโภคเอง เป็นต้น โดยปัจจัยด้านเศรษฐกิจนั้น รวมไปถึงรายได้ของบุคคลหรือของ ครอบครัวด้วย ซึ่งกล่าวได้ว่าผู้ที่มีฐานะทางการเงินดีย่อมสามารถซื้อหา อาหารที่มีคุณภาพดีได้ มากกว่าผู้ที่มีฐานะยากจน อย่างไรก็ตามถึงแม้ว่าจะมีเงินหรือมีรายได้มาก แต่ไม่รู้จักเลือกซื้ออาหาร

⁸⁸ T. Cullen, J Hatch, W Martin, J W Higgins, R Sheppard. **Food literacy: definition and Framework for action.** Can J Diet Pract Res 2015;76(3):140-5.

⁸⁹ E. Desjadins . **Making something out of nothing: food literacy among youth, young pregnant women and young parents who are at risk for poor health.** Accessed Nov 14, 2018. Available from: www.publichealthontario.ca

⁹⁰ J. Summer. "Food literacy and adult education: learning to read the world by eating." Canada Journal Study Adult Education. 25, 2 (2013): 79-92.

⁹¹ A. Howard, J.Brichta **What's to eat? Improving food literacy in Canada.** (Ottawa: Conference Board of Canada, 2013).

กินก็อาจจะทำให้เกิดผลเสียต่อสุขภาพได้ ส่วนปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับสังคม วัฒนธรรมนั้นจะรวมไปถึงขนาดของครอบครัวการศึกษาอาชีพ การนับถือศาสนา ตลอดจนความเชื่อ ค่านิยมต่างๆ ของสังคม การอบรมขัดเกลาทางสังคม โดยเฉพาะอย่างยิ่งการอบรมเรื่องการกินของครอบครัวตั้งแต่ วัยเด็กจะมีผลต่อพฤติกรรมการบริโภคอาหารของบุคคลด้วยเช่นกัน

โดยสรุป ความรอบรู้ด้านอาหารในมุมมองของผู้วิจัย หมายถึง การเสริมพลังของบุคคล ครอบครัว ชุมชน หรือประชาชนเพื่อให้มีการบริโภคอาหารอย่างมีคุณภาพ ตลอดจนการเปลี่ยนแปลง และพฤติกรรมที่ได้รับการวางแผน การจัดการ การเลือก การเตรียม และการบริโภคอาหารอย่างพิจารณา เพื่อให้ตอบสนองความต้องการบริโภคนั้น

ความรอบรู้เรื่องการใช้ยา (Drug Literacy)

ยา หมายถึงวัตถุที่มุ่งหมายเพื่อใช้ป้องกัน บำบัด บรรเทา รักษาโรค หรืออาการของโรคชนิดต่างๆ ทั้งที่เป็นยาแผนโบราณ และยาแผนปัจจุบัน “ยา” มีประโยชน์ แต่หากใช้ยาไม่ถูกต้อง อาจเกิดโทษได้เช่นกัน ในปัจจุบันพบว่า การใช้ยาของคนไทยยังมีการใช้ที่ผิดๆ เกิดปัญหาที่ส่งต่อสุขภาพโดยตรง ผู้วิจัยได้สรุปความรอบรู้เรื่องการใช้ยา ทั้งในประเด็นที่เป็นพฤติกรรมที่ไม่ควรปฏิบัติ และไม่ควรปฏิบัติในการใช้ยาที่ส่งผลกระทบต่อสุขภาพของผู้ใช้ยา ดังนี้

1. ปัญหาการใช้ยาไม่สมเหตุผล นอกจากผลิตภัณฑ์อาหารแล้ว ผลิตภัณฑ์ยา ก็เป็นอีกกลุ่มผลิตภัณฑ์เกี่ยวข้องกับชีวิตประจำวันของประชาชนไทยทุกกลุ่มวัย ซึ่งการใช้ยาอย่างไม่สมเหตุผลในประเทศไทยถือว่าเป็นปัญหาสำคัญในระดับประเทศ สอดคล้องกับที่องค์การอนามัยโลกระบุว่ามากกว่าร้อยละ 50 ของ การใช้ยาในประเทศกำลังพัฒนาเป็นการใช้ยาไม่เหมาะสมและสูญเปล่านอกจากนี้ยังพบว่าน้อยกว่าครึ่งหนึ่งของผู้ป่วยที่ได้รับการรักษาตามมาตรฐานการรักษา และมากกว่าครึ่งหนึ่งของผู้ป่วยไม่สามารถใช้ยาที่ได้รับมาจากผู้สั่งใช้ยา ส่งผลให้เกิดอาการไม่พึงประสงค์ ปัญหาเชื้อดื้อยา และการสูญเสียทรัพยากร โดยเฉพาะอย่างยิ่งด้าน การเงินและการคลัง ดังจะเห็นได้จากการที่พบกรณี เชื้อโรคดื้อยาเป็นจำนวนมาก เช่น ที่ภาคใต้มีผู้ป่วยวัณโรคดื้อยาทุกชนิด ใช้ค่ารักษา 2 ล้านบาทต่อคน อัตราการหายจากโรคร้อยละ 30 ซึ่งสาเหตุหลักก็เกิดจากการใช้ยาปฏิชีวนะในระดับชุมชนอย่างไม่เหมาะสม โดยที่ประเทศไทยมีภาระค่าใช้จ่ายสำหรับการบริโภค ยาของคนไทยในปี 2553 เป็นมูลค่าสูงถึง 144,570 ล้านบาท หรือคิดเป็นร้อยละ 35 ของค่าใช้จ่ายด้าน สุขภาพ ซึ่งสูงกว่าประเทศที่พัฒนาแล้วที่มีค่าใช้จ่ายด้านยาต่อค่าใช้จ่ายด้านสุขภาพเพียงร้อยละ 10 – 20 เท่านั้น นอกจากนี้ค่าใช้จ่ายด้านยายังมีอัตราการเติบโตสูงกว่าอัตราการเติบโตของผลิตภัณฑ์มวลรวม

ภายในประเทศ (GDP) ร้อยละ 5-6 ต่อปี⁹² ผลกระทบจากการใช้ยาอย่างไม่สมเหตุผลนอกจากด้านเศรษฐกิจของประเทศที่เกิดจากภาระค่าใช้จ่ายจากการใช้ยาแล้วนั้น ที่สำคัญที่สุดคือผลกระทบต่อภาวะสุขภาพของประชาชนไทยโดยรวม ในแง่ของการเกิดภาวะ“เชื้อดื้อยา” ดังได้กล่าวในข้างต้นสำหรับประเทศไทย ปัญหาการดื้อยา ที่สำคัญ คือ การดื้อยาของเชื้อแบคทีเรียแกรมลบในโรงพยาบาล เช่น *Acinetobacter* spp. และ *Pseudomonas* spp. ซึ่งเป็นสาเหตุสำคัญของการเสียชีวิตจากการติดเชื้อในโรงพยาบาล ส่วนเชื้อ แบคทีเรียที่เป็นปัญหาในชุมชน เช่น *Escherichia coli* (*E. coli*), *Klebsiella* spp. และ *Neisseria gonorrhoeae* (*N. gonorrhoeae*) การที่เกิดเชื้อแบคทีเรียดื้อยา ทำให้ทางเลือกในการรักษามีจำกัด โดยเฉพาะอย่างยิ่งหากดื้อต่อยาปฏิชีวนะกลุ่ม carbapenem และ colistin ซึ่งเป็นยาต้านสุดท้ายในการรักษาการติดเชื้อแบคทีเรียดื้อยา⁹³ การใช้ยาอย่างไม่สมเหตุผลเกิดจากหลายปัจจัยร่วมกัน ตั้งแต่ (1) ผู้จ่ายยา หรือผู้สั่งยา ซึ่งอาจมาจากข้อจำกัดในการวินิจฉัยและเฝ้าระวังผลข้างเคียงจากการใช้ยาของสถานพยาบาล โรคที่มีความซับซ้อนเพิ่มขึ้นในปัจจุบัน ภาระงานที่มากเกินไป รวมถึงการไม่ได้รับการชี้แจงที่เหมาะสมใน การสั่งจ่ายยา และ (2) ตัวผู้ใช้ยา ผู้ป่วยหรือญาติ อันเนื่องมาจากวัฒนธรรม ความเชื่อ รวมถึงมีความเข้าใจผิด หรือการขาดข้อมูลความรู้เรื่องยา หรือมีการใช้ยาตามโฆษณาเพื่อส่งเสริมการขายในรูปแบบต่าง ๆ⁹⁴ ซึ่งการปลูกฝังความรู้ ความเข้าใจที่ถูกต้องตั้งแต่เด็ก ผ่านกิจกรรมการเรียนรู้ จะช่วยส่งเสริมพฤติกรรมที่ดีต่อไป

สมัชชาสุขภาพแห่งชาติครั้งที่ 12 ได้ให้นิยามของ ความรอบรู้ด้านการใช้ยาอย่างสมเหตุผลว่าหมายถึง ความสามารถของบุคคลในการเข้าถึง ทำความเข้าใจข้อมูลยาและผลิตภัณฑ์สุขภาพ กลั่นกรอง ประเมินและตัดสินใจ เพื่อนำข้อมูลไปใช้ปรับเปลี่ยนพฤติกรรม เลือกใช้บริการสุขภาพ

⁹² กองพัฒนาศักยภาพผู้บริโภค, **แนวทางในการพัฒนาความรอบรู้ด้านผลิตภัณฑ์สุขภาพ (Health product literacy)**. (สำนักงานคณะกรรมการอาหารและยา, 2566),14-15

⁹³ นิธิมา สุ่มประดิษฐ์, **บทเรียนการแก้ไขเชื้อดื้อยาในประเทศต่างๆ** สถาบันวิจัยระบบสาธารณสุข (สวรส), เข้าถึงเมื่อวันที่ 18 ม.ค.2567, เข้าถึงได้จาก <https://kb.hsri.or.th/dspace/>

⁹⁴ ชัยรัตน์ ฉายากุล และคณะ, **การวิจัยเพื่อพัฒนาโรงพยาบาลส่งเสริมการใช้ยาอย่างสมเหตุผล**, เข้าถึงเมื่อ 1 มีนาคม 2565 เข้าถึงจาก

<https://kb.hsri.or.th/dspace/handle/11228/4896?locale-attribute=th>

ยาและผลิตภัณฑ์สุขภาพได้อย่างเหมาะสม นำไปสู่การมีสุขภาพดีและสามารถเป็นตัวอย่างในชุมชนได้⁹⁵

ข้อมูลข่าวสารด้านยา มาจากหลายแหล่ง บางส่วนไม่น่าเชื่อถือ ขาดหลักฐานเชิงประจักษ์รองรับ รวมถึงการโฆษณาและการส่งเสริมการขายยาที่ผิดกฎหมายและเกินจริง ที่สำคัญยังไม่มีหน่วยงานกลางที่คัดกรองข้อมูลที่จำเป็นและถูกต้อง และเผยแพร่สู่ประชาชน

ปัจจุบันมีหลายหน่วยงานที่เริ่มพัฒนาความรู้ด้านสุขภาพแก่ประชาชน แต่ยังไม่สามารถประสานร่วมกันเป็นระบบที่ชัดเจน และไม่ครอบคลุมประชาชนส่วนใหญ่ รวมทั้งยังขาดการพัฒนาความรู้ด้านยา

บทบาทหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ได้แก่

1) กระทรวงสาธารณสุขโดยกรมอนามัย มีการขับเคลื่อนแผนยุทธศาสตร์การสร้างความรู้ด้านสุขภาพ และมีการพัฒนาองค์ความรู้ด้านสุขภาพต้นแบบในสถานีนานาชาติเฉลิมพระเกียรติ แต่ยังไม่ได้รวมถึงการใช้อย่างสมเหตุผล และกรมสนับสนุนบริการสุขภาพ มีการสร้างความรู้ด้านการใช้อย่างสมเหตุผล และการทำงานของอาสาสมัครสาธารณสุข

2) กระทรวงสาธารณสุข กระทรวงศึกษาธิการ กระทรวงการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัย และนวัตกรรม สำนักงานกองทุนเพื่อความเสมอภาคทางการศึกษา มีบทบาทส่งเสริมการศึกษาให้กับประชาชนอย่างทั่วถึงและเท่าเทียม โดยพัฒนาและปรับปรุงหลักสูตรการเรียนการสอน การจัดการกิจกรรมการเรียนการสอน สำหรับครูและนักเรียน นักศึกษา ในการศึกษาขั้นพื้นฐาน การศึกษาอาชีวศึกษาทั้งในระบบและนอกระบบ ตลอดจนการวัดและประเมินผล เพื่อให้ผู้เรียนเกิดความรู้ด้านการใช้อย่างสมเหตุผล รวมถึงมีความตระหนักถึงความปลอดภัย และส่งเสริมให้ดูแลตนเองได้เบื้องต้นเมื่อเจ็บป่วย

3) กระทรวงสาธารณสุข ร่วมกับสำนักงานกองทุนสนับสนุนการสร้างเสริมสุขภาพ กองทุนพัฒนาสื่อปลอดภัยและสร้างสรรค์ สำนักงานคณะกรรมการกิจการกระจายเสียง กิจการโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติ กระทรวงดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม และกรมประชาสัมพันธ์ มีบทบาทในการสนับสนุนการสื่อสาร เพื่อสร้างความรอบรู้และความตระหนักของประชาชนต่อการใช้อย่างสมเหตุผล

2. พฤติกรรมการใช้อย่างสมเหตุผลและปลอดภัย

⁹⁵ สมัชชาสุขภาพครั้งที่ 12, การจัดการเชิงระบบสู่ประเทศไทยใช้อย่างสมเหตุผล, เข้าถึงเมื่อ 1 มีนาคม 2565, เข้าถึงจากhttp://www.watbothosp.go.th:81/eoffice_hos/doc_pdf_full/082-62f.pdf

การใช้ยาอย่างสมเหตุสมผล และเกิดประโยชน์สูงสุดนั้น ควรปฏิบัติตามหลักการใช้ยาทั่วไปที่มีวิธีการใช้อย่างถูกต้อง ไข้ให้ถูกต้อง ถูกขนาด และถูกวิธี ซึ่งนอกจากจะทำให้ยาออกฤทธิ์ได้ดีแล้วยังช่วยเพิ่มความปลอดภัยในการใช้ด้วย การใช้ยาที่ถูกต้องมีหลักดังนี้

1) ควรถามแพทย์ หรือเภสัชกรทุกครั้ง ว่ายาที่ได้รับเป็นยาอะไร รับประทานหรือใช้อย่างไร ใช้แล้วจะก่อให้เกิดผลอย่างไร มีข้อห้ามหรือข้อควรระวังหรือไม่

2) ควรอ่านรายละเอียดบนฉลากยาและปฏิบัติตามที่ฉลากยาระบุอย่างเคร่งครัดทุกครั้ง

3) หากลิ้มรับประทานยา เมื่อนึกขึ้นได้ก็ให้รับประทานทันที แล้วก็กลับไปเข้าตารางใช้ยาที่กำหนดไว้ แต่หากว่านึกขึ้นได้ในระยะเวลาที่ใกล้เคียงกับเวลาการใช้ยาครั้งต่อไปมาก ก็ให้ใช้ยาโดยถือว่าเป็นการใช้ยารั้งต่อไปเสีย จากนั้นก็ใช้ยาตามตารางปกติต่อไป

ข้อที่พึงระวังมาก คือ ต้องไม่เพิ่มขนาดยาเป็นสองเท่าของขนาดใช้ยาปกติเพื่อเป็นการชดเชยกับยาที่ลืมใช้ไป ให้ใช้ขนาดปกติที่แพทย์สั่งให้เท่านั้น

4) ระยะเวลาในการใช้ยาแต่ละชนิดจะแตกต่างกัน การใช้ยาเพื่อบรรเทาอาการที่เกิดขึ้นชั่วคราว ควรใช้เมื่อมีอาการ หากอาการปวดหรือไข้หายแล้วก็สามารถหยุดใช้ยาได้ แต่ยาบางชนิดจำเป็นต้อง รับประทานให้ครบตามเวลา จะต้องรับประทานติดต่อกันอย่างน้อยเป็นเวลา 5-7 วัน แม้ว่าบางครั้ง อาการผู้ป่วยดีขึ้นบ้างแล้ว ก็ไม่ควรจะหยุดยา ควรรับประทานติดต่อกันไปจนครบกำหนด เพื่อให้มั่นใจว่าเชื้อโรคได้ถูกกำจัดไปหมดแล้วและเพื่อป้องกันเชื้อโรคดื้อยาในภายหลัง

5) การใช้ยาในผู้ป่วยเรื้อรัง เช่น โรคเบาหวาน โรคหัวใจ หรือโรคหืด ผู้ป่วยเหล่านี้จำเป็นต้อง รับประทานต่อเนื่องเป็นเวลานาน หรือกระทั่งต้องใช้ยาตลอดชีวิต ผู้ป่วยประเภทนี้ควรได้รับยาอย่างต่อเนื่อง ไม่ควรหยุดยาหรือปรับเปลี่ยนขนาดยาด้วยตัวเอง

6) ไม่ควรนำยาของผู้อื่นที่ใช้รักษาลักษณะอาการคล้าย ๆ กันมาใช้เนื่องจากโรคบางโรคอาจมีอาการคล้ายกัน เช่น อาการหอบเหนื่อย ซึ่งอาจจะเกิดจากโรคหัวใจ หรือโรคหอบหืด ซึ่งวิธีการรักษาด้วยยา ของโรคทั้งสองแตกต่างกัน หากได้รับยาไม่เหมาะสมในแต่ละโรค จะก่อให้เกิดอันตรายได้ และถึงแม้จะเป็น โรคเดียวกันจริง ยาส่วนมากที่ใช้ในโรคใดโรคหนึ่งก็มักจะต้องมีการคำนวณขนาดยาให้เหมาะสมกับอายุ น้ำหนัก ของแต่ละคนด้วย

7) ควรเลือกใช้ยาที่มีส่วนประกอบเป็นตัวยาคือเดี่ยว ๆ เพื่อใช้ในการรักษาแต่ละอาการ การใช้ยา ผสมจะทำให้ได้รับยาที่ไม่จำเป็นร่วมด้วย

8) ตรวจสอบวันหมดอายุของยา หากยานั้นหมดอายุแล้วก็ไม่ควรใช้ ยาที่หมดอายุนอกจากจะ ไม่มีประโยชน์ในการรักษาโรค ยังอาจก่อให้เกิดโทษ โดยสามารถสังเกตที่บรรจุภัณฑ์ยา อาจเขียนเป็น ภาษาไทยหรือภาษาอังกฤษ เช่น Expiry Date, Expiration Date, Exp. Date หรือ Used Before แล้ว ตามด้วยวันเดือนปีที่ยาหมดอายุ.

9) สังเกตว่ายาได้เสื่อมสภาพไปหรือไม่ ถึงแม้ว่ายานั้นยังไม่หมดอายุตามที่ฉลากยาได้ระบุไว้ แต่หากเก็บรักษาไม่เหมาะสมก็อาจเสื่อมคุณภาพไปก่อนได้ ก่อนใช้ยาแต่ละครั้งควรสังเกตว่ามี การเปลี่ยนแปลง ของ สี กลิ่น รส หรือเนื้อยาหรือไม่

10) หากจำเป็นต้องใช้ยาที่ต้องการเทคนิคพิเศษในการใช้และเก็บรักษา ควรศึกษาวิธีใช้และ ปฏิบัติตามให้ถูกต้อง⁹⁶

กล่าวโดยสรุปได้ว่า พฤติกรรมการใช้ยาอย่างสมเหตุผล เป็นพฤติกรรมที่พึงประสงค์ซึ่งส่งผล ต่อประสิทธิภาพการรักษาและลดโอกาสเสี่ยงอันตรายจากการเกิดผลข้างเคียงจากยา ลดการเกิด การดื้อยาซึ่งทำให้ไม่ต้องใช้ยาเพิ่มขึ้นและลดการสูญเสียค่าใช้จ่ายทั้งในระดับครอบครัวและ ระดับประเทศ ดังนั้นจึง ถือเป็นมาตรการสำคัญที่ต้องดำเนินการ เพื่อยกระดับคุณภาพการ รักษาพยาบาลแก่ประชาชน การสร้าง ความตระหนักและความเข้าใจที่ถูกต้องเกี่ยวกับการใช้ยา จำเป็นที่จะต้องพัฒนาทักษะที่จำเป็นตั้งแต่การ เข้าถึงข้อมูล การวิเคราะห์/สังเคราะห์ข้อมูล รวมถึง ทักษะการสื่อสารเพื่อสอบถาม การประเมินและจัดการสุขภาพตนเอง เพื่อให้มีการใช้ยาอย่างสม เหตุผล ซึ่งควรปลูกฝังตั้งแต่วัยเด็กเพื่อความยั่งยืน

แนวทางการจัดทำพจนานุกรมสมรรถนะ (Competency Dictionary)

ความหมายของพจนานุกรม (Dictionary)

แมคฟาการ์ (Macfarquhar) ในหนังสือ An English Reade's Dictionary ใช้รูปภาพใน การสื่อความหมายแทนการอธิบายคำจำกัดความ ซึ่งการอธิบายในลักษณะนี้จะมีความเข้าใจมากกว่า การเขียนอธิบายคำ อีกทั้งยังเป็นการเลือกอธิบายความหมายที่ดีกว่าพจนานุกรมที่ใช้คำศัพท์ใน การอธิบายความหมายด้วย⁹⁷

พรอคเตอร์ (Procter) กล่าวว่า การให้คำอธิบายในลักษณะนี้เป็นลักษณะเฉพาะของ Longman Dictionary of Contemporary English เป็นการจำกัดขอบเขตจำนวนคำศัพท์ ในขณะที่

⁹⁶ กองพัฒนาศักยภาพผู้บริโภค, **แนวทางในการพัฒนาความรู้ด้านผลิตภัณฑ์สุขภาพ (Health product literacy)** สำนักงานคณะกรรมการอาหารและยา, 2566) 16-17

⁹⁷ P., Macfarquhar, “ESL Learner Dictionary: A study of Definition Difficulty” (Master DeGroff of Linguistic Thesis, University of Hawaii, 1984), 45.

Oxford Advanced Learner's Dictionary of Current English bass An English Reader's Dictionary กล่าวว่า เป็นการให้ความหมายคำศัพท์ที่ชัดเจนและเป็นคำที่ง่ายต่อการทำความเข้าใจ⁹⁸

เคอร์ริกแพทริก (Kirkpatrick) นำเสนอคำศัพท์ที่ใช้รูปภาพทำให้เข้าใจง่ายช่วยให้ผู้เรียนที่ไม่ใช่เจ้าของภาษาเข้าใจความหมายได้ง่าย ส่วนการให้ความหมายที่ต้องใช้ข้อความอธิบายนั้นต้องใช้จำนวนศัพท์มากในการอธิบายความหมายคำศัพท์ ถึงแม้ว่าจะเป็นคำศัพท์ง่ายๆ ดังเช่นใน Longman Dictionary of Contemporary English นอกจากการรับรู้คำศัพท์ในวงจำกัด ทำให้ผู้ใช้พจนานุกรมไม่สามารถเข้าใจคำศัพท์อื่น ๆ ที่เกี่ยวเนื่องกัน เช่น รู้จักคำศัพท์ medical แต่อาจไม่เข้าใจความหมายของ medically ด้วย และถ้าเป็นศัพท์เทคนิค ก็มีปัญหาจากการจำกัดจำนวนคำศัพท์ในการอธิบายเช่นกัน⁹⁹

พจนานุกรม คือ รายชื่อของคำ เรียงลำดับตามตัวอักษร ตั้งแต่ ก-ฮ หรือ A-Z โดยให้ความรู้เรื่องเกี่ยวกับคำ เช่น ตัวสะกด ที่มาของคำพยางค์ คำย่อ การอ่านออกเสียง การเน้นเสียง ความหมายของคำ ภาพประกอบคำที่มีความหมายเหมือนกัน เป็นต้น แต่ว่าพจนานุกรมก็ไม่จำเป็นต้องมีรายละเอียดดังกล่าวครอบคลุมทุกเล่ม แต่ที่หลักๆ ต้องมีเกี่ยวกับพจนานุกรม คือ เรื่องของความหมายของคำศัพท์การอ่าน การสะกดคำ¹⁰⁰

สรุปได้ว่า พจนานุกรมหมายถึง หนังสือที่รวบรวมคำศัพท์โดยได้เรียงลำดับตามตัวอักษรของพยัญชนะ และสระไว้ พร้อมทั้งเขียนอธิบายความหมายของคำศัพท์นั้นให้ชัดเจน เข้าใจง่าย โดยเฉพาะคำศัพท์เทคนิคต่างๆ เพื่อจะช่วยให้ผู้เรียนเข้าใจมากขึ้น

ประเภทของพจนานุกรม

วรวัจน์ เกตุดี กล่าวว่า พจนานุกรมแบ่งออกเป็น 2 ประเภท คือ

1. พจนานุกรมฉบับสมบูรณ์ เป็นพจนานุกรมที่อธิบายความหมายของคำโดยละเอียดทุกด้าน รวมทั้งคำที่ยังใช้ในภาษาพูดและคำพูดที่เลิกใช้แล้ว

⁹⁸ Paul Procter, **Longman dictionary of contemporary English** (London: Longman group, 1984), 323.

⁹⁹ B.A. Kirkpatrick, **Lexicographical Dilemma, Monolingual dictionary for the native speaker and for the Learner**, *Dictionaries lexicography and language learning* (London: Pergamon Press, 1985), 10-11.

¹⁰⁰ ราชบัณฑิตยสถาน, **พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2542** (กรุงเทพฯ : นานมีบุ๊คพับลิเคชันส์, 2546), 753.

2. พจนานุกรมฉบับย่อ เป็นประเภทที่รวบรวมคำที่ใช้กันอยู่บ่อย ๆ ในภาษาหรือให้คำอธิบายเป็นไปอย่างย่อพอเข้าใจ¹⁰¹

จินตนากริล กล่าวว่า พจนานุกรมแบ่งตามลักษณะรูปเล่มได้เป็น 2 ประเภท

1. พจนานุกรมฉบับสมบูรณ์ ให้คำอธิบายคำศัพท์อย่างละเอียด รวมคำศัพท์ที่ใช้ในภาษานั้น ๆ ทุกคำ ทั้งคำที่เลิกใช้แล้ว คำที่ใช้ในปัจจุบัน คำที่มาจากภาษาอื่น ให้ความหมายของแต่ละคำอย่างละเอียด โดยแยกอธิบายในแต่ละความหมาย หากคำนั้น ๆ มีหลายความหมาย และให้ตัวอย่างการใช้คำในความหมายต่าง ๆ มักเป็นพจนานุกรมขนาดใหญ่ หรือ ขนาดตั้งโต๊ะ

2. พจนานุกรมฉบับย่อ ให้คำอธิบายคำศัพท์อย่างย่อ ๆ ไม่ละเอียดมากนัก รวมคำศัพท์ ที่ใช้ในปัจจุบันเท่านั้น พจนานุกรมแบ่งตามประเภทของวิชาได้เป็น 2 ประเภท คือ

2.1 พจนานุกรมทั่วไป หรือพจนานุกรมภาษา คือ พจนานุกรมที่รวมคำศัพท์ทั่วไปโดยไม่จำกัดว่าเป็นศัพท์เฉพาะสาขาวิชาใด แบ่งเป็น 3 ประเภท คือ

2.1.1 พจนานุกรมภาษาเดียว อธิบายคำศัพท์โดยใช้ภาษาเดียวกับคำที่ต้องการอธิบายซึ่งเป็นภาษาที่เข้าใจง่าย เช่น พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน (ภาษาไทย-ภาษาไทย) Webster's New World Dictionary (ภาษาอังกฤษ-ภาษาอังกฤษ) เป็นต้น

2.1.2 พจนานุกรมสองภาษา อธิบายคำศัพท์จากภาษาหนึ่งเป็นอีกภาษาหนึ่ง เช่น พจนานุกรมไทย-อังกฤษ New Model English-Thai Dictionary เป็นต้น

2.1.3 พจนานุกรมหลายภาษา อธิบายคำศัพท์จากภาษาหนึ่งเป็นภาษาอื่นตั้งแต่สองภาษาขึ้นไป เช่น พจนานุกรมไทย-อังกฤษ-ฝรั่งเศส เป็นต้น

2.2 พจนานุกรมเฉพาะวิชา คือ พจนานุกรมที่รวมคำศัพท์เฉพาะวิชาใดวิชาหนึ่งไว้ เช่น พจนานุกรมศัพท์คอมพิวเตอร์ ได้ให้ความรู้เฉพาะศัพท์ทางวิชาคอมพิวเตอร์ พจนานุกรม การศึกษา ให้ความรู้เฉพาะศัพท์ทางการศึกษา พจนานุกรมชีววิทยา ให้ความรู้เฉพาะศัพท์ทางวิชา ชีววิทยา เป็นต้น¹⁰²

สรุปได้ว่า พจนานุกรมแบ่งเป็น 2 ประเภท คือ พจนานุกรมฉบับสมบูรณ์และ พจนานุกรมฉบับย่อ โดยทั้ง 2 ประเภทได้รวบรวมคำศัพท์ และแปลความหมายอธิบายอย่างละเอียด

¹⁰² จินตนากริล, **พจนานุกรม**, เข้าถึงเมื่อ 25 พฤศจิกายน 2564, เข้าถึงได้จาก <http://www.geocities.com/jintanarilp/subtype1.html>.

ประโยชน์ของพจนานุกรม

ยุค สินเจิมศิริ กล่าวว่า พจนานุกรมแต่ละเล่มอาจมีความแตกต่างกันทางด้านประเภท และวัตถุประสงค์ในการจัดทำ เช่น ลักษณะของข้อมูลที่น่าเสนอ ขนาด กลุ่มผู้ใช้ ขอบเขต เนื้อหา เป็นต้น แต่ประโยชน์โดยทั่วไปซึ่งพจนานุกรมทุกประเภทต้องมี

1. เป็นเครื่องมือที่ใช้ตอบข้อเท็จจริงอย่างรวดเร็ว (quick-reference tool) มีประโยชน์ในการหาข้อเท็จจริงเกี่ยวกับความหมายของคำศัพท์ ชนิดของคำ การสะกดคำ การออกเสียง ประวัติ และที่มาของคำ เป็นต้น ทั้งเพื่อศึกษาคำที่ไม่คุ้นเคยหรือตรวจสอบวิธีการใช้คำที่ถูกต้องหรือใช้ในการค้นคว้าอ้างอิงข้อมูลอื่น ๆ เพิ่มเติมสำหรับคำที่ทราบความหมายมาก่อนแล้ว

2. ให้ข้อมูลเกี่ยวกับภาษา (Language Recorder) เนื่องจากภาษามีการเปลี่ยนแปลงอยู่เสมอทั้งในด้านรูปศัพท์ (การสะกดคำ) การอ่านออกเสียง นิยามความหมาย การมีคำใหม่ ๆ เพิ่มขึ้นในภาษา เป็นต้น พจนานุกรมที่จัดทำออกมา มักจะให้ความหมายที่นิยมใช้กันในขณะนั้น และพยายามจะรวบรวมคำใหม่เพิ่มเติมขึ้นจากเล่มเดิมอยู่เสมอ ดังนั้นการใช้พจนานุกรมเล่มเก่า เปรียบเทียบกับเล่มปัจจุบันจะทำให้เห็นการเปลี่ยนแปลงของคำในภาษา ช่วยให้เกิดการพัฒนาคำใหม่ ๆ จากพื้นฐานของคำเก่าที่เคยมีใช้อยู่แล้ว ทำให้ภาษาเกิดการพัฒนารูปแบบอย่างต่อเนื่อง

3. ใช้เป็นมาตรฐานในการใช้ภาษา (Language Standard) พจนานุกรมบางเล่มจัดทำขึ้นอย่างประณีต ถูกต้องน่าเชื่อถือ มีผู้เชี่ยวชาญทางภาษาและศาสตร์ในสาขาต่าง ๆ ในการจัดทำ จึงเป็นที่ยอมรับกันโดยทั่วไปว่าสามารถใช้เป็นแบบอย่างในการสะกดคำ การอ่านออกเสียงการใช้คำเพื่อความเป็นเอกภาพทางภาษาของชาติ เช่น พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2525 ตามประกาศสำนักนายกรัฐมนตรี เรื่องระบบการใช้ตัวสะกด ลงวันที่ 22 เมษายน พ.ศ. 2526 ย่อหน้าที่ 2 ความว่า “คณะรัฐมนตรีได้พิจารณาแล้วลงมติเห็นชอบด้วย...แต่ต่อไป บรรดาหนังสือราชการ และการศึกษาเล่าเรียนในโรงเรียนให้สะกดตามระเบียบ และพจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2525 เสมอไป...” เป็นต้น

4. ใช้ประโยชน์ด้านการศึกษา ด้านภาษา (Aid to Language study) เนื่องจาก ปัจจุบันได้มีการศึกษาภาษาต่าง ๆ กันอย่างแพร่หลาย พจนานุกรมจึงเป็นเครื่องช่วยในการศึกษาได้ เป็นอย่างดี เช่น ศึกษาความแตกต่างทางภาษา ภาษาถิ่น ภาษาต่างประเทศ พัฒนาการของภาษา อิทธิพลของภาษา นิรุกติศาสตร์ เป็นต้น¹⁰³

¹⁰³ ยุค สินเจิมศิริ, “พจนานุกรมเฉพาะวิชาที่ผลิตในประเทศไทย” (ภาควิชาบรรณารักษศาสตร์ บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2538), 15.

การจัดทำพจนานุกรมสมรรถนะ (Competency Dictionary)

การจัดทำพจนานุกรมสมรรถนะ (Competency dictionary) ในครั้งนี้เพื่อเป็นแนวทางช่วยในการเขียนพจนานุกรมสมรรถนะของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาในกิจกรรม อย.น้อยด้านอาหารและยา โดยมีรายละเอียดของแต่ละประเด็นดังต่อไปนี้

1. ชื่อสมรรถนะ

2. คำนิยาม (Definition) เป็นข้อความที่บ่งบอกถึงความหมายโดยรวมของ สมรรถนะ (Competency) ที่กำหนดขึ้น โดยเขียนคำนิยามของ สมรรถนะ (Competency) แต่ละตัวขึ้นมา ก่อนที่จะเริ่มกำหนดรายละเอียดของพฤติกรรมที่คาดหวัง ซึ่งแยกตามระดับความลึกของหน้าที่ ความรับผิดชอบของตำแหน่งงาน

3. การเขียนมุมมอง เนื่องจากเป็นพจนานุกรมสมรรถนะของนักเรียนมัธยมศึกษาในกิจกรรม อย.น้อยด้านอาหารและยา เพื่อความสะดวกสำหรับผู้ที่เกี่ยวข้องนำไปเป็นแนวทาง ในการประเมิน ประสิทธิภาพ สมรรถนะของนักเรียน จึงแบ่งประเภทของมุมมองออกเป็น 3 มุมมอง ได้แก่

3.1 เกณฑ์มาตรฐานโรงเรียน อย.น้อย ประกอบด้วย เกณฑ์มาตรฐานที่ 3 กิจกรรมด้านการตรวจสอบทั้งภายในและภายนอกโรงเรียน และเกณฑ์มาตรฐานที่ 4 กิจกรรมส่งเสริมสุขภาพ

3.2 มาตรฐานการศึกษาของสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ. 2561 (มาตรฐานการศึกษา ระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน ฉบับลงวันที่ 6 สิงหาคม พ.ศ. 2561 และหลักสูตรแกนกลาง การศึกษาขั้น พื้นฐาน พศ 2551

3.3 หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ฉบับปรับปรุง 2560 ประกอบด้วยสมรรถนะสำคัญของนักเรียน 5 ประการ ดังนี้ 1) ความสามารถในการสื่อสาร 2) ความสามารถในการคิด 3) ความสามารถในการแก้ปัญหา 4) ความสามารถในการใช้ทักษะชีวิต 5) ความสามารถในการใช้เทคโนโลยี

4. วัตถุประสงค์ การเขียนประโยชน์ของการดำเนินกิจกรรม อย.น้อยด้านอาหารและยา เพื่อเป็นแนวทางในการดำเนินกิจกรรมของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาในกิจกรรม อย.น้อยด้านอาหารและยา ดังนั้น “วัตถุประสงค์” ที่เขียนขึ้นจะให้นักเรียน อย.น้อยเข้าใจและรับรู้ถึงวัตถุประสงค์ที่แท้จริงของสมรรถนะนักเรียนที่กำหนดขึ้น

5. ผู้กำหนดเป้าหมาย โดยส่วนใหญ่ผู้กำหนดเป้าหมายจะเป็นผู้บังคับบัญชาของแต่ละสถานศึกษา ยกเว้นกรณีที่เป็นสมรรถนะที่นักเรียน อย.น้อยเป็นผู้ร่วมรับผิดชอบในกิจกรรมหรือเป็นผู้เริ่มการดำเนินงานใหม่ๆ ในการดำเนินกิจกรรมโครงการ อย.น้อย

6. การประเมินระดับความสามารถ (Proficiency Level) ของสมรรถนะ เป็นการบ่งบอกถึงพฤติกรรมที่คาดหวังหรือต้องการให้เกิดสมรรถนะ ซึ่งจะแบ่งออกเป็น 5 ระดับ ได้แก่ ระดับ 1 ขั้นเรียนรู้ (Basic Level) เป็นการเริ่มต้นฝึกหัด ซึ่งสามารถปฏิบัติงานได้ โดยต้องอยู่ในกรอบหรือแนวทางที่กำหนดขึ้น หรือเป็นสถานการณ์ที่ไม่ยุ่งยากซับซ้อนได้ ระดับ 2 ขั้นปฏิบัติ (Doing Level) การแสดงพฤติกรรมที่กำหนดได้ด้วยตนเอง หรือช่วยเหลือสมาชิกในทีม ให้สามารถปฏิบัติงานตามที่ได้รับมอบหมาย ระดับ 3 ขั้นพัฒนา (Develop Level) ความสามารถในการนำสมาชิกในทีม รวมถึงการออกแบบและคิดในเรื่องสิ่งใหม่ๆ เพื่อประโยชน์และเป้าหมายของทีมงาน ระดับ 4 ขั้นก้าวหน้า (Advance Level) การคิดวิเคราะห์ และนำสิ่งใหม่ๆ มาใช้ เพื่อสร้างประสิทธิภาพการทำงานของหน่วยงาน และความสามารถในการสอนผู้อื่น ให้สามารถแสดงพฤติกรรมนั้นๆ ได้ตามที่กำหนดขึ้น ระดับ 5 ขั้นผู้เชี่ยวชาญ (Expert Level) การมุ่งเน้นที่กลยุทธ์และแผนงานในระดับองค์กร รวมถึงความสามารถในการให้คำปรึกษาแนะนำแก่ผู้อื่นถึงแนวทางหรือขั้นตอนการทำงาน และวิธีการแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้น

7. ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับจากกิจกรรม อย.น้อย ประกอบด้วย ประโยชน์ต่อนักเรียน อย.น้อย ประโยชน์ต่อโรงเรียน ประโยชน์ต่อครอบครัวและชุมชน ประโยชน์ต่อผู้ประกอบการร้านค้า

8. เอกสารที่เกี่ยวข้อง การระบุเอกสารที่เกี่ยวข้อง ได้แก่ คู่มือเกณฑ์มาตรฐานโรงเรียน อย.น้อย แบบฟอร์มแบบประเมิน แบบบันทึก หรือรายงานที่จัดทำขึ้น เป็นเอกสารอ้างอิงที่ช่วยทำให้ผู้เก็บข้อมูลว่าจะต้องเก็บข้อมูลผลงานจริงตามสมรรถนะของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาในกิจกรรม อย.น้อยด้านอาหารและยาที่กำหนดขึ้นจากแหล่งข้อมูลหรือเอกสารใดบ้าง เอกสารที่เกี่ยวข้องจะต้องระบุให้ชัดเจนว่าเป็นเอกสารเรื่องอะไร และระบุเฉพาะเอกสารสำคัญ และที่เกี่ยวข้องโดยตรงเท่านั้น

9. ผู้เก็บข้อมูล เป็นบุคคลที่ได้รับมอบหมายจากสถานศึกษาให้รวบรวม และจัดเก็บข้อมูลจากเอกสารที่เกี่ยวข้อง ทั้งนี้ผู้เก็บข้อมูลสามารถเป็นได้ทั้งครูที่ปรึกษาชมรม อย.น้อย หรือนักเรียน ประธานแกนนำ อย.น้อย หรือแต่งตั้งคณะทำงานให้ปฏิบัติหน้าที่ในการเก็บข้อมูลดังกล่าว¹⁰⁴

¹⁰⁴ อารณ ภูวิทย์พันธุ์, Competency Dictionary. (กรุงเทพฯ: เอช อาร์ เซ็นเตอร์, 2548), 22-194

งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับ อย.น้อยและความรอบรู้ด้านอาหารและยา

งานวิจัยในประเทศ

จตุภูมิ เขตจัตุรัส รายงานผลการสำรวจพฤติกรรมการบริโภคอาหารของนักเรียน อย.น้อย เชียงปริมณฑล และเชิงคุณภาพ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ.2556 จากผลการสำรวจพบว่า นักเรียน อย.น้อย มีพฤติกรรมการบริโภคผลิตภัณฑ์สุขภาพที่ดีในพฤติกรรมหลัก คิดเป็นร้อยละ 76.1 ของนักเรียน อย.น้อยทั้งหมด และจากการเปรียบเทียบพฤติกรรมนักเรียนที่ไม่เป็นแกนนำ และเคยเป็นแกนนำ อย.น้อย ทำให้ทราบว่านักเรียนที่เป็น อย.น้อย จะมีพฤติกรรมการบริโภคที่ดีมากกว่า นักเรียนที่ไม่ได้เป็น อย.น้อย และนักเรียนในโครงการยังมีความรู้ ทักษะที่ดีต่อการบริโภคสินค้าสุขภาพในระดับมากค่อนข้างเป็นไปในทิศทางเดียวกัน โดยเพื่อนในกลุ่มถือเป็นผู้มีอิทธิพลที่ส่งผลต่อการบริโภคผลิตภัณฑ์สุขภาพ รองลงมาคือบุคคลในบ้าน ซึ่งการดำเนินกิจกรรมของโรงเรียนในแต่ละสังกัดที่ต่างกันจะมีปัจจัยความสำเร็จที่ต่างกันออกไป และสำหรับความคาดหวังของครูและนักเรียนที่มีต่อการดำเนินกิจกรรมโครงการ จากข้อมูลเชิงปริมาณพบว่ามีความต้องการไปในทิศทางเดียวกันคือมีความคาดหวังในระดับมากและยังคง ต้องการให้กิจกรรมดำเนินต่อไปอย่างต่อเนื่อง¹⁰⁵

กองพัฒนาศักยภาพผู้บริโภค กองพัฒนาศักยภาพผู้บริโภค สำนักงานคณะกรรมการอาหารและยา ได้รายงานผลการสำรวจข้อมูลพฤติกรรมการบริโภคอาหารของนักเรียน อย.น้อย เชียงปริมณฑล และเชิงคุณภาพ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2557 กระทรวงสาธารณสุข โดยผลการสำรวจเชิงปริมาณแสดงให้เห็นได้ว่า นักเรียนมีความรู้เกี่ยวกับการบริโภคผลิตภัณฑ์สุขภาพ คิดเป็นร้อยละ 75.2 และมีทัศนคติต่อการบริโภคผลิตภัณฑ์สุขภาพในระดับมาก รวมถึงพฤติกรรมการบริโภคผลิตภัณฑ์สุขภาพ ทั้งเรื่องอาหาร การหลีกเลี่ยงการซื้อตามโฆษณาชวนเชื่อ การอ่านฉลากอาหาร ยาและเครื่องสำอาง ก่อนซื้อและการบริโภค นม ผัก ผลไม้เป็นประจำ คิดเป็นร้อยละ 77.5 สำหรับผู้มีอิทธิพลที่ส่งผลต่อการบริโภคผลิตภัณฑ์สุขภาพของนักเรียน ส่วนใหญ่เป็นกลุ่มเพื่อน รองลงมาคือครอบครัว ในแง่ความพอใจต่อโครงการ อย.น้อย พบว่า นักเรียนแกนนำ อย.น้อย มีความพึงพอใจต่อโครงการในระดับมาก ส่วนกิจกรรมประชาสัมพันธ์เรื่อง การบริโภคผลิตภัณฑ์สุขภาพและผู้มีส่วนได้ส่วนเสียมีความพึงพอใจอยู่ในระดับมากในการจัดกิจกรรม อีกทั้งการเปรียบเทียบความรู้ของนักเรียนที่เข้าร่วมโครงการ อย.น้อย และไม่ได้เข้าร่วมโครงการ พบว่า นักเรียนที่เข้าร่วมโครงการมีความรู้ความเข้าใจที่ถูกต้องเกี่ยวกับการบริโภคผลิตภัณฑ์สุขภาพมากกว่า ซึ่งส่วนของผลการสำรวจเชิง

¹⁰⁵ จตุภูมิ เขตจัตุรัส, “รายงานผลการสำรวจพฤติกรรมการบริโภคอาหารของนักเรียน อย.น้อย เชียงปริมณฑล และเชิงคุณภาพ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ.2556” (กรุงเทพฯ: กองพัฒนาศักยภาพผู้บริโภค สำนักงานคณะกรรมการอาหารและยา กระทรวงสาธารณสุข, 2556)

คุณภาพ แสดงให้เห็นได้ว่า ผู้ให้ข้อมูลมีความเห็นต่อโครงการนี้ว่ามีความพึงพอใจมากที่สุดต่อโครงการในด้านการให้ความรู้ต่อนักเรียน และยังพบปัญหาเรื่องพฤติกรรมสุขภาพที่ไม่เหมาะสมในเรื่องการบริโภคอาหารจานด่วน อาหารมีรสหวานและสถานะน้ำหนักเกินมาตรฐานในนักเรียน ซึ่งความคาดหวังที่มีต่อโครงการ อย. น้อย ผู้ให้ข้อมูลมีความเห็นว่าเป็นโครงการที่มีประโยชน์และต้องการให้ขยายผลการดำเนินการต่อไป เพื่อเผยแพร่ความรู้ให้กับนักเรียนและชุมชน¹⁰⁶

สุนิสา ประวิชัย และคณะ ได้การสำรวจข้อมูลพฤติกรรมสุขภาพของนักเรียน อย.น้อย ปีงบประมาณ พ.ศ. 2558 จากการเก็บข้อมูลเชิงปริมาณพบว่า นักเรียนส่วนใหญ่ตอบคำถามเกี่ยวกับการบริโภค และการเลือกซื้อผลิตภัณฑ์สุขภาพได้ถูกต้องเฉลี่ยร้อยละ 82.77 นักเรียนมีความรู้ที่ถูกต้องในหมวดยา เฉลี่ยมากกว่าหมวดอื่นๆ อีกทั้งเรื่องของทัศนคติต่อการบริโภคผลิตภัณฑ์สุขภาพ ทำให้ทราบถึงภาพรวมของนักเรียนว่ามีทัศนคติไปในทางที่ถูกต้อง รวมถึงพฤติกรรมและการเลือกซื้อผลิตภัณฑ์สุขภาพโดยภาพรวม นักเรียนมีพฤติกรรมที่เหมาะสมในการบริโภคและการเลือกซื้อผลิตภัณฑ์สุขภาพ โดยปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการบริโภคผลิตภัณฑ์สุขภาพ ทั้งอาหารเสริม ขนมขบเคี้ยว น้ำอัดลม การชื้อยาและเครื่องสำอาง จากการสำรวจ พบว่าอิทธิพลในการเลือกซื้อเกิดจากการโฆษณา บุคคลในบ้าน เพื่อนและการลดแลกแจกแถม อีกทั้งการสำรวจเชิงคุณภาพจากนักเรียน อย.น้อย ด้วยการสนทนากลุ่ม (Focus Group) ทั้งนักเรียนระดับประถมศึกษา และมัธยมศึกษาพบว่า นักเรียนต้องการให้มีกิจกรรมในลักษณะอื่นๆ ของโครงการ อย.น้อยนอกเหนือจากที่เคยจัดมา เช่น การจัดกิจกรรมให้ความรู้สอดแทรกไปกับการเล่นเกมส์หรือการแสดงละครสั้น กิจกรรมภายนอกโรงเรียนตามต่างจังหวัดในระดับจังหวัดและระดับภูมิภาคเพื่อให้ได้รับประสบการณ์ใหม่ๆ¹⁰⁷

วีระชัย นวลชัย และคณะ ทำการวิจัยเรื่อง รูปแบบการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมการบริโภคอาหารปลอดภัยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ผลการวิจัยวิจัย พบว่า ก่อนการทดลอง นักเรียนกลุ่มทดลองกินขนมขบเคี้ยว น้ำอัดลม และ เครื่องดื่มอื่น ๆ คิดเป็นร้อยละ 97.8 แต่หลังการทดลองพบว่า บริโภคลดลงเหลือร้อยละ 89.6 ส่วนนักเรียนกลุ่มควบคุมก่อนการทดลองบริโภคขนมขบเคี้ยว น้ำอัดลม และเครื่องดื่มอื่น ๆ คิดเป็นร้อยละ 94.9 แต่หลังการทดลองก็ยังบริโภคในปริมาณใกล้เคียง

¹⁰⁶ กองพัฒนาศักยภาพผู้บริโภค สำนักงานคณะกรรมการอาหารและยา , “รายงานผลการสำรวจข้อมูลพฤติกรรมสุขภาพของนักเรียน อย.น้อยเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ.2557”, (กรุงเทพฯ: กองพัฒนาศักยภาพสำนักงานคณะกรรมการอาหารและยา กระทรวงสาธารณสุข, 2557)

¹⁰⁷ สุนิสา ประวิชัย และคณะ, “การสำรวจข้อมูลพฤติกรรมสุขภาพของนักเรียน อย.น้อย ปีงบประมาณ พ.ศ. 2558” (กรุงเทพฯ : กองพัฒนาศักยภาพผู้บริโภค สำนักงานคณะกรรมการอาหารและยา กระทรวงสาธารณสุข, 2558)

ก่อนการทดลอง คือร้อยละ 92.0 และพบว่า ภายหลังจากทดลองนักเรียนกลุ่มทดลองมีพฤติกรรมการบริโภคอาหารปลอดภัยมากกว่าก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนนักเรียนกลุ่มควบคุมมีพฤติกรรมการบริโภคอาหารปลอดภัยก่อนและหลังการทดลองไม่แตกต่างกัน ผลการวิจัยเชิงคุณภาพ โดยการสนทนากลุ่มสัมภาษณ์เชิงลึกกับครูประจำชั้น ครูผู้ประสานงานโครงการ ผู้ปกครองนักเรียน เพื่อยืนยันความสอดคล้องของผลการวิจัยเชิงปริมาณ พบว่า นักเรียนมีพฤติกรรมการบริโภคอาหารปลอดภัยมากขึ้น โดยเฉพาะในเรื่องการอ่านฉลากก่อนการเลือกซื้ออาหาร การอ่านฉลากหวาน มัน เค็ม (GDA) การลดการบริโภคอาหารที่ไม่เป็นผลดีต่อสุขภาพ แต่ยังไม่ค่อยมีการปกป้องสิทธิเพื่อการบริโภคอาหารปลอดภัยตลอดจนมีการนำความรู้ที่ได้ไปเผยแพร่แก่บุคคลใกล้ชิด¹⁰⁸

กองพัฒนาศักยภาพผู้บริโภค สำนักงานคณะกรรมการอาหารและยา ได้ทำการศึกษาข้อมูลพฤติกรรมสุขภาพของนักเรียน ออย.น้อย ประจำปี 2559 ผลการวิจัยพบว่า ในปัจจุบันนี้ “โครงการ ออย.น้อย” เป็นที่รู้จักเช่นเดียวกับคำว่า “ผลิตภัณฑ์สุขภาพ” สามารถแสดงให้เห็นประสิทธิภาพของโครงการ ออย.น้อย ในการสื่อสารความรู้ และพฤติกรรมสุขภาพ ไปยังกลุ่มเป้าหมาย ที่เป็นนักเรียนทั่วประเทศได้อย่างต่อเนื่องและมีประสิทธิผล ในระดับความรู้ (Knowledge) ในกลุ่มของนักเรียนที่อยู่ในโครงการ ออย.น้อย ทั้งระดับที่เป็นแกนนำ และสมาชิกทั่วไปนั้น มีระดับความรู้เกี่ยวกับการเลือกซื้อ / บริโภคผลิตภัณฑ์สุขภาพ ในระดับที่สูงกว่านักเรียนที่ไม่ได้เข้าร่วมโครงการในระดับทัศนคติ (Attitude) และพฤติกรรม (Behavior) พบว่านักเรียนที่อยู่ในโครงการ ออย.น้อย ได้ระดับคะแนนที่สูงกว่านักเรียนที่ไม่ได้เข้าร่วมโครงการ ผลการวิจัยเชิงคุณภาพ ผู้ให้ข้อมูลสำคัญที่เคยเข้าร่วมโครงการ ออย.น้อย สามารถปรับเปลี่ยนพฤติทัศนคติต่อการรับประทานอาหาร การใช้เครื่องสำอาง และการซื้อยาได้มากที่สุด ถึงแม้ว่าก่อนเข้าโครงการ ออย.น้อย จะขาดความมั่นใจในตนเองในการเป็น “ออย.น้อย” เพราะไม่เข้าใจว่าโครงการดำเนินงานอย่างไร และคิดว่าเรื่องพฤติกรรมการใช้ผลิตภัณฑ์สุขภาพเป็นเรื่องไกลตัว แต่เมื่อผ่านการเข้ารับการอบรมแล้ว “ออย.น้อย” รับรู้ความสามารถตนเองว่าเป็น “ออย.น้อย” ได้ และรับรู้ว่าคุณมีความรู้เกี่ยวกับผลิตภัณฑ์สุขภาพ มีพฤติกรรมด้านการใช้อาหาร ยา และเครื่องสำอางที่ดีขึ้น สามารถปรับเปลี่ยนพฤติกรรมสุขภาพของตนเองในการเลือกซื้ออาหาร เช่น การรับประทานอาหารด้วยการหลีกเลี่ยงอาหารทอด อาหารดอง อาหารดิบ และการอ่าน

¹⁰⁸ วีระชัย นลวชัย และคณะ, “รูปแบบการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมอาหารปลอดภัยของนักเรียนชั้น มัธยมศึกษาตอนต้น”, (กรุงเทพฯ: สำนักงานคณะกรรมการอาหารและยา กระทรวงสาธารณสุข, 2558), 166-180

ฉลาด นอกจากนี้ยังสามารถแนะนำบอกต่อให้เพื่อน และครอบครัวของตนเอง เลือกรับประทานอาหาร อ่านฉลาด และเลือกซื้อเครื่องสำอางอย่างปลอดภัย¹⁰⁹

วีระชัย นลวชัย และคณะ ทำการวิจัยเรื่อง การพัฒนารูปแบบการปรับเปลี่ยนพฤติกรรม การบริโภคอาหารปลอดภัยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ผลการวิจัย พบว่า 1) การติดตามผลการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมบริโภคอาหารปลอดภัยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา ตอนต้น พบว่า ภายหลังจากเข้าร่วมกิจกรรมกระตุ้นเตือนพฤติกรรม (booster Intervention) นักเรียนกลุ่มทดลองมีความรู้เกี่ยวกับการบริโภคอาหารปลอดภัย มีการรับรู้โอกาสเสี่ยงจากการบริโภคอาหารไม่ปลอดภัย มากกว่านักเรียนกลุ่มควบคุม และหลังการทดลองนักเรียนกลุ่มทดลอง มีการรับรู้อุปสรรคของการบริโภคอาหารปลอดภัยน้อยกว่านักเรียนกลุ่มควบคุม และมีพฤติกรรมบริโภคอาหารปลอดภัย มากกว่านักเรียนกลุ่มควบคุม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 2) การขยายผลการใช้รูปแบบการเปลี่ยนพฤติกรรมบริโภคอาหารปลอดภัยของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น พบว่า ภายหลังจากการทดลอง พบว่า นักเรียนกลุ่มทดลองมีสิ่งชักนำสู่การปฏิบัติในการบริโภคอาหารปลอดภัย และความเชื่อมั่นในความสามารถของตนเองในการบริโภคอาหารปลอดภัยมากกว่าก่อนการทดลอง รวมทั้งพฤติกรรมบริโภคอาหารปลอดภัยมากกว่านักเรียนกลุ่มควบคุม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05¹¹⁰

ศิริกุล อำพนธ์ และคณะ ทำการวิจัยเรื่อง การพัฒนารูปแบบการปรับเปลี่ยนพฤติกรรม การบริโภคอาหารของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นเพื่อลดปัจจัยเสี่ยงต่อโรคไม่ติดต่อเรื้อรัง (NCDs) ผลการทดลอง พบว่า (1) ก่อนการทดลอง นักเรียน กลุ่มทดลองกินขนมขบเคี้ยว น้ำอัดลม และเครื่องดื่มอื่น ๆ คิดเป็นร้อยละ 91.9 แต่หลังการทดลอง พบว่า บริโภคลดลงเหลือร้อยละ 82.0 ส่วนนักเรียนกลุ่มควบคุมก่อนการทดลองบริโภคขนมขบเคี้ยว น้ำอัดลม และเครื่องดื่มอื่น ๆ คิดเป็นร้อยละ 93.1 หลังการทดลองบริโภคขนมขบเคี้ยว น้ำอัดลม และเครื่องดื่มอื่น ๆ คิดเป็นร้อยละ 85.1 (2) การศึกษาปัจจัยเชิงสาเหตุของการมีพฤติกรรมบริโภคอาหารเพื่อลดปัจจัยเสี่ยงต่อโรคไม่ติดต่อเรื้อรัง (NCDs) พบว่า ภายหลังจากการทดลองโดยใช้รูปแบบการพัฒนาการบริโภคอาหาร นักเรียนกลุ่มทดลอง มีการเปลี่ยนแปลงเชิงสาเหตุที่ส่งผลต่อพฤติกรรมบริโภคอาหารในทิศทางที่ดี

¹⁰⁹ กองพัฒนาศักยภาพผู้บริโภค “การสำรวจข้อมูลพฤติกรรมสุขภาพของนักเรียน อ ย.น้อย ปิงปประมาณ พ.ศ.2559”, (กรุงเทพฯ: กองพัฒนาศักยภาพสำนักงานคณะกรรมการอาหารและยา กระทรวงสาธารณสุข, 2559), ง

¹¹⁰ วีระชัย นลวชัย และคณะ, “การพัฒนารูปแบบการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมอาหารของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น” (กรุงเทพฯ: สำนักงานคณะกรรมการอาหารและยา กระทรวงสาธารณสุข, 2559), ก-ข

ทุกปัจจัย และมีพฤติกรรมการบริโภคอาหารเพื่อลดปัจจัยเสี่ยงต่อโรคไม่ติดต่อเรื้อรัง (NCDs) มากกว่าก่อนการทดลอง เมื่อเปรียบเทียบระหว่างนักเรียนกลุ่มทดลองและนักเรียนกลุ่มควบคุม พบว่า ภายหลังการทดลองโดยใช้รูปแบบฯ นักเรียนกลุ่มทดลองมีพฤติกรรมการบริโภคอาหารเพื่อลดปัจจัยเสี่ยงต่อโรคไม่ติดต่อเรื้อรัง (NCDs) มากกว่านักเรียนกลุ่มควบคุม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 (3) นักเรียนกลุ่มทดลองมีความพึงพอใจต่อการเข้าร่วมกิจกรรมการพัฒนาพฤติกรรมการบริโภคอาหารของนักเรียน ในภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด (4) รูปแบบการพัฒนาพฤติกรรมการบริโภคอาหารของนักเรียนในโรงเรียน อย.น้อย เพื่อลดปัจจัยเสี่ยงต่อโรคไม่ติดต่อเรื้อรัง (NCDs) ประกอบด้วย 6 องค์ประกอบ ได้แก่ 1) ลักษณะของรูปแบบ 2) จุดมุ่งหมายของรูปแบบ 3) เนื้อหาสาระของรูปแบบ 4) กิจกรรมที่ใช้ในรูปแบบ และ 5) แนวทางการประเมินประสิทธิผลของรูปแบบ¹¹¹

ณภัทร ลอยล่อง และคณะ ได้ศึกษาเรื่อง ปัจจัยที่มีผลต่อการปฏิบัติงานการจัดการอาหารปลอดภัยของนักเรียนชมรมเยาวชนคนคัมภีร์ผู้บริโภค จังหวัดจันทบุรี ผลการศึกษา พบว่า อย.น้อย ส่วนใหญ่เป็นหญิง ร้อยละ 69.0 โดยมีระดับการศึกษาชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นและมัธยมศึกษาตอนปลายใกล้เคียงกัน (ร้อยละ 52.72 และ 47.28 ตามลำดับ) เกรดเฉลี่ยเท่ากับ 3.29 ระยะเวลาการเป็นสมาชิก อย.น้อย เฉลี่ย 2.03 ปี ส่วนใหญ่เข้ามาเป็นโดยวิธีสมัครใจ ร้อยละ 70.7 และเคยได้รับการอบรมฟื้นฟูจำนวน 1 ครั้ง ร้อยละ 69.5 ส่วนใหญ่มีความรู้อยู่ในระดับน้อย ร้อยละ 73.6 ($\bar{X} = 8.45$, S.D. = 4.13) ทักษะดีอยู่ในระดับปานกลาง ร้อยละ 74.9 ($\bar{X} = 32.94$, S.D. = 5.52) แรงจูงใจอยู่ในระดับมาก ร้อยละ 83.3 ($\bar{X} = 26.54$, S.D. = 3.28) และมีการปฏิบัติงานการจัดการอาหารปลอดภัยในโรงเรียนอยู่ในระดับมาก ร้อยละ 66.1 ($\bar{X} = 7.00$, S.D. = 2.78) โดยแรงจูงใจ ระยะเวลาการเป็น อย.น้อย เพศ ทักษะดี เป็นปัจจัยที่ร่วมกันทำนายการปฏิบัติงานการจัดการอาหารปลอดภัยในโรงเรียนของ อย.น้อย จังหวัดจันทบุรีได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยมีความสัมพันธ์เชิงบวกและสามารถร่วมกันทำนายได้ร้อยละ 16.4¹¹²

วิมล โรมา และคณะ ได้ทำการศึกษาเรื่อง การสำรวจความรอบรู้ด้านสุขภาพของประชาชนไทย อายุ 15 ปี ขึ้นไป ผลการวิจัย พบว่า

¹¹¹ ศิริกุล อำพนธ์และคณะ, “การพัฒนาแบบการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมการบริโภคอาหารของ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นเพื่อลดปัจจัยเสี่ยงต่อโรคไม่ติดต่อเรื้อรัง (NCDs)” (กรุงเทพฯ : สำนักงานคณะกรรมการอาหารและยา กระทรวงสาธารณสุข, 2560), ก-ข

¹¹² ณภัทร ลอยล่องและคณะ, “ปัจจัยที่มีผลต่อการปฏิบัติงานการจัดการอาหารปลอดภัยของนักเรียนชมรมเยาวชนคนคัมภีร์ผู้บริโภค จังหวัดจันทบุรี” (วิทยานิพนธ์คณะสาธารณสุขศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา, 2560), ก.

ข้อเสนอแนะจากการสำรวจหน่วยงานต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับภาคการศึกษา ควรฝึกทักษะการอ่านและเขียนข้อมูลความรู้สุขภาพ ให้แก่นักเรียนเพื่อเตรียมความพร้อมและเสริมสร้างทักษะที่จำเป็นในการเข้าถึงและเข้าใจข้อมูลข่าวสารและความรู้สุขภาพ โดยเฉพาะในข้อมูลข่าวสารด้านสุขภาพที่เผยแพร่ในอินเทอร์เน็ต / โลกออนไลน์ / เฟซบุ๊ก ควรปรับหลักสูตรและรูปแบบการพัฒนาศักยภาพบุคลากรในภาคการศึกษา สังคมและสุขภาพเพื่อสนับสนุนและอำนวยความสะดวกให้แก่ผู้ใช้บริการที่มีความรอบรู้ด้านสุขภาพไม่เพียงพอและทำหน้าที่เปรียบเสมือนผู้ช่วยหรือสนับสนุนในกระบวนการตัดสินใจมากกว่าที่จะเป็นผู้ตัดสินใจแทน เช่น การสื่อสารด้วยภาษาที่เรียบง่าย การให้ข้อมูลเพื่อการตัดสินใจอย่างรอบด้านและเพียงพอ การสอบถาม ความเข้าใจ การกระตุ้นให้ซักถาม จะคลายความสงสัยอย่างเป็นมิตร¹¹³

ธีรศักดิ์ ศรีพิทักษ์ ได้ศึกษา ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อความรอบรู้ด้านสุขภาพเกี่ยวกับพฤติกรรมกรรมการบริโภคอาหารและการออกกำลังกายเพื่อป้องกันโรคอ้วนของนักเรียนวัยรุ่น จังหวัดยะลา ผลการวิจัย พบว่า (1) กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีความรอบรู้ด้านสุขภาพเกี่ยวกับพฤติกรรมกรรมการบริโภคอาหาร และการออกกำลังกายเพื่อป้องกันโรคอ้วนโดยรวมอยู่ในระดับพอใช้คิดเป็นร้อยละ 84.9 (2) กลุ่มตัวอย่างที่เรียนอยู่ในระดับชั้นเรียนต่างกัน และมีจำนวนสมาชิกในครอบครัวต่างกัน มีความรอบรู้ด้านสุขภาพเกี่ยวกับพฤติกรรมกรรมการบริโภคอาหารและการออกกำลังกายเพื่อป้องกันโรคอ้วนที่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p < 0.5$) และ (3) ค่าดัชนีมวลกาย มีความสัมพันธ์ทางลบกับความรอบรู้ด้านสุขภาพเกี่ยวกับพฤติกรรมกรรมการบริโภคอาหาร และการออกกำลังกายเพื่อป้องกันโรคอ้วนของนักเรียนวัยรุ่น อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p < 0.5$) และฐานะเศรษฐกิจของครอบครัว มีความสัมพันธ์ทางบวกกับความรอบรู้ด้านสุขภาพเกี่ยวกับพฤติกรรมกรรมการบริโภคอาหาร และการออกกำลังกายเพื่อป้องกันโรคอ้วนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p < 0.5$) ผลการวิจัยนี้แสดงให้เห็นว่าหน่วยงานที่เกี่ยวข้องควรมีการส่งเสริมและพัฒนาความรอบรู้ด้านสุขภาพของวัยรุ่นในสถานศึกษา โดยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้การณรงค์ และการสื่อสารความรู้ด้านสุขภาพเพื่อเพิ่มพูนความรู้ด้านสุขภาพแก่นักเรียนวัยรุ่นเกี่ยวกับพฤติกรรมกรรมการบริโภคอาหาร และการออกกำลังกายเพื่อป้องกันโรคอ้วนต่อไป¹¹⁴

¹¹³ วิมล โรมา และสายชล คล้อยเอี่ยม, “การสำรวจความรอบรู้ด้านสุขภาพของประชาชนไทยอายุ 15 ปีขึ้นไป พ.ศ. 2560 (ระยะที่ 1)” (สถาบันวิจัยระบบสาธารณสุข 2560), จ

¹¹⁴ ธีรศักดิ์ ศรีพิทักษ์, “ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อความรอบรู้ด้านสุขภาพเกี่ยวกับพฤติกรรมกรรมการบริโภคอาหารและการออกกำลังกายเพื่อป้องกันโรคอ้วนของนักเรียนวัยรุ่น จังหวัดยะลา” (วิทยานิพนธ์สาธารณสุขศาสตรมหาบัณฑิต สาขาสาธารณสุขชุมชน มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา, 2561) ง.

กองพัฒนาศักยภาพผู้บริโภคนำสำนักงานคณะกรรมการอาหารและยา ได้ศึกษาเรื่อง การพัฒนาพฤติกรรมการบริโภคอาหารของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นเพื่อลดปัจจัยเสี่ยงต่อ โรคไม่ติดต่อเรื้อรัง(NCDs) โดยภาคีเครือข่ายโรงเรียน อย.น้อยปีงบประมาณ พ.ศ. 2562 ผลการวิจัย พบว่า (1) นักเรียนกลุ่มทดลองบริโภคขนมขบเคี้ยว น้ำอัดลม และเครื่องดื่มอื่น ๆ คิดเป็นร้อยละ 95.6 และหลังการทดลอง 83.6 ลดลงคิดเป็นร้อยละ 12.0 ส่วนนักเรียนกลุ่มควบคุมบริโภคขนมขบเคี้ยว น้ำอัดลม และเครื่องดื่มอื่น ๆ คิดเป็นร้อยละ 98.5 และหลังการทดลอง 91.4 ลดลง คิดเป็นร้อยละ 7.1 (2) หลังการทดลองใช้รูปแบบการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมการบริโภคอาหารของนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น นักเรียนกลุ่มทดลองมีปัจจัยเชิงสาเหตุของพฤติกรรมการบริโภคอาหารเพื่อ ลดปัจจัยเสี่ยงต่อโรคไม่ติดต่อเรื้อรัง (NCDs) ดีขึ้นมากกว่านักเรียนกลุ่มควบคุมทุกปัจจัย อีกทั้ง มีพฤติกรรมการบริโภคอาหารเพื่อลดปัจจัยเสี่ยงต่อโรคไม่ติดต่อเรื้อรัง (NCDs) มากกว่านักเรียน กลุ่มควบคุมแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ทุกปัจจัย¹¹⁵

ธิดารัตน์ สิงห์ทอง ได้ศึกษาเรื่อง ผลของโปรแกรมส่งเสริมความรู้ด้านโภชนาการ ต่อพฤติกรรมการบริโภคอาหารของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ผลการศึกษา พบว่า กลุ่มทดลอง มีความรอบรู้ด้านโภชนาการ และพฤติกรรมการบริโภคเพิ่มขึ้นมากกว่ากลุ่มเปรียบเทียบอย่าง มีนัยสำคัญทางสถิติ ($p < 0.001$ และ 0.001 ตามลำดับ) เมื่อควบคุม เพศ ผลการเรียน เงินที่นำมา โรงเรียน การพักอาศัยในปัจจุบัน และแหล่งที่มาของอาหารของครอบครัวพบว่า กลุ่มทดลอง มีการเปลี่ยนแปลงความรู้และพฤติกรรมการบริโภค มากกว่ากลุ่มเปรียบเทียบ อย่างมีนัยสำคัญ ทางสถิติ ($p < 0.001$ และ 0.003 ตามลำดับ) ความรอบรู้ด้านโภชนาการที่เพิ่มขึ้นมีความสัมพันธ์ อย่างมีนัยสำคัญกับพฤติกรรมการบริโภคที่ดีขึ้น เพื่อส่งเสริมความรู้ด้านโภชนาการและพฤติกรรม การบริโภคในนักเรียน โรงเรียนควรประยุกต์ใช้โปรแกรมความรู้ด้านโภชนาการในหลักสูตร ปกติ¹¹⁶

อัจฉราวดี ศรียะศักดิ์ และคณะ ได้ศึกษาเรื่อง ความรอบรู้ด้านสุขภาพเรื่องฉลากโภชนาการ ในเด็กวัยเรียน: กรณีศึกษาจังหวัดเพชรบุรี 2563 เป็นการวิจัยเชิงพรรณนาแบบภาคตัดขวาง (cross-sectional descriptive study) ผลการวิจัย พบว่า ความรู้เกี่ยวกับโภชนาการของเด็กวัยเรียน

¹¹⁵ กองพัฒนาศักยภาพผู้บริโภค “การสำรวจข้อมูลพฤติกรรมสุขภาพของนักเรียน อย.น้อย ปีงบประมาณ พ.ศ.2562”, (กรุงเทพฯ: กองพัฒนาศักยภาพสำนักงานคณะกรรมการอาหารและยา กระทรวงสาธารณสุข, 2562), จ

¹¹⁶ ธิดารัตน์ สิงห์ทอง, “ผลของโปรแกรมส่งเสริมความรู้ด้านโภชนาการต่อพฤติกรรมการบริโภคอาหารของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น” (วิทยานิพนธ์สาธารณสุขศาสตรมหาบัณฑิต คณะสาธารณสุขศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2563), ง.

โดยรวมอยู่ในระดับพอใช้ ($=9.52$, $SD=2.44$) อิทธิพลของความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลโดยรวมอยู่ในระดับสูง ($=36.58$, $SD=4.90$) และความรอบรู้ด้านสุขภาพเรื่องฉลากโภชนาการในเด็กวัยเรียนโดยรวมอยู่ในระดับพอใช้ ($=12.55$, $SD=3.48$) ความรู้เกี่ยวกับโภชนาการ อิทธิพลของความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลมีความสัมพันธ์กับความรอบรู้ด้านสุขภาพในเด็กวัยเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ($r=0.389$, $p<0.001$, $r=0.213$, $p=0.032$ ตามลำดับ) บุคลากรด้านสุขภาพ และโรงเรียนมีบทบาทสำคัญในการส่งเสริมความรู้ความเข้าใจเรื่องโภชนาการให้กับเด็กวัยเรียนโดยการสอดแทรกหรือบูรณาการในการจัดการเรียนการสอนและอาจจะใช้อิทธิพลของความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลในการพัฒนาความรอบรู้ด้านสุขภาพเรื่องฉลากโภชนาการในเด็กวัยเรียน¹¹⁷

วารภรณ์ ยังเอี่ยม ได้ศึกษาเรื่อง ความรอบรู้ด้านอาหารและโภชนาการ: นิยาม และการประยุกต์ใช้ พบว่า ความรอบรู้ด้านอาหารและความรอบรู้ด้านโภชนาการ เป็นแนวคิดที่มีพื้นฐานมาจากแนวคิดความรู้ด้านสุขภาพ โดยแนวคิดความรู้ด้านอาหารและโภชนาการมีผลลัพธ์ที่สำคัญเพื่อมุ่งเน้นการพัฒนาทักษะทางปัญญา และความสามารถของบุคคลในประเด็นที่เกี่ยวข้องกับอาหารและโภชนาการ เพื่อให้บุคคลมีความรู้ด้านอาหารและโภชนาการ ทักษะด้านอาหาร พฤติกรรมการบริโภคอาหารและผลลัพธ์เชิงบวกของสุขภาพ บทควมนี้รวบรวมการทบทวนวรรณกรรมที่เกี่ยวกับแนวคิดความรู้ด้านอาหารและโภชนาการ จากบทความวิจัยและบทความวิชาการที่ได้รับการยอมรับทั้งในระดับประเทศและนานาชาติตั้งแต่ปี ค.ศ. 2001 ถึง 2022 มีวัตถุประสงค์เพื่ออธิบายความหมาย องค์ประกอบ และการประยุกต์แนวคิดความรู้ด้านอาหารและความรอบรู้ด้านโภชนาการในการส่งเสริมสุขภาพ และป้องกันโรคไม่ติดต่อเรื้อรังที่มีสาเหตุสัมพันธ์กับพฤติกรรมการบริโภคอาหาร บทควมนี้จะเป็นประโยชน์ต่อหน่วยงานด้านสุขภาพ สถานศึกษา และหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ได้นำแนวคิดดังกล่าวไปประยุกต์ใช้สำหรับส่งเสริมความรู้ด้านอาหารและโภชนาการ ทักษะด้านอาหาร พฤติกรรมการบริโภคอาหาร เพื่อส่งเสริมให้ประชาชนมีสุขภาพและคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น¹¹⁸

กิ่งแก้ว สำรวรรื่น ได้ทำการศึกษาเรื่อง การพัฒนาเครื่องมือประเมินความรู้ด้านอาหารและโภชนาการในนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ผลการศึกษา พบว่า องค์ประกอบหลัก 2 องค์ประกอบคือ ความรู้ และทักษะ โดยแบ่งเป็น จำนวน 7 ด้าน ได้แก่ 1) ความรู้เกี่ยวกับอาหารและโภชนาการ 2)

¹¹⁷ อัจฉราวดี ศรียะศักดิ์ และคณะ, “ความรอบรู้ด้านสุขภาพเรื่องฉลากโภชนาการในเด็กวัยเรียน: กรณีศึกษาจังหวัดเพชรบุรี 2563” (Academic Journal of Community Public Health, 6 (02), 70-82

¹¹⁸ วารภรณ์ ยังเอี่ยม, ความรอบรู้ด้านอาหารและโภชนาการ: นิยาม และการประยุกต์ใช้, วารสารสาธารณสุขศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร 3, 3 (กันยายน – ธันวาคม, 2564): 1-8

ทักษะความสามารถในการเลือกอาหาร 3) การเตรียมและรับประทานอาหารปรุงสุก 4) การวางแผนและจัดการเกี่ยวกับอาหาร 5) การสื่อสารและแลกเปลี่ยนข้อมูลเกี่ยวกับอาหารและโภชนาการ 6) การประเมินผลและเลือกใช้ข้อมูลเกี่ยวกับอาหารและโภชนาการ และ 7) การตัดสินใจและบริหารงบประมาณเกี่ยวกับอาหารที่มีประโยชน์ ซึ่งทุกด้านอธิบายค่าความแปรปรวนได้ 52.622 % และผลการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยัน พบว่า ค่าดัชนีความเหมาะสมพอดีของโมเดล อยู่ในระดับที่ยอมรับได้ ดังนี้ $GFI = 0.980$, $CFI = 1.000$, $RMSEA = 0.006$, $c2 / df = 1.041$, $SRMR = 0.032$ และ $p\text{-value} = 0.20082$ พบว่ามีความสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์ และได้ค่าความเชื่อมั่น $KR-20 = 0.780$, $Cronbach's\ Alpha = 0.806-0.917$ ซึ่งยืนยันความสอดคล้องภายใน ของแบบสอบถามทั้งภาพรวมและรายด้าน¹¹⁹

ปรมินทร์ ทองประพันธ์ ได้ศึกษาเรื่อง ผลของโปรแกรมความรู้ด้านอาหารและโภชนาการของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 -6 ตำบลหนองโสน อำเภอสามง่ามจังหวัดพิจิตร ผลการวิจัย พบว่า กลุ่มทดลอง มีคะแนนเฉลี่ยความรู้ด้านอาหารและโภชนาการหลังการได้รับโปรแกรมสูงกว่าก่อน ได้รับโปรแกรม และสูงกว่ากลุ่มควบคุม โปรแกรมนี้ทำให้ความรู้ด้านอาหารและโภชนาการดีขึ้น จึงสามารถนำไปประยุกต์ใช้ในพื้นที่อื่นได้¹²⁰

งานวิจัยต่างประเทศ

ไลลา (Lila) และคณะ ได้ศึกษาเรื่อง บทบาทและผลกระทบของความเป็นผู้นำของนักเรียนต่อผู้เข้าร่วมโปรแกรมการรับประทานอาหารเพื่อสุขภาพและการออกกำลังกาย ผลลัพธ์ที่ได้ พบว่านักเรียนและที่ปรึกษามีการรับรู้ที่คล้ายกันว่า กระบวนการแก้ไขสุขภาพที่นำโดยนักเรียนมีผลกระทบอย่างมีนัยสำคัญต่อทักษะชีวิตและพฤติกรรมสุขภาพของนักเรียนในด้านต่างๆ โดยเฉพาะอย่างยิ่งพวกเขาตระหนักถึงความสำคัญที่ได้รับ การแก้ไข ซึ่งได้แก่ การมีความรับผิดชอบ ความมั่นใจในตนเองในการพูดในที่สาธารณะ และความภาคภูมิใจในการเป็นแบบอย่างที่ดี ส่วนพฤติกรรมด้านสุขภาพ ได้แก่ การบริโภคอาหาร และการออกกำลังกาย เป็นผลเนื่องจากผลลัพธ์ของอัตลักษณ์ที่

¹¹⁹ กิ่งแก้ว สำรวัยริน, “การพัฒนาเครื่องมือประเมินความรู้ด้านอาหารและโภชนาการในนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น” (วิทยานิพนธ์ปริญญาวิทยาศาสตรดุษฎีบัณฑิต มหาวิทยาลัยนเรศวร, 2565), ค

¹²⁰ ปรมินทร์ ทองประพันธ์, “ผลของโปรแกรมความรู้ด้านอาหารและโภชนาการของนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6 ตำบลหนองโสน อำเภอสามง่าม จังหวัดพิจิตร” (วิทยานิพนธ์คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยพิบูลสงคราม, 2565), ก.

ปรากฏในการผู้นำการแก้ไขสุขภาพ เอกสารการศึกษาก่อนหน้านี้ระบุผลลัพธ์ของการเสริมพลังทางจิตวิทยา เช่น การรับรู้ การควบคุมและพฤติกรรมสุขภาพเชิงรุก และการเพิ่มผลลัพธ์เชิงบวก เช่น การสร้างแบบจำลองแบบเพื่อน ผลการวิจัยชี้ให้เห็นว่า การเป็นสมาชิกในทีมอาจส่งผลเชิงบวกต่อเยาวชน ซึ่งอาจสนับสนุนให้นักเรียนเป็นผู้นำในการให้ความช่วยเหลือพฤติกรรมเด็กนักเรียนในอนาคต¹²¹

แนนซี (Nancy) ได้ศึกษาเรื่อง การศึกษาบทบาทของการเสริมพลังเยาวชนในการป้องกันโรคอ้วนในวัยรุ่นในชุมชนผู้มีรายได้น้อย จากการศึกษาพบว่า การเสริมพลังของเยาวชนมีอิทธิพลอย่างมีนัยสำคัญต่อการรับรู้ความสามารถของตนเองของวัยรุ่น การรับรู้ถึงการเลือกรับประทานอาหารเพื่อสุขภาพ การรับประทานอาหารเพื่อสุขภาพ ทักษะคิดต่อการออกกำลังกาย และแรงจูงใจโดยรวมต่อสุขภาพ ความแตกต่างทางเพศมีส่วนเกี่ยวข้องในการรับรู้ความสามารถของตนเองในการออกกำลังกายของวัยรุ่น ในขณะที่เชื้อชาติมีบทบาทในการรับรู้ถึงการเสริมพลังของเยาวชน และการรับรู้ถึงอุปสรรคในการรับประทานอาหารเพื่อสุขภาพ อายุยังมีส่วนสำคัญต่อประสิทธิภาพในการเลือกรับประทานอาหารเพื่อสุขภาพและการรับรู้ถึงความพร้อมของอาหารเพื่อสุขภาพ สรุปได้ว่าการศึกษานี้ชี้ให้เห็นการให้ความสำคัญกับการเสริมสร้างศักยภาพของเยาวชนมากขึ้นในการกระทำที่มุ่งลดโรคอ้วนและปรับปรุงสุขภาพโดยรวมของวัยรุ่น โดยการสร้างสภาพแวดล้อมที่พวกเขาสามารถมีบทบาทในการตัดสินใจเชิงรุกมากขึ้น ด้วยการเสริมพลังวัยรุ่นมีแนวโน้มที่จะได้รับแรงจูงใจให้ปรับเปลี่ยนนิสัยการบริโภคอาหารที่ดีต่อสุขภาพและออกกำลังกายมากขึ้น การวิจัยเพิ่มเติมจะกำหนดผลกระทบของการเสริมสร้างศักยภาพของเยาวชนต่อการลดโรคอ้วนและปัญหาด้านสาธารณสุขอื่นๆ ที่ส่งผลกระทบต่อเด็กทุกวัย¹²²

ลาริสซา (Larissa), เจสสิก้า (Jessica) และ สปริง (Spring) ได้ศึกษาเรื่อง การร่วมมือเพื่อเสริมสร้างโปรแกรมอาหารในโรงเรียนในเขตการศึกษาตะวันออกเฉียงใต้ เพื่อประเมินความเป็นไปได้

¹²¹ Lila Gutuskey, Nate McCaughtry, Bo Shen, Erin Centeio, and Alex Garn, “The role and impact of student leadership on participants in a healthy eating and physical activity programme” (December 2014), *Health Education Journal* 75(1) . Available from <https://www.researchgate.net/publication/269575344>

¹²² Nancy Muturi, “Examining the role of youth empowerment in preventing adolescence obesity in low-income communities”. *Journal of Adolescence* 68(October 2018): 242 -251.

ของโปรแกรม FAV5 พบว่า ความร่วมมือที่พัฒนาขึ้นผ่านโปรแกรม FAV5 ทำให้เกิดกิจกรรมทดสอบรสชาติที่ประสบความสำเร็จในโรงเรียนประถมศึกษา 7 แห่งได้สร้างความกระตือรือร้นเกี่ยวกับโปรแกรมอาหารของโรงเรียนและเสริมสร้างความเข้มแข็งของทีมงาน ดังนั้น ทีมงานนักเรียนด้านโภชนาการที่มีส่วนร่วมมีโอกาสที่จะสามารถใช้โปรแกรม FAV5 ได้อย่างเข้มแข็งในชุมชนอื่นๆได้¹²³

มาเรียม (Mariam) และคณะ ได้ทำการศึกษาเรื่อง การวิจัยปฏิบัติการแบบมีส่วนร่วมของเยาวชนเพื่อป้องกันโรคอ้วน ผลการวิจัยพบว่า การเป็นผู้นำของวัยรุ่นอยู่ในหลายขั้นตอนของการวิจัยซึ่งเกี่ยวข้องกับการตั้งเป้าหมาย ความคิดเห็น และการสร้างแนวคิด ซึ่งการมีส่วนร่วมของวัยรุ่นมีอยู่ทั้ง 5 ขั้นตอนของวงจรการวิจัย ซึ่งมีแนวโน้มว่าวัยรุ่นอาจมีอิทธิพลต่อกระบวนการวิจัยมากขึ้น ผลลัพธ์ที่เกี่ยวข้องกับโรคเรื้อรังที่พบบ่อยที่สุดของการมีส่วนร่วมของวัยรุ่นคือ “ความตระหนักรู้ที่เพิ่มขึ้นในหมู่ครอบครัวและเพื่อนฝูง” การมีส่วนร่วมของวัยรุ่นในการวิจัยมีโครงสร้างที่ซับซ้อนแต่ปรับเปลี่ยนได้ ซึ่งอาจเป็นจุดเชื่อมโยงที่สำคัญระหว่างการวิจัยและการปฏิบัติด้านการป้องกันโรคอ้วน พวกเขามีแนวโน้มที่จะมีส่วนร่วมในขั้นตอนของการวิจัยในกิจกรรมต่างๆ เช่น การสร้างความสัมพันธ์ การประเมินความต้องการ การพัฒนาแนวคิดการวิจัย และการออกแบบโครงการ วิธีการที่ดึงดูดเป้าหมายที่เป็นกลุ่มวัยรุ่นมากขึ้นด้วย เช่น การสนับสนุนเยาวชนและความเป็นผู้นำแบบเพื่อนช่วยเพื่อน¹²⁴

อาซิม (Azam) ได้ศึกษาเรื่อง มาตรการเพื่อส่งเสริมความรู้ด้านอาหารและโภชนาการ (FNLI) ในเด็กนักเรียนชั้นประถมศึกษาในโรงเรียน ผลการศึกษาพบว่า ผลลัพธ์หลักที่ได้รับการประเมินในการทบทวนนี้ ประกอบด้วยความรู้ด้านอาหารและโภชนาการในระดับเชิงหน้าที่ การโต้ตอบ และระดับวิกฤติ ตัวอย่างพฤติกรรมที่เกี่ยวข้องในแต่ละระดับมีดังนี้ ความรู้ด้านอาหารและโภชนาการที่มีประโยชน์ ปรับปรุงการวางแผนมื้ออาหาร จัดลำดับความสำคัญในการเลือกอาหารเพื่อสุขภาพ การอ่านฉลากข้อมูลโภชนาการ ความมั่นใจในทักษะการทำอาหาร และความปรารถนาที่

¹²³ Larissa Calancie , Jessica Soldavini , Spring Dawson-McClure, “Partnering to Strengthen School Meals Programs in a Southeastern School District”. Progress in Community Health Partnerships: Research, Education, and Action. 12(3) (2018): 289 - 296

¹²⁴ Mandoh Mariam , Redfern Julie Seema, Mhrshahi, Cheng Hoi Lun, Philayrath and R Stephanie Phongsavan. Partridge, “Shifting From Tokenism to Meaningful Adolescent Participation in Research for Obesity Prevention: A Systematic Scoping Review”. Progress in Community Health Partnerships: Research, Education, and Action Johns Hopkins University Press. 12(3) (2018): 289-296

จะรับประทานอาหารฟาสต์ฟู้ดน้อยลง เพิ่มการบริโภคผักและผลไม้และธัญพืชไม่ขัดสี และการเตรียมผักหรือผลไม้ในรูปแบบใหม่ ความรู้ด้านอาหารและโภชนาการแบบโต้ตอบ ปฏิสัมพันธ์ระหว่างการให้อาหารกับครอบครัวและลูก ทักษะในการปฏิเสธอาหารที่ไม่ดีต่อสุขภาพ และทักษะทางอารมณ์ ความรู้ด้านอาหารและโภชนาการเชิงวิพากษ์ ลองชิมอาหารตามชาติพันธุ์และไม่คุ้นเคย ความรู้เกี่ยวกับฉลากอาหาร การปรับปรุงสภาพแวดล้อมทางสังคมในโรงเรียน เพิ่มการเชื่อมโยงในชุมชน โรงเรียน และการมีส่วนร่วมกับประเด็นความยุติธรรมทางสังคมและความเท่าเทียมในระบบอาหาร ผลลัพธ์รอง ได้แก่ การปรับปรุงคุณภาพอาหาร (เช่น ดัชนีการกินเพื่อสุขภาพ) ตัวชี้วัดการบริโภคอาหาร (เช่น DDS) การลดค่าดัชนีมวลกาย (BMI) และการเพิ่มน้ำหนักน้อยลง และตัวชี้วัดคุณภาพชีวิต/ความเป็นอยู่ที่ดี¹²⁵

อัลลี (Allie) ได้ศึกษาเรื่อง การมีส่วนร่วมของนักเรียนในโครงการอาหารของโรงเรียน ผลการวิจัย พบว่า ความพยายามในการมีส่วนร่วมของนักเรียนทำให้เกิดสิ่งที่เป็นผลดีต่อนักเรียน รวมถึงพฤติกรรมการบริโภคอาหารที่ดีขึ้น นักเรียนพึงพอใจกับกิจกรรมการมีส่วนร่วมและความรู้สึกของการเสริมอำนาจในการเป็นผู้รับผิดชอบ ที่สำคัญโปรแกรมมีอาหารของโรงเรียน ทำให้นักเรียนได้รับทักษะและความรู้ที่มีคุณค่าเช่น วิธีการสำรวจและการรวบรวมข้อมูล การดำเนินโครงการอาหารกลางวัน เศรษฐศาสตร์พฤติกรรม การสื่อสาร การตลาด ระบบอาหารและเศษอาหาร และวิธีการดำเนินกิจกรรมของนักเรียนมีประโยชน์ต่อเจ้าหน้าที่ในการรายงานกิจกรรมที่นักเรียนมีส่วนร่วม ความคิดเห็นของนักเรียนสร้างความสัมพันธ์กับเจ้าหน้าที่ และสร้างความสัมพันธ์กับนักเรียนด้วยกันเอง รายงานข้อมูลสำคัญเกี่ยวกับการรับรู้ของนักเรียนเกี่ยวกับโปรแกรมมีอาหารในโรงเรียน และข้อเสนอแนะการปรับปรุง การวิเคราะห์ภาคตัดขวางที่คล้ายกันเปรียบเทียบกฎหมายของรัฐที่กำหนดให้ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียในโครงการมีอาหารของโรงเรียนกับการมีส่วนร่วมของเขตการศึกษาในรายการกลยุทธ์การมีส่วนร่วมทั้ง 16 ข้อที่ผู้วิจัยได้รวบรวมไว้ มีดังนี้ 1) รวบรวมข้อเสนอแนะจากนักเรียนเกี่ยวกับโครงการบริการโภชนาการของโรงเรียน 2) รวบรวมข้อเสนอแนะจากครอบครัวนักเรียนเกี่ยวกับบริการโภชนาการของโรงเรียนโปรแกรม 3) ดำเนินการทดสอบรสชาติกับนักเรียน 4) ดำเนินการทดสอบรสชาติกับครอบครัวของนักเรียน 5) โรงเรียนมีคณะกรรมการร่วมกับนักเรียนคอยให้คำแนะนำด้านโภชนาการของโรงเรียนโปรแกรมบริการ 6) จัดทำเมนูสำหรับนักเรียน

¹²⁵ Azam Doust Mohammadian, Omidvar, and Elham Shakib Zadeh, "School-based interventions for promoting food and nutrition literacy (FNLIT) in elementary school children: a systematic review protocol" Doust Mohammadian et al. Systematic Reviews (2020) Available form <https://doi.org/10.1186/s13643-020-01339-0>

7) ให้ข้อมูลแก่นักเรียนเกี่ยวกับโภชนาการและปริมาณแคลอรีของอาหารใช้ได้กับพวกเขา 8) ติดโปสเตอร์หรือสื่ออื่นๆ ที่ส่งเสริมพฤติกรรมการกินเพื่อสุขภาพไว้จัดแสดงในโรงอาหาร 9) ติดโปสเตอร์หรือสื่ออื่น ๆ ที่ส่งเสริมพฤติกรรมการกินเพื่อสุขภาพไว้จัดแสดงในโรงเรียน 10) รวมหัวข้อบริการด้านโภชนาการในช่วงประกาศของโรงเรียน 11) รวมบทความเกี่ยวกับโครงการบริการโภชนาการของโรงเรียนไว้ในจดหมายข่าวของโรงเรียนหนังสือพิมพ์ เว็บไซต์ หรือสิ่งพิมพ์อื่นๆ 12) จัดทำเมนูสำหรับครอบครัว 13) เผยแพร่ข้อมูลแก่ครอบครัวเกี่ยวกับโภชนาการและปริมาณแคลอรีของอาหารมีให้สำหรับนักเรียน 14) เผยแพร่ข้อมูลแก่ครอบครัวเกี่ยวกับโครงการบริการด้านโภชนาการของโรงเรียน 15) พบปะกับองค์กรผู้ปกครอง เช่น ปตท. เพื่อหาหรือเรื่องโภชนาการของโรงเรียนโปรแกรมบริการ 16) เชิญสมาชิกในครอบครัวไปรับประทานอาหารที่โรงเรียน¹²⁶

นัตจา (Nadja) และโบจนา (Bojana) ได้ศึกษาเรื่อง ชมรมอาสาสมัครของโรงเรียน (SVC) พบว่ามีการร่วมมือที่มีความสัมพันธ์กัน และประสบความสำเร็จในระดับสูง มีการเปิดโอกาสให้นักเรียนมีส่วนร่วมในการแก้ไขปัญหาสังคมท้องถิ่นหลายประการ ซึ่งก่อให้เกิดความรู้สึกเป็นส่วนหนึ่งของชุมชน ทำให้นักเรียนในชมรมอาสาสมัครของโรงเรียนมีความคิดสร้างสรรค์และสร้างนวัตกรรมจากล่างขึ้นบนโดยไม่ต้องใช้ทรัพยากรที่เกินจำเป็น นอกจากนี้ผู้วิจัยยังสังเกตว่า ในกลุ่มนักเรียนทั่วไปที่ไม่ใช่สมาชิกในชมรมอาสาสมัคร จะเมื่อยเฉื่อยต่อการทำงานร่วมกับครูและชุมชน แต่ในขณะที่นักเรียนในชมรมจิตอาสาจะมีการทำงานที่มีบรรยากาศเชิงบวกและสนับสนุนกันเน้นไปที่ประชาธิปไตย ความสัมพันธ์ระหว่างนักเรียนกับครูและผู้วิจัยจะเป็นทางการน้อยลงและใกล้ชิดกันมากขึ้นซึ่งส่งผลต่อการรับรู้เชิงบวกต่อครู ผลการศึกษาครั้งนี้แสดงให้เห็นว่า ชมรมอาสาสมัครในโรงเรียนสามารถดำเนินการได้สำเร็จ ทำให้เกิดการสร้างบรรยากาศในความร่วมมือ ความเท่าเทียมกันภายในสมาชิกของชมรมอาสาสมัครและผู้ประสานงานนักเรียน เพราะความสัมพันธ์เชิงบวกเป็นสิ่งสำคัญที่จะทำให้ชมรมอาสาสมัครประสบความสำเร็จได้¹²⁷

¹²⁶ Allie Seroussi, “Student Engagement in School Meal Programs: Engagement Efforts, Opportunities, and Sustainability” Program Authorized to Offer Degree: Nutritional Sciences Program School of Public Health University of Washington (2021), 1-28

¹²⁷Nadja Cekolj, & Bojana Cullum Ilic, “School volunteering clubs: How the school context and organizational support shape (UN) successfulness” Faculty of Humanities and Social Sciences, University of Rijeka (Croatia) (2023) Available from <https://doi.org/10.36315/2023v2end025>

จามีลลา (Jamilya), มุขัมเหม็ดจัน (Mukhammedjan) และไอนูร์ (Ainur) ได้ร่วมกันศึกษาเรื่อง ปัญหาการจัดกิจกรรมจิตอาสาเพื่อสร้างสภาพแวดล้อมทางการศึกษาที่ปลอดภัยจากมุมมองของวิถีชีวิตที่มีสุขภาพดีสำหรับนักเรียน จุดเด่นของงานวิจัยเรื่องนี้ คือการเพิ่มประสิทธิภาพในการจัดกิจกรรมจิตอาสาเพื่อสนับสนุนสถานศึกษาที่ปลอดภัย มีสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการเสริมสร้างวิถีชีวิตที่มีสุขภาพดีให้กับเยาวชน โดยวางตำแหน่งต่างๆ ให้กับนักเรียนที่เป็นจิตอาสาตามความเหมาะสม มุ่งเน้นการปลูกฝังความสามารถในการปฏิบัติในการประยุกต์เทคโนโลยีการรักษาสุขภาพ การส่งเสริมการทำงานร่วมกันความร่วมมือระหว่างสถาบันการศึกษาและโครงสร้างสนับสนุนชุมชน ผลการศึกษาครั้งนี้ เป็นแนวทางให้สถานศึกษาและครูผู้สอนทั้งในระดับอุดมศึกษาและมัธยมศึกษาได้กำหนดโปรแกรมการศึกษา การสร้างหลักสูตรจิตอาสาในระดับที่สูงขึ้นและระดับสูงกว่าปริญญาตรี เพื่อการกำหนดรูปแบบการเตรียมความพร้อมสำหรับผู้สมัครระดับปริญญาตรี ปริญญาโท และปริญญาเอกในขอบเขตการศึกษาทางจิตวิทยาและการสอน และสนับสนุนการสร้างโมดูลการฝึกอบรมขั้นสูงที่ออกแบบมาเพื่อนักการศึกษาในมหาวิทยาลัยและวิทยาลัยโดยเฉพาะ¹²⁸

¹²⁸ Jamilya Torybayeva , Mukhammedjan Tuseev and Ainur Zhorabekova, “Doctor of Pedagogical Sciences, Professor Khoja Akhmet Yassawi International Kazakh-Turkish University (2023), Available from <https://doi.org/10.47526/2023-3/2664-0686.16>

สรุป

จากแนวคิดทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับสมรรถนะ สมรรถนะของนักเรียนในต่างประเทศ สมรรถนะของนักเรียนในประเทศไทย คู่มือเกณฑ์มาตรฐานโรงเรียน ออย.น้อย พจนานุกรมตัวชี้วัดผลการปฏิบัติงานและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ที่กล่าวมาข้างต้นผู้วิจัยใช้เป็นฐานข้อมูลในการศึกษาวิจัยในครั้งนี้ โดยมีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อทราบองค์ประกอบสมรรถนะของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาในกิจกรรม ออย.น้อยด้านอาหารและยา 2) เพื่อทราบพจนานุกรมสมรรถนะของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาในกิจกรรม ออย.น้อยด้านอาหารและยา 3) เพื่อทราบแนวทางในการบริหารเพื่อให้เกิดสมรรถนะของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาในกิจกรรม ออย.น้อยด้านอาหารและยา จากการศึกษาแนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง พบว่า พจนานุกรมสมรรถนะของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาในกิจกรรม ออย.น้อยด้านอาหารและยา หมายถึง การจัดทำคำอธิบายสมรรถนะของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาในกิจกรรม ออย.น้อย ด้านอาหารและยา โดยใช้แนวการจัดทำพจนานุกรม (Competency Dictionary) มีวิธีการดำเนินการใช้แนวการจัดทำพจนานุกรมสมรรถนะของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาในกิจกรรม ออย.น้อยด้านอาหารและยา ประกอบด้วยส่วนที่สำคัญรวมทั้งหมด 9 ส่วน ได้แก่ 1) ชื่อสมรรถนะ 2) คำนิยาม 3) มุมมอง 4) วัตถุประสงค์ 5) ผู้กำหนดเป้าหมาย 6) การประเมินระดับความสามารถของสมรรถนะ 7) ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับจากสมรรถนะในกิจกรรม ออย.น้อยด้านอาหารและยา 8) เอกสารที่เกี่ยวข้อง 9) ผู้เก็บข้อมูล

บทที่ 3

การดำเนินการวิจัย

การวิจัยเรื่อง “พจนานุกรมสมรรถนะของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาในกิจกรรม อย.น้อย ด้านอาหารและยา” นี้เป็นการวิจัยที่ใช้ระเบียบวิธีวิจัยเชิงพรรณนา (Descriptive Research) ในการดำเนินงานวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ ดังนี้ 1) เพื่อทราบองค์ประกอบสมรรถนะของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาในกิจกรรม อย.น้อยด้านอาหารและยา 2) เพื่อทราบพจนานุกรมสมรรถนะของระดับมัธยมศึกษาในกิจกรรม อย.น้อย ด้านอาหารและยา 3) เพื่อทราบแนวทางการบริหารเพื่อให้เกิดสมรรถนะของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาในกิจกรรม อย.น้อยด้านอาหารและยา โดยกลุ่มตัวอย่างในการวิจัย คือ โรงเรียนมัธยมศึกษาที่ดำเนินงานโครงการ อย.น้อย ผ่านเกณฑ์มาตรฐานโรงเรียน อย.น้อยระดับดีเยี่ยม จำนวน 108 โรงเรียน ผู้ให้ข้อมูลโรงเรียนละ 3 คน ประกอบด้วย 1) ผู้อำนวยการ จำนวน 1 คน 2) ครูที่ปรึกษาชมรม อย.น้อย จำนวน 1 คน และ 3) นักเรียนประธานแกนนำ อย.น้อย จำนวน 1 คน รวมทั้งสิ้น จำนวน 324 คน โดยใช้ผู้ให้ข้อมูลเป็นหน่วยวิเคราะห์ (unit of analysis) และเพื่อให้การดำเนินการวิจัยเป็นไปอย่างมีระบบและบรรลุวัตถุประสงค์ของการวิจัย ผู้วิจัยได้กำหนดขั้นตอนการดำเนินการวิจัยและระเบียบวิธีวิจัย ซึ่งมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

ขั้นตอนการดำเนินการวิจัย

เพื่อให้การวิจัยนี้ดำเนินไปอย่างมีประสิทธิภาพ ถูกต้องตามระเบียบวิธีวิจัยและบรรลุวัตถุประสงค์ของการวิจัยที่ได้กำหนดไว้ ผู้วิจัยจึงได้วางแผนลำดับขั้นตอนการดำเนินการวิจัย โดยแบ่งเป็น 3 ขั้นตอน ซึ่งมีรายละเอียด ดังต่อไปนี้

ขั้นตอนที่ 1 การเตรียมโครงการวิจัย

ผู้วิจัยเตรียมโครงการวิจัยอย่างเป็นระบบตามระเบียบวิธีการดำเนินการวิจัย โดยศึกษาแนวคิด ทฤษฎี และวรรณกรรมที่เกี่ยวข้องต่างๆ งานวิจัยต่างๆ ทั้งในและต่างประเทศ จัดทำโครงร่างการวิจัย นำเสนออาจารย์ที่ปรึกษา และสอบปกป้องโครงร่างการวิจัยโดยขั้นสุดท้ายนี้เป็นการปรับแก้ไขโครงร่างการวิจัยตามข้อเสนอแนะของคณะกรรมการสอบปกป้องโครงร่างการวิจัย และขออนุมัติคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากรเพื่อดำเนินการวิจัยต่อไป

ขั้นตอนที่ 2 การดำเนินการวิจัย

การดำเนินการวิจัยเพื่อตอบคำถามการวิจัย ข้อ 1 องค์ประกอบสมรรถนะของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาในกิจกรรม อย.น้อยด้านอาหารและยา เป็นอย่างไร ข้อ 2 พจนานุกรมสมรรถนะของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาในกิจกรรม อย.น้อย ด้านอาหารและยา เป็นอย่างไร ข้อ 3 แนวทาง

การบริหารเพื่อให้เกิดสมรรถนะของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาในกิจกรรม อย.น้อยด้านอาหารและยา เป็นอย่างไร ในขั้นตอนนี้ ผู้วิจัยได้แบ่งขั้นตอนการดำเนินการวิจัยออกเป็น 3 ชั้น ดังนี้

ชั้นที่ 1 การศึกษาองค์ประกอบสมรรถนะของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาในกิจกรรม อย.น้อย ด้านอาหารและยา ที่เกี่ยวข้องกับสมรรถนะของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาในกิจกรรม อย.น้อยด้านอาหารและยา การสร้างและพัฒนาเครื่องมือในการวิจัย เก็บรวบรวมข้อมูล และการวิเคราะห์ข้อมูล โดยดำเนินการวิจัย ดังนี้

1.1 หลังจากสอบปกป้องโครงร่างการวิจัย ผู้วิจัยได้รับหนังสือเชิญประชุมคณะกรรมการ ครูแกนนำ อย.น้อย ระดับประเทศ ให้เข้าร่วมประชุมในการพัฒนาระดับการดำเนินงานในโรงเรียน อย.น้อย ระหว่างวันที่ 15 -16 ธันวาคม พ.ศ. 2565 ในครั้งนี้ผู้วิจัยได้นัดหมายคณะกรรมการครู แกนนำ อย.น้อยที่มีความรู้ ความสามารถ มีผลงานเชิงประจักษ์เป็นรางวัล อย.น้อยระดับประเทศ และมีประสบการณ์สูงในตำแหน่งครูแกนนำ อย.น้อยระดับประเทศมาไม่น้อยกว่า 5 ปี จำนวน 5 คน ประกอบด้วย 1) นางดวงจันทร์ อาจัตตรุ ประธานคณะกรรมการครูแกนนำ อย.น้อยระดับประเทศ 2) นางวรวิร์ มรกฏ รองประธานคณะกรรมการครูแกนนำ อย.น้อยภาคเหนือ 3) นางอุษณี โชติช่วง รองประธานคณะกรรมการครูแกนนำ อย.น้อยภาคใต้ 4) นางราตรี ลือแก้ว คณะกรรมการครูแกนนำ อย.น้อยดีเด่นระดับประเทศ และ 5) นางวรรณิ บุญเพิ่ม คณะกรรมการครูแกนนำ อย.น้อยดีเด่น ระดับประเทศ จำนวนทั้งหมด 5 คน ในการเตรียมการประชุมกลุ่มย่อยเพื่อพิจารณาเกณฑ์มาตรฐาน โรงเรียน อย.น้อยว่ามาตรฐานใดเหมาะสมสำหรับส่งเสริมให้เกิดสมรรถนะของนักเรียนระดับมัธยมศึกษา ในกิจกรรม อย.น้อยด้านอาหารและยา จากการประชุมกลุ่มย่อยของคณะกรรมการครูแกนนำ อย.น้อย จำนวน 5 คนและผู้วิจัย รวมเป็นจำนวน 6 คน ได้พิจารณาเกณฑ์มาตรฐานโรงเรียน อย.น้อยซึ่งมี ทั้งหมด 7 เกณฑ์มาตรฐาน และมีเกณฑ์มาตรฐานย่อย 56 ตัวชี้วัด ดังต่อไปนี้ เกณฑ์มาตรฐานที่ 1 โครงสร้างชมรม / ชุมนุม และองค์ประกอบ เกณฑ์มาตรฐานที่ 2 กิจกรรมเผยแพร่ ประชาสัมพันธ์ และรณรงค์ เกณฑ์มาตรฐานที่ 3 กิจกรรมด้านการตรวจสอบทั้งภายนอกและภายในโรงเรียน เกณฑ์ มาตรฐานที่ 4 กิจกรรมส่งเสริมสุขภาพ เกณฑ์มาตรฐานที่ 5 กิจกรรมบูรณาการสู่การเรียนการสอน เกณฑ์มาตรฐานที่ 6 การสนับสนุนชมรม / ชุมนุม อย.น้อย และเกณฑ์มาตรฐานที่ 7 กิจกรรมพิเศษ อื่น ๆ ซึ่งที่ประชุมมีมติร่วมกันว่า มาตรฐานที่เหมาะสมสำหรับพิจารณาสมรรถนะนักเรียนมัธยมศึกษา ในกิจกรรม อย.น้อยด้านอาหารและยา มี 2 เกณฑ์มาตรฐาน คือ เกณฑ์มาตรฐานที่ 3 กิจกรรมด้าน การตรวจสอบทั้งภายนอกและภายในโรงเรียน มี 9 ตัวชี้วัด และเกณฑ์มาตรฐานที่ 4 กิจกรรมส่งเสริม สุขภาพ มี 8 ตัวชี้วัด

1.2 หลังจากนั้นผู้วิจัยและผู้เชี่ยวชาญทั้ง 5 คน ร่วมกันกำหนดสมรรถนะนักเรียนตาม ตัวชี้วัดของแต่ละมาตรฐาน สมรรถนะบางส่วนที่ผู้เชี่ยวชาญเสนอ มาจากประสบการณ์ตรงที่ดำเนิน กิจกรรมโครงการ อย.น้อยมาเป็นเวลาหลายปี และสมรรถนะบางส่วนไปสอดคล้องสมรรถนะ

จากหนังสือพจนานุกรมความสามารถ (Competency Dictionary) ที่แต่งโดยอาจารย์อาภรณ์ ภูวิทย์พันธ์ ที่ผู้วิจัยนำไปเป็นเอกสารประกอบแนวคิดในพิจารณาชื่อของสมรรถนะ ซึ่งที่ประชุมกลุ่มย่อยได้ร่วมกันกำหนดสมรรถนะนักเรียนตามตัวชี้วัดของแต่ละมาตรฐานมาตรฐานที่ 3 กิจกรรมด้านการตรวจสอบทั้งภายนอกและภายในโรงเรียน มีรายละเอียด ดังต่อไปนี้ ตัวชี้วัดที่ 3.1 ควรจะมีสมรรถนะ 16 สมรรถนะ ตัวชี้วัดที่ 3.2 ควรจะมีสมรรถนะ 16 สมรรถนะ ตัวชี้วัดที่ 3.3 ควรจะมีสมรรถนะ 16 สมรรถนะ ตัวชี้วัดที่ 3.4 ควรจะมีสมรรถนะ 16 สมรรถนะ ตัวชี้วัดที่ 3.5 ควรจะมีสมรรถนะ 10 สมรรถนะ ตัวชี้วัดที่ 3.6 ควรจะมีสมรรถนะ 10 สมรรถนะ ตัวชี้วัดที่ 3.7 ควรจะมีสมรรถนะ 10 สมรรถนะ ตัวชี้วัดที่ 3.8 ควรจะมีสมรรถนะ 10 สมรรถนะ และตัวชี้วัดที่ 3.9 ควรจะมีสมรรถนะ 10 สมรรถนะ รวมทั้งหมด 9 ตัวชี้วัดเป็น 114 สมรรถนะ ส่วนมาตรฐานที่ 4 กิจกรรมส่งเสริมสุขภาพ ตัวชี้วัดที่ 4.1 ควรจะมีสมรรถนะ 7 สมรรถนะ ตัวชี้วัดที่ 4.2 ควรจะมีสมรรถนะ 7 สมรรถนะ ตัวชี้วัดที่ 4.3 ควรจะมีสมรรถนะ 7 สมรรถนะ ตัวชี้วัดที่ 4.4 ควรจะมีสมรรถนะ 7 สมรรถนะ ตัวชี้วัดที่ 4.5 ควรจะมีสมรรถนะ 7 สมรรถนะ ตัวชี้วัดที่ 4.6 ควรจะมีสมรรถนะ 12 สมรรถนะ ตัวชี้วัดที่ 4.7 ควรจะมีสมรรถนะ 12 สมรรถนะ และตัวชี้วัดที่ 4.8 ควรจะมีสมรรถนะ 12 สมรรถนะ รวมทั้งหมด 8 ตัวชี้วัดเป็น 71 สมรรถนะ

1.3 ผู้วิจัยนำข้อสรุปที่ได้จากการสังเคราะห์สมรรถนะตามตัวชี้วัดในเกณฑ์มาตรฐานที่ 3 กิจกรรมด้านการตรวจสอบทั้งภายนอกและภายในโรงเรียน และเกณฑ์มาตรฐานที่ 4 กิจกรรมส่งเสริมสุขภาพจำนวน 2 องค์ประกอบ 17 ตัวชี้วัด 185 สมรรถนะ มาสร้างแบบสอบถามความคิดเห็น (Opinionnaire) และตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหา (content validity) โดยให้ผู้เชี่ยวชาญทั้ง 5 คน ชูติเตมิ์ใช้การพิจารณาคุณค่าดัชนีความสอดคล้องที่เรียกว่า IOC (Index of Item – Objective Congruence) ซึ่งได้ผลการวิเคราะห์ค่า IOC อยู่ระหว่าง 0.80 -1.00

1.4 ตรวจสอบคุณภาพความเชื่อมั่นของเครื่องมือ โดยการทดลองใช้ (Try Out) กับโรงเรียนมัธยมศึกษาที่ดำเนินโครงการ อย.น้อยที่มีผลการดำเนินงานผ่านเกณฑ์มาตรฐาน อย.น้อยระดับดีเยี่ยม ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างจำนวน 10 โรงเรียน ผู้ให้ข้อมูล จำนวน 3 คน ประกอบด้วย ผู้อำนวยการ จำนวน 1 คน ครูที่ปรึกษาชมรม อย.น้อย จำนวน 1 คน และนักเรียนประธานแกนนำ อย.น้อย จำนวน 1 คน รวมทั้งสิ้นจำนวน 30 คน วิเคราะห์หาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบสอบถาม ด้วยการคำนวณค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (α - Coefficient) ตามวิธีการของครอนบาค (Cronbach) โดยได้ผลการวิเคราะห์ Alpha Cronbach เท่ากับ 0.989

1.5 นำแบบสอบถามฉบับสมบูรณ์ไปเก็บข้อมูลกับกลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ โรงเรียนมัธยมศึกษาที่ดำเนินโครงการ อย.น้อยที่มีผลการดำเนินงานผ่านเกณฑ์มาตรฐาน อย.น้อยระดับดีเยี่ยมจำนวน 108 โรงเรียน ผู้ให้ข้อมูลโรงเรียนละ 3 คน ประกอบด้วย 1) ผู้อำนวยการ จำนวน 1 คน

2) ครูที่ปรึกษาชมรม อย.น้อย จำนวน 1 คน และ 3) นักเรียนประธานแกนนำ อย.น้อย จำนวน 1 คน รวมทั้งสิ้น จำนวน 324 คน ทั้งนี้โดยใช้ผู้ให้ข้อมูลเป็นหน่วยวิเคราะห์

1.6 นำข้อมูลที่ได้จากการตอบแบบสอบถามมาวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยัน สมรรถนะของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาในกิจกรรม อย.น้อย ด้านอาหารและยา โดยการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยัน (Confirmatory Factor Analysis : CFA) เพื่อตรวจสอบความสอดคล้องของสมรรถนะของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาในกิจกรรม อย.น้อยด้านอาหารและยากับเกณฑ์มาตรฐานที่ 3 และเกณฑ์มาตรฐานที่ 4 กับข้อมูลเชิงประจักษ์ โดยพิจารณาจากค่าดัชนีความกลมกลืนสอดคล้องตามเกณฑ์ของ อาร์บักเกิล (Arbuckle)¹²⁹ ดังนี้ 1) ค่าไค - สแควร์สัมพัทธ์ (χ^2/df) < 3.00 2) ค่าไค - สแควร์ (Chi - square) (χ^2) ไม่มีนัยสำคัญหรือค่า p - value > 0.05 3) ค่าดัชนีรากของค่าเฉลี่ยกำลังสองของเศษ (RMR) < 0.05 4) ค่าดัชนีวัดระดับความกลมกลืน (GFI) > 0.90 5) ค่าดัชนีวัดระดับความกลมกลืนที่ปรับแล้ว (AGFI) > 0.90 6) ค่าดัชนีวัดระดับความกลมกลืนเปรียบเทียบ (CFI) > 0.90 7) ค่าดัชนีรากกำลังสองเฉลี่ยของความคลาดเคลื่อนในการประมาณค่า (RMSEA) < 0.08

ขั้นที่ 2 การสร้างและการยืนยันพจนานุกรมสมรรถนะของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาในกิจกรรม อย.น้อย ด้านอาหารและยา ผู้วิจัยได้กำหนดวิธีการดำเนินการวิจัยดังนี้

2.1 การสร้างพจนานุกรมสมรรถนะของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาในกิจกรรม อย.น้อย ด้านอาหารและยา มีวิธีดำเนินการวิจัยดังนี้

2.1.1 นำตัวแปรสมรรถนะของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาในกิจกรรม อย.น้อย ด้านอาหารและยา ในเกณฑ์มาตรฐานที่ 3 กิจกรรมด้านการตรวจสอบทั้งภายนอกและภายในโรงเรียน และเกณฑ์มาตรฐานที่ 4 กิจกรรมส่งเสริมสุขภาพ ทั้งหมดจำนวน 185 สมรรถนะที่กระจายอยู่ตามตัวชี้วัดต่างๆของทั้ง 2 เกณฑ์มาตรฐาน ด้วยการกรองสมรรถนะที่ไม่ซ้ำกันไว้หรือเอาสมรรถนะที่ซ้ำกันออก ซึ่งเมื่อพิจารณาพบว่าทั้งหมดเหลือเพียง 26 สมรรถนะ นำมาเขียนพจนานุกรมสมรรถนะของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาในกิจกรรม อย.น้อยด้านอาหารและยา โดยการเขียนเป็นกลุ่มตัวแปรที่จัดเรียงตามหมวดหมู่ ก - ฮ

2.1.2 การสร้างพจนานุกรมสมรรถนะของนักเรียนมัธยมศึกษาในกิจกรรม อย.น้อย ด้านอาหารและยา มีวิธีการดำเนินการใช้แนวการจัดทำพจนานุกรมสมรรถนะ (Competency Dictionary) ซึ่งมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

¹²⁹ ธานินทร์ ศิลป์จารุ, การวิจัยและการวิเคราะห์ ข้อมูลด้วย Spss และ Amos, พิมพ์ครั้งที่ 13 (กรุงเทพฯ ห้างหุ้นส่วนสามัญสิขิเนสอาร์แอนด์ดี, 2555), 48

- 1) ชื่อสมรรถนะ
- 2) คำนิยาม
- 3) มุมมอง
- 4) วัตถุประสงค์
- 5) ผู้กำหนดเป้าหมาย
- 6) การประเมินระดับความสามารถของสมรรถนะ
- 7) ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับจากสมรรถนะในกิจกรรม อ ย.น้อยด้านอาหารและยา
- 8) เอกสารที่เกี่ยวข้อง
- 9) ผู้เก็บข้อมูล

2.2 การยืนยันพจนานุกรมสมรรถนะของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาในกิจกรรม อ ย.น้อยด้านอาหารและยา โดยสอบถามผู้เชี่ยวชาญที่มีความรู้ ความสามารถ มีผลงานเชิงประจักษ์เป็นรางวัล อ ย.น้อยระดับประเทศ และมีประสบการณ์สูงในตำแหน่งครูแกนนำ อ ย.น้อยระดับประเทศมาไม่น้อยกว่า 5 ปี จำนวน 5 คน ประกอบด้วย 1) นางดวงจันทร์ อัจฉิตรุ ประธานกรรมการ อ ย.น้อยระดับประเทศ 2) นางวรวิร์ มรกฏ รองประธานกรรมการ อ ย.น้อยภาคเหนือ 3) นางอุษณี โชติช่วง รองประธานกรรมการ อ ย.น้อยภาคใต้ 4) นางราตรี ลือแก้ว ครูแกนนำ อ ย.น้อยดีเด่นระดับประเทศ และ 5) นางวรรณิ บุญเพิ่ม ครูแกนนำ อ ย.น้อยดีเด่นระดับประเทศ โดยใช้แบบสอบถามเพื่อยืนยันพจนานุกรมสมรรถนะของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาในกิจกรรม อ ย.น้อยด้านอาหารและยา

ขั้นที่ 3 การศึกษาแนวทางการบริหารเพื่อให้เกิดสมรรถนะของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาในกิจกรรม อ ย.น้อยด้านอาหารและยา ผู้วิจัยได้กำหนดวิธีการดำเนินการดังนี้

ผู้วิจัยนำพจนานุกรมสมรรถนะของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาในกิจกรรม อ ย.น้อยด้านอาหารและยา ที่ได้จากขั้นที่ 2 เสนอผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 คน ประกอบด้วย 1) ดร.วรัญญภรณ์ ชาลีรักษ์ ผู้อำนวยการสำนักพัฒนากิจกรรมนักเรียน สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน 2) เกศขจรหญิงวารินทร์ เลิศนที ผู้อำนวยการกองพัฒนาศักยภาพผู้บริโภค สำนักงานคณะกรรมการอาหารและยา 3) ดร.ประพจน์ แยมทิม ผู้อำนวยการโรงเรียนสมุทรสาครวิทยาลัย สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสมุทรสาคร สมุทรสงคราม 4) นางดวงจันทร์ อัจฉิตรุ ประธานครูแกนนำ อ ย.น้อยระดับประเทศ และ 5) นางสาวปยุณนุช ตะโกจิ้น อดีตประธานนักเรียนแกนนำ อ ย.น้อยดีเด่นโรงเรียนสมุทรสาครวิทยาลัย ซึ่งปัจจุบันสำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรี คณะรัฐศาสตร์ สาขารัฐประศาสนศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร พิจารณาแนวทางโดยการสัมภาษณ์เพื่อหาแนวทางการบริหารเพื่อให้เกิดสมรรถนะของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาในกิจกรรม อ ย.น้อยด้านอาหารและยา จากรายละเอียดขั้นตอนการดำเนินการวิจัยข้างต้น สามารถสรุปได้ดังแผนภูมิที่ 3 ดังนี้

แผนภูมิที่ 3 ขั้นตอนการดำเนินการวิจัย

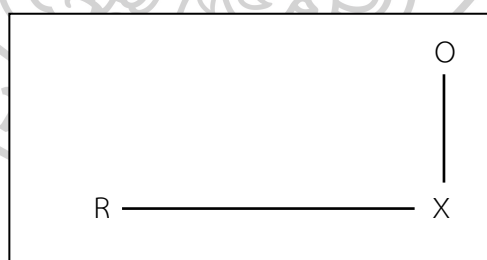
ขั้นตอนที่ 3 การรายงานผลการวิจัย ผู้วิจัยรวบรวมผลการวิเคราะห์ข้อมูล สรุปข้อค้นพบที่ได้จากการวิจัย อภิปรายผลและข้อเสนอแนะ หลังจากนั้นจัดทำรายงานผลการวิจัยฉบับสมบูรณ์ นำเสนอคณะกรรมการควบคุมวิทยานิพนธ์ ตรวจสอบความถูกต้อง ปรับปรุงแก้ไขตามที่คณะกรรมการเสนอแนะ จัดพิมพ์รายงานผลการวิจัยฉบับสมบูรณ์ เสนอคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร เพื่อขออนุมัติให้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาตรีบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา

ระเบียบวิธีการวิจัย

เพื่อให้การวิจัยในครั้งนี้ดำเนินการไปตามวัตถุประสงค์ของการวิจัย ผู้วิจัยจึงกำหนดรายละเอียดต่างๆ เกี่ยวกับระเบียบวิธีการวิจัย ซึ่งประกอบด้วยแผนแบบการวิจัย ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง ตัวแปรที่ศึกษา เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย การสร้างและการพัฒนาเครื่องมือ การเก็บรวบรวมข้อมูล การวิเคราะห์ข้อมูล และสถิติที่ใช้ในการวิจัย มีรายละเอียดดังต่อไปนี้

แผนแบบการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงพรรณนา (descriptive research) ที่มีแผนแบบการวิจัยใช้กลุ่มตัวอย่างเดียว ศึกษาสภาวะการณ์ ไม่มีการทดลอง (the one shot, non-experimental case study design) เขียนเป็นแผนภูมิ (diagram) ได้ดังนี้

R หมายถึง กลุ่มตัวอย่างที่ได้จากการสุ่ม

X หมายถึง ตัวแปรที่ศึกษา

O หมายถึง ผลที่ได้จากการศึกษา

แผนภูมิที่ 4 แผนแบบการวิจัย

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ โรงเรียนมัธยมศึกษาที่ดำเนินกิจกรรม อย.น้อย มีผลการผ่านเกณฑ์มาตรฐานโรงเรียน อย.น้อยระดับดีเยี่ยม จำนวน 143 โรงเรียน (ข้อมูล 10 มกราคม 2565)¹³⁰ ดังนี้ 1) ภาคเหนือ จำนวน 56 โรงเรียน 2) ภาคกลาง จำนวน 18 โรงเรียน 3) ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ จำนวน 48 โรงเรียน และ 4) ภาคใต้ จำนวน 21 โรงเรียน รวมทั้งสิ้น จำนวน 143 โรงเรียน

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ โรงเรียนมัธยมศึกษาที่ดำเนินโครงการ อย.น้อย มีผลการดำเนินงานผ่านเกณฑ์มาตรฐานโรงเรียน อย.น้อยระดับดีเยี่ยมจำนวน 108 โรงเรียน โดยได้จากการเปิดตารางประมาณการขนาดตัวอย่างของเครจซี่และมอร์แกน (Krejcie and Morgan) และใช้เทคนิคการเลือกตัวอย่างโดยการสุ่มแบบแบ่งประเภท (Stratified Random Sampling) โดยจำแนกตามภาค แบ่งออกเป็น 4 ภาค และสุ่มตัวอย่างในแต่ละภาคตามสัดส่วนของขนาดของโรงเรียนตามเกณฑ์การแบ่งมาตรฐานโรงเรียน อย.น้อย ระดับดีเยี่ยม ดังนี้ 1) ภาคเหนือ จำนวน 42 โรงเรียน 2) ภาคกลาง จำนวน 14 โรงเรียน 3) ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ จำนวน 36 โรงเรียน และ 4) ภาคใต้ จำนวน 16 โรงเรียน รวมทั้งสิ้น จำนวน 108 โรงเรียน

ผู้ให้ข้อมูล

ผู้วิจัยกำหนดผู้ให้ข้อมูล โรงเรียนละ 3 คน ประกอบด้วย 1) ผู้อำนวยการ จำนวน 1 คน 2) ครูที่ปรึกษาชมรม อย.น้อย จำนวน 1 คน และ 3) นักเรียนประธานแกนนำ อย.น้อย จำนวน 1 คน รวมทั้งสิ้น 324 คน ทั้งนี้โดยใช้ผู้ให้ข้อมูลเป็นหน่วยวิเคราะห์ (Unit of Analysis) ดังรายละเอียดตารางที่ 16

¹³⁰ กองพัฒนาศักยภาพผู้บริหาร สำนักงานคณะกรรมการอาหารและยา, “ข้อมูลผลการดำเนินงานโครงการ อย.น้อยเขตบริการสุขภาพทั้งหมด” เข้าถึงเมื่อ 31 มกราคม 2565, เข้าถึงได้จาก, <http://www.oryoroi.com/report>.

ตารางที่ 2 จำนวนประชากร กลุ่มตัวอย่าง และผู้ให้ข้อมูล

ภาค	ประชากร	กลุ่ม ตัวอย่าง	ผู้ให้ข้อมูล			
			ผู้อำนวยการ	ครูที่ปรึกษา ชมรม อย.น้อย	นักเรียน ประธาน แกนนำ อย.น้อย	รวม ทั้งหมด
เหนือ	56	42	42	42	42	126
กลาง	18	14	14	14	14	42
ตะวันออก เฉียงเหนือ	48	36	36	36	36	108
ใต้	21	16	16	16	16	48
รวม	143	108	108	108	108	324

ตัวแปรที่ศึกษา

ตัวแปรที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ ประกอบด้วยตัวแปรพื้นฐาน และตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับสมรรถนะของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาในกิจกรรม อย.น้อยด้านอาหารและยา ซึ่งมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

1. ตัวแปรพื้นฐาน คือ ตัวแปรที่เกี่ยวกับสถานภาพทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษาสูงสุด ตำแหน่งปัจจุบันและประสบการณ์ในการทำงาน
2. ตัวแปรที่ศึกษา ได้แก่

2.1 สมรรถนะของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาในกิจกรรม อย.น้อยด้านอาหารและยา หมายถึง หมายถึง คุณลักษณะเฉพาะของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาในกิจกรรม อย.น้อยด้านอาหารและยาผ่านการดำเนินกิจกรรมของชมรม/ชุมนุม อย.น้อย เป็นผลมาจากด้านความรู้ ทักษะ ความสามารถและคุณลักษณะอื่นๆ ผสมผสานกัน จนทำให้นักเรียนระดับมัธยมศึกษาในกิจกรรม อย.น้อยด้านอาหารและยา มีความรอบรู้เรื่องอาหารและยา สามารถเรียนรู้จากการปฏิบัติจริง และเป็นบุคคลนักสื่อสารไปยังเพื่อนนักเรียน ครอบครัว รวมถึงสมาชิกในชุมชน ให้มีความรู้เพื่อการเลือกบริโภคอย่างเหมาะสม ปลอดภัย ควบคู่กับการปรับปรุงสภาพแวดล้อมในโรงเรียน ประกอบด้วย

เกณฑ์มาตรฐานที่ 3 กิจกรรมการตรวจสอบทั้งภายนอกและภายในโรงเรียน

ตัวชี้วัดที่ 3.1 ตรวจสอบฉลาก ภาชนะบรรจุและการเก็บรักษาอาหาร มีสมรรถนะ ดังนี้
ความสามารถในการเรียนรู้ ความรับผิดชอบในงาน การมุ่งเน้นความสำเร็จ ความรู้ในการเป็น

ตัวชี้วัดที่ 3.7 ตรวจสอบคุณภาพเครื่องสำอางด้านกายภาพ มีสมรรถนะ ดังนี้ ความสามารถในการเรียนรู้ การมุ่งเน้นความสำเร็จ ความรู้ในการเป็นผู้ตรวจสอบ การสอนงานและพัฒนาผู้อื่น ความน่าเชื่อถือได้ การรวบรวมและวิเคราะห์ข้อมูล ความใฝ่รู้ ความเข้าใจในระบบและขั้นตอนการทำงาน การทำงานเป็นทีม ความรู้ด้านเทคนิคเฉพาะงาน

ตัวชี้วัดที่ 3.8 ตรวจสอบโฆษณาผลิตภัณฑ์สุขภาพ มีสมรรถนะ ดังนี้ ความสามารถในการเรียนรู้ การมุ่งเน้นความสำเร็จ ความรู้ในการเป็นผู้ตรวจสอบ การสอนงานและพัฒนาผู้อื่น ความน่าเชื่อถือได้ การรวบรวมและวิเคราะห์ข้อมูล ความใฝ่รู้ ความเข้าใจในระบบและขั้นตอนการทำงาน การทำงานเป็นทีม ความรู้ด้านเทคนิคเฉพาะงาน

ตัวชี้วัดที่ 3.9 ตรวจสอบโดยใช้ชุดทดสอบ มีสมรรถนะ ดังนี้ เช่น อาหาร ไอโอดีนในเกลือ สารไฮโดรควิโนนในเครื่องสำอาง มีสมรรถนะ ดังนี้ ความสามารถในการเรียนรู้ การมุ่งเน้นความสำเร็จ ความรู้ในการเป็นผู้ตรวจสอบ การสอนงานและพัฒนาผู้อื่น ความน่าเชื่อถือได้ การรวบรวมและวิเคราะห์ข้อมูล ความใฝ่รู้ ความเข้าใจในระบบและขั้นตอนการทำงาน การทำงานเป็นทีม ความรู้ด้านเทคนิคเฉพาะงาน

เกณฑ์มาตรฐานที่ 4 กิจกรรมส่งเสริมสุขภาพ

ตัวชี้วัดที่ 4.1 สสำรวจพฤติกรรมการบริโภคอาหารของนักเรียน มีสมรรถนะ ดังนี้ ความสามารถในการเรียนรู้ ความรู้ในการเป็นผู้ตรวจสอบ การรวบรวมและวิเคราะห์ข้อมูล การให้และการรับข้อมูลป้อนกลับ การกำหนดเป้าหมาย การวางแผนงานและการจัดการ การทำงานเป็นทีม

ตัวชี้วัดที่ 4.2 ตรวจสอบสุขาภิบาลอาหารในโรงเรียน มีสมรรถนะ ดังนี้ ความสามารถในการเรียนรู้ ความรู้ในการเป็นผู้ตรวจสอบ การรวบรวมและวิเคราะห์ข้อมูล การให้และการรับข้อมูลป้อนกลับ การกำหนดเป้าหมาย การวางแผนงานและการจัดการ การทำงานเป็นทีม

ตัวชี้วัดที่ 4.3 ตรวจสอบความสะอาดของห้องน้ำ ห้องส้วมในโรงเรียนมีสมรรถนะ ดังนี้ ความสามารถในการเรียนรู้ ความรู้ในการเป็นผู้ตรวจสอบ การรวบรวมและวิเคราะห์ข้อมูล การให้และการรับข้อมูลป้อนกลับ การกำหนดเป้าหมาย การวางแผนงานและการจัดการ การทำงานเป็นทีม

ตัวชี้วัดที่ 4.4 ตรวจสอบสภาพห้องพยาบาลและตู้ยา มีสมรรถนะ ดังนี้ ความสามารถในการเรียนรู้ ความรู้ในการเป็นผู้ตรวจสอบ การรวบรวมและวิเคราะห์ข้อมูล การให้และการรับข้อมูลป้อนกลับ การกำหนดเป้าหมาย การวางแผนงานและการจัดการ การทำงานเป็นทีม

ตัวชี้วัดที่ 4.5 ตรวจสอบคุณภาพน้ำดื่มในโรงเรียน มีสมรรถนะ ดังนี้ ความสามารถในการเรียนรู้ ความรู้ในการเป็นผู้ตรวจสอบ การรวบรวมและวิเคราะห์ข้อมูล การให้และการรับข้อมูลป้อนกลับ การกำหนดเป้าหมาย การวางแผนงานและการจัดการ การทำงานเป็นทีม

ตัวชี้วัดที่ 4.6 ส่งเสริมให้มีอาหารเพื่อสุขภาพ มีสมรรถนะ ดังนี้ ความสามารถในการเรียนรู้ การให้และการรับข้อมูลป้อนกลับ การกำหนดเป้าหมาย การทำงานเป็นทีม ความรับผิดชอบ

ในงาน การมุ่งเน้นความสำเร็จ การแสวงหาข้อมูล การบริหารจัดการงาน ความคิดเชิงเหตุผล ความรู้
ในด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ การมุ่งเน้นที่ผลลัพธ์ ทักษะในการบริหารเวลา

ตัวชี้วัดที่ 4.7 ส่งเสริมให้มีอาหารเพื่อสุขภาพ มีสมรรถนะ ดังนี้ ความสามารถในการ
เรียนรู้ การให้และการรับข้อมูลป้อนกลับ การกำหนดเป้าหมาย การทำงานเป็นทีม ความรับผิดชอบ
ในงาน การมุ่งเน้นความสำเร็จ การแสวงหาข้อมูล การบริหารจัดการงาน ความคิดเชิงเหตุผล ความรู้
ในด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ การมุ่งเน้นที่ผลลัพธ์ ทักษะในการบริหารเวลา

ตัวชี้วัดที่ 4.8 สสำรวจ และดูแลสุขอนามัย มีสมรรถนะ ดังนี้ ความสามารถในการเรียนรู้
การให้และการรับข้อมูลป้อนกลับ การกำหนดเป้าหมาย การทำงานเป็นทีม ความรับผิดชอบในงาน
การมุ่งเน้นความสำเร็จ การแสวงหาข้อมูล การบริหารจัดการงาน ความคิดเชิงเหตุผล ความรู้ในด้าน
เทคโนโลยีสารสนเทศ การมุ่งเน้นที่ผลลัพธ์ ทักษะในการบริหารเวลา

2.2 พจนานุกรมสมรรถนะของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาในกิจกรรม อย.น้อยด้านอาหาร
และยา หมายถึง คำอธิบายสมรรถนะของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาในกิจกรรม อย.ด้านอาหาร
และยา ตามข้อค้นพบในองค์ประกอบของสมรรถนะของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาในกิจกรรม
อย.น้อยด้านอาหารและยา โดยนำสมรรถนะของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาในกิจกรรม อย.น้อยด้าน
อาหารและยาที่ได้จากการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยัน (Confirmatory Factor Analysis : CFA)
ไปเรียงหมวดหมู่ตั้งแต่ ก – ฮ มีวิธีการดำเนินการใช้แนวการจัดทำพจนานุกรมสมรรถนะ
(Competency Dictionary) ดังต่อไปนี้ 1) ชื่อสมรรถนะ 2) คำนิยาม 3) มุมมอง 4) วัตถุประสงค์
5) ผู้กำหนดเป้าหมาย 6) การประเมินระดับความสามารถของสมรรถนะ 7) ประโยชน์ที่คาดว่าจะ
ได้รับจากสมรรถนะในกิจกรรม อย.น้อยด้านอาหารและยา 8) เอกสารที่เกี่ยวข้อง 9) ผู้เก็บข้อมูล

2.3 แนวทางการบริหารเพื่อให้เกิดสมรรถนะของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาในกิจกรรม
อย.น้อยด้านอาหารและยา หมายถึง การดำเนินงานโครงการ อย.น้อยตามคู่มือเกณฑ์มาตรฐาน
โรงเรียน อย.น้อย ที่ทำให้นักเรียนเกิดสมรรถนะด้านอาหารและยา

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ในการศึกษาวิจัย ผู้วิจัยสร้างเครื่องมือในการวิจัยมี 3 แบบ โดยมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

1. แบบสอบถามความคิดเห็น (Opinionnaire) ผู้วิจัยสร้างแบบสอบถามความคิดเห็น
เกี่ยวกับสมรรถนะของนักเรียนในกิจกรรม อย.น้อยด้านอาหารและยา กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ โรงเรียน
มัธยมศึกษาที่ดำเนินงานโครงการ อย.น้อยด้านอาหารและยา จำนวน 108 โรงเรียน ผู้ให้ข้อมูลโรงเรียนละ
3 คน ประกอบด้วย 1) ผู้อำนวยการ จำนวน 1 คน 2) ครูที่ปรึกษาชมรม อย.น้อย จำนวน 1 คน และ

3) นักเรียนประธานแกนนำ ออย.น้อย จำนวน 1 คน รวมทั้งสิ้น 324 คน ทั้งนี้โดยให้ผู้ให้ข้อมูลเป็นหน่วยวิเคราะห์ แบบสอบถามประกอบด้วย ข้อคำถาม 2 ตอน ได้แก่

ตอนที่ 1 สอบถามเกี่ยวกับสถานภาพส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถาม ลักษณะเป็นแบบตัวเลือก (force choice) ประกอบด้วย เพศ อายุ ระดับการศึกษาสูงสุด ตำแหน่งปัจจุบันและประสบการณ์ในการทำงาน มีลักษณะเป็นแบบตรวจสอบรายการ (Checklist)

ตอนที่ 2 สอบถามเกี่ยวกับสมรรถนะของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาในกิจกรรม ออย.น้อยด้านอาหารและยา โดยมีลักษณะเป็น มาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับของ ลิเคิร์ต (Likert's Rating Scale)¹³¹ โดยกำหนดค่าแปลความหมายดังต่อไปนี้

ระดับ 1 หมายถึง เห็นด้วยว่าเป็นสมรรถนะของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาในกิจกรรม ออย.น้อย ด้านอาหารและยาในระดับน้อย ที่สุด ให้น้ำหนักเท่ากับ 1 คะแนน

ระดับ 2 หมายถึง เห็นด้วยว่าเป็นสมรรถนะของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาในกิจกรรม ออย.น้อย ด้านอาหารและยา ในระดับน้อย ให้น้ำหนักเท่ากับ 2 คะแนน

ระดับ 3 หมายถึง เห็นด้วยว่าเป็นสมรรถนะของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาในกิจกรรม ออย.น้อย ด้านอาหารและยา ในระดับ ปานกลาง ให้น้ำหนักเท่ากับ 3 คะแนน

ระดับ 4 หมายถึง เห็นด้วยว่าเป็นสมรรถนะของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาในกิจกรรม ออย.น้อย ด้านอาหารและยา ในระดับมาก ให้น้ำหนักเท่ากับ 4 คะแนน

ระดับ 5 หมายถึง เห็นด้วยว่าเป็นสมรรถนะของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาในกิจกรรม ออย.น้อย ด้านอาหารและยา ที่สุด ให้น้ำหนักเท่ากับ 5 คะแนน

2. การสร้างและยืนยันพจนานุกรมสมรรถนะของนักเรียนมัธยมศึกษาในกิจกรรม ออย.น้อย ด้านอาหารและยา มีวิธีดำเนินการ ดังนี้

2.1 การดำเนินการใช้แนวการจัดทำพจนานุกรมสมรรถนะ (Competency Dictionary) ซึ่งมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

1. ชื่อสมรรถนะ
2. คำนิยาม
3. มุมมอง
4. วัตถุประสงค์
5. ผู้กำหนดเป้าหมาย
6. การประเมินระดับความสามารถของสมรรถนะ
7. ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับจากสมรรถนะในกิจกรรม ออย.น้อยด้านอาหารและยา

¹³¹Rensis Likert, *The Human Organization* (New York: McGraw-Hill, 1961), 74.

8. เอกสารที่เกี่ยวข้อง

9. ผู้เก็บข้อมูล

2.2 แบบยืนยันพจนานุกรมสมรรถนะของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาในกิจกรรม อย.น้อย ด้านอาหารและยา ผู้วิจัยนำไปสอบถามผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 คน โดยใช้แบบสอบถามเพื่อยืนยัน พจนานุกรมสมรรถนะของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาในกิจกรรม อย.น้อยด้านอาหารและยา

3. แบบสัมภาษณ์เกี่ยวกับแนวทางการบริหารเพื่อให้เกิดสมรรถนะของนักเรียนในกิจกรรม อย. น้อยด้านอาหารและยา เป็นแบบสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้างไปให้ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 คน แบ่ง ออกเป็น 2 ตอน ได้แก่

ตอนที่ 1 ข้อมูลพื้นฐานของผู้เชี่ยวชาญ

ตอนที่ 2 แนวทางการบริหารเพื่อให้เกิดสมรรถนะของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาใน กิจกรรม อย.น้อยด้านอาหารและยา 26 สมรรถนะ

การสร้างและพัฒนาเครื่องมือ

ผู้วิจัยดำเนินการสร้างและพัฒนาเครื่องมือการวิจัยในขั้นตอนที่ 1 ขั้นตอนที่ 2 และขั้นตอนที่ 3 การดำเนินการวิจัย ดังนี้

ขั้นที่ 1 แบบสอบถามความคิดเห็น (Opinionnaire) ผู้วิจัยจะจัดสร้างและพัฒนา แบบสอบถามชนิดจัดอันดับห้าระดับ โดยมีขั้นตอน ดังนี้

1.1 นำตัวแปรสมรรถนะนักเรียนมัธยมศึกษาในกิจกรรม อย.น้อยด้านอาหารและยา จากการสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญมาพัฒนาเป็นเครื่องมือ การวิจัยในลักษณะแบบสอบถามความคิดเห็น (Opinionnaire)

1.2 นำเครื่องมือวิจัยที่เกี่ยวข้องกับสมรรถนะนักเรียนมัธยมศึกษาในกิจกรรม อย.น้อย ด้านอาหารและยาให้ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 คน ตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือวิจัยด้านความ เทียงตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) ด้วยการพิจารณาค่าดัชนีความสอดคล้องที่เรียกว่า IOC (Index of Item- Objective Congruence) ซึ่งพิจารณาค่าดัชนีความสอดคล้องที่มีค่า IOC มากกว่า 0.5 ขึ้นไป ผลการตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือวิจัยด้านความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา สมรรถนะจำนวน 185 ข้อ มีค่า IOC อยู่ระหว่าง 0.80 – 1.00 และผู้เชี่ยวชาญได้เสนอแนะให้ปรับข้อกระทงคำถามบาง ข้อ ผู้วิจัยได้ปรับข้อกระทงคำถามตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญ

1.3 ตรวจสอบความเชื่อมั่น (Reliability) ของเครื่องมือ โดยการทดลองใช้ (Try Out) กับ โรงเรียนมัธยมศึกษาที่ดำเนินโครงการ อย.น้อยมีผลการดำเนินงานผ่านเกณฑ์มาตรฐานโรงเรียน อย.น้อยระดับดีเยี่ยมที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 10 โรงเรียน ละ 3 คน รวม 30 คน วิเคราะห์หาค่า

สัมประสิทธิ์แอลฟา (α - Coefficient) ตามวิธีการของครอนบาค (Cronbach)¹³² ผลการทดลองใช้พบว่า แบบสอบถามมีค่าความเชื่อมั่น (Reliability) เท่ากับ 0.989

1.4 นำแบบสอบถามฉบับสมบูรณ์ไปเก็บข้อมูลกับกลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ โรงเรียนมัธยมศึกษาที่ดำเนินโครงการ อย.น้อยที่มีผลการดำเนินงานผ่านเกณฑ์มาตรฐาน อย.น้อยระดับดีเยี่ยมจำนวน 108 โรงเรียน ผู้ให้ข้อมูลโรงเรียนละ 3 คน ประกอบด้วย 1) ผู้อำนวยการ จำนวน 1 คน 2) ครูที่ปรึกษาชมรม อย.น้อย จำนวน 1 คน และ 3) นักเรียนประธานแกนนำ อย.น้อย จำนวน 1 คน รวมทั้งสิ้น จำนวน 324 คน ทั้งนี้โดยให้ผู้ให้ข้อมูลเป็นหน่วยวิเคราะห์

ขั้นที่ 2 การสร้างและยืนยันพจนานุกรมสมรรถนะของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาในกิจกรรม อย.น้อย ด้านอาหารและยา ผู้วิจัยได้กำหนดวิธีการดำเนินการวิจัยดังนี้

2.1 นำตัวแปรสมรรถนะของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาในกิจกรรม อย.น้อย ด้านอาหารและยา ในเกณฑ์มาตรฐานที่ 3 กิจกรรมด้านการตรวจสอบทั้งภายนอกและภายในโรงเรียน และเกณฑ์มาตรฐานที่ 4 กิจกรรมส่งเสริมสุขภาพ ทั้งหมดจำนวน 185 สมรรถนะที่กระจายอยู่ตามตัวชี้วัดต่างๆ ของทั้ง 2 มาตรฐาน ซึ่งเมื่อพิจารณาพบว่าทั้งหมดเหลือเพียง 26 สมรรถนะ ด้วยการกรองสมรรถนะที่ไม่ซ้ำกันไว้หรือเอาสมรรถนะที่ซ้ำกันออกมาเขียนพจนานุกรมสมรรถนะของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาในกิจกรรม อย.น้อยด้านอาหารและยา โดยการเขียนเป็นกลุ่มตัวแปรที่จัดเรียงตามหมวดหมู่ ก - ฮ เพื่อให้เกิดพจนานุกรมตามวัตถุประสงค์ข้อที่ 2 ตามคำแนะนำของที่ปรึกษา

2.2 แบบสอบถามเพื่อยืนยันพจนานุกรมสมรรถนะของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาในกิจกรรม อย.น้อยด้านอาหารและยา มีดังนี้

2.2.1 ผู้วิจัยสร้างแบบสอบถามเพื่อยืนยันพจนานุกรมสมรรถนะของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาในกิจกรรม อย.น้อยด้านอาหารและยา ซึ่งเป็นแบบตรวจสอบรายการ (Checklist) พิจารณา 4 ด้าน คือ มีความถูกต้อง เหมาะสม เป็นไปได้ และมีประโยชน์

2.2.2 นำแบบสอบถามเพื่อยืนยันพจนานุกรมสมรรถนะของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาในกิจกรรม อย.น้อยด้านอาหารและยา ที่จัดสร้างขึ้นเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ พิจารณาตรวจสอบ และแก้ไขตามข้อเสนอแนะ

2.2.3 นำแบบสอบถามเพื่อยืนยันพจนานุกรมสมรรถนะของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาในกิจกรรม อย.น้อยด้านอาหารและยา ที่ได้รับความเห็นชอบจากอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ ไปสอบถามผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 คน เพื่อยืนยันพจนานุกรมสมรรถนะของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาในกิจกรรม อย.น้อยด้านอาหารและยาที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น

¹³² Lee J. Cronbach, **Essentials of Psychological Tests**, 4th ed. (New York: Harper & Row Publishers., 1984), 164.

ขั้นที่ 3 แบบสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้างเพื่อทราบแนวทางการบริหารเพื่อให้เกิดสมรรถนะของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาในกิจกรรม อย.น้อยด้านอาหารและยา จำนวน 26 สมรรถนะ โดยผ่านความเห็นชอบจากอาจารย์ที่ปรึกษา จากนั้นนำไปสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญ ผู้วิจัยดำเนินการดังนี้

ผู้วิจัยได้สร้างแบบสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้างไปให้ผู้เชี่ยวชาญที่มีความเกี่ยวข้องในงาน อย.น้อย ในระดับนโยบายของสำนักงานการศึกษาขั้นพื้นฐานและสำนักงานคณะกรรมการอาหารและยา ระดับผู้บริหารโรงเรียน และระดับผู้ปฏิบัติ ได้แก่ ครูแกนนำ อย.น้อยและประธานนักเรียนแกนนำ อย.น้อยดีเด่น เพื่อหาแนวทางการบริหารเพื่อให้เกิดสมรรถนะของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาในกิจกรรมอย.น้อยด้านอาหารและยา

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยจะดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลตามขั้นตอน คือ

1. ผู้วิจัยขอหนังสือจากคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร เพื่อขอความอนุเคราะห์ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือวิจัยด้านความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) โดยผู้วิจัยดำเนินการด้วยตนเอง
2. การตรวจสอบความเชื่อมั่น (Reliability) ของเครื่องมือกลุ่มทดลองใช้ (Try Out ผู้วิจัยขอหนังสือจากคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร เพื่อขอความอนุเคราะห์ตอบแบบสอบถามไปยังโรงเรียนมัธยมศึกษาที่ดำเนินโครงการ อย.น้อยมีผลการดำเนินงานผ่านเกณฑ์มาตรฐานโรงเรียน อย.น้อยระดับดีเยี่ยมที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 10 โรงเรียนและขอรับแบบสอบถามกลับทางไปรษณีย์
3. การเก็บข้อมูลแบบสอบถามความคิดเห็น (Opinionnaire) ผู้วิจัยจัดส่งหนังสือขอความร่วมมือการเก็บข้อมูลจากคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากรและแบบสอบถามความคิดเห็นเพื่อขอความอนุเคราะห์ตอบแบบสอบถามไปยังโรงเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 108 โรงเรียนและขอรับแบบสอบถามกลับทางไปรษณีย์
4. เก็บข้อมูลจากแบบสอบถามยืนยันพจนานุกรมสมรรถนะของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาในกิจกรรม อย.น้อยด้านอาหารและยา โดยผู้วิจัยจัดส่งหนังสือขอความอนุเคราะห์ผู้เชี่ยวชาญยืนยันพจนานุกรมสมรรถนะของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาในกิจกรรม อย.น้อยด้านอาหารและยาจากคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากรและแบบสอบถามยืนยันพจนานุกรมสมรรถนะของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาในกิจกรรม อย.น้อยด้านอาหารและยา และขอรับแบบสอบถามกลับทางไปรษณีย์
5. การเก็บข้อมูลการสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญ ผู้วิจัยขอหนังสือจากคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร ถึงผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 คน เกี่ยวกับแนวทางการบริหารเพื่อให้เกิดสมรรถนะของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาในกิจกรรม อย.น้อยด้านอาหารและยา โดยผู้วิจัยดำเนินการด้วยตนเอง

การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้ในการวิจัย

เพื่อให้การวิจัยครั้งนี้เป็นไปอย่างถูกต้องตามระเบียบวิธีวิจัย ผู้วิจัยได้รวบรวมข้อมูลทุกขั้นตอนและนำมาวิเคราะห์ด้วยโปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป ดังนี้

1. การวิเคราะห์ข้อมูลจากการประชุมกลุ่มย่อยเกี่ยวกับเกณฑ์มาตรฐานโรงเรียน อ ย.น้อย และสมรรถนะของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาในกิจกรรม อ ย.น้อยด้านอาหารและยา ใช้การวิเคราะห์เนื้อหา (content analysis)

2. การวิเคราะห์องค์ประกอบสมรรถนะของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาในกิจกรรม อ ย.น้อยด้านอาหารและยา

2.1 การวิเคราะห์สถานภาพส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถาม ใช้ค่าความถี่ (Frequency) และค่าร้อยละ (Percentage)

2.2 การวิเคราะห์ระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับสมรรถนะของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาในกิจกรรม อ ย.น้อยด้านอาหารและยา ใช้ค่า ค่ามัชฌิมเลขคณิต (\bar{x}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) โดยผู้วิจัยได้แปลผลการวิเคราะห์ข้อมูลกับเกณฑ์ตามแนวคิดของเบสต์ (Best)¹³³ ซึ่งมีรายละเอียดดังนี้

ค่ามัชฌิมเลขคณิต 1.00 - 1.49 หมายถึง เห็นด้วยว่าเป็นสมรรถนะของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาในกิจกรรม อ ย.น้อยด้านอาหารและยา อยู่ในระดับน้อยที่สุด

ค่ามัชฌิมเลขคณิต 1.50 - 2.49 หมายถึง เห็นด้วยว่าเป็นสมรรถนะของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาในกิจกรรม อ ย.น้อยด้านอาหารและยา อยู่ในระดับน้อย

ค่ามัชฌิมเลขคณิต 2.50 - 3.49 หมายถึง เห็นด้วยว่าเป็นสมรรถนะของนักเรียนระดับมัธยมศึกษา ในกิจกรรม อ ย.น้อยด้านอาหารและยา อยู่ในระดับปานกลาง

ค่ามัชฌิมเลขคณิต 3.50 - 4.49 หมายถึง เห็นด้วยว่าเป็นสมรรถนะของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาในกิจกรรม อ ย.น้อยด้านอาหารและยา อยู่ในระดับมาก

ค่ามัชฌิมเลขคณิต 4.50 - 5.00 หมายถึง เห็นด้วยว่าเป็นสมรรถนะของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาในกิจกรรม อ ย.น้อยด้านอาหารและยา อยู่ในระดับมากที่สุด

2.3 วิเคราะห์องค์ประกอบสมรรถนะของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาในกิจกรรม อ ย.น้อยด้านอาหารและยา ใช้การวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยัน (Confirmatory Factor Analysis: CFA) ซึ่งเป็นการวิเคราะห์ความสอดคล้องขององค์ประกอบกับข้อมูลเชิงประจักษ์โดยพิจารณาค่าดัชนี

¹³³John W. Best, **Research in Education, Englewood Cliffs** (New Jersey: Prentice-Hall Inc., 1970), 190.

ความกลมกลืนสอดคล้อง โดยใช้เกณฑ์ของ Arbuckle¹³⁴ ค่าสถิติวัดระดับความกลมกลืน มีดังนี้

- 1) ค่าไค-สแควร์สัมพัทธ์ (χ^2 / df) < 3.00
- 2) ค่าไค-สแควร์ (Chi - square) (χ^2) ค่า p - value > 0.05
- 3) ค่าดัชนีรากของค่าเฉลี่ยกำลังสองของเศษ (RMR) < 0.05
- 4) ค่าดัชนีวัดระดับความกลมกลืน (GFI) > 0.90
- 5) ค่าดัชนีวัดระดับความกลมกลืนที่ปรับแล้ว (AGFI) > 0.90
- 6) ค่าดัชนีวัดระดับความกลมกลืนเปรียบเทียบ (CFI) > 0.95
- 7) ค่าดัชนีรากกำลังสอง เฉลี่ยของความคลาดเคลื่อนในการประมาณค่า (RMSEA) < 0.05
- 8) ค่าดัชนีวัดระดับความกลมกลืนแบบอิงเกณฑ์ (NFI) > 0.95
- 9) ค่าดัชนีวัดระดับความกลมกลืนเปรียบเทียบ (TLI) หรือ (NNFI) > 0.95
10. ค่าดัชนีรากของค่ากำลังสองของส่วนเหลือมาตรฐาน (SRMR) < 0.05

3. การวิเคราะห์การยื่นยันพจนานุกรมสมรรถนะของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาในกิจกรรม อย.น้อยด้านอาหารและยา ใช้ความถี่ และร้อยละ

4. การวิเคราะห์แนวทางการบริหารเพื่อให้นักเรียนระดับมัธยมศึกษาเกิดสมรรถนะด้าน อาหารและยา ใช้การวิเคราะห์เนื้อหา (content analysis)

สรุป

¹³⁴ Arbuckle 2011: 555, อ้างถึงใน ธาณินทร์ ศิลป์จารุ, การวิจัยและการวิเคราะห์ ข้อมูล ด้วย SPSS และ AMOS, พิมพ์ครั้งที่ 13 (กรุงเทพฯ: ห้างหุ้นส่วนสามัญ บิสซิเนสอาร์แอนด์ดี, 2555).

การวิจัย เรื่อง “พจนานุกรมสมรรถนะของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาในกิจกรรม อย.น้อย ด้านอาหารและยา” การดำเนินงานวิจัยครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์ ดังนี้ 1) เพื่อทราบองค์ประกอบสมรรถนะของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาในกิจกรรม อย.น้อยด้านอาหารและยา 2) เพื่อทราบพจนานุกรมสมรรถนะของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาในกิจกรรม อย.น้อยด้านอาหารและยา 3) เพื่อทราบแนวทางการบริหารเพื่อให้เกิดสมรรถนะของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาในกิจกรรม อย.น้อย ด้านอาหารและยา กลุ่มตัวอย่างในการวิจัย คือ โรงเรียนมัธยมศึกษาที่ดำเนินงานโครงการ อย.น้อย ผ่านเกณฑ์มาตรฐานโรงเรียน อย.น้อย ระดับดีเยี่ยม โดยใช้โรงเรียน จำนวน 108 โรงเรียนผู้ให้ข้อมูลโรงเรียนละ 3 คน ประกอบด้วย 1) ผู้อำนวยการ จำนวน 1 คน 2) ครูที่ปรึกษาชมรม อย.น้อย จำนวน 1 คน 3) นักเรียนประธานแกนนำ อย.น้อย จำนวน 1 คน รวมทั้งสิ้น จำนวน 324 คนเป็นหน่วยวิเคราะห์ (unit of analysis) เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย มี 3 ฉบับ ฉบับแรกเป็นแบบสอบถามความคิดเห็น แบ่งออกเป็น 2 ตอน ประกอบด้วย ตอนที่ 1 สอบถามเกี่ยวกับสถานภาพส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถาม ตอนที่ 2 สอบถามเกี่ยวกับสมรรถนะของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาในกิจกรรมอย.น้อย ด้านอาหารและยา โดยมีลักษณะเป็น มาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับของ ลิเคิร์ต (Likert's Rating Scale) และฉบับที่ 2 เป็นแบบยืนยันพจนานุกรมสมรรถนะของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาในกิจกรรม อย.น้อย ด้านอาหารและยา และฉบับที่ 3 เป็นแบบสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้างเกี่ยวกับแนวทางการบริหารเพื่อให้นักเรียนระดับมัธยมศึกษาเกิดสมรรถนะด้านอาหารและยา สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ความถี่ (Frequency) ร้อยละ (Percentage) มัชฌิมเลขคณิต (\bar{x}) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) การวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยัน (Confirmatory Factor Analysis: CFA) และการวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis)

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยเรื่อง “พจนานุกรมสมรรถนะของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาในกิจกรรม อย.น้อย ด้านอาหารและยา” มีวัตถุประสงค์ประกอบสมรรถนะของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาในกิจกรรม อย.น้อยด้านอาหารและยา 2) เพื่อทราบพจนานุกรมสมรรถนะของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาในกิจกรรม อย.น้อยด้านอาหารและยา 3) เพื่อทราบแนวทางการบริหารเพื่อให้เกิดสมรรถนะของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาในกิจกรรม อย.น้อยด้านอาหารและยา ผู้วิจัยได้นำข้อมูลมาวิเคราะห์และเสนอผลการวิเคราะห์ โดยใช้ตารางประกอบคำบรรยาย แบ่งเป็น 3 ตอนดังรายละเอียดต่อไปนี้

ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์องค์ประกอบสมรรถนะของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาในกิจกรรม อย.น้อยด้านอาหารและยา

1.1 ผลการวิเคราะห์มาตรฐานโรงเรียน อย.น้อยที่เกี่ยวข้องกับสมรรถนะของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาในกิจกรรม อย.น้อยด้านอาหารและยา และสมรรถนะของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาในกิจกรรม อย.น้อยด้านอาหารและยา แต่ละตัวชี้วัดตามมาตรฐาน จากการประชุมกลุ่มย่อย

1.2 ผลการวิเคราะห์ระดับสมรรถนะของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาในกิจกรรม อย.น้อยด้านอาหารและยา

1.3 ผลการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยัน (Confirmatory Factor Analysis: CFA) สมรรถนะของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาในกิจกรรม อย.น้อยด้านอาหารและยา

ตอนที่ 2 ผลการสร้างพจนานุกรมสมรรถนะของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาในกิจกรรม อย.น้อย ด้านอาหารและยา

2.1 ผลการสร้างพจนานุกรมสมรรถนะของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาในกิจกรรม อย.น้อยด้านอาหารและยา

2.2 ผลการยืนยันการสร้างพจนานุกรมสมรรถนะของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาในกิจกรรม อย.น้อย ด้านอาหารและยา

ตอนที่ 3 ผลการวิเคราะห์แนวทางการบริหารเพื่อให้เกิดสมรรถนะของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาในกิจกรรม อย.น้อยด้านอาหารและยา

ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์องค์ประกอบสมรรถนะของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาในกิจกรรม

อย.น้อย ด้านอาหารและยา

1.1 ผลการศึกษาเกณฑ์มาตรฐานโรงเรียน อย.น้อยและสมรรถนะของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาในกิจกรรม อย.น้อยด้านอาหารและยา

จากการไปประชุมคณะกรรมการครูแกนนำ อย.น้อย ระดับประเทศ ระหว่างวันที่ 15 -16 ธันวาคม 2567 ผู้วิจัยได้นำเกณฑ์มาตรฐานโรงเรียน อย.น้อยเพื่อเข้าประชุมกลุ่มย่อย ซึ่งประกอบด้วยผู้เชี่ยวชาญที่ทำงาน อย.น้อยระดับประเทศทั้ง 5 คนและผู้วิจัย รวมจำนวนทั้งหมด 6 คน เพื่อร่วมกันพิจารณาเกณฑ์มาตรฐานโรงเรียน อย.น้อยว่ามาตรฐานใดเหมาะสมสำหรับส่งเสริมให้เกิดสมรรถนะของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาในกิจกรรม อย.น้อยด้านอาหารและยา ซึ่งเกณฑ์มาตรฐานโรงเรียน อย.น้อยมีทั้งหมด 7 มาตรฐาน และมีเกณฑ์มาตรฐานย่อย 56 ตัวชี้วัดดังต่อไปนี้

1. เกณฑ์มาตรฐานที่ 1 โครงสร้างชมรม / ชุมนุม และองค์ประกอบ มีเกณฑ์มาตรฐานย่อย ดังนี้
 - 1.1 มีชมรม / ชุมนุม อย.น้อย
 - 1.2 มีแกนนำ และสมาชิกอย่างน้อย 25 คน ต่อโรงเรียน โดยมาจากทุกระดับชั้น (กรณีโรงเรียนที่มีนักเรียนไม่ถึง 200 คน ให้มีสมาชิกอย่างน้อย 10 คน)
 - 1.3 มีคณะกรรมการชมรม และมีครูที่ปรึกษาชมรม / ชุมนุม
 - 1.4 มีแผนงานเป็นลายลักษณ์อักษร
 - 1.5 สมาชิกชมรม อย.น้อย มีส่วนร่วมในการวางแผนจัดกิจกรรม และมีผู้รับผิดชอบแต่ละกิจกรรมในแผนที่ชัดเจน
 - 1.6 มีการประชุมกรรมการ อย่างน้อยปีละ 2 ครั้ง และมีรายงานการประชุม
 - 1.7 มีการสรุปรายงานผลการดำเนินงานในแต่ละกิจกรรม
2. เกณฑ์มาตรฐานที่ 2 กิจกรรมเผยแพร่ ประชาสัมพันธ์ และรณรงค์
 - 2.1 การพูดหน้าเสาธง
 - 2.2 จัดเสียงตามสาย
 - 2.3 จัดป้ายนิเทศให้ความรู้ เช่น บอร์ด
 - 2.4 จัดทำเอกสารเผยแพร่
 - 2.5 จัดนิทรรศการ และแสดงผลงานนักเรียน อย.น้อยคุ้มครองผู้บริโภค
 - 2.6 เดินรณรงค์
 - 2.7 จัดรายการทีวีวงจรปิด
 - 2.8 เผยแพร่ ประชาสัมพันธ์ทาง Website
3. เกณฑ์มาตรฐานที่ 3 กิจกรรมด้านการตรวจสอบทั้งภายนอกและภายในโรงเรียน

- 3.1 ตรวจสอบฉลาก ภาชนะบรรจุ และการเก็บรักษาอาหาร
- 3.2 ตรวจสอบฉลาก ภาชนะบรรจุ และ การเก็บรักษายา
- 3.3 ตรวจสอบฉลาก ภาชนะบรรจุ และ การเก็บรักษาเครื่องสำอาง
- 3.4 ตรวจสอบฉลาก ภาชนะบรรจุ และการเก็บรักษาวัตถุอันตราย
- 3.5 ตรวจสอบคุณภาพอาหาร ด้านกายภาพ
- 3.6 ตรวจสอบคุณภาพยา ด้านกายภาพ
- 3.7 ตรวจสอบคุณภาพเครื่องสำอางด้านกายภาพ
- 3.8 ตรวจสอบโฆษณาผลิตภัณฑ์สุขภาพ
- 3.9 ตรวจสอบโดยใช้ชุดทดสอบ เช่น อาหาร ไอโอดีนในเกลือ สารไฮโดรควิโนนในเครื่องสำอาง
4. เกณฑ์มาตรฐานที่ 4 กิจกรรมส่งเสริมสุขภาพ
 - 4.1 สํารวจพฤติกรรมกรรมการบริโภคของนักเรียน
 - 4.2 ตรวจสอบสุขาภิบาลอาหาร
 - 4.3 ตรวจสอบความสะอาดของห้องนํ้า ห้องส้วมในโรงเรียน
 - 4.4 ตรวจสอบสภาพห้องพยาบาลและตู้ยา
 - 4.5 ตรวจสอบคุณภาพนํ้าดื่มในโรงเรียน
 - 4.6 ส่งเสริมให้มีอาหารเพื่อสุขภาพ
 - 4.7 ส่งเสริมการจัดทำโครงการแก้ไขปัญหาสุขภาพในโรงเรียน
 - 4.8 สํารวจ และดูแลสุขอนามัยนักเรียน
5. เกณฑ์มาตรฐานที่ 5 กิจกรรมบูรณาการสู่การเรียนการสอน
 - 5.1 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย
 - 5.2 กลุ่มสาระการเรียนรู้คณิตศาสตร์
 - 5.3 กลุ่มสาระการเรียนรู้วิทยาศาสตร์ และเทคโนโลยี
 - 5.4 กลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา
 - 5.5 กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษา และพลศึกษา
 - 5.6 กลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพ
 - 5.7 กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ
 - 5.8 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ
 - 5.9 กิจกรรมพัฒนาผู้เรียน (การดำเนินการขึ้นอยู่กับเนื้อหาสาระ และอย่างน้อยให้มีจัดการเรียนการสอน)
6. เกณฑ์มาตรฐานที่ 6 การสนับสนุนชมรม /ชุมนุม อย.น้อย

- 6.1 ผู้บริหารโรงเรียน
- 6.2 หน่วยงานต้นสังกัดของโรงเรียน
- 6.3 ผู้ปกครอง / ชุมชน
- 6.4 องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น
- 6.5 หน่วยงานสาธารณสุข
- 6.6 ผู้ประกอบการ
7. เกณฑ์มาตรฐานที่ 7 กิจกรรมพิเศษอื่น ๆ
 - 7.1 การสร้างเครือข่ายโรงเรียน อ ย.น้อย
 - 7.2 การขยายผลสู่ชุมชน
 - 7.3 กิจกรรม อ ย.น้อย สอนน้อง
 - 7.4 กิจกรรมเศรษฐกิจพอเพียง
 - 7.5 กิจกรรมรักษาสิ่งแวดล้อม
 - 7.6 กิจกรรมเกษตรปลอดสารพิษ
 - 7.7 กิจกรรมคุ้มครองสิทธิผู้บริโภค
 - 7.8 การสนับสนุนผู้ประกอบการในร้านอาหาร เช่น การให้ป้ายรางวัล
 - 7.9 กิจกรรมแลกเปลี่ยนเรียนรู้ในประเด็นสุขภาพ

เมื่อที่ประชุมพิจารณาเกณฑ์มาตรฐานทั้ง 7 แล้ว พบว่าเกณฑ์มาตรฐานที่ 1 เกณฑ์มาตรฐานที่ 2 เกณฑ์มาตรฐานที่ 5 เกณฑ์มาตรฐานที่ 6 และเกณฑ์มาตรฐานที่ 7 เป็นเกณฑ์มาตรฐานที่มีตัวชี้วัดเกี่ยวกับนโยบาย หรือการปฏิบัติของโรงเรียน ซึ่งที่ประชุมมีมติร่วมกันว่า มาตรฐานที่เหมาะสมสำหรับพิจารณาสมรรถนะนักเรียนมัธยมศึกษาในกิจกรรม อ ย.น้อยด้านอาหารและยา มี 2 เกณฑ์มาตรฐาน คือ เกณฑ์มาตรฐานที่ 3 กิจกรรมด้านการตรวจสอบทั้งภายนอกและภายในโรงเรียน มี 9 ตัวชี้วัด และเกณฑ์มาตรฐานที่ 4 กิจกรรมส่งเสริมสุขภาพ มี 8 ตัวชี้วัด หลังจากนั้นผู้วิจัยและผู้เชี่ยวชาญทั้ง 5 คน ร่วมกันกำหนดสมรรถนะนักเรียนตามตัวชี้วัดของแต่ละมาตรฐาน ซึ่งที่ประชุมกลุ่มย่อยได้พิจารณาร่วมกันว่า มาตรฐานที่ 3 กิจกรรมด้านการตรวจสอบทั้งภายนอกและภายในโรงเรียน และมาตรฐานที่ 4 กิจกรรมส่งเสริมสุขภาพ ควรมีสมรรถนะในแต่ละตัวชี้วัด ดังตารางที่ 3 และตารางที่ 4 ดังต่อไปนี้

เกณฑ์มาตรฐานที่ 3 กิจกรรมการตรวจสอบทั้งภายนอกและภายในโรงเรียน
 ตารางที่ 3 ผลการวิเคราะห์สมรรถนะในแต่ละตัวชี้วัดจากการประชุมกลุ่มย่อยของผู้เชี่ยวชาญและผู้วิจัย เกณฑ์มาตรฐานที่ 3

ข้อ ตัวแปร	ผู้เชี่ยวชาญ และผู้วิจัย	คนที่	คนที่	คนที่	คนที่	คนที่	ผู้วิจัย
		1	2	3	4	5	
3.1 ตรวจสอบฉลาก ภาชนะบรรจุและการเก็บรักษาอาหาร							
1	ความสามารถในการเรียนรู้	√	√	√	√		√
2	ความรับผิดชอบในงาน	√	√	√	√	√	√
3	การมุ่งเน้นความสำเร็จ	√		√	√	√	√
4	ความรู้ในการเป็นผู้ตรวจสอบ	√	√	√	√	√	√
5	การติดต่อประสานงาน	√	√	√	√	√	√
6	ความน่าเชื่อถือได้	√	√	√	√		√
7	การทำงานร่วมกับทีมงานอื่น	√	√	√	√	√	√
8	การตัดสินใจ	√	√	√	√	√	√
9	การติดตามงาน	√	√	√	√	√	√
10	การรวบรวมและวิเคราะห์ข้อมูล	√		√	√	√	√
11	การให้และการรับข้อมูลป้อนกลับ	√	√	√	√	√	√
12	การกำหนดเป้าหมาย	√	√	√	√		√
13	ความเป็นผู้นำ	√	√		√	√	√
14	ความเข้าใจในระบบและขั้นตอนการทำงาน	√	√	√	√	√	√
15	ความรู้ด้านเทคนิคเฉพาะงาน	√	√	√	√		√
16	การสื่อสารด้วยลายลักษณ์อักษร		√	√	√	√	
3.2 ตรวจสอบฉลาก ภาชนะบรรจุและการเก็บรักษายา							
1	ความสามารถในการเรียนรู้	√	√	√	√	√	√
2	ความรับผิดชอบในงาน	√	√	√	√	√	√
3	การมุ่งเน้นความสำเร็จ	√		√	√		√
4	ความรู้ในการเป็นผู้ตรวจสอบ	√	√	√	√	√	√
5	การติดต่อประสานงาน	√	√	√	√	√	√
6	ความน่าเชื่อถือได้	√	√	√	√		√

ตารางที่ 3 ผลการวิเคราะห์สมรรถนะในแต่ละตัวชี้วัดจากการประชุมกลุ่มย่อยของผู้เชี่ยวชาญและผู้วิจัย เกณฑ์มาตรฐานที่ 3 (ต่อ)

ข้อ	ผู้เชี่ยวชาญ และผู้วิจัย ตัวแปร	คนที่	คนที่	คนที่	คนที่	คนที่	ผู้วิจัย
		1	2	3	4	5	
7	การทำงานร่วมกับทีมงานอื่น	✓	✓	✓	✓		✓
8	การตัดสินใจ	✓	✓	✓	✓	✓	✓
9	การติดตามงาน	✓		✓	✓	✓	
10	การรวบรวมและวิเคราะห์ข้อมูล		✓	✓	✓	✓	
11	การให้และการรับข้อมูลป้อนกลับ	✓	✓	✓	✓	✓	✓
12	การกำหนดเป้าหมาย	✓	✓		✓	✓	✓
13	ความเป็นผู้นำ	✓	✓	✓		✓	✓
14	ความเข้าใจในระบบและขั้นตอนการทำงาน	✓	✓	✓	✓	✓	✓
15	ความรู้ด้านเทคนิคเฉพาะงาน	✓		✓	✓	✓	✓
16	การสื่อสารด้วยลายลักษณ์อักษร	✓	✓	✓	✓	✓	
3.3 ตรวจสอบฉลาก ภาชนะบรรจุและการเก็บรักษาเครื่องสำอาง							
1	ความสามารถในการเรียนรู้	✓	✓	✓	✓	✓	✓
2	ความรับผิดชอบในงาน	✓	✓	✓	✓	✓	✓
3	การมุ่งเน้นความสำเร็จ	✓	✓		✓		✓
4	ความรู้ในการเป็นผู้ตรวจสอบ	✓	✓	✓	✓	✓	✓
5	การติดต่อประสานงาน		✓	✓	✓	✓	
6	ความน่าเชื่อถือได้	✓	✓	✓	✓		✓
7	การทำงานร่วมกับทีมงานอื่น		✓	✓	✓	✓	✓
8	การตัดสินใจ	✓	✓	✓	✓	✓	✓
9	การติดตามงาน	✓	✓	✓	✓	✓	✓
10	การรวบรวมและวิเคราะห์ข้อมูล	✓	✓	✓	✓		✓
11	การให้และการรับข้อมูลป้อนกลับ		✓	✓	✓	✓	
12	การกำหนดเป้าหมาย	✓	✓	✓	✓	✓	✓
13	ความเป็นผู้นำ	✓	✓	✓	✓	✓	✓
14	ความเข้าใจในระบบและขั้นตอนการทำงาน	✓	✓	✓	✓	✓	✓

ตารางที่ 3 ผลการวิเคราะห์สมรรถนะในแต่ละตัวชี้วัดจากการประชุมกลุ่มย่อยของผู้เชี่ยวชาญและผู้วิจัย เกณฑ์มาตรฐานที่ 3 (ต่อ)

ข้อ	ผู้เชี่ยวชาญ และผู้วิจัย ตัวแปร	คนที่	คนที่	คนที่	คนที่	คนที่	ผู้วิจัย
		1	2	3	4	5	
15	ความรู้ด้านเทคนิคเฉพาะงาน	✓	✓	✓	✓	✓	✓
16	การสื่อสารด้วยลายลักษณ์อักษร	✓		✓	✓	✓	
3.4 ตรวจสอบฉลาก ภาชนะบรรจุและการเก็บรักษาวัตถุดิบ							
1	ความสามารถในการเรียนรู้	✓	✓	✓	✓	✓	✓
2	ความรับผิดชอบในงาน	✓	✓	✓	✓	✓	✓
3	การมุ่งเน้นความสำเร็จ	✓	✓	✓		✓	✓
4	ความรู้ในการเป็นผู้ตรวจสอบ	✓	✓	✓	✓	✓	✓
5	การติดต่อประสานงาน	✓		✓		✓	
6	ความน่าเชื่อถือได้		✓	✓	✓	✓	
7	การทำงานร่วมกับทีมงานอื่น	✓	✓		✓	✓	✓
8	การตัดสินใจ	✓	✓		✓	✓	✓
9	การติดตามงาน	✓	✓	✓	✓	✓	✓
10	การรวบรวมและวิเคราะห์ข้อมูล	✓	✓	✓	✓	✓	✓
11	การให้และการรับข้อมูลป้อนกลับ		✓	✓	✓	✓	
12	การกำหนดเป้าหมาย	✓	✓		✓	✓	✓
13	ความเป็นผู้นำ	✓		✓	✓	✓	✓
14	ความเข้าใจในระบบและขั้นตอนการทำงาน	✓	✓	✓	✓	✓	✓
15	ความรู้ด้านเทคนิคเฉพาะงาน	✓	✓	✓	✓		✓
16	การสื่อสารด้วยลายลักษณ์อักษร		✓	✓	✓	✓	✓
3.5 ตรวจสอบคุณภาพอาหารด้านกายภาพ							
1	ความสามารถในการเรียนรู้	✓	✓	✓	✓	✓	✓
2	การมุ่งเน้นความสำเร็จ	✓	✓	✓	✓		✓
3	ความรู้ในการเป็นผู้ตรวจสอบ	✓	✓	✓	✓	✓	✓
4	การสอนงานและพัฒนาผู้อื่น	✓	✓		✓	✓	✓
5	ความน่าเชื่อถือได้		✓	✓	✓	✓	
6	การรวบรวมและวิเคราะห์ข้อมูล	✓	✓		✓	✓	✓

ตารางที่ 3 ผลการวิเคราะห์สมรรถนะในแต่ละตัวชี้วัดจากการประชุมกลุ่มย่อยของผู้เชี่ยวชาญและผู้วิจัย เกณฑ์มาตรฐานที่ 3 (ต่อ)

ข้อ	ผู้เชี่ยวชาญ และผู้วิจัย	คนที่					ผู้วิจัย
		1	2	3	4	5	
	ตัวแปร						
7	ความใฝ่รู้	✓	✓	✓	✓		✓
8	ความเข้าใจในระบบและขั้นตอนการทำงาน	✓		✓	✓	✓	
9	การทำงานเป็นทีม		✓	✓	✓	✓	✓
10	ความรู้ด้านเทคนิคเฉพาะงาน	✓	✓	✓		✓	✓
3.6 ตรวจสอบคุณภาพด้านกายภาพ							
1	ความสามารถในการเรียนรู้	✓	✓	✓	✓	✓	✓
2	การมุ่งเน้นความสำเร็จ	✓		✓		✓	✓
3	ความรู้ในการเป็นผู้ตรวจสอบ		✓	✓	✓	✓	
4	การสอนงานและพัฒนาผู้อื่น	✓	✓		✓	✓	✓
5	ความน่าเชื่อถือได้	✓	✓		✓	✓	✓
6	การรวบรวมและวิเคราะห์ข้อมูล	✓	✓	✓	✓	✓	✓
7	ความใฝ่รู้	✓	✓	✓	✓	✓	✓
8	ความเข้าใจในระบบและขั้นตอนการทำงาน		✓	✓	✓	✓	✓
9	การทำงานเป็นทีม	✓	✓		✓	✓	✓
10	ความรู้ด้านเทคนิคเฉพาะงาน	✓		✓	✓	✓	✓
3.7 ตรวจสอบคุณภาพเครื่องสำอางด้านกายภาพ							
1	ความสามารถในการเรียนรู้	✓	✓	✓	✓	✓	✓
2	การมุ่งเน้นความสำเร็จ	✓	✓	✓	✓		✓
3	ความรู้ในการเป็นผู้ตรวจสอบ	✓	✓	✓	✓	✓	✓
4	การสอนงานและพัฒนาผู้อื่น	✓	✓		✓	✓	✓
5	ความน่าเชื่อถือได้		✓	✓	✓	✓	✓
6	การรวบรวมและวิเคราะห์ข้อมูล	✓	✓		✓	✓	✓
7	ความใฝ่รู้		✓	✓	✓		✓
8	ความเข้าใจในระบบและขั้นตอนการทำงาน	✓	✓	✓	✓	✓	✓
9	การทำงานเป็นทีม		✓	✓	✓	✓	✓
10	ความรู้ด้านเทคนิคเฉพาะงาน	✓	✓	✓		✓	✓

ตารางที่ 3 ผลการวิเคราะห์สมรรถนะในแต่ละตัวชี้วัดจากการประชุมกลุ่มย่อยของผู้เชี่ยวชาญและผู้วิจัย เกณฑ์มาตรฐานที่ 3 (ต่อ)

ข้อ	ผู้เชี่ยวชาญ และผู้วิจัย ตัวแปร	คนที่	คนที่	คนที่	คนที่	คนที่	ผู้วิจัย
		1	2	3	4	5	
3.8 ตรวจสอบโฆษณาผลิตภัณฑ์สุขภาพ							
1	ความสามารถในการเรียนรู้	✓	✓	✓	✓	✓	✓
2	การมุ่งเน้นความสำเร็จ	✓		✓	✓		✓
3	ความรู้ในการเป็นผู้ตรวจสอบ	✓	✓	✓	✓	✓	✓
4	การสอนงานและพัฒนาผู้อื่น	✓	✓	✓	✓	✓	✓
5	ความน่าเชื่อถือได้	✓		✓	✓		✓
6	การรวบรวมและวิเคราะห์ข้อมูล	✓	✓	✓	✓	✓	✓
7	ความใฝ่รู้	✓	✓		✓	✓	✓
8	ความเข้าใจในระบบและขั้นตอนการทำงาน	✓	✓	✓	✓	✓	✓
9	การทำงานเป็นทีม	✓	✓		✓	✓	✓
10	ความรู้ด้านเทคนิคเฉพาะงาน	✓	✓	✓	✓		✓
3.9 ตรวจสอบโดยใช้ชุดทดสอบ เช่น อาหาร ไอโอดีนในเกลือ สารไฮโดรควิโนนในเครื่องสำอาง							
1	ความสามารถในการเรียนรู้	✓	✓	✓	✓	✓	✓
2	การมุ่งเน้นความสำเร็จ	✓		✓		✓	✓
3	ความรู้ในการเป็นผู้ตรวจสอบ		✓	✓	✓	✓	✓
4	การสอนงานและพัฒนาผู้อื่น	✓	✓		✓		✓
5	ความน่าเชื่อถือได้		✓		✓	✓	✓
6	การรวบรวมและวิเคราะห์ข้อมูล	✓	✓	✓	✓	✓	✓
7	ความใฝ่รู้	✓	✓		✓	✓	✓
8	ความเข้าใจในระบบและขั้นตอนการทำงาน	✓	✓	✓	✓	✓	✓
9	การทำงานเป็นทีม	✓	✓		✓	✓	✓
10	ความรู้ด้านเทคนิคเฉพาะงาน	✓	✓	✓	✓	✓	✓

จากตารางที่ 3 ผู้เชี่ยวชาญทำงาน อย.น้อยระดับประเทศทั้ง 5 คนและผู้วิจัย ได้สรุปสมรรถนะของเกณฑ์มาตรฐานที่ 3 ในแต่ละตัวชี้วัดย่อยทั้งหมด 9 ตัวชี้วัด สรุปได้ดังนี้ ตัวชี้วัดที่ 3.1 ตรวจสอบฉลาก ภาชนะบรรจุและการเก็บรักษาอาหารมีจำนวน 16 สมรรถนะ ตัวชี้วัดที่ 3.2

ตรวจสอบฉลาก ภาชนะบรรจุและการเก็บรักษา ยา มีจำนวน 16 สมรรถนะ ตัวชี้วัดที่ 3.3 ตรวจสอบฉลาก ภาชนะบรรจุและการเก็บรักษาเครื่องสำอาง มีจำนวน 16 สมรรถนะ ตัวชี้วัดที่ 3.4 ตรวจสอบฉลาก ภาชนะบรรจุและการเก็บรักษาวัตถุอันตราย มีจำนวน 16 สมรรถนะ ตัวชี้วัดที่ 3.5 ตรวจสอบคุณภาพอาหารด้านกายภาพ มีจำนวน 10 สมรรถนะ ตัวชี้วัดที่ 3.6 ตรวจสอบคุณภาพยาด้านกายภาพ มีจำนวน 10 สมรรถนะ ตัวชี้วัดที่ 3.7 ตรวจสอบคุณภาพเครื่องสำอางด้านกายภาพ มีจำนวน 10 สมรรถนะ ตัวชี้วัดที่ 3.8 ตรวจสอบโฆษณาผลิตภัณฑ์สุขภาพ มีจำนวน 10 สมรรถนะ และตัวชี้วัดที่ 3.9 ตรวจสอบโดยใช้ชุดทดสอบ เช่น อาหาร ไอโอดีนในเกลือ สารไฮโดรควิโนนในเครื่องสำอาง มีจำนวน 10 สมรรถนะ รวมสมรรถนะทั้งสิ้นจำนวน 9 ตัวชี้วัด จำนวน 114 สมรรถนะ

เกณฑ์มาตรฐานที่ 4 กิจกรรมส่งเสริมสุขภาพ

ตารางที่ 4 ผลการวิเคราะห์สมรรถนะในแต่ละตัวชี้วัดจากการประชุมกลุ่มย่อยของผู้เชี่ยวชาญและผู้วิจัย เกณฑ์มาตรฐานที่ 4

ข้อ	ตัวแปร	ผู้เชี่ยวชาญ และผู้วิจัย					ผู้วิจัย
		คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5	
4.1 สํารวจพฤติกรรมการบริโภคอาหารของนักเรียน							
1	ความสามารถในการเรียนรู้	√	√	√	√	√	√
2	ความรู้ในการเป็นผู้ตรวจสอบ	√	√	√	√	√	√
3	การรวบรวมและวิเคราะห์ข้อมูล	√		√	√	√	√
4	การให้และการรับข้อมูลป้อนกลับ		√	√	√		√
5	การกำหนดเป้าหมาย	√	√	√	√	√	√
6	การวางแผนงานและการจัดการ	√	√	√	√		√
7	การทำงานเป็นทีม	√		√	√	√	√
4.2 ตรวจสอบสุขาภิบาลอาหารในโรงเรียน							
1	ความสามารถในการเรียนรู้	√	√	√	√	√	√
2	ความรู้ในการเป็นผู้ตรวจสอบ	√	√	√	√	√	√
3	การรวบรวมและวิเคราะห์ข้อมูล	√		√	√	√	√
4	การให้และการรับข้อมูลป้อนกลับ		√	√	√		√
5	การกำหนดเป้าหมาย	√	√		√	√	√
6	การวางแผนงานและการจัดการ	√	√	√	√	√	√
7	การทำงานเป็นทีม	√		√	√	√	√

ตารางที่ 4 ผลการวิเคราะห์สมรรถนะในแต่ละตัวชี้วัดจากการประชุมกลุ่มย่อยของผู้เชี่ยวชาญและผู้วิจัย เกณฑ์มาตรฐานที่ 4 (ต่อ)

ข้อ	ผู้เชี่ยวชาญ และผู้วิจัย	คน					ผู้วิจัย
		1	2	3	4	5	
4.3 ตรวจสอบความสะอาดของห้องน้ำ ห้องส้วมในโรงเรียน							
1	ความสามารถในการเรียนรู้	✓	✓	✓	✓	✓	✓
2	ความรู้ในการเป็นผู้ตรวจสอบ	✓	✓	✓	✓	✓	✓
3	การรวบรวมและวิเคราะห์ข้อมูล	✓		✓	✓	✓	✓
4	การให้และการรับข้อมูลป้อนกลับ		✓	✓	✓		✓
5	การกำหนดเป้าหมาย	✓	✓	✓	✓	✓	✓
6	การวางแผนงานและการจัดการ	✓	✓	✓	✓	✓	✓
7	การทำงานเป็นทีม	✓		✓	✓	✓	✓
4.4 ตรวจสอบสภาพห้องพยาบาลและตู้ยา							
1	ความสามารถในการเรียนรู้	✓	✓	✓	✓	✓	✓
2	ความรู้ในการเป็นผู้ตรวจสอบ	✓	✓	✓	✓	✓	✓
3	การรวบรวมและวิเคราะห์ข้อมูล	✓		✓	✓	✓	✓
4	การให้และการรับข้อมูลป้อนกลับ	✓	✓	✓	✓		
5	การกำหนดเป้าหมาย	✓	✓	✓	✓	✓	✓
6	การวางแผนงานและการจัดการ	✓		✓	✓		✓
7	การทำงานเป็นทีม	✓		✓	✓	✓	✓
4.5 ตรวจสอบคุณภาพน้ำดื่มในโรงเรียน							
1	ความสามารถในการเรียนรู้	✓	✓	✓	✓	✓	✓
2	ความรู้ในการเป็นผู้ตรวจสอบ	✓	✓	✓	✓	✓	✓
3	การรวบรวมและวิเคราะห์ข้อมูล	✓		✓	✓	✓	✓
4	การให้และการรับข้อมูลป้อนกลับ		✓	✓	✓		✓
5	การกำหนดเป้าหมาย	✓	✓		✓	✓	✓
6	การวางแผนงานและการจัดการ	✓	✓	✓	✓	✓	✓
7	การทำงานเป็นทีม	✓		✓	✓	✓	✓
4.6 ส่งเสริมให้มีอาหารเพื่อสุขภาพ							
1	ความสามารถในการเรียนรู้	✓	✓	✓	✓	✓	✓

ตารางที่ 4 ผลการวิเคราะห์สมรรถนะในแต่ละตัวชี้วัดจากการประชุมกลุ่มย่อยของผู้เชี่ยวชาญและผู้วิจัย เกณฑ์มาตรฐานที่ 4 (ต่อ)

ข้อ	ผู้เชี่ยวชาญ และผู้วิจัย ตัวแปร	คนที่	คนที่	คนที่	คนที่	คนที่	ผู้วิจัย
		1	2	3	4	5	
2	การให้และการรับข้อมูลป้อนกลับ	✓	✓	✓	✓	✓	✓
3	การกำหนดเป้าหมาย	✓		✓	✓	✓	✓
4	การทำงานเป็นทีม		✓	✓	✓		✓
5	ความรับผิดชอบในงาน	✓	✓	✓	✓	✓	✓
6	การมุ่งเน้นความสำเร็จ		✓	✓	✓	✓	
7	การแสวงหาข้อมูล	✓		✓	✓	✓	✓
8	การบริหารจัดการงาน	✓	✓	✓	✓	✓	✓
9	ความคิดเชิงเหตุผล	✓	✓	✓	✓	✓	✓
10	ความรู้ในด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ	✓		✓	✓	✓	✓
11	การมุ่งเน้นที่ผลลัพธ์	✓	✓	✓	✓		
12	ทักษะในการบริหารเวลา	✓	✓	✓	✓	✓	✓
4.7 ส่งเสริมการจัดทำโครงการแก้ปัญหาสุขภาพในโรงเรียน							
1	ความสามารถในการเรียนรู้	✓	✓	✓	✓	✓	✓
2	การให้และการรับข้อมูลป้อนกลับ	✓	✓	✓	✓	✓	✓
3	การกำหนดเป้าหมาย	✓		✓	✓	✓	✓
4	การทำงานเป็นทีม		✓	✓	✓		✓
5	ความรับผิดชอบในงาน	✓	✓		✓	✓	✓
6	การมุ่งเน้นความสำเร็จ	✓	✓	✓	✓	✓	✓
7	การแสวงหาข้อมูล	✓		✓	✓	✓	✓
8	การบริหารจัดการงาน	✓	✓	✓	✓	✓	✓
9	ความคิดเชิงเหตุผล	✓	✓	✓	✓	✓	✓
10	ความรู้ในด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ	✓		✓	✓	✓	✓
11	การมุ่งเน้นที่ผลลัพธ์		✓	✓	✓		✓
12	ทักษะในการบริหารเวลา	✓	✓	✓	✓	✓	✓
4.8 สํารวจ และดูแลสุขอนามัย							
1	ความสามารถในการเรียนรู้	✓	✓	✓	✓	✓	✓

ตารางที่ 4 ผลการวิเคราะห์สมรรถนะในแต่ละตัวชี้วัดจากการประชุมกลุ่มย่อยของผู้เชี่ยวชาญและผู้วิจัย เกณฑ์มาตรฐานที่ 4 (ต่อ)

ข้อ	ผู้เชี่ยวชาญ และผู้วิจัย ตัวแปร	คนที่	คนที่	คนที่	คนที่	คนที่	ผู้วิจัย
		1	2	3	4	5	
2	การให้และการรับข้อมูลป้อนกลับ	✓	✓	✓	✓	✓	✓
3	การกำหนดเป้าหมาย	✓		✓	✓	✓	✓
4	การทำงานเป็นทีม		✓	✓	✓		✓
5	ความรับผิดชอบในงาน	✓	✓		✓	✓	✓
6	การมุ่งเน้นความสำเร็จ	✓	✓	✓	✓	✓	✓
7	การแสวงหาข้อมูล	✓		✓	✓	✓	✓
8	การบริหารจัดการงาน	✓	✓	✓	✓	✓	✓
9	ความคิดเชิงเหตุผล	✓	✓	✓	✓	✓	✓
10	ความรู้ในด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ	✓		✓	✓	✓	✓
11	การมุ่งเน้นที่ผลลัพธ์	✓	✓	✓	✓		
12	ทักษะในการบริหารเวลา	✓	✓	✓	✓	✓	✓

จากตารางที่ 4 ผู้เชี่ยวชาญทำงาน อย.น้อยระดับประเทศทั้ง 5 คนและผู้วิจัย ได้สรุปสมรรถนะของเกณฑ์มาตรฐานที่ 4 แต่ละตัวชี้วัดของเกณฑ์มาตรฐานที่ 4 ในแต่ละตัวชี้วัดย่อยทั้งหมด 8 ตัวชี้วัด สรุปได้ดังนี้ สรุปได้ดังนี้ ตัวชี้วัดที่ 4.1 สสำรวจพฤติกรรมการบริโภคอาหารของนักเรียนมีจำนวน 7 สมรรถนะ ตัวชี้วัดที่ 4.2 ตรวจสอบฉลาก ตรวจสอบสุขาภิบาลอาหารในโรงเรียน มีจำนวน 7 สมรรถนะ ตัวชี้วัดที่ 4.3 ตรวจสอบความสะอาดของห้องน้ำ ห้องส้วมในโรงเรียน มีจำนวน 7 สมรรถนะ ตัวชี้วัดที่ 4.4 ตรวจสอบสภาพห้องพยาบาลและตู้ยา มีจำนวน 7 สมรรถนะ ตัวชี้วัดที่ 4.5 ตรวจสอบคุณภาพน้ำดื่มในโรงเรียน มีจำนวน 7 สมรรถนะ ตัวชี้วัดที่ 4.6 ส่งเสริมให้มีอาหารเพื่อสุขภาพ มีจำนวน 12 สมรรถนะ ตัวชี้วัดที่ 4.7 ส่งเสริมการจัดทำโครงการแก้ปัญหาสุขภาพในโรงเรียน มีจำนวน 12 สมรรถนะ และตัวชี้วัดที่ 4.8 สสำรวจ และดูแลสุขอนามัย มีจำนวน 12 สมรรถนะ

ข้อค้นพบจากตารางที่ 3 และตารางที่ 4 ได้สมรรถนะตามเกณฑ์มาตรฐานที่ 3 จำนวน 114 สมรรถนะ และสมรรถนะตามเกณฑ์มาตรฐานที่ 4 จำนวน 71 สมรรถนะ รวมทั้งหมดจำนวน 185 สมรรถนะ แล้วจึงนำไปมาสร้างแบบสอบถามความคิดเห็น โดยให้ผู้เชี่ยวชาญชุดเดิมตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหา (content validity) เพื่อนำแบบสอบถามฉบับสมบูรณ์ไปเก็บข้อมูลกับกลุ่มตัวอย่างต่อไป

1.2 ผลการวิเคราะห์ระดับสมรรถนะของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาในกิจกรรม อย.น้อยด้านอาหารและยา

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลสถานภาพส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถาม การวิเคราะห์ข้อมูลสถานภาพส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถาม เมื่อจำแนกตามเพศ อายุ ระดับการศึกษาสูงสุด ตำแหน่งหน้าที่ปัจจุบัน โดยการแจกแจงความถี่ (Frequency) และร้อยละ(Percentage) ผู้วิจัยเก็บข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างจำนวน 324 คน คิดเป็นร้อยละ 100 รายละเอียดดังตารางที่ 5

ตารางที่ 5 สถานภาพส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถาม

ข้อ	สถานภาพส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถาม	รวม	
		จำนวน	ร้อยละ
1	เพศ		
	- ชาย	110	33.95
	- หญิง	214	66.05
	รวม	324	100.00
2	อายุ		
	- 11 – 15 ปี	67	20.68
	- 15 – 20 ปี	41	12.65
	- 21 – 25 ปี	6	1.85
	- 26 – 30 ปี	35	10.80
	- 31 – 35 ปี	73	22.53
	- มากกว่า 35 ปี	102	31.49
	รวม	324	100.00
3	ระดับการศึกษา		
	- มัธยมศึกษาตอนต้น	67	20.68
	- มัธยมศึกษาตอนปลาย	41	12.65
	- ปริญญาตรี	73	22.53
	- ปริญญาโท	140	43.21
	- ปริญญาเอก	3	0.93
	รวม	324	100.00

ตารางที่ 5 สถานภาพส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถาม (ต่อ)

ข้อ	สถานภาพส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถาม	รวม	
		จำนวน	ร้อยละ
4	ตำแหน่งหน้าที่ปัจจุบัน		
	- ผู้บริหารสถานศึกษา	108	33.33
	- ครูที่ปรึกษาชมรม อย.น้อย	108	33.33
	- นักเรียนประธานชมรม อย.น้อย	108	33.34
	รวม	324	100.00

จากตารางที่ 5 พบว่า มีผู้ตอบแบบสอบถามในการวิจัยครั้งนี้ทั้งสิ้น 324 คน ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง จำนวน 214 คน คิดเป็นร้อยละ 66.05 เป็นเพศชายจำนวน 110 คน คิดเป็นร้อยละ 33.95 ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนมากมีอายุ 35 ปีขึ้นไป จำนวน 102 คน คิดเป็นร้อยละ 31.49 และรองลงมาคือ อายุระหว่าง 31-35 ปี จำนวน 73 คน คิดเป็นร้อยละ 22.53 อายุอยู่ระหว่าง 11-15 ปี มีจำนวน 67 คน คิดเป็นร้อยละ 20.68 อายุอยู่ระหว่าง 15-20 ปี จำนวน 41 คน คิดเป็นร้อยละ 12.65 อายุ 26-30 ปีจำนวน 35 คน คิดเป็นร้อยละ 10.80 ตามลำดับ และอายุระหว่าง 21-25 ปี มีจำนวนน้อยที่สุด จำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 1.85 ด้านระดับการศึกษา สูงสุดส่วนใหญ่มีระดับการศึกษา ระดับปริญญาโทมากที่สุด จำนวน 140 คน คิดเป็นร้อยละ 43.21 และระดับการศึกษาปริญญาตรี จำนวน 73 คน คิดเป็นร้อยละ 22.53 และระดับปริญญาเอกมีน้อยที่สุดจำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 0.93

ผลการวิเคราะห์ระดับสมรรถนะของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาในกิจกรรม อย.น้อยด้านอาหารและยาพิจารณาจากค่ามัชฌิมเลขคณิต ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) รายละเอียดดัง ตารางที่ 6 และตารางที่ 7

ตารางที่ 6 ค่ามัชฌิมเลขคณิต (\bar{X}) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และระดับสมรรถนะของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาในกิจกรรม อย.น้อย ด้านอาหารและยา เกณฑ์มาตรฐานที่ 3 กิจกรรมด้านการตรวจสอบ ทั้งภายนอกและภายในโรงเรียน

(n = 324)

ข้อ	สมรรถนะของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาในกิจกรรม อย.น้อย ด้านอาหารและยา	\bar{X}	S.D.	ระดับความเห็นด้วยว่าเป็นสมรรถนะ
3.1 ตรวจสอบฉลาก ภาชนะบรรจุและการเก็บรักษาอาหาร				
1	ความสามารถในการเรียนรู้	4.55	0.49	มากที่สุด
2	ความรับผิดชอบในงาน	4.61	0.48	มากที่สุด
3	การมุ่งเน้นความสำเร็จ	4.57	0.53	มากที่สุด
4	ความรู้ในการเป็นผู้ตรวจสอบ	4.62	0.49	มากที่สุด
5	การติดต่อประสานงาน	4.54	0.62	มากที่สุด
6	ความน่าเชื่อถือได้	4.60	0.53	มากที่สุด
7	การทำงานร่วมกับทีมงานอื่น	4.59	0.53	มากที่สุด
8	การตัดสินใจ	4.61	0.49	มากที่สุด
9	การติดตามงาน	4.56	0.53	มากที่สุด
10	การรวบรวมและวิเคราะห์ข้อมูล	4.56	0.50	มากที่สุด
11	การให้และการรับข้อมูลป้อนกลับ	4.53	0.57	มากที่สุด
12	การกำหนดเป้าหมาย	4.59	0.53	มากที่สุด
13	ความเป็นผู้นำ	4.60	0.53	มากที่สุด
14	ความเข้าใจในระบบและขั้นตอนการทำงาน	4.60	0.53	มากที่สุด
15	ความรู้ด้านเทคนิคเฉพาะงาน	4.56	0.50	มากที่สุด
16	การสื่อสารด้วยลายลักษณ์อักษร	4.60	0.50	มากที่สุด
3.2 การตรวจสอบฉลาก ภาชนะบรรจุและการเก็บรักษายา				
1	ความสามารถในการเรียนรู้	4.61	0.49	มากที่สุด
2	ความรับผิดชอบในงาน	4.66	0.48	มากที่สุด
3	การมุ่งเน้นความสำเร็จ	4.62	0.49	มากที่สุด
4	ความรู้ในการเป็นผู้ตรวจสอบ	4.62	0.49	มากที่สุด
5	การติดต่อประสานงาน	4.60	0.53	มากที่สุด
6	ความน่าเชื่อถือได้	4.63	0.48	มากที่สุด

ตารางที่ 6 ค่ามัชฌิมเลขคณิต (\bar{X}) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และระดับสมรรถนะของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาในกิจกรรม อย.น้อย ด้านอาหารและยา เกณฑ์มาตรฐานที่ 3 กิจกรรมด้านการตรวจสอบ ทั้งภายนอกและภายในโรงเรียน (ต่อ)

(n = 324)

ข้อ	สมรรถนะของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาในกิจกรรม อย.น้อย ด้านอาหารและยา	\bar{X}	S.D.	ระดับความเห็นด้วยว่าเป็นสมรรถนะ
7	การทำงานร่วมกับทีมงานอื่น	4.62	0.52	มากที่สุด
8	การตัดสินใจ	4.60	0.49	มากที่สุด
9	การติดตามงาน	4.60	0.53	มากที่สุด
10	การรวบรวมและวิเคราะห์ข้อมูล	4.57	0.53	มากที่สุด
11	การให้และการรับข้อมูลป้อนกลับ	4.53	0.50	มากที่สุด
12	การกำหนดเป้าหมาย	4.60	0.53	มากที่สุด
13	ความเป็นผู้นำ	4.65	0.48	มากที่สุด
14	ความเข้าใจในระบบและขั้นตอนการทำงาน	4.60	0.49	มากที่สุด
15	ความรู้ด้านเทคนิคเฉพาะงาน	4.55	0.53	มากที่สุด
16	การสื่อสารด้วยลายลักษณ์อักษร	4.64	0.55	มากที่สุด
3.3 ตรวจสอบฉลาก ภาชนะบรรจุและการเก็บรักษาเครื่องสำอาง				
1	ความสามารถในการเรียนรู้	4.65	0.48	มากที่สุด
2	ความรับผิดชอบในงาน	4.64	0.52	มากที่สุด
3	การมุ่งเน้นความสำเร็จ	4.59	0.53	มากที่สุด
4	ความรู้ในการเป็นผู้ตรวจสอบ	4.60	0.53	มากที่สุด
5	การติดต่อประสานงาน	4.58	0.53	มากที่สุด
6	ความน่าเชื่อถือได้	4.59	0.53	มากที่สุด
7	การทำงานร่วมกับทีมงานอื่น	4.60	0.49	มากที่สุด
8	การตัดสินใจ	4.62	0.49	มากที่สุด
9	การติดตามงาน	4.60	0.49	มากที่สุด
10	การรวบรวมและวิเคราะห์ข้อมูล	4.65	0.52	มากที่สุด
11	การให้และการรับข้อมูลป้อนกลับ	4.55	0.52	มากที่สุด
12	การกำหนดเป้าหมาย	4.64	0.70	มากที่สุด
13	ความเป็นผู้นำ	4.64	0.48	มากที่สุด

ตารางที่ 6 ค่ามัชฌิมเลขคณิต (\bar{X}) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และระดับสมรรถนะของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาในกิจกรรม อย.น้อย ด้านอาหารและยา เกณฑ์มาตรฐานที่ 3 กิจกรรมด้านการตรวจสอบ ทั้งภายนอกและภายในโรงเรียน (ต่อ)

(n = 324)

ข้อ	สมรรถนะของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาในกิจกรรม อย.น้อย ด้านอาหารและยา	\bar{X}	S.D.	ระดับความเห็นด้วยว่าเป็นสมรรถนะ
14	ความเข้าใจในระบบและขั้นตอนการทำงาน	4.61	0.49	มากที่สุด
15	ความรู้ด้านเทคนิคเฉพาะงาน	4.59	0.49	มากที่สุด
16	การสื่อสารด้วยลายลักษณ์อักษร	4.64	0.48	มากที่สุด
3.4 ตรวจสอบฉลาก ภาชนะบรรจุและการเก็บรักษาวัตถุดิบทราย				
1	ความสามารถในการเรียนรู้	4.65	0.48	มากที่สุด
2	ความรับผิดชอบในงาน	4.67	0.47	มากที่สุด
3	การมุ่งเน้นความสำเร็จ	4.59	0.53	มากที่สุด
4	ความรู้ในการเป็นผู้ตรวจสอบ	4.62	0.49	มากที่สุด
5	การติดต่อประสานงาน	4.57	0.53	มากที่สุด
6	ความน่าเชื่อถือได้	4.64	0.48	มากที่สุด
7	การทำงานร่วมกับทีมงานอื่น	4.61	0.52	มากที่สุด
8	การตัดสินใจ	4.60	0.49	มากที่สุด
9	การติดตามงาน	4.64	0.48	มากที่สุด
10	การรวบรวมและวิเคราะห์ข้อมูล	4.62	0.49	มากที่สุด
11	การให้และการรับข้อมูลป้อนกลับ	4.64	0.49	มากที่สุด
12	การกำหนดเป้าหมาย	4.62	0.48	มากที่สุด
13	ความเป็นผู้นำ	4.63	0.48	มากที่สุด
14	ความเข้าใจในระบบและขั้นตอนการทำงาน	4.66	0.47	มากที่สุด
15	ความรู้ด้านเทคนิคเฉพาะงาน	4.58	0.53	มากที่สุด
16	การสื่อสารด้วยลายลักษณ์อักษร	4.60	0.49	มากที่สุด
3.5 ตรวจสอบคุณภาพอาหารด้านกายภาพ				
1	ความสามารถในการเรียนรู้	4.65	0.48	มากที่สุด
2	การมุ่งเน้นความสำเร็จ	4.67	0.47	มากที่สุด
3	ความรู้ในการเป็นผู้ตรวจสอบ	4.57	0.50	มากที่สุด

ตารางที่ 6 ค่ามัธยเทศ (\bar{X}) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และระดับสมรรถนะของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาในกิจกรรม อย.น้อย ด้านอาหารและยา เกณฑ์มาตรฐานที่ 3 กิจกรรมด้านการตรวจสอบ ทั้งภายนอกและภายในโรงเรียน (ต่อ)

(n = 324)

ข้อ	สมรรถนะของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาในกิจกรรม อย.น้อย ด้านอาหารและยา	\bar{X}	S.D.	ระดับความเห็นด้วยว่าเป็นสมรรถนะ
4	การสอนงานและพัฒนาผู้อื่น	4.60	0.53	มากที่สุด
5	ความน่าเชื่อถือได้	4.58	0.49	มากที่สุด
6	การรวบรวมและวิเคราะห์ข้อมูล	4.61	0.49	มากที่สุด
7	ความใฝ่รู้	4.61	0.49	มากที่สุด
8	ความเข้าใจในระบบและขั้นตอนการทำงาน	4.60	0.49	มากที่สุด
9	การทำงานเป็นทีม	4.65	0.48	มากที่สุด
10	ความรู้ด้านเทคนิคเฉพาะงาน	4.65	0.48	มากที่สุด
3.6 ตรวจสอบคุณภาพด้านกายภาพ				
1	ความสามารถในการเรียนรู้	4.66	0.48	มากที่สุด
2	การมุ่งมั่นความสำเร็จ	4.67	0.47	มากที่สุด
3	ความรู้ในการเป็นผู้ตรวจสอบ	4.63	0.48	มากที่สุด
4	การสอนงานและพัฒนาผู้อื่น	4.65	0.48	มากที่สุด
5	ความน่าเชื่อถือได้	4.59	0.49	มากที่สุด
6	การรวบรวมและวิเคราะห์ข้อมูล	4.65	0.48	มากที่สุด
7	ความใฝ่รู้	4.62	0.49	มากที่สุด
8	ความเข้าใจในระบบและขั้นตอนการทำงาน	4.67	0.47	มากที่สุด
9	การทำงานเป็นทีม	4.69	0.50	มากที่สุด
10	ความรู้ด้านเทคนิคเฉพาะงาน	4.64	0.48	มากที่สุด
3.7 ตรวจสอบคุณภาพเครื่องสำอางด้านกายภาพ				
1	ความสามารถในการเรียนรู้	4.63	0.48	มากที่สุด
2	การมุ่งมั่นความสำเร็จ	4.69	0.47	มากที่สุด
3	ความรู้ในการเป็นผู้ตรวจสอบ	4.61	0.49	มากที่สุด
4	การสอนงานและพัฒนาผู้อื่น	4.64	0.48	มากที่สุด
5	ความน่าเชื่อถือได้	4.62	0.48	มากที่สุด

ตารางที่ 6 ค่ามัชฌิมเลขคณิต (\bar{X}) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และระดับสมรรถนะของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาในกิจกรรม อย.น้อย ด้านอาหารและยา เกณฑ์มาตรฐานที่ 3 กิจกรรมด้านการตรวจสอบ ทั้งภายนอกและภายในโรงเรียน (ต่อ)

(n = 324)

ข้อ	สมรรถนะของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาในกิจกรรม อย.น้อย ด้านอาหารและยา	\bar{X}	S.D.	ระดับความเห็นด้วยว่าเป็นสมรรถนะ
6	การรวบรวมและวิเคราะห์ข้อมูล	4.60	0.49	มากที่สุด
7	ความใฝ่รู้	4.62	0.49	มากที่สุด
8	ความเข้าใจในระบบและขั้นตอนการทำงาน	4.67	0.47	มากที่สุด
9	การทำงานเป็นทีม	4.68	0.47	มากที่สุด
10	ความรู้ด้านเทคนิคเฉพาะงาน	4.65	0.48	มากที่สุด
3.8 ตรวจสอบโฆษณาผลิตภัณฑ์สุขภาพ				
1	ความสามารถในการเรียนรู้	4.62	0.49	มากที่สุด
2	การมุ่งเน้นความสำเร็จ	4.67	0.47	มากที่สุด
3	ความรู้ในการเป็นผู้ตรวจสอบ	4.58	0.49	มากที่สุด
4	การสอนงานและพัฒนาผู้อื่น	4.64	0.48	มากที่สุด
5	ความน่าเชื่อถือได้	4.64	0.48	มากที่สุด
6	การรวบรวมและวิเคราะห์ข้อมูล	4.62	0.49	มากที่สุด
7	ความใฝ่รู้	4.64	0.51	มากที่สุด
8	ความเข้าใจในระบบและขั้นตอนการทำงาน	4.64	0.48	มากที่สุด
9	การทำงานเป็นทีม	4.68	0.47	มากที่สุด
10	ความรู้ด้านเทคนิคเฉพาะงาน	4.70	0.46	มากที่สุด
3.9 ตรวจสอบโดยใช้ชุดทดสอบ เช่น อาหาร ไอโอดีนในเกลือ สารไฮโดรควิโนนในเครื่องสำอาง				
1	ความสามารถในการเรียนรู้	4.64	0.48	มากที่สุด
2	การมุ่งเน้นความสำเร็จ	4.69	0.46	มากที่สุด
3	ความรู้ในการเป็นผู้ตรวจสอบ	4.66	0.47	มากที่สุด
4	การสอนงานและพัฒนาผู้อื่น	4.67	0.47	มากที่สุด
5	ความน่าเชื่อถือได้	4.62	0.49	มากที่สุด
6	การรวบรวมและวิเคราะห์ข้อมูล	4.66	0.47	มากที่สุด
7	ความใฝ่รู้	4.68	0.47	มากที่สุด

ตารางที่ 6 ค่ามัชฌิมเลขคณิต (\bar{X}) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และระดับสมรรถนะของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาในกิจกรรม อย.น้อย ด้านอาหารและยา เกณฑ์มาตรฐานที่ 3 กิจกรรมด้านการตรวจสอบ ทั้งภายนอกและภายในโรงเรียน (ต่อ)

(n = 324)

ข้อ	สมรรถนะของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาในกิจกรรม อย.น้อย ด้านอาหารและยา	\bar{X}	S.D.	ระดับความเห็นด้วยว่าเป็นสมรรถนะ
8	ความเข้าใจในระบบและขั้นตอนการทำงาน	4.62	0.49	มากที่สุด
9	การทำงานเป็นทีม	4.63	0.48	มากที่สุด
10	ความรู้ด้านเทคนิคเฉพาะงาน	4.63	0.52	มากที่สุด

จากตารางที่ 6 พบว่า เกณฑ์มาตรฐานที่ 3 กิจกรรมด้านการตรวจสอบทั้งภายนอกและภายในโรงเรียน โดยตัวแปรต่างๆ มีค่ามัชฌิมเลขคณิต (\bar{X}) อยู่ระหว่าง 4.53 – 4.69 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) อยู่ระหว่าง 0.46 – 0.70 มีการกระจายของข้อมูลน้อย แสดงว่าผู้ตอบแบบสอบถามมีความคิดเห็นสอดคล้องไปในทิศทางเดียวกัน ตัวแปรที่มีค่ามัชฌิมเลขคณิต (\bar{x}) สูงสุดคือ ตัวชี้วัดที่ 3.9 ตรวจสอบโดยใช้ชุดทดสอบ เช่น อาหาร ไอโอดีนในเกลือ สารไฮโดรควิโนนในเครื่องสำอาง สมรรถนะการมุ่งเน้นความสำเร็จ (\bar{X}) = 4.69, S.D. = 0.46 ตัวชี้วัดที่ 3.7 ตรวจสอบคุณภาพเครื่องสำอางด้านกายภาพ สมรรถนะการมุ่งเน้นความสำเร็จ (\bar{X}) = 4.69, S.D. = 0.47 และตัวชี้วัดที่ 3.6 ตรวจสอบคุณภาพยาด้านกายภาพ สมรรถนะการทำงานเป็นทีม (\bar{X}) = 4.69, S.D. = 0.50) ตามลำดับ และตัวแปรที่มีค่ามัชฌิมเลขคณิต (\bar{X}) ต่ำสุด คือ ตัวชี้วัดที่ 3.1 ตรวจสอบฉลาก ภาชนะบรรจุและการเก็บรักษาอาหาร สมรรถนะการให้และการรับข้อมูลป้อนกลับ (\bar{X}) = 4.53, S.D. = 0.57) และตัวชี้วัดที่ 3.2 การตรวจสอบฉลาก ภาชนะบรรจุและการเก็บรักษายา สมรรถนะการให้และการรับข้อมูลป้อนกลับ (\bar{X}) = 4.53, S.D. = 0.50) เมื่อพิจารณาระดับความเห็นด้วยว่าเป็นสมรรถนะของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาในกิจกรรม อย.น้อยด้านอาหารและยาอยู่ในระดับมากที่สุดทั้งหมดมีจำนวน 114 ข้อ

ตารางที่ 7 ค่ามัชฌิมเลขคณิต (\bar{X}) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และระดับความเห็นด้วยว่าเป็นสมรรถนะของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาในกิจกรรม อย.น้อย ด้านอาหารและยา เกณฑ์มาตรฐานที่ 4 กิจกรรมส่งเสริมสุขภาพ

(n = 324)

ข้อ	สมรรถนะของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาในกิจกรรม อย.น้อย ด้านอาหารและยา	\bar{X}	S.D.	ระดับความเห็นด้วยว่าเป็นสมรรถนะ
4.1 สํารวจพฤติกรรมกรรมการบริโภคอาหารของนักเรียน				
1	ความสามารถในการเรียนรู้	4.67	0.47	มากที่สุด
2	ความรู้ในการเป็นผู้ตรวจสอบ	4.70	0.46	มากที่สุด
3	การรวบรวมและวิเคราะห์ข้อมูล	4.63	0.48	มากที่สุด
4	การให้และการรับข้อมูลป้อนกลับ	4.66	0.47	มากที่สุด
5	การกำหนดเป้าหมาย	4.64	0.48	มากที่สุด
6	การวางแผนงานและการจัดการ	4.67	0.50	มากที่สุด
7	การทำงานเป็นทีม	4.66	0.55	มากที่สุด
4.2 ตรวจสอบสุขาภิบาลอาหารในโรงเรียน				
1	ความสามารถในการเรียนรู้	4.65	0.51	มากที่สุด
2	ความรู้ในการเป็นผู้ตรวจสอบ	4.69	0.50	มากที่สุด
3	การรวบรวมและวิเคราะห์ข้อมูล	4.60	0.49	มากที่สุด
4	การให้และการรับข้อมูลป้อนกลับ	4.68	0.47	มากที่สุด
5	การกำหนดเป้าหมาย	4.65	0.48	มากที่สุด
6	การวางแผนงานและการจัดการ	4.66	0.47	มากที่สุด
7	การทำงานเป็นทีม	4.66	0.47	มากที่สุด
4.3 ตรวจสอบความสะอาดของห้องนํ้า ห้องส้วมในโรงเรียน				
1	ความสามารถในการเรียนรู้	4.70	0.49	มากที่สุด
2	ความรู้ในการเป็นผู้ตรวจสอบ	4.70	0.46	มากที่สุด
3	การรวบรวมและวิเคราะห์ข้อมูล	4.62	0.48	มากที่สุด
4	การให้และการรับข้อมูลป้อนกลับ	4.69	0.46	มากที่สุด
5	การกำหนดเป้าหมาย	4.65	0.52	มากที่สุด
6	การวางแผนงานและการจัดการ	4.67	0.47	มากที่สุด
7	การทำงานเป็นทีม	4.66	0.47	มากที่สุด

ตารางที่ 7 ค่ามัชฌิมเลขคณิต (\bar{X}) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และระดับความเห็นด้วยว่าเป็นสมรรถนะของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาในกิจกรรม อย.น้อย ด้านอาหารและยา เกณฑ์มาตรฐานที่ 4 กิจกรรมส่งเสริมสุขภาพ (ต่อ)

(n = 324)

ข้อ	สมรรถนะของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาในกิจกรรม อย.น้อย ด้านอาหารและยา	\bar{X}	S.D.	ระดับความเห็นด้วยว่าเป็นสมรรถนะ
4.4 ตรวจสอบสภาพห้องพยาบาลและตู้ยา				
1	ความสามารถในการเรียนรู้	4.65	0.48	มากที่สุด
2	ความรู้ในการเป็นผู้ตรวจสอบ	4.69	0.47	มากที่สุด
3	การรวบรวมและวิเคราะห์ข้อมูล	4.64	0.48	มากที่สุด
4	การให้และการรับข้อมูลป้อนกลับ	4.69	0.46	มากที่สุด
5	การกำหนดเป้าหมาย	4.63	0.48	มากที่สุด
6	การวางแผนงานและการจัดการ	4.65	0.48	มากที่สุด
7	การทำงานเป็นทีม	4.60	0.49	มากที่สุด
4.5 ตรวจสอบคุณภาพน้ำดื่มในโรงเรียน				
1	ความสามารถในการเรียนรู้	4.65	0.48	มากที่สุด
2	ความรู้ในการเป็นผู้ตรวจสอบ	4.69	0.47	มากที่สุด
3	การรวบรวมและวิเคราะห์ข้อมูล	4.63	0.48	มากที่สุด
4	การให้และการรับข้อมูลป้อนกลับ	4.69	0.46	มากที่สุด
5	การกำหนดเป้าหมาย	4.63	0.48	มากที่สุด
6	การวางแผนงานและการจัดการ	4.65	0.48	มากที่สุด
7	การทำงานเป็นทีม	4.61	0.49	มากที่สุด
4.6 ส่งเสริมให้มีอาหารเพื่อสุขภาพ				
1	ความสามารถในการเรียนรู้	4.65	0.48	มากที่สุด
2	การให้และการรับข้อมูลป้อนกลับ	4.65	0.48	มากที่สุด
3	การกำหนดเป้าหมาย	4.59	0.56	มากที่สุด
4	การทำงานเป็นทีม	4.66	0.51	มากที่สุด
5	ความรับผิดชอบในงาน	4.64	0.48	มากที่สุด
6	การมุ่งเน้นความสำเร็จ	4.68	0.47	มากที่สุด
7	การแสวงหาข้อมูล	4.61	0.49	มากที่สุด

ตารางที่ 7 ค่ามัชฌิมเลขคณิต (\bar{X}) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และระดับความเห็นด้วยว่าเป็นสมรรถนะของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาในกิจกรรม อย.น้อย ด้านอาหารและยา เกณฑ์มาตรฐานที่ 4 กิจกรรมส่งเสริมสุขภาพ (ต่อ)

(n = 324)

ข้อ	สมรรถนะของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาในกิจกรรม อย.น้อย ด้านอาหารและยา	\bar{X}	S.D.	ระดับความเห็นด้วยว่าเป็นสมรรถนะ
8	การบริหารจัดการงาน	4.65	0.48	มากที่สุด
9	ความคิดเชิงเหตุผล	4.60	0.53	มากที่สุด
10	ความรู้ในด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ	4.66	0.47	มากที่สุด
11	การมุ่งเน้นที่ผลลัพธ์	4.66	0.47	มากที่สุด
12	ทักษะในการบริหารเวลา	4.62	0.49	มากที่สุด
4.7 ส่งเสริมการจัดทำโครงการแก้ไขปัญหาสุขภาพในโรงเรียน				
1	ความสามารถในการเรียนรู้	4.66	0.47	มากที่สุด
2	การให้และการรับข้อมูลป้อนกลับ	4.65	0.48	มากที่สุด
3	การกำหนดเป้าหมาย	4.66	0.47	มากที่สุด
4	การทำงานเป็นทีม	4.70	0.46	มากที่สุด
5	ความรับผิดชอบในงาน	4.66	0.47	มากที่สุด
6	การมุ่งเน้นความสำเร็จ	4.68	0.47	มากที่สุด
7	การแสวงหาข้อมูล	4.61	0.49	มากที่สุด
8	การบริหารจัดการงาน	4.65	0.48	มากที่สุด
9	ความคิดเชิงเหตุผล	4.61	0.53	มากที่สุด
10	ความรู้ในด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ	4.66	0.47	มากที่สุด
11	การมุ่งเน้นที่ผลลัพธ์	4.69	0.46	มากที่สุด
12	ทักษะในการบริหารเวลา	4.65	0.48	มากที่สุด
4.8 สํารวจ และดูแลสุขอนามัย				
1	ความสามารถในการเรียนรู้	4.65	0.48	มากที่สุด
2	การให้และการรับข้อมูลป้อนกลับ	4.65	0.48	มากที่สุด
3	การกำหนดเป้าหมาย	4.56	0.48	มากที่สุด
4	การทำงานเป็นทีม	4.66	0.51	มากที่สุด
5	ความรับผิดชอบในงาน	4.64	0.48	มากที่สุด

ตารางที่ 7 ค่ามัชฌิมเลขคณิต (\bar{X}) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และระดับความเห็นด้วยว่าเป็นสมรรถนะของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาในกิจกรรม อย.น้อย ด้านอาหารและยา เกณฑ์มาตรฐานที่ 4 กิจกรรมส่งเสริมสุขภาพ (ต่อ)

(n = 324)

ข้อ	สมรรถนะของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาในกิจกรรม อย.น้อย ด้านอาหารและยา	\bar{X}	S.D.	ระดับความเห็นด้วยว่าเป็นสมรรถนะ
6	การมุ่งเน้นความสำเร็จ	4.68	0.47	มากที่สุด
7	การแสวงหาข้อมูล	4.61	0.49	มากที่สุด
8	การบริหารจัดการงาน	4.65	0.48	มากที่สุด
9	ความคิดเชิงเหตุผล	4.61	0.53	มากที่สุด
10	ความรู้ในด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ	4.66	0.47	มากที่สุด
11	การมุ่งเน้นที่ผลลัพธ์	4.66	0.47	มากที่สุด
12	ทักษะในการบริหารเวลา	4.62	0.49	มากที่สุด

จากตารางที่ 7 พบว่า โดยตัวแปรต่างๆ มีค่ามัชฌิมเลขคณิต (\bar{X}) อยู่ระหว่าง 4.56 – 4.70 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) อยู่ระหว่าง 0.46 – 0.56 มีการกระจายของข้อมูลน้อย แสดงว่าผู้ตอบแบบสอบถามมีความคิดเห็นสอดคล้องไปในทิศทางเดียวกัน ตัวแปรที่มีค่ามัชฌิมเลขคณิต (\bar{X}) สูงสุด 2 ตัวชี้วัด คือ ตัวชี้วัดที่ 4.1 สำรวจพฤติกรรมการบริโภคอาหารของนักเรียน สมรรถนะความรู้ในการเป็นผู้ตรวจสอบ (\bar{X}) = 4.70, S.D. = 0.46) และตัวชี้วัดที่ 4.7 ส่งเสริมการจัดทำโครงการแก้ไขปัญหาสุขภาพในโรงเรียน สมรรถนะการทำงานเป็นทีม (\bar{X}) = 4.70, S.D. = 0.46) รองลงมาคือ ตัวชี้วัดที่ 4.3 ตรวจสอบความสะอาดของห้องน้ำ ห้องส้วมในโรงเรียน สมรรถนะความสามารถในการเรียนรู้ (\bar{X}) = 4.70, S.D. = 0.49) ตัวแปรที่มีค่ามัชฌิมเลขคณิต (\bar{X}) ต่ำสุด คือ ตัวชี้วัดที่ 4.8 สำรวจ และดูแลสุขอนามัย สมรรถนะการกำหนดเป้าหมาย (\bar{X}) = 4.56, S.D. = 0.48) เมื่อพิจารณาระดับความเห็นด้วยว่าเป็นสมรรถนะของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาในกิจกรรม อย.น้อยด้านอาหารและยา อยู่ในระดับมากที่สุดทั้งหมดมีจำนวน 71 ข้อ

1.3 ผลการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยัน (Confirmatory Factor Analysis: CFA)

สมรรถนะของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาในกิจกรรม อย.น้อยด้านอาหารและยา

ผลการวิเคราะห์องค์ประกอบสมรรถนะของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาในกิจกรรม อย.น้อยด้านอาหารและยา ใช้การวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยัน (Confirmatory Factor Analysis: CFA) เพื่อตรวจสอบความสอดคล้องขององค์ประกอบสมรรถนะของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาในกิจกรรม

อย.น้อยด้านอาหารและยากับข้อมูลเชิงประจักษ์ โดยพิจารณาจากค่าดัชนีความกลมกลืนสอดคล้อง ผู้วิจัยใช้เกณฑ์ของ อาร์บักเกิล (Arbuckle)¹³⁵ รายละเอียดดังตารางที่ 9

ตารางที่ 8 ค่าดัชนีที่ใช้พิจารณาความกลมกลืนสอดคล้อง

ค่าสถิติวัดระดับความกลมกลืน	เกณฑ์การพิจารณา
1. ค่าไค - สแควร์สัมพัทธ์ (χ^2 / df)	< 3.00
2. ค่าไค - สแควร์ (Chi - square) (χ^2)	p - value > 0.05
3. ค่าดัชนีรากของค่าเฉลี่ยกำลังสองของส่วนเหลือ (RMR)	< 0.05
4. ค่าดัชนีวัดระดับความกลมกลืน (GFI)	> 0.90
5. ค่าดัชนีวัดระดับความกลมกลืนที่ปรับแล้ว (AGFI)	> 0.90
6. ค่าดัชนีวัดระดับความกลมกลืนเปรียบเทียบ (CFI)	≥ 0.95
7. ค่าดัชนีรากกำลังสองเฉลี่ยของความคลาดเคลื่อนในการประมาณค่า (RMSEA)	< 0.05
8. ค่าดัชนีวัดระดับความกลมกลืนแบบอิงเกณฑ์ (NFI)	> 0.95
9. ค่าดัชนีวัดระดับความกลมกลืนเปรียบเทียบ (TLI) หรือ (NNFI)	> 0.95
10. ค่าดัชนีรากของค่ากำลังสองของส่วนเหลือมาตรฐาน (SRMR)	< 0.05

ผู้วิจัยได้วิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน ค่า KMO และ Bartlett's Test of Sphericity เพื่อดูเมตริกสหสัมพันธ์ และความเพียงพอและเหมาะสมในการวิเคราะห์องค์ประกอบ ผลการวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรสังเกตได้ของโมเดลการวัดกิจกรรมด้านการตรวจสอบทั้งภายนอกและภายในโรงเรียน ดังตารางที่ 9 ดังนี้

¹³⁵ Arbuckle 2011: 555, อ้างถึงใน ธาณินทร์ ศิลป์จารุ, การวิจัยและการวิเคราะห์ข้อมูล ด้วย SPSS และ AMOS, พิมพ์ครั้งที่ 13 (กรุงเทพฯ : ห้างหุ้นส่วนสามัญบิซซิเนสอาร์แอนด์ดี, 2555).

ตารางที่ 9 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าสหสัมพันธ์ของตัวแปรสังเกตได้ในโมเดลการวัดกิจกรรมด้านการตรวจสอบทั้งภายนอกและภายในโรงเรียน

ตัวแปร	IND1	IND2	IND3	IND4	IND5	IND6	IND7	IND8	IND9
IND1	1								
IND2	.756**	1							
IND3	.728**	.780**	1						
IND4	.693**	.809**	.796**	1					
IND5	.635**	.680**	.661**	.736**	1				
IND6	.638**	.686**	.691**	.746**	.762**	1			
IND7	.565**	.666**	.723**	.705**	.706**	.770**	1		
IND8	.532**	.617**	.597**	.640**	.602**	.685**	.683**	1	
IND9	.480**	.585**	.627**	.635**	.613**	.613**	.717**	.611**	1
ค่าเฉลี่ย	4.58	4.61	4.61	4.62	4.62	4.65	4.64	4.64	4.65
S.D.	0.30	0.30	0.31	0.31	0.32	0.31	0.30	0.31	0.30

KMO : Kaiser-Meyer-Olkin Measure of Sampling Adequacy = .938

Bartlett's Test of Sphericity = 2567.000, P = .000, df = 36

**p<0.01

จากตารางที่ 9 เมื่อพิจารณาผลการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันยันของโมเดลการวัดกิจกรรมด้านการตรวจสอบทั้งภายนอกและภายในโรงเรียน พบว่า โมเดลมีความสอดคล้องกลมกลืนกับข้อมูลเชิงประจักษ์ โดยพิจารณาเกณฑ์การตรวจสอบความสอดคล้องกลมกลืนขององค์ประกอบเชิงยืนยันยันของโมเดลการวัดกิจกรรมด้านการตรวจสอบทั้งภายนอกและภายในโรงเรียนจากสถิติที่ใช้ในการทดสอบ พบว่า ตัวแปรทุกตัวมีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์อยู่ในระหว่าง .480 - .809 เมื่อพิจารณาค่าสถิติ Bartlett's Test of Sphericity ซึ่งเป็นค่าสถิติทดสอบสมมติฐานว่าเมทริกซ์สหสัมพันธ์นี้เป็นเมทริกซ์เอกลักษณ์ (identity matrix) หรือไม่ พบว่ามีค่าเท่ากับ 2567.000 (p = .000) แสดงว่าเมทริกซ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรสังเกตได้แตกต่างจากเมทริกซ์เอกลักษณ์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ สอดคล้องกับผลการวิเคราะห์ค่าดัชนีไคเซอร์-เมเยอร์-ออลคิน (Kaiser-Meyer-Olkin Measure of Sampling Adequacy: KMO) มีค่าเท่ากับ .938 แสดงว่าตัวแปรต่าง ๆ ในข้อมูลชุดนี้มีความสัมพันธ์กันและมีความเหมาะสมที่จะนำมาวิเคราะห์องค์ประกอบได้

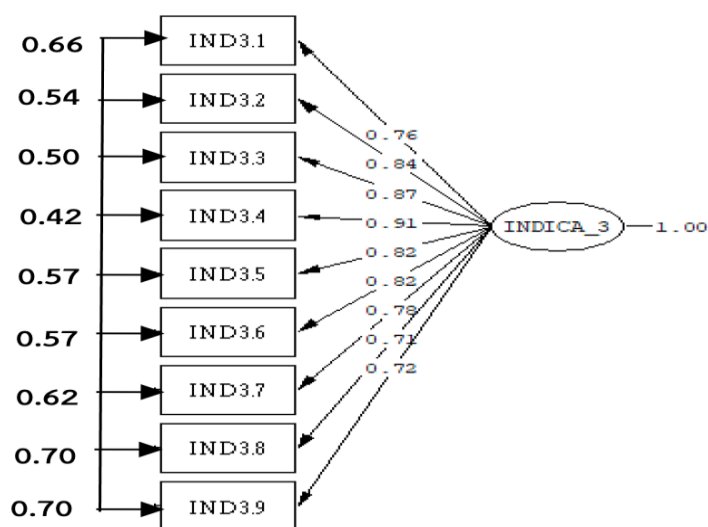
การวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันสมรรถนะนักเรียนระดับมัธยมศึกษาในกิจกรรม อย.น้อยด้านอาหารและยานั้น ผู้วิจัยได้ใช้วิธีการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันอันดับที่หนึ่ง (Confirmatory Factor Analysis: CFA) เพื่อตรวจสอบความตรงของโมเดลการวัด ซึ่งแบ่งออกเป็น 2 โมเดลการวัด ได้แก่ 1) โมเดลการวัดกิจกรรมด้านการตรวจสอบทั้งภายนอกและภายในโรงเรียน และ 2) โมเดลการวัดกิจกรรมส่งเสริมสุขภาพ

ผู้วิจัยใช้วิธีการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยัน (Confirmatory Factor Analysis: CFA) เพื่อตรวจสอบตรงเชิงโครงสร้างของข้อคำถามกับตัวชี้วัดสมรรถนะนักเรียนระดับมัธยมศึกษาในกิจกรรม อย.น้อยด้านอาหารและยา ด้วยโมเดลการวัดเป็นรายตัวชี้วัด จำนวน 17 โมเดล ประกอบด้วย **เกณฑ์มาตรฐานที่ 3** กิจกรรมด้านการตรวจสอบทั้งภายนอกและภายในโรงเรียน จำนวน 9 โมเดลการวัด ได้แก่ 3.1) ตรวจสอบฉลาก ภาชนะบรรจุและการเก็บรักษาอาหาร 3.2) ตรวจสอบฉลาก ภาชนะบรรจุและการเก็บรักษายา 3.3) ตรวจสอบฉลาก ภาชนะบรรจุและการเก็บรักษาเครื่องสำอาง 3.4) ตรวจสอบฉลาก ภาชนะบรรจุและการเก็บรักษาวัตถุอันตราย 3.5) ตรวจสอบคุณภาพอาหารด้านกายภาพ 3.6) ตรวจสอบคุณภาพยาด้านกายภาพ 3.7) ตรวจสอบคุณภาพเครื่องสำอางด้านกายภาพ 3.8) ตรวจสอบโฆษณาผลิตภัณฑ์สุขภาพ 3.9) ตรวจสอบโดยใช้ชุดทดสอบ เช่น อาหาร ไอโอดีนในเกลือสารไฮโดรควิโนนในเครื่องสำอาง **เกณฑ์มาตรฐานที่ 4** กิจกรรมส่งเสริมสุขภาพ จำนวน 8 โมเดลการวัด ได้แก่ 4.1) สสำรวจพฤติกรรมการบริโภคอาหารของนักเรียน 4.2) ตรวจสอบสุขาภิบาลอาหารในโรงเรียน 4.3) ตรวจสอบความสะอาดของห้องน้ำ ห้องส้วมในโรงเรียน 4.4) ตรวจสอบสภาพห้องพยาบาลและตู้ยา 4.5) ตรวจสอบคุณภาพน้ำดื่มในโรงเรียน 4.6) ส่งเสริมให้มีอาหารเพื่อสุขภาพ 4.7) ส่งเสริมการจัดทำโครงการแก้ไขปัญหาสุขภาพในโรงเรียน 4.8) สสำรวจและดูแลสุขอนามัย

ผลการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยัน (Confirmatory Factor Analysis: CFA) สมรรถนะนักเรียนระดับมัธยมศึกษาในกิจกรรม อย.น้อยด้านอาหารและยา

ผลการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันตามเกณฑ์มาตรฐานที่ 3 กิจกรรมด้านการตรวจสอบทั้งภายนอกและภายในโรงเรียน มีตัวชี้วัด 9 ด้าน รายละเอียดดังแผนภูมิที่ 5

ตัวชี้วัดทั้ง 9 ด้านตามเกณฑ์มาตรฐานที่ 3 กิจกรรมด้านการตรวจสอบทั้งภายนอกและภายในโรงเรียน

Chi-square =19.78, df=14, p-Value = .140, $\chi^2/df = 1.412$, GFI = .99, AGFI =.96, NFI =1.00, TLI หรือ NNFI =1.00, CFI = 1.00, RMSEA = .036, RMR = .014, SRMR = .014

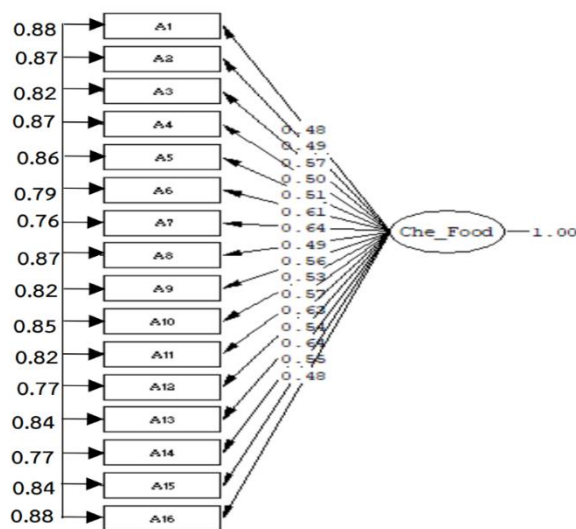
แผนภูมิที่ 5 แสดงตัวแบบการวิเคราะห์ตามตัวชี้วัดทั้ง 9 ด้าน ของเกณฑ์มาตรฐานที่ 3 กิจกรรมด้านการตรวจสอบทั้งภายนอกและภายในโรงเรียน

จากแผนภูมิที่ 5 วิเคราะห์องค์ประกอบของเกณฑ์มาตรฐานที่ 3 กับ มีตัวชี้วัดอยู่ 9 ด้าน ซึ่งประกอบด้วย ตัวชี้วัดที่ 1 การตรวจสอบฉลากภาชนะและการเก็บรักษาอาหาร (IND1) ตัวชี้วัดที่ 2 ตรวจสอบฉลากภาชนะบรรจุและการเก็บรักษา (IND2) ตัวชี้วัดที่ 3 ตรวจสอบฉลากภาชนะบรรจุและการเก็บรักษาเครื่องสำอาง (IND3) ตัวชี้วัดที่ 4 ตรวจสอบภาชนะบรรจุและการเก็บรักษาวัตถุอันตราย (IND4) ตัวชี้วัดที่ 5 ตรวจสอบคุณภาพอาหารด้านกายภาพ (IND5) ตัวชี้วัดที่ 6 ตรวจสอบคุณภาพยาต้านกายภาพ (IND6) ตัวชี้วัดที่ 7 ตรวจสอบคุณภาพเครื่องสำอางด้านกายภาพ (IND7) ตัวชี้วัดที่ 8 ตรวจสอบโฆษณาผลิตภัณฑ์สุขภาพ (IND8) และ ตัวชี้วัดที่ 9 ตรวจสอบโดยใช้ชุดทดสอบ (IND9) ซึ่งสอดคล้องกลมกลืนกับข้อมูลเชิงประจักษ์ โดยพิจารณาดัชนีวัดระดับความกลมกลืนครั้งนี้ ค่าไค - สแควร์ (χ^2) เท่ากับ 0.140 ค่าไค - สแควร์สัมพัทธ์ (χ^2/df) เท่ากับ 1.412 ค่า p-Value เท่ากับ 0.140 ค่าดัชนีรากของค่าเฉลี่ยกำลังสองของเศษ (RMR) เท่ากับ .014 ค่าดัชนีวัดระดับความกลมกลืน (GFI) เท่ากับ 0.98 ค่าดัชนีวัดระดับความกลมกลืนที่ปรับค่าแล้ว (AGFI) เท่ากับ 0.96 ค่าดัชนีวัดระดับความกลมกลืนเปรียบเทียบ (CFI) เท่ากับ 1.00 ค่าดัชนีรากกำลังสองเฉลี่ยของความคลาดเคลื่อนในการประมาณค่า (RMSEA) เท่ากับ 0.036 ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ และมีค่าน้ำหนักองค์ประกอบอยู่ระหว่าง 0.71 -0.91

ผลการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยัน เกณฑ์มาตรฐานที่ 3 ตัวชี้วัดที่ 1 สมรรถนะในการตรวจสอบฉลาก ภาชนะบรรจุและการเก็บรักษาอาหาร

ผลการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยัน เกณฑ์มาตรฐานที่ 3 ตัวชี้วัดที่ 1 สมรรถนะในการตรวจสอบฉลากภาชนะบรรจุและเก็บอาหาร รายละเอียดดังแผนภูมิที่ 6

ตัวชี้วัดที่ 1 สมรรถนะในการตรวจสอบฉลาก ภาชนะบรรจุและเก็บอาหาร

Chi-square =100.14, df=79, p-Value = .054, $\chi^2/df = 1.267$, GFI = .960, AGFI =.940, NFI =.970, TLI หรือ NNFI =.99, CFI = .99, RMSEA = .029, RMR = .041, SRMR = .041

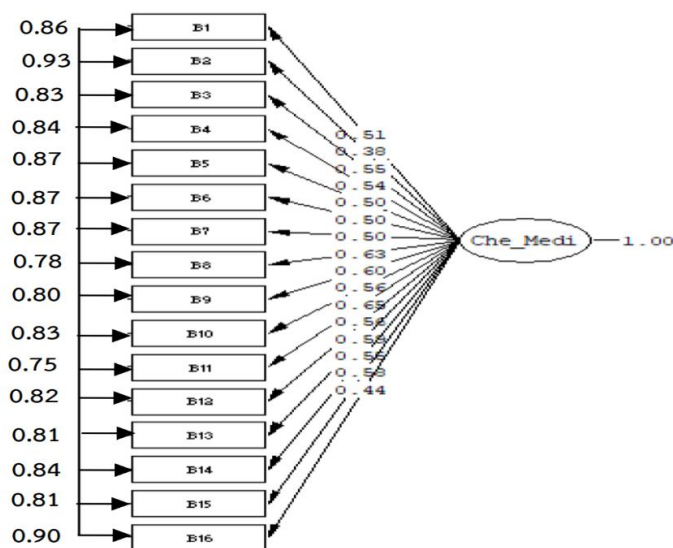
แผนภูมิที่ 6 การวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันเกณฑ์มาตรฐานที่ 3 ตัวชี้วัดที่ 1 สมรรถนะในการตรวจสอบฉลากภาชนะบรรจุและเก็บอาหาร

จากแผนภูมิที่ 6 พบว่า ผลการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยัน ตัวชี้วัดที่ 1 สมรรถนะในการตรวจสอบฉลากภาชนะบรรจุ และเก็บอาหาร (A) ซึ่งประกอบด้วยตัวแปร 16 ตัวแปร ได้แก่ A1 A2 A3 A4 A5 A6 A7 A8 A9 A10 A11 A12 A13 A14 A15 และ A16 ซึ่งสอดคล้องกลมกลืนกับข้อมูลเชิงประจักษ์ โดยพิจารณาดัชนีวัดระดับความกลมกลืนดังนี้ ค่าไค - สแควร์ (χ^2) เท่ากับ 0.054 ค่าไค - สแควร์สัมพัทธ์ (χ^2/df) เท่ากับ 1.268 ค่า P - value เท่ากับ 0.54 ค่าดัชนีรากของค่าเฉลี่ยกำลังสองของเศษ (RMR) เท่ากับ 0.41 ค่าดัชนีวัดระดับความกลมกลืน (GFI) เท่ากับ 0.96 ค่าดัชนีวัดระดับความกลมกลืนที่ปรับค่าแล้ว (AGFI) เท่ากับ 0.94 ค่าดัชนีวัดระดับความกลมกลืนเปรียบเทียบ (CFI) เท่ากับ 0.99 ค่าดัชนีรากกำลังสองเฉลี่ยของความคลาดเคลื่อนในการประมาณค่า (RMSEA) เท่ากับ 0.029 ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ แสดงว่าโมเดลการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยัน ตัวชี้วัดที่ 1 สมรรถนะในการตรวจสอบฉลากภาชนะบรรจุ และเก็บอาหาร มีความสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์ โดยน้ำหนักองค์ประกอบมีค่าอยู่ระหว่าง 0.48 – 0.64

ผลการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยัน เกณฑ์มาตรฐานที่ 3 ตัวชี้วัดที่ 2 สมรรถนะในการตรวจสอบฉลาก ภาชนะบรรจุและการเก็บรักษา

ผลการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยัน มาตรฐานที่ 3 ตัวชี้วัดที่ 2 สมรรถนะในการตรวจสอบ ฉลาก ภาชนะบรรจุและการเก็บรักษา รายละเอียดดังแผนภูมิที่ 7

ตัวชี้วัดที่ 2 สมรรถนะในการตรวจสอบฉลาก ภาชนะบรรจุและการเก็บรักษา

Chi-square =97.78, df=79, p-Value = .075, $\chi^2/df = 1.237$, GFI = .94, AGFI =.96, NFI =.98, TLI หรือ NNFI =.99, CFI = 1.00, RMSEA = .027, RMR = .037, SRMR = .037

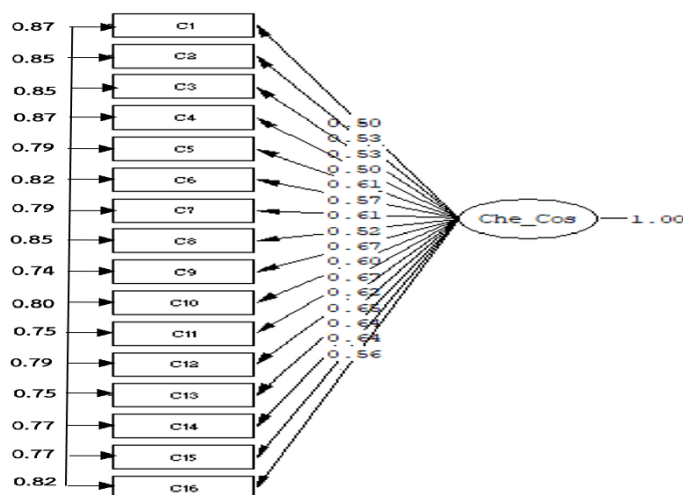
แผนภูมิที่ 7 การวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยัน เกณฑ์มาตรฐานที่ 3 ตัวชี้วัดที่ 2 สมรรถนะในการตรวจสอบฉลาก ภาชนะบรรจุและการเก็บรักษา

จากแผนภูมิที่ 7 พบว่า ผลการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยัน ตัวชี้วัดที่ 2 สมรรถนะในการตรวจสอบฉลาก ภาชนะบรรจุและการเก็บรักษา (B) ซึ่งประกอบด้วยตัวแปร 16 ตัวแปร ได้แก่ B1 B2 B3 B4 B5 B6 B7 B8 B9 B10 B11 B12 B13 B14 B15 และB16 ซึ่งสอดคล้องกลมกลืนกับข้อมูลเชิงประจักษ์ โดยพิจารณาดัชนีวัดระดับความกลมกลืนดังนี้ ค่าไค - สแควร์ (χ^2) เท่ากับ 0.075 ค่าไค - สแควร์สัมพันธ์ (χ^2 /df) เท่ากับ 1.237 ค่า P - value เท่ากับ 0.75 ค่าดัชนีรากของค่าเฉลี่ยกำลังสองของเศษ (RMR) เท่ากับ 0.37 ค่าดัชนีวัดระดับความกลมกลืน (GFI) เท่ากับ 0.96 ค่าดัชนีวัดระดับความกลมกลืนที่ปรับแล้ว (AGFI) เท่ากับ 0.94 ค่าดัชนีวัดระดับความกลมกลืนเปรียบเทียบ (CFI) เท่ากับ 1.00 ค่าดัชนีรากกำลังสองเฉลี่ยของความคลาดเคลื่อนในการประมาณค่า (RMSEA) เท่ากับ 0.027 ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ แสดงว่าโมเดลการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยัน ตัวชี้วัดที่ 2 สมรรถนะในการตรวจสอบภาชนะบรรจุ และเก็บอาหาร มีความสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์ โดยน้ำหนักองค์ประกอบมีค่าอยู่ระหว่าง 0.38 – 0.65

ผลการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยัน เกณฑ์มาตรฐานที่ 3 ตัวชี้วัดที่ 3 สมรรถนะในการตรวจสอบฉลาก ภาชนะบรรจุและการเก็บรักษาเครื่องสำอาง

ผลการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยัน เกณฑ์มาตรฐานที่ 3 ตัวชี้วัดที่ 3 สมรรถนะในการตรวจสอบ ฉลาก ภาชนะบรรจุและเก็บรักษาเครื่องสำอาง รายละเอียดดังแผนภูมิที่ 8

ตัวชี้วัดที่ 3 สมรรถนะในการตรวจสอบฉลาก ภาชนะบรรจุและเก็บรักษาเครื่องสำอาง

Chi-square =110.54, df=88, p-Value = .052, $\chi^2/df = 1.258$, GFI = .96, AGFI =.94,

NFI =.98, TLI หรือ NNFI =.99, CFI = .99, RMSEA = .028, RMR = .036, SRMR = .036

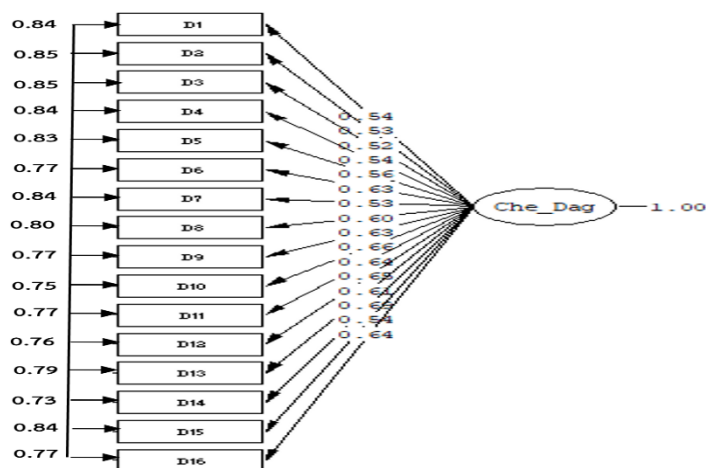
แผนภูมิที่ 8 การวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยัน เกณฑ์มาตรฐานที่ 3 ตัวชี้วัดที่ 3 สมรรถนะในการตรวจสอบฉลาก ภาชนะบรรจุและเก็บรักษาเครื่องสำอาง

จากแผนภูมิที่ 8 พบว่า ผลการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยัน ตัวชี้วัดที่ 3 สมรรถนะในการตรวจสอบฉลาก ภาชนะบรรจุและเก็บรักษาเครื่องสำอาง (C) ซึ่งประกอบด้วยตัวแปร 16 ตัวแปร ได้แก่ C1 C2 C3 C4 C5 C6 C7 C8 C9 C10 C11 C12 C13 C14 C15 และ C16 ซึ่งสอดคล้องกลมกลืนกับข้อมูลเชิงประจักษ์ โดยพิจารณาดัชนีวัดระดับความกลมกลืนดังนี้ ค่าไค - สแควร์ (χ^2) เท่ากับ 0.052 ค่าไค - สแควร์สัมพัทธ์ (χ^2 /df) เท่ากับ 1.258 ค่า P - value เท่ากับ 0.52 ค่าดัชนีรากของค่าเฉลี่ยกำลังสองของเศษ (RMR) เท่ากับ 0.36 ค่าดัชนีวัดระดับความกลมกลืน (GFI) เท่ากับ 0.96 ค่าดัชนีวัดระดับความกลมกลืนที่ปรับค่าแล้ว (AGFI) เท่ากับ 0.94 ค่าดัชนีวัดระดับความกลมกลืนเปรียบเทียบ (CFI) เท่ากับ 0.99 ค่าดัชนีรากกำลังสองเฉลี่ยของความคลาดเคลื่อนในการประมาณค่า (RMSEA) เท่ากับ 0.028 ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ แสดงว่าโมเดลการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยัน ตัวชี้วัดที่ 3 สมรรถนะในการตรวจสอบฉลาก ภาชนะบรรจุและเก็บรักษาเครื่องสำอาง มีความสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์ โดยน้ำหนักองค์ประกอบมีค่าอยู่ระหว่าง 0.33 - 0.67

ผลการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยัน เกณฑ์มาตรฐานที่ 3 ตัวชี้วัดที่ 4 สมรรถนะในการตรวจสอบฉลาก ภาชนะบรรจุและการเก็บรักษาวัตถุอันตราย

ผลการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยัน เกณฑ์มาตรฐานที่ 3 ตัวชี้วัดที่ 4 สมรรถนะในการตรวจสอบฉลาก ภาชนะบรรจุและการเก็บรักษาวัตถุอันตราย รายละเอียดดังแผนภูมิที่ 9

ตัวชี้วัดที่ 4 สมรรถนะในการตรวจสอบฉลาก ภาชนะบรรจุและการเก็บรักษาวัตถุอันตราย

Chi-square =120.93, df=84, p-Value = .079, $\chi^2/df = 1.225$, GFI = .96, AGFI =.94,

NFI =.98, TLI หรือ NNFI =.99, CFI = 1.00, RMSEA = .026, RMR = .034, SRMR = .034

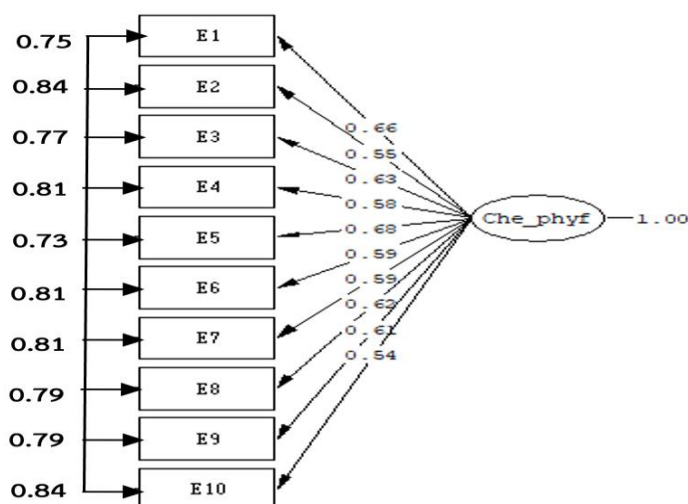
แผนภูมิที่ 9 การวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยัน เกณฑ์มาตรฐานที่ 3 ตัวชี้วัดที่ 4 สมรรถนะในการตรวจสอบฉลาก ภาชนะบรรจุและการเก็บรักษาวัตถุอันตราย

จากแผนภูมิที่ 9 พบว่า ผลการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยัน ตัวชี้วัดที่ 4 สมรรถนะในการตรวจสอบฉลาก ภาชนะบรรจุและการเก็บรักษาวัตถุอันตราย (D) ซึ่งประกอบด้วยตัวแปร 16 ตัวแปร ได้แก่ D1 D2 D3 D4 D5 D6 D7 D8 D9 D10 D11 D12 D13 D14 D15 และ D16 ซึ่งสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์ โดยพิจารณาดัชนีวัดระดับความกลมกลืนดังนี้ ค่าไค - สแควร์ (χ^2) เท่ากับ 0.079 ค่าไค - สแควร์สัมพันธ์ (χ^2/df) เท่ากับ 1.225 ค่า P - value เท่ากับ 0.079 ค่าดัชนีรากของค่าเฉลี่ยกำลังสองของเศษ (RMR) เท่ากับ 0.34 ค่าดัชนีวัดระดับความกลมกลืน (GFI) เท่ากับ 0.96 ค่าดัชนีวัดระดับความกลมกลืนที่ปรับค่าแล้ว (AGFI) เท่ากับ 0.96 ค่าดัชนีวัดระดับความกลมกลืนเปรียบเทียบ (CFI) เท่ากับ 1.00 ค่าดัชนีรากกำลังสองเฉลี่ยของความคลาดเคลื่อนในการประมาณค่า (RMSEA) เท่ากับ 0.026 ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ แสดงว่าโมเดลการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยัน ตัวชี้วัดที่ 4 สมรรถนะในการตรวจสอบภาชนะบรรจุ และเก็บรักษาวัตถุอันตราย มีความสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์ โดยน้ำหนักองค์ประกอบมีค่าอยู่ระหว่าง 0.52 – 0.69

ผลการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยัน เกณฑ์มาตรฐานที่ 3 ตัวชี้วัดที่ 5 สมรรถนะในการตรวจสอบคุณภาพอาหารด้านกายภาพ

ผลการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยัน เกณฑ์มาตรฐานที่ 3 ตัวชี้วัดที่ 5 สมรรถนะในการตรวจสอบคุณภาพอาหารด้านกายภาพ รายละเอียดดังแผนภูมิที่ 10

ตัวชี้วัดที่ 5 สมรรถนะในการตรวจสอบคุณภาพอาหารด้านกายภาพ

Chi-square = 36.68, df=32, p-Value = .260, $\chi^2/df = 1.146$, GFI = .98, AGFI = .96, NFI = .98, TLI หรือ NNFI = 1.00, CFI = 1.00, RMSEA = .021, RMR = .030, SRMR = .030

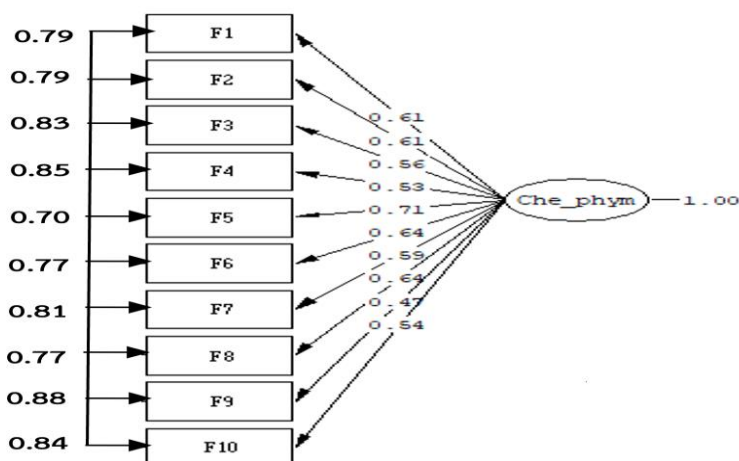
แผนภูมิที่ 10 การวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยัน เกณฑ์มาตรฐานที่ 3 ตัวชี้วัดที่ 5 สมรรถนะในการตรวจสอบ คุณภาพอาหารด้านกายภาพ

จากแผนภูมิที่ 10 พบว่า ผลการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยัน ตัวชี้วัดที่ 5 สมรรถนะในการตรวจสอบคุณภาพอาหารด้านกายภาพ (E) ซึ่งประกอบด้วยตัวแปร 10 ตัวแปร ได้แก่ E1 E2 E3 E4 E5 E6 E7 E8 E9 และ E10 ซึ่งสอดคล้องกลมกลืนกับข้อมูลเชิงประจักษ์ โดยพิจารณาดัชนีวัดระดับความกลมกลืนดังนี้ ค่าไค - สแควร์ (χ^2) เท่ากับ 0.260 ค่าไค - สแควร์สัมพัทธ์ (χ^2/df) เท่ากับ 1.146 ค่า P - value เท่ากับ 0.260 ค่าดัชนีรากของค่าเฉลี่ยกำลังสองของเศษ (RMR) เท่ากับ 0.30 ค่าดัชนีวัดระดับความกลมกลืน (GFI) เท่ากับ 0.98 ค่าดัชนีวัดระดับความกลมกลืนที่ปรับค่าแล้ว (AGFI) เท่ากับ 0.96 ค่าดัชนีวัดระดับความกลมกลืนเปรียบเทียบ (CFI) เท่ากับ 1.00 ค่าดัชนีรากกำลังสองเฉลี่ยของความคลาดเคลื่อนในการประมาณค่า (RMSEA) เท่ากับ 0.021 ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ แสดงว่าโมเดลการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยัน ตัวชี้วัดที่ 5 สมรรถนะในการตรวจสอบคุณภาพอาหารด้านกายภาพมีความสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์ โดยน้ำหนักองค์ประกอบมีค่าอยู่ระหว่าง 0.54 – 0.68

ผลการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยัน เกณฑ์มาตรฐานที่ 3 ตัวชี้วัดที่ 6 สมรรถนะในการตรวจสอบคุณภาพด้านกายภาพ

ผลการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยัน เกณฑ์มาตรฐานที่ 3 ตัวชี้วัดที่ 6 สมรรถนะในการตรวจสอบ คุณภาพด้านกายภาพ รายละเอียดดังแผนภูมิที่ 11

ตัวชี้วัดที่ 6 สมรรถนะในการตรวจสอบคุณภาพด้านกายภาพ

Chi-square =42.89, df=33, p-Value = .120, $\chi^2/df = 1.307$, GFI = .97, AGFI =.96, NFI =.98, TLI หรือ NNFI =.99, CFI = .99, RMSEA = .030, RMR = .033, SRMR = .033

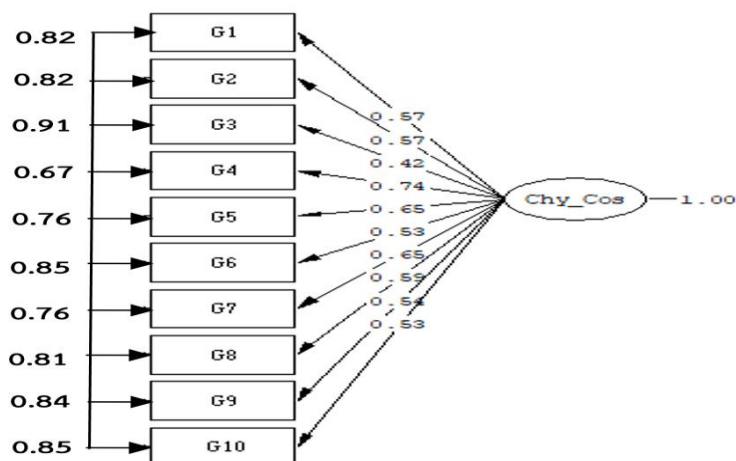
แผนภูมิที่ 11 การวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยัน เกณฑ์มาตรฐานที่ 3 ตัวชี้วัดที่ 6 สมรรถนะในการตรวจสอบ คุณภาพด้านกายภาพ

จากแผนภูมิที่ 11 พบว่า ผลการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยัน ตัวชี้วัดที่ 6 สมรรถนะในการตรวจสอบคุณภาพด้านกายภาพ (F) ซึ่งประกอบด้วยตัวแปร 10 ตัวแปร ได้แก่ F1 F2 F3 F4 F5 F6 F7 F8 F9 และ F10 ซึ่งสอดคล้องกลมกลืนกับข้อมูลเชิงประจักษ์ โดยพิจารณาดัชนีวัดระดับความกลมกลืนดังนี้ ค่าไค - สแควร์ (χ^2) เท่ากับ 0.120 ค่าไค - สแควร์สัมพัทธ์ (χ^2/df) เท่ากับ 1.307 ค่า P - value เท่ากับ 0.120 ค่าดัชนีรากของค่าเฉลี่ยกำลังสองของเศษ (RMR) เท่ากับ 0.33 ค่าดัชนีวัดระดับความกลมกลืน (GFI) เท่ากับ 0.97 ค่าดัชนีวัดระดับความกลมกลืนที่ปรับค่าแล้ว (AGFI) เท่ากับ 0.96 ค่าดัชนีวัดระดับความกลมกลืนเปรียบเทียบ (CFI) เท่ากับ 0.99 ค่าดัชนีรากกำลังสองเฉลี่ยของความคลาดเคลื่อนในการประมาณค่า (RMSEA) เท่ากับ 0.030 ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ แสดงว่าโมเดลการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยัน ตัวชี้วัดที่ 6 สมรรถนะในการตรวจสอบคุณภาพด้านกายภาพมีความสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์ โดยน้ำหนักองค์ประกอบมีค่าอยู่ระหว่าง 0.47 – 0.71

ผลการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยัน เกณฑ์มาตรฐานที่ 3 ตัวชี้วัดที่ 7 สมรรถนะในการตรวจสอบคุณภาพเครื่องสำอางด้านกายภาพ

ผลการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยัน เกณฑ์มาตรฐานที่ 3 ตัวชี้วัดที่ 7 สมรรถนะในการตรวจสอบ คุณภาพเครื่องสำอางด้านกายภาพ รายละเอียดดังแผนภูมิที่ 12

ตัวชี้วัดที่ 7 สมรรถนะในการตรวจสอบคุณภาพยาด้านกายภาพ

Chi-square = 35.50, df=29, p-Value = .190, $\chi^2/df = 1.224$, GFI = .98, AGFI = .96, NFI = .98, TLI หรือ NNFI = .99, CFI = 1.00, RMSEA = .026, RMR = .032, SRMR = .032

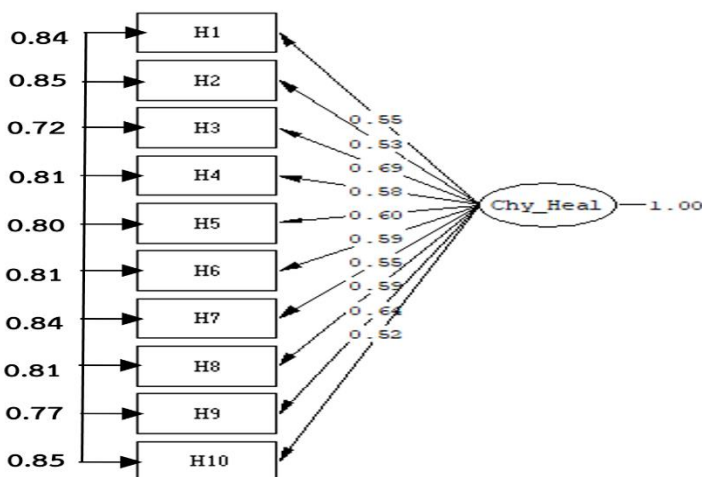
แผนภูมิที่ 12 การวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยัน เกณฑ์มาตรฐานที่ 3 ตัวชี้วัดที่ 7 สมรรถนะในการตรวจสอบคุณภาพเครื่องสำอางด้านกายภาพ

จากแผนภูมิที่ 12 พบว่า ผลการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยัน ตัวชี้วัดที่ 7 สมรรถนะในการตรวจสอบคุณภาพเครื่องสำอางด้านกายภาพ (G) ซึ่งประกอบด้วยตัวแปร 10 ตัวแปร ได้แก่ G1 G2 G3 G4 G5 G6 G7 G8 G9 และ G10 ซึ่งสอดคล้องกลมกลืนกับข้อมูลเชิงประจักษ์ โดยพิจารณาดัชนีวัดระดับความกลมกลืนดังนี้ ค่าไค - สแควร์ (χ^2) เท่ากับ 0.190 ค่าไค - สแควร์สัมพัทธ์ (χ^2/df) เท่ากับ 1.224 ค่า P - value เท่ากับ 0.190 ค่าดัชนีรากของค่าเฉลี่ยกำลังสองของเศษ (RMR) เท่ากับ 0.32 ค่าดัชนีวัดระดับความกลมกลืน (GFI) เท่ากับ 0.98 ค่าดัชนีวัดระดับความกลมกลืนที่ปรับค่าแล้ว (AGFI) เท่ากับ 0.96 ค่าดัชนีวัดระดับความกลมกลืนเปรียบเทียบ (CFI) เท่ากับ 1.00 ค่าดัชนีรากกำลังสองเฉลี่ยของ ความคลาดเคลื่อนในการประมาณค่า (RMSEA) เท่ากับ 0.026 ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ แสดงว่าโมเดลการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยัน ตัวชี้วัดที่ 7 สมรรถนะในการตรวจสอบคุณภาพเครื่องสำอางด้านกายภาพมีความสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์ โดยน้ำหนักองค์ประกอบมีค่าอยู่ระหว่าง 0.42 – 0.74

ผลการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยัน เกณฑ์มาตรฐานที่ 3 ตัวชี้วัดที่ 8 สมรรถนะในการตรวจสอบโฆษณาผลิตภัณฑ์สุขภาพ

ผลการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยัน เกณฑ์มาตรฐานที่ 3 ตัวชี้วัดที่ 8 สมรรถนะในการตรวจสอบโฆษณาผลิตภัณฑ์สุขภาพรายละเอียดดังแผนภูมิที่ 13

ตัวชี้วัดที่ 8 สมรรถนะในการตรวจสอบโฆษณาผลิตภัณฑ์สุขภาพ

Chi-square =35.43, df=29, p-Value = .190, $\chi^2/df = 1.221$, GFI = .98, AGFI =.96, NFI =.98, TLI หรือ NNFI =.99, CFI = 1.00, RMSEA = .026, RMR = .031, SRMR = .031

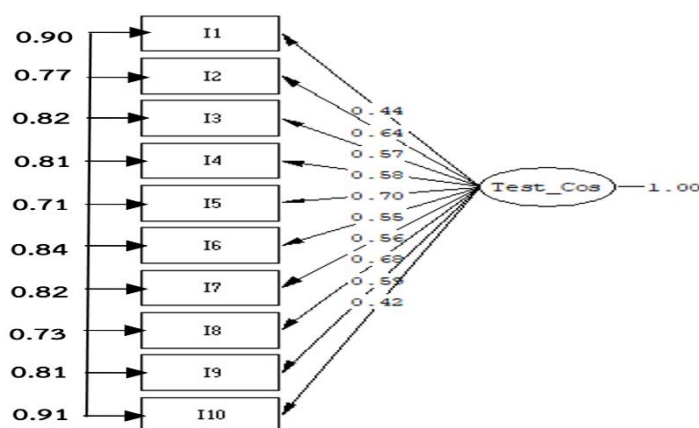
แผนภูมิที่ 13 การวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยัน เกณฑ์มาตรฐานที่ 3 ตัวชี้วัดที่ 8 สมรรถนะในการตรวจสอบโฆษณาผลิตภัณฑ์สุขภาพ

จากแผนภูมิที่ 13 พบว่า ผลการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยัน ตัวชี้วัดที่ 8 สมรรถนะในการตรวจสอบโฆษณาผลิตภัณฑ์สุขภาพ (H) ซึ่งประกอบด้วยตัวแปร 10 ตัวแปร ได้แก่ H1 H2 H3 H4 H5 H6 H7 H8 H9 และ H10 ซึ่งสอดคล้องกลมกลืนกับข้อมูลเชิงประจักษ์ โดยพิจารณาดัชนีวัดระดับความกลมกลืนดังนี้ ค่าไค - สแควร์ (χ^2) เท่ากับ 0.190 ค่าไค - สแควร์สัมพันธ์ (χ^2 /df) เท่ากับ 1.221 ค่า P - value เท่ากับ 0.190 ค่าดัชนีรากของค่าเฉลี่ยกำลังสองของเศษ (RMR) เท่ากับ 0.031 ค่าดัชนีวัดระดับความกลมกลืน (GFI) เท่ากับ 0.98 ค่าดัชนีวัดระดับความกลมกลืนที่ปรับค่าแล้ว (AGFI) เท่ากับ 0.96 ค่าดัชนีวัดระดับความกลมกลืนเปรียบเทียบ (CFI) เท่ากับ 1.00 ค่าดัชนีรากกำลังสองเฉลี่ยของความคลาดเคลื่อนในการประมาณค่า (RMSEA) เท่ากับ 0.026 ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ แสดงว่าโมเดลการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยัน ตัวชี้วัดที่ 7 สมรรถนะในการตรวจสอบคุณภาพเครื่องสำอางด้านกายภาพมีความสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์ โดยน้ำหนักองค์ประกอบมีค่าอยู่ระหว่าง 0.52 – 0.69

ผลการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยัน เกณฑ์มาตรฐานที่ 3 ตัวชี้วัดที่ 9 สมรรถนะในการตรวจสอบโดยใช้ชุดทดสอบ เช่น อาหาร ไอโอดีนในเกลือ สารไฮโดรควิโนนในเครื่องสำอาง

ผลการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยัน เกณฑ์มาตรฐานที่ 3 ตัวชี้วัดที่ 9 สมรรถนะในการตรวจสอบ โดยใช้ชุดทดสอบ เช่น อาหาร ไอโอดีนในเกลือ สารไฮโดรควิโนนในเครื่องสำอาง รายละเอียดดังแผนภูมิที่ 14

ตัวชี้วัดที่ 9 สมรรถนะในการตรวจสอบตรวจสอบโดยใช้ชุดทดสอบ

Chi-square =36.71, df=29, p-Value = .150, $\chi^2/df = 1.265$, GFI = .98, AGFI =.96,

NFI =.98, TLI หรือ NNFI =.99, CFI = 1.00, RMSEA = .029, RMR = .034, SRMR = .034

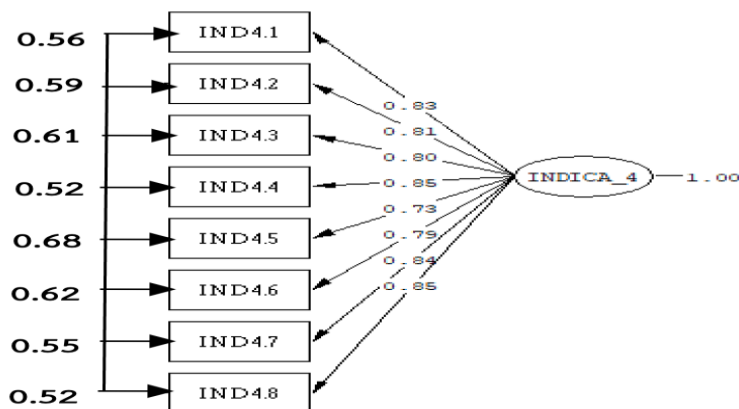
แผนภูมิที่ 14 การวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยัน เกณฑ์มาตรฐานที่ 3 ตัวชี้วัดที่ 9 สมรรถนะในการตรวจสอบ โดยใช้ชุดทดสอบ เช่น อาหาร ไอโอดีนในเกลือ สารไฮโดรควิโนนในเครื่องสำอาง

จากแผนภูมิที่ 14 พบว่า ผลการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยัน ตัวชี้วัดที่ 9 สมรรถนะในการโดยใช้ชุดทดสอบ เช่น อาหาร ไอโอดีนในเกลือ สารไฮโดรควิโนนในเครื่องสำอาง (1) ซึ่งประกอบด้วย ตัวแปร 10 ตัวแปร ได้แก่ I1 I2 I3 I4 I5 I6 I7 I8 I9 และ I10 ซึ่งสอดคล้องกลมกลืนกับข้อมูลเชิงประจักษ์ โดยพิจารณาดัชนีวัดระดับความกลมกลืนดังนี้ ค่าไค - สแควร์ (χ^2) เท่ากับ 0.150 ค่าไค - สแควร์สัมพันธ์ (χ^2 /df) เท่ากับ 1.265 ค่า P - value เท่ากับ 0.150 ค่าดัชนีรากของค่าเฉลี่ยกำลังสองของเศษ (RMR) เท่ากับ 0.034 ค่าดัชนีวัดระดับความกลมกลืน (GFI) เท่ากับ 0.98 ค่าดัชนีวัดระดับความกลมกลืนที่ปรับค่าแล้ว (AGFI) เท่ากับ 0.96 ค่าดัชนีวัดระดับความกลมกลืนเปรียบเทียบ (CFI) เท่ากับ 1.00 ค่าดัชนีรากกำลังสองเฉลี่ยของความคลาดเคลื่อนในการประมาณค่า (RMSEA) เท่ากับ 0.029 ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ แสดงว่าโมเดลการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยัน ตัวชี้วัดที่ 9 สมรรถนะในการโดยใช้ชุดทดสอบ เช่น อาหาร ไอโอดีนในเกลือ สารไฮโดรควิโนนในเครื่องสำอาง มีความสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์ โดยน้ำหนักองค์ประกอบมีค่าอยู่ระหว่าง 0.42 – 0.70

ผลการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยัน (Confirmatory Factor Analysis: CFA) ตามเกณฑ์มาตรฐานที่ 4 กิจกรรมส่งเสริมสุขภาพ

ผลการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันตามเกณฑ์มาตรฐานที่ 4 กิจกรรมส่งเสริมสุขภาพ มีตัวชี้วัด 8 ด้าน รายละเอียดดังแผนภูมิที่ 15

ตัวชี้วัดทั้ง 8 ด้านตามเกณฑ์มาตรฐานที่ 4 กิจกรรมส่งเสริมสุขภาพ

Chi-square =20.07, df=14, p-Value = .110, $\chi^2/df = 1.433$, GFI = .98, AGFI =.96, NFI =1.00, TLI หรือ NNFI =1.00, CFI = 1.00, RMSEA = .038, RMR = .017, SRMR = .017

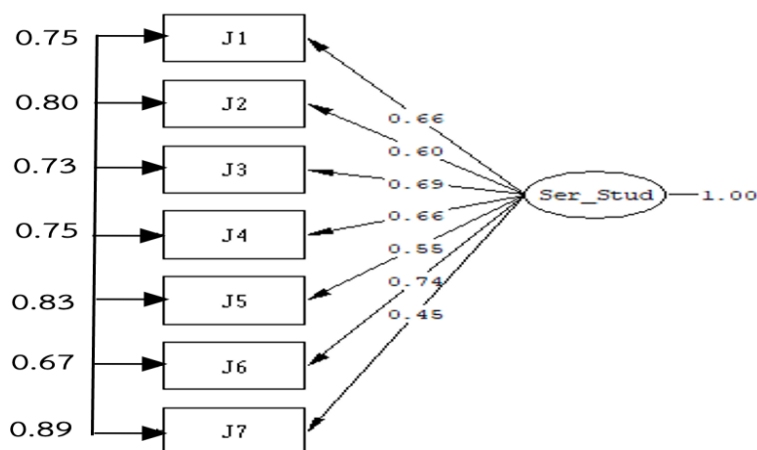
แผนภูมิที่ 15 การวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันตัวชี้วัดทั้ง 8 ด้านของเกณฑ์มาตรฐานที่ 4 กิจกรรมด้านส่งเสริมสุขภาพ

จากแผนภูมิที่ 15 วิเคราะห์องค์ประกอบของเกณฑ์มาตรฐานที่ 4 กับ มีตัวชี้วัดอยู่ 8 ด้าน ซึ่งประกอบด้วย ตัวชี้วัดที่ 1 สสำรวจพฤติกรรมการบริโภคของนักเรียน (IND4.1) ตัวชี้วัดที่ 2 ตรวจสอบสุขาภิบาลอาหารในโรงเรียน (IND4.2) ตัวชี้วัดที่ 3 ตรวจสอบความสะอาดของห้องน้ำ ห้องส้วมในโรงเรียน (IND4.3) ตัวชี้วัดที่ 4 ตรวจสอบสภาพห้องพยาบาลและตู้ยา (IND4.4) ตัวชี้วัดที่ 5 ตรวจสอบสภาพน้ำดื่มในโรงเรียน (IND4.5) ตัวชี้วัดที่ 6 ส่งเสริมให้มีอาหารเพื่อสุขภาพ (IND4.6) ตัวชี้วัดที่ 7 การจัดทำโครงการแก้ไขปัญหา สุขภาพในโรงเรียน (IND4.7) และตัวชี้วัดที่ 8 สสำรวจและดูแลสุขภาพอนามัยนักเรียน (IND4.8) ซึ่งสอดคล้องกลมกลืนกับข้อมูลเชิงประจักษ์ โดยพิจารณาดัชนีวัดระดับความกลมกลืน ดังนี้ ค่าไค - สแควร์ (χ^2) เท่ากับ 0.110 ค่าไค - สแควร์สัมพัทธ์ (χ^2/df) เท่ากับ 1.433 ค่า p-Value เท่ากับ 0.110 ค่าดัชนีรากของค่าเฉลี่ยกำลังสองของเศษ (RMR) เท่ากับ .014 ค่าดัชนีวัดระดับความกลมกลืน (GFI) เท่ากับ 0.98 ค่าดัชนีวัดระดับความกลมกลืนที่ปรับค่าแล้ว (AGFI) เท่ากับ 0.96 ค่าดัชนีวัดระดับความกลมกลืนเปรียบเทียบ (CFI) เท่ากับ 1.00 ค่าดัชนีรากกำลังสองเฉลี่ยของความคลาดเคลื่อนในการประมาณค่า (RMSEA) เท่ากับ 0.036 ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ และมีค่าน้ำหนักองค์ประกอบอยู่ระหว่าง 0.73 -0.85

ผลการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยัน เกณฑ์มาตรฐานที่ 4 ตัวชี้วัดที่ 1 สมรรถนะในการสำรวจพฤติกรรมการบริโภคของนักเรียน

ผลการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยัน เกณฑ์มาตรฐานที่ 4 ตัวชี้วัดที่ 1 สมรรถนะในการสำรวจพฤติกรรมการบริโภคของนักเรียนดังแผนภูมิที่ 16

ตัวชี้วัดที่ 1 สมรรถนะในการสำรวจพฤติกรรมการบริโภคของนักเรียน

Chi-square =11.97, df=10, p-Value = .290, χ^2/df = 1.197, GFI = .97, AGFI =.99

NFI =.99, TLI หรือ NNFI =.99, CFI = 1.00, RMSEA = .025, RMR = .026, SRMR = .026

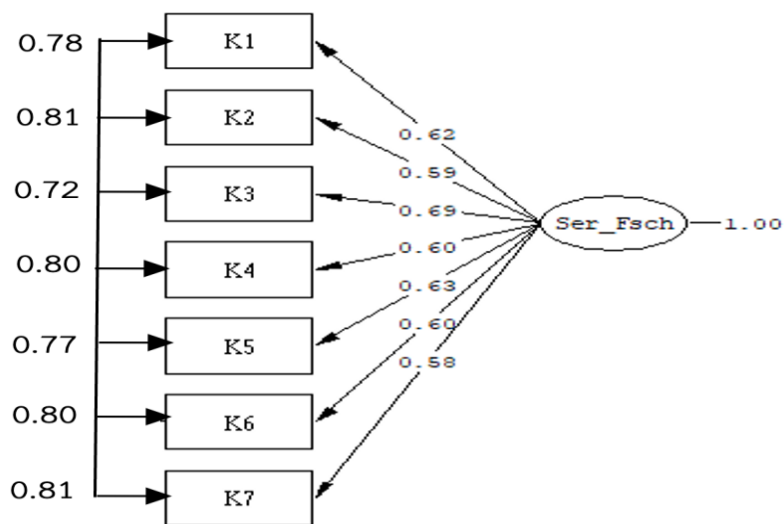
แผนภูมิที่ 16 การวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยัน เกณฑ์มาตรฐานที่ 4 กิจกรรมด้านส่งเสริมสุขภาพ ตัวชี้วัดที่ 1 สมรรถนะในการสำรวจพฤติกรรมการบริโภคของนักเรียน

จากแผนภูมิที่ 16 พบว่า ผลการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยัน ตัวชี้วัดที่ 1 สมรรถนะในการสำรวจพฤติกรรมการบริโภคอาหารของนักเรียน (J) ซึ่งประกอบด้วย ตัวแปร 7 ตัวแปร ได้แก่ J1 J2 J3 J4 J5 J6 และ J7 ซึ่งสอดคล้องกลมกลืนกับข้อมูลเชิงประจักษ์ โดยพิจารณาดัชนีวัดระดับความกลมกลืนดังนี้ ค่าไค - สแควร์ (χ^2) เท่ากับ 0.290 ค่าไค-สแควร์สัมพัทธ์ (χ^2 /df) เท่ากับ 1.197 ค่า P - value เท่ากับ 0.290 ค่าดัชนีรากของค่าเฉลี่ยกำลังสองของเศษ (RMR) เท่ากับ 0.026 ค่าดัชนีวัดระดับความกลมกลืน (GFI) เท่ากับ 0.99 ค่าดัชนีวัดระดับความกลมกลืนที่ปรับค่าแล้ว (AGFI) เท่ากับ 0.97 ค่าดัชนีวัดระดับความกลมกลืนเปรียบเทียบ (CFI) เท่ากับ 1.00 ค่าดัชนีรากกำลังสองเฉลี่ยของความคลาดเคลื่อนในการประมาณค่า (RMSEA) เท่ากับ 0.025 ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ แสดงว่าโมเดลการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยัน ตัวชี้วัดที่ 1 สมรรถนะในการสำรวจพฤติกรรมการบริโภคอาหารของนักเรียน มีความสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์ โดยน้ำหนักองค์ประกอบมีค่าอยู่ระหว่าง 0.45 - 0.74

ผลการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยัน เกณฑ์มาตรฐานที่ 4 ตัวชี้วัดที่ 2 สมรรถนะในการตรวจสอบสุขาภิบาลอาหารในโรงเรียน

ผลการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยัน เกณฑ์มาตรฐานที่ 4 ตัวชี้วัดที่ 2 สมรรถนะในการตรวจสอบสุขาภิบาลอาหารในโรงเรียนของนักเรียนดังแผนภูมิที่ 17

ตัวชี้วัดที่ 2 สมรรถนะในการตรวจสอบสุขาภิบาลอาหารในโรงเรียนของนักเรียน

Chi-square = 10.81, df = 10, p-Value = .370, $\chi^2/df = 1.081$, GFI = .99, AGFI = .97

NFI = .99, TLI หรือ NNFI = 1.00, CFI = 1.00, RMSEA = .016, RMR = .022, SRMR = .022

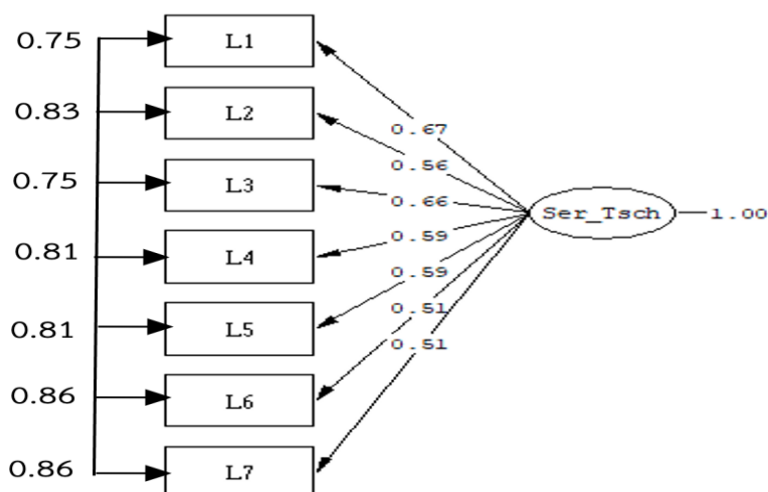
แผนภูมิที่ 17 การวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยัน เกณฑ์มาตรฐานที่ 4 กิจกรรมด้านส่งเสริมสุขภาพ ตัวชี้วัดที่ 2 สมรรถนะในการตรวจสอบสุขาภิบาลอาหารในโรงเรียนของนักเรียน

จากแผนภูมิที่ 17 พบว่า ผลการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยัน ตัวชี้วัดที่ 2 สมรรถนะในการตรวจสอบสุขาภิบาลอาหารในโรงเรียนของนักเรียน (K) ซึ่งประกอบด้วย ตัวแปร 7 ตัวแปร ได้แก่ K1 K2 K3 K4 K5 K6 และ K7 ซึ่งสอดคล้องกลมกลืนกับข้อมูลเชิงประจักษ์ โดยพิจารณาดัชนีวัดระดับความกลมกลืนดังนี้ ค่าไค - สแควร์ (χ^2) เท่ากับ 0.290 ค่าไค-สแควร์สัมพัทธ์ (χ^2/df) เท่ากับ 1.081 ค่า P - value เท่ากับ 0.370 ค่าดัชนีรากของค่าเฉลี่ยกำลังสองของเศษ (RMR) เท่ากับ 0.022 ค่าดัชนีวัดระดับความกลมกลืน (GFI) เท่ากับ 0.99 ค่าดัชนีวัดระดับความกลมกลืนที่ปรับค่าแล้ว (AGFI) เท่ากับ 0.97 ค่าดัชนีวัดระดับความกลมกลืนเปรียบเทียบ (CFI) เท่ากับ 1.00 ค่าดัชนีรากกำลังสองเฉลี่ยของความคลาดเคลื่อนในการประมาณค่า (RMSEA) เท่ากับ 0.016 ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ แสดงว่าโมเดลการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยัน ตัวชี้วัดที่ 2 สมรรถนะในการตรวจสอบสุขาภิบาลอาหารในโรงเรียนของนักเรียน มีความสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์ โดยน้ำหนักองค์ประกอบมีค่าอยู่ระหว่าง 0.58 - 0.69

ผลการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยัน เกณฑ์มาตรฐานที่ 4 ตัวชี้วัดที่ 3 สมรรถนะในการตรวจสอบความสะอาดของห้องน้ำ ห้องส้วมในโรงเรียน

ผลการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยัน เกณฑ์มาตรฐานที่ 4 ตัวชี้วัดที่ 3 สมรรถนะในการตรวจสอบความสะอาดของห้องน้ำ ห้องส้วมในโรงเรียนดังแผนภูมิที่ 18

ตัวชี้วัดที่ 3 สมรรถนะในการตรวจสอบความสะอาดของห้องน้ำ ห้องส้วมในโรงเรียน

Chi-square = 8.64, df=11, p-Value = .660, $\chi^2/df = .085$, GFI = .99, AGFI = .98, NFI = .99, TLI หรือ NNFI = 1.01, CFI = 1.00, RMSEA = .000, RMR = .020, SRMR = .020

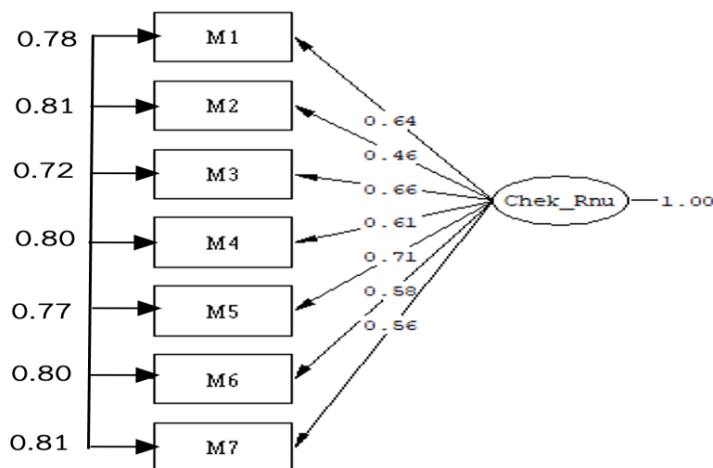
แผนภูมิที่ 18 การวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยัน เกณฑ์มาตรฐานที่ 4 กิจกรรมด้านส่งเสริมสุขภาพ ตัวชี้วัดที่ 3 สมรรถนะในการตรวจสอบความสะอาดของห้องน้ำ ห้องส้วมในโรงเรียน

จากแผนภูมิที่ 18 พบว่า ผลการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยัน ตัวชี้วัดที่ 3 สมรรถนะในการตรวจสอบความสะอาดของห้องน้ำ ห้องส้วมในโรงเรียน (L) ซึ่งประกอบด้วย ตัวแปร 7 ตัวแปร ได้แก่ L1 L2 L3 L4 L5 L6 และ L7 ซึ่งสอดคล้องกลมกลืนกับข้อมูลเชิงประจักษ์ โดยพิจารณาดัชนีวัดระดับความกลมกลืนดังนี้ ค่าไค - สแควร์ (χ^2) เท่ากับ 0.660 ค่าไค-สแควร์สัมพันธ์ (χ^2/df) เท่ากับ 0.085 ค่า P - value เท่ากับ 0.660 ค่าดัชนีรากของค่าเฉลี่ยกำลังสองของเศษ (RMR) เท่ากับ 0.020 ค่าดัชนีวัดระดับความกลมกลืน (GFI) เท่ากับ 0.99 ค่าดัชนีวัดระดับความกลมกลืนที่ปรับค่าแล้ว (AGFI) เท่ากับ 0.98 ค่าดัชนีวัดระดับความกลมกลืนเปรียบเทียบ (CFI) เท่ากับ 1.00 ค่าดัชนีรากกำลังสองเฉลี่ยของความคลาดเคลื่อนในการประมาณค่า (RMSEA) เท่ากับ 0.000 ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ แสดงว่าโมเดลการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยัน ตัวชี้วัดที่ 3 สมรรถนะในการตรวจสอบความสะอาดของห้องน้ำ ห้องส้วมในโรงเรียน มีความสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์ โดยน้ำหนักองค์ประกอบมีค่าอยู่ระหว่าง 0.51 – 0.66

ผลการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยัน เกณฑ์มาตรฐานที่ 4 ตัวชี้วัดที่ 4 สมรรถนะในการตรวจสอบสภาพห้องพยาบาลและตู้ยา

ผลการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยัน เกณฑ์มาตรฐานที่ 4 ตัวชี้วัดที่ 4 สมรรถนะในการตรวจสอบสภาพห้องพยาบาลและตู้ยา ดังแผนภูมิที่ 19

ตัวชี้วัดที่ 4 สมรรถนะในการตรวจสอบสภาพห้องพยาบาลและตู้ยา

Chi-square = 7.94, df=10, p-Value = .630, $\chi^2/df = .794$, GFI = .99, AGFI = .98, NFI = .99

TLI หรือ NNFI = 1.00, CFI = 1.00, RMSEA = .000, RMR = .020, SRMR = .020

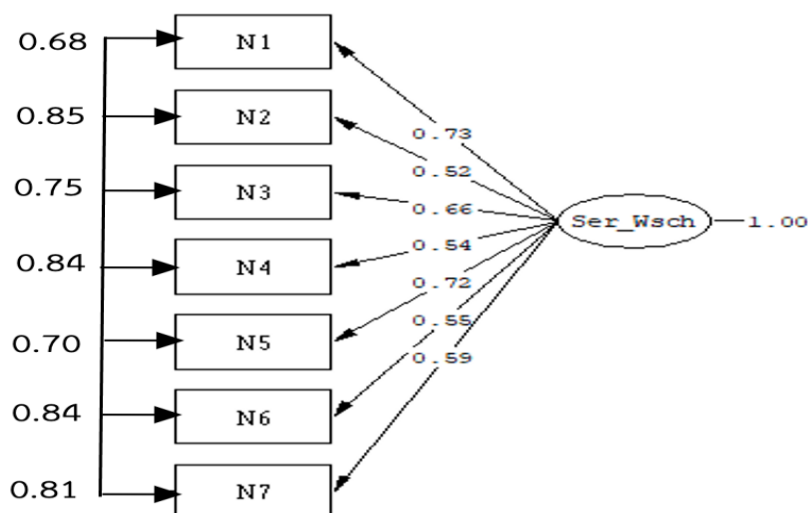
แผนภูมิที่ 19 การวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยัน เกณฑ์มาตรฐานที่ 4 กิจกรรมด้านส่งเสริมสุขภาพ ตัวชี้วัดที่ 4 สมรรถนะในการตรวจสอบสภาพห้องพยาบาลและตู้ยา

จากแผนภูมิที่ 19 พบว่า ผลการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยัน ตัวชี้วัดที่ 4 สมรรถนะในการตรวจสอบสภาพห้องพยาบาลและตู้ยา (M) ซึ่งประกอบด้วย ตัวแปร 7 ตัวแปร ได้แก่ M1 M2 M3 M4 M5 M6 และ M7 ซึ่งสอดคล้องกลมกลืนกับข้อมูลเชิงประจักษ์ โดยพิจารณาดัชนีวัดระดับความกลมกลืน ดังนี้ ค่าไค - สแควร์ (χ^2) เท่ากับ 0.630 ค่าไค-สแควร์สัมพันธ์ (χ^2/df) เท่ากับ 0.785 ค่า P - value เท่ากับ 0.630 ค่าดัชนีรากของค่าเฉลี่ยกำลังสองของเศษ (RMR) เท่ากับ 0.020 ค่าดัชนีวัดระดับความกลมกลืน (GFI) เท่ากับ 0.99 ค่าดัชนีวัดระดับความกลมกลืนที่ปรับค่าแล้ว (AGFI) เท่ากับ 0.98 ค่าดัชนีวัดระดับความกลมกลืนเปรียบเทียบ (CFI) เท่ากับ 1.00 ค่าดัชนีรากกำลังสองเฉลี่ยของความคลาดเคลื่อนในการประมาณค่า (RMSEA) เท่ากับ 0.000 ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ แสดงว่าโมเดลการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยัน ตัวชี้วัดที่ 4 สมรรถนะในการตรวจสอบสภาพห้องพยาบาลและตู้ยา มีความสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์ โดยน้ำหนักองค์ประกอบมีค่าอยู่ระหว่าง 0.46 - 0.71

ผลการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยัน เกณฑ์มาตรฐานที่ 4 ตัวชี้วัดที่ 5 สมรรถนะในการตรวจสอบคุณภาพน้ำดื่มในโรงเรียน

ผลการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยัน เกณฑ์มาตรฐานที่ 4 ตัวชี้วัดที่ 5 สมรรถนะในการตรวจสอบคุณภาพน้ำดื่มในโรงเรียน ดังแผนภูมิที่ 20

ตัวชี้วัดที่ 5 สมรรถนะในการตรวจสอบคุณภาพน้ำดื่มในโรงเรียน

Chi-square =14.73, df=12, p-Value = .260, χ^2/df = 1.227, GFI = .99, AGFI =.97

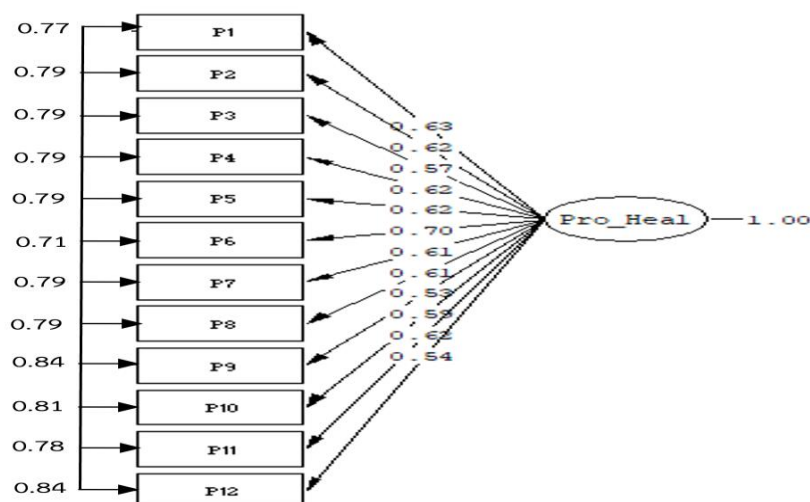
NFI =.98, TLI หรือ NNFI =.99, CFI = 1.00, RMSEA = .026, RMR = .028, SRMR = .028
 แผนภูมิที่ 20 การวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยัน เกณฑ์มาตรฐานที่ 4 กิจกรรมด้านส่งเสริมสุขภาพ
 ตัวชี้วัดที่ 5 สมรรถนะในการตรวจสอบคุณภาพน้ำดื่มในโรงเรียน

จากแผนภูมิที่ 20 พบว่า ผลการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยัน ตัวชี้วัดที่ 5 สมรรถนะในการตรวจสอบคุณภาพน้ำดื่มในโรงเรียน (N) ซึ่งประกอบด้วย ตัวแปร 7 ตัวแปร ได้แก่ N1 N2 N3 N4 N5 N6 และ N7 ซึ่งสอดคล้องกลมกลืนกับข้อมูลเชิงประจักษ์ โดยพิจารณาดัชนีวัดระดับความกลมกลืน ดังนี้ ค่าไค - สแควร์ (χ^2) เท่ากับ 0.260 ค่าไค-สแควร์สัมพันธ์ (χ^2/df) เท่ากับ 1.227 ค่า P - value เท่ากับ 0.260 ค่าดัชนีรากของค่าเฉลี่ยกำลังสองของเศษ (RMR) เท่ากับ 0.028 ค่าดัชนีวัดระดับความกลมกลืน (GFI) เท่ากับ 0.99 ค่าดัชนีวัดระดับความกลมกลืนที่ปรับค่าแล้ว (AGFI) เท่ากับ 0.97 ค่าดัชนีวัดระดับความกลมกลืนเปรียบเทียบ (CFI) เท่ากับ 1.00 ค่าดัชนีรากกำลังสองเฉลี่ยของความคลาดเคลื่อนในการประมาณค่า (RMSEA) เท่ากับ 0.026 ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ แสดงว่าโมเดลการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยัน ตัวชี้วัดที่ 5 สมรรถนะในการตรวจสอบคุณภาพน้ำดื่มในโรงเรียน มีความสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์ โดยน้ำหนักองค์ประกอบมีค่าอยู่ระหว่าง 0.52 – 0.73

ผลการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยัน เกณฑ์มาตรฐานที่ 4 ตัวชี้วัดที่ 6 สมรรถนะในการส่งเสริมให้มีอาหารเพื่อสุขภาพ

ผลการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยัน เกณฑ์มาตรฐานที่ 4 ตัวชี้วัดที่ 6 สมรรถนะในการส่งเสริมให้มีอาหารเพื่อสุขภาพ ดังแผนภูมิที่ 21

ตัวชี้วัดที่ 6 สมรรถนะในการส่งเสริมให้มีอาหารเพื่อสุขภาพ

Chi-square =57.38, df=44, p-Value = .085, $\chi^2/df = 1.227$, GFI = .97, AGFI =.95, NFI=.98
TLI หรือ NNFI =.99, CFI = 1.00, RMSEA = .031, RMR = .031, SRMR = .031

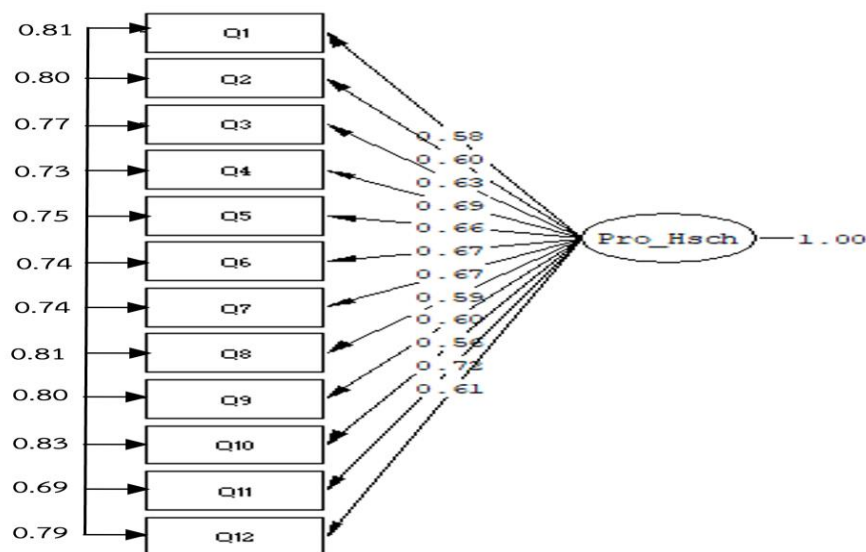
แผนภูมิที่ 21 การวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยัน เกณฑ์มาตรฐานที่ 4 กิจกรรมด้านส่งเสริมสุขภาพ
ตัวชี้วัดที่ 6 สมรรถนะในการส่งเสริมให้มีอาหารเพื่อสุขภาพ

จากแผนภูมิที่ 21 พบว่า ผลการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยัน ตัวชี้วัดที่ 6 สมรรถนะในการส่งเสริมให้มีอาหารเพื่อสุขภาพ (P) ซึ่งประกอบด้วย ตัวแปร 12 ตัวแปร ได้แก่ P1 P2 P3 P4 P5 P6 P7 P8 P9 P10 P11 และ P12 ซึ่งสอดคล้องกลมกลืนกับข้อมูลเชิงประจักษ์ โดยพิจารณาดัชนีวัดระดับความกลมกลืน ดังนี้ ค่าไค - สแควร์ (χ^2) เท่ากับ 0.85 ค่าไค-สแควร์สัมพัทธ์ (χ^2 /df) เท่ากับ 1.304 ค่า P - value เท่ากับ 0.85 ค่าดัชนีรากของค่าเฉลี่ยกำลังสองของเศษ (RMR) เท่ากับ 0.031 ค่าดัชนีวัดระดับความกลมกลืน (GFI) เท่ากับ 0.97 ค่าดัชนีวัดระดับความกลมกลืนที่ปรับค่าแล้ว (AGFI) เท่ากับ 0.95 ค่าดัชนีวัดระดับความกลมกลืนเปรียบเทียบ (CFI) เท่ากับ 1.00 ค่าดัชนีรากกำลังสองเฉลี่ยของความคลาดเคลื่อนในการประมาณค่า (RMSEA) เท่ากับ 0.031 ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ แสดงว่าโมเดลการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยัน ตัวชี้วัดที่ 6 สมรรถนะในการส่งเสริมให้มีอาหารเพื่อสุขภาพ มีความสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์ โดยน้ำหนักองค์ประกอบมีค่าอยู่ระหว่าง 0.53 – 0.70

ผลการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยัน เกณฑ์มาตรฐานที่ 4 ตัวชี้วัดที่ 7 สมรรถนะในการส่งเสริมการจัดทำโครงการแก้ไขปัญหาสุขภาพในโรงเรียน

ผลการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยัน เกณฑ์มาตรฐานที่ 4 ตัวชี้วัดที่ 7 สมรรถนะในการส่งเสริมการจัดทำโครงการแก้ไขปัญหาสุขภาพในโรงเรียน ดังแผนภูมิที่ 22

ตัวชี้วัดที่ 7 สมรรถนะในการส่งเสริมการจัดทำโครงการแก้ไขปัญหาสุขภาพในโรงเรียน

Chi-square = 57.06, df=46, p-Value = .130, $\chi^2/df = 1.240$, GFI = .97, AGFI = .95

NFI = .98, TLI หรือ NNFI = .99, CFI = 1.00, RMSEA = .027, RMR = .029, SRMR = .029

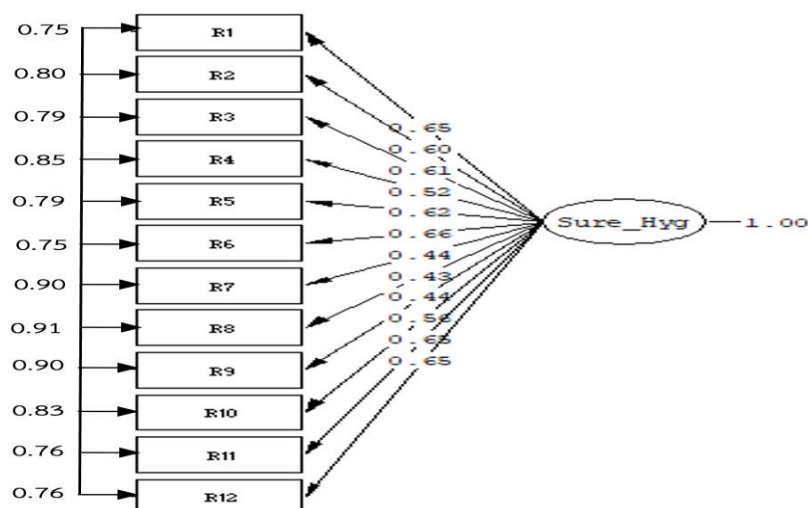
แผนภูมิที่ 22 การวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยัน เกณฑ์มาตรฐานที่ 4 กิจกรรมด้านส่งเสริมสุขภาพ ตัวชี้วัดที่ 7 สมรรถนะในการส่งเสริมการจัดทำโครงการแก้ไขปัญหาสุขภาพในโรงเรียน

จากแผนภูมิที่ 22 พบว่า ผลการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยัน ตัวชี้วัดที่ 7 สมรรถนะในการส่งเสริมการจัดทำโครงการแก้ไขปัญหาสุขภาพในโรงเรียน (Q) ซึ่งประกอบด้วย ตัวแปร 12 ตัวแปร ได้แก่ Q1 Q2 Q3 Q4 Q5 Q6 Q7 Q8 Q9 Q10 Q11 และ Q12 ซึ่งสอดคล้องกลมกลืนกับข้อมูลเชิงประจักษ์ โดยพิจารณาดัชนีวัดระดับความกลมกลืน ดังนี้ ค่าไค- สแควร์ (χ^2) เท่ากับ 0.130 ค่าไค-สแควร์สัมพัทธ์ (χ^2/df) เท่ากับ 1.240 ค่า P-value เท่ากับ 0.130 ค่าดัชนีรากของค่าเฉลี่ยกำลังสองของเศษ (RMR) เท่ากับ 0.029 ค่าดัชนีวัดระดับความกลมกลืน (GFI) เท่ากับ 0.97 ค่าดัชนีวัดระดับความกลมกลืนที่ปรับค่าแล้ว (AGFI) เท่ากับ 0.95 ค่าดัชนีวัดระดับความกลมกลืนเปรียบเทียบ (CFI) เท่ากับ 1.00 ค่าดัชนีรากกำลังสองเฉลี่ยของความคลาดเคลื่อนในการประมาณค่า (RMSEA) เท่ากับ 0.027 ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ แสดงว่าโมเดลการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยัน ตัวชี้วัดที่ 7 สมรรถนะในการส่งเสริมให้มีอาหารเพื่อสุขภาพ มีความสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์ โดยน้ำหนักองค์ประกอบมีค่าอยู่ระหว่าง 0.56 – 0.72

ผลการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยัน เกณฑ์มาตรฐานที่ 4 ตัวชี้วัดที่ 8 สมรรถนะในการสำรวจ และดูแลสุขอนามัยนักเรียน

ผลการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยัน เกณฑ์มาตรฐานที่ 4 ตัวชี้วัดที่ 8 สมรรถนะในการสำรวจ และดูแลสุขอนามัยนักเรียน ดังแผนภูมิที่ 23

ตัวชี้วัดที่ 8 สมรรถนะในการสำรวจ และดูแลสุขอนามัยนักเรียน

Chi-square =55.03, df=45 p-Value = .150, $\chi^2/df = 1.222$, GFI = .97, AGFI =.95

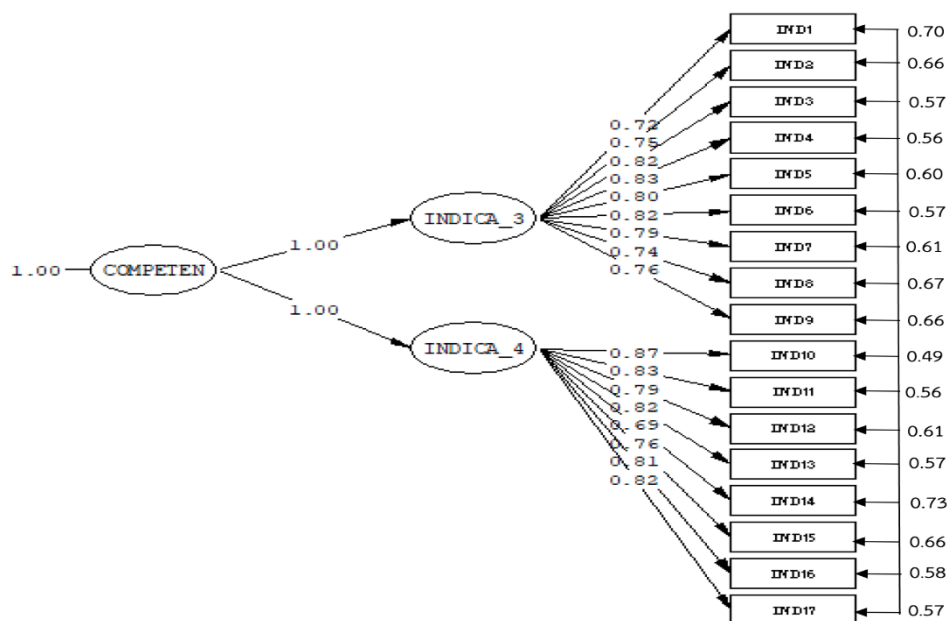
NFI =.98, TLI หรือ NNFI =.99, CFI = 1.00, RMSEA = .026, RMR = .032, SRMR = .032

แผนภูมิที่ 23 การวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยัน เกณฑ์มาตรฐานที่ 4 กิจกรรมด้านส่งเสริมสุขภาพ ตัวชี้วัดที่ 8 สมรรถนะในการสำรวจ และดูแลสุขอนามัยนักเรียน

จากแผนภูมิที่ 23 พบว่า ผลการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยัน ตัวชี้วัดที่ 8 สมรรถนะในการสำรวจ และดูแลสุขอนามัยนักเรียน (R) ซึ่งประกอบด้วย ตัวแปร 12 ตัวแปร ได้แก่ R1 R2 R3 R4 R5 R6 R7 R8 R9 R10 R11 และ R12 ซึ่งสอดคล้องกลมกลืนกับข้อมูลเชิงประจักษ์ โดยพิจารณาดัชนีวัดระดับความกลมกลืน ดังนี้ ค่าไค- สแควร์ (χ^2) เท่ากับ 0.150 ค่าไค-สแควร์สัมพัทธ์ (χ^2/df) เท่ากับ 1.222 ค่า P – value เท่ากับ 0.150 ค่าดัชนีรากของค่าเฉลี่ยกำลังสองของเศษ (RMR) เท่ากับ 0.032 ค่าดัชนีวัดระดับความกลมกลืน (GFI) เท่ากับ 0.97 ค่าดัชนีวัดระดับความกลมกลืนที่ปรับค่าแล้ว (AGFI) เท่ากับ 0.95 ค่าดัชนีวัดระดับความกลมกลืนเปรียบเทียบ (CFI) เท่ากับ 1.00 ค่าดัชนีรากกำลังสองเฉลี่ยของความคลาดเคลื่อนในการประมาณค่า (RMSEA) เท่ากับ 0.026 ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ แสดงว่าโมเดลการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยัน ตัวชี้วัดที่ 8 สมรรถนะในการสำรวจ และดูแลสุขอนามัยนักเรียน มีความสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์ โดยน้ำหนักองค์ประกอบมีค่าอยู่ระหว่าง 0.43 – 0.66

ผลการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยัน(Confirmatory Factor Analysis: CFA)สมรรถนะนักเรียนระดับมัธยมศึกษาในกิจกรรม อย.น้อยด้านอาหารและยา ด้วยการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันอันดับที่สอง (Second order)

ผลการวิเคราะห์องค์ประกอบยืนยันอันดับที่สองขององค์และตัวชี้วัดสมรรถนะนักเรียนระดับมัธยมศึกษาในกิจกรรมอย.น้อยด้านอาหารและยา ดังแผนภูมิที่ 24

Chi-square =88.65, df=72, p-Value = .110, $\chi^2/df = 1.231$, GFI = .97, AGFI =.93, NF=1.00, TLI หรือ NNFI =1.00, CFI = 1.00, RMSEA = .027, RMR = .024, SRMR = .024

แผนภูมิที่ 24 การวิเคราะห์องค์ประกอบยืนยันอันดับที่สอง (Second order) ขององค์ประกอบมาตรฐานและตัวชี้วัดสมรรถนะนักเรียนระดับมัธยมศึกษาในกิจกรรมอย.น้อยด้านอาหารและยา

จากแผนภูมิที่ 24 พบว่า ผลการวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรสังเกตได้เกี่ยวกับตัวชี้วัดสมรรถนะนักเรียนระดับมัธยมศึกษาในกิจกรรมอย.น้อยด้านอาหารและยา จำนวน 2 องค์ประกอบ ได้แก่ องค์ประกอบที่ 1 กิจกรรมด้านการตรวจสอบทั้งภายนอกและภายในโรงเรียน และองค์ประกอบที่ 2 กิจกรรมส่งเสริมสุขภาพ รวมทั้งหมด 17 ตัวแปร โดยใช้สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน พบว่าค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์มีค่าตั้งแต่ .446 ถึง .901 โดยสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรที่มีค่าแตกต่างจากศูนย์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งสอดคล้องกลมกลืนกับข้อมูลเชิงประจักษ์ โดยพิจารณาดัชนีวัดระดับความกลมกลืน ดังนี้ ค่าไค- สแควร์ (χ^2) เท่ากับ 0.110 ค่าไค- สแควร์สัมพัทธ์ (χ^2/df) เท่ากับ 1.231 ค่า P - value เท่ากับ 0.110 ค่าดัชนีรากของค่าเฉลี่ยกำลังสองของเศษ (RMR) เท่ากับ 0.024 ค่าดัชนีวัดระดับความกลมกลืน (GFI) เท่ากับ 0.97 ค่าดัชนีวัด

ระดับความกลมกลืนที่ปรับค่าแล้ว (AGFI) เท่ากับ 0.93 ค่าดัชนีวัดระดับความกลมกลืนเปรียบเทียบ (CFI) เท่ากับ 1.00 ค่าดัชนีรากกำลังสองเฉลี่ยของความคลาดเคลื่อนในการประมาณค่า (RMSEA) เท่ากับ 0.027 ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้

ตารางที่ 10 ผลการวิเคราะห์องค์ประกอบยืนยันอันดับที่สอง (Second order) ขององค์ประกอบเกณฑ์มาตรฐานที่ 3 และเกณฑ์มาตรฐานที่ 4 และตัวชี้วัดสมรรถนะนักเรียนระดับมัธยมศึกษาในกิจกรรมอย่างน้อยด้านอาหารและยา

ตัวแปร	น้ำหนักองค์ประกอบ		t	r ²
	b (SE)	β		
การวิเคราะห์องค์ประกอบอันดับที่หนึ่ง (First order)				
เกณฑ์มาตรฐานที่ 3 กิจกรรมด้านการตรวจสอบทั้งภายนอกและภายในโรงเรียน				
IND1	1.00	.72		.51
IND2	1.05(.06)	.75	18.00**	.56
IND3	1.14(.06)	.82	17.67**	.67
IND4	1.16(.07)	.83	16.63**	.69
IND5	1.11(.08)	.80	14.86**	.64
IND6	1.14(.08)	.82	14.39**	.67
IND7	1.11(.08)	.79	13.50**	.63
IND8	1.04(.08)	.74	13.02**	.55
IND9	1.06(.09)	.76	12.43**	.57
มาตรฐานที่ 4 กิจกรรมส่งเสริมสุขภาพ				
IND10	1.00	.87		.76
IND11	.96(.04)	.83	21.72**	.69
IND12	.91(.05)	.79	18.08**	.63
IND13	.94(.05)	.82	19.12**	.67
IND14	.79(.05)	.69	14.53**	.47
IND15	.87(.05)	.76	16.79**	.57
IND16	.93(.05)	.81	18.71**	.66
IND17	.94(.05)	.82	19.15**	.67

ตารางที่ 10 ผลการวิเคราะห์องค์ประกอบยืนยันอันดับที่สอง (Second order) ขององค์ประกอบมาตรฐานที่ 3 และมาตรฐานที่ 4 และตัวชี้วัดพจนานุกรมสมรรถนะนักเรียนระดับมัธยมศึกษาในกิจกรรมอ.น้อยด้านอาหารและยา (ต่อ)

ตัวแปร	น้ำหนักองค์ประกอบ		t	r ²
	b (SE)	β		
การวิเคราะห์องค์ประกอบอันดับที่สอง (Second order)				
INDICATOR 3	.71(.05)	1.00	14.55**	1.00
INDICATOR 4	.87(.04)	1.00	19.59**	1.00

ตารางที่ 10 เป็นการนำเสนอผลการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันอันดับที่สอง (Second order) ของมาตรฐานและตัวชี้วัดสมรรถนะนักเรียนระดับมัธยมศึกษาในกิจกรรมอ.น้อยด้านอาหารและยา ซึ่งประกอบด้วยค่าน้ำหนักองค์ประกอบในรูปคะแนนดิบ (b) ค่าน้ำหนักองค์ประกอบในรูปคะแนนมาตรฐาน (β) ความคลาดเคลื่อนมาตรฐาน (SE) และสัมประสิทธิ์การทำนาย (r²) เมื่อพิจารณาผลการวิเคราะห์องค์ประกอบอันดับที่หนึ่ง ซึ่งเป็นผลการวิเคราะห์โมเดลที่แสดงความสัมพันธ์ระหว่างองค์ประกอบกิจกรรมด้านการตรวจสอบทั้งภายนอกและภายในโรงเรียน และกิจกรรมส่งเสริมสุขภาพกับตัวแปรสังเกตได้ ซึ่งเป็นตัวชี้วัดขององค์ประกอบทั้ง 2 ด้านดังกล่าว พบว่าน้ำหนักองค์ประกอบของทุกตัวแปรมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p < .01$) แสดงว่าตัวแปรทั้ง 17 ตัวเป็นตัวชี้วัดสำคัญของสมรรถนะนักเรียนระดับมัธยมศึกษาในกิจกรรมอ.น้อยด้านอาหารและยา โดยตัวแปรดังกล่าว มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบในรูปคะแนนมาตรฐานอยู่ระหว่าง .72 ถึง .87 โดยตัวชี้วัดมีน้ำหนักความสำคัญ มีรายละเอียดในองค์ประกอบแต่ละด้าน ปรากฏผลดังนี้

องค์ประกอบกิจกรรมด้านการตรวจสอบทั้งภายนอกและภายในโรงเรียน ผลการวิเคราะห์ข้อมูล พบว่า ตัวชี้วัดทุกตัวมีน้ำหนักองค์ประกอบที่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยตัวชี้วัดที่มีน้ำหนักความสำคัญมากที่สุด ได้แก่ ตรวจสอบฉลากภาชนะบรรจุและการเก็บรักษาวัตถุอันตราย (IND4) ซึ่งมีสัดส่วนความแปรปรวนที่อธิบายได้ด้วยองค์ประกอบกิจกรรมด้านการตรวจสอบทั้งภายนอกและภายในโรงเรียน ร้อยละ 69.00 รองลงมาได้แก่ตัวชี้วัด ตรวจสอบฉลากภาชนะบรรจุและการเก็บรักษาเครื่องสำอาง (IND3) ร้อยละ 67.00 และตรวจสอบคุณภาพทางด้านกายภาพ (IND6) ร้อยละ 67.00 ตรวจสอบคุณภาพอาหารด้านกายภาพ (IND5) ร้อยละ 64.00 ตรวจสอบคุณภาพเครื่องสำอางด้านกายภาพ(IND7) ร้อยละ 63.00 ตรวจสอบโดยใช้ชุดทดสอบ เช่น อาหาร ไอโอดีนในเกลือ สารไฮโดรควิโนนในเครื่องสำอาง (IND9) ร้อยละ 57.00 ตรวจสอบฉลาก ภาชนะบรรจุและการเก็บรักษาเครื่องสำอาง (IND2) ร้อยละ 56.00 ตรวจสอบโฆษณาผลิตภัณฑ์สุขภาพ (IND8) ร้อยละ

55.00 ตรวจสอบฉลาก ภาชนะบรรจุและการเก็บรักษาอาหาร (IND1) ร้อยละ 51.00 ตามลำดับ ตัวชี้วัดดังกล่าวมีสัดส่วนความแปรปรวนที่อธิบายได้ด้วยพหุนุกรมสมรรถนะนักเรียนระดับมัธยมศึกษาในกิจกรรมอย.น้อยด้านอาหารและยา ประมาณร้อยละ 51.00 ถึงร้อยละ 67.00

องค์ประกอบกิจกรรมส่งเสริมสุขภาพ ผลการวิเคราะห์ข้อมูล พบว่า ตัวชี้วัดทุกตัวมีน้ำหนักองค์ประกอบที่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยตัวชี้วัดที่มีน้ำหนักความสำคัญมากที่สุด ได้แก่สำรวจพฤติกรรมบริโภคอาหารของนักเรียน (IND10) ซึ่งมีสัดส่วนความแปรปรวนที่อธิบายได้ด้วยองค์ประกอบกิจกรรมด้านการตรวจสอบทั้งภายนอกและภายในโรงเรียน ร้อยละ 76.00 รองลงมา ได้แก่ตัวชี้วัด ตรวจสอบสุขาภิบาลอาหารในโรงเรียน (IND11) ร้อยละ 69.00 ตรวจสอบสภาพห้องพยาบาลและตู้ยา (IND13) ร้อยละ 67.00 สำรวจ และดูแลสุขอนามัย (IND17) ร้อยละ 67.00 ส่งเสริมการจัดทำโครงการแก้ไขปัญหาสุขภาพในโรงเรียน (IND16) ร้อยละ 66.00 ตรวจสอบความสะอาดของห้องน้ำ ห้องส้วมในโรงเรียน (IND12) ร้อยละ 63.00 ส่งเสริมให้มีอาหารเพื่อสุขภาพ (IND15) ร้อยละ 57.00 ตรวจสอบคุณภาพน้ำดื่มในโรงเรียน (IND14) ร้อยละ 47.00 ตามลำดับ ตัวชี้วัดดังกล่าว มีสัดส่วนความแปรปรวนที่อธิบายได้ด้วยพหุนุกรมสมรรถนะนักเรียนระดับมัธยมศึกษาในกิจกรรมอย.น้อยด้านอาหารและยา ประมาณร้อยละ 47.00 ถึงร้อยละ 69.00

จากการวิเคราะห์องค์ประกอบสมรรถนะของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาในกิจกรรมอย.น้อยด้านอาหารและยาทั้งองค์ประกอบที่ 1 ตามเกณฑ์มาตรฐานที่ 3 ซึ่งมี 9 ตัวชี้วัด 114 สมรรถนะ และองค์ประกอบที่ 2 ตามเกณฑ์มาตรฐานที่ 4 ซึ่งมี 8 ตัวชี้วัด 71 สมรรถนะ

ตอนที่ 2 ผลการสร้างพหุนุกรมสมรรถนะของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาในกิจกรรม อย.น้อยด้านอาหารและยา

ผู้วิจัยนำผลการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยัน (Confirmatory Factor Analysis : CFA) ในขั้นตอนที่ 1 มาพิจารณา พบว่า ผู้ให้ข้อมูลเห็นด้วยกับสมรรถนะตามตัวชี้วัดทุกตัวของของทั้งเกณฑ์มาตรฐานที่ 3 และเกณฑ์มาตรฐานที่ 4 รวมทั้งสิ้นเท่ากับ 185 สมรรถนะ แต่เนื่องจากว่ามีสมรรถนะจำนวนหนึ่งที่เป็นสมรรถนะในหลายตัวชี้วัด เมื่อนำสมรรถนะเหล่านั้นมาเขียนพหุนุกรมสมรรถนะ ผู้วิจัยจึงสังเคราะห์สมรรถนะที่ซ้ำกันเป็นสมรรถนะเดียว ดังนั้นคงมีสมรรถนะที่จะนำไปเขียนพหุนุกรมสมรรถนะได้ รวม 26 สมรรถนะ แบ่งเป็นสมรรถนะที่เป็นไปตามตัวชี้วัดในเกณฑ์มาตรฐานที่ 3 เท่ากับ 11 สมรรถนะ สมรรถนะที่เป็นไปตามตัวชี้วัดในเกณฑ์มาตรฐานที่ 4 เท่ากับ 7 สมรรถนะ และสมรรถนะร่วมตามตัวชี้วัดในเกณฑ์มาตรฐานที่ 3 และตามตัวชี้วัดในเกณฑ์มาตรฐานที่ 4 เท่ากับ 8 สมรรถนะ เมื่อนำมาเสนอตามลำดับตัวอักษร จะได้ 26 สมรรถนะ ดังนี้

1. การกำหนดเป้าหมาย

2. การติดต่อประสานงาน
 3. การติดตามงาน
 4. การตัดสินใจ
 5. การทำงานเป็นทีม
 6. การทำงานร่วมกับทีมงานอื่น
 7. การบริหารจัดการงาน
 8. การมุ่งเน้นความสำเร็จ
 9. การมุ่งเน้นที่ผลลัพธ์
 10. การรวบรวมและวิเคราะห์ข้อมูล
 11. การวางแผนและการจัดการ
 12. การสอนงานและพัฒนาผู้อื่น
 13. การสื่อสารด้วยลายลักษณ์อักษร
 14. การแสวงหาข้อมูล
 15. การให้และการรับข้อมูลป้อนกลับ
 16. ความเข้าใจในระบบและขั้นตอนการทำงาน
 17. ความคิดเชิงเหตุผล
 18. ความรู้ด้านเทคนิคเฉพาะงาน
 19. ความน่าเชื่อถือได้
 20. ความเป็นผู้นำ
 21. ความใฝ่รู้
 22. ความรู้ในการเป็นผู้ตรวจสอบ
 23. ความรับผิดชอบในงาน
 24. ความรู้ในด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ
 25. ความสามารถในการเรียนรู้
 26. ทักษะในการบริหารเวลา
- ตั้งรายละเอียดในตารางที่ 11 ดังต่อไปนี้

ตารางที่ 11 สมรรถนะที่ปรากฏในหลายตัวชี้วัดของเกณฑ์มาตรฐานที่ 3 และเกณฑ์มาตรฐานที่ 4

มาตรฐาน สมรรถนะ	มาตรฐานที่ 3										มาตรฐานที่ 4							ความถี่รวม ทุกตัวชี้วัด
	3.1	3.2	3.3	3.4	3.5	3.6	3.7	3.8	3.9	4.1	4.2	4.3	4.4	4.5	4.6	4.7	4.8	
สมรรถนะที่ 1 การกำหนดเป้าหมาย	✓	✓	✓	✓						✓	✓	✓	✓	✓	✓		✓	12
สมรรถนะที่ 2 การติดต่อประสานงาน	✓	✓	✓	✓														4
สมรรถนะที่ 3 การติดตามงาน	✓	✓	✓	✓														4
สมรรถนะที่ 4 การตัดสินใจ	✓	✓	✓	✓														4
สมรรถนะที่ 5 การทำงานเป็นทีม	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	17
สมรรถนะที่ 6 การทำงานร่วมกับทีมงานอื่น	✓	✓	✓	✓														4
สมรรถนะที่ 7 การบริหารจัดการงาน														✓	✓	✓	✓	3

ตารางที่ 11 สมรรถนะที่ปรากฏในหลายตัวชี้วัดของเกณฑ์มาตรฐานที่ 3 และเกณฑ์มาตรฐานที่ 4 (ต่อ)

มาตรฐาน สมรรถนะ	มาตรฐานที่ 3										มาตรฐานที่ 4								รวม ทุกตัวชี้วัด
	3.1	3.2	3.3	3.4	3.5	3.6	3.7	3.8	3.9	4.1	4.2	4.3	4.4	4.5	4.6	4.7	4.8		
สมรรถนะที่ 21 ความใฝ่รู้				✓	✓	✓	✓	✓	✓									5	
สมรรถนะที่ 22 ความรู้ใน การเป็นผู้ตรวจสอบ	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓		✓					13	
สมรรถนะที่ 23 ความ รับผิดชอบในงาน	✓	✓	✓	✓											✓	✓		7	
สมรรถนะที่ 24 ความรู้ใน ด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ															✓	✓		3	
สมรรถนะที่ 25 ความสามารถในการ เรียนรู้	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	17	
สมรรถนะที่ 26 ทักษะใน การบริหารเวลา															✓	✓		3	

จากตารางที่ 11 แสดงให้เห็นว่า **สมรรถนะที่พบเฉพาะในเกณฑ์มาตรฐานที่ 3** มีจำนวน 11 สมรรถนะ ได้แก่ การติดต่อประสานงาน , การติดตามงาน , การตัดสินใจ , การทำงานร่วมกับทีมงานอื่น, การสอนงานและพัฒนาผู้อื่น, การสื่อสารด้วยลายลักษณ์อักษร, ความเข้าใจในระบบและขั้นตอนการทำงาน, ความรู้ด้านเทคนิคเฉพาะงาน, ความน่าเชื่อถือได้, ความเป็นผู้นำ, ความใฝ่รู้

สมรรถนะที่พบเฉพาะในเกณฑ์มาตรฐานที่ 4 มีจำนวน 8 สมรรถนะ ได้แก่ การบริหารจัดการงาน การมุ่งเน้นที่ผลลัพธ์ , การวางแผนงานและการจัดการ, การแสวงหาข้อมูล, ความคิดเชิงเหตุผล ความรู้ในด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ และทักษะในการบริหารเวลา ส่วน**สมรรถนะที่พบได้ในทั้งสองมาตรฐาน** มีจำนวน 7 สมรรถนะได้แก่ การกำหนดเป้าหมาย, การทำงานเป็นทีม, การมุ่งเน้นความสำเร็จ, การรวบรวมและวิเคราะห์ข้อมูล, การให้และการรับข้อมูลป้อนกลับ, ความรู้ในการเป็นผู้ตรวจสอบ, ความรับผิดชอบในงาน และความสามารถในการเรียนรู้ รวมทั้งหมดจำนวน 26 สมรรถนะ ผู้วิจัยได้จัดอันดับของความถี่ทุกตัวบ่งชี้ไว้เรียงตามลำดับจากความถี่ทุกตัวบ่งชี้วัด จากมากที่สุดไปยังความถี่ทุกตัวบ่งชี้วัดน้อยที่สุด และเมื่อเขียนพจนานุกรมสมรรถนะของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาในกิจกรรม อย.น้อยด้านอาหารและยาแล้ว ผู้วิจัยได้ระบุอันดับความถี่ทุกตัวบ่งชี้ในตารางพจนานุกรมด้วย การจัดอันดับความถี่ทุกตัวบ่งชี้ของสมรรถนะที่พบในเกณฑ์มาตรฐานที่ 3 และเกณฑ์มาตรฐานที่ 4 แสดงไว้ในตารางที่ 12 ดังนี้

ตารางที่ 12 การจัดอันดับความถี่ทุกตัวบ่งชี้ของสมรรถนะที่พบในเกณฑ์มาตรฐานที่ 3 และเกณฑ์มาตรฐานที่ 4

อันดับที่	สมรรถนะ	ความถี่ ทุกตัวชี้วัด	เกณฑ์ มาตรฐานที่ 3	เกณฑ์ มาตรฐานที่ 3
1	การทำงานเป็นทีม	17	√	√
2	ความสามารถในการเรียนรู้	17	√	√
3	ความรู้ในการเป็นผู้ตรวจสอบ	13	√	√
4	การกำหนดเป้าหมาย	12	√	√
5	การมุ่งเน้นความสำเร็จ	12	√	√
6	การให้และการรับข้อมูลป้อนกลับ	12	√	√
7	การรวบรวมและวิเคราะห์ข้อมูล	10	√	√
8	ความเข้าใจในระบบและขั้นตอนการทำงาน	9	√	
9	ความรู้ด้านเทคนิคเฉพาะงาน	9	√	

ตารางที่ 12 การจัดอันดับความถี่ทุกตัวบ่งชี้ของสมรรถนะที่พบในเกณฑ์มาตรฐานที่ 3 และเกณฑ์มาตรฐานที่ 4 (ต่อ)

อันดับที่	สมรรถนะ	ความถี่ ทุกตัวชี้วัด	เกณฑ์ มาตรฐานที่ 3	เกณฑ์ มาตรฐานที่ 3
10	ความน่าเชื่อถือได้	9	√	
11	ความรับผิดชอบในงาน	7	√	√
12	การวางแผนงานและการจัดการ	5		√
13	การสอนงานและพัฒนาผู้อื่น	5	√	
14	ความใฝ่รู้	5	√	
15	การติดต่อประสานงาน	4	√	
16	การติดตามงาน	4	√	
17	การตัดสินใจ	4	√	
18	การทำงานร่วมกับทีมงานอื่น	4	√	
19	การสื่อสารด้วยลายลักษณ์อักษร	4	√	
20	ความเป็นผู้นำ	4	√	
21	การบริหารจัดการงาน	3		√
22	การมุ่งเน้นที่ผลลัพธ์	3		√
23	การแสวงหาข้อมูล	3		√
24	ความคิดเชิงเหตุผล	3		√
25	ความรู้ในด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ	3		√
26	ทักษะในการบริหารเวลา	3		√

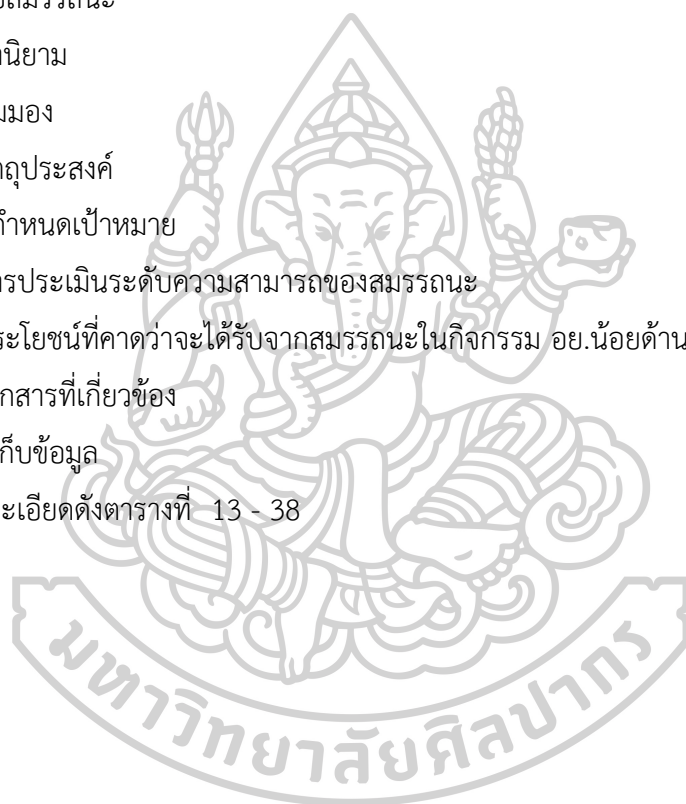
จากตารางที่ 12 พบว่า การจัดอันดับความถี่ทุกตัวบ่งชี้ อันดับที่ 1-2 มีจำนวน 2 สมรรถนะ ได้แก่ การทำงานเป็นทีม และ ความสามารถในการเรียนรู้ อันดับที่ 3 มีจำนวน 1 สมรรถนะ ได้แก่ ความรู้ในการเป็นผู้ตรวจสอบ อันดับที่ 4- 6 มีจำนวน 3 สมรรถนะ ได้แก่ การกำหนดเป้าหมาย, การมุ่งเน้นความสำเร็จ, การให้และการรับข้อมูลป้อนกลับ อันดับที่ 7 มีจำนวน 1 สมรรถนะ ได้แก่ การรวบรวมและวิเคราะห์ข้อมูล อันดับที่ 8 -10 มีจำนวน 3 สมรรถนะ ได้แก่ ความเข้าใจในระบบและขั้นตอนการทำงาน, ความรู้ด้านเทคนิคเฉพาะงาน, ความน่าเชื่อถือได้ อันดับที่ 11 มีจำนวน 1 สมรรถนะ ได้แก่ ความรับผิดชอบในงาน อันดับที่ 12-14 มีจำนวน 3 สมรรถนะ ได้แก่ การวางแผนงานและการจัดการ, การสอนงานและพัฒนาผู้อื่น, ความใฝ่รู้ อันดับที่ 15-20 มีจำนวน 6 สมรรถนะ

ได้แก่ การติดต่อประสานงาน, การติดตามงาน, การตัดสินใจ, การทำงานร่วมกับทีมงานอื่น การสื่อสาร ด้วยลายลักษณ์อักษร, ความเป็นผู้นำ อันดับที่ 21-26 มีจำนวน 6 สมรรถนะ ได้แก่ การบริหารจัดการ งาน, การมุ่งเน้นที่ผลลัพธ์, การแสวงหาข้อมูล, ความคิดเชิงเหตุผล, ความรู้ในด้านเทคโนโลยี สารสนเทศ, ทักษะในการบริหารเวลา

ผู้วิจัยนำสมรรถนะที่ได้จากการสังเคราะห์ 26 สมรรถนะมาสร้างพจนานุกรมสมรรถนะของ นักเรียนมัธยมศึกษาในกิจกรรม อย.น้อย ด้านอาหารและยา มีวิธีการดำเนินการใช้แนวการจัดทำ พจนานุกรมสมรรถนะ (Competency Dictionary) ซึ่งมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

1. ชื่อสมรรถนะ
2. คำนิยาม
3. มุมมอง
4. วัตถุประสงค์
5. ผู้กำหนดเป้าหมาย
6. การประเมินระดับความสามารถของสมรรถนะ
7. ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับจากสมรรถนะในกิจกรรม อย.น้อยด้านอาหารและยา
8. เอกสารที่เกี่ยวข้อง
9. ผู้เก็บข้อมูล

รายละเอียดดังตารางที่ 13 - 38

ตารางที่ 13 พจนานุกรมสมรรถนะของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาในกิจกรรม อย.น้อยด้านอาหาร และยา สมรรถนะที่ 1 (สอยน/อย. 01) การกำหนดเป้าหมาย (Goal Setting)

1. ชื่อสมรรถนะ	สอยน/อย. 01 การกำหนดเป้าหมาย (Goal Setting) (ความสำคัญอันดับ 4)
2. คำนิยาม	การรับรู้ถึงผลที่คาดหวัง และต้องการในระดับชมรม อย.น้อย และระดับโรงเรียน รวมทั้งความสามารถ ในการกำหนดเป้าหมายในการทำงานของตน และของผู้อื่นให้สอดคล้องและเชื่อมโยงกับเป้าหมายของชมรม อย.น้อย และโรงเรียนได้
3. มุมมอง 1) มาตรฐานโรงเรียน อย.น้อย	<p>1) เกณฑ์มาตรฐานที่ 3 (ชื่อกิจกรรมด้านการตรวจสอบทั้งภายในและภายนอกโรงเรียน)</p> <p>ตัวชี้วัดที่ 3.1 ตรวจสอบสลาก ภาชนะบรรจุและการเก็บอาหาร</p> <p>ตัวชี้วัดที่ 3.2 ตรวจสอบสลาก ภาชนะบรรจุและการเก็บรักษายา</p> <p>ตัวชี้วัดที่ 3.3 ตรวจสอบสลาก ภาชนะบรรจุและการเก็บรักษาเครื่องสำอาง</p> <p>ตัวชี้วัดที่ 3.4 ตรวจสอบฉลาก ภาชนะบรรจุ และการเก็บรักษาวัตถุอันตราย</p> <p>2) เกณฑ์มาตรฐานที่ 4 (ชื่อกิจกรรมส่งเสริมคุณภาพ)</p> <p>ตัวชี้วัดที่ 4.1 สํารวจพฤติกรรมการบริโภคอาหารของนักเรียน</p> <p>ตัวชี้วัดที่ 4.2 ตรวจสอบสุขาภิบาลอาหารในโรงเรียน</p> <p>ตัวชี้วัดที่ 4.3 ตรวจสอบความสะอาดของห้องน้ำ ห้องส้วมในโรงเรียน</p> <p>ตัวชี้วัดที่ 4.4 ตรวจสอบสภาพห้องพยาบาลและตู้ยา</p> <p>ตัวชี้วัดที่ 4.5 ตรวจสอบคุณภาพน้ำดื่มในโรงเรียน</p> <p>ตัวบ่งชี้ที่ 4.6 ส่งเสริมให้มีอาหารเพื่อสุขภาพ</p> <p>ตัวชี้วัดที่ 4.7 ส่งเสริมการจัดทำโครงการแก้ไขปัญหาสุขภาพในโรงเรียน</p> <p>ตัวชี้วัดที่ 4.8 สํารวจและดูแลสุขอนามัย</p> <p>สมรรถนะของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาในกิจกรรม อย.น้อยด้านอาหารและยา</p>

ตารางที่ 13 พจนานุกรมสมรรถนะของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาในกิจกรรม อย.น้อยด้านอาหาร
และยา สมรรถนะที่ 1 (สอยน/อย. 01) การกำหนดเป้าหมาย (Goal Setting) (ต่อ)

1. ชื่อสมรรถนะ	สอยน/อย. 01 การกำหนดเป้าหมาย (Goal Setting) (ความสำคัญอันดับ 4)
2) มาตรฐานการศึกษา ของสถานศึกษา	2) มาตรฐานการศึกษา ระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน เพื่อการประกัน คุณภาพภายในของสถานศึกษา มาตรฐานที่ 1 คุณภาพของผู้เรียน ข้อ 1.1 ผลสัมฤทธิ์ทางวิชาการของผู้เรียน 1) มีความสามารถในการอ่าน การเขียน การสื่อสารและการ คิดคำนวณ 2) มีความสามารถในการคิดวิเคราะห์ คิดอย่างมีวิจารณญาณ อภิปรายแลกเปลี่ยนความคิดเห็น และแก้ปัญหา 3) มีความสามารถในการสร้างนวัตกรรม มาตรฐานที่ 2 กระบวนการบริหารและการจัดการ ข้อ 2.5 จัดสภาพแวดล้อมทางกายภาพ และสังคมที่เอื้อต่อการ จัดการเรียนรู้อย่างมีคุณภาพ มาตรฐานที่ 3 กระบวนการจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็น สำคัญ ข้อ 3.1 จัดการเรียนรู้ผ่านกระบวนการคิด และปฏิบัติจริง และ สามารถนำไปประยุกต์ใช้ในชีวิตได้ 3) ด้านสมรรถนะสำคัญของผู้เรียน ข้อ 2 ความสามารถในการคิด ด้านคุณลักษณะอันพึงประสงค์ ข้อ 6 มุ่งมั่นในการทำงาน
3) หลักสูตรแกนกลาง การศึกษาขั้นพื้นฐาน	
4. วัตถุประสงค์	เพื่อเป็นแนวทางการดำเนินกิจกรรม อย.น้อย ด้านอาหารและยาใน กิจกรรมด้านการตรวจสอบทั้งภายนอกและภายในโรงเรียน ที่มุ่งให้เกิด ประโยชน์ต่อโรงเรียนและชุมชน และกิจกรรมด้านการส่งเสริมสุขภาพ นักเรียน ครูและบุคลากรในโรงเรียน
5. ผู้กำหนดเป้าหมาย	นักเรียนในชุมชน อย.น้อยช่วยกันกำหนดเป้าหมาย
6. การประเมินระดับ ความสามารถของ สมรรถนะ	แบ่งออกเป็น 5 ระดับ ได้แก่ <u>ระดับ 1</u> <u>ขั้นเรียนรู้</u> (Basic Level) ระบุได้ถึงเป้าหมายที่นักเรียน ประธานชมรม อย.น้อย คาดหวังหรือต้องการ / สามารถแจกแจงงานที่

ตารางที่ 13 พจนานุกรมสมรรถนะของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาในกิจกรรม อย.น้อยด้านอาหาร
และยา สมรรถนะที่ 1 (สอยน/อย. 01) การกำหนดเป้าหมาย (Goal Setting) (ต่อ)

1. ชื่อสมรรถนะ	สอยน/อย. 01 การกำหนดเป้าหมาย (Goal Setting) (ความสำคัญอันดับ 4)
	<p>จะต้องทำในแต่ละวันได้ / แสวงหาโอกาสที่จะทบทวนเป้าหมายการทำงานของตนกับนักเรียนประธานชมรม อย.น้อยอยู่เสมอ / แสดงออกถึงความเต็มใจที่จะรับรู้ถึงผลการทำงานของตน เมื่อเทียบกับเป้าหมายที่กำหนดขึ้นได้</p> <p><u>ระดับ 2 ขั้นปฏิบัติ (Doing Level)</u> รู้และเข้าใจถึงเป้าหมายการทำงานที่ชมรม อย.น้อย และสถานศึกษาต้องการ / เทคนิควิธีการในการกำหนดเป้าหมายในการทำงานของตน / สามารถประเมินประสิทธิภาพในการทำงานของตนเปรียบเทียบกับเป้าหมายที่กำหนดขึ้นอยู่เสมอ / ปรับเปลี่ยนเป้าหมายการทำงานของตนต่อสถานการณ์ที่เปลี่ยนแปลงได้</p> <p><u>ระดับ 3 ขั้นพัฒนา (Develop Level)</u> กำหนดเป้าหมายการทำงานของสมาชิกในทีมแต่ละคนที่เฉพาะเจาะจง และสามารถวัดผลลัพธ์ที่เกิดขึ้น / มีเทคนิคในการจูงใจให้สมาชิกในทีมยอมรับและยึดมั่นต่อเป้าหมายของทีม / สามารถช่วยสมาชิกในทีมกำหนดเป้าหมายการทำงานได้ / ประเมินผลงานสมาชิกแต่ละคนเพื่อปรับเป้าหมายให้เหมาะสมได้</p> <p><u>ระดับ 4 ขั้นก้าวหน้า (Advance Level)</u> กำหนดเป้าหมายของชมรม อย.น้อย ให้สอดคล้องกับเป้าหมายหลักของสถานศึกษา / สามารถประเมินประสิทธิภาพการทำงานของชมรม อย.น้อยจากเป้าหมายที่กำหนดได้ / กระตุ้นจูงใจให้สมาชิกในทีมทำงานเพื่อตอบสนองต่อเป้าหมายของชมรม อย.น้อย / สอนผู้อื่นถึงวิธีการเทคนิคในการกำหนดเป้าหมายให้มีประสิทธิภาพ</p> <p><u>ระดับ 5 ขั้นผู้เชี่ยวชาญ (Expert Level)</u> สามารถกำหนดเป้าหมายในการทำงานในสถานการณ์ที่มีความเสี่ยงสูงได้ / ผลักดันให้สมาชิกในทีมทำงานเพื่อตอบสนองต่อเป้าหมายหลักของสถานศึกษา / ปรับเปลี่ยนเป้าหมายของชมรม อย.น้อยให้รองรับกับสถานการณ์ที่เปลี่ยนแปลงได้</p>

ตารางที่ 13 พจนานุกรมสมรรถนะของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาในกิจกรรม อย.น้อยด้านอาหาร และยา สมรรถนะที่ 1 (สอยน/อย. 01) การกำหนดเป้าหมาย (Goal Setting) (ต่อ)

1.ชื่อสมรรถนะ	สอยน/อย. 01 การกำหนดเป้าหมาย (Goal Setting) (ความสำคัญอันดับ 4)				
ระดับการประเมิน	ระดับ 1	ระดับ 2	ระดับ 3	ระดับ 4	ระดับ 5
	1.00-1.49 คะแนน	1.50-2.49 คะแนน	2.50-3.49 คะแนน	3.50-4.49 คะแนน	4.50-5.00 คะแนน
7. ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับจากสมรรถนะในกิจกรรม อย.น้อยด้านอาหารและยา	<p>1.นักเรียนแกนนำอย.น้อย :- ได้รับการพัฒนาเรื่องการคิด และการวางแผนการทำงาน การกำหนดเป้าหมายการทำงานของตนเองให้สอดคล้องกับงานของสถานศึกษาด้านการทำกิจกรรมโครงการ อย.น้อยด้านอาหารและยาที่ได้รับมอบหมาย</p> <p>2. โรงเรียน:-ได้รับทราบข้อมูลข่าวสารจากนักเรียนแกนนำ อย.น้อย เพื่อนำไปพัฒนาพฤติกรรมการบริโภค ให้เป็นผู้บริโภคที่สามารถเลือกซื้อ บริโภคอาหารและยาได้อย่างเหมาะสม ถูกต้อง และปลอดภัย เกิดการบูรณาความรู้ด้านอาหารและยาเข้ากับหลักสูตรการเรียนการสอน</p> <p>3. ครอบครัวและชุมชน :- ได้รับทราบข้อมูลข่าวสารจากนักเรียนแกนนำ อย.น้อย เพื่อนำไปพัฒนาพฤติกรรมการบริโภค ให้เป็นผู้บริโภคที่สามารถเลือกซื้อ บริโภคอาหารและยาได้อย่างเหมาะสม ถูกต้อง และปลอดภัย</p> <p>4. ผู้ประกอบการร้านค้า :- เกิดการพัฒนาปรับปรุงการจำหน่ายอาหารในโรงเรียน รวมทั้งปรับปรุงสถานที่จำหน่ายอาหารให้สะอาด ถูกสุขลักษณะ</p>				
8. เอกสารที่เกี่ยวข้อง	<p>1.คู่มือเกณฑ์มาตรฐานโรงเรียน อย.น้อย (ฉบับปรับปรุงใหม่ ปีงบประมาณ พ.ศ. 2562)</p> <p>2. แบบประเมินระดับสมรรถนะของนักเรียนอย.น้อย</p> <p>3. รายงานประจำปี</p>				
9. ผู้เก็บข้อมูล	คณะกรรมการที่ได้รับการแต่งตั้งตามคำสั่งของสถานศึกษา				

ตารางที่ 14 พจนานุกรมสมรรถนะของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาในกิจกรรม อย.น้อยด้านอาหาร และยา สมรรถนะที่ 2 (สอยน/อย. 02) การติดต่อประสานงาน (Coordination)

1. ชื่อสมรรถนะ	สอยน/อย. 02 การติดต่อประสานงาน (Coordination) (ความสำคัญอันดับ 15)
2. คำนิยาม	การระบุได้ถึงบุคคล และวันเวลาที่เหมาะสม ในการติดต่อประสานงาน รวมทั้งความสามารถในการติดต่อประสานงานกับผู้อื่น ทั้งภายในและภายนอกโรงเรียน ตลอดจนการให้คำแนะนำแก่ผู้อื่น ถึงเทคนิคและวิธีการในการติดต่อประสานงานกับ และหน่วยงานต่างๆ เช่น สำนักงานสาธารณสุขจังหวัด โรงพยาบาล เป็นต้น
<p>3. มุมมอง</p> <p>1) มาตรฐานโรงเรียน อย.น้อย</p> <p>2) มาตรฐานการศึกษา ของสถานศึกษา</p> <p>3) หลักสูตรแกนกลาง การศึกษาขั้นพื้นฐาน</p>	<p>1) เกณฑ์มาตรฐานที่ 3 (ชื่อกิจกรรมด้านการตรวจสอบทั้งภายในและภายนอกโรงเรียน)</p> <p>ตัวชี้วัดที่ 3.1 ตรวจสอบสลาก ภาชนะบรรจุและการเก็บอาหาร</p> <p>ตัวชี้วัดที่ 3.2 ตรวจสอบสลาก ภาชนะบรรจุและการเก็บรักษายา</p> <p>ตัวชี้วัดที่ 3.3 ตรวจสอบสลาก ภาชนะบรรจุและการเก็บรักษา เครื่องสำอาง</p> <p>ตัวชี้วัดที่ 3.4 ตรวจสอบสลาก ภาชนะบรรจุ และการเก็บรักษาวัตถุอันตราย</p> <p>2) มาตรฐานการศึกษา ระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน เพื่อการประกันคุณภาพภายในของสถานศึกษา</p> <p>มาตรฐานที่ 1 คุณภาพของผู้เรียน</p> <p>ข้อ 1.1 ผลสัมฤทธิ์ทางวิชาการของผู้เรียน</p> <p>1) มีความสามารถในการอ่าน การเขียน การสื่อสารและการคิดคำนวณ</p> <p>มาตรฐานที่ 3 กระบวนการจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ</p> <p>ข้อ 3.1 จัดการเรียนรู้ผ่านกระบวนการคิด และปฏิบัติจริง และสามารถนำไปประยุกต์ใช้ในชีวิตได้</p> <p>3) ด้านสมรรถนะสำคัญของผู้เรียน ข้อ 2 ความสามารถในการคิด ด้านคุณลักษณะอันพึงประสงค์ ข้อ 6 มุ่งมั่นในการทำงาน</p>

ตารางที่ 14 พจนานุกรมสมรรถนะของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาในกิจกรรม อย.น้อยด้านอาหาร
และยา สมรรถนะที่ 2 (สอยน/อย. 02) การติดต่อประสานงาน (Coordination) (ต่อ)

1. ชื่อสมรรถนะ	สอยน/อย. 02 การติดต่อประสานงาน (Coordination) (ความสำคัญอันดับ 15)
	4. สมรรถนะของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาในกิจกรรม อย.น้อยด้านอาหารและยา
4. วัตถุประสงค์	เพื่อเป็นแนวทางการดำเนินกิจกรรม อย.น้อย ด้านอาหารและยาในกิจกรรมด้านการตรวจสอบทั้งภายนอกและภายในโรงเรียนที่มุ่งให้เกิดประโยชน์ต่อโรงเรียนและชุมชน
5. ผู้กำหนดเป้าหมาย	นักเรียนในชุมชนช่วยกันกำหนดเป้าหมาย
6. การประเมินระดับความสามารถของสมรรถนะ	แบ่งออกเป็น 5 ระดับ ระดับ 1 <u>ขั้นเรียนรู้</u> (Basic Level) และเข้าใจถึงบุคคลหรือหน่วยงานที่จะต้องติดต่อประสานงานด้วย / สามารถสอบถามความคืบหน้าของงานได้จากบุคคลที่ถูกกำหนดขึ้น / แจ้งผลคืบหน้าในการติดต่อประสานงานกับผู้อื่นให้คุณครูที่ปรึกษาชมรม อย.น้อยและผู้ที่เกี่ยวข้องรับรู้เสมอ / อ้างอิงถึงวัน เวลา และช่องทางที่ใช้ในการติดต่อประสานงานกับผู้อื่นได้ ระดับ 2 <u>ขั้นปฏิบัติ</u> (Doing Level) ระบุได้ถึงช่วงเวลาที่เหมาะสมในการติดต่อประสานงานกับบุคคลต่างๆ จากหน่วยงานภายใน / ให้คำแนะนำแก่ผู้อื่นถึงบุคคลหรือหน่วยงานที่จะต้องเข้าไปติดต่อประสานงานด้วย / มีเทคนิคและวิธีการสอบถามข้อมูลที่ต้องการจากบุคคลที่เข้ามาติดต่อประสานงานต่อไปในภายหลัง ระดับ 3 <u>ขั้นพัฒนา</u> (Develop Level) จัดสรรวันเวลาที่จะต้องติดต่อประสานงานกับผู้อื่นไว้ล่วงหน้าเสมอ / มีเทคนิควิธีการในการติดต่อประสานงานกับบุคคลภายนอกองค์กรที่ไม่เคยรู้จักมาก่อน / สามารถหาหลักฐานหรือข้อมูลยืนยันในการติดต่อประสานงานกับผู้อื่นได้ / หาทางเลือกในการติดต่อประสานงานกับผู้อื่นได้มากกว่าหนึ่งทางเลือก ระดับ 4 <u>ขั้นก้าวหน้า</u> (Advance Level) ได้ว่าควรจะติดต่อบุคคลใดก่อนหลังตามความสำคัญ / สามารถหาวิธีการในการติดต่อกับ

ตารางที่ 14 พจนานุกรมสมรรถนะของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาในกิจกรรม อย.น้อยด้านอาหาร และยา สมรรถนะที่ 2 (สอยน/อย. 02) การติดต่อประสานงาน (Coordination) (ต่อ)

1. ชื่อสมรรถนะ	สอยน/อย. 02 การติดต่อประสานงาน (Coordination) (ความสำคัญอันดับ 15)				
	<p>ผู้บริหารระดับสูงที่ติดต่อยากจากหน่วยงานภายในได้ / อ้างอิงได้ถึงบุคคลหรือหน่วยงานที่สามารถติดต่อได้ในสถานการณ์ที่มีความขัดแย้งที่เกิดขึ้น / หาแนวทางแก้ไขปัญหาจากการที่ไม่สามารถติดต่อประสานงานกับผู้อื่นได้</p> <p>ระดับ 5 <u>ขั้นผู้เชี่ยวชาญ (Expert Level)</u> คาดการณ์ได้ถึงกลุ่มบุคคลหรือหน่วยงานที่จะต้องติดต่อประสานงาน / มีเทคนิคและวิธีการในการติดต่อกับผู้บริหารระดับสูงจากองค์การภายนอก / ให้ข้อเสนอแนะถึงเทคนิคกลยุทธ์การติดต่อประสานงานกับบุคคลที่ติดต่อยาก / เป็นตัวแทนหน่วยงานในการติดต่อประสานงานอย่างมีประสิทธิภาพกับผู้อื่น</p>				
ระดับการประเมิน	ระดับ 1	ระดับ 2	ระดับ 3	ระดับ 4	ระดับ 5
	1.00-1.49 คะแนน	1.50-2.49 คะแนน	2.50-3.49 คะแนน	3.50-4.49 คะแนน	4.50-5.00 คะแนน
7. ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับจากสมรรถนะในกิจกรรม อย.น้อยด้านอาหารและยา	<p>1. นักเรียนแกนนำ อย.น้อย :- ได้รับการพัฒนาเรื่องการวางแผนการทำงาน การสร้างสัมพันธ์ภาพอันดีกับเพื่อน อย.น้อยโรงเรียนอื่นๆ ทำให้เกิดเป็นเครือข่ายขึ้น</p> <p>2. โรงเรียน: - มีการขยายเครือข่ายเพื่อผลักดันให้โรงเรียนในเครือข่ายได้มีแนวทางการสร้างเสริมสุขภาพในโรงเรียน</p> <p>3. ครอบครัวและชุมชน :- ได้รับทราบข้อมูลข่าวสารจากนักเรียนแกนนำอย.น้อย เพื่อนำไปพัฒนาพฤติกรรมครอบครัว ให้เป็นผู้บริโภคที่สามารถเลือกซื้อ บริโภคอาหารและยาได้อย่างถูกต้อง และปลอดภัย</p> <p>4. ผู้ประกอบการร้านค้า :-ได้รับทราบข้อมูลข่าวสารจากนักเรียนแกนนำอย.น้อยเกิดความตระหนักและปรับปรุงสถานที่ของตนเอง</p>				

ตารางที่ 14 พจนานุกรมสมรรถนะของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาในกิจกรรม อย.น้อยด้านอาหาร
และยา สมรรถนะที่ 2 (สอยน/อย. 02) การติดต่อประสานงาน (Coordination) (ต่อ)

1. ชื่อสมรรถนะ	สอยน/อย. 02 การติดต่อประสานงาน (Coordination) (ความสำคัญอันดับ 15)
	2. แบบประเมินระดับสมรรถนะของนักเรียนอย. น้อย 3. รายงานประจำปี
9. ผู้เก็บข้อมูล	คณะกรรมการที่ได้รับการแต่งตั้งตามคำสั่งของสถานศึกษา

ตารางที่ 15 พจนานุกรมสมรรถนะของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาในกิจกรรม อย.น้อยด้านอาหาร
และยา สมรรถนะที่ 3 (สอยน/อย. 03) การติดตามงาน (Follow up)

1. ชื่อสมรรถนะ	สอยน/อย. 03 การติดตามงาน (Follow up) (ความสำคัญอันดับ 16)
2. คำนิยาม	การรับรู้ถึงสถานะ ปัญหาและอุปสรรคที่เกิดขึ้นของงานที่มอบหมายให้ ทีมงานในชมรม อย.น้อยไปปฏิบัติโดยการใช้เทคนิคและวิธีการต่างๆ เพื่อการติดตามก้าวหน้าของงานในชมรม อย.น้อย รวมทั้งการหาวิธีการ จูงใจให้ผู้อื่นทำงานให้สำเร็จได้ตามแผนงานที่กำหนด
3. มุมมอง 1) มาตรฐานโรงเรียน อย.น้อย 2) มาตรฐานการศึกษา ของสถานศึกษา	<p>1) เกณฑ์มาตรฐานที่ 3 (ชื่อกิจกรรมด้านการตรวจสอบทั้งภายในและ ภายนอกโรงเรียน) ตัวชี้วัดที่ 3.1 ตรวจสอบสลาก ภาชนะบรรจุและการเก็บอาหาร ตัวชี้วัดที่ 3.2 ตรวจสอบสลาก ภาชนะบรรจุและการเก็บรักษายา ตัวชี้วัดที่ 3.3 ตรวจสอบสลาก ภาชนะบรรจุและการเก็บรักษา เครื่องสำอาง ตัวชี้วัดที่ 3.4 ตรวจสอบฉลาก ภาชนะบรรจุ และการเก็บรักษาวัตถุ อันตราย</p> <p>4. สมรรถนะของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาในกิจกรรม อย.น้อยด้าน อาหารและยา</p> <p>2) มาตรฐานการศึกษา ระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน เพื่อการประกัน คุณภาพภายในของสถานศึกษา</p> <p>มาตรฐานที่ 1 คุณภาพของผู้เรียน ข้อ 1.1 ผลสัมฤทธิ์ทางวิชาการของผู้เรียน 1) มีความสามารถในการอ่าน การเขียน การสื่อสารและการ คิดคำนวณ</p> <p>มาตรฐานที่ 3 กระบวนการจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็น สำคัญ ข้อ 3.1 จัดการเรียนรู้ผ่านกระบวนการคิด และปฏิบัติจริง และ สามารถนำไปประยุกต์ใช้ในชีวิตได้</p>

ตารางที่ 15 พจนานุกรมสมรรถนะของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาในกิจกรรม อย.น้อยด้านอาหาร และยา สมรรถนะที่ 3 (สอยน/อย. 03) การติดตามงาน (Follow up) (ต่อ)

1. ชื่อสมรรถนะ	สอยน/อย. 03 การติดตามงาน (Follow up) (ความสำคัญอันดับ 16)
3) หลักสูตรแกนกลาง การศึกษาขั้นพื้นฐาน	3) ด้านสมรรถนะสำคัญของผู้เรียน ข้อ 2 ความสามารถในการสื่อสาร ด้านคุณลักษณะอันพึงประสงค์ ข้อ 6 มุ่งมั่นในการทำงาน
4. วัตถุประสงค์	เพื่อเป็นแนวทางการดำเนินกิจกรรม อย.น้อย ด้านอาหารและยาใน กิจกรรมด้านการตรวจสอบทั้งภายนอกและภายในโรงเรียนที่มุ่งให้เกิด ประโยชน์ต่อโรงเรียนและชุมชน
5. ผู้กำหนดเป้าหมาย	นักเรียนในชุมชนช่วยกันกำหนดเป้าหมาย
6. การประเมินระดับ ความสามารถของ สมรรถนะ	แบ่งออกเป็น 5 ระดับ ได้แก่ <u>ระดับ 1</u> <u>ขั้นเรียนรู้</u> (Basic Level) ระบุได้ถึงวันเวลาที่จะต้อง สอบถามถึงสถานะของงานจากบุคคลต่างๆ / ติดตามความก้าวหน้า ของงานจากผู้อื่นได้ตามระยะเวลาที่กำหนด / สามารถเลือกบุคคลหรือ แหล่งข้อมูลในการติดตามงานได้อย่างเหมาะสม / รายงานสถานะของ งานให้ครูที่ปรึกษาชมรม อย.น้อยและผู้ที่เกี่ยวข้องรับทราบเท่าที่มี โอกาส <u>ระดับ 2</u> <u>ขั้นปฏิบัติ</u> (Doing Level) จัดทำตารางเวลาในการติดตามงาน ของตนจากบุคคลต่างๆ ไว้ล่วงหน้าเสมอ / มีเทคนิคและวิธีการในการ ติดตามงานจากผู้อื่นได้ก่อนวันเวลาที่ส่งมอบงาน / ประเมินและ สรุปผลการติดตามงานของตนทุกครั้ง / หาโอกาสในการรายงาน ความคืบหน้าของงานให้ครูที่ปรึกษาชมรม อย.น้อยรับทราบเสมอ <u>ระดับ 3</u> <u>ขั้นพัฒนา</u> (Develop Level) ระบุได้ถึงแหล่งข้อมูล หรือ บุคคลที่สามารถรายงานความคืบหน้าของงานได้ / ให้คำแนะนำแก่ สมาชิกในทีมถึงวิธีการเทคนิคในการติดตามงานจากผู้อื่น / สามารถ ติดตามงานที่เร่งด่วนหรือเป็นโครงการพิเศษจากสมาชิกในทีมได้ / ประเมินประสิทธิภาพในการติดตามงานของสมาชิกในทีมอยู่เสมอ <u>ระดับ 4</u> <u>ขั้นก้าวหน้า</u> (Advance Level) วางแผนการติดตามงานจาก ผู้อื่นทั้งภายในและภายนอก / มีเทคนิคในการสอบถามถึงสถานะของ

ตารางที่ 15 พจนานุกรมสมรรถนะของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาในกิจกรรม อย.น้อยด้านอาหาร และยา สมรรถนะที่ 3 (สอยน/อย. 03) การติดตามงาน (Follow up) (ต่อ)

1. ชื่อสมรรถนะ	สอยน/อย. 03 การติดตามงาน (Follow up) (ความสำคัญอันดับ 16)				
ระดับการประเมิน	งานจากผู้บริหารทั้งภายในและภายนอกสถานศึกษา / กระตุ้นจูงใจให้สมาชิกในทีมผูกพันและยึดมั่นต่อแผนงานที่กำหนดขึ้น / ติดตามข้อมูลย้อนกลับในผลงานของตนจากเครือข่ายในการทำงานที่หลากหลายได้ระดับ 5 ขึ้นผู้เชี่ยวชาญ (Expert Level) วางแผนสำรองไว้ล่วงหน้าหากงานที่ติดตามนั้นไม่ประสบผลสำเร็จตามแผนงานที่กำหนด / ติดตามปัญหาที่เกิดขึ้นของชมรม อย.น้อย ซึ่งมีผลกระทบต่อเนื่องไปยังสถานศึกษาได้ / เสนอแนวทางแก้ไขปัญหาให้กับหน่วยงานอื่นได้หากปัญหานั้นส่งผลต่อความล่าช้าในการทำงานแก่ทีมงานที่ตนดูแลรับผิดชอบ				
	ระดับ 1	ระดับ 2	ระดับ 3	ระดับ 4	ระดับ 5
	1.00-1.49 คะแนน	1.50-2.49 คะแนน	2.50-3.49 คะแนน	3.50-4.49 คะแนน	4.50-5.00 คะแนน
7. ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับจากสมรรถนะในกิจกรรม อย.น้อยด้านอาหารและยา	<p>1. นักเรียนแกนนำ อย.น้อย :- ได้รับการพัฒนาเรื่องความรับผิดชอบในการทำงานที่ได้รับมอบหมาย เพื่อให้เกิดผลสำเร็จในงานที่จะเกิดกับทั้งโรงเรียนและชุมชน</p> <p>2. โรงเรียน:- มีความเข้มแข็งในการดำเนินงาน และมีการขับเคลื่อนงาน อย.น้อยอย่างเป็นระบบ</p> <p>3. ครอบครัวและชุมชน :- ได้รับทราบข้อมูลข่าวสารจากนักเรียนแกนนำ อย.น้อย เพื่อนำไปพัฒนาพฤติกรรมบริการให้เป็นผู้บริโภคที่สามารถเลือกซื้อ บริโภคอาหารและยาได้อย่างถูกต้อง ปลอดภัย</p> <p>4. ผู้ประกอบการร้านค้า:- เกิดการพัฒนาปรับปรุงการจำหน่ายอาหารในโรงเรียน รวมทั้งปรับปรุงสถานที่จำหน่ายอาหารให้สะอาด ถูกสุขลักษณะที่สามารถให้ผู้บริโภคสามารถเลือกซื้อ บริโภคอาหารและยาได้อย่างเหมาะสม ถูกต้อง และปลอดภัย และกระตุ้นให้ผู้ผลิตเกิดความตระหนักและปรับปรุงสถานที่ของตนเอง</p>				

ตารางที่ 15 พจนานุกรมสมรรถนะของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาในกิจกรรม อย.น้อยด้านอาหาร
และยา สมรรถนะที่ 3 (สอยน/อย. 03) การติดตามงาน (Follow up) (ต่อ)

1. ชื่อสมรรถนะ	สอยน/อย. 03 การติดตามงาน (Follow up) (ความสำคัญอันดับ 16)
8. เอกสารที่เกี่ยวข้อง	1. คู่มือเกณฑ์มาตรฐานโรงเรียน อย.น้อย (ฉบับปรับปรุงใหม่ ปีงบประมาณ พ.ศ. 2562) 2. แบบประเมินระดับสมรรถนะของนักเรียนอย. น้อย 3. รายงานประจำปี
9. ผู้เก็บข้อมูล	คณะกรรมการที่ได้รับการแต่งตั้งตามคำสั่งของสถานศึกษา

ตารางที่ 16 พจนานุกรมสมรรถนะของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาในกิจกรรม อย.น้อยด้านอาหาร
และยา สมรรถนะที่ 4 (สอยน/อย. 04) การตัดสินใจ (Decision Making)

1. ชื่อสมรรถนะ	สอยน/อย. 04 การตัดสินใจ (Decision Making) (ความสำคัญอันดับ 17)
2. คำนิยาม	การประเมินข้อมูลและแนวทางเลือก และเลือกทางเลือกที่ดีที่สุดเพื่อให้บรรลุถึงความต้องการในการแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นของสถานการณ์นั้นๆ
<p>3. มุมมอง</p> <p>1) มาตรฐานโรงเรียน อย.น้อย</p> <p>2) มาตรฐานการศึกษา ของสถานศึกษา</p> <p>3) หลักสูตรแกนกลาง การศึกษาขั้นพื้นฐาน</p>	<p>1) เกณฑ์มาตรฐานที่ 3 (ชื่อกิจกรรมด้านการตรวจสอบทั้งภายในและภายนอกโรงเรียน)</p> <p>ตัวชี้วัดที่ 3.1 ตรวจสอบสลาก ภาชนะบรรจุและการเก็บอาหาร</p> <p>ตัวชี้วัดที่ 3.2 ตรวจสอบสลาก ภาชนะบรรจุและการเก็บรักษายา</p> <p>ตัวชี้วัดที่ 3.3 ตรวจสอบสลาก ภาชนะบรรจุและการเก็บรักษา เครื่องสำอาง</p> <p>ตัวชี้วัดที่ 3.4 ตรวจสอบสลาก ภาชนะบรรจุ และการเก็บรักษาวัตถุ อันตราย</p> <p>สมรรถนะของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาในกิจกรรม อย.น้อยด้าน อาหารและยา</p> <p>2) มาตรฐานการศึกษา ระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน เพื่อการประกัน คุณภาพภายในของสถานศึกษา</p> <p>มาตรฐานที่ 1 คุณภาพของผู้เรียน</p> <p>ข้อ 1.1 ผลสัมฤทธิ์ทางวิชาการของผู้เรียน</p> <p>1) มีความสามารถในการอ่าน การเขียน การสื่อสารและการ คิดคำนวณ</p> <p>มาตรฐานที่ 3 กระบวนการจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็น สำคัญ</p> <p>ข้อ 3.1 จัดการเรียนรู้ผ่านกระบวนการคิด และปฏิบัติจริง และ สามารถนำไปประยุกต์ใช้ในชีวิตได้</p> <p>3) ด้านสมรรถนะสำคัญของผู้เรียน ข้อ 2 ความสามารถในการคิด ข้อ 3 ความสามารถในการแก้ปัญหา ด้านคุณลักษณะอันพึงประสงค์ ข้อ 6 มุ่งมั่นในการทำงาน</p>

ตารางที่ 16 พจนานุกรมสมรรถนะของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาในกิจกรรม อย.น้อยด้านอาหาร
และยา สมรรถนะที่ 4 (สอยน/อย. 04) การตัดสินใจ (Decision Making) (ต่อ)

1. ชื่อสมรรถนะ	สอยน/อย. 04 การตัดสินใจ (Decision Making) (ความสำคัญอันดับ 17)
4. วัตถุประสงค์	เพื่อเป็นแนวทางการดำเนินกิจกรรม อย.น้อย ด้านอาหารและยาในกิจกรรมด้านการตรวจสอบทั้งภายนอกและภายในโรงเรียนที่มุ่งให้เกิดประโยชน์ต่อโรงเรียนและชุมชน
5. ผู้กำหนดเป้าหมาย	นักเรียนในชุมชนช่วยกันกำหนดเป้าหมาย
6. การประเมินระดับ ความสามารถของ สมรรถนะ	<p>แบ่งออกเป็น 5 ระดับ ได้แก่</p> <p><u>ระดับ 1 ขั้นเรียนรู้ (Basic Level)</u> รู้ว่าเหตุการณ์หรือสถานการณ์ใดที่ควรจะต้องพิจารณาตัดสินใจ / ตัดสินใจแก้ปัญหาที่เกิดขึ้นจากการทำงานของตนเองได้ตามแนวทางหรือวิธีการที่ถูกกำหนด / ตัดสินใจในงานที่ตนรับผิดชอบบนพื้นฐานของข้อมูลที่มีอยู่ / ติดตามผลที่เกิดขึ้นจากการตัดสินใจในเหตุการณ์หรือสถานการณ์ต่างๆ</p> <p><u>ระดับ 2 ขั้นปฏิบัติ (Doing Level)</u> ระบุได้ถึงเหตุผลที่ใช้ประกอบการตัดสินใจที่เกิดขึ้น / กำหนดแนวทางเลือกของการตัดสินใจมากกว่าหนึ่งแนวทางเลือก / ชี้แจงได้ถึงผลลัพธ์ที่จะเกิดขึ้นต่อแนวทางเลือกนั้นได้ / อ้างอิงได้ถึงบุคคล หรือทีมงานที่เกี่ยวข้องเพื่อสนับสนุนการตัดสินใจที่เกิดขึ้น / ช่วยให้สมาชิกในทีมตัดสินใจต่อสถานการณ์ที่อาจจะส่งผลกระทบต่อทีมงาน</p> <p><u>ระดับ 3 ขั้นพัฒนา (Develop Level)</u> ตัดสินใจในสถานการณ์ที่ส่งผลกระทบต่อกลุ่มหรือทีมงานของตนเอง / แสวงหาข้อมูลเพิ่มเติมจากภายนอกเพื่อประกอบการตัดสินใจ / ตัดสินใจบนพื้นฐานของหลักการและเหตุผลภายใต้ระยะเวลาที่จำกัดได้ / วิเคราะห์ผลกระทบที่อาจจะเกิดขึ้นต่อการตัดสินใจในเรื่องใดเรื่องหนึ่ง</p> <p><u>ระดับ 4 ขั้นก้าวหน้า (Advance Level)</u> ตัดสินใจในสถานการณ์ที่ส่งผลต่อบุคคลที่อยู่ภายนอกสถานศึกษาของตนได้ / ตัดสินใจในสถานการณ์ที่ส่งผลต่อนโยบายและเป้าหมายของสถานศึกษาได้</p>

ตารางที่ 16 พจนานุกรมสมรรถนะของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาในกิจกรรม อย.น้อยด้านอาหาร
และยา สมรรถนะที่ 4 (สอยน/อย. 04) การตัดสินใจ (Decision Making) (ต่อ)

1. ชื่อสมรรถนะ	สอยน/อย. 04 การตัดสินใจ (Decision Making) (ความสำคัญอันดับ 17)				
ระดับการประเมิน	ระดับ 5 <u>ขั้นผู้เชี่ยวชาญ (Expert Level)</u> ปรับเปลี่ยนแนวทางเลือกจากการตัดสินใจที่มีต่อสมาชิกของชมรม อย.น้อย / ปรับเปลี่ยนแนวทางเลือกจากการตัดสินใจให้เหมาะสมกับสถานการณ์ที่เปลี่ยนแปลงไปได้				
	ระดับ 1	ระดับ 2	ระดับ 3	ระดับ 4	ระดับ 5
	1.00-1.49 คะแนน	1.50-2.49 คะแนน	2.50-3.49 คะแนน	3.50-4.49 คะแนน	4.50-5.00 คะแนน
7. ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับจากสมรรถนะในกิจกรรม อย.น้อยด้านอาหารและยา	<p>1. นักเรียนแกนนำ อย.น้อย :- ได้รับการฝึกทักษะในการตัดสินใจแก้ไขปัญหาอย่างสร้างสรรค์</p> <p>2. โรงเรียน:- มีความเข้มแข็งในการดำเนินงาน และมีการขับเคลื่อนงาน อย.น้อยอย่างเป็นระบบ</p> <p>3. ครอบครัวและชุมชน :- ได้มีข้อมูลที่ต้องการในการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมบริโภคอาหาร การเลือกซื้อผลิตภัณฑ์สุขภาพและการไม่หลงเชื่อโฆษณาเกินจริง การใช้จ่ายไม่สมเหตุผล</p> <p>4. ผู้ประกอบการร้านค้า :- เกิดการพัฒนาปรับปรุงการจำหน่ายอาหารในโรงเรียน รวมทั้งปรับปรุงสถานที่จำหน่ายอาหารให้สะอาด ถูกสุขลักษณะที่สามารถให้ผู้บริโภคสามารถเลือกซื้อ บริโภคอาหารและยาได้อย่างเหมาะสม ถูกต้อง และปลอดภัย และกระตุ้นให้ผู้ผลิตเกิดความตระหนักและปรับปรุงสถานที่ของตนเอง</p>				
8. เอกสารที่เกี่ยวข้อง	<p>1. คู่มือเกณฑ์มาตรฐานโรงเรียน อย.น้อย (ฉบับปรับปรุงใหม่ ปีงบประมาณ พ.ศ. 2562)</p> <p>2. แบบประเมินระดับสมรรถนะของนักเรียนอย.น้อย</p> <p>3. รายงานประจำปี</p>				
9. ผู้เก็บข้อมูล	คณะกรรมการที่ได้รับการแต่งตั้งตามคำสั่งของสถานศึกษา				

ตารางที่ 17 พจนานุกรมสมรรถนะของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาในกิจกรรม อย.น้อยด้านอาหาร
และยา สมรรถนะที่ 5 (สอยน/อย. 05) การทำงานเป็นทีม (Teamwork)

1. ชื่อสมรรถนะ	สอยน/อย. 05 การทำงานเป็นทีม (Teamwork) (ความสำคัญอันดับ 1)
2. คำนิยาม	ความเข้าใจบทบาท และหน้าที่ของตนในฐานะที่เป็นสมาชิกหนึ่งของทีม รวมทั้งการมีส่วนร่วมในการทำงาน การแก้ไขปัญหาและการแลกเปลี่ยนประสบการณ์และความคิดเห็นต่างๆ กับสมาชิกในทีม
3. มุมมอง 1) มาตรฐานโรงเรียน อย.น้อย	<p>1) เกณฑ์มาตรฐานที่ 3 (ชื่อกิจกรรมด้านการตรวจสอบทั้งภายในและภายนอกโรงเรียน)</p> <p>ตัวชี้วัดที่ 3.1 ตรวจสอบสลาก ภาชนะบรรจุและการเก็บอาหาร</p> <p>ตัวชี้วัดที่ 3.2 ตรวจสอบสลาก ภาชนะบรรจุและการเก็บรักษายา</p> <p>ตัวชี้วัดที่ 3.3 ตรวจสอบสลาก ภาชนะบรรจุและการเก็บรักษา เครื่องสำอาง</p> <p>ตัวชี้วัดที่ 3.4 ตรวจสอบฉลาก ภาชนะบรรจุ และการเก็บรักษาวัตถุ อันตราย</p> <p>ตัวชี้วัดที่ 3.5 ตรวจสอบคุณภาพอาหารด้านกายภาพ</p> <p>ตัวชี้วัดที่ 3.6 ตรวจสอบคุณภาพยาด้านกายภาพ</p> <p>ตัวชี้วัดที่ 3.7 ตรวจสอบคุณภาพเครื่องสำอางด้านกายภาพ</p> <p>ตัวชี้วัดที่ 3.8 ตรวจสอบโฆษณาผลิตภัณฑ์สุขภาพ</p> <p>ตัวชี้วัดที่ 3.9 ตรวจสอบโดยใช้ชุดทดสอบ เช่น อาหาร ไอโอดีนในเกลือ สารไฮโดรควิโนนในเครื่องสำอาง</p> <p>2) เกณฑ์มาตรฐานที่ 4 (ชื่อกิจกรรมส่งเสริมคุณภาพ)</p> <p>ตัวชี้วัดที่ 4.1 สำรวจพฤติกรรมการบริโภคอาหารของนักเรียน</p> <p>ตัวชี้วัดที่ 4.2 ตรวจสอบสุขาภิบาลอาหารในโรงเรียน</p> <p>ตัวชี้วัดที่ 4.3 ตรวจสอบความสะอาดของห้องน้ำ ห้องส้วมในโรงเรียน</p> <p>ตัวชี้วัดที่ 4.4 ตรวจสอบสภาพห้องพยาบาลและตู้ยา</p> <p>ตัวชี้วัดที่ 4.5 ตรวจสอบคุณภาพน้ำดื่มในโรงเรียน</p> <p>ตัวชี้วัดที่ 4.6 ส่งเสริมให้มีอาหารเพื่อสุขภาพ</p>

ตารางที่ 17 พจนานุกรมสมรรถนะของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาในกิจกรรม อย.น้อยด้านอาหาร
และยา สมรรถนะที่ 5 (สอยน/อย. 05) การทำงานเป็นทีม (ต่อ)

1. ชื่อสมรรถนะ	สอยน/อย. 05 การทำงานเป็นทีม (Teamwork) (ความสำคัญอันดับ 1)
	ตัวชี้วัดที่ 4.8 สํารวจและดูแลสุขอนามัย ตัวชี้วัดที่ 4.7 ส่งเสริมการจัดทำโครงการแก้ไขปัญหาสุขภาพใน โรงเรียน สมรรถนะของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาในกิจกรรม อย.น้อยด้าน อาหารและยา
2) มาตรฐานการศึกษา ของสถานศึกษา	2) มาตรฐานการศึกษา ระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน เพื่อการประกัน คุณภาพภายในของสถานศึกษา มาตรฐานที่ 1 คุณภาพของผู้เรียน (1) มีความสามารถในการอ่าน การเขียน การสื่อสารและการ คิดคำนวณ (2) มีความสามารถในการคิดวิเคราะห์ คิดอย่างมีวิจารณญาณ อภิปรายแลกเปลี่ยนความคิดเห็น และแก้ปัญหา (3) มีความสามารถในการสร้างนวัตกรรม มาตรฐานที่ 2 กระบวนการบริหารและการจัดการ ข้อ 2.5 จัดสภาพแวดล้อมทางกายภาพ และสังคมที่เอื้อต่อการ จัดการเรียนรู้อย่างมีคุณภาพ มาตรฐานที่ 3 กระบวนการจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียน เป็นสำคัญ ข้อ 3.1 จัดการเรียนรู้ผ่านกระบวนการคิด และปฏิบัติจริงและ สามารถนำไปประยุกต์ใช้ในชีวิตได้
3) หลักสูตรแกนกลาง การศึกษาขั้นพื้นฐาน	3) ด้านสมรรถนะสำคัญของผู้เรียน ข้อ 2 ความสามารถในการคิด ด้านคุณลักษณะอันพึงประสงค์ ข้อ 6 มุ่งมั่นในการทำงาน
4. วัตถุประสงค์	เพื่อเป็นแนวทางการดำเนินกิจกรรม อย.น้อย ด้านอาหารและยาใน กิจกรรมด้านการตรวจสอบทั้งภายนอกและภายในโรงเรียน และ กิจกรรมด้านการส่งเสริมสุขภาพที่มุ่งให้เกิดประโยชน์ต่อโรงเรียนและ ชุมชน

ตารางที่ 17 พจนานุกรมสมรรถนะของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาในกิจกรรม อย.น้อยด้านอาหาร
และยา สมรรถนะที่ 5 (สอยน/อย. 05) การทำงานเป็นทีม (ต่อ)

1. ชื่อสมรรถนะ	สอยน/อย. 05 การทำงานเป็นทีม (Teamwork) (ความสำคัญอันดับ 1)
5. ผู้กำหนดเป้าหมาย	นักเรียนในชุมนุมช่วยกันกำหนดเป้าหมาย
6. การประเมินระดับ ความสามารถของ สมรรถนะ	<p>แบ่งออกเป็น 5 ระดับ ได้แก่</p> <p><u>ระดับ 1 ขั้นเรียนรู้</u> (Basic Level) รับรู้และเข้าใจบทบาทและหน้าที่ ของตน / เข้าร่วมประชุมกับทีมงานเพื่อรับรู้ถึงเป้าหมายและความ คืบหน้าของงาน / เข้าร่วมโครงการหรือกิจกรรมที่ชมรม อย.น้อยจัด ขึ้น/ ให้ข้อมูลรายละเอียดต่างๆ ได้ครบถ้วนตามที่สมาชิกในทีมร้องขอ/ สามารถปฏิบัติงานให้บรรลุเป้าหมายของทีมงานได้</p> <p><u>ระดับ 2 ขั้นปฏิบัติ</u> (Doing Level) มีส่วนร่วมในการกำหนดภารกิจ และเป้าหมายของทีม / ช่วยสมาชิกในการทำงานให้บรรลุเป้าหมาย ของทีม / กระตุ้นจูงใจให้สมาชิกในทีมแลกเปลี่ยนความคิดเห็นซึ่งกัน และกัน / ชี้ให้สมาชิกเห็นถึงอุปสรรคหรือปัญหาที่คาดว่าจะเกิดขึ้นของ ทีมงาน / นำเสนอแนวทางเลือกในการแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นของสมาชิก ในทีม</p> <p><u>ระดับ 3 ขั้นพัฒนา</u> (Develop Level) กระตุ้นสมาชิกมีส่วนร่วมใน การตัดสินใจของทีม / ส่งเสริมบรรยากาศของการสนับสนุนการยอมรับ และการเปิดเผยข้อมูลซึ่งกันและกันภายในทีมงาน / แก้ไขปัญหาความ ขัดแย้งที่เกิดขึ้นของสมาชิกในทีม / คิดหาวิธีการที่จะกำจัดหรือ ลดอุปสรรคที่เกิดขึ้นของการทำงานเป็นทีม / สนับสนุนการทำงานเป็น ทีมมากกว่าการแข่งขัน</p> <p><u>ระดับ 4 ขั้นก้าวหน้า</u> (Advance Level) กำหนดบทบาทและหน้าที่ ของสมาชิกในทีม / วิเคราะห์ขั้นตอนการทำงานที่ไม่มีประสิทธิภาพ เสนอแนะวิธีการปรับปรุง / ส่งเสริมบรรยากาศของการมีส่วนร่วม และ ความผูกพันต่อเป้าหมายของทีม / วิเคราะห์หาข้อสรุปและนำ ความคิดเห็นของทีมงานไปปฏิบัติ / สอนสมาชิกในการทำงาน เป็นทีมให้บรรลุผลสำเร็จ</p>

ตารางที่ 17 พจนานุกรมสมรรถนะของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาในกิจกรรม อย.น้อยด้านอาหาร และยา สมรรถนะที่ 5 (สอยน/อย. 05) การทำงานเป็นทีม (ต่อ)

1. ชื่อสมรรถนะ	สอยน/อย. 05 การทำงานเป็นทีม (Teamwork) (ความสำคัญอันดับ 1)				
	ระดับ 5 <u>ขั้นผู้เชี่ยวชาญ (Expert Level)</u> ติดตามและประเมินผลการทำงานเป็นทีมอย่างต่อเนื่อง / ให้คำปรึกษาแนะนำแก่สมาชิกในทีมถึงแนวทางและวิธีการทำงานที่มีประสิทธิภาพ / สนับสนุนให้สมาชิกในทีมทำงานร่วมกับทีมงานอื่นทั้งภายในและภายนอกสถานศึกษา				
ระดับการประเมิน	ระดับ 1	ระดับ 2	ระดับ 3	ระดับ 4	ระดับ 5
	1.00-1.49 คะแนน	1.50-2.49 คะแนน	2.50-3.49 คะแนน	3.50-4.49 คะแนน	4.50-5.00 คะแนน
7. ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับจากสมรรถนะในกิจกรรม อย.น้อยด้านอาหารและยา	<p>1. นักเรียนแกนนำ อย.น้อย :- ได้ฝึกการทำงานกิจกรรมร่วมกัน และการสร้างสัมพันธ์ที่ดีกับทีมงานเพื่อขับเคลื่อนทีมให้บรรลุเป้าหมาย</p> <p>2. โรงเรียน: - มีความเข้มแข็งในการดำเนินงาน และมีการขับเคลื่อนงาน อย.น้อยอย่างเป็นระบบ ในการยกระดับการรวมพลังทำงานเป็นทีมของนักเรียนแกนนำ อย.น้อย</p> <p>3. ครอบครัวและชุมชน :- ได้มีข้อมูลที่ต้องการในการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมบริโภคอาหาร การเลือกซื้อผลิตภัณฑ์สุขภาพและการไม่หลงเชื่อโฆษณาเกินจริง การใช้ยาไม่สมเหตุผล</p> <p>4. ผู้ประกอบการร้านค้า :- เกิดการพัฒนาปรับปรุงการจำหน่ายอาหารในโรงเรียน รวมทั้งปรับปรุงสถานสถานที่จำหน่ายอาหารให้สะอาด</p> <p>ถูกสุขลักษณะที่สามารถให้ผู้บริโภคสามารถเลือกซื้อ บริโภคอาหารและยาได้อย่างเหมาะสม ถูกต้อง และปลอดภัย</p>				
8. เอกสารที่เกี่ยวข้อง	<p>1. คู่มือเกณฑ์มาตรฐานโรงเรียน อย.น้อย (ฉบับปรับปรุงใหม่ ปีงบประมาณ พ.ศ. 2562)</p> <p>2. แบบประเมินระดับสมรรถนะของนักเรียน อย.น้อย</p> <p>3. รายงานประจำปี</p>				
9. ผู้เก็บข้อมูล	คณะกรรมการที่ได้รับการแต่งตั้งตามคำสั่งของสถานศึกษา				

ตารางที่ 18 พจนานุกรมสมรรถนะของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาในกิจกรรม อย.น้อยด้านอาหาร และยา สมรรถนะที่ 6 (สอยน/อย. 06) การทำงานร่วมกับทีมงานอื่น (Cross-Team Collaboration)

1. ชื่อสมรรถนะ	สอยน/อย. 06 การทำงานร่วมกับทีมงานอื่น (Cross-Team Collaboration) (ความสำคัญอันดับ 18)
2. คำนิยาม	ความสามารถในการทำงานร่วมกับทีมงานอื่นๆ ที่มาจากภายในโรงเรียน และโรงเรียนประถมในเครือข่าย รวมทั้งการให้ความร่วมมือและความช่วยเหลือชมรม อย.น้อยโรงเรียนอื่น ๆ เพื่อให้เป้าหมายของชมรม อย.น้อยที่กำหนดขึ้นบรรลุผลสำเร็จ
<p>3. มุมมอง</p> <p>1) มาตรฐานโรงเรียน อย.น้อย</p> <p>2) มาตรฐานการศึกษา ของสถานศึกษา</p>	<p>1) เกณฑ์มาตรฐานที่ 3 (ชื่อกิจกรรมด้านการตรวจสอบทั้งภายในและภายนอกโรงเรียน)</p> <p>ตัวชี้วัดที่ 3.1 ตรวจสอบสลาก ภาชนะบรรจุและการเก็บอาหาร</p> <p>ตัวชี้วัดที่ 3.2 ตรวจสอบสลาก ภาชนะบรรจุและการเก็บรักษายา</p> <p>ตัวชี้วัดที่ 3.3 ตรวจสอบสลาก ภาชนะบรรจุและการเก็บรักษา</p> <p>เครื่องสำอาง</p> <p>ตัวชี้วัดที่ 3.4 ตรวจสอบสลาก ภาชนะบรรจุ และการเก็บรักษาวัตถุอันตราย</p> <p>สมรรถนะของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาในกิจกรรม อย.น้อยด้านอาหารและยา</p> <p>2) มาตรฐานการศึกษา ระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน เพื่อการประกันคุณภาพภายในของสถานศึกษา</p> <p>มาตรฐานที่ 1 คุณภาพของผู้เรียน</p> <p>ข้อ 1.1 ผลสัมฤทธิ์ทางวิชาการของผู้เรียน</p> <p>1) มีความสามารถในการอ่าน การเขียน การสื่อสารและการคิดคำนวณ</p> <p>มาตรฐานที่ 3 กระบวนการจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ</p> <p>ข้อ 3.1 จัดการเรียนรู้ผ่านกระบวนการคิด และปฏิบัติจริง และสามารถนำไปประยุกต์ใช้ในชีวิตได้</p>

ตารางที่ 18 พจนานุกรมสมรรถนะของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาในกิจกรรม อย.น้อยด้านอาหาร และยา สมรรถนะที่ 6 (สอยน/อย. 06) การทำงานร่วมกับทีมงานอื่น (Cross-Team Collaboration) (ต่อ)

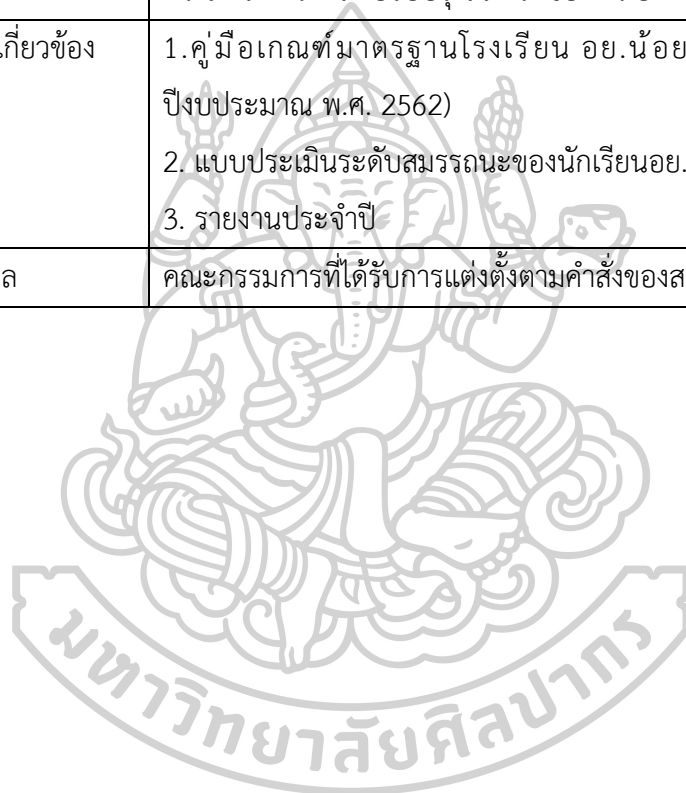
1. ชื่อสมรรถนะ	สอยน/อย. 06 การทำงานร่วมกับทีมงานอื่น (Cross-Team Collaboration) (ความสำคัญอันดับ 18)
3) หลักสูตรแกนกลาง การศึกษาขั้นพื้นฐาน	3) ด้านสมรรถนะสำคัญของผู้เรียน ข้อ 2 ความสามารถในการคิด ด้านคุณลักษณะอันพึงประสงค์ ข้อ 6 มุ่งมั่นในการทำงาน
4. วัตถุประสงค์	เพื่อเป็นแนวทางการดำเนินกิจกรรม อย.น้อย ด้านอาหารและยาในกิจกรรมด้านการตรวจสอบทั้งภายนอกและภายในโรงเรียนที่มุ่งให้เกิดประโยชน์ต่อโรงเรียนและชุมชน
5. ผู้กำหนดเป้าหมาย	นักเรียนในชุมชนช่วยกันกำหนดเป้าหมาย
6. การประเมินระดับความสามารถของสมรรถนะ	แบ่งออกเป็น 5 ระดับ ได้แก่ <u>ระดับ 1</u> <u>ขั้นเรียนรู้</u> (Basic Level) แสดงออกถึงความเต็มใจในการเข้าร่วมประชุมกับทีมงานของชมรมอื่นภายในสถานศึกษา / สามารถบริหารงานของตนเพื่อตอบสนองต่อเป้าหมายของทีมงานอย.น้อยได้ / ให้ความร่วมมือหรือความช่วยเหลือต่าง ๆ ชมรมอื่นตามที่ร้องขอได้ / ขอความช่วยเหลือจากผู้อื่นเพื่อให้เป้าหมายของทีมงานบรรลุผลสำเร็จได้ <u>ระดับ 2</u> <u>ขั้นปฏิบัติ</u> (Doing Level) รู้และเข้าใจถึงภารกิจและเป้าหมายในการทำงานของทีมงานต่างที่ต้องทำงานร่วมกัน / แสดงออกถึงความเต็มใจในการเข้าร่วมประชุมกับทีมงานจากหน่วยงานทั้งภายใน/ภายนอกสถานศึกษา / อาสาที่จะให้ความร่วมมือหรือความช่วยเหลือกับทีมงานอื่น ๆ / นำเสนอความคิดเห็นของตนในที่ประชุมกลุ่มหรือทีมงานต่างๆได้ <u>ระดับ 3</u> <u>ขั้นพัฒนา</u> (Develop Level) สนับสนุนให้เป้าหมายในการทำงานของอย.น้อยทั้งภายใน/ภายนอกสถานศึกษาบรรลุผลสำเร็จ/ นำเสนอความคิดเห็นของตนในที่ประชุมระดับแกนนำอย.น้อยทั้งจากภายใน/ภายนอกสถานศึกษาได้

ตารางที่ 18 พจนานุกรมสมรรถนะของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาในกิจกรรม อย.น้อยด้านอาหาร และยา สมรรถนะที่ 6 (สอยน/อย. 06) การทำงานร่วมกับทีมงานอื่น (Cross-Team Collaboration) (ต่อ)

1. ชื่อสมรรถนะ	สอยน/อย. 06 การทำงานร่วมกับทีมงานอื่น (Cross-Team Collaboration) (ความสำคัญอันดับ 18)				
	<p>ระดับ 4 ขั้นก้าวหน้า (Advance Level) วิเคราะห์และปรับเปลี่ยนเป้าหมายในการทำงานของทีมงานให้เหมาะสมได้ / นำเสนอความคิดเห็นของตนในที่ประชุมแกนนำ อย.น้อย ทั้งจากหน่วยงานภายใน/ภายนอกสถานศึกษา / สนับสนุนให้เกิดบรรยากาศของการทำงานร่วมกับทีมงานอื่นๆ ภายในองค์กร</p> <p>ระดับ 5 ขั้นผู้เชี่ยวชาญ (Expert Level) กระตุ้นจูงใจให้ทีมงานอื่นทั้งภายในและภายนอกสถานศึกษาทำงานร่วมกันเป็นทีม / สร้างพันธะสัญญา ร่วมกันในการทำงานของสมาชิกในทีมที่มาจากหลากหลายสถานศึกษา / สนับสนุนให้เกิดบรรยากาศของการทำงานร่วมกับทีมงานอื่นๆ ทั้งจากภายในและภายนอกสถานศึกษา</p>				
ระดับการประเมิน	ระดับ 1	ระดับ 2	ระดับ 3	ระดับ 4	ระดับ 5
	1.00-1.49 คะแนน	1.50-2.49 คะแนน	2.50-3.49 คะแนน	3.50-4.49 คะแนน	4.50-5.00 คะแนน
7. ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับจากสมรรถนะในกิจกรรม อย.น้อยด้านอาหารและยา	<p>1. นักเรียนแกนนำ อย.น้อย :- มีฝึกทักษะการถ่ายทอดความรู้โดยใช้กระบวนการพี่สอนน้อง เพื่อนสอนเพื่อน มีการขยายเครือข่ายเพื่อผลักดันให้โรงเรียนต่างๆ ได้มีแนวทางการดำเนินงาน อย.น้อยไปขับเคลื่อนในโรงเรียน</p> <p>2. โรงเรียน: - มีเครือข่ายที่มีความเข้มแข็งในการดำเนินงาน เพื่อให้การขับเคลื่อนงาน อย.น้อยดำเนินการอย่างเป็นระบบ</p> <p>3. ครอบครัวและชุมชน :- ได้มีข้อมูลที่ต้องการในการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมบริโภคอาหาร การเลือกซื้อผลิตภัณฑ์สุขภาพและการไม่หลงเชื่อโฆษณาเกินจริง การใช้จ่ายไม่สมเหตุผล</p> <p>4. ผู้ประกอบการร้านค้า :- เกิดการพัฒนาปรับปรุงการจำหน่ายอาหารในโรงเรียน รวมทั้งปรับปรุงสถานสถานที่จำหน่ายอาหารให้สะอาด</p>				

ตารางที่ 18 พจนานุกรมสมรรถนะของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาในกิจกรรม อย.น้อยด้านอาหาร และยา สมรรถนะที่ 6 (สอยน/อย. 06) การทำงานร่วมกับทีมงานอื่น (Cross-Team Collaboration) (ต่อ)

1. ชื่อสมรรถนะ	สอยน/อย. 06 การทำงานร่วมกับทีมงานอื่น (Cross-Team Collaboration) (ความสำคัญอันดับ 18)
	ถูกสุขลักษณะที่สามารถให้ผู้บริโภคสามารถเลือกซื้อ บริโภคอาหารและยาได้อย่างเหมาะสม ถูกต้อง และปลอดภัย และกระตุ้นให้ผู้ผลิตเกิดความตระหนักและปรับปรุงสถานที่ของตนเอง
8. เอกสารที่เกี่ยวข้อง	<ol style="list-style-type: none"> 1. คู่มือเกณฑ์มาตรฐานโรงเรียน อย.น้อย (ฉบับปรับปรุงใหม่ ปีงบประมาณ พ.ศ. 2562) 2. แบบประเมินระดับสมรรถนะของนักเรียนอย. น้อย 3. รายงานประจำปี
9. ผู้เก็บข้อมูล	คณะกรรมการที่ได้รับการแต่งตั้งตามคำสั่งของสถานศึกษา

ตารางที่ 19 พจนานุกรมสมรรถนะของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาในกิจกรรม อย.น้อยด้านอาหาร
และยา สมรรถนะที่ 7 (สอยน/อย. 07) การบริหารจัดการงาน (Operation
Management)

1. ชื่อสมรรถนะ	สอยน/อย. 07 การบริหารจัดการงาน (Operation Management) (ความสำคัญอันดับ 21)
2. คำนิยาม	การวางแผน การชี้แนะ และการควบคุมดูแลงานทั้งของตนเองและสมาชิกในทีม เพื่อให้งานที่ได้รับมอบหมายประสบผลสำเร็จและบรรลุเป้าหมายได้ตามแผนงานที่กำหนด
<p>3. มุมมอง</p> <p>1) มาตรฐานโรงเรียน อย.น้อย</p> <p>2) มาตรฐานการศึกษา ของสถานศึกษา</p> <p>3) หลักสูตรแกนกลาง การศึกษาขั้นพื้นฐาน</p>	<p>1) เกณฑ์มาตรฐานที่ 4 (ชื่อกิจกรรมส่งเสริมสุขภาพ) ตัวชี้วัด 4.6 ส่งเสริมให้มีอาหารเพื่อสุขภาพ ตัวชี้วัดที่ 4.7 ส่งเสริมการจัดทำโครงการแก้ไขปัญหาสุขภาพใน โรงเรียน ตัวชี้วัดที่ 4.8 สํารวจและดูแลสุขอนามัย สมรรถนะของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาในกิจกรรม อย.น้อยด้าน อาหารและยา</p> <p>2) มาตรฐานการศึกษา ระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน เพื่อการประกัน คุณภาพภายในของสถานศึกษา มาตรฐานที่ 1 คุณภาพของผู้เรียน ข้อ 1.1 ผลสัมฤทธิ์ทางวิชาการของผู้เรียน</p> <p>1) มีความสามารถในการอ่าน การเขียน การสื่อสารและการ คิดคำนวณ</p> <p>2) มีความสามารถในการคิดวิเคราะห์ คิดอย่างมี วิจารณญาณ อภิปรายแลกเปลี่ยนความคิดเห็น และแก้ปัญหา</p> <p>3) มีความสามารถในการสร้างนวัตกรรม</p> <p>มาตรฐานที่ 2 กระบวนการบริหารและการจัดการ ข้อ 2.5 จัดสภาพแวดล้อมทางกายภาพ และสังคมที่เอื้อต่อการจัด การเรียนรู้อย่างมีคุณภาพ</p> <p>3) ด้านสมรรถนะสำคัญของผู้เรียน ข้อ 2 ความสามารถในการคิด ด้านคุณลักษณะอันพึงประสงค์ ข้อ 6 มุ่งมั่นในการทำงาน</p>

ตารางที่ 19 พจนานุกรมสมรรถนะของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาในกิจกรรม อย.น้อยด้านอาหาร และยา สมรรถนะที่ 7 (สอยน/อย. 07) การบริหารจัดการงาน (Operation Management) (ต่อ)

1. ชื่อสมรรถนะ	สอยน/อย. 07 การบริหารจัดการงาน (Operation Management) (ความสำคัญอันดับ 21)
4. วัตถุประสงค์	เพื่อเป็นแนวทางการดำเนินกิจกรรม อย.น้อย ด้านอาหารและยาในกิจกรรมด้านการส่งเสริมสุขภาพนักเรียน ครูและบุคลากรในโรงเรียน
5. ผู้กำหนดเป้าหมาย	นักเรียนในชุมชนช่วยกันกำหนดเป้าหมาย
6. การประเมินระดับความสามารถของสมรรถนะ	<p>แบ่งออกเป็น 5 ระดับ ได้แก่</p> <p><u>ระดับ 1</u> <u>ขั้นเรียนรู้</u> (Basic Level) สามารถวางแผนและจัดการงานที่รับผิดชอบของตนเองได้ / เสนอแนะแนวทางในการปรับปรุงระบบงานของตนเอง / ให้ข้อมูลแก่ผู้อื่นถึงวิธีการและขั้นตอนการทำงานที่ตนเองรับผิดชอบ / รับรู้และยอมรับบทบาทและผลงานที่โดดเด่นของนักเรียน ประธานแกนนำอย.น้อยหรือทีมงาน</p> <p><u>ระดับ 2</u> <u>ขั้นปฏิบัติ</u> (Doing Level) มอบหมายงานและติดตามความก้าวหน้าของงานจากสมาชิกในทีม / ประเมินและปรับปรุงผลการทำงานของตนเอง / ระบุปัญหาที่เกิดขึ้นจากการทำงาน และเสนอแนะวิธีการแก้ไขปรับปรุงให้ดีขึ้น / กำหนดหน้าที่งานและควบคุมทีมงานภายใต้การดูแลและชี้แนะจากหัวหน้างาน / ให้ข้อมูลป้อนกลับแก่ทีมงานได้อย่างเหมาะสม</p> <p><u>ระดับ 3</u> <u>ขั้นพัฒนา</u> (Develop Level) ประเมินความก้าวหน้าของงานและปรับปรุงแผนงานอย่างต่อเนื่องอยู่เสมอ / ประเมินประสิทธิภาพการทำงานของสมาชิกทีมแต่ละคน / จัดสรรงานให้กับทีมงานและชี้แจงถึงขอบเขตการทำงานและรายละเอียดต่างๆ ที่กำหนด</p> <p><u>ระดับ 4</u> <u>ขั้นก้าวหน้า</u> (Advance Level) กำหนดกลยุทธ์การทำงาน of ทีมงานให้สอดคล้องต่อเป้าหมายของสถานศึกษา / กำหนดวิธีการในการบริหารจัดการความเสี่ยงที่เกิดขึ้น / สร้างบรรยากาศของการทำงานร่วมกันภายในทีม / ควบคุมทีมงานให้สามารถส่งมอบงานได้อย่างถูกต้อง / สามารถทำงานร่วมกับกลุ่มคนที่หลากหลายประเภทได้</p>

ตารางที่ 19 พจนานุกรมสมรรถนะของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาในกิจกรรม อย.น้อยด้านอาหาร และยา สมรรถนะที่ 7 (สอยน/อย. 07) การบริหารจัดการงาน (Operation Management) (ต่อ)

1. ชื่อสมรรถนะ	สอยน/อย. 07 การบริหารจัดการงาน (Operation Management) (ความสำคัญอันดับ 21)				
	ระดับ 5 ขั้นผู้เชี่ยวชาญ (Expert Level) ออกแบบเทคนิคการบริหาร และจัดการกับกระบวนการทำงานใหม่ๆ / ควบคุมปัญหาที่เกิดขึ้นกรณี ที่ยุ่งยากซับซ้อนและมีผลต่อขั้นตอนการทำงานของทีม / ให้คำปรึกษา ผู้อื่นถึงวิธีการและเทคนิคในการบริหารและจัดการงานของตน				
ระดับการประเมิน	ระดับ 1	ระดับ 2	ระดับ 3	ระดับ 4	ระดับ 5
	1.00-1.49 คะแนน	1.50-2.49 คะแนน	2.50-3.49 คะแนน	3.50-4.49 คะแนน	4.50-5.00 คะแนน
7. ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับจากสมรรถนะในกิจกรรม อย.น้อยด้านอาหารและยา	<p>1. นักเรียนแกนนำ อย.น้อย :- เกิดทักษะในการทำงานให้ประสบความสำเร็จตามหน้าที่ที่ได้รับมอบหมาย และมีประสบการณ์ในการปฏิบัติงานที่มีประสิทธิภาพ</p> <p>2. โรงเรียน: - มีเครือข่ายที่มีความเข้มแข็งในการดำเนินงาน เพื่อให้การขับเคลื่อนงาน อย.น้อยดำเนินการอย่างเป็นระบบ</p> <p>3. ครอบครัวและชุมชน :- ได้มีข้อมูลที่ต้องการในการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมบริโภคอาหาร การเลือกซื้อผลิตภัณฑ์สุขภาพและการไม่หลงเชื่อโฆษณาเกินจริง การใช้จ่ายไม่สมเหตุผล</p> <p>4. ผู้ประกอบการร้านค้า :- เกิดการพัฒนาปรับปรุงการจำหน่ายอาหารในโรงเรียน รวมทั้งปรับปรุงสถานที่จำหน่ายอาหารให้สะอาด ถูกสุขลักษณะที่สามารถให้ผู้บริโภคสามารถเลือกซื้อ บริโภคอาหารและยาได้อย่างเหมาะสม ถูกต้อง และปลอดภัย และกระตุ้นให้ผู้ผลิตเกิดความตระหนักและปรับปรุงสถานที่ของตนเอง</p>				
8. เอกสารที่เกี่ยวข้อง	<p>1. คู่มือเกณฑ์มาตรฐานโรงเรียน อย.น้อย (ฉบับปรับปรุงใหม่ ปีงบประมาณ พ.ศ. 2562)</p> <p>2. แบบประเมินระดับสมรรถนะของนักเรียน อย.น้อย</p> <p>3. รายงานประจำปี</p>				
9. ผู้เก็บข้อมูล	คณะกรรมการที่ได้รับการแต่งตั้งตามคำสั่งของสถานศึกษา				

ตารางที่ 20 พจนานุกรมสมรรถนะของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาในกิจกรรม อย.น้อยด้านอาหาร
และยา สมรรถนะที่ 8 (สอยน/อย. 08) การมุ่งเน้นความสำเร็จ (Achievement
Orientation)

1. ชื่อสมรรถนะ	สอยน/อย. 08 การมุ่งเน้นความสำเร็จ (Achievement Orientation) (ความสำคัญอันดับ 5)
2. คำนิยาม	ความมุ่งมั่นในการทำงาน ให้ประสบผลสำเร็จได้ตามแผนงานที่กำหนด รวมทั้งความสามารถในการแก้ไขปัญหา หรืออุปสรรคที่เกิดขึ้นจากการทำงานทั้งของตนเองและผู้อื่น
3. มุมมอง 1) มาตรฐานโรงเรียน อย.น้อย	<p>1) เกณฑ์มาตรฐานที่ 3 (ชื่อกิจกรรมด้านการตรวจสอบทั้งภายในและภายนอกโรงเรียน)</p> <p>ตัวชี้วัดที่ 3.1 ตรวจสอบสลาก ภาชนะบรรจุและการเก็บอาหาร</p> <p>ตัวชี้วัดที่ 3.2 ตรวจสอบสลาก ภาชนะบรรจุและการเก็บรักษายา</p> <p>ตัวชี้วัดที่ 3.3 ตรวจสอบสลาก ภาชนะบรรจุและการเก็บรักษาเครื่องสำอาง</p> <p>ตัวชี้วัดที่ 3.4 ตรวจสอบฉลาก ภาชนะบรรจุ และการเก็บรักษาวัตถุอันตราย</p> <p>ตัวชี้วัดที่ 3.5 ตรวจสอบคุณภาพอาหารด้านกายภาพ</p> <p>ตัวชี้วัดที่ 3.6 ตรวจสอบคุณภาพยาด้านกายภาพ</p> <p>ตัวชี้วัดที่ 3.7 ตรวจสอบคุณภาพเครื่องสำอางด้านกายภาพ</p> <p>ตัวชี้วัดที่ 3.8 ตรวจสอบโฆษณาผลิตภัณฑ์สุขภาพ</p> <p>ตัวชี้วัดที่ 3.9 ตรวจสอบโดยใช้ชุดทดสอบ เช่น อาหาร ไอโอดีนในเกลือ สารไฮโดรควิโนนในเครื่องสำอาง</p> <p>2) เกณฑ์มาตรฐานที่ 4 (ชื่อกิจกรรมส่งเสริมสุขภาพ)</p> <p>ตัวบ่งชี้ที่ 4.6 ส่งเสริมให้มีอาหารเพื่อสุขภาพ</p> <p>ตัวชี้วัดที่ 4.7 ส่งเสริมการจัดทำโครงการแก้ไขปัญหาสุขภาพในโรงเรียน</p> <p>ตัวชี้วัดที่ 4.8 สสำรวจและดูแลสุขอนามัย</p> <p>สมรรถนะของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาในกิจกรรม อย.น้อยด้านอาหารและยา</p>

ตารางที่ 20 พจนานุกรมสมรรถนะของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาในกิจกรรม อย.น้อยด้านอาหาร และยา สมรรถนะที่ 8 (สอยน/อย. 08) การมุ่งเน้นความสำเร็จ (Achievement Orientation) (ต่อ)

1. ชื่อสมรรถนะ	สอยน/อย. 08 การมุ่งเน้นความสำเร็จ (Achievement Orientation) (ความสำคัญอันดับ 5)
2) มาตรฐานการศึกษา ของสถานศึกษา	2) มาตรฐานการศึกษา ระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน เพื่อการประกัน คุณภาพภายในของสถานศึกษา มาตรฐานที่ 1 คุณภาพของผู้เรียน 2) มีความสามารถในการคิดวิเคราะห์ คิดอย่างมี วิจารณญาณ อภิปรายแลกเปลี่ยนความคิดเห็น และแก้ปัญหา 3) มีความสามารถในการสร้างนวัตกรรม มาตรฐานที่ 2 กระบวนการบริหารและการจัดการ ข้อ 2.5 จัดสภาพแวดล้อมทางกายภาพ และสังคมที่เอื้อต่อการจัด การเรียนรู้อย่างมีคุณภาพ มาตรฐานที่ 3 กระบวนการจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็น สำคัญ ข้อ 3.1 จัดการเรียนรู้ผ่านกระบวนการคิด และปฏิบัติจริง และ สามารถนำไปประยุกต์ใช้ในชีวิตได้ 3. ด้านสมรรถนะสำคัญของผู้เรียน ข้อ 2 ความสามารถในการคิด ด้านคุณลักษณะอันพึงประสงค์ ข้อ 6 มุ่งมั่นในการทำงาน
3) หลักสูตรแกนกลาง การศึกษาขั้นพื้นฐาน	ข้อ 3.1 จัดการเรียนรู้ผ่านกระบวนการคิด และปฏิบัติจริง และ สามารถนำไปประยุกต์ใช้ในชีวิตได้ 3. ด้านสมรรถนะสำคัญของผู้เรียน ข้อ 2 ความสามารถในการคิด ด้านคุณลักษณะอันพึงประสงค์ ข้อ 6 มุ่งมั่นในการทำงาน
4. วัตถุประสงค์	เพื่อเป็นแนวทางการดำเนินกิจกรรม อย.น้อย ด้านอาหารและยาใน กิจกรรมด้านการตรวจสอบทั้งภายนอกและภายในโรงเรียนที่มุ่งให้เกิด ประโยชน์ต่อโรงเรียนและชุมชน และกิจกรรมด้านการส่งเสริมสุขภาพ นักเรียน ครูและบุคลากรในโรงเรียน
5. ผู้กำหนดเป้าหมาย	นักเรียนในชุมชนช่วยกันกำหนดเป้าหมาย
6. การประเมินระดับ ความสามารถของ สมรรถนะ	แบ่งออกเป็น 5 ระดับ ได้แก่ <u>ระดับ 1</u> ชั้นเรียนรู้ (Basic Level) กำหนดเป้าหมายในการทำงานของ ตนที่เฉพาะเจาะจงและวัดได้ / ทาวิธีในการทำงานให้เป้าหมายของตน

ตารางที่ 20 พจนานุกรมสมรรถนะของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาในกิจกรรม อย.น้อยด้านอาหาร และยา สมรรถนะที่ 8 (สอยน/อย. 08) การมุ่งเน้นความสำเร็จ (Achievement Orientation) (ต่อ)

1. ชื่อสมรรถนะ	สอยน/อย. 08 การมุ่งเน้นความสำเร็จ (Achievement Orientation) (ความสำคัญอันดับ 5)
	<p>ประสบผลสำเร็จ / ปรับปรุงวิธีการทำงานของตนเองให้สามารถสนองตอบต่อเป้าหมายที่กำหนด / สร้างความสัมพันธ์ในการทำงานเชิงบวกกับผู้อื่นเพื่อสนับสนุนให้เป้าหมายของตนเองบรรลุผลสำเร็จ</p> <p><u>ระดับ 2 ขั้นปฏิบัติ (Doing Level)</u> สามารถจัดลำดับความสำคัญของงานวางแผนการทำงานประจำวันของตนเองได้ / กำหนดเป้าหมายของตนเองตอบสนองเป้าหมายชมรม อย.น้อย / กำหนดวิธีการที่จะวัดผลการทำงานของตนเอง / ประเมินผลการทำงานโดยเปรียบเทียบผลสำเร็จกับแผนงานที่กำหนดขึ้น / หาสาเหตุที่ไม่สามารถทำงานได้ตามแผนที่กำหนดขึ้น</p> <p><u>ระดับ 3 ขั้นพัฒนา (Develop Level)</u> กำหนดขอบเขตหน้าที่งานของสมาชิกในทีม/เป้าหมายของหน่วยงาน / สามารถชี้แจงเป้าหมายและปัจจัยวัดผลสำเร็จการทำงานสมาชิกในทีม / กระตุ้นจูงใจสมาชิกในทีมมีส่วนร่วมต่อเป้าหมายของหน่วยงาน / ช่วยสมาชิกในทีมหาวิธีการทำงานให้ประสบผลสำเร็จ / ประชุมกับสมาชิกในทีมเพื่อติดตามความสำเร็จของงาน</p> <p><u>ระดับ 4 ขั้นก้าวหน้า (Advance Level)</u> กำหนดแผนงานหลักและกลยุทธ์การทำงานให้ตอบสนองต่อเป้าหมายหลักของสถานศึกษา / สนับสนุนบรรยากาศของการทำงานที่มุ่งเน้นความสำเร็จของทีมงาน / ประเมินและปรับปรุงประสิทธิภาพการทำงานของสมาชิกในทีม / แก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นของสมาชิกในทีมเพื่อให้การทำงานที่ประสบผลสำเร็จ</p> <p><u>ระดับ 5 ขั้นผู้เชี่ยวชาญ (Expert Level)</u> กำหนดแผนสำรองหรือแผนฉุกเฉิน กรณีที่แผนงานหลักไม่บรรลุผลสำเร็จ / หาวิธีการที่จะทำให้เป้าหมายของทีมงานตอบสนอง ต่อเป้าหมายของสถานศึกษา / ให้</p>

ตารางที่ 20 พจนานุกรมสมรรถนะของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาในกิจกรรม อย.น้อยด้านอาหาร และยา สมรรถนะที่ 8 (สอยน/อย. 08) การมุ่งเน้นความสำเร็จ (Achievement Orientation) (ต่อ)

1. ชื่อสมรรถนะ	สอยน/อย. 08 การมุ่งเน้นความสำเร็จ (Achievement Orientation) (ความสำคัญอันดับ 5)				
ระดับการประเมิน	คำปรึกษาแนะนำแก่ผู้อื่นถึงเทคนิคการทำงานให้บรรลุผลสำเร็จตามเป้าหมายที่กำหนดขึ้น				
	ระดับ 1	ระดับ 2	ระดับ 3	ระดับ 4	ระดับ 5
	1.00-1.49 คะแนน	1.50-2.49 คะแนน	2.50-3.49 คะแนน	3.50-4.49 คะแนน	4.50-5.00 คะแนน
7. ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับจากสมรรถนะในกิจกรรม อย.น้อยด้านอาหารและยา	<p>1. นักเรียนแกนนำ อย.น้อย :- ได้ปฏิบัติงานตามเป้าหมายที่กำหนด จนนำไปสู่การพัฒนาตนเองให้สามารถทำงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ</p> <p>2. โรงเรียน: - มีความเข้มแข็งในการดำเนินงาน เพื่อให้การขับเคลื่อนงาน อย.น้อยดำเนินการอย่างเป็นระบบ เกิดการพัฒนาปรับปรุงการจำหน่ายอาหารภายในโรงเรียน รวมทั้งการปรับปรุงสถานที่จำหน่ายอาหารให้สะอาด ถูกสุขลักษณะ เกิดการบูรณาการความรู้ด้านอาหารและยาเข้าไปกับหลักสูตรการเรียนการสอน..</p> <p>3. ครอบครัวและชุมชน :- ได้รับการพัฒนาพฤติกรรมบริการบริโภคให้เป็นผู้บริโภคที่สามารถเลือกซื้อเลือก บริโภคผลิตภัณฑ์สุขภาพได้อย่างเหมาะสม ถูกต้อง และปลอดภัย</p> <p>4. ผู้ประกอบการร้านค้า :- เกิดการพัฒนาปรับปรุงการจำหน่ายอาหารในโรงเรียน รวมทั้งปรับปรุงสถานสถานที่จำหน่ายอาหารให้สะอาด ถูกสุขลักษณะที่สามารถให้ผู้บริโภคสามารถเลือกซื้อ บริโภคอาหารและยาได้อย่างเหมาะสม ถูกต้อง และปลอดภัย และกระตุ้นให้ผู้ผลิตเกิดความตระหนักและปรับปรุงสถานที่ของตนเอง</p>				
8. เอกสารที่เกี่ยวข้อง	<p>1. คู่มือเกณฑ์มาตรฐานโรงเรียน อย.น้อย (ฉบับปรับปรุงใหม่ ปีงบประมาณ พ.ศ. 2562)</p> <p>2. แบบประเมินระดับสมรรถนะของนักเรียนอย.น้อย</p> <p>3. รายงานประจำปี</p>				
9. ผู้เก็บข้อมูล	คณะกรรมการที่ได้รับการแต่งตั้งตามคำสั่งของสถานศึกษา				

ตารางที่ 21 พจนานุกรมสมรรถนะของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาในกิจกรรม อย.น้อยด้านอาหาร
และยา สมรรถนะที่ 9 (สอยน/อย. 09) การมุ่งเน้นที่ผลลัพธ์ (Result Orientation)

1. ชื่อสมรรถนะ	สอยน/อย. 09 การมุ่งเน้นที่ผลลัพธ์ (Result Orientation) (ความสำคัญอันดับ 22)
2. คำนิยาม	ความสามารถในการทำงานให้สำเร็จได้ตามเป้าหมายที่กำหนด รวมทั้งการจัดสรรทรัพยากรที่มีอยู่ให้เกิดประโยชน์สูงสุดเพื่อสร้างประสิทธิภาพและประสิทธิภาพและประสิทธิผลในการทำงานของชมรมอย.น้อยและของโรงเรียน
<p>3. มุมมอง</p> <p>1) มาตรฐานโรงเรียน อย.น้อย</p> <p>2) มาตรฐานการศึกษา ของสถานศึกษา</p> <p>3) หลักสูตรแกนกลาง การศึกษาขั้นพื้นฐาน</p>	<p>1) เกณฑ์มาตรฐานที่ 4 (ชื่อกิจกรรมส่งเสริมสุขภาพ) ตัวบ่งชี้ที่ 4.6 ส่งเสริมให้มีอาหารเพื่อสุขภาพ ตัวชี้วัดที่ 4.7 ส่งเสริมการจัดทำโครงการแก้ไขปัญหาสุขภาพใน โรงเรียน ตัวชี้วัดที่ 4.8 สํารวจและดูแลสุขอนามัย สมรรถนะของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาในกิจกรรม อย.น้อยด้าน อาหารและยา</p> <p>2) มาตรฐานการศึกษา ระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน เพื่อการประกัน คุณภาพภายในของสถานศึกษา มาตรฐานที่ 1 คุณภาพของผู้เรียน ข้อ 1.1 ผลสัมฤทธิ์ทางวิชาการของผู้เรียน 1) มีความสามารถในการอ่าน การเขียน การสื่อสารและการ คิดคำนวณ 2) มีความสามารถในการคิดวิเคราะห์ คิดอย่างมี วิจารณญาณ อภิปรายแลกเปลี่ยนความคิดเห็น และแก้ปัญหา 3) มีความสามารถในการสร้างนวัตกรรม มาตรฐานที่ 2 กระบวนการบริหารและการจัดการ ข้อ 2.5 จัดสภาพแวดล้อมทางกายภาพ และสังคมที่เอื้อต่อการจัด การเรียนรู้อย่างมีคุณภาพ</p> <p>3) ด้านสมรรถนะสำคัญของผู้เรียน ข้อ 2 ความสามารถในการคิด ด้านคุณลักษณะอันพึงประสงค์ ข้อ 6 มุ่งมั่นในการทำงาน</p>

ตารางที่ 21 พจนานุกรมสมรรถนะของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาในกิจกรรม อย.น้อยด้านอาหาร
และยา สมรรถนะที่ 9 (สอยน/อย. 09) การมุ่งเน้นที่ผลลัพธ์ (Result Orientation)(ต่อ)

1. ชื่อสมรรถนะ	สอยน/อย. 09 การมุ่งเน้นที่ผลลัพธ์ (Result Orientation) (ความสำคัญอันดับ 22)
4. วัตถุประสงค์	เพื่อเป็นแนวทางการดำเนินกิจกรรม อย.น้อย ด้านอาหารและยาในกิจกรรมด้านการส่งเสริมสุขภาพนักเรียน ครูและบุคลากรในโรงเรียน
5. ผู้กำหนดเป้าหมาย	นักเรียนในชุมชนช่วยกันกำหนดเป้าหมาย
6. การประเมินระดับ ความสามารถของ สมรรถนะ	<p>แบ่งออกเป็น 5 ระดับ ได้แก่</p> <p><u>ระดับ 1 ขั้นเรียนรู้ (Basic Level)</u> สามารถทำงานที่ได้รับมอบหมายให้สำเร็จตามแผนงานที่กำหนด / ตรวจสอบคุณภาพของงานที่จะส่งมอบก่อนทุกครั้ง / แสวงหาข้อมูลย้อนกลับจากผลงานของตน / พัฒนาและประเมินผลการทำงานของตนเองอยู่เสมอ / แสวงหาโอกาสที่จะเพิ่มและปรับปรุงทักษะในการทำงานของตน</p> <p><u>ระดับ 2 ขั้นปฏิบัติ (Doing Level)</u> วางแผนการทำงานและเป้าหมายของตนในแต่ละวัน / มีความตั้งใจที่จะทำงานให้สำเร็จก่อนเวลาที่กำหนด / อาสาที่จะรับมองงานที่เพิ่มขึ้นเพื่อเพิ่มทักษะและความสามารถของตน / แสวงหาโอกาสในการติดตามผลจากการทำงานของตนกับผู้อื่น / ประเมินประสิทธิภาพในผลงานของตนและหาวิธีการปรับปรุงแก้ไขอยู่เสมอ</p> <p><u>ระดับ 3 ขั้นพัฒนา (Develop Level)</u> กำหนดเป้าหมายที่ท้าทายของสมาชิกในทีมแต่ละคนให้สอดคล้องกับเป้าหมายของชมรม อย.น้อยได้/ ประเมินประสิทธิภาพในการทำงานของสมาชิกในทีมเป็นระยะอยู่เสมอ สร้างบรรยากาศสมาชิกในทีมผูกพันและมุ่งมั่นต่อผลสำเร็จของทีมงาน</p> <p><u>ระดับ 4 ขั้นก้าวหน้า (Advance Level)</u> คาดการณ์ถึงปัญหาและผลกระทบที่อาจจะเกิดขึ้นและเสนอแนะวิธีการแก้ไข / แจกแจงได้ถึงขั้นตอนการทำงานที่ไม่มีประสิทธิภาพของชมรม อย.น้อยได้ / สอนให้ผู้อื่นเข้าใจถึงการจัดลำดับงานและการจัดสรรทรัพยากรที่มีอยู่ให้เกิดประโยชน์สูงสุด</p> <p><u>ระดับ 5 ขั้นผู้เชี่ยวชาญ (Expert Level)</u> กำหนดเกณฑ์หรือวิธีการในการวัดประสิทธิภาพของผลงาน/ ผลักดันให้สมาชิกในชมรม อย.น้อย</p>

ตารางที่ 21 พจนานุกรมสมรรถนะของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาในกิจกรรม อย.น้อยด้านอาหาร และยา สมรรถนะที่ 9 (สอยน/อย. 09) การมุ่งเน้นที่ผลลัพธ์ (Result Orientation)(ต่อ)

1. ชื่อสมรรถนะ	สอยน/อย. 09 การมุ่งเน้นที่ผลลัพธ์ (Result Orientation) (ความสำคัญอันดับ 22)				
ระดับการประเมิน	ตระหนักถึงการทำงานโดยเน้นที่ผลสำเร็จของทีม / ให้คำแนะนำแก่ผู้อื่นถึงวิธีการทำงานให้บรรลุผลสำเร็จได้				
	ระดับ 1	ระดับ 2	ระดับ 3	ระดับ 4	ระดับ 5
	1.00-1.49 คะแนน	1.50-2.49 คะแนน	2.50-3.49 คะแนน	3.50-4.49 คะแนน	4.50-5.00 คะแนน
7. ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับจากสมรรถนะในกิจกรรม อย.น้อยด้านอาหารและยา	<p>1. นักเรียนแกนนำ อย.น้อย :- มีการพัฒนาตนเองเพื่อให้สามารถกำหนดวิสัยทัศน์ เป้าหมาย และทิศทางการปฏิบัติหน้าที่ของกิจกรรม อย.น้อยตามเกณฑ์มาตรฐาน</p> <p>2. โรงเรียน: - มีความเข้มแข็งในการดำเนินงาน เพื่อให้การขับเคลื่อนงาน อย.น้อยดำเนินการอย่างเป็นระบบ เกิดการพัฒนาปรับปรุงการจำหน่ายอาหารภายในโรงเรียน รวมทั้งการปรับปรุงสถานที่จำหน่ายอาหารให้สะอาด ถูกสุขลักษณะ เกิดการบูรณาการความรู้ด้านอาหารและยาเข้าไปกับหลักสูตรการเรียนการสอน..</p> <p>3. ครอบครัวและชุมชน :- ได้รับการพัฒนาพฤติกรรมบริการบริโภคให้เป็นผู้บริโภคที่สามารถเลือกซื้อเลือก บริโภคผลิตภัณฑ์สุขภาพได้อย่างเหมาะสม ถูกต้อง และปลอดภัย</p> <p>4. ผู้ประกอบการร้านค้า :- เกิดการพัฒนาปรับปรุงการจำหน่ายอาหารในโรงเรียน รวมทั้งปรับปรุงสถานสถานที่จำหน่ายอาหารให้สะอาด ถูกสุขลักษณะที่สามารถให้ผู้บริโภคสามารถเลือกซื้อ บริโภคอาหารและยาได้อย่างเหมาะสม ถูกต้อง และปลอดภัย และกระตุ้นให้ผู้ผลิตเกิดความตระหนักและปรับปรุงสถานที่ของตนเอง</p>				
8. เอกสารที่เกี่ยวข้อง	<p>1. คู่มือเกณฑ์มาตรฐานโรงเรียน อย.น้อย (ฉบับปรับปรุงใหม่ ปีงบประมาณ พ.ศ. 2562)</p> <p>2. แบบประเมินระดับสมรรถนะของนักเรียน อย.น้อย</p> <p>3. รายงานประจำปี</p>				
9. ผู้เก็บข้อมูล	คณะกรรมการที่ได้รับการแต่งตั้งตามคำสั่งของสถานศึกษา				

ตารางที่ 22 พจนานุกรมสมรรถนะของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาในกิจกรรม อย.น้อยด้านอาหาร และยา สมรรถนะที่ 10 (สอยน/อย. 10) การรวบรวมและวิเคราะห์ข้อมูล (Gather and Analyzing)

1. ชื่อสมรรถนะ	สอยน/อย.10 การรวบรวมและวิเคราะห์ข้อมูล (Gather and Analyzing) (ความสำคัญอันดับ 7)
2. คำนิยาม	การออกแบบและการพัฒนาวิธีการหรือเทคนิคในการรวบรวมหรือค้นหาข้อมูล รวมทั้งการนำระบบเทคโนโลยีสารสนเทศมาประยุกต์ใช้ในการค้นหาจัดเก็บข้อมูลที่รวบรวมได้อย่างเป็นระบบ
<p>3. มุมมอง</p> <p>1) มาตรฐานโรงเรียน อย.น้อย</p> <p>2) มาตรฐานการศึกษา ของสถานศึกษา</p>	<p>1) เกณฑ์มาตรฐานที่ 3 (ชื่อกิจกรรมด้านการตรวจสอบทั้งภายในและภายนอกโรงเรียน)</p> <p>ตัวชี้วัดที่ 3.5 ตรวจสอบคุณภาพอาหารด้านกายภาพ</p> <p>ตัวชี้วัดที่ 3.6 ตรวจสอบคุณภาพยาด้านกายภาพ</p> <p>ตัวชี้วัดที่ 3.7 ตรวจสอบคุณภาพเครื่องสำอางด้านกายภาพ</p> <p>ตัวชี้วัดที่ 3.8 ตรวจสอบโฆษณาผลิตภัณฑ์สุขภาพ</p> <p>ตัวชี้วัดที่ 3.9 ตรวจสอบโดยใช้ชุดทดสอบ เช่น อาหาร ไอโอดีนในเกลือ สารไฮโดรควิโนนในเครื่องสำอาง</p> <p>2) เกณฑ์มาตรฐานที่ 4 (ชื่อกิจกรรมส่งเสริมสุขภาพ)</p> <p>ตัวชี้วัดที่ 4.1 สสำรวจพฤติกรรมการบริโภคอาหารของนักเรียน</p> <p>ตัวชี้วัดที่ 4.2 ตรวจสอบสุขาภิบาลอาหารในโรงเรียน</p> <p>ตัวชี้วัดที่ 4.3 ตรวจสอบความสะอาดของห้องน้ำ ห้องส้วมในโรงเรียน</p> <p>ตัวชี้วัดที่ 4.4 ตรวจสอบสภาพห้องพยาบาลและตู้ยา</p> <p>ตัวชี้วัดที่ 4.5 ตรวจสอบคุณภาพน้ำดื่มในโรงเรียน</p> <p>สมรรถนะของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาในกิจกรรม อย.น้อยด้านอาหารและยา</p> <p>2) มาตรฐานการศึกษา ระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน เพื่อการประกันคุณภาพภายในของสถานศึกษา</p> <p>มาตรฐานที่ 1 คุณภาพของผู้เรียน</p> <p>ข้อ 1.1 ผลสัมฤทธิ์ทางวิชาการของผู้เรียน</p>

ตารางที่ 22 พจนานุกรมสมรรถนะของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาในกิจกรรม อย.น้อยด้านอาหาร และยา สมรรถนะที่ 10 (สอยน/อย. 10) การรวบรวมและวิเคราะห์ข้อมูล (Gather and Analyzing) (ต่อ)

1. ชื่อสมรรถนะ	สอยน/อย.10 การรวบรวมและวิเคราะห์ข้อมูล (Gather and Analyzing) (ความสำคัญอันดับ 7)
	<p>1) มีความสามารถในการอ่าน การเขียน การสื่อสารและการคิดคำนวณ</p> <p>2) มีความสามารถในการคิดวิเคราะห์ คิดอย่างมีวิจารณญาณ อภิปรายแลกเปลี่ยนความคิดเห็น และแก้ปัญหา</p> <p>3) มีความสามารถในการสร้างนวัตกรรม</p>
3) หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน	<p>มาตรฐานที่ 2 กระบวนการบริหารและการจัดการ ข้อ 2.5 จัดสภาพแวดล้อมทางกายภาพ และสังคมที่เอื้อต่อการจัดการเรียนรู้ที่มีคุณภาพ</p> <p>มาตรฐานที่ 3 กระบวนการจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ข้อ 3.1 จัดการเรียนรู้ผ่านกระบวนการคิด และปฏิบัติจริง และสามารถนำไปประยุกต์ใช้ในชีวิตได้</p> <p>3. ด้านสมรรถนะสำคัญของผู้เรียน ข้อ 2 ความสามารถในการคิด ด้านคุณลักษณะอันพึงประสงค์ ข้อ 6 มุ่งมั่นในการทำงาน</p>
4. วัตถุประสงค์	เพื่อเป็นแนวทางการดำเนินกิจกรรม อย.น้อย ด้านอาหารและยาในกิจกรรมด้านการตรวจสอบทั้งภายนอกและภายในโรงเรียน ที่มุ่งให้เกิดประโยชน์ต่อโรงเรียนและชุมชน และกิจกรรมด้านการส่งเสริมสุขภาพนักเรียน ครูและบุคลากรในโรงเรียน
5. ผู้กำหนดเป้าหมาย	นักเรียนในชุมชนช่วยกันกำหนดเป้าหมาย
6. การประเมินระดับความสามารถของสมรรถนะ	แบ่งออกเป็น 5 ระดับ ได้แก่ ระดับ 1 ชั้นเรียนรู้ (Basic Level) รวบรวมข้อมูลจากแหล่งข้อมูลที่กำเนิดขึ้น / จัดกลุ่มข้อมูลที่รวบรวมได้ให้เป็นหมวดหมู่ที่ง่ายต่อการนำไปใช้งาน / สรุปข้อมูลที่เป็นข้อเท็จจริงตามรูปแบบ มาตรฐานที่กำหนดขึ้นได้ / ใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูปในการจัดเก็บและค้นหาข้อมูลที่ไม่ยุ่งยากซับซ้อนได้

ตารางที่ 22 พจนานุกรมสมรรถนะของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาในกิจกรรม อย.น้อยด้านอาหาร และยา สมรรถนะที่ 10 (สอยน/อย. 10) การรวบรวมและวิเคราะห์ข้อมูล (Gather and Analyzing) (ต่อ)

1. ชื่อสมรรถนะ	สอยน/อย.10 การรวบรวมและวิเคราะห์ข้อมูล (Gather and Analyzing) (ความสำคัญอันดับ 7)				
ระดับการประเมิน	<p><u>ระดับ 2 ขั้นปฏิบัติ (Doing Level)</u> รู้ว่าข้อมูลแต่ละประเภทควรค้นหาจากแหล่งข้อมูลใด / ตรวจสอบข้อมูลความถูกต้องของข้อมูลที่สมาชิกในทีมรวบรวมได้ / วิเคราะห์และสรุปผลข้อมูลในเชิงเปรียบเทียบในด้านต่างๆได้ / ใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูปในการแสดงผลข้อมูลในรูปแบบของกราฟฟิก เช่น กราฟแท่ง กราฟวงกลมได้</p> <p><u>ระดับ 3 ขั้นพัฒนา (Develop Level)</u> เสนอแนะบุคคล วิธีการและแหล่งที่จะสืบค้นข้อมูลแก่สมาชิกในทีมได้ / คิดหาเทคนิค วิธีการและเทคนิคใหม่ๆ ในการค้นหาและสรุปข้อมูล / วิเคราะห์ข้อมูลโดยแจกแจงถึงสาเหตุ ผลกระทบที่จะเกิดขึ้นแก่หน่วยงานได้ / ใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูปเพื่อคำนวณและสรุปผลข้อมูลที่ยุ่งยากซับซ้อนได้</p> <p><u>ระดับ 4 ขั้นก้าวหน้า (Advance Level)</u> กำหนดกรอบหรือรูปแบบต่างๆ ในการแสดงผลข้อมูล / ประเมินข้อดี ข้อเสียของวิธีการ และรูปแบบในการรวบรวมและสรุปผลข้อมูล / ปรับเปลี่ยนวิธีการในการรวบรวมและสรุปผลข้อมูลของผู้อื่น โดยการอ้างอิงถึงประสบการณ์ที่ผ่านมาได้ / สอนผู้อื่นถึงขั้นตอน และเทคนิคในการรวบรวมและวิเคราะห์ข้อมูล</p> <p><u>ระดับ 5 ขั้นผู้เชี่ยวชาญ (Expert Level)</u> กำหนดเกณฑ์หรือมาตรฐานในการตรวจสอบและประเมินผลข้อมูลที่รวบรวมได้ / สอนผู้อื่นในการออกแบบเครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมและวิเคราะห์ข้อมูล / ให้คำปรึกษาแนะนำแก่ผู้อื่นในการสืบค้น วิเคราะห์ และสรุปผลข้อมูลที่รวบรวมได้</p>				
	ระดับ 1	ระดับ 2	ระดับ 3	ระดับ 4	ระดับ 5
	1.00-1.49 คะแนน	1.50-2.49 คะแนน	2.50-3.49 คะแนน	3.50-4.49 คะแนน	4.50-5.00 คะแนน

ตารางที่ 22 พจนานุกรมสมรรถนะของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาในกิจกรรม อย.น้อยด้านอาหาร และยา สมรรถนะที่ 10 (สอยน/อย. 10) การรวบรวมและวิเคราะห์ข้อมูล (Gather and Analyzing) (ต่อ)

1. ชื่อสมรรถนะ	สอยน/อย.10 การรวบรวมและวิเคราะห์ข้อมูล (Gather and Analyzing) (ความสำคัญอันดับ 7)
7. ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับจากสมรรถนะในกิจกรรม อย.น้อยด้านอาหารและยา	<p>1. นักเรียนแกนนำ อย.น้อย :- สามารถสรุปรวบรวมผลการวิเคราะห์ปัญหาหรือข้อมูลที่ซับซ้อน และเสนอแนวทางในการแก้ไขปัญหาในงานที่รับผิดชอบได้</p> <p>2. โรงเรียน: - มีความเข้มแข็งในการดำเนินงาน เพื่อให้การขับเคลื่อนงาน อย.น้อยดำเนินการอย่างเป็นระบบ เกิดการพัฒนาปรับปรุงการจำหน่ายอาหารภายในโรงเรียน รวมทั้งการปรับปรุงสถานที่จำหน่ายอาหารให้สะอาด ถูกสุขลักษณะ เกิดการบูรณาการความรู้ด้านอาหารและยาเข้าไปกับหลักสูตรการเรียนการสอน..</p> <p>3. ครอบครัวและชุมชน :- ได้รับการพัฒนาพฤติกรรมการบริโภคให้เป็นผู้บริโภคที่สามารถเลือกซื้อเลือก บริโภคผลิตภัณฑ์สุขภาพได้อย่างเหมาะสม ถูกต้อง และปลอดภัย</p> <p>4. ผู้ประกอบการร้านค้า :- เกิดการพัฒนาปรับปรุงการจำหน่ายอาหารในโรงเรียน รวมทั้งปรับปรุงสถานที่จำหน่ายอาหารให้สะอาด ถูกสุขลักษณะที่สามารถให้ผู้บริโภคสามารถเลือกซื้อ บริโภคอาหารและยาได้อย่างเหมาะสม ถูกต้อง และปลอดภัย และกระตุ้นให้ผู้ผลิตเกิดความตระหนักและปรับปรุงสถานที่ของตนเอง</p>
8. เอกสารที่เกี่ยวข้อง	<p>1. คู่มือเกณฑ์มาตรฐานโรงเรียน อย.น้อย (ฉบับปรับปรุงใหม่ ปีงบประมาณ พ.ศ. 2562)</p> <p>2. แบบประเมินระดับสมรรถนะของนักเรียนอย. น้อย</p> <p>3. รายงานประจำปี</p>
9. ผู้เก็บข้อมูล	คณะกรรมการที่ได้รับการแต่งตั้งตามคำสั่งของสถานศึกษา

ตารางที่ 23 พจนานุกรมสมรรถนะของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาในกิจกรรม อย.น้อยด้านอาหาร และยา สมรรถนะที่ 11 (สอยน/อย. 11) การวางแผนและการจัดการ (Planning and Organizing)

1. ชื่อสมรรถนะ	สอยน/อย. 11 การวางแผนและการจัดการ (Planning and Organizing) (ความสำคัญอันดับ 12)
2. คำนิยาม	ความสามารถในการจัดลำดับความสำคัญของงานที่เร่งด่วน และการกำหนดแผนการปฏิบัติงานสำหรับงานที่เป็นปกติประจำวันและงานที่เร่งด่วนได้ รวมทั้งการกำหนดผลที่คาดหวังของงานที่ปฏิบัติ และการหาวิธีประเมินผลการทำงานของตนและทีมงาน
3. มุมมอง 1) มาตรฐานโรงเรียน อย.น้อย 2) มาตรฐานการศึกษา ของสถานศึกษา	<p>1) เกณฑ์มาตรฐานที่ 4 (ชื่อกิจกรรมส่งเสริมสุขภาพ) ตัวชี้วัดที่ 4.1 สสำรวจพฤติกรรมการบริโภคอาหารของนักเรียน ตัวชี้วัดที่ 4.2 ตรวจสอบสุขาภิบาลอาหารในโรงเรียน ตัวชี้วัดที่ 4.3 ตรวจสอบความสะอาดของห้องน้ำ ห้องส้วมในโรงเรียน ตัวชี้วัดที่ 4.4 ตรวจสอบสภาพห้องพยาบาลและตู้ยา ตัวชี้วัดที่ 4.5 ตรวจสอบคุณภาพน้ำดื่มในโรงเรียน</p> <p>สมรรถนะของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาในกิจกรรม อย.น้อยด้านอาหารและยา</p> <p>2) มาตรฐานการศึกษา ระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน เพื่อการประกันคุณภาพภายในของสถานศึกษา</p> <p>มาตรฐานที่ 1 คุณภาพของผู้เรียน</p> <p>ข้อ 1.1 ผลสัมฤทธิ์ทางวิชาการของผู้เรียน</p> <p>1) มีความสามารถในการอ่าน การเขียน การสื่อสารและการคิดคำนวณ</p> <p>2) มีความสามารถในการคิดวิเคราะห์ คิดอย่างมีวิจรรณญาณ อภิปรายแลกเปลี่ยนความคิดเห็น และแก้ปัญหา</p> <p>3) มีความสามารถในการสร้างนวัตกรรม</p> <p>มาตรฐานที่ 2 กระบวนการบริหารและการจัดการ</p> <p>ข้อ 2.5 จัดสภาพแวดล้อมทางกายภาพ และสังคมที่เอื้อต่อการจัดการเรียนรู้อย่างมีคุณภาพ</p>

ตารางที่ 23 พจนานุกรมสมรรถนะของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาในกิจกรรม อย.น้อยด้านอาหาร และยา สมรรถนะที่ 11 (สอยน/อย. 11) การวางแผนและการจัดการ (Planning and Organizing) (ต่อ)

1. ชื่อสมรรถนะ	สอยน/อย. 11 การวางแผนและการจัดการ (Planning and Organizing) (ความสำคัญอันดับ 12)
3) หลักสูตรแกนกลาง การศึกษาขั้นพื้นฐาน	3. ด้านสมรรถนะสำคัญของผู้เรียน ข้อ 2 ความสามารถในการคิด ด้านคุณลักษณะอันพึงประสงค์ ข้อ 6 มุ่งมั่นในการทำงาน
4. วัตถุประสงค์	เพื่อเป็นแนวทางการดำเนินกิจกรรม อย.น้อย ด้านอาหารและยาใน กิจกรรมด้านการส่งเสริมสุขภาพที่มุ่งให้เกิดประโยชน์ต่อโรงเรียนและ ชุมชน
5. ผู้กำหนดเป้าหมาย	นักเรียนในชุมชนช่วยกันกำหนดเป้าหมาย
6. การประเมินระดับ ความสามารถของ สมรรถนะ	แบ่งออกเป็น 5 ระดับ ได้แก่ ระดับ 1 <u>ขั้นเรียนรู้</u> (Basic Level) ระบุได้ถึงกิจกรรมหรืองานที่ต้อง ปฏิบัติในแต่ละวันได้ / สามารถปฏิบัติงานให้เป็นไปตามแผนงานที่ กำหนดขึ้นได้ / รู้และเข้าใจถึงเป้าหมายการทำงานของทีมงาน / แสวงหาโอกาสที่จะรับฟังข้อมูลป้อนกลับจากผู้อื่นเพื่อพัฒนาการ ทำงานของตนเองให้เป็นไปตามแผนงานที่กำหนดขึ้น ระดับ 2 <u>ขั้นปฏิบัติ</u> (Doing Level) ช่วยกำหนดแผนการปฏิบัติได้จาก ข้อมูลที่มีอยู่ / วิเคราะห์งานหรือกิจกรรมที่จะต้องทำก่อนหลังได้ / สามารถกำหนดเป้าหมายของการทำงานประจำวันได้ / ประเมินการ ทำงานของตนเองและปรับปรุงวิธีการทำงานอยู่เสมอ / ช่วยสมาชิกใน ทีมจัดลำดับความสำคัญของงานที่เร่งด่วนได้ ระดับ 3 <u>ขั้นพัฒนา</u> (Develop Level) กำหนดแผนการปฏิบัติโดย สามารถอ้างอิงจากประสบการณ์ในอดีตที่เคยเกิดขึ้น / ระบุได้ถึงโอกาส และปัจจัยที่มีส่วนทำให้แผนงานที่กำหนดขึ้นบรรลุผลสำเร็จ / ผลักดัน ให้สมาชิกในชมรม อย.น้อยมีส่วนร่วมในการกำหนดแผนการทำงาน ของทีมงาน / ประเมินประสิทธิภาพการทำงานของสมาชิกในชมรม อย.น้อยเทียบกับแผนงานที่กำหนด ระดับ 4 <u>ขั้นก้าวหน้า</u> (Advance Level) กำหนดแผนหลักเป้าหมาย และบทบาทหน้าที่ของสมาชิกในทีม / ปรับเปลี่ยนแผนการทำงานให้

ตารางที่ 23 พจนานุกรมสมรรถนะของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาในกิจกรรม อย.น้อยด้านอาหาร และยา สมรรถนะที่ 11 (สอยน/อย. 11) การวางแผนและการจัดการ (Planning and Organizing) (ต่อ)

1. ชื่อสมรรถนะ	สอยน/อย. 11 การวางแผนและการจัดการ (Planning and Organizing) (ความสำคัญอันดับ 12)				
ระดับการประเมิน	รองรับกับการเปลี่ยนแปลงที่อาจเกิดขึ้นได้ ระดับ 5 <u>ขั้นผู้เชี่ยวชาญ (Expert Level)</u> กำหนดแผนงานในสถานการณ์ที่มีความเสี่ยงสูง / ปรับเปลี่ยนแผนงานจากประสบการณ์ที่มีความเสี่ยงสูง / ปรับเปลี่ยนแผนงานจากประสบการณ์ที่มีผลประสบความสำเร็จทั้งของตนเองและของบุคคลอื่น / ให้คำแนะนำแก่ผู้อื่นถึงเทคนิคและวิธีการกำหนดแผนงานให้มีประสิทธิภาพ				
	ระดับ 1	ระดับ 2	ระดับ 3	ระดับ 4	ระดับ 5
	1.00-1.49 คะแนน	1.50-2.49 คะแนน	2.50-3.49 คะแนน	3.50-4.49 คะแนน	4.50-5.00 คะแนน
7. ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับจากสมรรถนะในกิจกรรม อย.น้อยด้านอาหารและยา	<p>1. นักเรียนแกนนำ อย.น้อย :- ได้รับการพัฒนาเรื่องการคิด และการวางแผนการทำงาน การจัดระบบการทำงานของตนเองให้สอดคล้องกับงานของสถานศึกษาด้านการทำกิจกรรมโครงการ อย.น้อยด้านอาหารและยาที่ได้รับมอบหมาย</p> <p>2. โรงเรียน: - เกิดการพัฒนาปรับปรุงการจำหน่ายอาหารในโรงเรียน รวมทั้งปรับปรุงสถานสถานที่จำหน่ายอาหารให้สะอาด ถูกสุขลักษณะ เกิดการบูรณาความรู้ด้านอาหารและยาเข้ากับหลักสูตรการเรียนการสอน</p> <p>3. ครอบครัวและชุมชน :- ได้รับการพัฒนาพฤติกรรมบริโภค ให้เป็นผู้บริโภคที่สามารถเลือกซื้อ บริโภคอาหารและยาได้อย่างเหมาะสม ถูกต้อง และปลอดภัย</p> <p>4. ผู้ประกอบการร้านค้า :- เกิดการพัฒนาปรับปรุงการจำหน่ายอาหารในโรงเรียน รวมทั้งปรับปรุงสถานสถานที่จำหน่ายอาหารให้สะอาด ถูกสุขลักษณะที่สามารถให้ผู้บริโภคสามารถเลือกซื้อ บริโภคอาหารและยาได้อย่างเหมาะสม ถูกต้อง และปลอดภัย และกระตุ้นให้ผู้ผลิตเกิดความตระหนักและปรับปรุงสถานที่ของตนเอง</p>				

ตารางที่ 23 พจนานุกรมสมรรถนะของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาในกิจกรรม อย.น้อยด้านอาหาร
และยา สมรรถนะที่ 11 (สอยน/อย. 11) การวางแผนและการจัดการ (Planning and
Organizing) (ต่อ)

1. ชื่อสมรรถนะ	สอยน/อย. 11 การวางแผนและการจัดการ (Planning and Organizing) (ความสำคัญอันดับ 12)
8. เอกสารที่เกี่ยวข้อง	1. คู่มือเกณฑ์มาตรฐานโรงเรียน อย.น้อย (ฉบับปรับปรุงใหม่ ปีงบประมาณ พ.ศ. 2562) 2. แบบประเมินระดับสมรรถนะของนักเรียนอย. น้อย 3. รายงานประจำปี
9. ผู้เก็บข้อมูล	คณะกรรมการที่ได้รับการแต่งตั้งตามคำสั่งของสถานศึกษา

ตารางที่ 24 พจนานุกรมสมรรถนะของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาในกิจกรรม อย.น้อยด้านอาหาร และยา สมรรถนะที่ 12 (สอน/อย. 12) การสอนงานและพัฒนาผู้อื่น (Coaching Developing Others)

1. ชื่อสมรรถนะ	สอน/อย.12 การสอนงานและพัฒนาผู้อื่น (Coaching Developing Others) (ความสำคัญอันดับ 13)
2. คำนิยาม	การให้คำแนะนำและฝึกสอนผู้อื่นถึงเทคนิคและวิธีการในการทำงานให้บรรลุผลสำเร็จ รวมทั้งการพัฒนาความรู้และทักษะในการทำงานทั้งของตนเองและของผู้อื่นได้อย่างต่อเนื่องอยู่เสมอ
<p>3. มุมมอง</p> <p>1) มาตรฐานโรงเรียน อย.น้อย</p> <p>2. มาตรฐานการศึกษา ของสถานศึกษา</p>	<p>1) เกณฑ์มาตรฐานที่ 3 (ชื่อกิจกรรมด้านการตรวจสอบทั้งภายในและภายนอกโรงเรียน)</p> <p>ตัวชี้วัดที่ 3.5 ตรวจสอบคุณภาพอาหารด้านกายภาพ</p> <p>ตัวชี้วัดที่ 3.6 ตรวจสอบคุณภาพยาด้านกายภาพ</p> <p>ตัวชี้วัดที่ 3.7 ตรวจสอบคุณภาพเครื่องสำอางด้านกายภาพ</p> <p>ตัวชี้วัดที่ 3.8 ตรวจสอบโฆษณาผลิตภัณฑ์สุขภาพ</p> <p>ตัวชี้วัดที่ 3.9 ตรวจสอบโดยใช้ชุดทดสอบ เช่น อาหาร ไอโอดีนในเกลือ สารไฮโดรควิโนนในเครื่องสำอาง</p> <p>สมรรถนะของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาในกิจกรรม อย.น้อยด้านอาหารและยา</p> <p>2. มาตรฐานการศึกษา ระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน เพื่อการประกันคุณภาพภายในของสถานศึกษา</p> <p>มาตรฐานที่ 1 คุณภาพของผู้เรียน</p> <p>ข้อ 1.1 ผลสัมฤทธิ์ทางวิชาการของผู้เรียน</p> <p>1) มีความสามารถในการอ่าน การเขียน การสื่อสารและการคิดคำนวณ</p> <p>มาตรฐานที่ 3 กระบวนการจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ</p> <p>ข้อ 3.1 จัดการเรียนรู้ผ่านกระบวนการคิด และปฏิบัติจริง และสามารถนำไปประยุกต์ใช้ในชีวิตได้</p>

ตารางที่ 24 พจนานุกรมสมรรถนะของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาในกิจกรรม อย.น้อยด้านอาหาร และยา สมรรถนะที่ 12 (สอยน/อย. 12) การสอนงานและพัฒนาผู้อื่น (Coaching Developing Others) (ต่อ)

1. ชื่อสมรรถนะ	สอยน/อย.12 การสอนงานและพัฒนาผู้อื่น (Coaching Developing Others) (ความสำคัญอันดับ 13)
3) หลักสูตรแกนกลาง การศึกษาขั้นพื้นฐาน	3) ด้านสมรรถนะสำคัญของผู้เรียน ข้อ 2 ความสามารถในการคิด ด้านคุณลักษณะอันพึงประสงค์ ข้อ 6 มุ่งมั่นในการทำงาน
4. วัตถุประสงค์	เพื่อเป็นแนวทางการดำเนินกิจกรรม อย.น้อยด้านอาหารและยาใน กิจกรรมด้านการตรวจสอบทั้งภายนอกและภายในโรงเรียนที่มุ่งให้เกิด ประโยชน์ต่อโรงเรียนและชุมชน
5. ผู้กำหนดเป้าหมาย	นักเรียนในชุมชนช่วยกันกำหนดเป้าหมาย
6. การประเมินระดับ ความสามารถของ สมรรถนะ	แบ่งออกเป็น 5 ระดับ ได้แก่ ระดับ 1 <u>ขั้นเรียนรู้</u> (Basic Level) แสดงออกถึงความตั้งใจและพร้อมที่จะ จะเรียนรู้และรับรู้ในข้อมูลต่างๆ / ระบุได้ถึงจุดเด่นและจุดที่ต้องพัฒนา ปรับปรุงรวมทั้งเป้าหมายในการทำงานของตน / เรียนรู้ที่จะพัฒนา ตนเองจากความผิดพลาดในการทำงานที่เกิดขึ้น / แสวงหาโอกาสที่จะ เรียนรู้และพัฒนาตนเองอยู่เสมอ ระดับ 2 <u>ขั้นปฏิบัติ</u> (Doing Level) ระบุได้ถึงสิ่งที่สมาชิกในชมรม อย.น้อยต้องการหรือคาดหวังจากการทำงาน / อธิบายได้ถึงข้อมูลและ รายละเอียดต่างๆ ที่สมาชิกในทีมควรรับรู้ / สอนงานให้กับสมาชิกใน ทีมกรณีที่ไม่ยุ่งยากซับซ้อน / ให้ข้อมูลและคำแนะนำในการทำงานแก่ สมาชิกในทีม / แสดงออกถึงการยอมรับยกย่องในความสามารถของ สมาชิกในทีม ระดับ 3 <u>ขั้นพัฒนา</u> (Develop Level) วางแผนการสอนงานและ การเตรียมความพร้อมของข้อมูลและรายละเอียดต่างๆ / มีเทคนิคใน การตรวจสอบความเข้าใจและความรู้ที่ได้รับจากการสอนงาน / ปรับ เปลี่ยนเทคนิควิธีการสอนให้เหมาะสมกับลักษณะนิสัยและความ ต้องการของสมาชิกในทีม / ให้ข้อมูลป้อนกลับแก่ทีมงานถึงความ สามารถที่จะต้องพัฒนาและปรับปรุง

ตารางที่ 24 พจนานุกรมสมรรถนะของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาในกิจกรรม อย.น้อยด้านอาหาร และยา สมรรถนะที่ 12 (สอน/อย. 12) การสอนงานและพัฒนาผู้อื่น (Coaching Developing Others) (ต่อ)

1. ชื่อสมรรถนะ	สอน/อย.12 การสอนงานและพัฒนาผู้อื่น (Coaching Developing Others) (ความสำคัญอันดับ 13)				
ระดับการประเมิน	<p>ระดับ 4 ขั้นก้าวหน้า (Advance Level) ส่งเสริมให้เกิดบรรยากาศของการเรียนรู้ และการพัฒนาตนเอง / อธิบายเทคนิคและขั้นตอนการสอนงานให้แก่ผู้อื่นได้ / กระตุ้นจิตใจให้สมาชิกในทีมสอนงานซึ่งกันและกัน/ ปรับเปลี่ยนวิธีการสอนงานตามความสามารถในการรับรู้ของสมาชิกในทีม / ยกตัวอย่างจากประสบการณ์ที่บรรลุผลสำเร็จประกอบการสอนได้</p> <p>ระดับ 5 ขั้นผู้เชี่ยวชาญ (Expert Level) มีเทคนิคและวิธีการสอนงานแก่บุคคลที่ต่อต้านและไม่ยอมรับต่อการเปลี่ยนแปลงต่างๆ ที่เกิดขึ้น / เป็นตัวแทนขององค์การในการถ่ายทอดเทคนิคและวิธีการสอนงานให้กับผู้อื่น / ผลักดันให้บริหารหน่วยงาน ตระหนักถึงความสำคัญ การสอนงานแก่สมาชิกในทีม / ให้คำแนะนำแก่ผู้อื่นถึงวิธีการและเทคนิคในการสอนงานให้ประสบความสำเร็จ</p>				
	ระดับ 1	ระดับ 2	ระดับ 3	ระดับ 4	ระดับ 5
	1.00-1.49 คะแนน	1.50-2.49 คะแนน	2.50-3.49 คะแนน	3.50-4.49 คะแนน	4.50-5.00 คะแนน
7. ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับจากสมรรถนะในกิจกรรม อย.น้อยด้านอาหารและยา	<p>1.นักเรียนแกนนำ อย.น้อย :- ได้ช่วยเหลือเพื่อนๆ ครอบครัว และชุมชน ด้วยการให้ความรู้การบริโภคอย่างเหมาะสม ปลอดภัย</p> <p>2. โรงเรียน: - มีการขยายเครือข่ายจากโรงเรียนพี่สู่โรงเรียนน้อง โดยมีนักเรียนแกนนำ อย.น้อยเป็นผู้ถ่ายทอดความรู้ทั้งภายในและภายนอกโรงเรียน</p> <p>4. สังคม :- เกิดการพัฒนาความปลอดภัยด้านอาหารในพื้นที่ และกระตุ้นให้ผู้ผลิตเกิดความตระหนักและปรับปรุงสถานที่ของตนเอง</p> <p>..5. ประเทศชาติ :- ได้ทรัพยากรมนุษย์ที่มีคุณภาพในการมีส่วนร่วมพัฒนาสุขภาพของประชาชนในประเทศ ลดอัตราการเจ็บป่วยของประชาชน และลดค่าใช้จ่ายด้านการรักษาพยาบาล</p>				

ตารางที่ 24 พจนานุกรมสมรรถนะของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาในกิจกรรม อย.น้อยด้านอาหาร และยา สมรรถนะที่ 12 (สอน/อย. 12) การสอนงานและพัฒนาผู้อื่น (Coaching Developing Others) (ต่อ)

1. ชื่อสมรรถนะ	สอน/อย.12 การสอนงานและพัฒนาผู้อื่น (Coaching Developing Others) (ความสำคัญอันดับ 13)
	<p>3. ครอบครัวและชุมชน :- มีการขยายเครือข่ายจากโรงเรียนสู่ครัวเรือน รวมถึงอาสาสมัครในหมู่บ้านและชุมชน ในการทำกิจกรรมเผยแพร่ความรู้โดยนักเรียน อย.น้อย</p> <p>4. ผู้ประกอบการร้านค้า :- เกิดการพัฒนาปรับปรุงการจำหน่ายอาหารในโรงเรียน รวมทั้งปรับปรุงสถานที่จำหน่ายอาหารให้สะอาด ถูกสุขลักษณะที่สามารถให้ผู้บริโภคสามารถเลือกซื้อ บริโภคอาหารและยาได้อย่างเหมาะสม ถูกต้อง และปลอดภัย และกระตุ้นให้ผู้ผลิตเกิดความตระหนักและปรับปรุงสถานที่ของตนเอง</p>
8. เอกสารที่เกี่ยวข้อง	<p>1. คู่มือเกณฑ์มาตรฐานโรงเรียน อย.น้อย (ฉบับปรับปรุงใหม่ ปีงบประมาณ พ.ศ. 2562)</p> <p>2. แบบประเมินระดับสมรรถนะของนักเรียน อย.น้อย</p> <p>3. รายงานประจำปี</p>
9. ผู้เก็บข้อมูล	คณะกรรมการที่ได้รับการแต่งตั้งตามคำสั่งของสถานศึกษา

ตารางที่ 25 พจนานุกรมสมรรถนะของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาในกิจกรรม อย.น้อยด้านอาหาร และยา สมรรถนะที่ 13 (สอยน/อย. 13) การสื่อสารด้วยลายลักษณ์อักษร (Written Communication)

1. ชื่อสมรรถนะ	สอยน/อย.12 การสอนงานและพัฒนาผู้อื่น (Coaching Developing Others) (ความสำคัญอันดับ 13)
2. คำนิยาม	ความสามารถในการเขียนรายงานการดำเนินงานของ อย.น้อย ตลอดถึงผลิตสื่อ เช่น วารสาร แผ่นพับได้อย่างชัดเจน กระชับ ถูกต้องแม่นยำ และเหมาะสมกับนักเรียน ครูและบุคลากรในโรงเรียน รวมถึงผู้ปกครอง และชุมชน
3. มุมมอง 1) มาตรฐานโรงเรียน อย.น้อย 2) มาตรฐานการศึกษา ของสถานศึกษา	<p>1. เกณฑ์มาตรฐานที่ 3 (ชื่อกิจกรรมด้านการตรวจสอบทั้งภายในและภายนอกโรงเรียน)</p> <p>ตัวชี้วัดที่ 3.1 ตรวจสอบสลาก ภาชนะบรรจุและการเก็บอาหาร</p> <p>ตัวชี้วัดที่ 3.2 ตรวจสอบสลาก ภาชนะบรรจุและการเก็บรักษายา</p> <p>ตัวชี้วัดที่ 3.3 ตรวจสอบสลาก ภาชนะบรรจุและการเก็บรักษา เครื่องสำอาง</p> <p>ตัวชี้วัดที่ 3.4 ตรวจสอบสลาก ภาชนะบรรจุ และการเก็บรักษาวัตถุอันตราย</p> <p>สมรรถนะของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาในกิจกรรม อย.น้อยด้านอาหารและยา</p> <p>2. มาตรฐานการศึกษา ระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน เพื่อการประกันคุณภาพภายในของสถานศึกษา</p> <p>มาตรฐานที่ 1 คุณภาพของผู้เรียน</p> <p>ข้อ 1.1 ผลสัมฤทธิ์ทางวิชาการของผู้เรียน</p> <p>1) มีความสามารถในการอ่าน การเขียน การสื่อสารและการคิดคำนวณ</p> <p>มาตรฐานที่ 3 กระบวนการจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ</p> <p>ข้อ 3.1 จัดการเรียนรู้ผ่านกระบวนการคิด และปฏิบัติจริง และสามารถนำไปประยุกต์ใช้ในชีวิตได้</p>

ตารางที่ 25 พจนานุกรมสมรรถนะของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาในกิจกรรม อย.น้อยด้านอาหาร และยา สมรรถนะที่ 13 (สอยน/อย. 13) การสื่อสารด้วยลายลักษณ์อักษร (Written Communication) (ต่อ)

1. ชื่อสมรรถนะ	สอยน/อย.12 การสอนงานและพัฒนาผู้อื่น (Coaching Developing Others) (ความสำคัญอันดับ 13)
3) หลักสูตรแกนกลาง การศึกษาขั้นพื้นฐาน	3) ด้านสมรรถนะสำคัญของผู้เรียน ข้อ 2 ความสามารถในการคิด ด้านคุณลักษณะอันพึงประสงค์ ข้อ 6 มุ่งมั่นในการทำงาน
4. วัตถุประสงค์	เพื่อเป็นแนวทางการดำเนินกิจกรรม อย.น้อย ด้านอาหารและยาใน กิจกรรมด้านการตรวจสอบทั้งภายนอกและภายในโรงเรียนที่มุ่งให้เกิด ประโยชน์ต่อโรงเรียนและชุมชน
5. ผู้กำหนดเป้าหมาย	นักเรียนในชุมชนช่วยกันกำหนดเป้าหมาย
6. การประเมินระดับ ความสามารถของ สมรรถนะ	แบ่งออกเป็น 5 ระดับ ได้แก่ ระดับ 1 <u>ขั้นเรียนรู้</u> (Basic Level) จัดทำเอกสาร และจดหมาย ได้ตอบ เพื่อสื่อสารถึงข้อมูลที่เป็นข้อเท็จจริง แก่สมาชิกในทีม /เขียนประโยคที่ สมบูรณ์ตามหลักของไวยากรณ์และตรวจสอบที่ถูกต้องเหมาะสม / ปรับปรุงรูปแบบของเอกสารที่ใช้ให้เหมาะสมกับลักษณะงาน ระดับ 2 <u>ขั้นปฏิบัติ</u> (Doing Level) จัดทำเอกสารหรือจดหมายได้ตอบ เพื่อสื่อสารข้อมูลไปยังกลุ่มคนในระดับที่แตกต่างได้ / แจกแจงข้อมูลใน รายละเอียดและสามารถนำเสนอผลของข้อมูลในลักษณะของกราฟฟิก ได้ / เขียนแสดงความคิดเห็นของตนเองได้สมเหตุสมผล ระดับ 3 <u>ขั้นพัฒนา</u> (Develop Level) เขียนข้อมูลโดยการอ้างอิงถึง แหล่งข้อมูลหรือประสบการณ์ที่ผ่านมาได้ / ออกแบบและพัฒนา รูปแบบของเอกสารหรือรายงานให้สะดวกต่อการใช้งานมากขึ้น / สามารถตรวจทานและปรับแก้ไข ข้อความในเอกสารหรือรายงานที่ ได้รับจากผู้อื่นได้ ระดับ 4 <u>ขั้นก้าวหน้า</u> (Advance Level) เขียนระบายนเหตุการ์ณที่ ซับซ้อนด้วยการใช้คำศัพท์ที่เหมาะสมกับกลุ่มคน / พัฒนารูปแบบ และแนวทางในการเขียนให้เหมาะสมกับผู้อ่านในระดับที่ต่างกัน / ปรับเปลี่ยนภาษาใช้วิธีการเขียน เพื่อจูงใจให้ผู้อ่านติดตามผลงานได้ /

ตารางที่ 25 พจนานุกรมสมรรถนะของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาในกิจกรรม อย.น้อยด้านอาหาร และยา สมรรถนะที่ 13 (สอยน/อย. 13) การสื่อสารด้วยลายลักษณ์อักษร (Written Communication) (ต่อ)

1. ชื่อสมรรถนะ	สอยน/อย.12 การสอนงานและพัฒนาผู้อื่น (Coaching Developing Others) (ความสำคัญอันดับ 13)				
ระดับการประเมิน	สอนวิธีการหรือแนวทางในการเขียนให้มีประสิทธิภาพ ระดับ 5 ขึ้นผู้เชี่ยวชาญ (Expert Level) เขียนข้อมูลโดย อ้างถึง ประสบการณ์ที่ประสบผลสำเร็จได้อย่างเหมาะสม ให้คำปรึกษาแนะนำผู้อื่นในการสื่อสารด้วยการเขียนตามหลักของ โครงสร้าง ไวยากรณ์ เทคนิค และวิธีการใช้ภาษา / เป็นตัวแทนของ สถานศึกษาในการถ่ายทอดเทคนิคการเขียนที่มีประสิทธิภาพ				
	ระดับ 1	ระดับ 2	ระดับ 3	ระดับ 4	ระดับ 5
	1.00-1.49 คะแนน	1.50-2.49 คะแนน	2.50-3.49 คะแนน	3.50-4.49 คะแนน	4.50-5.00 คะแนน
7. ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับจากสมรรถนะในกิจกรรม อย.น้อยด้านอาหารและยา	<p>1. นักเรียนแกนนำ อย.น้อย :- มีทักษะในการสื่อสารในรูปแบบการทำแผนพับ วารสาร และผลิตสื่อสิ่งพิมพ์ต่างๆ เพื่อเผยแพร่ความรู้ในการบริโภคอาหารที่ปลอดภัยและการใช้อย่างสมเหตุผล</p> <p>2. โรงเรียน: - มีการเผยแพร่ข่าวสารการดำเนินโครงการ อย.น้อย ในรูปแบบวารสาร เอกสารในการประชุมผู้ปกครอง หรือจดหมายข่าว</p> <p>4. สังคม :- ได้รับการพัฒนาพฤติกรรมบริโภค ให้เป็นผู้บริโภคที่สามารถเลือกซื้อเลือก บริโภคผลิตภัณฑ์สุขภาพได้อย่างเหมาะสม</p> <p>3. ครอบครัวและชุมชน :- มีการขยายเครือข่ายจากโรงเรียนสู่ครัวเรือน รวมถึงอาสาสมัครในหมู่บ้านและชุมชน ในการทำกิจกรรมเผยแพร่ความรู้โดยนักเรียน อย.น้อย</p> <p>4. ผู้ประกอบการร้านค้า :- เกิดการพัฒนาปรับปรุงการจำหน่ายอาหารในโรงเรียน รวมทั้งปรับปรุงสถานที่จำหน่ายอาหารให้สะอาด ถูกสุขลักษณะที่สามารถให้ผู้บริโภคสามารถเลือกซื้อ บริโภคอาหารและยาได้อย่างเหมาะสม ถูกต้อง และปลอดภัย และกระตุ้นให้ผู้ผลิตเกิดความตระหนักและปรับปรุงสถานที่ของตนเอง</p>				

ตารางที่ 25 พจนานุกรมสมรรถนะของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาในกิจกรรม อย.น้อยด้านอาหาร และยา สมรรถนะที่ 13 (สอยน/อย. 13) การสื่อสารด้วยลายลักษณ์อักษร (Written Communication) (ต่อ)

1. ชื่อสมรรถนะ	สอยน/อย.12 การสอนงานและพัฒนาผู้อื่น (Coaching Developing Others) (ความสำคัญอันดับ 13)
8. เอกสารที่เกี่ยวข้อง	1. คู่มือเกณฑ์มาตรฐานโรงเรียน อย.น้อย (ฉบับปรับปรุงใหม่ ปีงบประมาณ พ.ศ. 2562) 2. แบบประเมินระดับสมรรถนะของนักเรียนอย. น้อย 3. รายงานประจำปี
9. ผู้เก็บข้อมูล	คณะกรรมการที่ได้รับการแต่งตั้งตามคำสั่งของสถานศึกษา

ตารางที่ 26 พจนานุกรมสมรรถนะของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาในกิจกรรม อย.น้อยด้านอาหาร
และยา สมรรถนะที่ 14 (สอยน/อย. 14) การแสวงหาข้อมูล (Information Seeking)

1. ชื่อสมรรถนะ	สอยน/อย. 14 การแสวงหาข้อมูล (Information Seeking) (ความสำคัญอันดับ 23)
2. คำนิยาม	การตั้งคำถามเพื่อสอบถามข้อมูลและรายละเอียดต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง รวมทั้งการจัดระบบในการสืบค้นและค้นหาข้อมูลจากผู้อื่นทั้งภายใน โรงเรียนและนอกโรงเรียน ได้แก่ ชุมชน โรงเรียนเครือข่าย สำนักงาน สาธารณสุขจังหวัด เป็นต้น
3. มุมมอง 1) มาตรฐานโรงเรียน อย.น้อย 2) มาตรฐานการศึกษา ของสถานศึกษา 3) หลักสูตรแกนกลาง การศึกษาขั้นพื้นฐาน	<p>1) เกณฑ์มาตรฐานที่ 4 (ชื่อกิจกรรมส่งเสริมสุขภาพ) ตัวบ่งชี้ที่ 4.6 ส่งเสริมให้มีอาหารเพื่อสุขภาพ ตัวชี้วัดที่ 4.7 ส่งเสริมการจัดทำโครงการแก้ไขปัญหาสุขภาพใน โรงเรียน ตัวชี้วัดที่ 4.8 สํารวจและดูแลสุขอนามัย สมรรถนะของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาในกิจกรรม อย.น้อยด้าน อาหารและยา</p> <p>2) มาตรฐานการศึกษา ระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน เพื่อการประกัน คุณภาพภายในของสถานศึกษา มาตรฐานที่ 1 คุณภาพของผู้เรียน ข้อ 1.1 ผลสัมฤทธิ์ทางวิชาการของผู้เรียน 1) มีความสามารถในการอ่าน การเขียน การสื่อสารและการ คิดคำนวณ 2) มีความสามารถในการคิดวิเคราะห์ คิดอย่างมี วิจารณญาณ อภิปรายแลกเปลี่ยนความคิดเห็น และแก้ปัญหา 3) มีความสามารถในการสร้างนวัตกรรม มาตรฐานที่ 2 กระบวนการบริหารและการจัดการ ข้อ 2.5 จัดสภาพแวดล้อมทางกายภาพ และสังคมที่เอื้อต่อการจัด การเรียนรู้อย่างมีคุณภาพ</p> <p>3) ด้านสมรรถนะสำคัญของผู้เรียน ข้อ 2 ความสามารถในการคิด ด้านคุณลักษณะอันพึงประสงค์ ข้อ 6 มุ่งมั่นในการทำงาน</p>

ตารางที่ 26 พจนานุกรมสมรรถนะของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาในกิจกรรม อย.น้อยด้านอาหาร และยา สมรรถนะที่ 14 (สอยน/อย. 14) การแสวงหาข้อมูล (Information Seeking) (ต่อ)

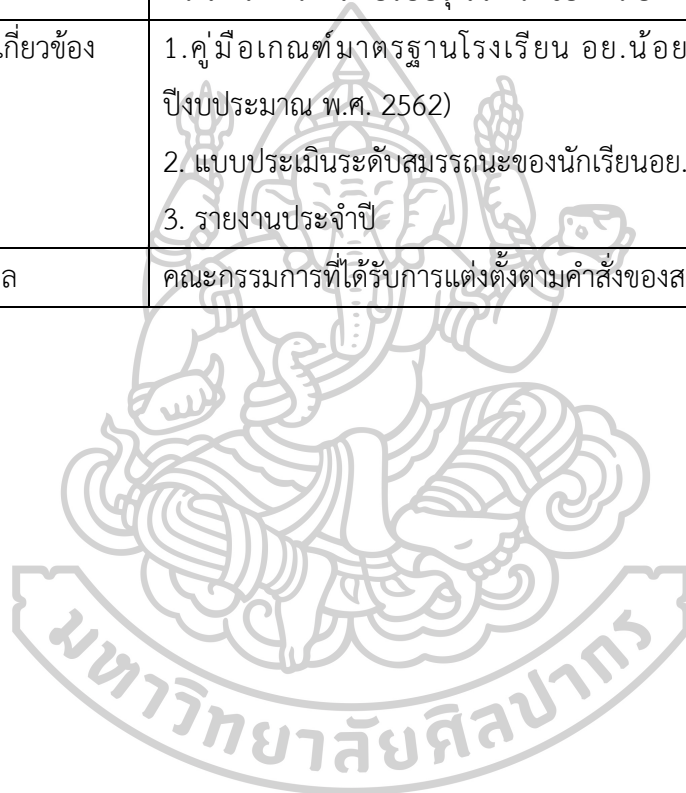
1. ชื่อสมรรถนะ	สอยน/อย. 14 การแสวงหาข้อมูล (Information Seeking) (ความสำคัญอันดับ 23)
4. วัตถุประสงค์	เพื่อเป็นแนวทางการดำเนินกิจกรรม อย.น้อย ด้านอาหารและยาในกิจกรรมส่งเสริมสุขภาพนักเรียน ครูและบุคลากรในโรงเรียน
5. ผู้กำหนดเป้าหมาย	นักเรียนในชุมนุมช่วยกันกำหนดเป้าหมาย
6. การประเมินระดับความสามารถของสมรรถนะ	แบ่งออกเป็น 5 ระดับ ได้แก่ <u>ระดับ 1</u> <u>ขั้นเรียนรู้</u> (Basic Level) สามารถเตรียมแนวคำถามเพื่อสอบถามข้อมูลจากหน่วยงานต่างๆได้ / ตั้งคำถามเพื่อสอบถามข้อมูลได้ตามแนวทางที่กำหนดขึ้น / สามารถสืบค้นและค้นหาข้อมูลจากแหล่งข้อมูลที่กำหนดขึ้นได้ / แสวงหาบุคคลต่างๆ ที่จะให้ความช่วยเหลือในการสืบค้นข้อมูลได้ <u>ระดับ 2</u> <u>ขั้นปฏิบัติ</u> (Doing Level) รู้และแยกแยะได้ว่าข้อมูลประเภทใดควรจะได้จากแหล่งข้อมูลใด / สามารถใช้สื่อทางอิเล็กทรอนิกส์ในการสอบถามข้อมูลโต้ตอบกับผู้อื่นได้ / แสวงหาข้อมูลป้อนกลับในการทำงานของตนจากผู้อื่นได้ / สามารถให้คำแนะนำแก่สมาชิกในทีมถึงบุคคลที่สามารถให้ข้อมูลได้ <u>ระดับ 3</u> <u>ขั้นพัฒนา</u> (Develop Level) กำหนดแหล่งข้อมูลหลักและแหล่งข้อมูลในการสืบค้นข้อมูลต่างๆ ให้กับสมาชิกในทีม / มีเทคนิคในการตั้งคำถามและปรับเปลี่ยนคำถามในการสืบค้นข้อมูลได้เหมาะสมกับกลุ่มบุคคลในระดับที่แตกต่างกันไปได้ / อธิบายวิธีการและขั้นตอนในการสืบค้นข้อมูลให้กับสมาชิกในทีมได้ <u>ระดับ 4</u> <u>ขั้นก้าวหน้า</u> (Advance Level) ระบุได้ถึงความสัมพันธ์ของข้อมูลต่างๆ ที่รวบรวมได้ / มีเทคนิคในการซักถามข้อมูลจากบุคคลที่แสดงออกถึงความไม่เป็นมิตร / สอนผู้อื่นถึงวิธีการและเทคนิคในการสอบถามข้อมูลและค้นหาข้อมูลจากแหล่งต่างๆ / สามารถสร้างเครือข่ายกับผู้อื่นที่สามารถให้ข้อมูลและรายละเอียดต่างๆ ได้

ตารางที่ 26 พจนานุกรมสมรรถนะของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาในกิจกรรม อย.น้อยด้านอาหาร และยา สมรรถนะที่ 14 (สอยน/อย. 14) การแสวงหาข้อมูล (Information Seeking) (ต่อ)

1. ชื่อสมรรถนะ	สอยน/อย. 14 การแสวงหาข้อมูล (Information Seeking) (ความสำคัญอันดับ 23)				
ระดับการประเมิน	ระดับ 5 ขั้นผู้เชี่ยวชาญ (Expert Level) จัดระบบในการแสวงหาข้อมูลจากบุคคลที่อยู่ภายในและภายนอกสถานศึกษาได้ / สามารถปรับเปลี่ยนและตั้งคำถามเพื่อสอบถามข้อมูลจากผู้อื่นโดยไม่ได้เตรียมคำถามไว้ล่วงหน้าก่อน / ให้คำปรึกษาแนะนำแก่ผู้อื่นถึงแนวทางในการค้นหาข้อมูลจากแหล่งข้อมูลต่างๆ				
	ระดับ 1	ระดับ 2	ระดับ 3	ระดับ 4	ระดับ 5
	1.00-1.49 คะแนน	1.50-2.49 คะแนน	2.50-3.49 คะแนน	3.50-4.49 คะแนน	4.50-5.00 คะแนน
7. ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับจากสมรรถนะในกิจกรรม อย.น้อยด้านอาหารและยา	<p>1. นักเรียนแกนนำ อย.น้อย :- ได้รับการพัฒนาให้สามารถวางระบบในการสืบค้นข้อมูลที่ทันเหตุการณ์อย่างต่อเนื่อง จากแหล่งข่าวที่เชื่อถือได้</p> <p>2. โรงเรียน: - มีความเข้มแข็งในการดำเนินงาน เพื่อให้การขับเคลื่อนงาน อย.น้อยดำเนินการอย่างเป็นระบบ เกิดการบูรณาการความรู้ด้านอาหารและยาเข้าไปกับหลักสูตรการเรียนการสอน สนับสนุนกิจกรรมการใช้แผนการเรียนรู้เพื่อพัฒนาพฤติกรรมการบริโภคอาหารของนักเรียนเพื่อลดหวาน มัน เค็ม การอ่านฉลากโภชนาการ การให้ความรู้ในการใช้ยาไม่สมเหตุผล</p> <p>3. ครอบครัวและชุมชน :- ได้รับการพัฒนาพฤติกรรมบริโภค ให้เป็นผู้บริโภคที่สามารถเลือกซื้อเลือก บริโภคผลิตภัณฑ์สุขภาพได้อย่างเหมาะสม ถูกต้อง และปลอดภัย การหาข้อมูลในการป้องกันการเกิดโรคไม่ติดต่อเรื้อรัง (NCDs) การใช้ยาสมเหตุผล (RDU) การรู้เท่าทันสื่อ Fake News</p> <p>4. ผู้ประกอบการร้านค้า :- เกิดการพัฒนาปรับปรุงการจำหน่ายอาหารในโรงเรียน รวมทั้งปรับปรุงสถานที่จำหน่ายอาหารให้สะอาด</p>				

ตารางที่ 26 พจนานุกรมสมรรถนะของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาในกิจกรรม อย.น้อยด้านอาหาร
และยา สมรรถนะที่ 14 (สอยน/อย. 14) การแสวงหาข้อมูล (Information Seeking)
(ต่อ)

1. ชื่อสมรรถนะ	สอยน/อย. 14 การแสวงหาข้อมูล (Information Seeking) (ความสำคัญอันดับ 23)
	ถูกสุขลักษณะที่สามารถให้ผู้บริโภคสามารถเลือกซื้อ บริโภคอาหารและยาได้อย่างเหมาะสม ถูกต้อง และปลอดภัย และกระตุ้นให้ผู้ผลิตเกิดความตระหนักและปรับปรุงสถานที่ของตนเอง
8. เอกสารที่เกี่ยวข้อง	1. คู่มือเกณฑ์มาตรฐานโรงเรียน อย.น้อย (ฉบับปรับปรุงใหม่ ปีงบประมาณ พ.ศ. 2562) 2. แบบประเมินระดับสมรรถนะของนักเรียนอย.น้อย 3. รายงานประจำปี
9. ผู้เก็บข้อมูล	คณะกรรมการที่ได้รับการแต่งตั้งตามคำสั่งของสถานศึกษา

ตารางที่ 27 พจนานุกรมสมรรถนะของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาในกิจกรรม อย.น้อยด้านอาหาร และยา สมรรถนะที่ 15 (สอน/อย. 15) การให้และการรับข้อมูลป้อนกลับ (Giving and Receiving Feedback)

1. ชื่อสมรรถนะ	สอน/อย. 15 การให้และการรับข้อมูลป้อนกลับ (Giving and Receiving Feedback) (ความสำคัญอันดับ 6)
2. คำนิยาม	การรับฟังข้อมูลป้อนกลับจากผู้อื่น และการให้ข้อมูลป้อนกลับเกี่ยวกับสาเหตุ ผลกระทบที่เกิดขึ้นทั้งในระดับชมรม อย.น้อย และระดับโรงเรียนในสถานการณ์และในที่แตกต่างกัน
3. มุมมอง 1) มาตรฐานโรงเรียน อย.น้อย	<p>1) เกณฑ์มาตรฐานที่ 3 (ชื่อกิจกรรมด้านการตรวจสอบทั้งภายในและภายนอกโรงเรียน)</p> <p>ตัวชี้วัดที่ 3.1 ตรวจสอบสลาก ภาชนะบรรจุและการเก็บอาหาร</p> <p>ตัวชี้วัดที่ 3.2 ตรวจสอบสลาก ภาชนะบรรจุและการเก็บรักษายา</p> <p>ตัวชี้วัดที่ 3.3 ตรวจสอบสลาก ภาชนะบรรจุและการเก็บรักษา เครื่องสำอาง</p> <p>ตัวชี้วัดที่ 3.4 ตรวจสอบฉลาก ภาชนะบรรจุ และการเก็บรักษาวัตถุ อันตราย</p> <p>2) เกณฑ์มาตรฐานที่ 4 (ชื่อกิจกรรมส่งเสริมคุณภาพ)</p> <p>ตัวชี้วัดที่ 4.1 สสำรวจพฤติกรรมการบริโภคอาหารของนักเรียน</p> <p>ตัวชี้วัดที่ 4.2 ตรวจสอบสุขาภิบาลอาหารในโรงเรียน</p> <p>ตัวชี้วัดที่ 4.3 ตรวจสอบความสะอาดของห้องน้ำ ห้องส้วมในโรงเรียน</p> <p>ตัวชี้วัดที่ 4.4 ตรวจสอบสภาพห้องพยาบาลและตู้ยา</p> <p>ตัวชี้วัดที่ 4.5 ตรวจสอบคุณภาพน้ำดื่มในโรงเรียน</p> <p>ตัวบ่งชี้ที่ 4.6 ส่งเสริมให้มีอาหารเพื่อสุขภาพ</p> <p>ตัวชี้วัดที่ 4.7 ส่งเสริมการจัดทำโครงการแก้ไขปัญหาสุขภาพใน โรงเรียน</p> <p>ตัวชี้วัดที่ 4.8 สสำรวจและดูแลสุขอนามัย</p> <p>4. สมรรถนะของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาในกิจกรรม อย.น้อยด้าน อาหารและยา</p>

ตารางที่ 27 พจนานุกรมสมรรถนะของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาในกิจกรรม อย.น้อยด้านอาหาร และยา สมรรถนะที่ 15 (สอยน/อย. 15) การให้และการรับข้อมูลป้อนกลับ (Giving and Receiving Feedback) (ต่อ)

1. ชื่อสมรรถนะ	สอยน/อย. 15 การให้และการรับข้อมูลป้อนกลับ (Giving and Receiving Feedback) (ความสำคัญอันดับ 6)
2) มาตรฐานการศึกษา ของสถานศึกษา	<p>2) มาตรฐานการศึกษา ระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน เพื่อการประกันคุณภาพภายในของสถานศึกษา</p> <p>มาตรฐานที่ 1 คุณภาพของผู้เรียน</p> <p>ข้อ 1.1 ผลสัมฤทธิ์ทางวิชาการของผู้เรียน</p> <p>1) มีความสามารถในการอ่าน การเขียน การสื่อสารและการคิดคำนวณ</p> <p>2) มีความสามารถในการคิดวิเคราะห์ คิดอย่างมีวิจารณญาณ อภิปรายแลกเปลี่ยนความคิดเห็น และแก้ปัญหา</p> <p>3) มีความสามารถในการสร้างนวัตกรรม</p> <p>มาตรฐานที่ 2 กระบวนการบริหารและการจัดการ</p> <p>ข้อ 2.5 จัดสภาพแวดล้อมทางกายภาพ และสังคมที่เอื้อต่อการจัดการเรียนรู้ที่มีคุณภาพ</p> <p>มาตรฐานที่ 3 กระบวนการจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ</p> <p>ข้อ 3.1 จัดการเรียนรู้ผ่านกระบวนการคิด และปฏิบัติจริง และสามารถนำไปประยุกต์ใช้ในชีวิตได้</p>
3) หลักสูตรแกนกลาง การศึกษาขั้นพื้นฐาน	3) ด้านสมรรถนะสำคัญของผู้เรียน ข้อ 2 ความสามารถในการคิด ด้านคุณลักษณะอันพึงประสงค์ ข้อ 6 มุ่งมั่นในการทำงาน
4. วัตถุประสงค์	เพื่อเป็นแนวทางการดำเนินกิจกรรม อย.น้อย ด้านอาหารและยาใน กิจกรรมด้านการตรวจสอบทั้งภายนอกและภายในโรงเรียน ที่มุ่งให้เกิด ประโยชน์ต่อโรงเรียนและชุมชน และกิจกรรมด้านการส่งเสริมสุขภาพ นักเรียน ครูและบุคลากรในโรงเรียน
5. ผู้กำหนดเป้าหมาย	นักเรียนในชุมชนช่วยกันกำหนดเป้าหมาย

ตารางที่ 27 พจนานุกรมสมรรถนะของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาในกิจกรรม อย.น้อยด้านอาหาร และยา สมรรถนะที่ 15 (สอยน/อย. 15) การให้และการรับข้อมูลป้อนกลับ (Giving and Receiving Feedback) (ต่อ)

1. ชื่อสมรรถนะ	สอยน/อย. 15 การให้และการรับข้อมูลป้อนกลับ (Giving and Receiving Feedback) (ความสำคัญอันดับ 6)
6. การประเมินระดับ ความสามารถของ สมรรถนะ	<p>แบ่งออกเป็น 5 ระดับ ได้แก่</p> <p><u>ระดับ 1 ขั้นเรียนรู้ (Basic Level)</u> แสดงออกถึงความเข้าใจในปัญหาหรือเรื่องราวต่างๆ จากผู้อื่น /แสวงหาโอกาสที่จะรับฟังข้อมูลป้อนกลับในการทำงานของตนจากผู้อื่น /ไม่แสดงคำพูดหรือพฤติกรรมที่ขัดจังหวะขณะที่รับฟังข้อมูลป้อนกลับจากผู้อื่น / สามารถแจ้งความคืบหน้าของงานแก่ผู้อื่นที่ติดตามงานของตนได้</p> <p><u>ระดับ 2 ขั้นปฏิบัติ (Doing Level)</u> ชี้แจงเหตุผลและผลกระทบที่อาจเกิดขึ้นแก่ผู้รับฟังข้อมูลป้อนกลับเป็นราบบุคคลได้ / อ้างอิงตัวบุคคลที่สามารถให้ข้อมูลป้อนกลับแก่ผู้อื่นได้กรณีที่ตนไม่สามารถให้ข้อมูลป้อนกลับ / ควบคุมอารมณ์และพฤติกรรมของตนหากไม่พอใจในข้อมูลป้อนกลับที่ได้รับจากผู้อื่น</p> <p><u>ระดับ 3 ขั้นพัฒนา (Develop Level)</u> ให้ข้อมูลป้อนกลับเกี่ยวกับผลการปฏิบัติงาน ข้อที่ควรปรับปรุง และสิ่งที่คาดหวังจากสมาชิกในทีมได้ / ยกเหตุการณ์หรือพฤติกรรมที่เกิดขึ้นจริงประกอบการให้ข้อมูลป้อนกลับแก่สมาชิกในทีมได้ / ชี้แนะให้ผู้อื่นเข้าใจถึงวิธีการควบคุมอารมณ์และพฤติกรรมของตนในขณะที่กำลังรับฟังข้อมูลป้อนกลับจากบุคคลต่างๆ</p> <p><u>ระดับ 4 ขั้นก้าวหน้า (Advance Level)</u> สามารถชี้แนะให้ผู้รับฟังข้อมูลป้อนกลับวิเคราะห์ปัญหาและกำหนดแนวทางเลือกเพื่อแก้ไขปัญหาได้ / มีเทคนิคและวิธีการจูงใจให้ผู้ฟังที่ต่อต้านไม่พอใจเห็นด้วยกับข้อมูลป้อนกลับของตน / อ้างอิงได้ถึงประสบการณ์ทั้งด้านดีและละไม่มีในการให้ข้อมูลป้อนกลับแก่ผู้อื่น</p>

ตารางที่ 27 พจนานุกรมสมรรถนะของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาในกิจกรรม อย.น้อยด้านอาหาร และยา สมรรถนะที่ 15 (สอยน/อย. 15) การให้และการรับข้อมูลป้อนกลับ (Giving and Receiving Feedback) (ต่อ)

1. ชื่อสมรรถนะ	สอยน/อย. 15 การให้และการรับข้อมูลป้อนกลับ (Giving and Receiving Feedback) (ความสำคัญอันดับ 6)				
ระดับการประเมิน	ระดับ 5 ขั้นผู้เชี่ยวชาญ (Expert Level) อ้างอิงได้ถึงเหตุการณ์ที่ประสบความสำเร็จ (Best Practice) ประกอบการให้ข้อมูลป้อนกลับแก่ผู้อื่น / ให้คำปรึกษาแนะนำแก่ผู้อื่นถึงวิธีการและขั้นตอนในการรับและให้ข้อมูลป้อนกลับ / ผลักดันให้ผู้อื่นรับฟังและให้ข้อมูลป้อนกลับซึ่งกันและกันได้อย่างมีเหตุผล				
	ระดับ 1	ระดับ 2	ระดับ 3	ระดับ 4	ระดับ 5
	1.00-1.49 คะแนน	1.50-2.49 คะแนน	2.50-3.49 คะแนน	3.50-4.49 คะแนน	4.50-5.00 คะแนน
7. ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับจากสมรรถนะในกิจกรรม อย.น้อยด้านอาหารและยา	<p>1. นักเรียนแกนนำ อย.น้อย :- ได้รับการพัฒนาให้มีความสามารถในการให้และรับข้อมูลป้อนกลับได้เป็นอย่างดี โดยนำไปต่อยอดในการคิดวิเคราะห์ รวบรวมข้อมูลที่สำคัญและการแสดงความคิดเห็นในข้อมูลดังกล่าว</p> <p>2. โรงเรียน: - ได้นำผลการสรุปที่ได้จากการดำเนินงานที่เป็นจุดเด่นมาขยายผลต่อยอด และพัฒนาที่เป็นจุดด้อยให้เกิดการเปลี่ยนแปลงในทางที่ดีขึ้น เพื่อสร้างความเข้มแข็งของเครือข่ายในโรงเรียนก่อนการไปขยายเครือข่ายสู่ชุมชน</p> <p>3. ครอบครัวและชุมชน :- ร่วมเป็นเครือข่ายในการแลกเปลี่ยนเรียนรู้จากนักเรียนชมรม อย.น้อย ในการไปให้ความรู้ในเรื่องการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมบริโภคอาหาร การเลือกซื้อผลิตภัณฑ์สุขภาพและการไม่หลงเชื่อโฆษณาเกินจริง การใช้จ่ายไม่สมเหตุผล</p> <p>4. ผู้ประกอบการร้านค้า :- เกิดการพัฒนาปรับปรุงการจำหน่ายอาหารในโรงเรียน รวมทั้งปรับปรุงสถานที่จำหน่ายอาหารให้สะอาด ถูกสุขลักษณะที่สามารถให้ผู้บริโภคสามารถเลือกซื้อ บริโภคอาหารและยาได้อย่างเหมาะสม ถูกต้อง และปลอดภัย และกระตุ้นให้ผู้ผลิตเกิดความตระหนักและปรับปรุงสถานที่ของตนเอง</p>				

ตารางที่ 27 พจนานุกรมสมรรถนะของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาในกิจกรรม อย.น้อยด้านอาหาร และยา สมรรถนะที่ 15 (สอยน/อย. 15) การให้และการรับข้อมูลป้อนกลับ (Giving and Receiving Feedback) (ต่อ)

1. ชื่อสมรรถนะ	สอยน/อย. 15 การให้และการรับข้อมูลป้อนกลับ (Giving and Receiving Feedback) (ความสำคัญอันดับ 6)
8. เอกสารที่เกี่ยวข้อง	1. คู่มือเกณฑ์มาตรฐานโรงเรียน อย.น้อย (ฉบับปรับปรุงใหม่ ปีงบประมาณ พ.ศ. 2562) 2. แบบประเมินระดับสมรรถนะของนักเรียนอย. น้อย 3. รายงานประจำปี
9. ผู้เก็บข้อมูล	คณะกรรมการที่ได้รับการแต่งตั้งตามคำสั่งของสถานศึกษา

ตารางที่ 28 พจนานุกรมสมรรถนะของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาในกิจกรรม อย.น้อยด้านอาหาร และยา สมรรถนะที่ 16 (สอยน/อย. 16) ความเข้าใจในระบบและขั้นตอนการทำงาน (Working Process and System Understanding)

1. ชื่อสมรรถนะ	สอยน/อย. 16 ความเข้าใจในระบบและขั้นตอนการทำงาน (Working Process and System Understanding) (ความสำคัญอันดับ 6)
2. คำนิยาม	ความรู้ความเข้าใจ และความสามารถในการอธิบายถึงระบบและขั้นตอนการทำงานของชมรม อย.น้อยที่ตนรับผิดชอบ และนโยบายของสุขภาพภายในโรงเรียน รวมทั้งความสามารถในการตอบข้อซักถามต่างๆ เกี่ยวกับระบบและขั้นตอนการทำงานของสำนักงาน คณะกรรมการอาหารและยา (อย.) แก่ผู้อื่นได้
3. มุมมอง 1) มาตรฐานโรงเรียน อย.น้อย 2) มาตรฐานการศึกษา ของสถานศึกษา	1) เกณฑ์มาตรฐานที่ 3 (ชื่อกิจกรรมด้านการตรวจสอบทั้งภายในและภายนอกโรงเรียน) ตัวชี้วัดที่ 3.1 ตรวจสอบสลาก ภาชนะบรรจุและการเก็บอาหาร ตัวชี้วัดที่ 3.2 ตรวจสอบสลาก ภาชนะบรรจุและการเก็บรักษายา ตัวชี้วัดที่ 3.3 ตรวจสอบสลาก ภาชนะบรรจุและการเก็บรักษาเครื่องสำอาง ตัวชี้วัดที่ 3.4 ตรวจสอบสลาก ภาชนะบรรจุ และการเก็บรักษาวัตถุอันตราย ตัวชี้วัดที่ 3.5 ตรวจสอบคุณภาพอาหารด้านกายภาพ ตัวชี้วัดที่ 3.6 ตรวจสอบคุณภาพยาด้านกายภาพ ตัวชี้วัดที่ 3.7 ตรวจสอบคุณภาพเครื่องสำอางด้านกายภาพ ตัวชี้วัดที่ 3.8 ตรวจสอบโฆษณาผลิตภัณฑ์สุขภาพ ตัวชี้วัดที่ 3.9 ตรวจสอบโดยใช้ชุดทดสอบ เช่น อาหาร ไอโอดีนในเกลือ สารไฮโดรควิโนนในเครื่องสำอาง สมรรถนะของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาในกิจกรรม อย.น้อยด้านอาหารและยา 2) มาตรฐานการศึกษา ระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน เพื่อการประกันคุณภาพภายในของสถานศึกษา

ตารางที่ 28 พจนานุกรมสมรรถนะของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาในกิจกรรม อย.น้อยด้านอาหาร และยา สมรรถนะที่ 16 (สอยน/อย. 16) ความเข้าใจในระบบและขั้นตอนการทำงาน (Working Process and System Understanding) (ต่อ)

1. ชื่อสมรรถนะ	สอยน/อย. 16 ความเข้าใจในระบบและขั้นตอนการทำงาน (Working Process and System Understanding) (ความสำคัญอันดับ 6)
3) หลักสูตรแกนกลาง การศึกษาขั้นพื้นฐาน	<p>มาตรฐานที่ 1 คุณภาพของผู้เรียน ข้อ 1.1 ผลสัมฤทธิ์ทางวิชาการของผู้เรียน</p> <p>1) มีความสามารถในการอ่าน การเขียน การสื่อสารและการคิดคำนวณ</p> <p>มาตรฐานที่ 3 กระบวนการจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ข้อ 3.1 จัดการเรียนรู้ผ่านกระบวนการคิด และปฏิบัติจริง และสามารถนำไปประยุกต์ใช้ในชีวิตได้</p> <p>3) ด้านสมรรถนะสำคัญของผู้เรียน ข้อ 2 ความสามารถในการคิด ด้านคุณลักษณะอันพึงประสงค์ ข้อ 6 มุ่งมั่นในการทำงาน</p>
4. วัตถุประสงค์	เพื่อเป็นแนวทางการดำเนินกิจกรรม อย.น้อยด้านอาหารและยาในกิจกรรมด้านการตรวจสอบทั้งภายนอกและภายในโรงเรียนที่มุ่งให้เกิดประโยชน์ต่อโรงเรียนและชุมชน
5. ผู้กำหนดเป้าหมาย	นักเรียนในชุมชนช่วยกันกำหนดเป้าหมาย
6. การประเมินระดับ ความสามารถของ สมรรถนะ	<p>แบ่งออกเป็น 5 ระดับ ได้แก่</p> <p><u>ระดับ 1</u> <u>ขั้นเรียนรู้ (Basic Level)</u> รู้และเข้าใจบทบาทหน้าที่ความรับผิดชอบของตน / สามารถติดตามข้อมูลเกี่ยวกับระบบและขั้นตอนการทำงานหลักๆจากหน่วยงาน อื่นๆได้</p> <p><u>ระดับ 2</u> <u>ขั้นปฏิบัติ (Doing Level)</u> สอบถามถึงรายละเอียดของระบบหรือขั้นตอนการทำงานจากหน่วยงานอื่นได้ตามแนวทางที่กำหนดขึ้น / อ้างถึงบุคคลที่รับผิดชอบต่อระบบหรือขั้นตอนการทำงานหลักของชมรมอื่นภายในสถานศึกษาได้ / อธิบายถึงขั้นตอนการทำงานหลักของชมรม อย.น้อยที่ตนรับผิดชอบแก่สมาชิกในทีมได้</p>

ตารางที่ 28 พจนานุกรมสมรรถนะของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาในกิจกรรม อย.น้อยด้านอาหาร และยา สมรรถนะที่ 16 (สอยน/อย. 16) ความเข้าใจในระบบและขั้นตอนการทำงาน (Working Process and System Understanding) (ต่อ)

1. ชื่อสมรรถนะ	<p>สอยน/อย. 16 ความเข้าใจในระบบและขั้นตอนการทำงาน (Working Process and System Understanding) (ความสำคัญอันดับ 6)</p>														
ระดับการประเมิน	<p><u>ระดับ 3 ขั้นพัฒนา (Develop Level)</u> อธิบายได้ถึงระบบและขั้นตอนการทำงานของหน่วยงานที่รับผิดชอบแก่ผู้อื่นได้ / ตอบข้อซักถามของผู้อื่นเกี่ยวกับระบบและขั้นตอนการทำงานของชมรม อย.น้อยที่ตนรับผิดชอบ</p> <p><u>ระดับ 4 ขั้นก้าวหน้า (Advance Level)</u> ปรับปรุงระบบและขั้นตอนการทำงานของชมรม อย.น้อยที่ตนรับผิดชอบอยู่เสมอ / อธิบายได้ถึงระบบ ขั้นตอนการทำงานหลักของทีมงานอื่น / สามารถถ่ายทอดระบบและขั้นตอนการทำงานหน่วยงานของตนแก่ผู้อื่นได้ / อธิบายได้ถึงปัญหาที่เกิดขึ้นหรือคาดว่าจะเกิดขึ้นจากการมีระบบหรือขั้นตอนการทำงานที่ไม่มีประสิทธิภาพ</p> <p><u>ระดับ 5 ขั้นผู้เชี่ยวชาญ (Expert Level)</u> กำหนดกรอบในการประเมินประสิทธิภาพของระบบและขั้นตอนการทำงานที่เป็นอยู่ / ตั้งคำถามหรือประเด็นข้อสงสัยในระบบหรือขั้นตอนการทำงานหน่วยงานอื่น / กำหนดแนวคำถามเพื่อสอบถามถึงระบบหรือขั้นตอนการทำงานจากหน่วยงานอื่น / ให้ข้อเสนอแนะแก่หน่วยงานอื่นถึงแนวทางวิธีการปรับปรุงขั้นตอนการทำงานที่ไม่มีประสิทธิภาพ</p> <table border="1" data-bbox="592 1608 1398 1783"> <thead> <tr> <th data-bbox="592 1608 751 1664">ระดับ 1</th> <th data-bbox="751 1608 911 1664">ระดับ 2</th> <th data-bbox="911 1608 1070 1664">ระดับ 3</th> <th data-bbox="1070 1608 1230 1664">ระดับ 4</th> <th data-bbox="1230 1608 1398 1664">ระดับ 5</th> </tr> </thead> <tbody> <tr> <td data-bbox="592 1664 751 1783">1.00-1.49 คะแนน</td> <td data-bbox="751 1664 911 1783">1.50-2.49 คะแนน</td> <td data-bbox="911 1664 1070 1783">2.50-3.49 คะแนน</td> <td data-bbox="1070 1664 1230 1783">3.50-4.49 คะแนน</td> <td data-bbox="1230 1664 1398 1783">4.50-5.00 คะแนน</td> </tr> </tbody> </table>					ระดับ 1	ระดับ 2	ระดับ 3	ระดับ 4	ระดับ 5	1.00-1.49 คะแนน	1.50-2.49 คะแนน	2.50-3.49 คะแนน	3.50-4.49 คะแนน	4.50-5.00 คะแนน
ระดับ 1	ระดับ 2	ระดับ 3	ระดับ 4	ระดับ 5											
1.00-1.49 คะแนน	1.50-2.49 คะแนน	2.50-3.49 คะแนน	3.50-4.49 คะแนน	4.50-5.00 คะแนน											
7. ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับจากสมรรถนะในกิจกรรม อย.น้อยด้านอาหารและยา	<p>1.นักเรียนแกนนำ อย.น้อย :- สามารถจัดระบบการคิดและจัดระบบการทำงาน สามารถประยุกต์ใช้แนวคิด ทฤษฎี องค์ความรู้มาใช้ในการในกิจกรรม อย.น้อยด้านอาหารและยาได้</p>														

ตารางที่ 28 พจนานุกรมสมรรถนะของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาในกิจกรรม อย.น้อยด้านอาหาร และยา สมรรถนะที่ 16 (สอยน/อย. 16) ความเข้าใจในระบบและขั้นตอนการทำงาน (Working Process and System Understanding) (ต่อ)

1. ชื่อสมรรถนะ	สอยน/อย. 16 ความเข้าใจในระบบและขั้นตอนการทำงาน (Working Process and System Understanding) (ความสำคัญอันดับ 6)
	<p>2. โรงเรียน: - มีการดำเนินงานโครงการ อย.น้อยอย่างเป็นระบบและมีความต่อเนื่อง มีบุคลากรและทีมงานคุณภาพที่ขับเคลื่อนการทำงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ</p> <p>3. ครูบครู้และชุมชน :- มีการประสานความร่วมมือกันบนพื้นฐานจากการเห็นคุณค่าที่เกิดขึ้นจากดำเนินงานของนักเรียน อย.น้อยว่ามีประโยชน์ต่อการนำไปใช้ในชีวิตได้จริง</p> <p>4. ผู้ประกอบการร้านค้า :- เกิดการพัฒนาปรับปรุงการจำหน่ายอาหารในโรงเรียน รวมทั้งปรับปรุงสถานสถานที่จำหน่ายอาหารให้สะอาด ถูกสุขลักษณะที่สามารถให้ผู้บริโภคสามารถเลือกซื้อ บริโภคอาหารและยาได้อย่างเหมาะสม ถูกต้อง และปลอดภัย และกระตุ้นให้ผู้ผลิตเกิดความตระหนักและปรับปรุงสถานที่ของตนเอง</p>
8. เอกสารที่เกี่ยวข้อง	<p>1. คู่มือเกณฑ์มาตรฐานโรงเรียน อย.น้อย (ฉบับปรับปรุงใหม่ ปีงบประมาณ พ.ศ. 2562)</p> <p>2. แบบประเมินระดับสมรรถนะของนักเรียนอย. น้อย</p> <p>3. รายงานประจำปี</p>
9. ผู้เก็บข้อมูล	คณะกรรมการที่ได้รับการแต่งตั้งตามคำสั่งของสถานศึกษา

ตารางที่ 29 พจนานุกรมสมรรถนะของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาในกิจกรรม อย.น้อยด้านอาหาร
และยา สมรรถนะที่ 17 (สอยน/อย. 17) ความคิดเชิงเหตุผล (Rational Thinking)

1. ชื่อสมรรถนะ	สอยน/อย. 17 ความคิดเชิงเหตุผล (Rational Thinking) (ความสำคัญอันดับ 24)
2. คำนิยาม	ความสามารถในการวิเคราะห์ข้อมูลและประเด็นปัญหาที่เกิดขึ้น โดยการเชื่อมโยงและแจกแจงข้อมูลเป็นส่วนย่อย ๆ ที่มีความสัมพันธ์ซึ่งกันและกัน
<p>3. มุมมอง</p> <p>1) มาตรฐานโรงเรียน อย.น้อย</p> <p>2) มาตรฐานการศึกษา ของสถานศึกษา</p> <p>3) หลักสูตรแกนกลาง การศึกษาขั้นพื้นฐาน</p>	<p>1) เกณฑ์มาตรฐานที่ 4 (ชื่อกิจกรรมส่งเสริมสุขภาพ) ตัวบ่งชี้ที่ 4.6 ส่งเสริมให้มีอาหารเพื่อสุขภาพ ตัวชี้วัดที่ 4.7 ส่งเสริมการจัดทำโครงการแก้ไขปัญหาสุขภาพใน โรงเรียน ตัวชี้วัดที่ 4.8 สำรวจและดูแลสุขอนามัย สมรรถนะของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาในกิจกรรม อย.น้อยด้าน อาหารและยา</p> <p>2) มาตรฐานการศึกษา ระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน เพื่อการประกัน คุณภาพภายในของสถานศึกษา</p> <p>มาตรฐานที่ 1 คุณภาพของผู้เรียน ข้อ 1.1 ผลสัมฤทธิ์ทางวิชาการของผู้เรียน</p> <p>1) มีความสามารถในการอ่าน การเขียน การสื่อสารและการ คิดคำนวณ</p> <p>2) มีความสามารถในการคิดวิเคราะห์ คิดอย่างมี วิจารณญาณ อภิปรายแลกเปลี่ยนความคิดเห็น และแก้ปัญหา</p> <p>3) มีความสามารถในการสร้างนวัตกรรม</p> <p>มาตรฐานที่ 2 กระบวนการบริหารและการจัดการ ข้อ 2.5 จัดสภาพแวดล้อมทางกายภาพ และสังคมที่เอื้อต่อการจัด การเรียนรู้อย่างมีคุณภาพ</p> <p>3. ด้านสมรรถนะสำคัญของผู้เรียน ข้อ 2 ความสามารถในการคิด ด้านคุณลักษณะอันพึงประสงค์ ข้อ 6 มุ่งมั่นในการทำงาน</p>

ตารางที่ 29 พจนานุกรมสมรรถนะของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาในกิจกรรม อย.น้อยด้านอาหาร
และยา สมรรถนะที่ 17 (สอยน/อย. 17) ความคิดเชิงเหตุผล (Rational Thinking) (ต่อ)

1. ชื่อสมรรถนะ	สอยน/อย. 17 ความคิดเชิงเหตุผล (Rational Thinking) (ความสำคัญอันดับ 24)
4. วัตถุประสงค์	เพื่อเป็นแนวทางการดำเนินกิจกรรม อย.น้อย ด้านอาหารและยาใน กิจกรรมด้านการส่งเสริมสุขภาพนักเรียน ครูและบุคลากรในโรงเรียน
5. ผู้กำหนดเป้าหมาย	นักเรียนในชุมชนช่วยกันกำหนดเป้าหมาย
6. การประเมินระดับ ความสามารถของ สมรรถนะ	แบ่งออกเป็น 5 ระดับ ได้แก่ <u>ระดับ 1 ขั้นเรียนรู้</u> (Basic Level) วิเคราะห์ข้อมูลหรือประเด็นปัญหาที่ เกิดขึ้นได้ตามกรอบหรือแนวทางที่ถูกกำหนดขึ้น / รวบรวมข้อมูล ต่างๆ จากผู้อื่นเพื่อใช้ประกอบการวิเคราะห์ข้อมูลได้อย่างมีเหตุผล / สามารถขอคำแนะนำจากผู้อื่นถึงวิธีการวิเคราะห์ข้อมูลและปัญหาที่ เกิดขึ้นได้อย่างมีเหตุผล <u>ระดับ 2 ขั้นปฏิบัติ</u> (Doing Level) แจกแจงได้ถึงสาเหตุที่มีของปัญหา และผลกระทบที่เกิดขึ้น / ช่วยเหลือสมาชิกในทีมวิเคราะห์ข้อมูลจาก กรอบหรือแนวทางที่ถูกกำหนด / อ้างอิงได้ถึงตัวบุคคล เวลา เหตุการณ์ และสถานการณ์ที่เกิดขึ้นด้วยหลักเหตุผล / นำเสนอความคิดเห็นของ ต่อครูที่ปรึกษาชมรม อย.น้อยโดยเชื่อมโยงข้อมูลที่เกี่ยวข้องได้อย่างมี เหตุผล <u>ระดับ 3 ขั้นพัฒนา</u> (Develop Level) วิเคราะห์สาเหตุและที่มาของ ปัญหาออกเป็นส่วนๆ ที่มีความสัมพันธ์กัน / ชี้แนะให้สมาชิกในทีมตั้ง ข้อสงสัยหรือประเด็นย่อยต่างๆ จากข้อมูลที่ได้รับ / อธิบายได้ถึง ความสัมพันธ์ของประเด็นย่อยต่างๆ จากข้อมูลที่ได้รับ / นำเสนอความ คิดเห็นของตนต่อที่ประชุมกลุ่มหรือทีมงานโดยเชื่อมโยงเกี่ยวข้องได้ อย่างมีเหตุผล <u>ระดับ 4 ขั้นก้าวหน้า</u> (Advance Level) วิเคราะห์ได้ถึงแนวโน้มหรือ ผลกระทบที่อาจจะเกิดขึ้นของประเด็นปัญหาหรือเหตุการณ์ต่างๆ / ตอบข้อสงสัยหรือข้อซักถามในประเด็นปัญหาหรือเหตุการณ์เกิดขึ้นได้ อย่างมีเหตุผลประกอบ / สอนถึงวิธีการและเทคนิคในการวิเคราะห์

ตารางที่ 29 พจนานุกรมสมรรถนะของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาในกิจกรรม อย.น้อยด้านอาหาร และยา สมรรถนะที่ 17 (สอยน/อย. 17) ความคิดเชิงเหตุผล (Rational Thinking) (ต่อ)

1. ชื่อสมรรถนะ	สอยน/อย. 17 ความคิดเชิงเหตุผล (Rational Thinking) (ความสำคัญอันดับ 24)				
ระดับการประเมิน	ข้อมูลและปัญหาที่เกิดขึ้นอย่างเหตุผล ระดับ 5 ขึ้นผู้เชี่ยวชาญ (Expert Level)เสนอแนะปรับปรุงหรือ ระบบงานใหม่ๆ มาใช้ได้อย่างมีหลักการและมีเหตุผลสนับสนุน/กระตุ้น จูงใจให้ผู้อื่นมองเห็นถึงผลลัพธ์ที่อาจจะเกิดขึ้นโดยอ้างอิงถึงข้อมูลต่างๆ ได้อย่างมีเหตุผล / ให้คำปรึกษาแนะนำแก่ผู้อื่นถึงแนวทางในการ วิเคราะห์และแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นด้วยหลักเหตุผล				
	ระดับ 1	ระดับ 2	ระดับ 3	ระดับ 4	ระดับ 5
	1.00-1.49 คะแนน	1.50-2.49 คะแนน	2.50-3.49 คะแนน	3.50-4.49 คะแนน	4.50-5.00 คะแนน
7. ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับจากสมรรถนะในกิจกรรม อย.น้อยด้านอาหารและยา	<p>1. นักเรียนแกนนำ อย.น้อย :- ได้รับการพัฒนาเรื่องการคิด และการวางแผนการทำงาน การจัดระบบการทำงานของตนเองให้สอดคล้องกับงานของสถานศึกษาด้านการทำกิจกรรมโครงการ อย.น้อยด้านอาหารและยาที่ได้รับมอบหมาย</p> <p>2. โรงเรียน: - เกิดการพัฒนาปรับปรุงการจำหน่ายอาหารในโรงเรียน รวมทั้งปรับปรุงสถานที่จำหน่ายอาหารให้สะอาด ถูกสุขลักษณะ เกิดการบูรณาความรู้ด้านอาหารและยาเข้ากับหลักสูตรการเรียนการสอน</p> <p>3. ครอบครัวและชุมชน :- ได้รับการพัฒนาพฤติกรรมบริการให้เป็นผู้บริโภคที่สามารถเลือกซื้อ บริโภคอาหารและยาได้อย่างเหมาะสม ถูกต้อง และปลอดภัย</p> <p>4. ผู้ประกอบการร้านค้า :- เกิดการพัฒนาปรับปรุงการจำหน่ายอาหารในโรงเรียน รวมทั้งปรับปรุงสถานที่จำหน่ายอาหารให้สะอาด ถูกสุขลักษณะที่สามารถให้ผู้บริโภคสามารถเลือกซื้อ บริโภคอาหารและยาได้อย่างเหมาะสม ถูกต้อง และปลอดภัย และกระตุ้นให้ผู้ผลิตเกิดความตระหนักและปรับปรุงสถานที่ของตนเอง</p>				

ตารางที่ 29 พจนานุกรมสมรรถนะของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาในกิจกรรม อย.น้อยด้านอาหาร
และยา สมรรถนะที่ 17 (สอยน/อย. 17) ความคิดเชิงเหตุผล (Rational Thinking) (ต่อ)

1. ชื่อสมรรถนะ	สอยน/อย. 17 ความคิดเชิงเหตุผล (Rational Thinking) (ความสำคัญอันดับ 24)
8. เอกสารที่เกี่ยวข้อง	1. คู่มือเกณฑ์มาตรฐานโรงเรียน อย.น้อย (ฉบับปรับปรุงใหม่ ปีงบประมาณ พ.ศ. 2562) 2. แบบประเมินระดับสมรรถนะของนักเรียนอย. น้อย 3. รายงานประจำปี
9. ผู้เก็บข้อมูล	คณะกรรมการที่ได้รับการแต่งตั้งตามคำสั่งของสถานศึกษา

ตารางที่ 30 พจนานุกรมสมรรถนะของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาในกิจกรรม อย.น้อยด้านอาหาร และยา สมรรถนะที่ 18 (สอยน/อย. 18) ความรู้ด้านเทคนิคเฉพาะงาน (Technical Knowledge)

1. ชื่อสมรรถนะ	สอยน/อย. 18 ความรู้ด้านเทคนิคเฉพาะงาน (Technical Knowledge) (ความสำคัญอันดับ 9)
2. คำนิยาม	ความสามารถในการอธิบายถึงแนวคิด หลักการ วิธีการและขั้นตอนการทำงานในการปฏิบัติกิจกรรมของชมรม อย.น้อยที่รับผิดชอบ รวมทั้งการตอบข้อซักถามในประเด็นต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับงานของชมรม อย.น้อย ตลอดจนการพัฒนาและปรับปรุงขั้นตอนการทำงานที่นักเรียนแกนนำ อย.น้อยรับผิดชอบให้มีประสิทธิภาพ
3. มุมมอง 1) มาตรฐานโรงเรียน อย.น้อย 2) มาตรฐานการศึกษา ของสถานศึกษา	<p>1) เกณฑ์มาตรฐานที่ 3 (ชื่อกิจกรรมด้านการตรวจสอบทั้งภายในและภายนอกโรงเรียน)</p> <p>ตัวชี้วัดที่ 3.1 ตรวจสอบสลาก ภาชนะบรรจุและการเก็บอาหาร</p> <p>ตัวชี้วัดที่ 3.2 ตรวจสอบสลาก ภาชนะบรรจุและการเก็บรักษายา</p> <p>ตัวชี้วัดที่ 3.3 ตรวจสอบสลาก ภาชนะบรรจุและการเก็บรักษาเครื่องสำอาง</p> <p>ตัวชี้วัดที่ 3.4 ตรวจสอบฉลาก ภาชนะบรรจุ และการเก็บรักษาวัตถุอันตราย</p> <p>ตัวชี้วัดที่ 3.5 ตรวจสอบคุณภาพอาหารด้านกายภาพ</p> <p>ตัวชี้วัดที่ 3.6 ตรวจสอบคุณภาพยาด้านกายภาพ</p> <p>ตัวชี้วัดที่ 3.7 ตรวจสอบคุณภาพเครื่องสำอางด้านกายภาพ</p> <p>ตัวชี้วัดที่ 3.8 ตรวจสอบโฆษณาผลิตภัณฑ์สุขภาพ</p> <p>ตัวชี้วัดที่ 3.9 ตรวจสอบโดยใช้ชุดทดสอบ เช่น อาหาร ไอโอดีนในเกลือ สารไฮโดรควิโนนในเครื่องสำอาง</p> <p>สมรรถนะของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาในกิจกรรม อย.น้อยด้านอาหารและยา</p> <p>2) มาตรฐานการศึกษา ระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน เพื่อการประกันคุณภาพภายในของสถานศึกษา</p> <p>มาตรฐานที่ 1 คุณภาพของผู้เรียน</p>

ตารางที่ 30 พจนานุกรมสมรรถนะของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาในกิจกรรม อย.น้อยด้านอาหาร และยา สมรรถนะที่ 18 (สอยน/อย. 18) ความรู้ด้านเทคนิคเฉพาะงาน (Technical Knowledge) (ต่อ)

1. ชื่อสมรรถนะ	สอยน/อย. 18 ความรู้ด้านเทคนิคเฉพาะงาน (Technical Knowledge) (ความสำคัญอันดับ 9)
3. หลักสูตรแกนกลาง การศึกษาขั้นพื้นฐาน	<p>ข้อ 1.1 ผลสัมฤทธิ์ทางวิชาการของผู้เรียน</p> <p>1) มีความสามารถในการอ่าน การเขียน การสื่อสารและการคิด คำนวณ</p> <p>มาตรฐานที่ 3 กระบวนการจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ</p> <p>ข้อ 3.1 จัดการเรียนรู้ผ่านกระบวนการคิด และปฏิบัติจริง และสามารถนำไปประยุกต์ใช้ในชีวิตได้</p> <p>3. ด้านสมรรถนะสำคัญของผู้เรียน ข้อ 2 ความสามารถในการคิด ด้านคุณลักษณะอันพึงประสงค์ ข้อ 6 มุ่งมั่นในการทำงาน</p>
4. วัตถุประสงค์	เพื่อเป็นแนวทางการดำเนินกิจกรรม อย.น้อยด้านอาหารและยาในกิจกรรมด้านการตรวจสอบทั้งภายนอกและภายในโรงเรียนที่มุ่งให้เกิดประโยชน์ต่อโรงเรียนและชุมชน
5. ผู้กำหนดเป้าหมาย	นักเรียนในชุมชนช่วยกันกำหนดเป้าหมาย
6. การประเมินระดับความสามารถของสมรรถนะ	<p>แบ่งออกเป็น 5 ระดับ ได้แก่</p> <p>ระดับ 1 <u>ขั้นเรียนรู้ (Basic Level)</u> ชี้แจงได้ถึงขั้นตอน วิธีการทำงานเกี่ยวกับงานที่ตนรับผิดชอบ / อธิบายได้ถึงขอบเขตภาระหน้าที่ความรับผิดชอบในงานของตน / ตอบข้อซักถามหรือประเด็นต่างๆที่เกี่ยวข้องกับงานที่ตนรับผิดชอบ / แสวงหาโอกาสใการศึกษาค้นคว้าความรู้เพิ่มเติมในงานที่ตนรับผิดชอบ</p> <p>ระดับ 2 <u>ขั้นปฏิบัติ (Doing Level)</u> ให้ข้อมูลแก่ผู้อื่นถึงขั้นตอนและวิธีการทำงานหลักของหน่วยงานได้ / ช่วยเหลือสมาชิกในที่มอธิบายและให้ข้อมูลต่างๆที่เกี่ยวข้องแก่ผู้อื่น / อ้างอิง ได้ถึงประสบการณ์ดีและไม่ดีของตนให้กับสมาชิกในที่รับรู้ได้ / ให้คำแนะนำแก่สมาชิกในที่ถึงขั้นตอนและมีการ ทำงานที่ควรปฏิบัติ</p>

ตารางที่ 30 พจนานุกรมสมรรถนะของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาในกิจกรรม อย.น้อยด้านอาหาร และยา สมรรถนะที่ 18 (สอยน/อย. 18) ความรู้ด้านเทคนิคเฉพาะงาน (Technical Knowledge) (ต่อ)

1. ชื่อสมรรถนะ	สอยน/อย. 18 ความรู้ด้านเทคนิคเฉพาะงาน (Technical Knowledge) (ความสำคัญอันดับ 9)				
ระดับการประเมิน	<p>ระดับ 3 <u>ขั้นพัฒนา</u> (Develop Level) อธิบายได้ถึงขั้นตอนและวิธีการทำงาน ที่เป็นหลักการหรือเป็นทฤษฎีในงานที่ตนรับผิดชอบ /เสนอแนะปัญหา อุปสรรคที่อาจจะเกิดขึ้นในการทำงานโดยอ้างอิงจากความรู้ที่ได้รับ / ระบุได้ถึงขั้นตอนการทำงานที่ไม่มีประสิทธิภาพได้ / กระตุ้นให้สมาชิกในทีมสนใจ ที่จะแสวงหาความรู้ในการทำงานเพิ่มขึ้น</p> <p>ระดับ 4 <u>ขั้นก้าวหน้า</u> (Advance Level) นำความรู้ ที่มีมาปรับปรุงระบบและขั้นตอนการทำงานของหน่วยงานได้ / สอนให้ผู้อื่นเข้าใจถึงวิธีการขั้นตอนการทำงานของหน่วยงาน / สามารถแลกเปลี่ยนความรู้ในสายงานของตนกับสมาชิกเครือข่ายภายนอกได้ / อธิบายได้ถึงประโยชน์และผลกระทบที่อาจเกิดขึ้นในการทำงานแก่สมาชิกในทีมได้อย่างละเอียด</p> <p>ระดับ 5 <u>ขั้นผู้เชี่ยวชาญ</u> (Expert Level) อ้างอิงได้ถึงประสบการณ์ที่ประสบผลสำเร็จจากองค์การอื่นได้ / เป็นตัวแทนของชมรม อย.น้อยในการถ่ายทอดความรู้ ประสบการณ์ในการทำงานให้บุคคลภายนอกรับรู้ได้ /แสวงหาโอกาส ในการศึกษาความรู้ในสายงานอื่นที่เกี่ยวข้องกับงานของตน / ตอบข้อซักถามจากผู้อื่นโดยอ้างอิงความรู้ในสายงานอื่นๆได้</p>				
	ระดับ 1	ระดับ 2	ระดับ 3	ระดับ 4	ระดับ 5
	1.00-1.49 คะแนน	1.50-2.49 คะแนน	2.50-3.49 คะแนน	3.50-4.49 คะแนน	4.50-5.00 คะแนน
7. ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับจากสมรรถนะในกิจกรรม อย.น้อยด้านอาหารและยา	<p>1.นักเรียนแกนนำ อย.น้อย :- ได้รับการพัฒนาความรู้ ความเข้าใจในทักษะด้านความรู้ด้านอาหารและยา</p> <p>2. โรงเรียน: - ได้นำผลการสรุปที่ได้จากการดำเนินงานที่เป็นจุดเด่นมาขยายผลต่อยอด และพัฒนาที่เป็นจุดด้อยให้เกิดการเปลี่ยนแปลง</p>				

ตารางที่ 30 พจนานุกรมสมรรถนะของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาในกิจกรรม อย.น้อยด้านอาหาร และยา สมรรถนะที่ 18 (สอยน/อย. 18) ความรู้ด้านเทคนิคเฉพาะงาน (Technical Knowledge) (ต่อ)

1. ชื่อสมรรถนะ	สอยน/อย. 18 ความรู้ด้านเทคนิคเฉพาะงาน (Technical Knowledge) (ความสำคัญอันดับ 9)
	<p>ในทางที่ดีขึ้น เพื่อสร้างความเข้มแข็งของเครือข่ายในโรงเรียนก่อนการไปขยายเครือข่ายสู่ชุมชน</p> <p>3. ครอบครัวและชุมชน :- ร่วมเป็นเครือข่ายในการแลกเปลี่ยนเรียนรู้จากนักเรียนชมรม อย.น้อย ในการไปให้ความรู้ในเรื่องการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมบริโภคอาหาร การเลือกซื้อผลิตภัณฑ์สุขภาพ</p> <p>4. ผู้ประกอบการร้านค้า :- เกิดการพัฒนาปรับปรุงการจำหน่ายอาหารในโรงเรียน รวมทั้งปรับปรุงสถานที่จำหน่ายอาหารให้สะอาด ถูกสุขลักษณะที่สามารถให้ผู้บริโภคสามารถเลือกซื้อ บริโภคอาหารและยาได้อย่างเหมาะสม ถูกต้อง และปลอดภัย และกระตุ้นให้ผู้ผลิตเกิดความตระหนักและปรับปรุงสถานที่ของตนเอง</p>
8. เอกสารที่เกี่ยวข้อง	<p>1. คู่มือเกณฑ์มาตรฐานโรงเรียน อย.น้อย (ฉบับปรับปรุงใหม่ ปีงบประมาณ พ.ศ. 2562)</p> <p>2. แบบประเมินระดับสมรรถนะของนักเรียน อย.น้อย</p> <p>3. รายงานประจำปี</p>
9. ผู้เก็บข้อมูล	คณะกรรมการที่ได้รับการแต่งตั้งตามคำสั่งของสถานศึกษา

ตารางที่ 31 พจนานุกรมสมรรถนะของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาในกิจกรรม อย.น้อยด้านอาหาร
และยา สมรรถนะที่ 19 (สอยน/อย. 19) ความน่าเชื่อถือได้ (Credibility)

1. ชื่อสมรรถนะ	สอยน/อย.19 ความน่าเชื่อถือได้ (Credibility) (ความสำคัญอันดับ 10)
2. คำนิยาม	ความสามารถในการรับผิดชอบงานที่ได้รับมอบหมายให้บรรลุผลสำเร็จรวมทั้งความสามารถในการตรวจสอบ สืบค้น และค้นหาข้อมูลและรายละเอียดต่างๆ เพื่อที่จะได้ข้อมูลที่ถูกต้อง ครบถ้วนสมบูรณ์ และตรงประเด็นแก่ผู้อื่นทั้งภายในและภายนอกโรงเรียน
3. มุมมอง 1) มาตรฐานโรงเรียน อย.น้อย 2) มาตรฐานการศึกษา ของสถานศึกษา	<p>1) เกณฑ์มาตรฐานที่ 3 (ชื่อกิจกรรมด้านการตรวจสอบทั้งภายในและภายนอกโรงเรียน)</p> <p>ตัวชี้วัดที่ 3.1 ตรวจสอบสลาก ภาชนะบรรจุและการเก็บอาหาร</p> <p>ตัวชี้วัดที่ 3.2 ตรวจสอบสลาก ภาชนะบรรจุและการเก็บรักษายา</p> <p>ตัวชี้วัดที่ 3.3 ตรวจสอบสลาก ภาชนะบรรจุและการเก็บรักษา เครื่องสำอาง</p> <p>ตัวชี้วัดที่ 3.4 ตรวจสอบฉลาก ภาชนะบรรจุ และการเก็บรักษาวัตถุ อันตราย</p> <p>ตัวชี้วัดที่ 3.5 ตรวจสอบคุณภาพอาหารด้านกายภาพ</p> <p>ตัวชี้วัดที่ 3.6 ตรวจสอบคุณภาพยาด้านกายภาพ</p> <p>ตัวชี้วัดที่ 3.7 ตรวจสอบคุณภาพเครื่องสำอางด้านกายภาพ</p> <p>ตัวชี้วัดที่ 3.8 ตรวจสอบโฆษณาผลิตภัณฑ์สุขภาพ</p> <p>ตัวชี้วัดที่ 3.9 ตรวจสอบโดยใช้ชุดทดสอบ เช่น อาหาร ไอโอดีนในเกลือ สารไฮโดรควิโนนในเครื่องสำอาง</p> <p>4. สมรรถนะของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาในกิจกรรม อย.น้อยด้าน อาหารและยา</p> <p>2) มาตรฐานการศึกษา ระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน เพื่อการประกัน คุณภาพภายในของสถานศึกษา</p> <p>มาตรฐานที่ 1 คุณภาพของผู้เรียน</p> <p>ข้อ 1.1 ผลสัมฤทธิ์ทางวิชาการของผู้เรียน</p>

ตารางที่ 31 พจนานุกรมสมรรถนะของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาในกิจกรรม อย.น้อยด้านอาหาร และยา สมรรถนะที่ 19 (สอยน/อย. 19) ความน่าเชื่อถือได้ (Credibility) (ต่อ)

1. ชื่อสมรรถนะ	สอยน/อย.19 ความน่าเชื่อถือได้ (Credibility) (ความสำคัญอันดับ 10)
3) หลักสูตรแกนกลาง การศึกษาขั้นพื้นฐาน	1) มีความสามารถในการอ่าน การเขียน การสื่อสารและการ คิดคำนวณ มาตรฐานที่ 3 กระบวนการจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็น สำคัญ ข้อ 3.1 จัดการเรียนรู้ผ่านกระบวนการคิด และปฏิบัติจริง และ สามารถนำไปประยุกต์ใช้ในชีวิตได้ 3) ด้านสมรรถนะสำคัญของผู้เรียน ข้อ 2 ความสามารถในการคิด ด้านคุณลักษณะอันพึงประสงค์ ข้อ 6 มุ่งมั่นในการทำงาน
4. วัตถุประสงค์	เพื่อเป็นแนวทางการดำเนินกิจกรรม อย.น้อยด้านอาหารและยาใน กิจกรรมด้านการตรวจสอบทั้งภายนอกและภายในโรงเรียนที่มุ่งให้เกิด ประโยชน์ต่อโรงเรียนและชุมชน
5. ผู้กำหนดเป้าหมาย	นักเรียนในชุมชนช่วยกันกำหนดเป้าหมาย
6. การประเมินระดับ ความสามารถของ สมรรถนะ	แบ่งออกเป็น 5 ระดับ ได้แก่ <u>ระดับ 1</u> <u>ขั้นเรียนรู้</u> (Basic Level) แสดงออกถึงความมุ่งมั่นที่จะทำงาน ที่ได้รับมอบหมายให้บรรลุผลสำเร็จ / ให้ข้อมูลและรายละเอียดต่างๆ ที่ถูกต้องตรงตามความเป็นจริงแก่ผู้อื่นได้ / สามารถสืบค้นหรือค้นหา ข้อมูลเพื่อให้ได้ข้อเท็จจริงจากแหล่งข้อมูลที่มาจกหน่วยงานภายในได้ <u>ระดับ 2</u> <u>ขั้นปฏิบัติ</u> (Doing Level) ให้ข้อมูลและรายละเอียดต่างๆ แก่ ผู้อื่นได้อย่างมีหลักการมีเหตุผลสนับสนุน/สามารถแจกแจงรายละเอียด ของข้อมูลเพิ่มเติมที่นอกเหนือจากงานที่ได้รับมอบหมายได้ / สามารถ สอบถามหรือตรวจสอบข้อมูลจากแหล่งข้อมูลทั้งภายในและภายนอก องค์กรได้ <u>ระดับ 3</u> <u>ขั้นพัฒนา</u> (Develop Level) เป็นตัวอย่างให้สมาชิกในทีมงาน เห็นถึงความมุ่งมั่นที่จะทำงานให้สำเร็จตามแผนงานที่กำหนด / สามารถ ตรวจสอบข้อมูลในเชิงลึกจากสมาชิกเครือข่ายที่อยู่ภายนอก สถานศึกษาได้ / ให้ข้อมูลเชิงเปรียบเทียบข้อดี ข้อเสียและผลกระทบ

ตารางที่ 31 พจนานุกรมสมรรถนะของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาในกิจกรรม อย.น้อยด้านอาหาร
และยา สมรรถนะที่ 19 (สอยน/อย. 19) ความน่าเชื่อถือได้ (Credibility) (ต่อ)

1. ชื่อสมรรถนะ	สอยน/อย.19 ความน่าเชื่อถือได้ (Credibility) (ความสำคัญอันดับ 10)				
	<p>ที่อาจจะเกิดขึ้นแก่ผู้อื่นได้ / สามารถทำให้ผู้อื่นยอมรับและปฏิบัติตามแนวทางหรือวิธีการทำงานของตน</p> <p>ระดับ 4 ขั้นก้าวหน้า (Advance Level) สามารถรับผิดชอบงานที่มีผลกระทบต่อพนักงานโดยรวมขององค์กร / สามารถพูดให้ผู้อื่นเตรียมความพร้อมในปัญหาที่อาจจะเกิดขึ้นและมีผลกระทบต่อองค์กร/สามารถนำประสบการณ์ที่บรรลุผลสำเร็จ (Best Practice) มาสนับสนุนข้อมูลที่น่าเสนอได้</p> <p>ระดับ 5 ขั้นผู้เชี่ยวชาญ (Expert Level) สามารถพูดให้ผู้บริหารจากสถานศึกษาภายในเห็นด้วยกับแนวทางเลือกหรือวิธีการที่ตนกำหนดขึ้นได้ / วิเคราะห์ และคาดการณ์ประเด็นปัญหาผลกระทบต่อที่อาจเกิดขึ้นได้อย่างแม่นยำ</p>				
ระดับการประเมิน	ระดับ 1	ระดับ 2	ระดับ 3	ระดับ 4	ระดับ 5
	1.00-1.49 คะแนน	1.50-2.49 คะแนน	2.50-3.49 คะแนน	3.50-4.49 คะแนน	4.50-5.00 คะแนน
7. ประโยชน์ที่คาดว่า จะได้รับจากสมรรถนะ ในกิจกรรม อย.น้อย ด้านอาหารและยา	<p>1. นักเรียนแกนนำ อย.น้อย :-ได้รับการพัฒนาเรื่องการคิด การวางแผนการทำงาน การแสดงออก การถ่ายทอดความรู้อย่างมั่นใจซึ่งเกิดจากการปฏิบัติจริง จนทำให้เกิดการยอมรับจากบุคคลทั้งภายนอกและภายในสถานศึกษาว่าเป็นผู้มีความรอบรู้ด้านอาหารและยา</p> <p>2. โรงเรียน: - ได้รับความเชื่อมั่นจากโรงเรียนเครือข่ายในการเป็นต้นแบบของการดำเนินงานโครงการ อย.น้อย จนเกิดการสร้างเครือข่ายภายนอกสถานศึกษาทั้งภาครัฐและเอกชน</p> <p>3. ครอบครัวและชุมชน :- เกิดความร่วมมือจากคณะกรรมการเครือข่ายผู้ปกครอง สมาคมศิษย์เก่าที่มีความเชื่อมั่นในการทำงานของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาในกิจกรรม อย.น้อยด้านอาหารและยา ทำให้ได้รับการยอมรับ และร่วมการดำเนินงานที่เข้มแข็งขึ้น</p>				

ตารางที่ 31 พจนานุกรมสมรรถนะของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาในกิจกรรม อย.น้อยด้านอาหาร
และยา สมรรถนะที่ 19 (สอยน/อย. 19) ความน่าเชื่อถือได้ (Credibility) (ต่อ)

1. ชื่อสมรรถนะ	สอยน/อย.19 ความน่าเชื่อถือได้ (Credibility) (ความสำคัญอันดับ 10)
8. เอกสารที่เกี่ยวข้อง	1. คู่มือเกณฑ์มาตรฐานโรงเรียน อย.น้อย (ฉบับปรับปรุงใหม่ ปีงบประมาณ พ.ศ. 2562) 2. แบบประเมินระดับสมรรถนะของนักเรียนอย. น้อย 3. รายงานประจำปี
9. ผู้เก็บข้อมูล	คณะกรรมการที่ได้รับการแต่งตั้งตามคำสั่งของสถานศึกษา

ตารางที่ 32 พจนานุกรมสมรรถนะของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาในกิจกรรม อย.น้อยด้านอาหาร
และยา สมรรถนะที่ 20 (สอยน/อย. 20) ความเป็นผู้นำ (Leadership)

1. ชื่อสมรรถนะ	สอยน/อย. 20ความเป็นผู้นำ (Leadership) (ความสำคัญอันดับ 20)
2. คำนิยาม	การแสดงออกถึงความรับผิดชอบในเรื่องต่างๆ ที่มีผลต่อชมรม อย.น้อย และส่วนของโรงเรียน รวมทั้งความสามารถในการบริหารจัดการงาน และความสามารถในการจูงใจหรือโน้มน้าวผู้อื่นให้ปฏิบัติตามเพื่อให้งานบรรลุผลสำเร็จตามเป้าหมายที่กำหนดขึ้น
3. มุมมอง 1) มาตรฐานโรงเรียน อย.น้อย 2) มาตรฐานการศึกษา ของสถานศึกษา	<p>1. เกณฑ์มาตรฐานที่ 3 (ชื่อกิจกรรมด้านการตรวจสอบทั้งภายในและภายนอกโรงเรียน)</p> <p>ตัวชี้วัดที่ 3.1 ตรวจสอบสลาก ภาชนะบรรจุและการเก็บอาหาร</p> <p>ตัวชี้วัดที่ 3.2 ตรวจสอบสลาก ภาชนะบรรจุและการเก็บรักษายา</p> <p>ตัวชี้วัดที่ 3.3 ตรวจสอบสลาก ภาชนะบรรจุและการเก็บรักษา เครื่องสำอาง</p> <p>ตัวชี้วัดที่ 3.4 ตรวจสอบฉลาก ภาชนะบรรจุ และการเก็บรักษาวัตถุ อันตราย</p> <p>สมรรถนะของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาในกิจกรรม อย.น้อยด้าน อาหารและยา</p> <p>2. มาตรฐานการศึกษา ระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน เพื่อการประกัน คุณภาพภายในของสถานศึกษา</p> <p>มาตรฐานที่ 1 คุณภาพของผู้เรียน</p> <p>ข้อ 1.1 ผลสัมฤทธิ์ทางวิชาการของผู้เรียน</p> <p>1) มีความสามารถในการอ่าน การเขียน การสื่อสารและการ คิดคำนวณ</p> <p>มาตรฐานที่ 3 กระบวนการจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็น สำคัญ</p> <p>ข้อ 3.1 จัดการเรียนรู้ผ่านกระบวนการคิด และปฏิบัติจริง และ สามารถนำไปประยุกต์ใช้ในชีวิตได้</p>

ตารางที่ 32 พจนานุกรมสมรรถนะของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาในกิจกรรม อย.น้อยด้านอาหาร
และยา สมรรถนะที่ 20 (สอยน/อย. 20) ความเป็นผู้นำ (Leadership) (ต่อ)

1. ชื่อสมรรถนะ	สอยน/อย. 20ความเป็นผู้นำ (Leadership) (ความสำคัญอันดับ 20)
3) หลักสูตรแกนกลาง การศึกษาขั้นพื้นฐาน	3) ด้านสมรรถนะสำคัญของผู้เรียน ข้อ 2 ความสามารถในการคิด ด้านคุณลักษณะอันพึงประสงค์ ข้อ 6 มุ่งมั่นในการทำงาน
4. วัตถุประสงค์	เพื่อเป็นแนวทางการดำเนินกิจกรรม อย.น้อย ด้านอาหารและยาใน กิจกรรมด้านการตรวจสอบทั้งภายนอกและภายในโรงเรียนที่มุ่งให้เกิด ประโยชน์ต่อโรงเรียนและชุมชน
5. ผู้กำหนดเป้าหมาย	นักเรียนในชุมชนช่วยกันกำหนดเป้าหมาย
6. การประเมินระดับ ความสามารถของ สมรรถนะ	แบ่งออกเป็น 5 ระดับ ได้แก่ ระดับ 1 <u>ขั้นเรียนรู้</u> (Basic Level) เคารพและยอมรับในความแตกต่าง ของสมาชิกในทีม / ให้ข้อมูลและความคิดเห็นที่เป็นประโยชน์แก่ สมาชิกในทีมได้ / แสดงออกถึงความคาดหวังที่มีต่อสมาชิกในทีมได้ / แสดงออกถึงความคาดหวังที่มีต่อสมาชิกสมาชิกในทีมทางบวก / อธิบายได้ถึงเหตุผลของการตัดสินใจแก้ไขปัญหาที่เกิดจากงานที่รับผิดชอบได้ ระดับ 2 <u>ขั้นปฏิบัติ</u> (Doing Level) หาวิธีการที่จะสร้างขวัญ กำลังใจ และประสิทธิภาพในการทำงานของทีมงานได้ / ยอมรับฟังและ วิเคราะห์สรุปความคิดเห็นที่หลากหลายของสมาชิกในทีมได้ / มีวิธีการ ในการตรวจสอบความเข้าใจในงานที่มอบหมายให้สมาชิกในทีม / ส่งเสริมให้สมาชิกในทีมช่วยเหลือและให้ความเคารพซึ่งกันและกัน ระดับ 3 <u>ขั้นพัฒนา</u> (Develop Level) กำหนดตัวชี้วัดและสิ่งที่คาดหวัง จากทีมงาน / วิเคราะห์และสรุปแนวทางในการแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้น ให้กับสมาชิกในทีม / สามารถชี้แจงเป้าหมายและผลสำเร็จที่เกิดขึ้น ให้กับสมาชิกในทีมได้ / รู้และเข้าใจจุดแข็งจุดอ่อนของสมาชิกแต่ละคน ในทีม / หาเทคนิควิธีการในการปรับปรุงความสามารถและศักยภาพ ของสมาชิกในทีม

ตารางที่ 32 พจนานุกรมสมรรถนะของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาในกิจกรรม อย.น้อยด้านอาหาร และยา สมรรถนะที่ 20 (สอยน/อย. 20) ความเป็นผู้นำ (Leadership) (ต่อ)

1. ชื่อสมรรถนะ	สอยน/อย. 20ความเป็นผู้นำ (Leadership) (ความสำคัญอันดับ 20)				
ระดับการประเมิน	<p><u>ระดับ 4 ขั้นก้าวหน้า</u> (Advance Level) กำหนดกลยุทธ์และทิศทางการทำงานของทีม / กำหนดภาระหน้าที่ตามความสามารถของสมาชิกแต่ละคนในทีมได้ / ผลักดันให้เกิดการทำงานร่วมกันระหว่างสมาชิกที่มาจากหลากหลายชมรมทั้งภายใน/ภายนอกสถานศึกษา / กระตุ้นจูงใจให้สมาชิกใน ทีมแลกเปลี่ยนความคิดเห็นซึ่งกันและกันในที่ประชุม</p> <p><u>ระดับ 5 ขั้นผู้เชี่ยวชาญ</u> (Expert Level) กำหนดวิสัยทัศน์ ภารกิจ และเป้าหมายของทีมงานให้สนองต่อบนโยบายและทิศทางของสถานศึกษา / ปรับเปลี่ยนกลยุทธ์ในการทำงานของทีมงานได้ตามสถานการณ์หรือปัญหาที่เกิดขึ้น / ผลักดันให้ทีมงานคาดการณ์และเตรียมความพร้อมในการแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้น / สร้างบรรยากาศให้เกิดการทำงานร่วมกันเป็นทีม</p>				
	ระดับ 1	ระดับ 2	ระดับ 3	ระดับ 4	ระดับ 5
	1.00-1.49 คะแนน	1.50-2.49 คะแนน	2.50-3.49 คะแนน	3.50-4.49 คะแนน	4.50-5.00 คะแนน
7. ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับจากสมรรถนะในกิจกรรม อย.น้อยด้านอาหารและยา	<p>1.นักเรียนแกนนำ อย.น้อย :-ได้รับการพัฒนาเรื่องการเป็นผู้นำ การกล้าแสดงออกในการถ่ายทอดความรู้ด้านอาหารและยาที่ถูกต้อง ตั้งแต่การริเริ่มไปจนถึงการกำหนดแนวทางและดำเนินการเพื่อแก้ปัญหาหรือการพัฒนาจนทำให้เกิดการยอมรับจากบุคคลทั้งภายนอกและภายในสถานศึกษาว่าเป็นผู้มีความรอบรู้ด้านอาหารและยา</p> <p>2. โรงเรียน: - ได้รับความเชื่อมั่นจากโรงเรียนเครือข่ายในการเป็นต้นแบบของการดำเนินงานโครงการ อย.น้อย จนเกิดการสร้างเครือข่ายภายนอกสถานศึกษาทั้งภาครัฐและเอกชน</p> <p>3. ครอบครัวและชุมชน :- เกิดความร่วมมือจากคณะกรรมการเครือข่ายผู้ปกครอง สมาคมศิษย์เก่าที่มีความเชื่อมั่นในการทำงานของ</p>				

ตารางที่ 32 พจนานุกรมสมรรถนะของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาในกิจกรรม อย.น้อยด้านอาหาร
และยา สมรรถนะที่ 20 (สอยน/อย. 20) ความเป็นผู้นำ (Leadership) (ต่อ)

1. ชื่อสมรรถนะ	สอยน/อย. 20ความเป็นผู้นำ (Leadership) (ความสำคัญอันดับ 20)
	<p>นักเรียนระดับมัธยมศึกษาในกิจกรรม อย.น้อยด้านอาหารและยา ทำให้ได้รับการยอมรับ และร่วมการดำเนินงานที่เข้มแข็งขึ้น</p> <p>4. ผู้ประกอบการร้านค้า :- เกิดการพัฒนาปรับปรุงการจำหน่ายอาหารในโรงเรียน รวมทั้งปรับปรุงสถานสถานที่จำหน่ายอาหารให้สะอาด ถูกสุขลักษณะที่สามารถให้ผู้บริโภคสามารถเลือกซื้อ บริโภคอาหารและยาได้อย่างเหมาะสม ถูกต้อง และปลอดภัย และกระตุ้นให้ผู้ผลิตเกิดความตระหนักและปรับปรุงสถานที่ของตนเอง</p>
8. เอกสารที่เกี่ยวข้อง	<ol style="list-style-type: none"> 1. คู่มือเกณฑ์มาตรฐานโรงเรียน อย.น้อย (ฉบับปรับปรุงใหม่ ปีงบประมาณ พ.ศ. 2562) 2. แบบประเมินระดับสมรรถนะของนักเรียนอย. น้อย 3. รายงานประจำปี
9. ผู้เก็บข้อมูล	คณะกรรมการที่ได้รับการแต่งตั้งตามคำสั่งของสถานศึกษา

ตารางที่ 33 พจนานุกรมสมรรถนะของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาในกิจกรรม อย.น้อยด้านอาหาร
และยา สมรรถนะที่ 21 (สอยน/อย. 21) ความใฝ่รู้ (Personal Mastery)

1. ชื่อสมรรถนะ	สอยน/อย.21 ความใฝ่รู้ (Personal Mastery) (ความสำคัญอันดับ 14)
2. คำนิยาม	การชวนชวนที่จะเรียนรู้และรับรู้ข้อมูลที่เป็นประโยชน์ต่อการทำงานของตน รวมทั้งความสามารถในการแสวงหาความรู้หรือข้อมูลอื่นๆ จากแหล่งข้อมูลต่างๆ ตลอดจนความสามารถในการถ่ายทอดความรู้ของตน โดยผ่านทางสื่อหรือเครื่องมือที่กำหนดขึ้น
3. มุมมอง 1) มาตรฐานโรงเรียน อย.น้อย 2) มาตรฐานการศึกษา ของสถานศึกษา	<p>1) เกณฑ์มาตรฐานที่ 3 (ชื่อกิจกรรมด้านการตรวจสอบทั้งภายในและภายนอกโรงเรียน)</p> <p>ตัวชี้วัดที่ 3.5 ตรวจสอบคุณภาพอาหารด้านกายภาพ</p> <p>ตัวชี้วัดที่ 3.6 ตรวจสอบคุณภาพยาต้านกายภาพ</p> <p>ตัวชี้วัดที่ 3.7 ตรวจสอบคุณภาพเครื่องสำอางด้านกายภาพ</p> <p>ตัวชี้วัดที่ 3.8 ตรวจสอบโฆษณาผลิตภัณฑ์สุขภาพ</p> <p>ตัวชี้วัดที่ 3.9 ตรวจสอบโดยใช้ชุดทดสอบ เช่น อาหาร ไอโอดีนในเกลือ สารไฮโดรควิโนนในเครื่องสำอาง</p> <p>สมรรถนะของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาในกิจกรรม อย.น้อยด้านอาหารและยา</p> <p>2) มาตรฐานการศึกษา ระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน เพื่อการประกันคุณภาพภายในของสถานศึกษา</p> <p>มาตรฐานที่ 1 คุณภาพของผู้เรียน</p> <p>ข้อ 1.1 ผลสัมฤทธิ์ทางวิชาการของผู้เรียน</p> <p>1) มีความสามารถในการอ่าน การเขียน การสื่อสารและการคิดคำนวณ</p> <p>มาตรฐานที่ 3 กระบวนการจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ</p> <p>ข้อ 3.1 จัดการเรียนรู้ผ่านกระบวนการคิด และปฏิบัติจริง และสามารถนำไปประยุกต์ใช้ในชีวิตได้</p>

ตารางที่ 33 พจนานุกรมสมรรถนะของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาในกิจกรรม อย.น้อยด้านอาหาร
และยา สมรรถนะที่ 21 (สอยน/อย. 21) ความใฝ่รู้ (Personal Mastery) (ต่อ)

1. ชื่อสมรรถนะ	สอยน/อย.21 ความใฝ่รู้ (Personal Mastery) (ความสำคัญอันดับ 14)
3) หลักสูตรแกนกลาง การศึกษาขั้นพื้นฐาน	3) ด้านสมรรถนะสำคัญของผู้เรียน ข้อ 2 ความสามารถในการคิด ด้านคุณลักษณะอันพึงประสงค์ ข้อ 6 มุ่งมั่นในการทำงาน
4. วัตถุประสงค์	เพื่อเป็นแนวทางการดำเนินกิจกรรม อย.น้อยด้านอาหารและยาใน กิจกรรมด้านการตรวจสอบทั้งภายนอกและภายในโรงเรียนที่มุ่งให้เกิด ประโยชน์ต่อโรงเรียนและชุมชน
5. กำหนดเป้าหมาย	นักเรียนในชุมชนช่วยกันกำหนดเป้าหมาย
6. การประเมินระดับ ความสามารถของ สมรรถนะ	แบ่งออกเป็น 5 ระดับ ได้แก่ <u>ระดับ 1 ขั้นเรียนรู้ (Basic Level)</u> แสวงหาโอกาสในการเรียนรู้วิธีการ และขั้นตอนการทำงานที่ตนรับผิดชอบจากผู้อื่นอยู่เสมอ / แสดงออกถึง ความเต็มใจที่จะเข้าร่วมกิจกรรมหรือโครงการที่องค์กรจัดขึ้น / อธิบาย ให้สมาชิกในทีมเข้าใจถึงสิ่งที่ตนเรียนรู้หรือได้รับจากผู้อื่น / เรียนรู้ ข้อมูลต่างๆ จากเว็บไซต์ที่เกี่ยวข้องกับสายงานของตนได้ <u>ระดับ 2 ขั้นปฏิบัติ (Doing Level)</u> จัดสรรเวลาในการเรียนรู้งานอื่นๆ นอกเหนือจากงานที่ตนรับผิดชอบอยู่ / ช่วยเหลือผู้อื่นในการค้นหา คำตอบในคำถามที่เขาไม่สามารถตอบได้เพื่อการเรียนรู้ของตน / แลก เปลี่ยนข้อมูลที่ได้รับจากเว็บไซต์กับสมาชิกในทีมได้ / ให้คำแนะนำแก่ ผู้อื่นถึงเว็บไซต์ที่ควรค้นคว้าหรือศึกษาเพิ่มเติม <u>ระดับ 3 ขั้นพัฒนา (Develop Level)</u> แสวงหาโอกาสที่จะรับฟังหรือ แลกเปลี่ยนความคิดเห็นในการทำงานของตนกับสมาชิกเครือข่ายได้ / มี อาสาที่จะทำงานด้านอื่นๆ เพื่อการเรียนรู้และการพัฒนาตนเอง / มี เทคนิควิธีการจูงใจให้สมาชิกในทีมสนใจที่จะขวนขวายความรู้ของตน / รับฟังความรู้ใหม่ๆ ที่เกี่ยวข้องกับงานและไม่เกี่ยวข้องกับงานโดยตรง <u>ระดับ 4 ขั้นก้าวหน้า (Advance Level)</u> สามารถค้นหาขั้นตอนและ วิธีการใหม่ๆ ได้ด้วยตนเอง / แสดงออกถึงความสนใจที่จะศึกษา ประวัติ ของบุคคลที่ประสบความสำเร็จในหน้าที่การทำงาน

ตารางที่ 33 พจนานุกรมสมรรถนะของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาในกิจกรรม อย.น้อยด้านอาหาร
และยา สมรรถนะที่ 21 (สอยน/อย. 21) ความใฝ่รู้ (Personal Mastery) (ต่อ)

1. ชื่อสมรรถนะ	สอยน/อย.21 ความใฝ่รู้ (Personal Mastery) (ความสำคัญอันดับ 14)				
ระดับการประเมิน	ระดับ 5 <u>ขั้นผู้เชี่ยวชาญ (Expert Level)</u> สามารถวางแผนการเรียนรู้หาแนวทางในการพัฒนาความรู้ของตนอยู่เสมอ / ใช้สื่ออิเล็กทรอนิกส์มาสร้างและพัฒนาความรู้ที่ตนได้รับเพื่อเผยแพร่ให้ผู้อื่นรับรู้ได้ / ช่วยเหลือผู้อื่นในการวางแผนการจัดสรรเวลาของเขาเพื่อการเรียนรู้และการพัฒนา / กระตุ้นจูงใจให้ผู้อื่นมีความใฝ่รู้และแสวงหาความรู้เพื่อพัฒนาและปรับปรุงการทำงานของตนอยู่เสมอ				
	ระดับ 1	ระดับ 2	ระดับ 3	ระดับ 4	ระดับ 5
	1.00-1.49 คะแนน	1.50-2.49 คะแนน	2.50-3.49 คะแนน	3.50-4.49 คะแนน	4.50-5.00 คะแนน
7. ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับจากสมรรถนะในกิจกรรม อย.น้อยด้านอาหารและยา	<p>1. นักเรียนแกนนำ อย.น้อย :-มีการเสนอแนวคิดหรือนวัตกรรมใหม่ในการดำเนินกิจกรรม อย.น้อยด้านอาหารและยาอยู่เสมอ</p> <p>2. โรงเรียน:- มีการต่อยอดและพัฒนางานโครงการ อย.น้อยเป็นประจำทุกปีทั้งภายในและภายนอกโรงเรียน ตลอดจนมีการขยายเครือข่ายจากโรงเรียนไปสู่โรงเรียนน้องได้มากขึ้น</p> <p>3. ครอบครัวและชุมชน :- มีการขยายเครือข่ายจากโรงเรียนสู่ครัวเรือน รวมถึงอาสาสมัครในหมู่บ้านและชุมชน</p> <p>4. ผู้ประกอบการร้านค้า :- เกิดการพัฒนาปรับปรุงการจำหน่ายอาหารในโรงเรียน รวมทั้งปรับปรุงสถานสถานที่จำหน่ายอาหารให้สะอาด ถูกสุขลักษณะที่สามารถให้ผู้บริโภคสามารถเลือกซื้อ บริโภคอาหารและยาได้อย่างเหมาะสม ถูกต้อง และปลอดภัย และกระตุ้นให้ผู้ผลิตเกิดความตระหนักและปรับปรุงสถานที่ของตนเอง</p>				
8. เอกสารที่เกี่ยวข้อง	<p>1. คู่มือเกณฑ์มาตรฐานโรงเรียน อย.น้อย (ฉบับปรับปรุงใหม่ ปีงบประมาณ พ.ศ. 2562)</p> <p>2. แบบประเมินระดับสมรรถนะของนักเรียนอย. น้อย</p> <p>3. รายงานประจำปี</p>				
9. ผู้เก็บข้อมูล	คณะกรรมการที่ได้รับการแต่งตั้งตามคำสั่งของสถานศึกษา				

ตารางที่ 34 พจนานุกรมสมรรถนะของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาในกิจกรรม อย.น้อยด้านอาหาร และยา สมรรถนะที่ 22 (สอยน/อย. 22) ความรู้ในการเป็นผู้ตรวจสอบ (Auditor Knowledge)

1. ชื่อสมรรถนะ	สอยน/อย.22 ความรู้ในการเป็นผู้ตรวจสอบ (Auditor Knowledge) (ความสำคัญอันดับ 3)
2. คำนิยาม	ความสามารถในการอธิบายถึงแนวคิด หลักการ วิธีการและขั้นตอนของการเป็นผู้ตรวจสอบ รวมทั้งการตอบข้อซักถามในประเด็นต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับการเป็นผู้ตรวจสอบ ตลอดจนการพัฒนาและปรับปรุงขั้นตอนการทำงานด้วยการตรวจสอบได้อย่างมีประสิทธิภาพ
<p>มุมมอง</p> <p>1. มาตรฐานโรงเรียน อย.น้อย</p>	<p>1. เกณฑ์มาตรฐานที่ 3 (ชื่อกิจกรรมด้านการตรวจสอบทั้งภายในและภายนอกโรงเรียน)</p> <p>ตัวชี้วัดที่ 3.1 ตรวจสอบสลาก ภาชนะบรรจุและการเก็บอาหาร</p> <p>ตัวชี้วัดที่ 3.2 ตรวจสอบสลาก ภาชนะบรรจุและการเก็บรักษายา</p> <p>ตัวชี้วัดที่ 3.3 ตรวจสอบสลาก ภาชนะบรรจุและการเก็บรักษา เครื่องสำอาง</p> <p>ตัวชี้วัดที่ 3.4 ตรวจสอบฉลาก ภาชนะบรรจุ และการเก็บรักษาวัตถุ อันตราย</p> <p>ตัวชี้วัดที่ 3.5 ตรวจสอบคุณภาพอาหารด้านกายภาพ</p> <p>ตัวชี้วัดที่ 3.6 ตรวจสอบคุณภาพยาด้านกายภาพ</p> <p>ตัวชี้วัดที่ 3.7 ตรวจสอบคุณภาพเครื่องสำอางด้านกายภาพ</p> <p>ตัวชี้วัดที่ 3.8 ตรวจสอบโฆษณาผลิตภัณฑ์สุขภาพ</p> <p>ตัวชี้วัดที่ 3.9 ตรวจสอบโดยใช้ชุดทดสอบ เช่น อาหาร ไอโอดีนในเกลือ สารไฮโดรควิโนนในเครื่องสำอาง</p> <p>2. มาตรฐานที่ 4 (ชื่อกิจกรรมส่งเสริมคุณภาพ)</p> <p>ตัวชี้วัดที่ 4.1 สำรวจพฤติกรรมการบริโภคอาหารของนักเรียน</p> <p>ตัวชี้วัดที่ 4.2 ตรวจสอบสุขาภิบาลอาหารในโรงเรียน</p> <p>ตัวชี้วัดที่ 4.3 ตรวจสอบความสะอาดของห้องน้ำ ห้องส้วมในโรงเรียน</p> <p>ตัวชี้วัดที่ 4.4 ตรวจสอบสภาพห้องพยาบาลและตู้ยา</p>

ตารางที่ 34 พจนานุกรมสมรรถนะของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาในกิจกรรม อย.น้อยด้านอาหาร และยา สมรรถนะที่ 22 (สอยน/อย. 22) ความรู้ในการเป็นผู้ตรวจสอบ (Auditor Knowledge) (ต่อ)

1. ชื่อสมรรถนะ	สอยน/อย.22 ความรู้ในการเป็นผู้ตรวจสอบ (Auditor Knowledge) (ความสำคัญอันดับ 3)
2) มาตรฐานการศึกษาของสถานศึกษา	สมรรถนะของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาในกิจกรรม อย.น้อยด้านอาหารและยา 2) มาตรฐานการศึกษา ระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน เพื่อการประกันคุณภาพภายในของสถานศึกษา มาตรฐานที่ 1 คุณภาพของผู้เรียน 1) มีความสามารถในการอ่าน การเขียน การสื่อสารและการคิดคำนวณ 2) มีความสามารถในการคิดวิเคราะห์ คิดอย่างมีวิจารณญาณ อภิปรายแลกเปลี่ยนความคิดเห็น และแก้ปัญหา 3) มีความสามารถในการสร้างนวัตกรรม มาตรฐานที่ 2 กระบวนการบริหารและการจัดการ ข้อ 2.5 จัดสภาพแวดล้อมทางกายภาพ และสังคมที่เอื้อต่อการจัดการเรียนรู้ที่มีคุณภาพ มาตรฐานที่ 3 กระบวนการจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ข้อ 3.1 จัดการเรียนรู้ผ่านกระบวนการคิด และปฏิบัติจริงและสามารถนำไปประยุกต์ใช้ในชีวิตได้ 3. ด้านสมรรถนะสำคัญของผู้เรียน ข้อ 2 ความสามารถในการคิด ด้านคุณลักษณะอันพึงประสงค์ ข้อ 6 มุ่งมั่นในการทำงาน
3) หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน	
4. วัตถุประสงค์	เพื่อเป็นแนวทางการดำเนินกิจกรรม อย.น้อย ด้านอาหารและยาในกิจกรรมด้านการตรวจสอบทั้งภายนอกและภายในโรงเรียน ที่มุ่งให้เกิดประโยชน์ต่อโรงเรียนและชุมชน และกิจกรรมด้านการส่งเสริมสุขภาพนักเรียน ครูและบุคลากรในโรงเรียน
5. ผู้กำหนดเป้าหมาย	นักเรียนในชุมชนช่วยกันกำหนดเป้าหมาย

ตารางที่ 34 พจนานุกรมสมรรถนะของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาในกิจกรรม อย.น้อยด้านอาหาร
และยา สมรรถนะที่ 22 (สอยน/อย. 22) ความรู้ในการเป็นผู้ตรวจสอบ (Auditor
Knowledge) (ต่อ)

1. ชื่อสมรรถนะ	สอยน/อย.22 ความรู้ในการเป็นผู้ตรวจสอบ (Auditor Knowledge) (ความสำคัญอันดับ 3)
6. การประเมินระดับ ความสามารถของ สมรรถนะ	<p>แบ่งออกเป็น 5 ระดับ</p> <p><u>ระดับ 1 ขั้นเรียนรู้ (Basic Level)</u> ชี้แจงได้ถึงแนวคิดหลักการ ขั้นตอน และวิธีการทำงานตรวจสอบที่ตนรับผิดชอบ / อธิบายได้ถึงขอบเขต ภาระหน้าที่ความรับผิดชอบ ในงานของตน / ตอบข้อซักถาม ประเด็น ที่เกี่ยวกับตนรับผิดชอบ / แสวงหาโอกาสในการศึกษาหาความรู้ เพิ่มเติมในงานที่ตนรับผิดชอบ</p> <p><u>ระดับ 2 ขั้นปฏิบัติ (Doing Level)</u> ให้ข้อมูลแก่ผู้อื่นถึงขั้นตอน วิธีการ ทำงานการเป็นผู้ตรวจสอบด้านต่างๆ / ช่วยเหลือสมาชิกในทีมอธิบาย ให้ข้อมูลที่เกี่ยวข้องการเป็นผู้ตรวจสอบแก่ผู้อื่น / อ้างอิงได้ถึงประสพ การณ์ที่ดีและไม่ดีของตนให้กับสมาชิกในทีมรับรู้ได้ / ให้คำแนะนำแก่ สมาชิกในทีมถึงขั้นตอนและวิธีการทำงานที่ควรปฏิบัติ</p> <p><u>ระดับ 3 ขั้นพัฒนา (Develop Level)</u> อธิบายได้ถึงขั้นตอน วิธีการ การทำงานที่เป็นหลักการหรือทฤษฎีเกี่ยวกับงานผู้ตรวจสอบ / เสนอ แนะปัญหาหรืออุปสรรคที่อาจเกิดขึ้นในการทำงานโดยอ้างอิงความรู้ ด้านงานตรวจสอบ / ระบุขั้นตอนการทำงานที่ไม่มีประสิทธิภาพได้ / กระตุ้นจูงใจให้สมาชิกในทีมสนใจจะแสวงหาความรู้ด้านการตรวจสอบ</p> <p><u>ระดับ 4 ขั้นก้าวหน้า (Advance Level)</u> นำความรู้ที่มีมาปรับปรุง ระบบและขั้นตอนการทำงานของหน่วยงานได้ / สอนให้ผู้อื่นเข้าใจถึง วิธีการและขั้นตอนการทำงานของงานด้านการตรวจสอบ / สามารถ แลกเปลี่ยนความรู้ในงานผู้ตรวจสอบสมาชิก เครือข่ายภายนอกได้ / อธิบายถึงประโยชน์และผล กระทบที่อาจเกิดขึ้นแก่สมาชิกในทีมได้ อย่างละเอียด</p>

ตารางที่ 34 พจนานุกรมสมรรถนะของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาในกิจกรรม อย.น้อยด้านอาหาร และยา สมรรถนะที่ 22 (สอยน/อย. 22) ความรู้ในการเป็นผู้ตรวจสอบ (Auditor Knowledge) (ต่อ)

1. ชื่อสมรรถนะ	สอยน/อย.22 ความรู้ในการเป็นผู้ตรวจสอบ (Auditor Knowledge) (ความสำคัญอันดับ 3)				
ระดับการประเมิน	ระดับ 5 ขึ้นผู้เชี่ยวชาญ (Expert Level) อ้างอิงได้ถึงประสบการณ์ ผลสำเร็จจากองค์การอื่นได้ / เป็นตัวแทนของหน่วยงานในการ ถ่ายทอดความรู้และ ประสบการณ์ด้านการเป็นผู้ตรวจสอบให้ บุคคลภายนอก / แสวงหาโอกาสในการศึกษาความรู้ในสายงานอื่นที่ เกี่ยวข้องกับงานด้านการตรวจสอบ / ตอบข้อซักถามจากผู้อื่นได้โดย อ้างอิงถึงความรู้ในสายงานอื่นๆ ได้				
	ระดับ 1	ระดับ 2	ระดับ 3	ระดับ 4	ระดับ 5
	1.00-1.49 คะแนน	1.50-2.49 คะแนน	2.50-3.49 คะแนน	3.50-4.49 คะแนน	4.50-5.00 คะแนน
7. ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับจากสมรรถนะในกิจกรรม อย.น้อยด้านอาหารและยา	<p>1. นักเรียนแกนนำ อย.น้อย :-ได้รับการพัฒนาทักษะในการเป็นผู้ตรวจสอบความถูกต้องในการดำเนินกิจกรรมด้านอาหารและยาได้ถูกต้อง ครบถ้วน จนสามารถรายงานผลที่เกิดจากการปฏิบัติงานได้อย่างถูกต้องและแม่นยำ</p> <p>2. โรงเรียน: - ได้รับความเชื่อมั่นจากโรงเรียนเครือข่ายในการเป็นต้นแบบของการดำเนินงานโครงการ อย.น้อย จนเกิดการสร้างเครือข่ายภายนอกสถานศึกษาทั้งภาครัฐและเอกชน</p> <p>3. ครอบครัวและชุมชน :- เกิดความร่วมมือจากคณะกรรมการเครือข่ายผู้ปกครอง สมาคมศิษย์เก่าที่มีความเชื่อมั่นในการทำงานของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาในกิจกรรม อย.น้อยด้านอาหารและยา ทำให้ได้รับการยอมรับ และร่วมการดำเนินงานที่เข้มแข็งขึ้น</p> <p>4. ผู้ประกอบการร้านค้า :- เกิดการพัฒนาปรับปรุงการจำหน่ายอาหารในโรงเรียน รวมทั้งปรับปรุงสถานที่จำหน่ายอาหารให้สะอาด ถูกสุขลักษณะที่สามารถให้ผู้บริโภคสามารถเลือกซื้อ บริโภคอาหารและยาได้อย่างเหมาะสม ถูกต้อง และปลอดภัย และกระตุ้นให้ผู้ผลิตเกิดความตระหนักและปรับปรุงสถานที่ของตนเอง</p>				

ตารางที่ 34 พจนานุกรมสมรรถนะของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาในกิจกรรม อย.น้อยด้านอาหาร
และยา สมรรถนะที่ 22 (สอยน/อย. 22) ความรู้ในการเป็นผู้ตรวจสอบ (Auditor
Knowledge) (ต่อ)

1. ชื่อสมรรถนะ	สอยน/อย.22 ความรู้ในการเป็นผู้ตรวจสอบ (Auditor Knowledge) (ความสำคัญอันดับ 3)
8. เอกสารที่เกี่ยวข้อง	1. คู่มือเกณฑ์มาตรฐานโรงเรียน อย.น้อย (ฉบับปรับปรุงใหม่ ปีงบประมาณ พ.ศ. 2562) 2. แบบประเมินระดับสมรรถนะของนักเรียนอย. น้อย 3. รายงานประจำปี
9. ผู้เก็บข้อมูล	คณะกรรมการที่ได้รับการแต่งตั้งตามคำสั่งของสถานศึกษา

ตารางที่ 35 พจนานุกรมสมรรถนะของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาในกิจกรรม อย.น้อยด้านอาหาร
และยา สมรรถนะที่ 23 (สอยน/อย. 23) ความรับผิดชอบในงาน (Accountability)

1. ชื่อสมรรถนะ	สอยน/อย. 23 ความรับผิดชอบในงาน (Accountability) (ความสำคัญอันดับ 11)
2. คำนิยาม	การแสดงออกถึงความมุ่งมั่นและความตั้งใจที่จะทำให้งานที่ได้รับมอบหมายประสบผลสำเร็จตามแผนที่กำหนด รวมทั้งความสามารถในการบริหารจัดการงานของตนเองและทีม/กลุ่มงานให้บรรลุผลสำเร็จตามเป้าหมายที่กำหนดขึ้น
3. มุมมอง 1) มาตรฐานโรงเรียน อย.น้อย 2. มาตรฐานการศึกษา ของสถานศึกษา	<p>1) เกณฑ์มาตรฐานที่ 3 (ชื่อกิจกรรมด้านการตรวจสอบทั้งภายในและภายนอกโรงเรียน)</p> <p>ตัวชี้วัดที่ 3.1 ตรวจสอบสลาก ภาชนะบรรจุและการเก็บอาหาร</p> <p>ตัวชี้วัดที่ 3.2 ตรวจสอบสลาก ภาชนะบรรจุและการเก็บรักษายา</p> <p>ตัวชี้วัดที่ 3.3 ตรวจสอบสลาก ภาชนะบรรจุและการเก็บรักษา เครื่องสำอาง</p> <p>ตัวชี้วัดที่ 3.4 ตรวจสอบฉลาก ภาชนะบรรจุ และการเก็บรักษาวัตถุ อันตราย</p> <p>2. เกณฑ์มาตรฐานที่ 4 (ชื่อกิจกรรมส่งเสริมสุขภาพ)</p> <p>ตัวบ่งชี้ที่ 4.6 ส่งเสริมให้มีอาหารเพื่อสุขภาพ</p> <p>ตัวชี้วัดที่ 4.7 ส่งเสริมการจัดทำโครงการแก้ไขปัญหาสุขภาพใน โรงเรียน</p> <p>ตัวชี้วัดที่ 4.8 สํารวจและดูแลสุขอนามัย</p> <p>สมรรถนะของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาในกิจกรรม อย.น้อยด้าน อาหารและยา</p> <p>2. มาตรฐานการศึกษา ระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน เพื่อการประกัน คุณภาพภายในของสถานศึกษา</p> <p>มาตรฐานที่ 1 คุณภาพของผู้เรียน</p> <p>1) มีความสามารถในการอ่าน การเขียน การสื่อสารและการคิด คำนวณ</p> <p>2) มีความสามารถในการคิดวิเคราะห์ คิดอย่างมีวิจารณญาณ</p>

ตารางที่ 35 พจนานุกรมสมรรถนะของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาในกิจกรรม อย.น้อยด้านอาหาร
และยา สมรรถนะที่ 23 (สอยน/อย. 23) ความรับผิดชอบในงาน (Accountability)(ต่อ)

1. ชื่อสมรรถนะ	สอยน/อย. 23 ความรับผิดชอบในงาน (Accountability) (ความสำคัญอันดับ 11)
3. หลักสูตรแกนกลาง การศึกษาขั้นพื้นฐาน	<p>อภิปรายแลกเปลี่ยนความคิดเห็น และแก้ปัญหา</p> <p>3) มีความสามารถในการสร้างนวัตกรรม</p> <p>มาตรฐานที่ 2 กระบวนการบริหารและการจัดการ</p> <p>ข้อ 2.5 จัดสภาพแวดล้อมทางกายภาพ และสังคมที่เอื้อต่อการจัดการเรียนรู้อย่างมีคุณภาพ</p> <p>มาตรฐานที่ 3 กระบวนการจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ</p> <p>ข้อ 3.1 จัดการเรียนรู้ผ่านกระบวนการคิด และปฏิบัติจริง และสามารถนำไปประยุกต์ใช้ในชีวิตได้</p> <p>3. ด้านสมรรถนะสำคัญของผู้เรียน ข้อ 2 ความสามารถในการคิด ด้านคุณลักษณะอันพึงประสงค์ ข้อ 6 มุ่งมั่นในการทำงาน</p>
4. วัตถุประสงค์	เพื่อเป็นแนวทางการดำเนินกิจกรรม อย.น้อย ด้านอาหารและยาในกิจกรรมด้านการตรวจสอบทั้งภายนอกและภายในโรงเรียน ที่มุ่งให้เกิดประโยชน์ต่อโรงเรียนและชุมชน และกิจกรรมด้านการส่งเสริมสุขภาพนักเรียน ครูและบุคลากรในโรงเรียน
5. ผู้กำหนดเป้าหมาย	นักเรียนในชุมชนช่วยกันกำหนดเป้าหมาย
6. การประเมินระดับ ความสามารถของ สมรรถนะ	<p>แบ่งออกเป็น 5 ระดับ ได้แก่</p> <p><u>ระดับ 1 ขั้นเรียนรู้</u> (Basic Level) แสดงออกถึงความเข้าใจในขอบเขตหน้าที่ความรับผิดชอบของตน / แสวงหาข้อมูลป้อนกลับจากสมาชิกในทีมถึงผลการทำงานของตน / สามารถเรียนรู้จากความผิดพลาดที่เกิดขึ้น / ประเมินและปรับปรุงผลการทำงานของตนอย่างต่อเนื่องเสมอ</p> <p><u>ระดับ 2 ขั้นปฏิบัติ</u> (Doing Level) ระบุได้ถึงสิ่งที่หัวหน้าคาดหวังจากการทำงานของตน / แสดงออกถึงความมุ่งมั่นและความตั้งใจในการทำงานของตนให้ประสบผลสำเร็จ / แสวงหาโอกาสในการเรียนรู้และเพิ่มพูนศักยภาพหรือความสามารถของตนเอง / แสวงหาข้อมูลป้อนกลับ</p>

ตารางที่ 35 พจนานุกรมสมรรถนะของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาในกิจกรรม อย.น้อยด้านอาหาร
และยา สมรรถนะที่ 23 (สอยน/อย. 23) ความรับผิดชอบในงาน (Accountability)(ต่อ)

1. ชื่อสมรรถนะ	สอยน/อย. 23 ความรับผิดชอบในงาน (Accountability) (ความสำคัญอันดับ 11)				
ระดับการประเมิน	<p>จากผู้อื่นเพื่อปรับปรุงพฤติกรรมการทำงานของตนให้ดีขึ้น / อาสาที่จะช่วยเหลืองานต่างๆ ที่เพิ่มขึ้นของทีมงาน</p> <p><u>ระดับ 3 ขั้นพัฒนา (Develop Level)</u> ชี้แจงให้ทีมงานรับรู้และเข้าใจพฤติกรรมหรือผลงานที่ประธานชมรม อย.น้อยคาดหวัง / สามารถหาวิธีการใหม่ๆ ในการพัฒนาปรับปรุงการทำงานของทีมงานให้ดีขึ้น / ให้คำปรึกษาแก่สมาชิกในทีมในการจัดลำดับความสำคัญของงานที่เร่งด่วน/ ให้ข้อมูลย้อนกลับถึงผลการปฏิบัติงานและสิ่งที่จะต้องปรับปรุงแก่ทีมงานได้</p> <p><u>ระดับ 4 ขั้นก้าวหน้า (Advance Level)</u> กำหนดแผนการทำงาน และเป้าหมายที่ต้องการจากทีม / กระตุ้นจูงใจให้ผู้อื่นยอมรับและผูกพันต่อเป้าหมายในการทำงานทั้งของตนเองและของหน่วยงาน / แสดงออกถึงความยึดมั่นต่อผลสำเร็จ เป้าหมายในการทำงานของทีมงาน / ประเมินประสิทธิภาพการทำงานของทีมงานเป็นระยะ / แสดงความมุ่งมั่นที่จะแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นให้สำเร็จ</p> <p><u>ระดับ 5 ขั้นผู้เชี่ยวชาญ (Expert Level)</u> กำหนดกลยุทธ์ในการเพิ่มประสิทธิภาพการทำงานของทีมที่จะส่งผลกระทบต่อกลยุทธ์และเป้าหมายของสถานศึกษา / ให้คำปรึกษาแนะนำแก่ผู้อื่นถึงเทคนิคและวิธีการสร้างความสำเร็จในการทำงาน / ผลักดันให้ผู้อื่นวิเคราะห์และแก้ไขปัญหาได้ด้วยตนเอง</p>				
	ระดับ 1	ระดับ 2	ระดับ 3	ระดับ 4	ระดับ 5
	1.00-1.49 คะแนน	1.50-2.49 คะแนน	2.50-3.49 คะแนน	3.50-4.49 คะแนน	4.50-5.00 คะแนน

ตารางที่ 35 พจนานุกรมสมรรถนะของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาในกิจกรรม อย.น้อยด้านอาหาร
และยา สมรรถนะที่ 23 (สอยน/อย. 23) ความรับผิดชอบในงาน (Accountability)(ต่อ)

1. ชื่อสมรรถนะ	สอยน/อย. 23 ความรับผิดชอบในงาน (Accountability) (ความสำคัญอันดับ 11)
7. ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับจากสมรรถนะในกิจกรรม อย.น้อยด้านอาหารและยา	<p>1.นักเรียนแกนนำ อย.น้อย :-มีความสามารถในการรับผิดชอบ ดูแลตนเองให้สามารถปฏิบัติหน้าที่ที่ได้รับมอบหมายตามเวลาที่กำหนดและมีการวางแผนในการดำเนินกิจกรรม อย.น้อยด้านอาหารและยาได้อย่างมีประสิทธิภาพ ไม่ทอดทิ้งงาน</p> <p>2. โรงเรียน: - ได้รับความเชื่อมั่นจากโรงเรียนเครือข่ายในการเป็นต้นแบบของการดำเนินงานโครงการ อย.น้อย จนเกิดการสร้างเครือข่ายภายนอกสถานศึกษาทั้งภาครัฐและเอกชน</p> <p>3. ครูบครู้และชุมชน :- เกิดความร่วมมือจากคณะกรรมการเครือข่ายผู้ปกครอง สมาคมศิษย์เก่าที่มีความเชื่อมั่นในการทำงานของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาในกิจกรรม อย.น้อยด้านอาหารและยา ทำให้ได้รับการยอมรับ และร่วมการดำเนินงานที่เข้มแข็งขึ้น</p> <p>4. ผู้ประกอบการร้านค้า :- เกิดการพัฒนาปรับปรุงการจำหน่ายอาหารในโรงเรียน รวมทั้งปรับปรุงสถานสถานที่จำหน่ายอาหารให้สะอาดถูกสุขลักษณะ</p>
8. เอกสารที่เกี่ยวข้อง	<p>1.คู่มือเกณฑ์มาตรฐานโรงเรียน อย.น้อย (ฉบับปรับปรุงใหม่ ปีงบประมาณ พ.ศ. 2562)</p> <p>2. แบบประเมินระดับสมรรถนะของนักเรียนอย. น้อย</p> <p>3. รายงานประจำปี</p>
9. ผู้เก็บข้อมูล	คณะกรรมการที่ได้รับการแต่งตั้งตามคำสั่งของสถานศึกษา

ตารางที่ 36 พจนานุกรมสมรรถนะของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาในกิจกรรม อย.น้อยด้านอาหาร
และยา สมรรถนะที่ 24 (สอยน/อย. 24) ความรู้ในด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ
(Information Technology Knowledge)

1. ชื่อสมรรถนะ	สอยน/อย. 24 ความรู้ในด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ (Information Technology Knowledge) (ความสำคัญอันดับ 25)
2. คำนิยาม	ความสามารถในการอธิบายถึงแนวคิด หลักการ วิธีการและขั้นตอนการทำงานในด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ (IT) รวมทั้งการตอบข้อซักถามในประเด็นต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับงาน IT ตลอดจนการพัฒนาและปรับปรุงขั้นตอนการทำงานด้าน IT ให้มีประสิทธิภาพ
<p>3. มุมมอง</p> <p>1) มาตรฐานโรงเรียน อย.น้อย</p> <p>2) มาตรฐานการศึกษา ของสถานศึกษา</p> <p>3) หลักสูตรแกนกลาง การศึกษาขั้นพื้นฐาน</p>	<p>1) เกณฑ์มาตรฐานที่ 4 (ชื่อกิจกรรมส่งเสริมสุขภาพ) ตัวบ่งชี้ที่ 4.6 ส่งเสริมให้มีอาหารเพื่อสุขภาพ ตัวชี้วัดที่ 4.7 ส่งเสริมการจัดทำโครงการแก้ไขปัญหาสุขภาพในโรงเรียน ตัวชี้วัดที่ 4.8 สำรวจและดูแลสุขอนามัย</p> <p>สมรรถนะของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาในกิจกรรม อย.น้อยด้านอาหารและยา</p> <p>2) มาตรฐานการศึกษา ระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน เพื่อการประกันคุณภาพภายในของสถานศึกษา</p> <p>มาตรฐานที่ 1 คุณภาพของผู้เรียน ข้อ 1.1 ผลสัมฤทธิ์ทางวิชาการของผู้เรียน</p> <p>1) มีความสามารถในการอ่าน การเขียน การสื่อสารและการคิดคำนวณ</p> <p>2) มีความสามารถในการคิดวิเคราะห์ คิดอย่างมีวิจรรย์ญาณ อภิปรายแลกเปลี่ยนความคิดเห็น และแก้ปัญหา</p> <p>3) มีความสามารถในการสร้างนวัตกรรม</p> <p>มาตรฐานที่ 2 กระบวนการบริหารและการจัดการ ข้อ 2.5 จัดสภาพแวดล้อมทางกายภาพ และสังคมที่เอื้อต่อการจัดการเรียนรู้อย่างมีคุณภาพ</p> <p>3. ด้านสมรรถนะสำคัญของผู้เรียน ข้อ 2 ความสามารถในการคิด</p>

ตารางที่ 36 พจนานุกรมสมรรถนะของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาในกิจกรรม อย.น้อยด้านอาหาร
และยา สมรรถนะที่ 24 (สอยน/อย. 24) ความรู้ในด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ
(Information Technology Knowledge) (ต่อ)

1. ชื่อสมรรถนะ	สอยน/อย. 24 ความรู้ในด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ (Information Technology Knowledge) (ความสำคัญอันดับ 25)
	ด้านคุณลักษณะอันพึงประสงค์ ข้อ 6 มุ่งมั่นในการทำงาน
4. วัตถุประสงค์	เพื่อเป็นแนวทางการดำเนินกิจกรรม อย.น้อย ด้านอาหารและยาใน กิจกรรมด้านการส่งเสริมสุขภาพนักเรียน ครูและบุคลากรในโรงเรียน
5. ผู้กำหนดเป้าหมาย	นักเรียนในชุมชนช่วยกันกำหนดเป้าหมาย
6. การประเมินระดับ ความสามารถของ สมรรถนะ	แบ่งออกเป็น 5 ระดับ ระดับ 1 <u>ขั้นเรียนรู้</u> (Basic Level) ซึ่งแจงได้ถึงแนวคิด หลักการ ขั้นตอน และวิธีการทำงานด้าน Application ของอย.น้อยที่ตนรับผิดชอบ / อธิบายได้ถึงขอบเขตภาระ หน้าที่ความรับผิดชอบในงานของตน / ตอบ ข้อซักถามหรือประเด็นต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับการทำงานที่ตนรับผิดชอบ / แสวงหาโอกาสในการศึกษาหาความรู้เพิ่มเติมในงานที่ตนรับผิดชอบ ระดับ 2 <u>ขั้นปฏิบัติ</u> (Doing Level) ให้ข้อมูลแก่ผู้อื่นถึงขั้นตอน และ วิธีการทำงานหลักของ Application ของอย.น้อย ได้ / ช่วยเหลือ สมาชิกในทีมอธิบายและให้ข้อมูลต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับการ Application ของอย.น้อยแก่ผู้อื่น / อ้างอิงได้ถึงประสบ การณ์ที่ดีและไม่ดีของตน ให้กับสมาชิกในทีมรับรู้ได้ / ให้คำแนะนำแก่สมาชิกในทีมถึงขั้นตอน และวิธีการทำงานที่ควรปฏิบัติ ระดับ 3 <u>ขั้นพัฒนา</u> (Develop Level) อธิบายได้ถึงขั้นตอน และวิธีการ ทำงานที่เป็นหลักการหรือเป็นทฤษฎี ที่เกี่ยวข้องกับการ Application ของ อย.น้อยได้ / เสนอ แนะนำปัญหาหรืออุปสรรค ที่อาจเกิดขึ้นในการ ทำงาน โดยอ้างอิงจากความรู้จาก Application ของอย.น้อย ที่ได้รับ / ระบุได้ถึงขั้นตอนการทำงานที่ไม่มีประสิทธิภาพได้ / กระตุนใจให้ สมาชิกในทีมสนใจที่จะแสวงหาความรู้จาก Application ของอย.น้อย เพิ่มขึ้น

ตารางที่ 36 พจนานุกรมสมรรถนะของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาในกิจกรรม อย.น้อยด้านอาหาร
และยา สมรรถนะที่ 24 (สอยน/อย. 24) ความรู้ในด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ
(Information Technology Knowledge) (ต่อ)

1. ชื่อสมรรถนะ	สอยน/อย. 24 ความรู้ในด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ (Information Technology Knowledge) (ความสำคัญอันดับ 25)				
ระดับการประเมิน	<p>ระดับ 4 ขั้นก้าวหน้า (Advance Level) นำความรู้ที่มีมาปรับปรุงระบบและขั้นตอนการทำงานของหน่วยงานใด / สอนให้ผู้อื่นเข้าใจถึงวิธีการแต่ขั้นตอนในการทำงานของ Application ของอย.น้อย / สามารถแลกเปลี่ยนความรู้ในงาน Application ของอย.น้อย กับสมาชิกเครือข่ายภายนอกได้ / อธิบายได้ถึงประโยชน์ และผลกระทบที่อาจเกิดขึ้นในการทำงานแก่สมาชิกในทีมได้อย่างละเอียด</p> <p>ระดับ 5 ขั้นผู้เชี่ยวชาญ (Expert Level) เป็นตัวแทนของสถานศึกษาในการถ่ายทอด ความรู้และประสบการณ์จาก Application ของอย.น้อยให้บุคคลภายนอกได้รับรู้ได้ / ตอบข้อซักถามจากผู้อื่นโดยอ้างอิงถึงความรู้ใน Application ของอย.น้อย อื่นๆได้</p>				
	ระดับ 1	ระดับ 2	ระดับ 3	ระดับ 4	ระดับ 5
	1.00-1.49 คะแนน	1.50-2.49 คะแนน	2.50-3.49 คะแนน	3.50-4.49 คะแนน	4.50-5.00 คะแนน
7. ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับจากสมรรถนะในกิจกรรม อย.น้อยด้านอาหารและยา	<p>1. นักเรียนแกนนำ อย.น้อย :-นำความรู้และทักษะด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ มาประยุกต์ใช้ในการปฏิบัติงานเกี่ยวกับความรอบรู้ด้านอาหารและยาได้อย่างถูกต้องและเหมาะสม</p> <p>2. โรงเรียน: - ได้รับความเชื่อมั่นจากโรงเรียนเครือข่ายในการเป็นต้นแบบของการดำเนินงานโครงการ อย.น้อย จนเกิดการสร้างเครือข่ายภายนอกสถานศึกษาทั้งภาครัฐและเอกชน</p> <p>3. ครอบครัวและชุมชน :- เกิดความร่วมมือจากคณะกรรมการเครือข่ายผู้ปกครอง สมาคมศิษย์เก่าที่มีความเชื่อมั่นในการทำงานของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาในกิจกรรม อย.น้อยด้านอาหารและยา ทำให้ได้รับการยอมรับ และร่วมการดำเนินงานที่เข้มแข็งขึ้น</p>				

ตารางที่ 36 พจนานุกรมสมรรถนะของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาในกิจกรรม อย.น้อยด้านอาหาร
และยา สมรรถนะที่ 24 (สอยน/อย. 24) ความรู้ในด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ
(Information Technology Knowledge) (ต่อ)

1. ชื่อสมรรถนะ	สอยน/อย. 24 ความรู้ในด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ (Information Technology Knowledge) (ความสำคัญอันดับ 25)
	4. ผู้ประกอบการร้านค้า :- เกิดการพัฒนาปรับปรุงการจำหน่ายอาหาร ในโรงเรียน รวมทั้งปรับปรุงสถานที่จำหน่ายอาหารให้สะอาด ถูกสุขลักษณะที่สามารถให้ผู้บริโภคสามารถเลือกซื้อ บริโภคอาหารและ ยาได้อย่างเหมาะสม ถูกต้อง และปลอดภัย และกระตุ้นให้ผู้ผลิตเกิด ความตระหนักและปรับปรุงสถานที่ของตนเอง
8. เอกสารที่เกี่ยวข้อง	1. คู่มือเกณฑ์มาตรฐานโรงเรียน อย.น้อย (ฉบับปรับปรุงใหม่ ปีงบประมาณ พ.ศ. 2562) 2. แบบประเมินระดับสมรรถนะของนักเรียนอย. น้อย 3. รายงานประจำปี
9. ผู้เก็บข้อมูล	คณะกรรมการที่ได้รับการแต่งตั้งตามคำสั่งของสถานศึกษา

ตารางที่ 37 พจนานุกรมสมรรถนะของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาในกิจกรรม อย.น้อยด้านอาหาร
และยา สมรรถนะที่ 25 (สอยน/อย. 25) ความสามารถในการเรียนรู้ (Ability to Learn)

1. ชื่อสมรรถนะ	สอยน/อย. 25 ความสามารถในการเรียนรู้ (Ability to Learn) (ความสำคัญอันดับ 2)
2. คำนิยาม	ความสามารถในการรับรู้ข้อมูลและรายละเอียดต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับงานที่รับผิดชอบ ได้อย่างรวดเร็ว รวมทั้งความกระตือรือร้นและความพยายามที่จะแสวงหาโอกาสในการเรียนรู้งานที่ตนรับผิดชอบทั้งงานในปัจจุบันและงานใหม่ๆ อยู่เสมอ
3. มุมมอง 1) มาตรฐานโรงเรียน อย.น้อย	<p>1. เกณฑ์มาตรฐานที่ 3 (ชื่อกิจกรรมด้านการตรวจสอบทั้งภายในและภายนอกโรงเรียน)</p> <p>ตัวชี้วัดที่ 3.1 ตรวจสอบสลาก ภาชนะบรรจุและการเก็บอาหาร</p> <p>ตัวชี้วัดที่ 3.2 ตรวจสอบสลาก ภาชนะบรรจุและการเก็บรักษายา</p> <p>ตัวชี้วัดที่ 3.3 ตรวจสอบสลาก ภาชนะบรรจุและการเก็บรักษา เครื่องสำอาง</p> <p>ตัวชี้วัดที่ 3.4 ตรวจสอบฉลาก ภาชนะบรรจุ และการเก็บรักษาวัตถุ อันตราย</p> <p>ตัวชี้วัดที่ 3.5 ตรวจสอบคุณภาพอาหารด้านกายภาพ</p> <p>ตัวชี้วัดที่ 3.6 ตรวจสอบคุณภาพยาด้านกายภาพ</p> <p>ตัวชี้วัดที่ 3.7 ตรวจสอบคุณภาพเครื่องสำอางด้านกายภาพ</p> <p>ตัวชี้วัดที่ 3.8 ตรวจสอบโฆษณาผลิตภัณฑ์สุขภาพ</p> <p>ตัวชี้วัดที่ 3.9 ตรวจสอบโดยใช้ชุดทดสอบ เช่น อาหาร ไอโอดีนในเกลือ สารไฮโดรควิโนนในเครื่องสำอาง</p> <p>2. เกณฑ์มาตรฐานที่ 4 (ชื่อกิจกรรมส่งเสริมคุณภาพ)</p> <p>ตัวชี้วัดที่ 4.1 สสำรวจพฤติกรรมการบริโภคอาหารของนักเรียน</p> <p>ตัวชี้วัดที่ 4.2 ตรวจสอบสุขาภิบาลอาหารในโรงเรียน</p> <p>ตัวชี้วัดที่ 4.3 ตรวจสอบความสะอาดของห้องน้ำ ห้องส้วมในโรงเรียน</p> <p>ตัวชี้วัดที่ 4.4 ตรวจสอบสภาพห้องพยาบาลและตู้ยา</p> <p>ตัวชี้วัดที่ 4.5 ตรวจสอบคุณภาพน้ำดื่มในโรงเรียน</p> <p>ตัวบ่งชี้ที่ 4.6 ส่งเสริมให้มีอาหารเพื่อสุขภาพ</p>

ตารางที่ 37 พจนานุกรมสมรรถนะของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาในกิจกรรม อย.น้อยด้านอาหาร
และยา สมรรถนะที่ 25 (สอยน/อย. 25) ความสามารถในการเรียนรู้ (Ability to Learn)
(ต่อ)

1. ชื่อสมรรถนะ	สอยน/อย. 25 ความสามารถในการเรียนรู้ (Ability to Learn) (ความสำคัญอันดับ 2)
2. มาตรฐานการศึกษา ของสถานศึกษา	<p>ตัวชี้วัดที่ 4.7 ส่งเสริมการจัดทำโครงการแก้ไขปัญหาสุขภาพในโรงเรียน</p> <p>ตัวชี้วัดที่ 4.8 สำรวจและดูแลสุขอนามัย</p> <p>สมรรถนะของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาในกิจกรรม อย.น้อยด้านอาหารและยา</p> <p>2. มาตรฐานการศึกษา ระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน เพื่อการประกันคุณภาพภายในของสถานศึกษา</p> <p>มาตรฐานที่ 1 คุณภาพของผู้เรียน</p> <p>ข้อ 1.1 ผลสัมฤทธิ์ทางวิชาการของผู้เรียน</p> <p>1) มีความสามารถในการอ่าน การเขียน การสื่อสารและการคิดคำนวณ</p> <p>มาตรฐานที่ 3 กระบวนการจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ</p> <p>ข้อ 3.1 จัดการเรียนรู้ผ่านกระบวนการคิด และปฏิบัติจริง และสามารถนำไปประยุกต์ใช้ในชีวิตได้</p> <p>3) ด้านสมรรถนะสำคัญของผู้เรียน ข้อ 2 ความสามารถในการคิด ด้านคุณลักษณะอันพึงประสงค์ ข้อ 6 มุ่งมั่นในการทำงาน</p>
3) หลักสูตรแกนกลาง การศึกษาขั้นพื้นฐาน	
4. วัตถุประสงค์	เพื่อเป็นแนวทางการดำเนินกิจกรรม อย.น้อย ด้านอาหารและยาในกิจกรรมด้านการตรวจสอบทั้งภายนอกและภายในโรงเรียน ที่มุ่งให้เกิดประโยชน์ต่อโรงเรียนและชุมชน และกิจกรรมด้านการส่งเสริมสุขภาพนักเรียน ครูและบุคลากรในโรงเรียน
5. ผู้กำหนดเป้าหมาย	นักเรียนในชุมชนช่วยกันกำหนดเป้าหมาย

ตารางที่ 37 พจนานุกรมสมรรถนะของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาในกิจกรรม อย.น้อยด้านอาหาร
และยา สมรรถนะที่ 25 (สอยน/อย. 25) ความสามารถในการเรียนรู้ (Ability to Learn)
(ต่อ)

1. ชื่อสมรรถนะ	สอยน/อย. 25 ความสามารถในการเรียนรู้ (Ability to Learn) (ความสำคัญอันดับ 2)
6. การประเมินระดับ ความสามารถของ สมรรถนะ	<p>แบ่งออกเป็น 5 ระดับ ได้แก่</p> <p><u>ระดับ 1 ขั้นเรียนรู้ (Basic Level)</u> แสดงออกถึงความตั้งใจที่จะเรียนรู้ งานที่รับผิดชอบอยู่ในปัจจุบัน / สามารถเรียนรู้ข้อมูลและรายละเอียด ของงานจากผู้สอนได้อย่างรวดเร็ว / แสวงหาโอกาสที่จะเรียนรู้งานที่ รับผิดชอบจากผู้อื่นทั้งภายในและภายนอกชมรม อย.น้อย / สามารถ ปรับปรุงการทำงานของตนเองจากความผิดพลาดที่เกิดขึ้น</p> <p><u>ระดับ 2 ขั้นปฏิบัติ (Doing Level)</u> กำหนดเป้าหมายและความคาดหวัง ของการเรียนรู้ที่ตนเองรับผิดชอบ / สามารถเรียนรู้ที่ได้รับมอบหมาย ปฏิบัติได้ด้วยตนเอง / ค้นคว้าหาข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับสายวิชาชีพของตน จากแหล่งข้อมูลต่างๆ เช่น หนังสือตำรา อินเทอร์เน็ต / เสนอแนะ แหล่งข้อมูลที่จะสืบค้น/ค้นหาเพื่อการเรียนรู้งานที่ต้องรับผิดชอบ</p> <p><u>ระดับ 3 ขั้นพัฒนา (Develop Level)</u> สามารถเรียนรู้งานใหม่ๆที่เพิ่มขึ้น ซึ่งไม่เคยปฏิบัติมาก่อนได้อย่างรวดเร็ว / สามารถเรียนรู้งานจากปัญหา และอุปสรรคที่เกิดขึ้นกับสมาชิกในทีมได้ / แสดงออกถึงความเต็มใจที่ จะเรียนรู้งานใหม่ๆ ที่เพิ่มขึ้น / มีเทคนิคและวิธีการงานจูงใจให้สมาชิกในทีม เรียนรู้งานได้ด้วยตนเอง</p> <p><u>ระดับ 4 ขั้นก้าวหน้า (Advance Level)</u> สามารถเรียนรู้งานที่ซับซ้อน ยุ่งยากหรือเป็นงานที่มีผลต่อภาพลักษณ์ของชมรม อย.น้อยได้ /แสดง ออกถึงความมุ่งมั่นที่จะพัฒนาตนเองจากการเรียนรู้งานทั้งสายงานของ ตนและสายอื่นที่เกี่ยวข้อง / สร้างบรรยากาศให้สมาชิกในทีมมีจิตสำนึก ของการเรียนรู้งานเพื่อพัฒนาและปรับปรุงตนเองอยู่เสมอ</p> <p><u>ระดับ 5 ขั้นผู้เชี่ยวชาญ (Expert Level)</u> ถ่ายทอดประสบการณ์หรือสิ่งที่ เรียนรู้มาให้ผู้อื่นทั้งภายในและภายนอกสถานศึกษารับรู้ได้ / ให้ความ ปรึกษา แนะนำแก่ผู้อื่นถึงเทคนิค แนวทางที่จะเรียนรู้งานด้วยตนเอง</p>

ตารางที่ 37 พจนานุกรมสมรรถนะของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาในกิจกรรม อย.น้อยด้านอาหาร
และยา สมรรถนะที่ 25 (สอยน/อย. 25) ความสามารถในการเรียนรู้ (Ability to Learn)
(ต่อ)

1. ชื่อสมรรถนะ	สอยน/อย. 25 ความสามารถในการเรียนรู้ (Ability to Learn) (ความสำคัญอันดับ 2)				
	ระดับ 1	ระดับ 2	ระดับ 3	ระดับ 4	ระดับ 5
	1.00-1.49 คะแนน	1.50-2.49 คะแนน	2.50-3.49 คะแนน	3.50-4.49 คะแนน	4.50-5.00 คะแนน
7. ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับจากสมรรถนะในกิจกรรม อย.น้อยด้านอาหารและยา	<p>1. นักเรียนแกนนำ อย.น้อย :-ได้รับการพัฒนาเรื่องกระบวนการเรียนรู้ฝึกทักษะการวางแผนการทำงานอย่างเป็นระบบ สามารถประยุกต์ใช้ความรู้ในการพัฒนางานความรอบรู้ด้านอาหารและยาได้อย่างถูกต้องและเหมาะสม</p> <p>2. โรงเรียน: - ได้รับความเชื่อมั่นจากโรงเรียนเครือข่ายในการเป็นต้นแบบของการดำเนินงานโครงการ อย.น้อย จนเกิดการสร้างเครือข่ายภายนอกสถานศึกษาทั้งภาครัฐและเอกชน</p> <p>3. ครอบครัวและชุมชน :- เกิดความร่วมมือจากคณะกรรมการเครือข่ายผู้ปกครอง สมาคมศิษย์เก่าที่มีความเชื่อมั่นในการทำงานของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาในกิจกรรม อย.น้อยด้านอาหารและยา ทำให้ได้รับการยอมรับ และร่วมการดำเนินงานที่เข้มแข็งขึ้น</p> <p>4. ผู้ประกอบการร้านค้า :- เกิดการพัฒนาปรับปรุงการจำหน่ายอาหารในโรงเรียน รวมทั้งปรับปรุงสถานสถานที่จำหน่ายอาหารให้สะอาด ถูกสุขลักษณะที่สามารถให้ผู้บริโภคสามารถเลือกซื้อ บริโภคอาหารและยาได้อย่างเหมาะสม ถูกต้อง และปลอดภัย และกระตุ้นให้ผู้ผลิตเกิดความตระหนักและปรับปรุงสถานที่ของตนเอง</p>				
8. เอกสารที่เกี่ยวข้อง	<p>1. คู่มือเกณฑ์มาตรฐานโรงเรียน อย.น้อย (ฉบับปรับปรุงใหม่ ปีงบประมาณ พ.ศ. 2562)</p> <p>2. แบบประเมินระดับสมรรถนะของนักเรียนอย.น้อย</p> <p>3. รายงานประจำปี</p>				
9. ผู้เก็บข้อมูล	คณะกรรมการที่ได้รับการแต่งตั้งตามคำสั่งของสถานศึกษา				

ตารางที่ 38 พจนานุกรมสมรรถนะของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาในกิจกรรม อย.น้อยด้านอาหาร
และยา สมรรถนะที่ 26 (สอยน/อย. 26) ทักษะในการบริหารเวลา (Time
Management Skills)

1. ชื่อสมรรถนะ	สอยน/อย. 26 ทักษะในการบริหารเวลา (Time Management Skills) (ความสำคัญอันดับ 26)
2. คำนิยาม	การจัดสรรเวลาในการบริหารจัดการประจำและงานเร่งด่วนที่ได้รับมอบหมายให้สำเร็จและได้คุณภาพเป็นไปตามมาตรฐานซึ่งสามารถนำส่งมอบงานให้ผู้อื่นได้ตามเวลาที่กำหนด
3. มุมมอง 1) มาตรฐานโรงเรียน อย.น้อย 2.) มาตรฐานการศึกษา ของสถานศึกษา	<p>1. มาตรฐานที่ 4 (ชื่อกิจกรรมส่งเสริมสุขภาพ) ตัวบ่งชี้ที่ 4.6 ส่งเสริมให้มีอาหารเพื่อสุขภาพ ตัวชี้วัดที่ 4.7 ส่งเสริมการจัดทำโครงการแก้ไขปัญหาสุขภาพในโรงเรียน ตัวชี้วัดที่ 4.8 สำรวจและดูแลสุขอนามัย</p> <p>สมรรถนะของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาในกิจกรรม อย.น้อยด้านอาหารและยา</p> <p>2. มาตรฐานการศึกษา ระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน เพื่อการประกันคุณภาพภายในของสถานศึกษา</p> <p>มาตรฐานที่ 1 คุณภาพของผู้เรียน</p> <p>ข้อ 1.1 ผลสัมฤทธิ์ทางวิชาการของผู้เรียน</p> <p>1) มีความสามารถในการอ่าน การเขียน การสื่อสารและการคิดคำนวณ</p> <p>2) มีความสามารถในการคิดวิเคราะห์ คิดอย่างมีวิจรณญาณ อภิปรายแลกเปลี่ยนความคิดเห็น และแก้ปัญหา</p> <p>3) มีความสามารถในการสร้างนวัตกรรม</p> <p>มาตรฐานที่ 2 กระบวนการบริหารและการจัดการ</p> <p>ข้อ 2.5 จัดสภาพแวดล้อมทางกายภาพ และสังคมที่เอื้อต่อการจัดการเรียนรู้อย่างมีคุณภาพ</p>

ตารางที่ 38 พจนานุกรมสมรรถนะของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาในกิจกรรม อย.น้อยด้านอาหาร และยา สมรรถนะที่ 26 (สอยน/อย. 26) ทักษะในการบริหารเวลา (Time Management Skills) (ต่อ)

1. ชื่อสมรรถนะ	สอยน/อย. 26 ทักษะในการบริหารเวลา (Time Management Skills) (ความสำคัญอันดับ 26)
3) หลักสูตรแกนกลาง การศึกษาขั้นพื้นฐาน	3) ด้านสมรรถนะสำคัญของผู้เรียน ข้อ 2 ความสามารถในการคิด ด้านคุณลักษณะอันพึงประสงค์ ข้อ 6 มุ่งมั่นในการทำงาน
4. วัตถุประสงค์	เพื่อเป็นแนวทางการดำเนินกิจกรรม อย.น้อย ด้านอาหารและยาใน กิจกรรมด้านการส่งเสริมสุขภาพนักเรียน ครูและบุคลากรในโรงเรียน
5. ผู้กำหนดเป้าหมาย	นักเรียนในชุมชนช่วยกันกำหนดเป้าหมาย
6. การประเมินระดับ ความสามารถของ สมรรถนะ	แบ่งออกเป็น 5 ระดับ ได้แก่ <u>ระดับ 1 ขั้นเรียนรู้ (Basic Level)</u> ระบุได้ถึงของเขตงานที่ได้รับมอบ หมายทั้งงานประจำและงานที่เร่งด่วนได้ / สามารถขอคำปรึกษา แนะนำจากผู้อื่นถึงเทคนิคและวิธีการบริหารเวลาของตนให้มีประสิทธิ ภาพ / แสดงออกถึงความตั้งใจในเรียนรู้เทคนิคและวิธีการบริหารจัดการสร เวลาจากผู้อื่นได้ <u>ระดับ 2 ขั้นปฏิบัติ (Doing Level)</u> กำหนดเวลาเริ่มและเวลาสิ้นสุดใน การบริหารงานประจำที่ได้รับมอบหมายได้ / ตรวจสอบประสิทธิภาพ ของการจัดสรรเวลาของตนเมื่อเปรียบเทียบกับผลลัพธ์ที่เกิดขึ้นจริง / สามารถเรียนรู้ปรับปรุงผลลัพธ์ของตนให้เหมาะสมกับเวลาที่กำหนดได้ / แสวงหาโอกาสในการเรียนรู้เทคนิคและวิธีการบริหารเวลาจากผู้อื่น <u>ระดับ 3 ขั้นพัฒนา (Develop Level)</u> จัดสรรเวลาในการรับผิดชอบ โครงการพิเศษนอกเหนือจากงานประจำของตนได้ / สามารถบริหาร เวลาในการพัฒนาความรู้ความสามารถของสมาชิกในทีม / ประเมิน ประสิทธิภาพในการจัดการเวลาของสมาชิกในทีมได้ / ให้คำปรึกษา แนะนำแก่สมาชิกในทีมถึงเทคนิคและ วิธีการบริหารเวลา <u>ระดับ 4 ขั้นก้าวหน้า (Advance Level)</u> จัดสรรเวลาในการจัดการเร่ง ด่วนที่หลากหลายได้ / กำหนดเป้าหมายหรือผลลัพธ์ที่ต้องการจาก

ตารางที่ 38 พจนานุกรมสมรรถนะของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาในกิจกรรม อย.น้อยด้านอาหาร
และยา สมรรถนะที่ 26 (สอยน/อย. 26) ทักษะในการบริหารเวลา (Time
Management Skills) (ต่อ)

1. ชื่อสมรรถนะ	สอยน/อย. 26 ทักษะในการบริหารเวลา (Time Management Skills) (ความสำคัญอันดับ 26)				
	<p>สมาชิกในทีมให้เหมาะสมกับเวลาที่มีได้ / ปลุกจิตสำนึกของสมาชิกในทีมในการจัดสรรเวลาเพื่อบริหารงานที่มอบหมายและผลลัพธ์ที่ต้องการให้เกิดขึ้น / สอนผู้อื่นถึงขั้นตอนและแนวทางในการบริหารเวลาได้อย่างมีประสิทธิภาพ</p> <p>ระดับ 5 ขั้นผู้เชี่ยวชาญ (Expert Level) เสนอแนวคิดเห็นในการปรับเปลี่ยนผลลัพธ์ที่ต้องการจากสมาชิกในทีมให้เหมาะสมกับเวลาที่มีได้ / ให้คำปรึกษาแนะนำแก่ผู้อื่นถึงเทคนิคและวิธีการบริหารเวลาในการจัดการและการพัฒนาทีมงาน / เป็นตัวอย่างของการบริหารจัดการสรรเวลาในการจัดการงานต่างๆ โดยสามารถนำส่งมอบงานได้ตามเวลาที่กำหนด</p>				
ระดับการประเมิน	ระดับ 1	ระดับ 2	ระดับ 3	ระดับ 4	ระดับ 5
	1.00-1.49 คะแนน	1.50-2.49 คะแนน	2.50-3.49 คะแนน	3.50-4.49 คะแนน	4.50-5.00 คะแนน
7. ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับจากสมรรถนะในกิจกรรม อย.น้อยด้านอาหารและยา	<p>1. นักเรียนแกนนำ อย.น้อย :-สามารถวางแผนและจัดสรรเวลาในการทำงานอย่างถูกต้อง เหมาะสมมีความตรงต่อเวลา และปฏิบัติงานที่ได้รับมอบหมายให้แล้วเสร็จทันในเวลาที่กำหนด</p> <p>2. โรงเรียน: - ดำเนินกิจกรรมโครงการ อย.น้อยตามแผนการดำเนินงานที่กำหนดอย่างต่อเนื่อง และมีคณะทำงานที่มีความตระหนักในเรื่องของ</p>				

ตารางที่ 38 พจนานุกรมสมรรถนะของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาในกิจกรรม อย.น้อยด้านอาหาร และยา สมรรถนะที่ 26 (สอยน/อย. 26) ทักษะในการบริหารเวลา (Time Management Skills) (ต่อ)

1. ชื่อสมรรถนะ	สอยน/อย. 26 ทักษะในการบริหารเวลา (Time Management Skills) (ความสำคัญอันดับ 26)
	<p>บริหารจัดการเวลาที่เกี่ยวข้องกับแผนการทำงาน แผนการบริหารจัดการ และแผนการติดตามงาน</p> <p>3. ครอบครัวและชุมชน :- เกิดความร่วมมือจากคณะกรรมการเครือข่าย ผู้ปกครอง สมาคมศิษย์เก่าที่มีความเชื่อมั่นในการทำงานของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาในกิจกรรม อย.น้อยด้านอาหารและยา ทำให้ได้รับการยอมรับ และร่วมการดำเนินงานที่เข้มแข็งขึ้น</p> <p>4. ผู้ประกอบการร้านค้า :- เกิดการพัฒนาปรับปรุงการจำหน่ายอาหารในโรงเรียน รวมทั้งปรับปรุงสถานสถานที่จำหน่ายอาหารให้สะอาด ถูกสุขลักษณะที่สามารถให้ผู้บริโภคสามารถเลือกซื้อ บริโภคอาหารและยาได้อย่างเหมาะสม ถูกต้อง และปลอดภัย และกระตุ้นให้ผู้ผลิตเกิดความตระหนักและปรับปรุงสถานที่ของตนเอง</p>
8. เอกสารที่เกี่ยวข้อง	<p>1. คู่มือเกณฑ์มาตรฐานโรงเรียน อย.น้อย (ฉบับปรับปรุงใหม่ ปีงบประมาณ พ.ศ. 2562)</p> <p>2. แบบประเมินระดับสมรรถนะของนักเรียนอย.น้อย</p> <p>3. รายงานประจำปี</p>
9. ผู้เก็บข้อมูล	คณะกรรมการที่ได้รับการแต่งตั้งตามคำสั่งของสถานศึกษา

ผลการยืนยันพจนานุกรมสมรรถนะของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาในกิจกรรม อย.น้อยด้านอาหาร และยา

ผู้วิจัยนำพจนานุกรมสมรรถนะของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาในกิจกรรม อย.น้อยด้านอาหาร และยา จำนวน 26 สมรรถนะ ที่สร้างเสร็จแล้วไปให้ผู้เชี่ยวชาญจำนวน 5 คน ยืนยันโดยใช้แบบสอบถามเพื่อยืนยันพจนานุกรมสมรรถนะของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาในกิจกรรม อย.น้อยด้านอาหารและยา ซึ่งเป็นแบบตรวจสอบรายการ (Checklist) พิจารณา 4 ด้าน คือ มีความถูกต้องเหมาะสม เป็นไปได้ และมีประโยชน์ ผลการยืนยันพจนานุกรมสมรรถนะของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาในกิจกรรม อย.น้อยด้านอาหารและยา รายละเอียดดังตารางที่ 39 - 42

ตารางที่ 39 ผลการยืนยันพจนานุกรมสมรรถนะของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาในกิจกรรม อย.น้อย
ด้านอาหารและยา ด้านมีความถูกต้อง

รหัส	สมรรถนะของนักเรียนระดับ มัธยมศึกษาในกิจกรรม อย.น้อย ด้านอาหารและยา	ความคิดเห็นด้านมีความถูกต้อง			
		เห็นด้วย		ไม่เห็นด้วย	
		จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
สอยน/อย. 01	การกำหนดเป้าหมาย	5	100		
สอยน/อย. 02	การติดต่อประสานงาน	5	100		
สอยน/อย. 03	การติดตามงาน	5	100		
สอยน/อย. 04	การตัดสินใจ	5	100		
สอยน/อย. 05	การทำงานเป็นทีม	5	100		
สอยน/อย. 06	การทำงานร่วมกับทีมงานอื่น	5	100		
สอยน/อย. 07	การบริหารจัดการงาน	5	100		
สอยน/อย. 08	การมุ่งเน้นความสำเร็จ	5	100		
สอยน/อย. 09	การมุ่งเน้นที่ผลลัพธ์	5	100		
สอยน/อย.10	การรวบรวมและวิเคราะห์ข้อมูล	5	100		
สอยน/อย. 11	การวางแผนและการจัดการ	5	100		
สอยน/อย.12	การสอนงานและพัฒนาผู้อื่น	5	100		
สอยน/อย. 13	การสื่อสารด้วยลายลักษณ์อักษร	5	100		
สอยน/อย. 14	การแสวงหาข้อมูล	5	100		
สอยน/อย. 15	การให้และการรับข้อมูลป้อนกลับ	5	100		
สอยน/อย. 16	ความเข้าใจในระบบและขั้นตอนการทำงาน	5	100		
สอยน/อย. 17	ความคิดเชิงเหตุผล	5	100		
สอยน/อย. 18	ความรู้ด้านเทคนิคเฉพาะงาน	5	100		
สอยน/อย. 19	ความน่าเชื่อถือได้	5	100		
สอยน/อย. 20	ความเป็นผู้นำ	5	100		
สอยน/อย. 21	ความใฝ่รู้	5	100		
สอยน/อย. 22	ความรู้ในการเป็นผู้ตรวจสอบ	5	100		
สอยน/อย. 23	ความรับผิดชอบในงาน	5	100		

ตารางที่ 39 ผลการยืนยันพจนานุกรมสมรรถนะของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาในกิจกรรม อย.น้อย ด้านอาหารและยา ด้านมีความถูกต้อง (ต่อ)

รหัส	สมรรถนะของนักเรียนระดับ มัธยมศึกษาในกิจกรรม อย.น้อย ด้านอาหารและยา	ความคิดเห็นด้านมีความถูกต้อง			
		เห็นด้วย		ไม่เห็นด้วย	
		จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
สอยน/อย. 24	ความรู้ในด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ	5	100		
สอยน/อย. 25	ความสามารถในการเรียนรู้	5	100		
สอยน/อย. 26	ทักษะในการบริหารเวลา	5	100		

จากตารางที่ 39 พบว่า ผลการยืนยันพจนานุกรมสมรรถนะของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาในกิจกรรม อย.น้อยด้านอาหารและยา ด้านมีความถูกต้อง จำนวน 26 สมรรถนะ ผู้เชี่ยวชาญ เห็นด้วยจำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 100 แสดงว่า ผลการยืนยันพจนานุกรมสมรรถนะของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาในกิจกรรม อย.น้อยด้านอาหารและยา มีความถูกต้อง

ตารางที่ 40 ผลการยืนยันพจนานุกรมสมรรถนะของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาในกิจกรรม อย.น้อย ด้านอาหารและยา ด้านความเหมาะสม

รหัส	สมรรถนะของนักเรียนระดับ มัธยมศึกษาในกิจกรรม อย.น้อย ด้านอาหารและยา	ความคิดเห็นด้านมีความเหมาะสม			
		เห็นด้วย		ไม่เห็นด้วย	
		จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
สอยน/อย. 01	การกำหนดเป้าหมาย	5	100		
สอยน/อย. 02	การติดต่อประสานงาน	5	100		
สอยน/อย. 03	การติดตามงาน	5	100		
สอยน/อย. 04	การตัดสินใจ	5	100		
สอยน/อย. 05	การทำงานเป็นทีม	5	100		
สอยน/อย. 06	การทำงานร่วมกับทีมงานอื่น	5	100		
สอยน/อย. 07	การบริหารจัดการงาน	5	100		
สอยน/อย. 08	การมุ่งเน้นความสำเร็จ	5	100		
สอยน/อย. 09	การมุ่งเน้นที่ผลลัพธ์	5	100		
สอยน/อย.10	การรวบรวมและวิเคราะห์ข้อมูล	5	100		
สอยน/อย. 11	การวางแผนและการจัดการ	5	100		

ตารางที่ 40 ผลการยืนยันพจนานุกรมสมรรถนะของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาในกิจกรรม อย.น้อย ด้านอาหารและยา ด้านความเหมาะสม (ต่อ)

รหัส	สมรรถนะของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาในกิจกรรม อย.น้อย ด้านอาหารและยา	ความคิดเห็นด้านมีความเหมาะสม			
		เห็นด้วย		ไม่เห็นด้วย	
		จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
สอยน/อย.12	การสอนงานและพัฒนาผู้อื่น	5	100		
สอยน/อย. 13	การสื่อสารด้วยลายลักษณ์อักษร	5	100		
สอยน/อย. 14	การแสวงหาข้อมูล	5	100		
สอยน/อย. 15	การให้และการรับข้อมูลป้อนกลับ	5	100		
สอยน/อย. 16	ความเข้าใจในระบบและขั้นตอนการทำงาน	5	100		
สอยน/อย. 17	ความคิดเชิงเหตุผล	5	100		
สอยน/อย. 18	ความรู้ด้านเทคนิคเฉพาะงาน	5	100		
สอยน/อย. 19	ความน่าเชื่อถือได้	5	100		
สอยน/อย. 20	ความเป็นผู้นำ	5	100		
สอยน/อย. 21	ความใฝ่รู้	5	100		
สอยน/อย. 22	ความรู้ในการเป็นผู้ตรวจสอบ	5	100		
สอยน/อย. 23	ความรับผิดชอบในงาน	5	100		
สอยน/อย. 24	ความรู้ในด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ	5	100		
สอยน/อย. 25	ความสามารถในการเรียนรู้	5	100		
สอยน/อย. 26	ทักษะในการบริหารเวลา	5	100		

จากตารางที่ 40 พบว่า ผลการยืนยันพจนานุกรมสมรรถนะของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาในกิจกรรม อย.น้อยด้านอาหารและยา ด้านความเหมาะสม จำนวน 26 สมรรถนะ ผู้เชี่ยวชาญ เห็นด้วย จำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 100 แสดงว่า ผลการยืนยันพจนานุกรมสมรรถนะของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาในกิจกรรม อย.น้อยด้านอาหารและยา เหมาะสม

ตารางที่ 41 ผลการยืนยันพจนานุกรมสมรรถนะของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาในกิจกรรม อย.น้อย
ด้านอาหารและยา ด้านเป็นไปได้

รหัส	สมรรถนะของนักเรียนระดับ มัธยมศึกษาในกิจกรรม อย.น้อย ด้านอาหารและยา	ความคิดเห็นด้านมีความเป็นไปได้			
		เห็นด้วย		ไม่เห็นด้วย	
		จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
สอยน/อย. 01	การกำหนดเป้าหมาย	5	100		
สอยน/อย. 02	การติดต่อประสานงาน	5	100		
สอยน/อย. 03	การติดตามงาน	5	100		
สอยน/อย. 04	การตัดสินใจ	5	100		
สอยน/อย. 05	การทำงานเป็นทีม	5	100		
สอยน/อย. 06	การทำงานร่วมกับทีมงานอื่น	5	100		
สอยน/อย. 07	การบริหารจัดการงาน	5	100		
สอยน/อย. 08	การมุ่งเน้นความสำเร็จ	5	100		
สอยน/อย. 09	การมุ่งเน้นที่ผลลัพธ์	5	100		
สอยน/อย.10	การรวบรวมและวิเคราะห์ข้อมูล	5	100		
สอยน/อย. 11	การวางแผนและการจัดการ	5	100		
สอยน/อย.12	การสอนงานและพัฒนาผู้อื่น	5	100		
สอยน/อย. 13	การสื่อสารด้วยลายลักษณ์อักษร	5	100		
สอยน/อย. 14	การแสวงหาข้อมูล	5	100		
สอยน/อย. 15	การให้และการรับข้อมูลป้อนกลับ)	5	100		
สอยน/อย. 16	ความเข้าใจในระบบและขั้นตอนการ ทำงาน	5	100		
สอยน/อย. 17	ความคิดเชิงเหตุผล	5	100		
สอยน/อย. 18	ความรู้ด้านเทคนิคเฉพาะงาน	5	100		
สอยน/อย. 19	ความน่าเชื่อถือได้	5	100		
สอยน/อย. 20	ความเป็นผู้นำ	5	100		
สอยน/อย. 21	ความใฝ่รู้	5	100		
สอยน/อย. 22	ความรู้ในการเป็นผู้ตรวจสอบ	5	100		
สอยน/อย. 23	ความรับผิดชอบในงาน	5	100		
สอยน/อย. 24	ความรู้ในด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ	5	100		

ตารางที่ 41 ผลการยืนยันพจนานุกรมสมรรถนะของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาในกิจกรรม อย.น้อย ด้านอาหารและยา ด้านเป็นไปได้ (ต่อ)

รหัส	สมรรถนะของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาในกิจกรรม อย.น้อย ด้านอาหารและยา	ความคิดเห็นด้านมีความเป็นไปได้			
		เห็นด้วย		ไม่เห็นด้วย	
		จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
สอยน/อย. 25	ความสามารถในการเรียนรู้	5	100		
สอยน/อย. 26	ทักษะในการบริหารเวลา	5	100		

จากตารางที่ 41 พบว่า ผลการยืนยันพจนานุกรมสมรรถนะของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาในกิจกรรม อย.น้อยด้านอาหารและยา ด้านเป็นไปได้ จำนวน 26 สมรรถนะ ผู้เชี่ยวชาญ เห็นด้วย จำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 100 แสดงว่า ผลการยืนยันพจนานุกรมสมรรถนะของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาในกิจกรรม อย.น้อยด้านอาหารและยา เป็นไปได้

ตารางที่ 42 ผลการยืนยันพจนานุกรมสมรรถนะของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาในกิจกรรม อย.น้อย ด้านอาหารและยา ด้านมีประโยชน์

รหัส	สมรรถนะของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาในกิจกรรม อย.น้อย ด้านอาหารและยา	ความคิดเห็นด้านมีประโยชน์			
		เห็นด้วย		ไม่เห็นด้วย	
		จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
สอยน/อย. 01	การกำหนดเป้าหมาย	5	100		
สอยน/อย. 02	การติดต่อประสานงาน	5	100		
สอยน/อย. 03	การติดตามงาน	5	100		
สอยน/อย. 04	การตัดสินใจ	5	100		
สอยน/อย. 05	การทำงานเป็นทีม	5	100		
สอยน/อย. 06	การทำงานร่วมกับทีมงานอื่น	5	100		
สอยน/อย. 07	การบริหารจัดการงาน	5	100		
สอยน/อย. 08	การมุ่งเน้นความสำเร็จ	5	100		
สอยน/อย. 09	การมุ่งเน้นที่ผลลัพธ์	5	100		
สอยน/อย.10	การรวบรวมและวิเคราะห์ข้อมูล	5	100		
สอยน/อย. 11	การวางแผนและการจัดการ	5	100		
สอยน/อย.12	การสอนงานและพัฒนาผู้อื่น	5	100		

ตารางที่ 42 ผลการยืนยันพจนานุกรมสมรรถนะของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาในกิจกรรม อย.น้อย ด้านอาหารและยา ด้านมีประโยชน์ (ต่อ)

รหัส	สมรรถนะของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาในกิจกรรม อย.น้อย ด้านอาหารและยา	ความคิดเห็นด้านมีประโยชน์			
		เห็นด้วย		ไม่เห็นด้วย	
		จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
สอยน/อย. 13	การสื่อสารด้วยลายลักษณ์อักษร	5	100		
สอยน/อย. 14	การแสวงหาข้อมูล	5	100		
สอยน/อย. 15	การให้และการรับข้อมูลป้อนกลับ	5	100		
สอยน/อย. 16	ความเข้าใจในระบบและขั้นตอนการทำงาน	5	100		
สอยน/อย. 17	ความคิดเชิงเหตุผล	5	100		
สอยน/อย. 18	ความรู้ด้านเทคนิคเฉพาะงาน	5	100		
สอยน/อย. 19	ความน่าเชื่อถือได้	5	100		
สอยน/อย. 20	ความเป็นผู้นำ	5	100		
สอยน/อย. 21	ความใฝ่รู้	5	100		
สอยน/อย. 22	ความรู้ในการเป็นผู้ตรวจสอบ	5	100		
สอยน/อย. 23	ความรับผิดชอบในงาน	5	100		
สอยน/อย. 24	ความรู้ในด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ	5	100		
สอยน/อย. 25	ความสามารถในการเรียนรู้	5	100		
สอยน/อย. 26	ทักษะในการบริหารเวลา	5	100		

จากตารางที่ 42 พบว่า ผลการยืนยันพจนานุกรมสมรรถนะของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาในกิจกรรม อย.น้อยด้านอาหารและยา ด้านมีประโยชน์ จำนวน 26 สมรรถนะ ผู้เชี่ยวชาญ เห็นด้วย จำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 100 ผู้เชี่ยวชาญ 1 ท่านได้เสนอให้เพิ่มประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับจากสมรรถนะในกิจกรรม อย.น้อยด้านอาหารและยา ในส่วนของผู้ปกครองและชุมชนเพิ่มไปด้วย ผู้วิจัยได้ปรับปรุงแก้ไขตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญเรียบร้อยแล้ว แสดงว่า ผลการยืนยันพจนานุกรมสมรรถนะของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาในกิจกรรม อย.น้อยด้านอาหารและยา มีประโยชน์

ตอนที่ 3 แนวทางการบริหารเพื่อให้เกิดสมรรถนะของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาในกิจกรรม

อย.น้อยด้านอาหารและยา

เพื่อตอบวัตถุประสงค์ข้อที่ 3 เพื่อทราบแนวทางการบริหารเพื่อให้เกิดสมรรถนะของนักเรียนมัธยมศึกษาในกิจกรรมด้านอาหารและยา ผู้วิจัยนำพจนานุกรมสมรรถนะของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาในกิจกรรม อย.น้อยด้านอาหารและยา จำนวน 26 สมรรถนะ นำไปสอบถามผู้เชี่ยวชาญจำนวน 5 คน เพื่อหาแนวทางการบริหารเพื่อให้เกิดสมรรถนะทั้ง 26 สมรรถนะของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาในกิจกรรม อย.น้อยด้านอาหารและยา โดยผู้เชี่ยวชาญได้เสนอแนวทางในการบริหารเป็นรายสมรรถนะ ดังนี้

สมรรถนะที่ 1 การกำหนดเป้าหมาย (Goal Setting)

1. ด้านผู้บริหารโรงเรียน

1.1 กำหนดนโยบายให้โครงการ อย.น้อยอยู่ในแผนปฏิบัติการประจำปีของโรงเรียน และสนับสนุนการดำเนินกิจกรรม อย.น้อยอย่างต่อเนื่อง จัดสรรงบประมาณและกำลังคนให้เพียงพอ และเหมาะสมกับสถานการณ์ในปัจจุบัน ควบคู่ไปกับการบริหารงานวิชาการของโรงเรียน

1.2 สร้างความเข้าใจและความตระหนักให้กับนักเรียน ครูและบุคลากรของโรงเรียนให้เห็นถึงการมีสุขภาพดีในอนาคตให้กับนักเรียน ครูและบุคลากรทางการศึกษาเพื่อสนับสนุนและให้ความร่วมมือในการทำกิจกรรม

1.3 สนับสนุนให้มีศูนย์การเรียนรู้ อย.น้อย เพื่อเป็นการเพิ่มประสิทธิภาพให้ได้ผลงานที่ดีกว่าเดิมเนื่องจากกิจกรรม อย.น้อย สามารถดำเนินการได้หลากหลายรูปแบบเชิงสร้างสรรค์

2. ด้านครูที่รับผิดชอบโครงการ อย.น้อยในโรงเรียน

2.1 ควรเป็นผู้นำในการให้ความรู้ ปลูกฝังทัศนคติ พฤติกรรมที่เหมาะสมโดยประสานความร่วมมือจากครูทุกกลุ่มสาระการเรียนรู้ในการบูรณาการประเด็นด้านอาหารและยาเข้าสู่สาระการเรียนรู้ทั้ง 8 กลุ่มสาระการเรียนรู้

2.2 กำกับ ติดตามการดำเนินงานกิจกรรม อย.น้อยด้านอาหารและยา

2.3 ให้ความรู้และทักษะในการใช้เครื่องมือเพื่อการตรวจสอบก่อนเลือกบริโภคอาหารและยาแก่นักเรียนแกนนำ อย.น้อย

3. ด้านนักเรียนแกนนำ อย.น้อย

3.1 ฝึกฝนตนเองให้เป็นนักสื่อสาร นักประชาสัมพันธ์ และกระจายความรู้เกี่ยวกับอาหารและยาไปยังเพื่อนนักเรียน ครอบครัวรวมถึงชุมชนเพื่อให้ความรอบรู้ด้านอาหารและยา และมีพฤติกรรมบริโภคที่ปลอดภัย

3.2 สามารถกำหนดเรื่องที่เป็นปัญหาสำคัญ (Pain Point) ของโรงเรียนหรือชุมชนในประเด็นเกี่ยวกับอาหารและยาได้ เพื่อนำมากำหนดเป็นเป้าหมาย

3.3 ปรับเปลี่ยนพฤติกรรมกรรมการบริโภคตนเองก่อนที่จะไปแนะนำผู้อื่นให้นักเรียนเป็นผู้นำในการให้ความรู้ ปลุกฝังทัศนคติ พฤติกรรมที่เหมาะสม

สมรรถนะที่ 2 การติดต่อประสานงาน (Coordination)

1. ด้านผู้บริหารโรงเรียน

1.1 ส่งเสริมให้นำหลักมนุษยสัมพันธ์และหลักการสื่อสารมาใช้ ด้วยการจัดอบรมเพื่อเพิ่มความรู้อะไรและทักษะให้แก่นักเรียนแกนนำ อ.ย.น้อยในใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารด้วยความชัดเจน ไม่คลุมเครือ มีเหตุผล ใช้คำพูดที่สุภาพ อ่อนโยน มีสัมมาคารวะ ถูกกาลเทศะ และเคารพความคิดเห็นของผู้อื่น

1.2 สนับสนุนด้านงบประมาณและบุคลากรในการดำเนินงาน

2. ด้านครูที่รับผิดชอบโครงการ อ.ย.น้อยในโรงเรียน

2.1 ส่งเสริมให้นักเรียนแกนนำ อ.ย.น้อยประพฤติปฏิบัติตนเป็นผู้รู้จักให้ รู้จักเสียสละเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่เพื่อส่วนรวม มีอัธยาศัยไมตรีต่อกันด้วยการให้มีส่วนร่วมรับผิดชอบในกิจกรรมโครงการ อ.ย.น้อย

2.2 พัฒนานักเรียนแกนนำ อ.ย.น้อยให้มีทักษะ Empathic communication คือการสื่อสารที่แสดงให้คู่สนทนาเห็นว่าเรากำลังตั้งใจฟังเขาอยู่ ที่ไม่ใช่แค่สิ่งที่เขาพูดแต่รวมไปถึงความคิด ความรู้สึกและคุณค่าในตัวตนของคนนั้นด้วย

3. ด้านนักเรียนแกนนำ อ.ย.น้อย

3.1 ฝึกทักษะการสื่อสารที่เข้าใจง่าย และสื่อสารอย่างถูกต้องก่อนนำความรู้ไปเผยแพร่ต่อสาธารณชน และสื่อสารอย่างมั่นใจพร้อมทั้งกล่าวขอบคุณทุกครั้งหลังจากเสร็จสิ้นการประสานงาน

3.2 ฝึกทักษะในการสื่อสารในการเสนองาน เสนอความคิดเห็น และสรุปงาน ซึ่งการเป็นนักสื่อสารที่ดี ที่ถูกต้อง ตรงประเด็น และมีประสิทธิภาพ จะทำให้งานราบรื่น

3.3 ฝึกทักษะในการเลือกใช้วิธีการสื่อสารอย่างเหมาะสม และตั้งอยู่บนความรับผิดชอบต่อสังคม เพื่อบรรลุวัตถุประสงค์ในการสื่อสารทั้งบุคคลภายในและบุคคลภายนอกศึกษา

สมรรถนะที่ 3 การติดตามงาน (Follow Up)

1. ด้านผู้บริหารโรงเรียน

1.1 สนับสนุนให้จัดทำแผนการติดตามงานจากบุคคลหรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้องไว้ล่วงหน้าเสมอ และกรอบเวลาการทำงานต้องชัดเจน

1.2 จัดประชุมเพื่อกำหนดหัวข้อในการรับผิดชอบงาน พร้อมมอบหมายภารกิจในการทำงานให้แก่แต่ละฝ่ายเพื่อติดตามผลงานและประเมินผลงานของตนให้ได้ผลการดำเนินงานเป็นไปตามมาตรฐานของกิจกรรม อ.ย.น้อย

2. ด้านครูที่รับผิดชอบโครงการ อ.ย.น้อยในโรงเรียน

2.1 ให้แนวทางแก่นักเรียนแกนนำ อ ย.น้อยในจัดเตรียมแผนงานสำรอง หากงานที่ติดตามไม่ประสบผลสำเร็จ และฝึกทักษะการโน้มน้าวชักจูงให้ผู้อื่นทำงานให้สำเร็จตามเป้าหมายที่กำหนด

2.2 ส่งเสริมให้นักเรียนสามารถคิดวิเคราะห์ และเสนอแนะแนวทางในการแก้ไขปัญหาให้กับบุคคลหรือหน่วยงานอื่น เพราะปัญหาที่เกิดขึ้นจะส่งผลทำให้การทำงานของตนล่าช้าไปด้วย

3. ด้านนักเรียนแกนนำ อ ย.น้อย

3.1 ฝึกทักษะการกำหนดช่วงเวลาในการดำเนินงาน โดยเผื่อเวลาตามสมควรเพื่อป้องกันความผิดพลาด และหาวิธีการติดตามงานให้เหมาะสมกับลักษณะงาน หรือกำหนดเวลาทำงานให้เหมาะสมกับความยากง่ายของงาน

3.2 มีส่วนร่วมในการคิดปรับปรุง เปลี่ยนแปลงการทำงานที่มีคุณภาพเพื่อให้ได้ผลงานที่โดดเด่น มีความคิดสร้างสรรค์ และสามารถเสนอหรือทดลองการทำงานในรูปแบบต่างๆที่เพิ่มประสิทธิภาพให้ได้มากกว่าเดิม

สมรรถนะที่ 4 การตัดสินใจ (Decision Making)

1. ด้านผู้บริหารโรงเรียน

กำหนดกลยุทธ์และแนวทางเลือกในการเผชิญหน้ากับปัญหาให้ครูที่ปรึกษาผู้รับผิดชอบโครงการ อ ย.น้อย และนักเรียนแกนนำ อ ย.น้อย ในการประชุมของชมรม อ ย.น้อย เพื่อให้มีทางเลือกในการตัดสินใจปัญหาหรือการดำเนินงานที่เกิดขึ้นในอนาคต สามารถประเมินประสิทธิภาพของแนวทางหรือวิธีการแก้ไขปัญหา รวมทั้งปรับเปลี่ยนวิธีการแก้ไขปัญหาให้เหมาะสมได้ ด้วยบรรยากาศในการแก้ไขปัญหาอย่างสร้างสรรค์

2. ด้านครูที่รับผิดชอบโครงการ อ ย.น้อยในโรงเรียน

2.1 ฝึกทักษะให้นักเรียนแกนนำ อ ย.น้อยสามารถคาดคะเนแนวโน้มของปัญหาได้ จัดลำดับและวางแผนแก้ไขปัญหา โดยนำประสบการณ์ที่เป็น Best Practice มาใช้ในการแก้ไขปัญหา และตัดสินใจ

2.2 ส่งเสริมให้นักเรียนแกนนำ อ ย.น้อยสามารถแก้ปัญหาที่เกิดขึ้นในการดำเนินงานและตัดสินใจตามแนวทางที่กำหนดไว้บนพื้นฐานข้อมูลที่มีอยู่ และมีข้อมูลเพียงพอประกอบการตัดสินใจสามารถแก้ไขปัญหาที่มีความซับซ้อนยุ่งยากและระบุผลกระทบของปัญหาได้ รวมถึงการตัดสินใจอย่างมีประสิทธิภาพในเวลาที่เหมาะสม

3. ด้านนักเรียนแกนนำ อ ย.น้อย

3.1 มีการตัดสินใจร่วมกันระหว่างสมาชิกในชมรม อ ย.น้อย และควรรับฟังความคิดเห็นของเพื่อนในทีมงาน ไม่รีบตัดสินใจจากความคิดเห็นของตนฝ่ายเดียว ควรเคารพการแสดงความคิดเห็นของผู้อื่นที่มีส่วนร่วมในกิจกรรมด้วย โดยมีการคิดไตร่ตรอง และคิดอย่างเป็นระบบสามารถใช้ข้อมูลและประสบการณ์ในการตัดสินใจแก้ไขปัญหาที่จะเกิดขึ้นโดยได้คำนึงถึงผลกระทบรอบด้าน

3.2 มีส่วนร่วมในการประเมินทางเลือกและสามารถเลือกแนวทางการทำงานที่เหมาะสมกับบริบทโรงเรียนได้ ตลอดถึงการวิเคราะห์ผลได้และผลเสีย และสามารถตัดสินใจเพื่อนำไปสู่เป้าหมายกิจกรรม อย.น้อยได้

สมรรถนะที่ 5 การทำงานเป็นทีม (Teamwork)

1. ด้านผู้บริหารโรงเรียน

1.1 ให้การสนับสนุนโดยอนุญาตให้จัดกิจกรรม อย.น้อยเพื่อส่งเสริมการทำงานเป็นทีมของนักเรียนในชมรม อย.น้อย เช่น การจัดวันรณรงค์คุ้มครองผู้บริโภคในโรงเรียน การจัดนิทรรศการแสดงผลงานของชมรม อย.น้อย เป็นต้น

1.2 สนับสนุนด้านงบประมาณและบุคลากรในการดำเนินงาน

1.3 แจ้งให้ประชาสัมพันธ์กิจกรรมดังกล่าวให้กับนักเรียนที่ไม่ได้อยู่ในชมรม อย.น้อย ครูและบุคลากรในโรงเรียนทราบและให้ความร่วมมือ

2. ด้านครูที่รับผิดชอบโครงการ อย.น้อยในโรงเรียน

2.1 ส่งเสริมการทำงานร่วมกันของนักเรียนแกนนำ อย.น้อย โดยเปิดโอกาสให้นักเรียนแกนนำ อย.น้อยทุกคนมีส่วนร่วมแสดงความคิดเห็น และสนับสนุนการตัดสินใจของทีม ทำงานในส่วนที่ตนเองได้รับมอบหมาย และรายงานผลการดำเนินงานของตนเองให้ครูที่รับผิดชอบโครงการ อย.น้อยทราบ

2.2 ฝึกทักษะภาวะผู้นำให้นักเรียนแกนนำ อย.น้อย เสริมสร้างความสัมพันธ์เชิงบวกและคุณค่าของการรวมพลังทำงานเป็นทีม และพัฒนาศักยภาพในการประสานความคิดเห็นที่แตกต่าง และสามารถจัดการความขัดแย้งได้

3. ด้านนักเรียนแกนนำ อย.น้อย

3.1 ฝึกฝนตนเองในการมองเห็นภาพความสำเร็จของงาน และการทำงานอย่างมีส่วนร่วมยกระดับการรวมพลังทำงานเป็นทีม เพื่อขับเคลื่อนทีมงานให้บรรลุเป้าหมาย มีกระบวนการประเมินประสิทธิภาพในการทำงานของทีมงาน พร้อมทั้งร่วมกันนำปัญหามาปรับปรุงแก้ไข

3.2 ฝึกคุณลักษณะความเป็นผู้นำหรือผู้ตามได้อย่างเหมาะสมภายในทีมงาน โดยมีการกำหนดบทบาทหน้าที่ในแต่ละงาน เพื่อขับเคลื่อนสู่เป้าหมายความสำเร็จของทีม และแบ่งปันประสบการณ์การทำงาน (PLC) ระหว่างทีมงาน

3.3 มีการสื่อสารกับทีมงานในชมรม อย.น้อยบ่อยๆ กระตุ้นและสร้างแรงบันดาลใจโดยมีการยกย่องและให้กำลังใจเพื่อนร่วมทีม ให้ความช่วยเหลืออย่างเต็มความสามารถเมื่อเพื่อนในทีมเกิดปัญหา ตลอดจนรักษามิตรภาพอันดีกับเพื่อนร่วมทีม และเห็นคุณค่าของทุกคนในทีมอย่างเท่าเทียมกัน

สมรรถนะที่ 6 การทำงานร่วมกับทีมงานอื่น (Cross-Team Collaboration)

1. ด้านผู้บริหารโรงเรียน

1.1 ให้การสนับสนุนนักเรียนแกนนำ อย.น้อยทำกิจกรรมร่วมกับหน่วยงานภายนอกโรงเรียน เช่น การทำงานร่วมกับสำนักงานสาธารณสุขจังหวัดในการนำนักเรียนแกนนำ อย.น้อยร่วมตรวจสอบปนเปื้อนในร้านจำหน่ายอาหารรอบๆ โรงเรียน ตามตลาดนัดหรือตลาดสด / การไปให้ความรู้ต่างๆ ในโรงเรียนประถมศึกษาในเครือข่ายในกิจกรรม “พี่สอนน้อง” เป็นต้น

1.2 สนับสนุนด้านงบประมาณและบุคลากรในการดำเนินงาน

1.3 แจ้งให้ประชาสัมพันธ์กิจกรรมดังกล่าวให้กับนักเรียนที่ไม่ได้อยู่ในชมรม อย.น้อย ครูและบุคลากรในโรงเรียนทราบและให้ความร่วมมือ

2. ด้านครูที่รับผิดชอบโครงการ อย.น้อยในโรงเรียน

2.1 ให้คำแนะนำแก่นักเรียนแกนนำ อย.น้อยในการมีส่วนร่วมในการปฏิบัติงาน การสร้างข้อตกลง โดยการปฏิบัติตามกฎ กติกา ข้อบังคับร่วมกัน เมื่อต้องประสานการทำงานร่วมกับทีมงานอื่น

2.2 พัฒนานักเรียนแกนนำ อย.น้อยในชมรม ให้มีทักษะในการติดต่อสื่อสาร เป็นผู้ส่งสาร ผู้รับสาร หรือใช้สารได้อย่างเหมาะสม เพื่อให้เกิดความร่วมมือและลดความขัดแย้งกับทีมงานอื่น

2.3 ฝึกความเป็นผู้มีจิตสาธารณะและเป็นผู้มีความเสียสละให้กับนักเรียนแกนนำ อย.น้อย เมื่อต้องประสานการทำงานร่วมกับทีมงานอื่น

3. ด้านนักเรียนแกนนำ อย.น้อย

3.1 ควรมีการรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น และปฏิบัติตามคำชี้แนะเพื่อสนับสนุนการทำกิจกรรมร่วมกับผู้อื่นให้บรรลุผลสำเร็จ และตอบสนองต่อสถานการณ์ต่าง ๆ ตามคำแนะนำ แสดงออกถึงความเข้าใจต่อทีมงานอื่นด้วยความเป็นมิตร

3.2 รู้จักการเรียนรู้ เปิดใจยอมรับความคิดเห็นที่มาจากทีมงานอื่นด้วยการให้เกียรติ และควรมีการรวบรวมข้อมูลที่แตกต่างสู่การตัดสินใจร่วมกัน

สมรรถนะที่ 7 การบริหารจัดการงาน (Operation Management)

1. ด้านผู้บริหารโรงเรียน

1.1 ส่งเสริมให้มีการกำหนดภาพรวมของโครงการ อย.น้อยทั้งด้านการบริหารจัดการงาน และเป้าหมายหรือกำหนดขอบเขตการทำงาน มีทิศทางที่ชัดเจนในแผนปฏิบัติการ

1.2 สนับสนุนด้านงบประมาณและบุคลากรในการดำเนินงาน

2. ด้านครูที่รับผิดชอบโครงการ อย.น้อยในโรงเรียน

2.1 มีการประชุมเพื่อแลกเปลี่ยนความคิดเห็นของนักเรียนในชมรม อย.น้อย เพื่อส่งเสริมการสร้างระบบการบริหารจัดการงานที่ชัดเจนและมีประสานงานอย่างเป็นระบบและมีประสิทธิภาพ มีการติดตามและประเมินผลเป็นระยะ ๆ เพื่อนำมาปรับปรุงแก้ไข

2.2 สร้างขวัญกำลังใจในการปฏิบัติงานในที่ทีมงานนักเรียนแกนนำ อย.น้อยอยู่เสมอ จัดกลุ่มงานและเลือกคนให้เหมาะกับงาน หรือกำหนดวิธีการที่จะทำให้กลุ่มปฏิบัติหน้าที่ได้อย่างเต็มประสิทธิภาพ

3. ด้านนักเรียนแกนนำ อย.น้อย

3.1 มีความรับผิดชอบต่อบทบาทและหน้าที่ ๆ ได้รับมอบหมาย ปฏิบัติงานตามความถนัดของตนเองเพื่อให้งานมีประสิทธิภาพมากขึ้น

3.2 มีการกำหนดภาพรวมทั้งด้านการบริหารจัดการงาน และเป้าหมายหรือกำหนดขอบเขตการทำงานของตนเองให้มีทิศทางที่ชัดเจน

สมรรถนะที่ 8 การมุ่งเน้นความสำเร็จ (Achievement Orientation)

1. ด้านผู้บริหารโรงเรียน

1.1 การส่งเสริมให้มีการปฏิบัติงานให้บรรลุเป้าหมายตามวัตถุประสงค์ของกิจกรรมที่ได้กำหนดไว้ โดยให้ขวัญและกำลังใจครูที่รับผิดชอบโครงการ อย.น้อยในโรงเรียนและนักเรียนแกนนำ อย.น้อย ในการปฏิบัติงานให้ประสบความสำเร็จเพื่อความปลอดภัยในด้านการบริโภคอาหารและยาของนักเรียน ครูและบุคลากรในโรงเรียน

1.2 สนับสนุนด้านงบประมาณและบุคลากรในการดำเนินงาน

2. ด้านครูที่รับผิดชอบโครงการ อย.น้อยในโรงเรียน

2.1 จัดการประชุมสมาชิกในชมรม อย.น้อยเพื่อติดตามความสำเร็จของงาน ตลอดถึงการให้คำปรึกษาแนะนำทีมงานถึงเทคนิคการทำงานตามเป้าหมายที่กำหนดจนนำไปสู่ความสำเร็จได้

2.2 ฝึกทักษะให้นักเรียนแกนนำ อย.น้อยมีความสามารถในการคิด วิเคราะห์ แยกแยะ ในการแก้ไขปัญหาต่างๆ เพื่อสามารถแก้ไขปัญหาในการทำงาน และสามารถรวมใจคน และสร้างแรงบันดาลใจให้ทีมงานเกิดความมั่นใจในการปฏิบัติภารกิจให้สำเร็จลุล่วงได้

3. ด้านนักเรียนแกนนำ อย.น้อย

3.1 การพัฒนาจุดเด่น หรือเสริมจุดด้อยของตนเอง เพื่อให้สามารถทำงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ

3.2 ฝึกให้มีความคิดสร้างสรรค์อยู่เสมอ จะนำไปสู่การพัฒนาตัวเองให้ได้ผลงานที่มีประสิทธิภาพ ตามมาตรฐานที่กำหนดไว้

3.3 มีการปฏิบัติงานให้บรรลุเป้าหมายตามวัตถุประสงค์ของกิจกรรมที่ได้กำหนดด้วยความมุ่งมั่นในการทำงานให้สำเร็จโดยรู้สึกมีความสุขในการทำงาน

สมรรถนะที่ 9 การมุ่งเน้นที่ผลลัพธ์ (Result Orientation)

1. ด้านผู้บริหารโรงเรียน

1.1 จัดอบรมให้นักเรียนแกนนำ อ ย.น้อย เพื่อให้สามารถกำหนดวิสัยทัศน์ เป้าหมาย และทิศทางการปฏิบัติหน้าที่ของกิจกรรม อ ย.น้อยตามเกณฑ์มาตรฐาน เพื่อให้สอดคล้องกับวิสัยทัศน์ของประเทศ และส่งเสริมให้ริเริ่มกิจกรรมใหม่ ๆ เพื่อตอบสนองต่อการนำวิสัยทัศน์ไปสู่ความสำเร็จ

1.2 สนับสนุนด้านงบประมาณและบุคลากรในการดำเนินงาน

2. ด้านครูที่รับผิดชอบโครงการ อ ย.น้อยในโรงเรียน

2.1 ส่งเสริมให้นักเรียนแกนนำ อ ย.น้อยมีส่วนร่วมในการกำหนดเป้าหมาย สร้างบรรยากาศให้สมาชิกในทีมผูกพันและมุ่งมั่นต่อผลสำเร็จของทีมงาน ประเมินประสิทธิภาพในผลงานของตนและหาวิธีการปรับปรุงแก้ไขอยู่เสมอ ตลอดถึงให้คำแนะนำแก่ทีมงานถึงวิธีการทำงานให้บรรลุผลสำเร็จได้

2.2 สร้างแรงจูงใจให้นักเรียนแกนนำ อ ย.น้อยในการมีเป้าหมายที่แน่วแน่ไม่ทิ้งงานที่ตนเองรับผิดชอบ เพื่อการนำไปสู่การปฏิบัติงานเพื่อให้ได้ผลลัพธ์ที่ดีและมีประสิทธิภาพ

3. ด้านนักเรียนแกนนำ อ ย.น้อย

3.1 เลือกแนวทางหรือวิธีการที่เหมาะสม ที่จะทำให้บรรลุผลลัพธ์ได้ด้วยการเรียนรู้จากคนที่ประสบความสำเร็จ จะทำให้เกิดการนำมาปรับใช้กับตนเองเพื่อพัฒนาตนเองอย่างสม่ำเสมอ

3.2 ผลลัพธ์ที่ควรเกิดขึ้นในการทำงาน คือ เกิดกระบวนการความร่วมมือของทุกฝ่าย เกิดการเปลี่ยนแปลงด้านสุขภาพของนักเรียน อ ย.น้อยและนักเรียนที่ไม่ได้เป็นสมาชิก อ ย.น้อย เกิดการขยายผลและบอกต่อความรู้ด้านอาหารแลद्याของนักเรียนแกนนำ อ ย.น้อย

สมรรถนะที่ 10 การรวบรวมและวิเคราะห์ข้อมูล (Gather and Analyzing)

1. ด้านผู้บริหารโรงเรียน

1.1 จัดอบรมเพื่อฝึกทักษะให้แก่ นักเรียนแกนนำ อ ย.น้อย สามารถสรุปผล รวบรวมและวิเคราะห์ข้อมูลในการเสนอแนวทางการดำเนินงานที่ตนเองรับผิดชอบ รวมถึงมีความสามารถใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์ในการจัดเก็บเพื่อค้นหาข้อมูล ที่จะช่วยรวบรวมหรือวิเคราะห์ข้อมูล และสรุปผลข้อมูลที่รวบรวมได้อย่างถูกต้องและแม่นยำ

1.2 สนับสนุนด้านงบประมาณและบุคลากรในการดำเนินงาน

2. ด้านครูที่รับผิดชอบโครงการ อ ย.น้อยในโรงเรียน

2.1 ครูที่รับผิดชอบโครงการ อ ย.น้อยในโรงเรียนควรฝึกทักษะให้นักเรียนแกนนำ อ ย.น้อยสามารถวิเคราะห์ วางแผนและคาดการณ์ปัญหาพร้อมวางแผนแนวทางการป้องกันปัญหาล่วงหน้า ที่ซับซ้อนในงานที่ตนเองรับผิดชอบได้ โดยใช้เวลาในการประชุมทีมงานของชมรม อ ย.น้อย

2.2 สอนให้นักเรียนแกนนำ อ ย.น้อยมีการเก็บรวบรวมงานอย่างเป็นระบบ ตลอดจนบอกแหล่งที่มาของข้อมูลได้ถูกต้องแม่นยำ

3. ด้านนักเรียนแกนนำ อ ย.น้อย

3.1 สามารถหาข้อมูลโดยการถามจากผู้ที่มีความเกี่ยวข้องโดยตรงการใช้ข้อมูลที่มีอยู่ หรือหาจากแหล่งข้อมูลที่มีอยู่เช่น ใน เว็บไซต์ของ อย.น้อย หรือ google แล้วสรุปผลข้อมูลเพื่อแสดงข้อมูลในรูปแบบต่างๆ

3.2 สามารถสืบค้นหาข้อมูลจากอินเทอร์เน็ตเพื่อให้ได้มาซึ่งประเด็นของเนื้อหาโดยใช้เครื่องมือที่จะช่วยรวบรวมหรือวิเคราะห์งานได้ เช่น คอมพิวเตอร์ มือถือ แท็บเล็ต เป็นต้น

สมรรถนะที่ 11 การวางแผนงานและการจัดการ (Planning and Organizing)

1. ด้านผู้บริหารโรงเรียน

1.1 กำหนดแผนงานโครงการ อย.น้อยเป็นแผนงานประจำปีที่มีการดำเนินงานอย่างต่อเนื่อง โดยแจ้งให้ทุกฝ่ายในโรงเรียน ประกอบด้วยนักเรียน ครูและบุคลากรในโรงเรียนทราบถึงแผนงานและการจัดการ และแจ้งให้ผู้ปกครองทราบวันประชุมผู้ปกครอง

1.2 สนับสนุนด้านงบประมาณและบุคลากรในการดำเนินงาน

2. ด้านครูที่รับผิดชอบโครงการ อย.น้อยในโรงเรียน

2.1 ฝึกทักษะให้นักเรียนแกนนำ อย.น้อยสามารถกำหนดแผนปฏิบัติ (Action Plan) ที่ได้จากข้อมูลที่มีอยู่ และจัดลำดับความสำคัญได้ ผลักดันให้สมาชิกในทีมมีส่วนร่วมในการกำหนดการทำงานของทีมงาน ยึดมั่นต่อแผนงานกิจกรรมอย.น้อย รู้และเข้าใจถึงเป้าหมายการทำงานร่วมกันของทีมงาน

2.2 การกำหนดบุคคลที่รับผิดชอบต่อตำแหน่งหน้าที่ที่ได้รับมอบหมาย และติดตามการดำเนินงานอย่างสม่ำเสมอ

3. ด้านนักเรียนแกนนำ อย.น้อย

3.1 มีการเตรียมแผน และติดตามการบริหารการเปลี่ยนแปลงอย่างสม่ำเสมอ มีปรับเปลี่ยนแผนงานจากประสบการณ์ที่มีการปฏิบัติงานที่ดีที่สุดทั้งของตนเองและของบุคคลอื่นเพื่อนำไปสู่ความสำเร็จ

3.2 มีการกำหนดกิจกรรม แผนงาน ระยะเวลา ให้สอดคล้องกับงานที่รับผิดชอบ โดยกำหนดแผนงานเชิงกลยุทธ์และแผนงานในสถานการณ์ที่มีความเสี่ยงสูง

สมรรถนะที่ 12 การสอนงานและพัฒนาผู้อื่น (Coaching Developing Others)

1. ด้านผู้บริหารโรงเรียน

1.1 ให้การสนับสนุนให้นักเรียนในชมรม อย.น้อยได้สอนงานและพัฒนาผู้อื่น อาทิเช่น การให้ความรู้ด้านอาหารและยา การตรวจสอบสารปนเปื้อนในอาหาร โดยเป็นโรงเรียนจะเป็นผู้ประสานงานให้ระหว่างโรงเรียนกับโรงเรียน โรงเรียนกับหน่วยงาน หรือโรงเรียนกับชุมชน เพื่อให้ นักเรียนอย.น้อยได้ใช้ความรู้ด้านอาหารและยาไปสอนงานและพัฒนาผู้อื่น ตลอดถึงกิจกรรม

ตรวจสอบสารปนเปื้อนในอาหารที่ถ่ายทอดความรู้ให้กับน้อง ๆ ในโรงเรียนระดับประถมศึกษาได้นำไปดำเนินงานในโรงเรียนต่อไป

1.2 สนับสนุนด้านงบประมาณและบุคลากรในการดำเนินงาน และจัดสรรเวลาให้แก่ นักเรียนที่ไปทำกิจกรรมต่าง ๆ ของโครงการ อย.น้อย

2. ด้านครูที่รับผิดชอบโครงการ อย.น้อยในโรงเรียน

2.1 ฝึกทักษะให้นักเรียนแกนนำ อย.น้อยในการรวบรวมองค์ความรู้ไปถ่ายทอดต่อ เพื่อให้ ผู้รับข้อมูลนำไปใช้ประโยชน์ได้ โดยมีการวางแผนการสอนงานและการเตรียมความพร้อมของข้อมูล และรายละเอียดต่างๆ เพื่อเป็นตัวแทนของชมรม อย.น้อยในการถ่ายทอดเทคนิคและวิธีสอนงาน ให้กับผู้อื่นได้

2.2 ฝึกทักษะให้นักเรียนแกนนำ อย.น้อยใช้รูปแบบในการสอนและพัฒนางานผู้อื่นใน รูปแบบต่างๆ เช่น Coaching , Demonstrate เป็นต้น

3. ด้านนักเรียนแกนนำ อย.น้อย

3.1 ศึกษาค้นหาข้อมูลความรู้เพื่อเตรียมการในการไปถ่ายทอดความรู้สอนงานและพัฒนา ผู้อื่นได้อย่างถูกต้องแม่นยำ และมีความน่าเชื่อถือ

3.2 ใช้เทคนิคในการกระตุ้นและสร้างแรงจูงใจให้ผู้อื่นเห็นความสำคัญของปัญหาสุขภาพ และเห็นความสำคัญในความรู้และแนวทางการปฏิบัติที่ทางชมรม อย.น้อยดำเนินการอยู่

3.3 ใช้ทักษะในการสื่อสาร Emphatic communication หมายถึง การสื่อสารที่แสดง ให้คู่สนทนาเห็นว่าเรากำลังตั้งใจฟังเขาอยู่ที่ไม่ใช่แค่สิ่งที่เขาพูดแต่รวมไปถึงความคิด ความรู้สึก และ คุณค่าในตัวตนของคนที่สนด้วย เพื่อให้เขายอมรับในตัวเราและเกิดความร่วมมือในการดำเนินกิจกรรม

สมรรถนะที่ 13 การสื่อสารด้วยลายลักษณ์อักษร (Written Communication)

1. ด้านผู้บริหารโรงเรียน

1.1 จัดอบรมเชิงปฏิบัติการโดยมีการเชิญวิทยากรเพื่อฝึกให้นักเรียนแกนนำ อย.น้อย ได้มีทักษะในการสื่อสารอย่างมืออาชีพ ได้แก่ จัดทำเอกสาร ทำแผ่นพับ เขียนข้อมูลโดยการอ้างถึง แหล่งข้อมูลหรือประสบการณ์ที่ผ่านมา ปรับเปลี่ยนภาษาและวิธีการเขียนเพื่อจูงใจให้ผู้อ่านติดตาม ผลงานได้ และสามารถตรวจทานและปรับแก้ไขข้อความในเอกสาร หรือรายงานที่ได้รับจากผู้อื่นได้

1.2 สนับสนุนด้านงบประมาณและบุคลากรในการดำเนินงาน และจัดสรรเวลาให้แก่ นักเรียนที่ไปทำกิจกรรมต่าง ๆ ของโครงการ อย.น้อย

2. ด้านครูที่รับผิดชอบโครงการ อย.น้อยในโรงเรียน

2.1 ช่วยฝึกทักษะให้นักเรียนในชมรม อย.น้อยสามารถสรุปข้อความ เป็นลายลักษณ์ อักษร การตอบกลับ หรือการชี้แจงในฐานะของผู้รับสาร อย่างเป็นระบบและขั้นตอน

2.2. ส่งเสริมให้สามารถสื่อสารด้วยลายลักษณ์อักษรด้วยการสื่อสารอย่างเข้าใจง่ายและเป็นระบบ นำเสนอผลงานต่อที่ประชุมหรือทีมงาน ได้ชัดเจนเข้าใจตรงกัน

3. ด้านนักเรียนแกนนำ อย.น้อย

3.1 มีความตั้งใจเข้าร่วมอบรมเพื่อพัฒนาตนเองให้ทักษะด้านการสื่อสารด้วยลายลักษณ์อักษรในการนำไปต่อยอดงานของตนเองได้อย่างถูกต้องแม่นยำ เพื่อสร้างความเชื่อมั่นให้กับผู้อื่น

3.1 สามารถอธิบายความคิด ข้อมูลหรือสถานการณ์ที่ซับซ้อนให้ง่าย และสามารถเข้าใจได้ผ่านลายลักษณ์อักษร

สมรรถนะที่ 14 การแสวงหาข้อมูล (Information Seeking)

1. ด้านผู้บริหารสถานศึกษา

1.1 วางแผนระบบการสืบค้น เพื่อให้มีข้อมูลที่ทันเหตุการณ์ป้อนเข้ามาอย่างต่อเนื่องและสามารถออกแบบ เลือกใช้ หรือประยุกต์วิธีการในการจัดทำแบบจำลองหรือระบบต่าง ๆ ได้อย่างถูกต้อง ด้วยการเชิญวิทยากรจากสำนักงานสาธารณสุข โรงพยาบาลประจำจังหวัดมาอบรมให้ความรู้แก่นักเรียนในชมรม อย.น้อย เพื่อให้นักเรียนได้เรียนรู้วิธีการแสวงหาข้อมูลที่ต้องการ จากแหล่งที่น่าเชื่อถือได้

1.2 สนับสนุนให้มีศูนย์การเรียนรู้ อย.น้อย เพื่อเป็นการเพิ่มประสิทธิภาพให้ได้ผลงานที่ดีกว่าเดิมเนื่องจากกิจกรรม อย.น้อย สามารถดำเนินการได้หลากหลายรูปแบบเชิงสร้างสรรค์

2. ด้านครูที่รับผิดชอบโครงการ อย.น้อยในโรงเรียน

1.1 ส่งเสริมการประยุกต์ใช้ประสบการณ์ในการทำงานที่พบเจอมาจากการจัดกิจกรรมเพื่อรวบรวมแนวคิด ทฤษฎี ที่สามารถนำมาระบุเป็นปัญหาหรือการแก้ไขปัญหาได้

1.2 . ฝึกทักษะให้นักเรียนแกนนำ อย.น้อย รู้และแยกแยะได้ว่าจะสามารถสืบค้นและค้นหาข้อมูลต่างๆ ได้จากแหล่งข้อมูลใด ซึ่งมีทั้งข้อมูลจากบุคคล หน่วยงาน หรือสื่อทางอิเล็กทรอนิกส์ต่าง ๆ เช่น นักเรียนแกนนำ อย.น้อยรุ่นพี่ที่มีประสบการณ์ในการทำงาน ห้องสมุดของโรงเรียน กลุ่มงานคุ้มครองผู้บริโภค สำนักงานสาธารณสุขจังหวัด สำนักงานคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภค

3. ด้านนักเรียนแกนนำ อย.น้อย

3.1 ประยุกต์ใช้ประสบการณ์ ในการทำงานที่พบเจอมาจากการจัดกิจกรรม เพื่อรวบรวมองค์ความรู้ที่สามารถนำมาระบุเป็นปัญหาหรือการแก้ไขปัญหาในงานของชมรม อย.น้อยๆได้

3.2 มีความกระตือรือร้นที่จะแสวงหาข้อมูลข่าวสารใหม่ๆ เพื่อให้ทันกับสถานการณ์ของโรคอุบัติใหม่ที่เกิดจากการบริโภคอาหารและการใช้ยาที่ไม่สมเหตุผล เป็นต้น

สมรรถนะที่ 15 การให้และการรับข้อมูลป้อนกลับ

1. ด้านผู้บริหารโรงเรียน

1.1 อนุญาตให้มีการจัดกิจกรรมในโครงการ อย.น้อยทั้งในและนอกโรงเรียน เพื่อให้ นักเรียนในชมรมได้ฝึกเป็นผู้ให้ข้อมูลและมีแบบประเมินผลการทำกิจกรรมในการรับข้อมูลย้อนกลับ เพื่อให้นักเรียนในชมรมได้นำไปปรับปรุงและพัฒนางานต่อไป

1.2 สนับสนุนด้านงบประมาณและบุคลากรในการดำเนินงาน และจัดสรรเวลาให้แก่ นักเรียนที่ไปทำกิจกรรมต่าง ๆ ของโครงการ อย.น้อย

2. ด้านครูที่รับผิดชอบโครงการ อย.น้อยในโรงเรียน

2.1 เป็นผู้ฝึกทักษะให้นักเรียนแกนนำ อย.น้อยให้ข้อมูลป้อนกลับเกี่ยวกับผลการปฏิบัติงาน ข้อที่ควรปรับปรุง สิ่งที่คาดหวังจากสมาชิกในทีมได้ และสามารถชี้แนะให้ผู้รับฟังข้อมูลป้อนกลับ วิเคราะห์ปัญหาและกำหนดแนวทางเลือกเพื่อแก้ปัญหาได้

2.2 เป็นผู้ส่งเสริมความสามารถในการให้และรับข้อมูลป้อนกลับทั้งด้านบวกและด้านลบ เพื่อให้ให้นักเรียนแกนนำ อย.น้อยมีการพัฒนาอย่างต่อเนื่องได้ เสริมสร้างให้มีการปรับปรุงพัฒนาและ แก้ไขในส่วนที่เป็นปัญหาอย่างต่อเนื่องและเป็นปัจจุบัน

3. ด้านนักเรียนแกนนำ อย.น้อย

3.1 นักเรียนแกนนำ อย.น้อย ได้ฝึกประสบการณ์เมื่อมีการจัดกิจกรรม อย.น้อยต้องมีการ ให้ความรู้ที่ถูกต้องแก่ผู้ฟัง เช่น ข้อมูลทางด้านอาหารและยา และเมื่อผู้ฟังมีความเข้าใจผิดเกี่ยวกับ กิจกรรมที่ดำเนินการอยู่ ต้องมีการอธิบายให้ถูกต้องและชัดเจน เนื่องจากผู้ฟังจะได้นำความรู้ที่ถูกต้อง ไปถ่ายทอดต่อกันได้

3.2 สามารถวิเคราะห์ รวบรวม ข้อมูลที่สำคัญ และการแสดงความคิดเห็นในข้อมูลดังกล่าวว่าจะนำมาใช้ประโยชน์ได้อย่างไร

สมรรถนะที่ 16 ความเข้าใจในระบบและขั้นตอนการทำงาน (Working Process and System Understanding)

1. ด้านผู้บริหารโรงเรียน

1.1 จัดอบรมโครงการ อย.น้อยเป็นประจำทุกปี โดยบรรจุไว้แผนปฏิบัติงานของโรงเรียน เพื่อให้ นักเรียน อย.น้อยรุ่นใหม่ๆ ได้เข้าใจในระบบและขั้นตอนการทำงาน โดยเชิญวิทยากรจาก สำนักงานสาธารณสุขมาให้ความรู้ด้านอาหารและยาให้แก่ นักเรียนในโครงการ อย.น้อย

1.2 สนับสนุนด้านงบประมาณและบุคลากรในการดำเนินงาน และจัดสรรเวลาให้แก่ นักเรียนที่ไปทำกิจกรรมต่าง ๆ ของโครงการ อย.น้อย

2. ด้านครูที่รับผิดชอบโครงการ อย.น้อยในโรงเรียน

2.1 ฝึกทักษะให้นักเรียนแกนนำ อย.น้อยรู้และเข้าใจบทบาทและหน้าที่ความรับผิดชอบ ของตน สามารถอธิบายถึงระบบและขั้นตอนการทำงานในกิจกรรม อย.น้อยที่ตนรับผิดชอบ

2.2 ส่งเสริมให้นักเรียนแกนนำ อ ย.น้อยที่ได้มีวางแผนงาน และกำหนดเป้าหมายไว้ ต้องมีความเข้าใจในขั้นตอนการทำงานร่วมกันเป็นทีม จัดสรรคนได้ถูกวิธีและเหมาะสมตามความสามารถ เพื่อดึงศักยภาพของคนในทีมออกมา ใช้ให้เกิดประโยชน์สูงสุด เช่น คนที่มีความรู้ด้านอาหารและยา ให้นำไปถ่ายทอดความรู้แก่ผู้ที่มีความสนใจได้รับฟัง เป็นต้น

3. ด้านนักเรียนแกนนำ อ ย.น้อย

3.1 สามารถเรียนรู้ระบบของการทำงาน และสามารถจัดระบบความคิดหรือจัดระบบการทำงานได้

3.2 สามารถอธิบายความคิด หรือสถานการณ์ที่ซับซ้อนให้สามารถเข้าใจได้ง่าย มีความชัดเจนและมีข้อมูลที่ถูกต้อง

สมรรถนะที่ 17 ความคิดเชิงเหตุผล (Rational Thinking)

1. ด้านผู้บริหารโรงเรียน

1.1 การจัดประชุมทุกๆ เดือนเพื่อฝึกให้นักเรียนแกนนำ อ ย.น้อยนำเสนอความคิดเห็นต่อที่ประชุมกลุ่มหรือทีมงานโดยเชื่อมโยงข้อมูลที่เกี่ยวข้องได้อย่างมีเหตุผล และเสนอแนะปรับปรุงข้อผิดพลาดในการทำงานที่ผ่านมาได้

1.2 สนับสนุนด้านงบประมาณและบุคลากรในการดำเนินงาน และจัดสรรเวลาให้แก่ นักเรียนที่ไปทำกิจกรรมต่าง ๆ ของโครงการ อ ย.น้อย

2. ด้านครูที่รับผิดชอบโครงการ อ ย.น้อยในโรงเรียน

2.1 ส่งเสริมให้นักเรียน อ ย.น้อยมีความสามารถคิดอย่างเป็นเหตุเป็นผลด้วยความเข้าใจถึงความเชื่อมโยงของสรรพสิ่งที่อยู่ร่วมกันอย่างเป็นระบบ

2.2 ส่งเสริมให้นักเรียน อ ย.น้อยสามารถคิดวิเคราะห์ สังเคราะห์ และตัดสินใจอย่างมี วิจารณญาณบนหลักเหตุผลอย่างรอบด้าน

3. ด้านนักเรียนแกนนำ อ ย.น้อย

3.1 ใช้ความรู้และทักษะในการประเมินเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น ด้วยเหตุและผลตามตรรกะที่ควรเป็น ไม่เชื่ออะไรโดยไม่มีเหตุผล โดยมีหลักการ และเหตุผลพร้อมทั้งข้อมูลและหลักฐานสนับสนุน ทุกครั้ง

3.2 มีการนำเสนอความคิดเห็นที่ผ่านการคิดและวิเคราะห์ เป็นเหตุผลมากกว่าความรู้สึกทางอารมณ์ และข้อมูลความคิดเห็นมาจากแหล่งข้อมูลที่มีความถูกต้อง และสามารถอ้างอิงแหล่งที่มาที่น่าเชื่อถือได้

สมรรถนะที่ 18 ความรู้ด้านเทคนิคเฉพาะงาน (Technical Knowledge)

1. ด้านผู้บริหารโรงเรียน

1.1 จัดการอบรมและพัฒนาความรู้ให้แก่แกนนำ อัย.น้อยอยู่อย่างสม่ำเสมอ เช่น อบรมความรู้ด้านอาหารและยา เพื่อพัฒนาศักยภาพและความสามารถของแกนนำ อัย.น้อยอย่างต่อเนื่อง เพื่อให้มีความรู้ ความเข้าใจในการพัฒนาทักษะชีวิตต่างๆ รวมถึงทักษะด้านความรู้ด้านอาหารและยา

1.2 สนับสนุนด้านงบประมาณและบุคลากรในการดำเนินงาน และจัดสรรเวลาให้แก่ นักเรียนที่ไปทำกิจกรรมต่าง ๆ ของโครงการ อัย.น้อย

2. ด้านครูที่รับผิดชอบโครงการ อัย.น้อยในโรงเรียน

2.1 ส่งเสริมให้มีความสามารถพัฒนานวัตกรรมและออกแบบสื่อการสอนแบบผสมผสาน มาใช้เพื่อสร้างความรอบรู้ด้านอาหารและยา สามารถติดตามผลการสร้างความรอบรู้ด้านอาหารและยา และนำผลมาปรับปรุงความรู้ด้านอาหารและยาอย่างชัดเจน

2.2 ฝึกทักษะให้นักเรียนแกนนำ อัย.น้อยในการเป็นผู้ทักษะในการตรวจสอบ เช่น การใช้ชุดทดสอบสารปนเปื้อนในอาหาร เช่น สารบอแรกซ์ สารฟอกขาว สารฟอร์มาลิน เป็นต้น

2.3 ฝึกทักษะให้นักเรียนแกนนำ อัย.น้อยในการเป็นผู้ทักษะในการสังเกต เช่น การเปลี่ยนแปลงสภาพทางกายภาพของอาหารหรือยา การอ่านฉลากอาหาร ฉลากยา วันเดือนปีที่ผลิต หรือวันเดือนปีที่หมดอายุ เป็นต้น

3. ด้านนักเรียนแกนนำ อัย.น้อย

3.1 เป็นผู้รับผิดชอบหลักในการขับเคลื่อนงานดำเนินงานการสร้างความรอบรู้ด้านอาหารและยาร่วมกับคณะทำงานที่เกี่ยวข้อง

3.2 สามารถที่เข้าใจในงานที่ต้องใช้เทคนิคเฉพาะงานนั้น เช่น ทักษะด้านการตรวจสอบทักษะการสังเกต และมีการทบทวนการทำงานเพื่อพัฒนาความรู้ด้านเทคนิคเฉพาะงานในการป้องกันความผิดพลาดอยู่เสมอ

สมรรถนะที่ 19 ความน่าเชื่อถือได้ (Credibility)

1. ด้านผู้บริหารโรงเรียน

1.1 จัดอบรมเพื่อพัฒนาศักยภาพของนักเรียนแกนนำ อัย.น้อย ให้สามารถแสดงถึงการให้ข้อมูลหรือเอกสารจากแหล่งที่น่าเชื่อถือได้ เพื่อให้เกิดองค์ความรู้ในการเป็นผู้ถ่ายทอด สร้างความเชื่อมั่น ศรัทธาให้ผู้ที่ต้องการสื่อสารด้วยได้

1.2 สนับสนุนด้านงบประมาณและบุคลากรในการดำเนินงาน และจัดสรรเวลาให้แก่ นักเรียนที่ไปทำกิจกรรมต่าง ๆ ของโครงการ อัย.น้อย

2. ด้านครูที่รับผิดชอบโครงการ อัย.น้อยในโรงเรียน

2.1 เสริมสร้างบุคลิกภาพของนักเรียนแกนนำ อัย.น้อย ให้มีการแสดงออกถึงความจริงใจ ซื่อสัตย์ พึงพาได้ กล้าแสดงออก และสามารถถ่ายทอดความรู้ในประเด็นที่เป็นสาระสำคัญ

2.2 ส่งเสริมให้นักเรียนแกนนำ อย.น้อยมีการวางแผนล่วงหน้าทุกครั้งในการดำเนินงาน หรือจัดกิจกรรมเพื่อสร้าง ความมั่นใจให้ทั้งผู้ให้และผู้รับความรู้

3. ด้านนักเรียนแกนนำ อย.น้อย

3.1 เป็นตัวอย่างให้แก่บุคคลอื่น ด้วยการแสดงออกถึงความมุ่งมั่นที่จะทำงานที่ได้รับมอบหมายให้บรรลุผลสำเร็จ สามารถทำผู้อื่นยอมรับและปฏิบัติตามแนวทางหรือวิธีการทำงานของตน ด้วยการสืบค้นหรือค้นหาข้อมูลเพื่อให้ได้ข้อเท็จจริงจากแหล่งที่เชื่อถือได้เพื่อมาสนับสนุนการทำงานของตนเอง

3.2 ใช้วิธีการอธิบายให้เหตุผล สนับสนุนที่ปราศจากอคติ และพร้อมรับฟังและยอมรับ คำอธิบายรวมถึงให้เหตุผลประกอบความน่าเชื่อถือของข้อโต้แย้งอย่างสร้างสรรค์ แสดงออกถึงความเต็มใจและรับอาสาปฏิบัติงานที่ท้าทายอย่างเต็มความสามารถ

สมรรถนะที่ 20 ความเป็นผู้นำ (Team Leadership)

1. ด้านผู้บริหารโรงเรียน

1.1 จัดอบรมให้นักเรียนแกนนำ อย.น้อย เรื่องภาวะผู้นำ เพื่อสามารถพัฒนาตนเอง โดยรู้ถึงจุดแข็งและจุดอ่อนของสมาชิกแต่ละคน เพื่อหาเทคนิคและวิธีการปรับปรุงความสามารถและศักยภาพของสมาชิกในทีม ให้มีความมุ่งมั่นในการทำงาน และนำทีมงานให้สู่เป้าหมายความสำเร็จได้

1.2 สนับสนุนด้านงบประมาณและบุคลากรในการดำเนินงาน และจัดสรรเวลาให้แก่ นักเรียนที่ไปทำกิจกรรมต่าง ๆ ของโครงการ อย.น้อย

2. ด้านครูที่รับผิดชอบโครงการ อย.น้อยในโรงเรียน

2.1 ส่งเสริมให้นักเรียนแกนนำ อย.น้อย ได้พัฒนาสิ่งใหม่ ๆ ให้กับองค์กร และประยุกต์ใช้นวัตกรรมเพื่อการแก้ไขปัญหาและการปรับปรุงองค์กร สร้างสภาพแวดล้อมที่ส่งเสริมความคิดสร้างสรรค์และนวัตกรรม โดยการออกแบบและการปรับเปลี่ยนโปรแกรม/กระบวนการใหม่ ๆ เพื่อนำไปใช้ในองค์กร

2.2 ส่งเสริมให้นักเรียนแกนนำ อย.น้อยมีการทำงานอย่างเป็นระบบ ฝึกการมีส่วนร่วมกับทีมงานที่ไม่ใช่การสั่งงานอย่างเดียว แต่ต้องสามารถให้คำปรึกษาได้กรณีที่มีปัญหา

3. ด้านนักเรียนแกนนำ อย.น้อย

3.1 ยอมรับการเปลี่ยนแปลงและข้อมูลใหม่สามารถปรับเปลี่ยนพฤติกรรมและวิธีการทำงานตามข้อมูลใหม่ ซึ่งเปลี่ยนแปลงได้ตามสถานการณ์ หรืออุปสรรคที่ไม่คาดหวัง และเปลี่ยนได้อย่างรวดเร็ว ให้เข้ากับสถานการณ์ใหม่

3.2 เป็นแบบอย่างที่ดีให้แก่สมาชิกในทีมงาน แสดงความสนใจทั้งในด้านความรู้และด้านกิจกรรม มีความกระตือรือร้นในพัฒนาตนเองอย่างสม่ำเสมอ เพื่อให้มีความมั่นใจในการทำงานที่จะเกิดขึ้นกับตนเองและสังคมต่อไป

สมรรถนะที่ 21 ความใฝ่รู้ (Personal Mastery)

1. ด้านผู้บริหารโรงเรียน

1.1 สนับสนุนให้นักเรียนในโครงการ อย.น้อยได้พัฒนาตนเองทั้งนอกและในโรงเรียน เช่น เมื่อครูที่รับผิดชอบโครงการ อย.น้อยในโรงเรียนทำหนังสือขออนุญาตนำนักเรียนแกนนำ อย.น้อยไปร่วมกิจกรรมที่มีหน่วยงานภายนอกจัดกิจกรรมเกี่ยวกับการคุ้มครองผู้บริโภคหรือ อย.น้อย ฝ่ายบริหารของโรงเรียนควรเปิดโอกาสให้ครูที่รับผิดชอบโครงการ อย.น้อยในโรงเรียนและนักเรียนแกนนำ อย.น้อย ได้เข้าร่วมกิจกรรมในกิจกรรมดังกล่าว เพื่อเป็นการสนับสนุนให้นักเรียนที่มีความใฝ่รู้ ได้ไปเรียนรู้และรับรู้ข้อมูลที่เป็นประโยชน์ต่อการทำงานของตน

1.2 จัดสรรเวลาให้แก่ครูและนักเรียนที่ไปทำกิจกรรมที่มีหน่วยงานภายนอกจัดกิจกรรม

2. ด้านครูที่รับผิดชอบโครงการ อย.น้อยในโรงเรียน

2.1 ฝึกทักษะให้นักเรียนแกนนำ อย.น้อย มีการศึกษา ค้นคว้า มีความใฝ่รู้ และนำข้อมูลที่เป็นประโยชน์มาประยุกต์ใช้ในการปฏิบัติงาน นำข้อมูลจากการศึกษาค้นคว้ามาปรับปรุงการทำงานให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น และนำมาปรับปรุงการทำงานทั้งเชิงลึกและเชิงกว้างอย่างต่อเนื่อง จนสามารถถ่ายทอดและเพิ่มทักษะให้กับผู้อื่นทั้งในและนอกหน่วยงาน

2.2 ส่งเสริมให้นักเรียนแกนนำ อย.น้อยมีการกำหนดเป้าหมายที่เป็นไปได้ แสวงหาความรู้ อยู่สม่ำเสมอ วางแผนอย่างสร้างสรรค์ผลงานแก้ไขปัญหาและพัฒนางานประยุกต์ให้เกิดความรู้เพื่อให้บรรลุเป้าหมายในการปฏิบัติหน้าที่

3. ด้านนักเรียนแกนนำ อย.น้อย

3.1 มีการแสดงออกถึงความอยากรู้ อยากทำในสิ่งที่แตกต่างจากที่เคยทำมา เช่น การไม่ปฏิเสธงานที่เคยทำ โดยให้เหตุผลว่า ไม่เคยทำ ทำไม่เป็น เป็นต้น

3.2 มีความเพียรพยายามในการแสวงหาความรู้ในทุกช่องทาง มีความกระตือรือร้น ตั้งใจในการศึกษาหาความรู้เกี่ยวกับการพัฒนางานเสมอ

สมรรถนะที่ 22 ความรู้ในการเป็นผู้ตรวจสอบ (Auditor Knowledge)

1. ด้านผู้บริหารโรงเรียน

1.1 จัดฝึกอบรมให้นักเรียนแกนนำ อย.น้อยมีความรู้ในการเป็นผู้ตรวจสอบในด้านอาหารและยา สามารถชี้แจงได้ถึงแนวทาง หลักการ ขั้นตอนและวิธีการทำงานในกิจกรรมการตรวจสอบทั้งภายในและภายนอกโรงเรียนให้กับทีมงานและหน่วยงานอื่นได้

1.2 สนับสนุนด้านงบประมาณและบุคลากรในการดำเนินงาน และจัดสรรเวลาให้แก่ นักเรียนที่ไปทำกิจกรรมต่าง ๆ ของโครงการ อย.น้อย

2. ด้านครูที่รับผิดชอบโครงการ อย.น้อยในโรงเรียน

2.1 ฝึกทักษะให้นักเรียนแกนนำ อย.น้อยเป็นผู้มีทักษะในด้านการตรวจสอบสารปนเปื้อนในอาหาร ตรวจสอบน้ำดื่มในโรงเรียน ตรวจสอบสุขาภิบาลโรงอาหารในโรงเรียน ตรวจสอบยาหมดอายุในห้องพยาบาล เป็นต้น

2.2 ฝึกทักษะในตรวจสอบความถูกต้อง ครบถ้วน และคุณภาพของข้อมูล และสามารถเป็นผู้กำกับ ติดตาม ตรวจสอบการดำเนินงานกิจกรรมอ.น้อยด้านอาหารและยา

3. ด้านนักเรียนแกนนำ อย.น้อย

3.1 มีความละเอียดรอบคอบ เนื่องจากข้อมูลบางส่วนเป็นข้อมูลที่มีความสำคัญ เช่น ข้อมูลด้านยา ข้อมูลด้านอาหาร และสามารถระบุข้อบกพร่องหรือข้อมูลที่หายไป และเพิ่มเติมให้ครบถ้วน เพื่อความถูกต้องของงาน

3.2 สามารถออกแบบการดำเนินกิจกรรมด้านการตรวจสอบ รายละเอียดความคืบหน้าของงานตามเวลาที่กำหนด และตรวจสอบความถูกต้อง ครบถ้วน และคุณภาพของข้อมูล

สมรรถนะที่ 23 ความรับผิดชอบในงาน (Accountability)

1. ด้านผู้บริหารโรงเรียน

1.1 ติดตาม ประเมินผลการดำเนินงานโครงการ อย.น้อยเป็นระยะๆ ให้ขวัญและกำลังใจแก่ครูที่รับผิดชอบโครงการ อย.น้อยในโรงเรียนและนักเรียนแกนนำ อย.น้อยที่มีความรับผิดชอบในงาน

1.2 จัดหาทรัพยากรที่จำเป็นสำหรับโครงการ อย.น้อยเพื่อให้ครูรับผิดชอบโครงการ อย.น้อยในโรงเรียนและนักเรียนแกนนำ อย.น้อยได้ดำเนินงานเต็มศักยภาพเพื่อพัฒนางานต่อไป

2. ด้านครูที่รับผิดชอบโครงการ อย.น้อยในโรงเรียน

2.1 ส่งเสริมให้นักเรียนแกนนำ อย.น้อยมีการกำหนดเป้าหมายที่ท้าทายและเป็นไปได้ยาก เพื่อให้ได้ผลงานที่ดีกว่าเดิมอย่างเห็นได้ชัด และดำเนินการตามความรับผิดชอบตามที่ได้รับมอบหมายให้สำเร็จลุล่วงไปด้วยดี

2.2 ส่งเสริมให้นักเรียนแกนนำ อย.น้อยสามารถปฏิบัติงานหรือทำงานตามที่คุณครูมอบหมายได้ พร้อมรายงานผลเป็นระยะๆ แต่หากไม่สามารถทำได้ มีการรายงานทันที ไม่ทอดทิ้งงาน

3. ด้านนักเรียนแกนนำ อย.น้อย

3.1 มีความรับผิดชอบในงานของตนเอง แสดงออกถึงความมุ่งมั่นและความตั้งใจในการทำงานของตนให้ประสบผลสำเร็จ สามารถหาวิธีการใหม่ ๆ และประเมินประสิทธิภาพ การทำงานของทีมงานเป็นระยะ ๆ เพื่อให้เกิดการพัฒนาและปรับปรุงทีมงานให้ดีขึ้น

3.2 มีการปรับปรุงวิธีการทำงานที่ทำให้การทำงานดียิ่งขึ้น เร็วขึ้น มีคุณภาพและประสิทธิภาพมากขึ้น หรือทำให้ผู้รับบริการพึงพอใจมากขึ้น โดยมีการวางแผนทุกครั้งที่ปฏิบัติงาน

จะช่วยติดตามกำหนดเวลา การนัดหมายและมอบหมายงานอื่น ๆ มีการตั้งค่าเตือน และทำรายงาน ความรับผิดชอบ จะช่วยให้มีความมั่นใจและเป็นการจัดลำดับความสำคัญ

สมรรถนะที่ 24 ความรู้ในด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ (Information Technology Knowledge)

1. ด้านผู้บริหารโรงเรียน

1.1 จัดอบรมให้นักเรียนแกนนำ อ ย.น้อยสามารถใช้โปรแกรมค้นหาและคลังข้อมูลต่างๆ ที่ กองพัฒนาศักยภาพ สำนักงานคณะกรรมการอาหารและยาเป็นผู้พัฒนา ซึ่งมีนอกเหนือไปจาก โปรแกรมยอดนิยม เช่น Google ให้เข้าใจหลักการทำงานของเครื่องมือเหล่านั้น เช่น ชุดความรู้ อ ย.น้อยในระบบออนไลน์ต่าง ๆ บทเรียนสำเร็จรูปเพื่อเพิ่มความรอบรู้ด้านอาหารและยา เป็นต้น

1.2 สนับสนุนด้านงบประมาณและบุคลากรในการดำเนินงาน และจัดสรรเวลาให้แก่ นักเรียนที่ไปทำกิจกรรมต่าง ๆ ของโครงการ อ ย.น้อย

2. ด้านครูที่รับผิดชอบโครงการ อ ย.น้อยในโรงเรียน

2.1 ส่งเสริมการใช้ความรู้และทักษะด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ มาประยุกต์ใช้ในการ ปฏิบัติงานและมีการปรับปรุงพัฒนาระบบงานอย่างต่อเนื่อง สามารถเลือกใช้เทคโนโลยีให้เหมาะสม กับงานที่ทำเพื่อนำไปพัฒนาตนเองในด้านการเรียนรู้และการสื่อสาร

2.2 ส่งเสริมให้นักเรียนแกนนำ อ ย.น้อยสามารถรู้วิธีจัดการและสร้างความรู้ การปรับแก้ และรวบรวมข้อมูลเพื่อวัตถุประสงค์ต่างๆ เพื่อแก้ปัญหาเชิงปฏิบัติหรือการสร้างความรู้ใหม่

3. ด้านนักเรียนแกนนำ อ ย.น้อย

3.1 มีการศึกษาและเพิ่มองค์ความรู้ให้แก่ตนเองด้านเทคโนโลยีอย่างสม่ำเสมอ และมีการ ประเมินความน่าเชื่อถือของสารสนเทศและสามารถนำสารสนเทศไปใช้อย่างสร้างสรรค์

3.2 เข้าถึงข้อมูลที่นำเชื่อถือได้ และไม่นำส่งต่อข้อมูลที่เป็นเท็จ

สมรรถนะที่ 25 ความสามารถในการเรียนรู้ (Ability to Learn)

1. ด้านผู้บริหารโรงเรียน

1.1 จัดฝึกอบรมความรู้เชิงปฏิบัติเกี่ยวกับความรอบรู้ด้านอาหารและยา เสริมสร้างเจตคติ ที่ดีในการทำงานเพื่อส่วนรวม สามารถนำความรู้ลงสู่การปฏิบัติได้ เพื่อให้นักเรียนแกนนำ อ ย.น้อย สามารถได้ตอบ ชักถาม ในเนื้อหาที่เรียนรู้ได้อย่างเข้าใจ สามารถถ่ายทอดประสบการณ์หรือสิ่งที่ เรียนรู้มาให้ทั้งทีมงานและบุคคลภายนอกรับรู้ได้

1.2 สนับสนุนด้านงบประมาณและบุคลากรในการดำเนินงาน และจัดสรรเวลาให้แก่ นักเรียนที่ไปทำกิจกรรมต่าง ๆ ของโครงการ อ ย.น้อย

2. ด้านครูที่รับผิดชอบโครงการ อ ย.น้อยในโรงเรียน

2.1 ฝึกทักษะให้นักเรียนแกนนำ อ ย.น้อยการรู้จักตนเอง รู้เท่าทันการเปลี่ยนแปลง สามารถกำหนดเป้าหมายและนำตนเองในการเรียนรู้ ทำงาน และใช้ชีวิตตามความสามารถ ความสนใจ และความถนัดของตน

2.2 ส่งเสริมให้นักเรียนแกนนำ อ ย.น้อยพัฒนาความสามารถในการเรียนรู้ได้จากการเรียน และการฝึกฝนปฏิบัติกิจกรรม อ ย.น้อยอย่างสม่ำเสมอ

3. ด้านนักเรียนแกนนำ อ ย.น้อย

3.1 สามารถในการนำกระบวนการต่างๆที่เกิดจากการทำงาน อ ย.น้อย ไปใช้ในชีวิตประจำวัน มีการเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง มีการทำงานเป็นทีมเพื่อแลกเปลี่ยนซึ่งกันและกัน

3.2 ประยุกต์ความรู้เพื่อใช้ในการป้องกันและแก้ไขพฤติกรรมสุขภาพที่เกิดขึ้นทั้งจากการบริโภคอาหารที่ไม่ปลอดภัยและการใช้ยาไม่สมเหตุผล และสามารถบอกต่อความรู้นี้ไปยังเพื่อนๆในโรงเรียน ครอบครัวและชุมชนได้อย่างมั่นใจ

สมรรถนะ 26 ทักษะในการบริหารเวลา (Time Management Skills)

1. ด้านผู้บริหารโรงเรียน

1.1 ให้การสนับสนุนในเรื่องการใช้เวลาในการทำกิจกรรม อ ย.น้อยของนักเรียน เช่น ในกรณีที่นักเรียน อ ย.น้อยต้องไปอบรมเพื่อพัฒนาศักยภาพด้านอาหารและยา ผู้บริหารจะอนุญาตให้ไปทำกิจกรรมโดยนับเป็นเวลาในเรียนให้แก่นักเรียนที่ต้องไปอบรม และให้นักเรียนกลับมาเรียนซ่อมเสริมหรือติดตามงานในภายหลัง

1.2 แจ้งให้ครูผู้สอนในแต่ละวิชาให้ความอนุเคราะห์ดูแลช่วยเหลือนักเรียนเป็นกรณีพิเศษในการไปทำกิจกรรมของนักเรียนแกนนำ อ ย.น้อย เพื่อให้นักเรียนสามารถบริหารเวลาในการเรียน และการทำกิจกรรมควบคู่กันไป

2. ด้านครูที่รับผิดชอบโครงการ อ ย.น้อยในโรงเรียน

2.1 ส่งเสริมให้นักเรียนแกนนำ อ ย.น้อยมีการวางแผนอย่างเป็นระบบ และการทำงานเป็นทีมที่ต้องประสานการทำงานร่วมกัน

2.2 มีการสร้างแรงจูงใจให้ทีมงานทุกคนมีความตรงต่อเวลา ปฏิบัติงานที่ได้รับมอบหมายให้ทันภายในเวลาที่กำหนด และร่วมกันหาแนวทางป้องกันการล่าช้าของงาน

3. ด้านนักเรียนแกนนำ อ ย.น้อย

3.1 มีความสามารถในการรู้จักวางแผนการใช้เวลาให้เหมาะสมกับงาน และจัดสรรงานให้ผู้ที่มีความสามารถได้ทำงานตามความสามารถของแต่ละคน

3.2 มีความสามารถในการจัดลำดับความสำคัญของงานให้ชัดเจน โดยสามารถใช้เวลาได้อย่างคุ้มค่า เช่น วิเคราะห์ได้ว่างานไหนควรทำก่อนหลัง เพราะเหตุใดงานที่เร่งด่วนต้องดำเนินการก่อน เพื่อให้งานเสร็จทันตามกำหนดเวลา เพื่อให้ได้ประสิทธิภาพของการทำงานตามเป้าหมาย

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยเรื่อง พจนานุกรมสมรรถนะของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาในกิจกรรม อย.น้อยด้านอาหารและยา มีวัตถุประสงค์ของการวิจัย ดังนี้ 1) เพื่อทราบองค์ประกอบสมรรถนะของ นักเรียนระดับมัธยมศึกษาในกิจกรรม อย.น้อยด้านอาหารและยา 2) เพื่อทราบพจนานุกรมสมรรถนะ ของระดับมัธยมศึกษาในกิจกรรม อย.น้อย ด้านอาหารและยา 3) เพื่อทราบแนวทางการบริหารเพื่อให้เกิดสมรรถนะของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาในกิจกรรม อย.น้อยด้านอาหารและยา โดยกลุ่มตัวอย่าง ในการวิจัย คือ โรงเรียนมัธยมศึกษาที่ดำเนินงานโครงการ อย.น้อย ผ่านเกณฑ์มาตรฐานโรงเรียน อย.น้อยระดับดีเยี่ยม โดยใช้โรงเรียน จำนวน 108 โรงเรียน ผู้ให้ข้อมูลโรงเรียนละ 3 คน ประกอบด้วย 1) ผู้อำนวยการ จำนวน 1 คน 2) ครูที่ปรึกษาชมรม อย.น้อย จำนวน 1 คน และ 3) นักเรียนประธาน แกนนำ อย.น้อย จำนวน 1 คน รวมทั้งสิ้น จำนวน 324 คน โดยใช้ผู้ให้ข้อมูลเป็นหน่วยวิเคราะห์ (unit of analysis) ใช้สถิติในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ความถี่ ร้อยละค่ามัชฌิมเลขคณิต ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยัน และการวิเคราะห์เนื้อหา

สรุปผลการวิจัย

การวิจัยเรื่อง พจนานุกรมสมรรถนะของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาในกิจกรรม อย.น้อยด้าน อาหารและยา สรุปผลการวิจัยตามวัตถุประสงค์ของการวิจัย ดังนี้

1. องค์ประกอบสมรรถนะของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาในกิจกรรม อย.น้อยด้านอาหาร และยา สอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์ ได้แก่ องค์ประกอบที่ 1 เกณฑ์มาตรฐานที่ 3 กิจกรรมด้านการตรวจสอบทั้งภายในและภายนอกโรงเรียน ประกอบด้วย 9 ตัวชี้วัด จำนวน 114 สมรรถนะ และ องค์ประกอบที่ 2 เกณฑ์มาตรฐานที่ 4 กิจกรรมส่งเสริมสุขภาพ ประกอบด้วย 8 ตัวชี้วัด จำนวน 71 สมรรถนะ ดังนี้

1.1 เกณฑ์มาตรฐานที่ 3 กิจกรรมด้านการตรวจสอบทั้งภายนอกและภายในโรงเรียน ประกอบด้วย 9 ตัวชี้วัด คือ

1.1.1 ตรวจสอบฉลาก ภาชนะบรรจุและการเก็บรักษาอาหาร ประกอบด้วย สมรรถนะ 16 ตัวแปร คือ 1) ความสามารถในการเรียนรู้ 2) ความรับผิดชอบในงาน 3) การมุ่งมั่น ความสำเร็จ 4) ความรู้ในการเป็นผู้ตรวจสอบ 5) การติดต่อประสานงาน 6) ความน่าเชื่อถือได้ 7) การทำงานร่วมกับทีมงานอื่น 8) การตัดสินใจ 9) การติดตามงาน 10) การรวบรวมและวิเคราะห์ ข้อมูล 11) การให้และการรับข้อมูลป้อนกลับ 12) การกำหนดเป้าหมาย 13) ความเป็นผู้นำ

14) ความเข้าใจในระบบและขั้นตอนการทำงาน 15) ความรู้ด้านเทคนิคเฉพาะงาน 16) การสื่อสารด้วยลายลักษณ์อักษร

1.1.2 ตรวจสอบฉลาก ภาชนะบรรจุและการเก็บรักษายา ประกอบด้วยสมรรถนะ 16 ตัวแปร คือ 1) ความสามารถในการเรียนรู้ 2) ความรับผิดชอบในงาน 3) การมุ่งเน้นความสำเร็จ 4) ความรู้ในการเป็นผู้ตรวจสอบ 5) การติดต่อประสานงาน 6) ความน่าเชื่อถือได้ 7) การทำงานร่วมกับทีมงานอื่น 8) การตัดสินใจ 9) การติดตามงาน 10) การรวบรวมและวิเคราะห์ข้อมูล 11) การให้และการรับข้อมูลป้อนกลับ 12) การกำหนดเป้าหมาย 13) ความเป็นผู้นำ 14) ความเข้าใจในระบบและขั้นตอนการทำงาน 15) ความรู้ด้านเทคนิคเฉพาะงาน 16) การสื่อสารด้วยลายลักษณ์อักษร

1.1.3 ตรวจสอบฉลาก ภาชนะบรรจุและการเก็บรักษาเครื่องสำอางประกอบด้วยสมรรถนะ 16 ตัวแปร คือ 1) ความสามารถในการเรียนรู้ 2) ความรับผิดชอบในงาน 3) การมุ่งเน้นความสำเร็จ 4) ความรู้ในการเป็นผู้ตรวจสอบ 5) การติดต่อประสานงาน 6) ความน่าเชื่อถือได้ 7) การทำงานร่วมกับทีมงานอื่น 8) การตัดสินใจ 9) การติดตามงาน 10) การรวบรวมและวิเคราะห์ข้อมูล 11) การให้และการรับข้อมูลป้อนกลับ 12) การกำหนดเป้าหมาย 13) ความเป็นผู้นำ 14) ความเข้าใจในระบบและขั้นตอนการทำงาน 15) ความรู้ด้านเทคนิคเฉพาะงาน 16) การสื่อสารด้วยลายลักษณ์อักษร

1.1.4 ตรวจสอบฉลาก ภาชนะบรรจุและการเก็บรักษาวัตถุอันตรายประกอบด้วยสมรรถนะ 16 ตัวแปร คือ 1) ความสามารถในการเรียนรู้ 2) ความรับผิดชอบในงาน 3) การมุ่งเน้นความสำเร็จ 4) ความรู้ในการเป็นผู้ตรวจสอบ 5) การติดต่อประสานงาน 6) ความน่าเชื่อถือได้ 7) การทำงานร่วมกับทีมงานอื่น 8) การตัดสินใจ 9) การติดตามงาน 10) การรวบรวมและวิเคราะห์ข้อมูล 11) การให้และการรับข้อมูลป้อนกลับ 12) การกำหนดเป้าหมาย 13) ความเป็นผู้นำ 14) ความเข้าใจในระบบและขั้นตอนการทำงาน 15) ความรู้ด้านเทคนิคเฉพาะงาน 16) การสื่อสารด้วยลายลักษณ์อักษร

1.1.5 ตรวจสอบคุณภาพอาหารด้านกายภาพ ประกอบด้วยสมรรถนะ 10 ตัวแปร คือ 1) ความสามารถในการเรียนรู้ 2) การมุ่งเน้นความสำเร็จ 3) ความรู้ในการเป็นผู้ตรวจสอบ 4) การสอนงานและพัฒนาผู้อื่น 5) ความน่าเชื่อถือได้ 6) การรวบรวมและวิเคราะห์ข้อมูล 7) ความใฝ่รู้ 8) ความเข้าใจในระบบและขั้นตอนการทำงาน 9) การทำงานเป็นทีม 10) ความรู้ด้านเทคนิคเฉพาะงาน

1.1.6 ตรวจสอบคุณภาพยาด้านกายภาพ ประกอบด้วยสมรรถนะ 10 ตัวแปร คือ 1) ความสามารถในการเรียนรู้ 2) การมุ่งเน้นความสำเร็จ 3) ความรู้ในการเป็นผู้ตรวจสอบ 4) การสอนงานและพัฒนาผู้อื่น 5) ความน่าเชื่อถือได้ 6) การรวบรวมและวิเคราะห์ข้อมูล 7) ความใฝ่รู้

8) ความเข้าใจในระบบและขั้นตอนการทำงาน 9) การทำงานเป็นทีม 10) ความรู้ด้านเทคนิคเฉพาะงาน

1.1.7 ตรวจสอบคุณภาพเครื่องสำอางด้านกายภาพ ประกอบด้วยสมรรถนะ 10 ตัวแปร คือ 1) ความสามารถในการเรียนรู้ 2) การมุ่งเน้นความสำเร็จ 3) ความรู้ในการเป็นผู้ตรวจสอบ 4) การสอนงานและพัฒนาผู้อื่น 5) ความน่าเชื่อถือได้ 6) การรวบรวมและวิเคราะห์ข้อมูล 7) ความใฝ่รู้ 8) ความเข้าใจในระบบและขั้นตอนการทำงาน 9) การทำงานเป็นทีม 10) ความรู้ด้านเทคนิคเฉพาะงาน

1.1.8 ตรวจสอบโฆษณาผลิตภัณฑ์สุขภาพ ประกอบด้วยสมรรถนะ 10 ตัวแปร คือ 1) ความสามารถในการเรียนรู้ 2) การมุ่งเน้นความสำเร็จ 3) ความรู้ในการเป็นผู้ตรวจสอบ 4) การสอนงานและพัฒนาผู้อื่น 5) ความน่าเชื่อถือได้ 6) การรวบรวมและวิเคราะห์ข้อมูล 7) ความใฝ่รู้ 8) ความเข้าใจในระบบและขั้นตอนการทำงาน 9) การทำงานเป็นทีม 10) ความรู้ด้านเทคนิคเฉพาะงาน

1.1.9 ตรวจสอบโดยใช้ชุดทดสอบ เช่น อาหาร ไอโอดีนในเกลือ สารไฮโดรควิโนนในเครื่องสำอาง ประกอบด้วยสมรรถนะ 10 ตัวแปร คือ 1) ความสามารถในการเรียนรู้ 2) การมุ่งเน้นความสำเร็จ 3) ความรู้ในการเป็นผู้ตรวจสอบ 4) การสอนงานและพัฒนาผู้อื่น 5) ความน่าเชื่อถือได้ 6) การรวบรวมและวิเคราะห์ข้อมูล 7) ความใฝ่รู้ 8) ความเข้าใจในระบบและขั้นตอนการทำงาน 9) การทำงานเป็นทีม 10) ความรู้ด้านเทคนิคเฉพาะงาน

1.2 มาตรฐานที่ 4 กิจกรรมส่งเสริมสุขภาพ ประกอบด้วย 8 ตัวชี้วัด คือ

1.2.1 สสำรวจพฤติกรรมการบริโภคอาหารของนักเรียน ประกอบด้วยสมรรถนะ 7 ตัวแปร คือ 1) ความสามารถในการเรียนรู้ 2) ความรู้ในการเป็นผู้ตรวจสอบ 3) การรวบรวมและวิเคราะห์ข้อมูล 4) การให้และการรับข้อมูลป้อนกลับ 5) การกำหนดเป้าหมาย 6) การวางแผนงานและการจัดการ 7) การทำงานเป็นทีม

1.2.2 ตรวจสอบสุขาภิบาลอาหารในโรงเรียน ประกอบด้วยสมรรถนะ 7 ตัวแปร คือ 1) ความสามารถในการเรียนรู้ 2) ความรู้ในการเป็นผู้ตรวจสอบ 3) การรวบรวมและวิเคราะห์ข้อมูล 4) การให้และการรับข้อมูลป้อนกลับ 5) การกำหนดเป้าหมาย 6) การวางแผนงานและการจัดการ 7) การทำงานเป็นทีม

1.2.3 ตรวจสอบความสะอาดของห้องน้ำ ห้องส้วมในโรงเรียน ประกอบด้วยสมรรถนะ 7 ตัวแปร คือ 1) ความสามารถในการเรียนรู้ 2) ความรู้ในการเป็นผู้ตรวจสอบ 3) การรวบรวมและวิเคราะห์ข้อมูล 4) การให้และการรับข้อมูลป้อนกลับ 5) การกำหนดเป้าหมาย 6) การวางแผนงานและการจัดการ 7) การทำงานเป็นทีม

1.2.4 ตรวจสอบสภาพห้องพยาบาลและตู้ยา ประกอบด้วยสมรรถนะ 7 ตัวแปร คือ

- 1) ความสามารถในการเรียนรู้ 2) ความรู้ในการเป็นผู้ตรวจสอบ 3) การรวบรวมและวิเคราะห์ข้อมูล
- 4) การให้และการรับข้อมูลป้อนกลับ 5) การกำหนดเป้าหมาย 6) การวางแผนงานและการจัดการ
- 7) การทำงานเป็นทีม

1.2.5 ตรวจสอบคุณภาพน้ำดื่มในโรงเรียน ประกอบด้วยสมรรถนะ 7 ตัวแปร คือ

- 1) ความสามารถในการเรียนรู้ 2) ความรู้ในการเป็นผู้ตรวจสอบ 3) การรวบรวมและวิเคราะห์ข้อมูล
- 4) การให้และการรับข้อมูลป้อนกลับ 5) การกำหนดเป้าหมาย 6) การวางแผนงานและการจัดการ
- 7) การทำงานเป็นทีม

1.2.6 ส่งเสริมให้มีอาหารเพื่อสุขภาพ ประกอบด้วยสมรรถนะ 12 ตัวแปร คือ

- 1) ความสามารถในการเรียนรู้ 2) การให้และการรับข้อมูลป้อนกลับ 3) การกำหนดเป้าหมาย
- 4) การทำงานเป็นทีม 5) ความรับผิดชอบในงาน 6) การมุ่งเน้นความสำเร็จ 7) การแสวงหาข้อมูล
- 8) การบริหารจัดการงาน 9) ความคิดเชิงเหตุผล 10) ความรู้ในด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ 11) การมุ่งเน้นที่ผลลัพธ์ 12) ทักษะในการบริหารเวลา

1.2.7 ส่งเสริมการจัดทำโครงการแก้ปัญหาสุขภาพในโรงเรียน ประกอบด้วย

- สมรรถนะ 12 ตัวแปร คือ 1) ความสามารถในการเรียนรู้ 2) การให้และการรับข้อมูลป้อนกลับ
- 3) การกำหนดเป้าหมาย 4) การทำงานเป็นทีม 5) ความรับผิดชอบในงาน 6) การมุ่งเน้นความสำเร็จ
 - 7) การแสวงหาข้อมูล 8) การบริหารจัดการงาน 9) ความคิดเชิงเหตุผล 10) ความรู้ในด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ 11) การมุ่งเน้นที่ผลลัพธ์ 12) ทักษะในการบริหารเวลา

1.2.8 สํารวจและดูแลสุขอนามัย ประกอบด้วยสมรรถนะ 12 ตัวแปร คือ 1)

- 1) ความสามารถในการเรียนรู้ 2) การให้และการรับข้อมูลป้อนกลับ 3) การกำหนดเป้าหมาย 4) การทำงานเป็นทีม 5) ความรับผิดชอบในงาน 6) การมุ่งเน้นความสำเร็จ 7) การแสวงหาข้อมูล 8) การบริหารจัดการงาน 9) ความคิดเชิงเหตุผล 10) ความรู้ในด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ 11) การมุ่งเน้นที่ผลลัพธ์ 12) ทักษะในการบริหารเวลา

2. พจนานุกรมสมรรถนะของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาในกิจกรรม อย.น้อยด้านอาหาร และยา

จัดเรียงหมวดหมู่ได้จำนวน 26 สมรรถนะ ตามอักษร ตามพจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน คือ

- (สอยน/อย. 01) การกำหนดเป้าหมาย (Goal Setting) (สอยน/อย.02) การติดต่อประสานงาน (Coordination) (สอยน/อย. 03) การติดตามงาน (Follow up) (สอยน/อย.04) การตัดสินใจ (Decision Making) (สอยน/อย. 5) การทำงานเป็นทีม (Teamwork) (สอยน/อย.06)

การทำงานร่วมกับทีมงานอื่น (Cross-Team Collaboration) (สอยน/อย. 07) การบริหารจัดการงาน (Operation Management) (สอยน/อย. 08) การมุ่งเน้นความสำเร็จ (Achievement Orientation) (สอยน/อย. 09) การมุ่งเน้นที่ผลลัพธ์ (Result Orientation) (สอยน/อย. 10) การรวบรวมและวิเคราะห์ข้อมูล (Gather and Analyzing) (สอยน/อย. 11) การวางแผนและการจัดการ (Planning and Organizing) (สอยน/อย. 12) การสอนงานและพัฒนาผู้อื่น (Coaching Developing Others) (สอยน/อย.13) การสื่อสารด้วยลายลักษณ์อักษร (Written Communication) (สอยน/อย.14) การแสวงหาข้อมูล (Information Seeking) (สอยน/อย. 15) การให้และการรับข้อมูลป้อนกลับ (Giving and Receiving Feedback) (สอยน/อย. 16) ความเข้าใจในระบบและขั้นตอนการทำงาน (Working Process and System Understanding) (สอยน/อย. 17) ความคิดเชิงเหตุผล (Rational Thinking) (สอยน/อย. 18) ความรู้ด้านเทคนิคเฉพาะงาน (Technical Knowledge) (สอยน/อย.19) ความน่าเชื่อถือได้ (Credibility) (สอยน/อย. 20) ความเป็นผู้นำ (Leadership) (สอยน/อย.21) ความใฝ่รู้ (Personal Mastery) (สอยน/อย.22) ความรู้ในการเป็นผู้ตรวจสอบ (Auditor Knowledge) (สอยน/อย. 23) ความรับผิดชอบในงาน (Accountability) (สอยน/อย. 24) ความรู้ในด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ (Information Technology Knowledge) (สอยน/อย. 25) ความสามารถในการเรียนรู้ (Ability to Learn) (สอยน/อย. 26) ทักษะในการบริหารเวลา (Time Management Skills)

ในการสร้างพจนานุกรมสมรรถนะของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาในกิจกรรม อย.น้อยด้านอาหารและยา ใช้แนวการจัดทำพจนานุกรมสมรรถนะ (Competency Dictionary) ซึ่งมีรายละเอียดดังต่อไปนี้ 1) ชื่อสมรรถนะ 2) คำนิยาม 3) มุมมอง 4) วัตถุประสงค์ 5) ผู้กำหนดเป้าหมาย 6) การประเมินระดับความสามารถของสมรรถนะ 7) ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับจากสมรรถนะในกิจกรรม อย.น้อยด้านอาหารและยา 8) เอกสารที่เกี่ยวข้อง 9) ผู้เก็บเอกสาร การยืนยันพจนานุกรมสมรรถนะของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาในกิจกรรม อย.น้อยด้านอาหารและยา ผู้วิจัยนำพจนานุกรมสมรรถนะของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาในกิจกรรม อย.น้อยด้านอาหารและยา จำนวน 26 สมรรถนะที่สร้างเสร็จแล้วไปให้ผู้เชี่ยวชาญจำนวน 5 คน ยืนยันโดยใช้แบบสอบถามเพื่อยืนยันพจนานุกรมสมรรถนะของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาในกิจกรรม อย.น้อยด้านอาหารและยา ซึ่งเป็นแบบตรวจสอบรายการ (Checklist) พิจารณา 4 ด้าน คือ มีความถูกต้อง เหมาะสม เป็นไปได้ และมีประโยชน์ ผลการยืนยันพจนานุกรมสมรรถนะของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาในกิจกรรม อย.น้อยด้านอาหารและยา จำนวน 26 สมรรถนะ มีความถูกต้อง เหมาะสม เป็นไปได้ และมีประโยชน์

3. แนวทางการบริหารเพื่อให้เกิดสมรรถนะของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาในกิจกรรม อย.น้อยด้านอาหารและยา

ผู้วิจัยนำพจนานุกรมสมรรถนะของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาในกิจกรรม อย.น้อยด้านอาหารและยา จำนวน 26 สมรรถนะ นำไปสอบถามแนวทางการบริหารเพื่อให้เกิดสมรรถนะของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาในกิจกรรม อย.น้อยด้านอาหารและยา จำนวน 5 คน ให้ข้อเสนอแนะแนวทางในการบริหารเป็นรายสมรรถนะเพื่อให้เกิดสมรรถนะทั้ง 26 สมรรถนะตามวัตถุประสงค์ของการวิจัย ดังต่อไปนี้

การกำหนดเป้าหมาย อาทิเช่น (1) ฝ่ายบริหารของโรงเรียน กำหนดนโยบายให้โครงการ อย.น้อยอยู่ในแผนปฏิบัติการประจำปีของโรงเรียน และสนับสนุนการดำเนินกิจกรรม อย.น้อยอย่างต่อเนื่อง จัดสรรงบประมาณและกำลังคนให้เพียงพอ และเหมาะสมกับสถานการณ์ในปัจจุบัน ควบคู่ไปกับการบริหารงานวิชาการของโรงเรียน (2) ครูที่รับผิดชอบโครงการ อย.น้อยในโรงเรียนควรเป็นผู้นำในการให้ความรู้ ปลูกฝังทัศนคติ พฤติกรรมที่เหมาะสมโดยประสานความร่วมมือจากครูทุกกลุ่มสาระการเรียนรู้ในการบูรณาการประเด็นด้านอาหารและยาเข้าสู่สาระการเรียนรู้ทั้ง 8 กลุ่มสาระการเรียนรู้ (3) นักเรียนแกนนำ อย.น้อย มีการฝึกฝนตนเองให้เป็นนักสื่อสาร นักประชาสัมพันธ์ และกระจายความรู้เกี่ยวกับอาหารและยาไปยังเพื่อนนักเรียน ครอบครัวรวมถึงชุมชนเพื่อให้ความรอบรู้ด้านอาหารและยา และมีพฤติกรรมบริโภคที่ปลอดภัย

การติดต่อประสานงาน อาทิเช่น (1) ฝ่ายบริหารของโรงเรียนควรส่งเสริมให้นำหลักมนุษยสัมพันธ์และหลักการสื่อสารมาใช้ ด้วยการจัดอบรมเพื่อเพิ่มความรู้และทักษะให้แก่ นักเรียนแกนนำ อย.น้อยในใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารด้วยความชัดเจน ไม่คลุมเครือ มีเหตุมีผล ใช้คำพูดที่สุภาพอ่อนโยน มีสัมมาคารวะ ถูกกาลเทศะ และเคารพความคิดเห็นของผู้อื่น (2) ครูที่รับผิดชอบโครงการ อย.น้อยควรส่งเสริมให้นักเรียนแกนนำ อย.น้อยประพฤติปฏิบัติตนเป็นผู้รู้จักให้ รู้จักเสียสละ เอื้อเฟื้อเผื่อแผ่เพื่อส่วนรวม มีอัธยาศัยไมตรีต่อกันด้วยการมีส่วนร่วมรับผิดชอบในกิจกรรมโครงการ อย.น้อย (3) นักเรียนแกนนำ อย.น้อย มีการฝึกทักษะการสื่อสารที่เข้าใจง่าย และสื่อสารอย่างถูกต้อง ก่อนนำความรู้ไปเผยแพร่ต่อสาธารณชน และสื่อสารอย่างมั่นใจพร้อมทั้งกล่าวขอบคุณทุกครั้ง หลังจากเสร็จสิ้นการประสานงาน

การติดตามงาน อาทิเช่น (1) ฝ่ายบริหารของโรงเรียน ให้การสนับสนุนให้จัดทำแผนการติดตามงานจากบุคคลหรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้องไว้ล่วงหน้าเสมอ และกรอบเวลาการทำงานต้องชัดเจน (2) ครูที่รับผิดชอบโครงการ อย.น้อยให้แนวทางแก่นักเรียนแกนนำ อย.น้อยในจัดเตรียมแผนงานสำรอง หากงานที่ติดตามไม่ประสบผลสำเร็จ และฝึกทักษะการโน้มน้าวชักจูงให้ผู้อื่นทำงานให้สำเร็จตามเป้าหมายที่กำหนด (3) นักเรียนแกนนำ อย.น้อย มีการทักษะการกำหนดช่วงเวลาในการดำเนินงาน โดยเผื่อเวลาตามสมควรเพื่อป้องกันความผิดพลาด และหาวิธีการติดตามงานให้เหมาะสมกับลักษณะงานหรือกำหนดเวลาทำงานให้เหมาะสมกับความยากง่ายของงาน

การตัดสินใจ อาทิเช่น (1) ฝ่ายบริหารของโรงเรียน กำหนดกลยุทธ์และแนวทางเลือกในการเผชิญหน้ากับปัญหาให้ครูที่ปรึกษาผู้รับผิดชอบโครงการ อย.น้อย และนักเรียนแกนนำ อย.น้อย ในการประชุมของชมรม อย.น้อย เพื่อให้มีทางเลือกในการตัดสินใจปัญหาหรือการดำเนินงานการที่เกิดขึ้นในอนาคต สามารถประเมินประสิทธิภาพของแนวทางหรือวิธีการแก้ไขปัญหารวมทั้งปรับเปลี่ยนวิธีการแก้ไขปัญหาให้เหมาะสมได้ ด้วยบรรยากาศในการแก้ไขปัญหาย่างสร้างสรรค์ (2) ครูที่รับผิดชอบโครงการ อย.น้อย ควรฝึกทักษะให้นักเรียนแกนนำ อย.น้อยสามารถคาดคะเนแนวโน้มของปัญหาได้ จัดลำดับและวางแผนแก้ไขปัญหา โดยนำประสบการณ์ที่เป็น Best Practice มาใช้ในการแก้ไขปัญหาและตัดสินใจ (3) นักเรียนแกนนำ อย.น้อยมีการตัดสินใจร่วมกันระหว่างสมาชิกในชมรม อย.น้อย และควรรับฟังความคิดเห็นของเพื่อนในทีมงาน ไม่รีบตัดสินใจจากความคิดเห็นของตนฝ่ายเดียว ควรเคารพการแสดงความคิดเห็นของผู้อื่นที่มีส่วนร่วมในกิจกรรมด้วย โดยมีการคิดไตร่ตรอง และคิดอย่างเป็นระบบสามารถใช้ข้อมูลและประสบการณ์ในการตัดสินใจแก้ไขปัญหาค่าที่เกิดขึ้นโดยได้คำนึงถึงผลกระทบรอบด้าน

การทำงานเป็นทีม อาทิเช่น (1) ฝ่ายบริหารของโรงเรียน ให้การสนับสนุนโดยอนุญาตให้จัดกิจกรรม อย.น้อยเพื่อส่งเสริมการทำงานเป็นทีมของนักเรียนในชมรม อย.น้อย เช่น การจัดวันรณรงค์คุ้มครองผู้บริโภคในโรงเรียน การจัดนิทรรศการแสดงผลงานของชมรม อย.น้อย เป็นต้น (2) ครูที่รับผิดชอบโครงการ อย.น้อยควรส่งเสริมการทำงานร่วมกันของนักเรียนแกนนำ อย.น้อย โดยเปิดโอกาสให้นักเรียนแกนนำ อย.น้อยทุกคนมีส่วนร่วมแสดงความคิดเห็น และสนับสนุนการตัดสินใจของทีม ทำงานในหน้าที่ตนเองได้รับมอบหมาย และรายงานผลการดำเนินงานของตนเองให้ครูที่รับผิดชอบโครงการ อย.น้อยทราบ (3) นักเรียนแกนนำ อย.น้อย ควรฝึกฝนตนเองในการมองเห็นภาพความสำเร็จของงาน และการทำงานอย่างมีส่วนร่วม ยกกระตือรือร้นการทำงานเป็นทีม เพื่อขับเคลื่อนทีมงานให้บรรลุเป้าหมาย มีกระบวนการประเมินประสิทธิภาพในการทำงานของทีมงาน พร้อมทั้งร่วมกันนำปัญหามาปรับปรุงแก้ไข

การทำงานร่วมกับทีมงานอื่น อาทิเช่น (1) ฝ่ายบริหารของโรงเรียน ให้การสนับสนุนนักเรียนแกนนำ อย.น้อยทำกิจกรรมร่วมกับหน่วยงานภายนอกโรงเรียน เช่น การทำงานร่วมกับสำนักงานสาธารณสุขจังหวัดในการนำนักเรียนแกนนำ อย.น้อยร่วมตรวจสอบปนเปื้อนในร้านจำหน่ายอาหารรอบๆ โรงเรียน ตามตลาดนัดหรือตลาดสด / การไปให้ความรู้ต่างๆ ในโรงเรียนประถมศึกษาในเครือข่ายในกิจกรรม “พี่สอนน้อง” เป็นต้น (2) ครูที่รับผิดชอบโครงการ อย.น้อยให้คำแนะนำแก่นักเรียนแกนนำ อย.น้อยในการมีส่วนร่วมในการปฏิบัติงาน การสร้างข้อตกลง โดยการปฏิบัติตามกฎกติกา ข้อบังคับร่วมกัน เมื่อต้องประสานการทำงานร่วมกับทีมงานอื่น ครูที่รับผิดชอบโครงการ อย.น้อย (3) นักเรียนแกนนำ อย.น้อยควรมีการรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น และปฏิบัติตามคำชี้แนะ

เพื่อสนับสนุนการทำกิจกรรมร่วมกับผู้อื่นให้บรรลุผลสำเร็จ และตอบสนองต่อสถานการณ์ต่าง ๆ ตามคำแนะนำ แสดงออกถึงความเข้าใจต่อทีมงานอื่นด้วยความเป็นมิตร

การบริหารจัดการงาน อาทิเช่น (1) ฝ่ายบริหารของโรงเรียน มีการส่งเสริมให้มีการกำหนดภาพรวมของโครงการ อย.น้อยทั้งด้านการบริหารจัดการงาน และเป้าหมายหรือกำหนดขอบเขตการทำงาน มีทิศทางที่ชัดเจนในแผนปฏิบัติการ (2) ครูที่รับผิดชอบโครงการ อย.น้อยมีการประชุมเพื่อแลกเปลี่ยนความคิดเห็นของนักเรียนในชมรม อย.น้อย เพื่อส่งเสริมการสร้างระบบการบริหารจัดการงานที่ชัดเจนและมีประสานงานอย่างเป็นระบบและมีประสิทธิภาพ มีการติดตามและประเมินผลเป็นระยะๆเพื่อนำมาปรับปรุงแก้ไข (3) นักเรียนแกนนำ อย.น้อยมีความรับผิดชอบต่อบทบาทและหน้าที่ๆ ได้รับมอบหมาย ปฏิบัติงานตามความถนัดของตนเองเพื่อให้งานมีประสิทธิภาพมากขึ้น

การมุ่งเน้นความสำเร็จ อาทิเช่น (1) ฝ่ายบริหารของโรงเรียน มีการส่งเสริมให้มีการปฏิบัติงานให้บรรลุเป้าหมายตามวัตถุประสงค์ของกิจกรรมที่ได้กำหนดไว้ โดยให้ขวัญและกำลังใจครูที่รับผิดชอบต่อโครงการ อย.น้อยในโรงเรียนและนักเรียนแกนนำ อย.น้อย ในการปฏิบัติงานให้ประสบความสำเร็จเพื่อความปลอดภัยในด้านการบริโภคอาหารและยาของนักเรียน ครูและบุคลากรในโรงเรียน (2) ครูที่รับผิดชอบต่อโครงการ อย.น้อย จัดการประชุมสมาชิกในชมรม อย.น้อยเพื่อติดตามความสำเร็จของงาน ตลอดถึงการให้คำปรึกษาแนะนำทีมงานถึงเทคนิคการทำงานตามเป้าหมายที่กำหนดจนนำไปสู่ความสำเร็จได้ (3) นักเรียนแกนนำ อย.น้อย มีการพัฒนาจุดเด่นหรือเสริมจุดด้อยของตนเอง เพื่อให้สามารถทำงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ

การมุ่งเน้นที่ผลลัพธ์ อาทิเช่น (1) ฝ่ายบริหารของโรงเรียน จัดอบรมให้นักเรียนแกนนำ อย.น้อยเพื่อให้สามารถกำหนดวิสัยทัศน์ เป้าหมาย และทิศทางในการปฏิบัติหน้าที่ของกิจกรรม อย.น้อยตามเกณฑ์มาตรฐาน เพื่อให้สอดคล้องกับวิสัยทัศน์ของประเทศ และส่งเสริมให้ริเริ่มกิจกรรมใหม่ ๆ เพื่อตอบสนองต่อการนำวิสัยทัศน์ไปสู่ความสำเร็จ (2) ครูที่รับผิดชอบต่อโครงการ อย.น้อย มีการส่งเสริมให้นักเรียนแกนนำ อย.น้อยมีส่วนร่วมในการกำหนดเป้าหมาย สร้างบรรยากาศให้สมาชิกในทีมผูกพันและมุ่งมั่นต่อผลสำเร็จของทีมงาน ประเมินประสิทธิภาพในผลงานของตนและหาวิธีการปรับปรุงแก้ไขอยู่เสมอ ตลอดถึงการให้คำแนะนำแก่ทีมงานถึงวิธีการทำงานให้บรรลุผลสำเร็จได้ (3) นักเรียนแกนนำ อย.น้อย เลือกแนวทางหรือวิธีการที่เหมาะสม ที่จะทำให้บรรลุผลลัพธ์ได้ด้วยการเรียนรู้จากคนที่ประสบความสำเร็จ จะทำให้เกิดการนำมาปรับใช้กับตนเองเพื่อพัฒนาตนเองอย่างสม่ำเสมอ

การรวบรวมและวิเคราะห์ข้อมูล อาทิเช่น (1) ฝ่ายบริหารของโรงเรียน มีการจัดอบรมเพื่อฝึกทักษะให้แก่ นักเรียนแกนนำ อย.น้อย สามารถสรุปผล รวบรวมและวิเคราะห์ข้อมูลในการเสนอแนวทางการดำเนินงานที่ตนเองรับผิดชอบ รวมถึงมีความสามารถใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์ในการจัดเก็บเพื่อค้นหาข้อมูล ที่จะช่วยรวบรวมหรือวิเคราะห์ข้อมูล และสรุปผลข้อมูลที่รวบรวมได้อย่างถูกต้อง

และแม่นยำ (2) ครูที่รับผิดชอบโครงการ อย.น้อย ควรฝึกทักษะให้นักเรียนแกนนำ อย.น้อยสามารถวิเคราะห์ วางแผนและคาดการณ์ปัญหาพร้อมวางแผนทางการป้องกันปัญหาล่วงหน้าที่ซับซ้อนในงานที่ตนเองรับผิดชอบได้ โดยใช้เวลาในการประชุมทีมงานของชมรม อย.น้อย (3) นักเรียนแกนนำ อย.น้อย สามารถหาข้อมูลโดยการถามจากผู้ที่มีความเกี่ยวข้องโดยตรงการใช้ข้อมูลที่มีอยู่ หรือหาจากแหล่งข้อมูลที่มีอยู่เช่น ใน เว็บไซต์ของ อย.น้อย หรือ google แล้วสรุปผลข้อมูลเพื่อแสดงข้อมูลในรูปแบบต่างๆ

การวางแผนงานและการจัดการ อาทิเช่น (1) ฝ่ายบริหารของโรงเรียนกำหนดแผนงานโครงการ อย.น้อยเป็นแผนงานประจำปีที่มีการดำเนินงานอย่างต่อเนื่อง โดยแจ้งให้ทุกฝ่ายในโรงเรียนประกอบด้วยนักเรียน ครูและบุคลากรในโรงเรียนทราบถึงแผนงานและการจัดการ และแจ้งให้ผู้ปกครองทราบวันประชุมผู้ปกครอง (2) ครูที่รับผิดชอบโครงการ อย.น้อย มีการฝึกทักษะให้นักเรียนแกนนำ อย.น้อยสามารถกำหนดแผนปฏิบัติ (Action Plan) ที่ได้จากข้อมูลที่มีอยู่ และจัดลำดับความสำคัญได้ ผลักดันให้สมาชิกในทีมมีส่วนร่วมในการกำหนดการทำงานของทีมงาน ยึดมั่นต่อแผนงานกิจกรรมอย.น้อย รู้และเข้าใจถึงเป้าหมายการทำงานร่วมกันของทีมงาน (3) นักเรียนแกนนำ อย.น้อย มีการเตรียมแผน และติดตามการบริหารการเปลี่ยนแปลงอย่างสม่ำเสมอ มีปรับเปลี่ยนแผนงานจากประสบการณ์ที่มีการปฏิบัติงานที่ดีที่สุดทั้งของตนเองและของบุคคลอื่นเพื่อนำไปสู่ความสำเร็จ

การสอนงานและพัฒนาผู้อื่น อาทิเช่น (1) ฝ่ายบริหารของโรงเรียน ให้การสนับสนุนให้นักเรียนในชมรม อย.น้อยได้สอนงานและพัฒนาผู้อื่น อาทิเช่น การให้ความรู้ด้านอาหารและยา การตรวจสอบสารปนเปื้อนในอาหาร โดยเป็นโรงเรียนจะเป็นผู้ประสานงานให้ระหว่างโรงเรียนกับโรงเรียน โรงเรียนกับหน่วยงาน หรือโรงเรียนกับชุมชน เพื่อให้นักเรียนอย.น้อยได้ใช้ความรู้ด้านอาหารและยาไปสอนงานและพัฒนาผู้อื่น ตลอดถึงกิจกรรมตรวจสอบสารปนเปื้อนในอาหารที่ถ่ายทอดความรู้ให้กับน้อง ๆ ในโรงเรียนระดับประถมศึกษาได้นำไปดำเนินงานในโรงเรียนต่อไป (2) ครูที่รับผิดชอบโครงการ อย.น้อย มีการฝึกทักษะให้นักเรียนแกนนำ อย.น้อยในการรวบรวมองค์ความรู้ไปถ่ายทอดต่อ เพื่อให้ผู้รับข้อมูลนำไปใช้ประโยชน์ได้ โดยมีการวางแผนการสอนงานและการเตรียมความพร้อมของข้อมูลและรายละเอียดต่างๆ เพื่อเป็นตัวแทนของชมรม อย.น้อยในการถ่ายทอดเทคนิคและวิธีสอนงานให้กับผู้อื่นได้ (3) นักเรียนแกนนำ อย.น้อยควรศึกษาค้นหาองค์ความรู้เพื่อเตรียมการในการไปถ่ายทอดความรู้สอนงานและพัฒนาผู้อื่นได้อย่างถูกต้องแม่นยำ และมีความน่าเชื่อถือ

การสื่อสารด้วยลายลักษณ์อักษร อาทิเช่น (1) ฝ่ายบริหารของโรงเรียน จัดอบรมเชิงปฏิบัติการโดยมีการเชิญวิทยากรเพื่อฝึกให้นักเรียนแกนนำ อย.น้อย ได้มีทักษะในการสื่อสารอย่างมืออาชีพ ได้แก่ จัดทำเอกสาร ทำแผนพับ เขียนข้อมูลโดยการอ้างอิงแหล่งข้อมูลหรือประสบการณ์ที่ผ่าน

มาปรับเปลี่ยนภาษาและวิธีการเขียนเพื่อจูงใจให้ผู้อ่านติดตามผลงานได้ และสามารถตรวจทานและปรับแก้ไขข้อความในเอกสาร หรือรายงานที่ได้รับจากผู้อื่นได้ (2) ครูที่รับผิดชอบโครงการ อย.น้อย ช่วยฝึกทักษะให้นักเรียนในชมรม อย.น้อยสามารถสรุปข้อความเป็นลายลักษณ์อักษร การตอบกลับ หรือการชี้แจงในฐานะของผู้รับสาร อย่างเป็นระบบและขั้นตอน (3) นักเรียนแกนนำ อย.น้อยควรมีความตั้งใจเข้าร่วมอบรมเพื่อพัฒนาตนเองให้ทักษะด้านการสื่อสารด้วยลายลักษณ์อักษรในการนำไปต่อยอดงานของตนเองได้อย่างถูกต้องแม่นยำ เพื่อสร้างความเชื่อมั่นให้กับผู้อื่น

การแสวงหาข้อมูล อาทิเช่น (1) ฝ่ายบริหารของโรงเรียน มีการวางแผนระบบการสืบค้น เพื่อให้มีข้อมูลที่ทันเหตุการณ์ป้อนเข้ามาอย่างต่อเนื่องและสามารถออกแบบ เลือกลงใช้ หรือประยุกต์วิธีการในการจัดทำแบบจำลองหรือระบบต่าง ๆ ได้อย่างถูกต้อง ด้วยการเชิญวิทยากรจากสำนักงานสาธารณสุข โรงพยาบาลประจำจังหวัดมาอบรมให้ความรู้แก่นักเรียนในชมรม อย.น้อย เพื่อให้ นักเรียนได้เรียนรู้วิธีการแสวงหาข้อมูลที่ต้องการ จากแหล่งที่น่าเชื่อถือได้ (2) ครูที่รับผิดชอบโครงการ อย.น้อย ควรส่งเสริมการประยุกต์ใช้ประสบการณ์ในการทำงานที่พบเจอมาจากการจัดกิจกรรมเพื่อ รวบรวมแนวคิด ทฤษฎี ที่สามารถนำมาระบุเป็นปัญหาหรือการแก้ไขปัญหาได้ (3) นักเรียนแกนนำ อย.น้อยควรประยุกต์ใช้ประสบการณ์ ในการทำงานที่พบเจอมาจากการจัดกิจกรรม เพื่อรวบรวมองค์ ความรู้ที่สามารถนำมาระบุเป็นปัญหาหรือการแก้ไขปัญหาในงานของชมรม อย.น้อยๆได้

การให้และการรับข้อมูลป้อนกลับ อาทิเช่น (1) ฝ่ายบริหารของโรงเรียน อนุญาตให้มีการจัด กิจกรรมในโครงการ อย.น้อยทั้งในและนอกโรงเรียน เพื่อให้ให้นักเรียนในชมรมได้ฝึกเป็นผู้ให้ข้อมูลและมีแบบประเมินผลการทำกิจกรรมในการรับข้อมูลย้อนกลับ เพื่อให้ให้นักเรียนในชมรมได้นำไปปรับปรุง และพัฒนางานต่อไป (2) ครูที่รับผิดชอบโครงการ อย.น้อย เป็นผู้ฝึกทักษะให้นักเรียนแกนนำ อย.น้อยให้ข้อมูลป้อนกลับเกี่ยวกับผลการปฏิบัติงาน ข้อที่ควรปรับปรุง สิ่งที่คาดหวังจากสมาชิกในทีม ได้ และสามารถชี้แนะให้ผู้รับฟังข้อมูลป้อนกลับวิเคราะห์ปัญหาและกำหนดแนวทางเลือกเพื่อ แก้ปัญหาได้ (3) นักเรียนแกนนำ อย.น้อย ได้ฝึกประสบการณ์เมื่อมีการจัดกิจกรรม อย.น้อยต้องมีการ ให้ความรู้ที่ถูกต้องแก่ผู้ฟัง เช่น ข้อมูลทางด้านอาหารและยา และเมื่อผู้ฟังมีความเข้าใจผิดเกี่ยวกับ กิจกรรมที่ดำเนินการอยู่ ต้องมีการอธิบายให้ถูกต้องและชัดเจน เนื่องจากผู้ฟังจะได้นำความรู้ที่ถูกต้อง ไปถ่ายทอดต่อกันได้

ความเข้าใจในระบบและขั้นตอนการทำงาน อาทิเช่น (1) ฝ่ายบริหารของโรงเรียนจัดอบรม โครงการ อย.น้อยเป็นประจำทุกปี โดยบรรจุไว้แผนปฏิบัติงานของโรงเรียน เพื่อให้ นักเรียน อย.น้อย รุ่นใหม่ๆ ได้เข้าใจในระบบและขั้นตอนการทำงาน โดยเชิญวิทยากรจากสำนักงานสาธารณสุขมาให้ ความรู้ด้านอาหารและยาให้แก่ นักเรียนในโครงการ อย.น้อย (2) ครูที่รับผิดชอบโครงการ อย.น้อย ฝึกทักษะให้นักเรียนแกนนำ อย.น้อยรู้และเข้าใจบทบาทและหน้าที่ความรับผิดชอบของตน สามารถ อธิบายถึงระบบและขั้นตอนการทำงานในกิจกรรม อย.น้อยที่ตนรับผิดชอบ (3) นักเรียนแกนนำ

ออย.น้อยสามารถเรียนรู้ระบบของการทำงาน และสามารถจัดระบบความคิดหรือจัดระบบการทำงานได้

ความคิดเชิงเหตุผล อาทิเช่น (1) ฝ่ายบริหารของโรงเรียนการจัดประชุมทุกๆ เดือนเพื่อฝึกให้นักเรียนแกนนำ ออย.น้อยนำเสนอความคิดเห็นต่อที่ประชุมกลุ่มหรือทีมงานโดยเชื่อมโยงข้อมูลที่เกี่ยวข้องได้อย่างมีเหตุผล และเสนอแนะปรับปรุงข้อผิดพลาดในการทำงานที่ผ่านมาได้ (2) ครูที่รับผิดชอบโครงการ ออย.น้อย ส่งเสริมให้นักเรียน ออย.น้อยมีความสามารถคิดอย่างเป็นเหตุเป็นผลด้วยความเข้าใจถึงความเชื่อมโยงของสรรพสิ่งที่อยู่ร่วมกันอย่างเป็นระบบ (3) นักเรียนแกนนำ ออย.น้อยใช้ความรู้และทักษะในการประเมินเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น ด้วยเหตุและผลตามตรรกะที่ควรเป็น ไม่เชื่ออะไรมากเกินไปโดยไม่มีเหตุผล โดยมีหลักการ และเหตุผลพร้อมทั้งข้อมูลและหลักฐานสนับสนุนทุกครั้ง

ความรู้ด้านเทคนิคเฉพาะงาน อาทิเช่น (1) ฝ่ายบริหารของโรงเรียน จัดการอบรมและพัฒนาความรู้ให้แก่แกนนำ ออย.น้อยอยู่อย่างสม่ำเสมอ เช่น อบรมความรู้ด้านอาหารและยา เพื่อพัฒนาศักยภาพและความสามารถของแกนนำ ออย.น้อยอย่างต่อเนื่อง เพื่อให้มีความรู้ ความเข้าใจในการพัฒนาทักษะชีวิตต่างๆ รวมถึงทักษะด้านความรู้ด้านอาหารและยา (2) ครูที่รับผิดชอบโครงการ ออย.น้อย ส่งเสริมให้มีความสามารถพัฒนานวัตกรรมและออกแบบสื่อการสอนแบบผสมผสาน มาใช้เพื่อสร้างความรอบรู้ด้านอาหารและยา สามารถติดตามผลการสร้างความรอบรู้ด้านอาหารและยา และนำผลมาปรับปรุงความรู้ด้านอาหารและยาอย่างชัดเจน (3) นักเรียนแกนนำ ออย.น้อยเป็นผู้รับผิดชอบหลักในการขับเคลื่อนงานดำเนินงานการสร้างความรอบรู้ด้านอาหารและยาร่วมกับคณะทำงานที่เกี่ยวข้อง

ความน่าเชื่อถือได้ อาทิเช่น (1) ฝ่ายบริหารของโรงเรียนจัดอบรมเพื่อพัฒนาศักยภาพของนักเรียนแกนนำ ออย.น้อย ให้สามารถแสดงถึงการใช้ข้อมูลหรือเอกสารจากแหล่งที่น่าเชื่อถือได้ เพื่อให้เกิดองค์ความรู้ในการเป็นผู้ถ่ายทอด สร้างความเชื่อมั่น ศรัทธาให้ผู้ที่ต้องการสื่อสารด้วยได้ (2) ครูที่รับผิดชอบโครงการ ออย.น้อย เสริมสร้างบุคลิกภาพของนักเรียนแกนนำ ออย.น้อย ให้มีการแสดงออกถึงความจริงใจ ซื่อสัตย์ พึ่งพาได้ กล้าแสดงออก และสามารถถ่ายทอดความรู้ในประเด็นที่เป็นสาระสำคัญ (3) นักเรียนแกนนำ ออย.น้อย เป็นตัวอย่างให้แก่บุคคลอื่น ด้วยการแสดงออกถึงความมุ่งมั่นที่จะทำงานที่ได้รับมอบหมายให้บรรลุผลสำเร็จ สามารถทำผู้อื่นยอมรับและปฏิบัติตามแนวทางหรือวิธีการทำงานของตนด้วยการสืบค้นหรือค้นหาข้อมูลเพื่อให้ได้ข้อเท็จจริงจากแหล่งที่เชื่อถือได้เพื่อมาสนับสนุนการทำงานของตนเอง

ความเป็นผู้นำ อาทิเช่น (1) ฝ่ายบริหารของโรงเรียน จัดอบรมให้นักเรียนแกนนำ ออย.น้อย เรื่องภาวะผู้นำ เพื่อสามารถพัฒนาตนเอง โดยรู้ถึงจุดแข็งและจุดอ่อนของสมาชิกแต่ละคน เพื่อหาเทคนิคและวิธีการปรับปรุงความสามารถและศักยภาพของสมาชิกในทีม ให้มีความมุ่งมั่นในการทำงาน และนำทีมงานให้สู่เป้าหมายความสำเร็จได้ (2) ครูที่รับผิดชอบโครงการ ออย.น้อยส่งเสริมให้

นักเรียนแกนนำ อย.น้อย ได้พัฒนาสิ่งใหม่ ๆ ให้กับองค์กร และประยุกต์ใช้นวัตกรรมเพื่อการแก้ไขปัญหาและการปรับปรุงองค์กร สร้างสภาพแวดล้อมที่ส่งเสริมความคิดสร้างสรรค์และนวัตกรรม โดยการออกแบบและการปรับเปลี่ยนโปรแกรม/กระบวนการใหม่ ๆ เพื่อนำไปใช้ในองค์กร (3) นักเรียนแกนนำ อย.น้อยยอมรับการเปลี่ยนแปลงและข้อมูลใหม่สามารถปรับเปลี่ยนพฤติกรรมและวิธีการทำงานตามข้อมูลใหม่ ซึ่งเปลี่ยนแปลงได้ตามสถานการณ์ หรืออุปสรรคที่ไม่คาดหวัง และเปลี่ยนได้อย่างรวดเร็ว ให้เข้ากับสถานการณ์ใหม่

ความใฝ่รู้ อาทิเช่น (1) ฝ่ายบริหารของโรงเรียน สนับสนุนให้นักเรียนในโครงการ อย.น้อยได้พัฒนาตนเองทั้งนอกและในโรงเรียน เช่นเมื่อครูที่รับผิดชอบโครงการ อย.น้อยในโรงเรียนทำหนังสือขออนุญาตนำนักเรียนแกนนำ อย.น้อยไปร่วมกิจกรรมที่มีหน่วยงานภายนอกจัดกิจกรรมเกี่ยวกับการคุ้มครองผู้บริโภคหรือ อย.น้อย ฝ่ายบริหารของโรงเรียนควรเปิดโอกาสให้ครูที่รับผิดชอบโครงการ อย.น้อยในโรงเรียนและนักเรียนแกนนำ อย.น้อย ได้เข้าร่วมกิจกรรมในกิจกรรมดังกล่าว เพื่อเป็นการสนับสนุนให้นักเรียนที่มีความใฝ่รู้ ได้ไปเรียนรู้และรับรู้ข้อมูลที่เป็นประโยชน์ต่อการทำงานของตน (2) ครูที่รับผิดชอบโครงการ อย.น้อย ฝึกทักษะให้นักเรียนแกนนำ อย.น้อย มีการศึกษา ค้นคว้า มีความใฝ่รู้ และนำข้อมูลที่เป็นประโยชน์มาประยุกต์ใช้ในการปฏิบัติงาน นำข้อมูลจากการศึกษาค้นคว้ามาปรับปรุงการทำงานให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น และนำมาปรับปรุงการทำงานทั้งเชิงลึกและเชิงกว้างอย่างต่อเนื่อง จนสามารถถ่ายทอดและเพิ่มทักษะให้กับผู้อื่นทั้งในและนอกหน่วยงาน (3) นักเรียน แกนนำ อย.น้อยมีการแสดงออกถึงความอยากรู้ อยากทำในสิ่งที่แตกต่างจากที่เคยทำมา เช่น การไม่ปฏิเสธงานที่เคยทำ โดยให้เหตุผลว่า ไม่เคยทำ ทำไม่เป็น เป็นต้น

ความรู้ในการเป็นผู้ตรวจสอบ อาทิเช่น (1) ฝ่ายบริหารของโรงเรียน จัดฝึกอบรมให้นักเรียนแกนนำ อย.น้อยมีความรู้ในการเป็นผู้ตรวจสอบในด้านอาหารและยา สามารถชี้แจงได้ถึงแนวทางหลักการ ขั้นตอนและวิธีการทำงานในกิจกรรมการตรวจสอบทั้งภายในและภายนอกโรงเรียนให้กับทีมงานและหน่วยงานอื่นได้ (2) ครูที่รับผิดชอบโครงการ อย.น้อย ฝึกทักษะให้นักเรียนแกนนำ อย.น้อยเป็นผู้มีทักษะในด้านการตรวจสอบสารปนเปื้อนในอาหาร ตรวจสอบน้ำดื่มในโรงเรียน ตรวจสอบสุขาภิบาลโรงอาหารในโรงเรียน ตรวจสอบยาหมดอายุในห้องพักพยาบาล เป็นต้น (3) นักเรียนแกนนำ อย.น้อย ควรมีความละเอียดรอบคอบ เนื่องจากข้อมูลบางส่วนเป็นข้อมูลที่มีความสำคัญ เช่น ข้อมูลด้านยา ข้อมูลด้านอาหาร และสามารถระบุข้อบกพร่องหรือข้อมูลที่หายไป และเพิ่มเติมให้ครบถ้วน เพื่อความถูกต้องของงาน

ความรับผิดชอบในงาน อาทิเช่น (1) ฝ่ายบริหารของโรงเรียนติดตาม ประเมินผลการดำเนินงานโครงการ อย.น้อยเป็นระยะๆ ให้ขวัญและกำลังใจแก่ครูที่รับผิดชอบโครงการ อย.น้อยในโรงเรียนและนักเรียนแกนนำ อย.น้อยที่มีความรับผิดชอบในงาน (2) ครูที่รับผิดชอบโครงการ อย.น้อย ส่งเสริมให้นักเรียนแกนนำ อย.น้อยมีการกำหนดเป้าหมายที่ท้าทายและเป็นไปได้ยากเพื่อให้ได้ผลงาน

ที่ดีกว่าเดิมอย่างเห็นได้ชัด และดำเนินการตามความรับผิดชอบตามที่ได้รับมอบหมายให้สำเร็จลุล่วงไปด้วยดี (3) นักเรียนแกนนำ ออย.น้อย ควรมีความรับผิดชอบในงานของตนเอง แสดงออกถึงความมุ่งมั่นและความตั้งใจในการทำงานของตนให้ประสบผลสำเร็จ สามารถหาวิธีการใหม่ ๆ และประเมินประสิทธิภาพ การทำงานของทีมงานเป็นระยะ ๆ เพื่อให้เกิดการพัฒนาและปรับปรุงทีมงานให้ดีขึ้น

ความรู้ในด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ อาทิเช่น (1) ฝ่ายบริหารของโรงเรียนจัดอบรมให้นักเรียนแกนนำ ออย.น้อยสามารถใช้โปรแกรมค้นหาและคลังข้อมูลต่างๆ ที่กองพัฒนาศักยภาพสำนักงานคณะกรรมการอาหารและยาเป็นผู้พัฒนา ซึ่งมีนอกเหนือไปจากโปรแกรมยอดนิยม เช่น Google ให้เข้าใจหลักการทำงานของเครื่องมือเหล่านั้น เช่น ชุดความรู้ ออย.น้อยในระบบออนไลน์ต่างๆ บทเรียนสำเร็จรูปเพื่อเพิ่มความรอบรู้ด้านอาหารและยา เป็นต้น (2) ครูที่รับผิดชอบโครงการ ออย.น้อย ส่งเสริมการใช้ความรู้และทักษะด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ มาประยุกต์ใช้ในการปฏิบัติงาน และมีการปรับปรุงพัฒนาระบบงานอย่างต่อเนื่อง สามารถเลือกใช้เทคโนโลยีที่เหมาะสมกับงานที่ทำเพื่อนำไปพัฒนาตนเองในด้านการเรียนรู้และการสื่อสาร (3) นักเรียนแกนนำ ออย.น้อยมีการศึกษาและเพิ่มองค์ความรู้ให้แก่ตนเองด้านเทคโนโลยีอย่างสม่ำเสมอ และมีการประเมินความน่าเชื่อถือของสารสนเทศและสามารถนำสารสนเทศไปใช้อย่างสร้างสรรค์

ความสามารถในการเรียนรู้ อาทิเช่น (1) ฝ่ายบริหารของโรงเรียนจัดฝึกอบรมความรู้เชิงปฏิบัติเกี่ยวกับความรอบรู้ด้านอาหารและยา เสริมสร้างเจตคติที่ดีในการทำงานเพื่อส่วนรวม สามารถนำความรู้ลงสู่การปฏิบัติได้ เพื่อให้นักเรียนแกนนำ ออย.น้อยสามารถโต้ตอบ ชักถาม ในเนื้อหาที่เรียนรู้ได้อย่างเข้าใจ สามารถถ่ายทอดประสบการณ์หรือสิ่งที่เรียนรู้มาให้ทั้งทีมงานและบุคคลภายนอกรับรู้ได้ (2) ครูที่รับผิดชอบโครงการ ออย.น้อยฝึกทักษะให้นักเรียนแกนนำ ออย.น้อยการรู้จักตนเอง รู้เท่าทันการเปลี่ยนแปลง สามารถกำหนดเป้าหมายและนำตนเองในการเรียนรู้ ทำงาน และใช้ชีวิตตามความสามารถ ความสนใจ และความถนัดของตน (3) นักเรียนแกนนำ ออย.น้อย สามารถในการนำกระบวนการต่างๆที่เกิดจากการทำงาน ออย.น้อย ไปใช้ในชีวิตประจำวัน มีการเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง มีการทำงานเป็นทีมเพื่อแลกเปลี่ยนซึ่งกันและกัน

ทักษะในการบริหารเวลา อาทิเช่น (1) ฝ่ายบริหารของโรงเรียนให้การสนับสนุนในเรื่องการใช้เวลาในการทำกิจกรรม ออย.น้อยของนักเรียน เช่น ในกรณีที่นักเรียน ออย.น้อยต้องไปอบรมเพื่อพัฒนาศักยภาพด้านอาหารและยา ผู้บริหารจะอนุญาตให้ไปทำกิจกรรมโดยนับเป็นเวลาในเรียนให้แก่นักเรียนที่ต้องไปอบรม และให้นักเรียนกลับมาเรียนซ่อมเสริมหรือติดตามงานในภายหลัง (2) ครูที่รับผิดชอบโครงการ ออย.น้อยให้การสนับสนุนในเรื่องการใช้เวลาในการทำกิจกรรม ออย.น้อยของนักเรียน เช่น ในกรณีที่นักเรียน ออย.น้อยต้องไปอบรมเพื่อพัฒนาศักยภาพด้านอาหารและยา ผู้บริหารจะอนุญาตให้ไปทำกิจกรรมโดยนับเป็นเวลาในเรียนให้แก่เรียนที่ต้องไปอบรม และให้นักเรียนกลับมาเรียนซ่อมเสริมหรือติดตามงานในภายหลัง (3) นักเรียนแกนนำ ออย.น้อย มีความสามารถในการ

การรู้จักวางแผนการใช้เวลาให้เหมาะสมกับงาน และจัดสรรงานให้ผู้ที่มีความสามารถได้ทำงานตามความสามารถของแต่ละคน

อภิปรายผล

การอภิปรายผลการวิจัย เรื่อง พจนานุกรมสมรรถนะของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาในกิจกรรม อย.น้อยด้านอาหารและยา สามารถอภิปรายผลตามวัตถุประสงค์การวิจัย 3 ดังนี้

1. องค์ประกอบสมรรถนะนักเรียนระดับมัธยมศึกษาในกิจกรรม อย.น้อยด้านอาหารและยา ผลการวิจัย พบว่า องค์ประกอบสมรรถนะของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาในกิจกรรม อย.น้อยด้านอาหารและยา สอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์ เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ โดยประกอบด้วย 2 องค์ประกอบ ได้แก่ องค์ประกอบที่ 1 เกณฑ์มาตรฐานที่ 3 กิจกรรมด้านการตรวจสอบทั้งภายในและภายนอกโรงเรียน ประกอบด้วย 9 องค์ประกอบ 114 ตัวชี้วัดและองค์ประกอบที่ 2 เกณฑ์มาตรฐานที่ 4 กิจกรรมส่งเสริมสุขภาพ ประกอบด้วย 8 องค์ประกอบ 71 ตัวชี้วัด ในเกณฑ์มาตรฐานที่ 3 และเกณฑ์มาตรฐานที่ 4 มีสมรรถนะที่เหมือนกัน ในบางตัวชี้วัด ซึ่งผู้วิจัยได้จัดกลุ่มตัวชี้วัดที่มีสมรรถนะที่ใช้ร่วมกันแยกเป็นกลุ่มๆ สามารถอภิปรายผลได้ดังนี้

1.1 องค์ประกอบที่ 1 เกณฑ์มาตรฐานที่ 3 กิจกรรมด้านการตรวจสอบทั้งภายนอกและภายในโรงเรียน ตัวชี้วัดที่มีสมรรถนะเหมือนกัน แบ่งเป็น 2 กลุ่ม ดังนี้

สมรรถนะกลุ่มที่ 1 ได้แก่ ตัวชี้วัดที่ 3.1 ตรวจสอบฉลาก ภาชนะบรรจุและการเก็บรักษาอาหาร ตัวชี้วัดที่ 3.2 ตรวจสอบฉลาก ภาชนะบรรจุและการเก็บรักษา ยา ตัวชี้วัดที่ 3 ตรวจสอบฉลาก ภาชนะบรรจุและการเก็บรักษาเครื่องสำอาง ตัวชี้วัดที่ 3.4 ตรวจสอบฉลาก ภาชนะบรรจุ และการเก็บรักษาวัตถุอันตราย แต่ละตัวชี้วัดประกอบด้วยสมรรถนะที่เหมือนกัน 16 สมรรถนะ ได้แก่ 1) ความสามารถในการเรียนรู้ 2) ความรับผิดชอบในงาน 3) การมุ่งเน้นความสำเร็จ 4) ความรู้ในการเป็นผู้ตรวจสอบ 5) การติดต่อประสานงาน 6) ความน่าเชื่อถือได้ 7) การทำงานร่วมกับทีมงานอื่น 8) การตัดสินใจ 9) การติดตามงาน 10) การรวบรวมและวิเคราะห์ข้อมูล 11) การให้และการรับข้อมูล ป้อนกลับ 12) การกำหนดเป้าหมาย 13) ความเป็นผู้นำ 14) ความเข้าใจในระบบและขั้นตอนการทำงาน 15) ความรู้ด้านเทคนิคเฉพาะงาน 16) การสื่อสารด้วยลายลักษณ์อักษร สมรรถนะดังกล่าวล้วนเป็นสมรรถนะสำคัญที่นักเรียน อย.น้อยระดับมัธยมศึกษาในกิจกรรม อย.น้อยด้านอาหารและยา จำเป็นต้องมีความสามารถในการรับรู้ข้อมูลและรายละเอียดต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการปฏิบัติงานที่รับผิดชอบได้อย่างรวดเร็ว รวมทั้งความกระตือรือร้น และความพยายามที่จะแสวงหาโอกาสในการเรียนรู้งานที่ตนรับผิดชอบ ทั้งงานในปัจจุบันและงานใหม่ๆ อยู่เสมอ อีกทั้งมีการแสดงออกถึงความมุ่งมั่นและความตั้งใจที่จะทำให้งานที่ได้รับมอบหมายประสบผลสำเร็จตามแผนที่กำหนด ดังที่

จตุภูมิ เขตจัตุรัส ได้รายงานผลการสำรวจพฤติกรรมสุขภาพของนักเรียน ออย.น้อย ประจำปี 2556 พบว่า นักเรียนในโครงการ ออย.น้อยยังมีความรู้ ทักษะที่ดีต่อการบริโภคสินค้าสุขภาพในระดับมากค่อนข้างเป็นไปได้ในทิศทางเดียวกัน สอดคล้องกับงานวิจัยของ สุนิสา ประวิชัยและคณะ พบว่า นักเรียน ออย.น้อยส่วนใหญ่ตอบคำถามเกี่ยวกับการบริโภค และการเลือกซื้อผลิตภัณฑ์สุขภาพได้ถูกต้องเฉลี่ยร้อยละ 82.77 และมีความรู้ที่ถูกต้องในหมวดยา เฉลี่ยมากกว่าหมวดอื่นๆ นอกจากนี้ นักเรียน ออย.น้อยควรมีความสามารถในการบริหารจัดการงานของตนเองและทีม / กลุ่มงานให้บรรลุผลสำเร็จตามเป้าหมาย ที่กำหนดขึ้น มีความมุ่งมั่นในการทำงานให้ประสบผลสำเร็จได้ตามแผนงานที่กำหนด รวมทั้งความสามารถในการแก้ไขปัญหาหรืออุปสรรคที่เกิดขึ้นจากการทำงานทั้งของตนเองและผู้อื่น มีความเข้าใจในประเด็น เหตุการณ์ หรือปัญหาที่เกิดขึ้นรวมถึงความสามารถในการวิเคราะห์แจกแจง ข้อมูลที่ได้รับออกเป็นปัจจัยย่อยๆ เช่น สาเหตุ ผลลัพธ์ ผลกระทบข้อเสนอแนะ และผู้ที่เกี่ยวข้องได้อย่างเป็นระบบ อีกทั้งมีความสามารถในการอธิบายถึงแนวคิด หลักการ วิธีการและขั้นตอนของการเป็นผู้ตรวจสอบ รวมทั้งการตอบข้อซักถามในประเด็นต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับการเป็นผู้ตรวจสอบ ตลอดจนการพัฒนาและปรับปรุงขั้นตอนการทำงานด้วยการตรวจสอบได้อย่างมีประสิทธิภาพ สอดคล้องกับงานวิจัยของ ธิติรัตน์ สิงห์ทอง ได้ศึกษาเรื่อง ผลของโปรแกรมส่งเสริมความรู้ด้านโภชนาการต่อพฤติกรรมบริโภคอาหารของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น พบว่า ความรอบรู้ด้านโภชนาการที่เพิ่มขึ้นมีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญกับพฤติกรรมการบริโภคที่ดีขึ้น อีกทั้งนักเรียน ออย.น้อยควรมีความสามารถติดต่อประสานงานโดยระบุได้ถึงบุคคล และวันเวลาที่เหมาะสมในการติดต่อประสานงาน รวมทั้งความสามารถในการติดต่อประสานงานกับผู้อื่นทั้งภายในและภายนอกหน่วยงาน ตลอดจนการให้คำแนะนำแก่ผู้อื่นถึงเทคนิคและวิธีการ ในการติดต่อประสานงานกับหน่วยงานต่างๆ มีความสามารถในการรับผิดชอบงานที่ได้รับมอบหมายให้บรรลุผลสำเร็จ และสอดคล้องกับการวิจัยของ มาเรียม (Mariam) และคณะพบว่า การเป็นผู้นำของวัยรุ่นอยู่ในหลายขั้นตอนของการวิจัย และมีส่วนร่วมในขั้นตอนของการวิจัย ในกิจกรรมต่างๆ เช่น การสร้างความสัมพันธ์ การประเมินความต้องการ การพัฒนาแนวคิดการวิจัย และการออกแบบโครงการ วิธีการที่ตั้งจุดเป้าหมายที่เป็นกลุ่มวัยรุ่นมากขึ้นด้วย เช่น การสนับสนุนเยาวชนและความเป็นผู้นำแบบเพื่อนช่วยเพื่อน นอกจากนี้สมรรถนะที่นักเรียน ออย.น้อยควรมี คือความสามารถในการตรวจสอบ สืบค้น และค้นหาข้อมูลและรายละเอียดต่างๆ เพื่อที่จะได้ข้อมูลที่ถูกต้อง ครบถ้วนสมบูรณ์ และตรงประเด็นแก่ผู้อื่นทั้งภายในและภายนอกองค์กร และมีความสามารถในการทำงานร่วมกับทีมงานอื่นๆ เพื่อให้เป้าหมายของกลุ่มงานที่กำหนดขึ้นบรรลุผลสำเร็จ และสอดคล้องกับงานวิจัยของกองพัฒนาศักยภาพผู้บริโภค สำนักงานคณะกรรมการอาหารและยา พบว่า ก่อนเข้าโครงการ ออย.น้อย นักเรียน ออย.น้อยจะขาดความมั่นใจในตนเองในการเป็น “ออย.น้อย” เพราะไม่เข้าใจว่าโครงการดำเนินงานอย่างไร และคิดว่าเรื่องพฤติกรรมการใช้ผลิตภัณฑ์สุขภาพเป็นเรื่องไกลตัว แต่เมื่อผ่านการเข้ารับการอบรมแล้ว นักเรียน ออย.น้อย รับรู้

ความสามารถตนเองว่าเป็น “อย.น้อย” ได้ และมีความรู้เกี่ยวกับผลิตภัณฑ์สุขภาพ มีพฤติกรรมด้านการใช้อาหาร ยา และเครื่องสำอางที่ดีขึ้น สามารถปรับเปลี่ยนพฤติกรรมสุขภาพของตนเองในการเลือกซื้ออาหาร เช่น การรับประทานอาหารด้วยการหลีกเลี่ยงอาหารทอด อาหารดอง อาหารดิบ และการอ่านฉลาก นอกจากนี้ยังสามารถแนะนำบอกต่อให้เพื่อนและครอบครัวของตนเอง เลือกรับประทานอาหาร อ่านฉลาก และเลือกซื้อเครื่องสำอางอย่างปลอดภัย มีความสามารถในการประเมินข้อมูลและแนวทางเลือก และเลือกทางเลือกที่ดีที่สุดเพื่อให้บรรลุถึงความต้องการในการแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นของสถานการณ์นั้นๆ อีกทั้งมีการรับรู้ถึงสถานะ ปัญหาและอุปสรรคที่เกิดขึ้นของงานที่มอบหมาย ให้ผู้อื่นไปปฏิบัติโดยการใช้เทคนิคและวิธีการต่างๆ เพื่อการติดตามก้าวหน้าของงาน รวมทั้งการหาวิธีการจูงใจให้ผู้อื่นทำงานให้สำเร็จได้ตามแผนงานที่กำหนด และนักเรียน อย.น้อยควรมีความสามารถในการออกแบบ และการพัฒนาวิธีการหรือเทคนิคในการรวบรวมหรือค้นหาข้อมูล รวมทั้งการนำระบบเทคโนโลยีสารสนเทศมาประยุกต์ใช้ในการค้นหาจัดเก็บข้อมูลที่รวบรวมได้อย่างเป็นระบบ มีการรับฟังข้อมูลป้อนกลับจากผู้อื่น และการให้ข้อมูลป้อนกลับเกี่ยวกับสาเหตุ ผลกระทบที่เกิดขึ้นทั้งในระดับองค์กร และระดับหน่วยงานแก่บุคคล ในสถานการณ์และในระดับที่แตกต่างกัน มีการรับรู้ถึงผลที่คาดหวังและต้องการในระดับองค์กร และระดับหน่วยงาน รวมทั้งความสามารถในการกำหนดเป้าหมายในการทำงานของตนและของผู้อื่นให้สอดคล้องและเชื่อมโยงกับเป้าหมายของกลุ่ม หน่วยงาน และองค์กรได้มีความสามารถในการกระตุ้นจูงใจให้สมาชิกในทีมยอมรับและมุ่งมั่นในการทำงานเพื่อเป้าหมายของทีม รวมทั้งการสนับสนุนและพัฒนาสมาชิกในทีมให้สามารถทำงานที่รับผิดชอบได้อย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล ตลอดทั้งมีความรู้ความเข้าใจ และความสามารถในการอธิบายถึงระบบและขั้นตอน การทำงานของหน่วยงานที่ตนรับผิดชอบ และหน่วยงานอื่นๆ ที่อยู่ภายในองค์กร รวมทั้งความสามารถในการตอบข้อซักถามต่างๆ เกี่ยวกับระบบและขั้นตอนการทำงานของหน่วยงานแก่ผู้อื่นได้ และยังสามารถสื่อสารกับงานวิจัยของ ภัทร ลอยล่องและคณะ พบว่านักเรียน อย.น้อยส่วนใหญ่เข้ามาเป็นโดยวิธีสมัครใจ ร้อยละ 70.7) มีแรงจูงใจอยู่ในระดับมาก ร้อยละ 83.3 ($\bar{X} = 26.54$, S.D.=3.28) และมีการปฏิบัติงานการจัดการอาหารปลอดภัยในโรงเรียนอยู่ในระดับมาก ร้อยละ 66.1 ($\bar{X} = 7.00$, S.D. = 2.78) นอกจากนี้ควรมีความสามารถในการอธิบายถึงแนวคิด หลักการ วิธีการและขั้นตอนการทำงานในขอบเขตงานเฉพาะด้านที่รับผิดชอบ รวมทั้งการตอบข้อซักถามในประเด็นต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับงานของตน ตลอดจน การพัฒนาและปรับปรุงขั้นตอนการทำงานที่ตนรับผิดชอบให้มีประสิทธิภาพ และมีความสามารถในการเขียนบันทึกข้อความ เอกสาร และรายงานต่างๆ ได้อย่างชัดเจน กระชับ ถูกต้องแม่นยำ และเหมาะสมกับกลุ่มคนในระดับที่แตกต่างกันไป

สมรรถนะกลุ่มที่ 2 ได้แก่ ตัวชี้วัดที่ 3.5 ตรวจสอบคุณภาพอาหารด้านกายภาพ ตัวชี้วัดที่ 3.6 ตรวจสอบคุณภาพยาต้านกายภาพ ตัวชี้วัดที่ 3.7 ตรวจสอบคุณภาพเครื่องสำอางด้านกายภาพ ตัวชี้วัดที่ 3.8 ตรวจสอบโฆษณาผลิตภัณฑ์สุขภาพ ตัวชี้วัดที่ 3.9 ตรวจสอบโดยใช้ชุดทดสอบ เช่น อาหาร ไอโอดีนในเกลือ สารไฮโดรควิโนนในเครื่องสำอาง แต่ละตัวชี้วัดประกอบด้วยสมรรถนะที่เหมือนกัน 10 สมรรถนะ ได้แก่ 1) ความสามารถในการเรียนรู้ 2) การมุ่งเน้นความสำเร็จ 3) ความรู้ในการเป็นผู้ตรวจสอบ 4) การสอนงานและพัฒนาผู้อื่น 5) ความน่าเชื่อถือได้ 6) การรวบรวมและวิเคราะห์ข้อมูล 7) ความใฝ่รู้ 8) ความเข้าใจในระบบและขั้นตอนการทำงาน 9) การทำงานเป็นทีม 10) ความรู้ด้านเทคนิคเฉพาะงาน สมรรถนะเหล่านี้เป็นสมรรถนะสำคัญที่นักเรียน อย.น้อยระดับมัธยมศึกษาในกิจกรรม อย.น้อยด้านอาหารและยา จำเป็นต้องมีความสามารถในการรับรู้ข้อมูลและรายละเอียดต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับการปฏิบัติงานที่รับผิดชอบได้อย่างรวดเร็ว รวมทั้งความกระตือรือร้นและความพยายามที่จะแสวงหาโอกาสในการเรียนรู้งานที่ตนรับผิดชอบ ทั้งงานในปัจจุบันและงานใหม่ๆ อยู่เสมอ สอดคล้องกับการวิจัยของกองพัฒนาศักยภาพผู้บริโภค สำนักงานคณะกรรมการอาหารและยา พบว่า นักเรียนแกนนำ อย.น้อย มีความพึงพอใจต่อโครงการในระดับมาก ส่วนกิจกรรมประชาสัมพันธ์เรื่อง การบริโภคผลิตภัณฑ์สุขภาพและผู้มีส่วนได้ส่วนเสียมีความพึงพอใจอยู่ในระดับมากในการจัดกิจกรรม อย.น้อย และมีความรู้ ความเข้าใจที่ถูกต้องเกี่ยวกับการบริโภคผลิตภัณฑ์สุขภาพมากกว่านักเรียนที่ไม่ได้เข้าร่วมโครงการ อย.น้อย และยังมีความมุ่งมั่นในการทำงานให้ประสบความสำเร็จได้ตามแผนที่กำหนด รวมทั้งนักเรียน อย.น้อยควรมีความสามารถในการแก้ไขปัญหาหรืออุปสรรคที่เกิดขึ้นจากการทำงานทั้งของตนเองและผู้อื่น และความสามารถในการอธิบายถึงแนวคิด หลักการ วิธีการและขั้นตอนของการเป็นผู้ตรวจสอบ รวมทั้งการตอบข้อซักถามในประเด็นต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับการเป็นผู้ตรวจสอบ ตลอดจนการพัฒนาและปรับปรุงขั้นตอนการทำงานด้วยการตรวจสอบได้อย่างมีประสิทธิภาพ ตลอดจนการให้คำแนะนำ และฝึกสอนผู้อื่นถึงเทคนิคและวิธีการในการทำงานให้บรรลุผลสำเร็จ รวมทั้งการพัฒนาความรู้และทักษะในการทำงานทั้งของตนเองและของผู้อื่นได้อย่างต่อเนื่องอยู่เสมอ และสอดคล้องกับการวิจัยของ วีระชัย นลวชัย และคณะ พบว่า ภายหลังการเข้าร่วมกิจกรรมกระตุ้นเตือนพฤติกรรม (booster Intervention) นักเรียนกลุ่มทดลองมีความรู้เกี่ยวกับการบริโภคอาหารปลอดภัย มีการรับรู้โอกาสเสี่ยงจากการบริโภคอาหารไม่ปลอดภัย มากกว่านักเรียนกลุ่มควบคุม และมีพฤติกรรมบริโภคอาหารปลอดภัยมากกว่านักเรียนกลุ่มควบคุม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และนักเรียนกลุ่มทดลองมีสิ่งชักนำสู่การปฏิบัติในการบริโภคอาหารปลอดภัย และความเชื่อมั่นในความสามารถของตนเองในการบริโภคอาหาร

ปลอดภัยมากกว่าก่อนการทดลอง รวมทั้งพฤติกรรมการบริโภคอาหารปลอดภัยมากกว่านักเรียนกลุ่มควบคุม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และนอกจากนี้ นักเรียน อย.น้อยต้องมีความสามารถในการรับผิดชอบงานที่ได้รับมอบหมายให้บรรลุผลสำเร็จ รวมทั้งความสามารถในการตรวจสอบ สืบค้น และค้นหาข้อมูลและรายละเอียดต่างๆ เพื่อที่จะได้ข้อมูลที่ถูกต้อง ครบถ้วน สมบูรณ์ และตรงประเด็นแก่ผู้อื่นทั้งภายในและภายนอกองค์การ มีการออกแบบและการพัฒนาวิธีการหรือเทคนิคในการรวบรวมหรือค้นหาข้อมูล รวมทั้งการนำระบบเทคโนโลยีสารสนเทศมาประยุกต์ใช้ในการค้นหาจัดเก็บข้อมูลที่รวบรวมได้อย่างเป็นระบบ มีการชวนชวนที่จะเรียนรู้และรับรู้ข้อมูลที่เป็นประโยชน์ต่อการทำงานของตน รวมทั้งความสามารถในการแสวงหาความรู้หรือข้อมูลอื่นๆ จากแหล่งข้อมูลต่างๆ และยังสามารถคล้อยกับงานวิจัยของ ศิริกุล อำพนธ์ และคณะ พบว่า ภายหลังจากทดลองโดยใช้รูปแบบการพัฒนาการบริโภคอาหาร นักเรียนกลุ่มทดลอง มีการเปลี่ยนแปลงเชิงสาเหตุที่ส่งผลต่อพฤติกรรมการบริโภคอาหารในทิศทางที่ดีทุกปัจจัย และมีพฤติกรรมการบริโภคอาหารเพื่อลดปัจจัยเสี่ยงต่อโรคไม่ติดต่อเรื้อรัง (NCDs) มากกว่าก่อนการทดลอง เมื่อเปรียบเทียบกับระหว่างนักเรียนกลุ่มทดลองและนักเรียนกลุ่มควบคุม พบว่า ภายหลังจากทดลองโดยใช้รูปแบบฯ นักเรียนกลุ่มทดลองมีพฤติกรรมการบริโภคอาหารเพื่อลดปัจจัยเสี่ยงต่อโรคไม่ติดต่อเรื้อรัง (NCDs) มากกว่านักเรียนกลุ่มควบคุม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และนักเรียนกลุ่มทดลองมีความพึงพอใจต่อการเข้าร่วมกิจกรรมการพัฒนาพฤติกรรมการบริโภคอาหารของนักเรียนในภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ตลอดจนมีความสามารถในการถ่ายทอดความรู้ของตนโดยผ่านทางสื่อหรือเครื่องมือที่กำหนดขึ้น มีความรู้ความเข้าใจ และความสามารถในการอธิบายถึงระบบและขั้นตอนการทำงานของหน่วยงานที่ตนรับผิดชอบ และหน่วยงานอื่นๆ ที่อยู่ภายในองค์การ รวมทั้งความสามารถในการตอบข้อซักถามต่างๆ เกี่ยวกับระบบและขั้นตอนการทำงานของหน่วยงานแก่ผู้อื่นได้ และยังสามารถคล้อยกับงานวิจัยของ ธิติรัตน์ สิงห์ทอง พบว่า กลุ่มทดลองมีการเปลี่ยนแปลงความรอบรู้และพฤติกรรมการบริโภค มากกว่ากลุ่มเปรียบเทียบอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p < 0.001$ และ 0.003 ตามลำดับ) ความรอบรู้ด้านโภชนาการที่เพิ่มขึ้นมีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญกับพฤติกรรมการบริโภคที่ดีขึ้น และมีความสามารถในการกำหนดเป้าหมาย และบทบาทหน้าที่ของสมาชิกในทีม รวมทั้งการสร้างบรรยากาศของการทำงานเป็นทีมด้วยการให้ความร่วมมือและความร่วมมือและความช่วยเหลือซึ่งกันและกัน ตลอดจนการกระตุ้นจิตใจให้สมาชิกในทีมยึดมั่นและผูกพันต่อเป้าหมายร่วมกัน และมีความสามารถในการอธิบายถึงแนวคิด หลักการ วิธีการและขั้นตอนการทำงานในขอบเขตงานเฉพาะด้านที่รับผิดชอบ รวมทั้งการตอบข้อซักถามในประเด็นต่าง ๆ

ที่เกี่ยวข้องกับงานของตน ตลอดจน การพัฒนาและปรับปรุงขั้นตอนการทำงานที่ตนรับผิดชอบให้ มีประสิทธิภาพ

1.2. องค์กรประกอบที่ 2 เกณฑ์มาตรฐานที่ 4 กิจกรรมส่งเสริมสุขภาพ ตัวชี้วัดที่มีสมรรถนะ เหมือนกัน แบ่งเป็น 2 กลุ่ม ดังนี้

สมรรถนะกลุ่มที่ 1 ได้แก่ ตัวชี้วัดที่ 4.1 สำรวจพฤติกรรมกรรมการบริโภคของนักเรียน ตัวชี้วัดที่ 4.2 ตรวจสอบสุขาภิบาลอาหาร ตัวชี้วัดที่ 4.3 ตรวจสอบความสะอาดของห้องน้ำ ห้องส้วม ในโรงเรียน ตัวชี้วัดที่ 4.4 ตรวจสอบสภาพห้องพยาบาลและตู้ยา 4.5 ตรวจสอบคุณภาพน้ำดื่มใน โรงเรียน แต่ละตัวชี้วัดประกอบด้วยสมรรถนะที่เหมือนกัน 7 สมรรถนะ ได้แก่ 1) ความสามารถในการเรียนรู้ 2) ความรู้ในการเป็นผู้ตรวจสอบ 3) การรวบรวมและวิเคราะห์ข้อมูล 4) การให้และการรับ ข้อมูลย้อนกลับ 5) การกำหนดเป้าหมาย 6) การวางแผนงานและการจัดการ 7) การทำงานเป็นทีม สมรรถนะเหล่านี้เป็นสมรรถนะสำคัญที่นักเรียน อย.น้อยระดับมัธยมศึกษาในกิจกรรม อย.น้อย ด้านอาหารและยา จำเป็นต้องมีความสามารถในการรับรู้ข้อมูลและรายละเอียดต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับ งานที่ รับผิดชอบได้อย่างรวดเร็ว รวมทั้งความกระตือรือร้น และความพยายามที่จะแสวงหาโอกาสใน การเรียนรู้งานที่ตนรับผิดชอบ ทั้งงานในปัจจุบันและงานใหม่ๆ อยู่เสมอ สอดคล้องกับงานวิจัยของ วราภรณ์ ยังเอี่ยม พบว่า ความรอบรู้ด้านอาหารและความรอบรู้ด้านโภชนาการ มีผลลัพธ์ที่สำคัญเพื่อ มุ่งเน้นการพัฒนาทักษะทางปัญญา และความสามารถของบุคคลในประเด็นที่เกี่ยวข้องกับอาหารและ โภชนาการ เพื่อให้บุคคลมีความรู้ด้านอาหารและโภชนาการ ทักษะด้านอาหาร พฤติกรรมการบริโภค อาหารและผลลัพธ์เชิงบวกของสุขภาพ นอกจากนี้นักเรียน อย.น้อยต้องมีความสามารถในการอธิบาย ถึงแนวคิด หลักการ วิธีการและขั้นตอนของการเป็นผู้ตรวจสอบ รวมทั้งการตอบข้อซักถามในประเด็น ต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับการเป็นผู้ตรวจสอบ ตลอดจนการพัฒนาและปรับปรุงขั้นตอนการทำงานด้วย การตรวจสอบได้อย่างมีประสิทธิภาพ มีการออกแบบและการพัฒนาวิธีการหรือเทคนิคในการรวบรวม หรือค้นหาข้อมูล รวมทั้งการนำระบบเทคโนโลยีสารสนเทศมาประยุกต์ใช้ ในการค้นหาจัดเก็บข้อมูลที่ รวบรวมได้อย่างเป็นระบบ และมีการรับฟังข้อมูลย้อนกลับจากผู้อื่น และการให้ข้อมูลย้อนกลับ เกี่ยวกับสาเหตุ ผลกระทบที่เกิดขึ้นทั้งในระดับองค์กร และระดับหน่วยงานแก่บุคคลในสถานการณ์ และในระดับที่แตกต่างกัน และมีการรับรู้ถึงผลที่คาดหวังและต้องการในระดับองค์กร และระดับ หน่วยงาน รวมทั้งความสามารถในการกำหนดเป้าหมายในการทำงานของตน และของผู้อื่นให้ สอดคล้องและเชื่อมโยงกับเป้าหมายของกลุ่ม หน่วยงาน และองค์กรได้ ละยังสอดคล้องกับงานวิจัย ของ กิ่งแก้ว สำรวยรีน พบว่า องค์กรประกอบหลัก 2 องค์กรประกอบ คือ ความรู้ และทักษะ โดยแบ่งเป็น จำนวน 7 ด้าน ได้แก่ 1) ความรู้เกี่ยวกับอาหารและโภชนาการ 2) ทักษะความสามารถในการเลือก อาหาร 3) การเตรียมและรับประทานอาหารปรุงสุก 4) การวางแผนและจัดการเกี่ยวกับอาหาร

5) การสื่อสารและแลกเปลี่ยนข้อมูลเกี่ยวกับอาหารและโภชนาการ 6) การประเมินผลและเลือกใช้ข้อมูลเกี่ยวกับอาหารและโภชนาการ และ 7) การตัดสินใจและบริหารงบประมาณเกี่ยวกับอาหารที่มีประโยชน์ ซึ่งทุกด้านอธิบายค่าความแปรปรวนได้ 52.622 % และผลการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยัน พบว่า ค่าดัชนีความเหมาะสมพอดีของโมเดล อยู่ในระดับที่ยอมรับได้ดังนี้ GFI = 0.980, CFI = 1.000, RMSEA = 0.006, $\chi^2 / df = 1.041$, SRMR = 0.032 และ p-value = 0.20082 พบว่า มีความสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์ และได้ค่าความเชื่อมั่น KR-20 = 0.780, Cronbach's Alpha = 0.806-0.917 ซึ่งยืนยันความสอดคล้องภายในของแบบสอบถามทั้งภาพรวมและรายด้าน และมีความสามารถในการจัดลำดับความสำคัญของงานที่เร่งด่วน และการกำหนดแผนการปฏิบัติงานสำหรับงานที่เป็นปกติประจำวันและงานที่เร่งด่วนได้ รวมทั้งการกำหนดผลที่คาดหวังของงานที่ปฏิบัติ และการหาวิธีประเมินผลการทำงานของตนเองและทีมงาน และมีความเข้าใจบทบาท และหน้าที่ของตน ในฐานะที่เป็นสมาชิกหนึ่งของทีม รวมทั้งการมีส่วนร่วมในการทำงาน การแก้ไขปัญหา และการแลกเปลี่ยนประสบการณ์และความคิดเห็นต่างๆ กับสมาชิกในทีม

สมรรถนะกลุ่มที่ 2 ได้แก่ ตัวชี้วัดที่ 4.6 ส่งเสริมให้มีอาหารเพื่อสุขภาพ ตัวชี้วัดที่ 4.7 ส่งเสริมการจัดทำโครงการแก้ปัญหาสุขภาพในโรงเรียน ตัวชี้วัดที่ 4.8 สำรวจ และดูแลสุขอนามัย แต่ละตัวชี้วัดประกอบด้วยสมรรถนะที่เหมือนกัน 16 สมรรถนะ ได้แก่ 1) ความสามารถในการเรียนรู้ 2) การให้และการรับข้อมูลป้อนกลับ 3) การกำหนดเป้าหมาย 4) การทำงานเป็นทีม 5) ความรับผิดชอบในงาน 6) การมุ่งเน้นความสำเร็จ 7) การแสวงหาข้อมูล 8) การบริหารจัดการงาน 9) ความคิดเชิงเหตุผล 10) ความรู้ในด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ 11) การมุ่งเน้นที่ผลลัพธ์ 12) ทักษะในการบริหารเวลา สมรรถนะเหล่านี้เป็นสมรรถนะสำคัญที่นักเรียน อย.น้อยระดับมัธยมศึกษาในกิจกรรม อย.น้อยด้านอาหารและยาต้อง จำเป็นต้องมีความสามารถในการรับรู้ข้อมูลและรายละเอียดต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับงานที่รับผิดชอบได้อย่างรวดเร็ว รวมทั้งความกระตือรือร้นและความพยายามที่จะแสวงหาโอกาสในการเรียนรู้งานที่ตนรับผิดชอบทั้งงานในปัจจุบันและงานใหม่ๆ อยู่เสมอ และการรับฟังข้อมูลป้อนกลับจากผู้อื่น และการให้ข้อมูลป้อนกลับเกี่ยวกับสาเหตุ ผลกระทบที่เกิดขึ้นทั้งในระดับองค์กร และระดับหน่วยงานแก่บุคคลในสถานการณ์และในระดับที่แตกต่างกัน มีการรับรู้ถึงผลที่คาดหวังและต้องการในระดับองค์กร และระดับหน่วยงาน รวมทั้งความสามารถในการกำหนดเป้าหมายในการทำงานของตนเองและของผู้อื่นให้สอดคล้องและเชื่อมโยงกับเป้าหมายของกลุ่มหน่วยงาน และองค์กรได้ สรุปได้ว่า ความรอบรู้ด้านสุขภาพมีความสำคัญต่อการส่งเสริมสุขภาพในวัยรุ่น โดยเฉพาะในด้านโภชนาการและความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล ผู้เชี่ยวชาญด้านสุขภาพควรทำการประเมินความรอบรู้ด้านสุขภาพสำหรับวัยรุ่น ก่อนที่จะออกแบบโปรแกรมสุขศึกษาสำหรับผู้ที่มี

ความรู้ด้านสุขภาพต่ำ เพื่อพัฒนาทักษะความรู้ด้านสุขภาพเพื่อดำเนินการส่งเสริมพฤติกรรมสุขภาพต่อไป นอกจากนี้นักเรียน ออย.น้อยควรมีความเข้าใจบทบาท และหน้าที่ของตนในฐานะที่เป็นสมาชิกหนึ่งของทีม รวมทั้งการมีส่วนร่วมในการทำงาน การแก้ไขปัญหาและการแลกเปลี่ยนประสบการณ์และ ความคิดเห็นต่างๆ กับสมาชิกในทีม และมีการแสดงออกถึงความมุ่งมั่น และความตั้งใจที่จะทำให้งานที่ได้รับมอบหมายประสบผลสำเร็จตามแผนที่กำหนด รวมทั้งความสามารถในการบริหารจัดการงานของตนเอง และทีม/กลุ่มงานให้บรรลุผลสำเร็จตามเป้าหมายที่กำหนดขึ้น รวมทั้งความสามารถในการแก้ไขปัญหาหรืออุปสรรคที่เกิดขึ้นจากการทำงานทั้งของตนเองและผู้อื่น สอดคล้องกับการวิจัยของ ไลลา (Lila) และคณะที่ผลการวิจัย พบว่า นักเรียนและที่ปรึกษามีการรับรู้ที่คล้ายกันว่ากระบวนการแก้ไขสุขภาพที่นำโดยนักเรียนมีผลกระทบอย่างมีนัยสำคัญต่อทักษะชีวิต และพฤติกรรมสุขภาพของนักเรียนในด้านต่างๆ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ทักษะความเป็นผู้นำ ซึ่งได้แก่ การมีความรับผิดชอบ ความมั่นใจในตนเองในการพูดในที่สาธารณะ และความภาคภูมิใจในการเป็นแบบอย่างที่ดี ส่วนพฤติกรรมด้านสุขภาพ ได้แก่ การบริโภคอาหาร และการออกกำลังกาย เป็นผลเนื่องจากผลลัพธ์ของอัตลักษณ์ที่ปรากฏในการผู้นำการแก้ไขสุขภาพ นอกจากนี้นักเรียน ออย.น้อยควรมีการตั้งคำถามเพื่อสอบถามข้อมูลและรายละเอียดต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง รวมทั้งการจัดระบบในการสืบค้นและค้นหาข้อมูลจากผู้อื่นทั้งภายในและภายนอกองค์กร และมีการวางแผน การชี้แนะ และการควบคุมดูแลงานทั้งของตนเองและสมาชิกในทีม เพื่อให้งานที่ได้รับมอบหมายประสบผลสำเร็จ และบรรลุเป้าหมายได้ตามแผนงานที่กำหนด มีความสามารถในการวิเคราะห์ข้อมูลและประเด็นปัญหาที่เกิดขึ้น โดยการเชื่อมโยงและแจกแจงข้อมูลเป็นส่วนย่อย ๆ ที่มีความสัมพันธ์ซึ่งกันและกัน และสอดคล้องกับงานวิจัยของ แนนซี (Nancy) ที่พบว่า การเสริมพลังของเยาวชนมีอิทธิพลอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติต่อการรับรู้ความสามารถของตนเองของวัยรุ่น การรับรู้ถึงการเลือกรับประทานอาหารเพื่อสุขภาพ การรับประทานอาหารเพื่อสุขภาพ ทักษะคิดต่อการออกกำลังกาย และแรงจูงใจโดยรวมต่อสุขภาพ และนักเรียน ออย.น้อยควรมีความสามารถในการอธิบายถึงแนวคิดหลักการ วิธีการและขั้นตอนการทำงานในด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ (IT) รวมทั้งการตอบข้อซักถามในประเด็นต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับงาน IT ตลอดจนมีการพัฒนาและพัฒนาและปรับปรุงขั้นตอนการทำงานด้าน IT ให้มีประสิทธิภาพ และยังสอดคล้องกับงานวิจัยของ ลาริสซา (Larissa), เจสสิก้า (Jessica) และ สปริง (Spring) ที่พบว่า ความร่วมมือที่พัฒนาขึ้นผ่านโปรแกรม FAV5 ทำให้เกิดกิจกรรมทดสอบรสชาติที่ประสบความสำเร็จในโรงเรียนประถมศึกษา 7 แห่งได้สร้างความกระตือรือร้นเกี่ยวกับโปรแกรมอาหารของโรงเรียนและเสริมสร้างความเข้มแข็งของทีมงานนักเรียน

ด้านโภชนาการ นอกจากนี้ นักเรียน อย.น้อยควรมีความสามารถในการทำงานให้สำเร็จได้ตามเป้าหมายที่กำหนด รวมทั้งการจัดสรรทรัพยากรที่มีอยู่ให้เกิดประโยชน์สูงสุดเพื่อสร้างประสิทธิภาพและประสิทธิผลและประสิทธิผลในการทำงานของหน่วยงานและองค์กร รวมถึงการจัดสรรเวลาในการบริหารจัดการประจำและงานเร่งด่วนที่ได้รับมอบหมายให้สำเร็จและได้คุณภาพเป็นไปตามมาตรฐานซึ่งสามารถนำส่งมอบงานให้ผู้อื่นได้ตามเวลาที่กำหนด

2. พจนานุกรมสมรรถนะของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาในกิจกรรม อย.น้อยด้านอาหารและยา

สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ สัปดาห์ที่ทั้ง 2 องค์กรประกอบ พบว่ามีทั้งสิ้น 26 สมรรถนะ เนื่องจากมีสมรรถนะที่ซ้ำกันในแต่ละตัวชี้วัด เพื่อการเขียนพจนานุกรมสมรรถนะของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาในกิจกรรม อย.น้อยด้านอาหารและยา โดยการเขียนเป็นกลุ่มตัวแปรที่จัดเรียงตามหมวดหมู่ตั้งแต่ ก - ฮ เพื่อให้เกิดพจนานุกรม ดังนี้ (สอยน/อย. 01) การกำหนดเป้าหมาย (Goal Setting) (สอยน/อย. 02) การติดต่อประสานงาน (Coordination) (สอยน/อย. 03) การติดตามงาน (Follow up) (สอยน/อย. 04) การตัดสินใจ (Decision Making) (สอยน/อย. 5) การทำงานเป็นทีม (Teamwork) (สอยน/อย. 06) การทำงานร่วมกับทีมงานอื่น (Cross-Team Collaboration) (สอยน/อย. 07) การบริหารจัดการงาน (Operation Management) (สอยน/อย. 08) การมุ่งเน้นความสำเร็จ (Achievement Orientation) (สอยน/อย. 09) การมุ่งเน้นที่ผลลัพธ์ (Result Orientation) (สอยน/อย. 10) การรวบรวมและวิเคราะห์ข้อมูล (Gather and Analyzing) (สอยน/อย. 11) การวางแผนและการจัดการ (Planning and Organizing) (สอยน/อย. 12) การสอนงานและพัฒนาผู้อื่น (Coaching Developing Others) (สอยน/อย. 13) การสื่อสารด้วยลายลักษณ์อักษร (Written Communication) (สอยน/อย. 14) การแสวงหาข้อมูล (Information Seeking) (สอยน/อย. 15) การให้และการรับข้อมูลป้อนกลับ (Giving and Receiving Feedback) (สอยน/อย. 16) ความเข้าใจในระบบและขั้นตอนการทำงาน (Working Process and System Understanding) (สอยน/อย. 17) ความคิดเชิงเหตุผล (Rational Thinking) (สอยน/อย. 18) ความรู้ด้านเทคนิคเฉพาะงาน (Technical Knowledge) (สอยน/อย.19) ความน่าเชื่อถือได้ (Credibility) (สอยน/อย. 20) ความเป็นผู้นำ (Leadership) (สอยน/อย.21) ความใฝ่รู้ (Personal Mastery) (สอยน/อย.22) ความรู้ในการเป็นผู้ตรวจสอบ (Auditor Knowledge) (สอยน/อย. 23) ความรับผิดชอบในงาน (Accountability) (สอยน/อย. 24) ความรู้ในด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ (Information Technology Knowledge) (สอยน/อย. 25) ความสามารถในการเรียนรู้ (Ability to Learn) (สอยน/อย.26) ทักษะในการบริหารเวลา (Time Management Skills) จำนวน 26 สมรรถนะ โดยใช้แนวทางในการเขียนพจนานุกรมตามแนวคิดคำนิยามของสมรรถนะของ อารรณ์ ภูวิทย์พันธ์ ในจัดทำพจนานุกรม

สมรรถนะ (Competency Dictionary) ผู้วิจัยได้อ้างอิงสมรรถนะ (Competency) ของนักเรียนมัธยมศึกษาในกิจกรรม อย.น้อยด้านอาหารและยา จากหนังสือ Competency Dictionary ผู้วิจัยได้นำส่วนของคำนิยาม (Definition) มาเป็นส่วนประกอบของประเด็นในการจัดทำพจนานุกรมสมรรถนะนักเรียนระดับมัธยมศึกษาในกิจกรรม อย.น้อยด้านอาหารและยาในประเด็นข้อที่ 1 ความหมายของสมรรถนะ (Competency) ในประเด็นข้อที่ 2 และการประเมินระดับความสามารถ (Proficiency Level) ของสมรรถนะในประเด็นข้อที่ 6 ส่วนประเด็นที่ 3 นำมาจากหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 และประเด็นข้อที่ 7 นำมาจากคู่มือเกณฑ์มาตรฐานโรงเรียน อย.น้อย ซึ่งมีรายละเอียดในการเขียน 9 ส่วน ได้แก่ 1. คำนิยาม (Definition) เป็นข้อความที่บ่งบอกถึงความหมายโดยรวมของ สมรรถนะ (Competency) ที่กำหนดขึ้น โดยเขียนคำนิยามของ สมรรถนะ (Competency) แต่ละตัวขึ้นมาก่อน ก่อนที่จะเริ่มกำหนดรายละเอียดของพฤติกรรมที่คาดหวังซึ่งแยกตามระดับความลึกซึ้งของหน้าที่ความรับผิดชอบของตำแหน่งงาน 2. ความหมายของสมรรถนะ (Competency) แต่ละตัวนั้นควรมีพฤติกรรมหลัก ๆ อะไรบ้าง 3. การเขียนมุมมอง เนื่องจากเป็นพจนานุกรมสมรรถนะของนักเรียนมัธยมศึกษาในกิจกรรม อย.น้อยด้านอาหารและยา เพื่อความสะดวกสำหรับผู้สนใจนำไปเป็นแนวทาง ในการประเมินประสิทธิภาพ สมรรถนะของนักเรียน จึงแบ่งประเภทของมุมมองออกเป็น 3 มุมมอง ได้แก่ 1) เกณฑ์มาตรฐานโรงเรียน อย.น้อย ประกอบด้วยเกณฑ์มาตรฐานที่ 3 กิจกรรมด้านการตรวจสอบทั้งภายในและภายนอกโรงเรียน และเกณฑ์มาตรฐานที่ 4 กิจกรรมส่งเสริมสุขภาพ 2) มาตรฐานการศึกษาของสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ. 2561 (มาตรฐานการศึกษาระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน ฉบับลงวันที่ 6 สิงหาคม พ.ศ. 2561 และหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ. 2551 3) หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ฉบับปรับปรุง 2560 ประกอบด้วยสมรรถนะสำคัญของนักเรียน 5 ประการ ดังนี้ (1) ความสามารถในการสื่อสาร (2) ความสามารถในการคิด (3) ความสามารถในการแก้ปัญหา (4) ความสามารถในการใช้ทักษะชีวิต (5) ความสามารถในการใช้เทคโนโลยี 4. วัตถุประสงค์ การเขียนประโยชน์ของการดำเนินกิจกรรม อย.น้อยด้านอาหารและยา เพื่อเป็นแนวทางในการดำเนินกิจกรรมของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาในกิจกรรม อย.น้อยด้านอาหารและยา ดังนั้น “วัตถุประสงค์” ที่เขียนขึ้นจะให้นักเรียน อย.น้อยเข้าใจและรับรู้ถึงวัตถุประสงค์ที่แท้จริงของสมรรถนะนักเรียนที่กำหนดขึ้น 5. ผู้กำหนดเป้าหมาย โดยส่วนใหญ่ผู้กำหนดเป้าหมายจะเป็นผู้บังคับบัญชาของแต่ละสถานศึกษา ยกเว้นกรณีที่เป็นสมรรถนะที่นักเรียน อย.น้อยเป็นผู้ร่วมรับผิดชอบในกิจกรรมหรือเป็นผู้ริเริ่มการดำเนินงานใหม่ๆ ในการดำเนินกิจกรรมโครงการ อย.น้อย 6. การประเมินระดับความสามารถ (Proficiency Level) ของสมรรถนะ เป็นการบ่งบอกถึงพฤติกรรมที่คาดหวังหรือต้องการให้เกิดสมรรถนะ ซึ่งจะแบ่งออกเป็น 5 ระดับ ได้แก่ 1) ขั้นเรียนรู้ (Basic Level) เป็นการเริ่มต้นฝึกหัดซึ่งสามารถปฏิบัติงานได้ โดยต้องอยู่ในกรอบหรือแนวทางที่กำหนดขึ้น หรือเป็นสถานการณ์ที่ไม่ยุ่งยากซับซ้อนได้ 2) ขั้นปฏิบัติ

(Doing Level) การแสดงพฤติกรรมที่กำหนดได้ด้วยตนเอง หรือช่วยเหลือสมาชิกในทีม ให้สามารถปฏิบัติงานตามที่ได้รับมอบหมาย 3) ขั้นพัฒนา (Develop Level) ความสามารถในการนำสมาชิกในทีม รวมถึงการออกแบบและคิดในเรื่องสิ่งใหม่ๆ เพื่อประโยชน์และเป้าหมายของทีมงาน 4) ขั้นก้าวหน้า (Advance Level) การคิดวิเคราะห์ และนำสิ่งใหม่ๆมาใช้ เพื่อสร้างประสิทธิภาพการทำงานของหน่วยงาน และความสามารถในการสอนผู้อื่นให้ สามารถแสดงพฤติกรรมนั้นๆได้ตามที่กำหนดขึ้น 5) ขั้นผู้เชี่ยวชาญ (Expert Level) การมุ่งเน้นที่กลยุทธ์และแผนงานในระดับองค์การ รวมถึงความสามารถในการให้คำปรึกษาแนะนำแก่ผู้อื่นถึงแนวทางหรือขั้นตอนการทำงาน และวิธีการแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้น 7. ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับจากสมรรถนะในกิจกรรม อย.น้อยด้านอาหารและยา ประกอบด้วย ประโยชน์ต่อนักเรียน อย.น้อย ประโยชน์ต่อโรงเรียน ประโยชน์ต่อครอบครัวและชุมชน และประโยชน์ต่อผู้ประกอบการร้านค้า 8. เอกสารที่เกี่ยวข้อง ได้แก่ 1) คู่มือเกณฑ์มาตรฐานโรงเรียน อย.น้อย (ฉบับปรับปรุงใหม่ ปีงบประมาณ พ.ศ. 2562) 2) แบบประเมินระดับสมรรถนะของนักเรียน อย.น้อย 3) รายงานประจำปี 9. ผู้เก็บข้อมูล ได้แก่ เป็นบุคคลที่ได้รับมอบหมายจากสถานศึกษาให้รวบรวม และจัดเก็บข้อมูลจากเอกสารที่เกี่ยวข้อง ทั้งนี้ผู้เก็บข้อมูลสามารถเป็นได้ทั้งครูที่ปรึกษาชมรม อย.น้อย หรือนักเรียนประธานแกนนำ อย.น้อย หรือแต่งตั้งคณะทำงานให้ปฏิบัติหน้าที่ในการเก็บข้อมูลดังกล่าว และเหตุผลอีกประการหนึ่งที่ผู้วิจัย เลือกนำแนวคิดการจัดทำพจนานุกรมสมรรถนะ (Competency Dictionary) มาใช้ในการสร้างพจนานุกรมสมรรถนะของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาในกิจกรรม อย.น้อยด้านอาหารและยา ในงานวิจัยเรื่องนี้ แล้วสามารถเป็นตัวกำหนดสมรรถนะในการดำเนินกิจกรรม อย.น้อยด้านอาหารและยาของโรงเรียนได้ชัดเจน ส่งผลให้ทราบได้ทันทีว่า นักเรียน อย.น้อยควรมีสมรรถนะใดในการทำกิจกรรม เพราะมีการให้คำนิยาม คำว่าสมรรถนะ แต่ละตัวหมายถึงอะไร มีหน่วยงานใดบ้าง ทำให้ทราบว่า ผู้กำหนดเป้าหมายคือใคร มีแนวทางในการพัฒนาส่งเสริมให้นักเรียนเกิดสมรรถนะอย่างไร เพื่อให้การดำเนินงานโครงการ อย.น้อย บรรลุเป้าหมายที่วางไว้

3. แนวทางการบริหารเพื่อให้เกิดสมรรถนะของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาในกิจกรรม อย.น้อยด้านอาหารและยา พบว่า เป็นพหุแนวทาง สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ โดยสามารถอภิปรายผลแนวทางการบริหารเพื่อให้เกิดสมรรถนะของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาในกิจกรรม อย.น้อยด้านอาหารและยาทั้ง 26 สมรรถนะ โดยผู้เชี่ยวชาญได้เสนอแนวทางการบริหารเป็นรายสมรรถนะ ดังนี้

สมรรถนะที่ 1 การกำหนดเป้าหมาย (Goal Setting) เป็นสมรรถนะที่เป็นการรับรู้ถึงผลที่คาดหวังและต้องการในระดับองค์การ และระดับหน่วยงาน รวมทั้งความสามารถในการกำหนดเป้าหมายในการทำงานของตน และของผู้อื่นให้สอดคล้องและเชื่อมโยงกับเป้าหมายของกลุ่มหน่วยงานและองค์การได้ แนวทางการบริหารเพื่อให้เกิดสมรรถนะ มีดังนี้ 1) ด้านผู้บริหารโรงเรียน

(1) กำหนดนโยบายให้โครงการ ออย.น้อยอยู่ในแผนปฏิบัติการประจำปีของโรงเรียน และสนับสนุนการดำเนินกิจกรรม ออย.น้อยอย่างต่อเนื่อง จัดสรรงบประมาณและกำลังคนให้เพียงพอ และเหมาะสมกับสถานการณ์ในปัจจุบัน ควบคู่ไปกับการบริหารงานวิชาการของโรงเรียน (2) สร้างความเข้าใจและความตระหนักให้กับนักเรียน ครูและบุคลากรของโรงเรียนให้เห็นถึงการมีสุขภาพดีในอนาคตให้กับนักเรียน ครูและบุคลากรทางการศึกษาเพื่อสนับสนุนและให้ความร่วมมือในการทำกิจกรรม (3) สนับสนุนให้มีศูนย์การเรียนรู้ ออย.น้อย เพื่อเป็นการเพิ่มประสิทธิภาพให้ได้ผลงานที่ดีกว่าเดิมเนื่องจากกิจกรรม ออย.น้อย สามารถดำเนินการได้หลากหลายรูปแบบเชิงสร้างสรรค์ 2) ด้านครูที่รับผิดชอบโครงการ ออย.น้อย (1) ควรเป็นผู้นำในการให้ความรู้ ปลุกฝังทัศนคติ พฤติกรรมที่เหมาะสมโดยประสานความร่วมมือจากครูทุกกลุ่มสาระการเรียนรู้ในการบูรณาการประเด็นด้านอาหารและยาเข้าสู่สาระการเรียนรู้ทั้ง 8 กลุ่มสาระการเรียนรู้ (2) กำกับ ติดตามการดำเนินงานกิจกรรม ออย.น้อยด้านอาหารและยา (3) ให้ความรู้และทักษะในการใช้เครื่องมือเพื่อการตรวจสอบก่อนเลือกบริโภคอาหารและยาแก่นักเรียนแกนนำ ออย.น้อย 3) ด้านนักเรียนแกนนำ ออย.น้อย (1) ฝึกฝนตนเองให้เป็นนักสื่อสาร นักประชาสัมพันธ์ และกระจายความรู้เกี่ยวกับอาหารและยาไปยังเพื่อนนักเรียน ครอบคลุมรวมถึงชุมชนเพื่อให้ความรอบรู้ด้านอาหารและยา และมีพฤติกรรมบริโภคที่ปลอดภัย (2) สามารถกำหนดเรื่องที่เป็นปัญหาสำคัญ (Pain Point) ของโรงเรียนหรือชุมชนในประเด็นเกี่ยวกับอาหารและยาได้ เพื่อนำมากำหนดเป็นเป้าหมาย (3) ปรับเปลี่ยนพฤติกรรมบริโภคตนเองก่อนที่จะไปแนะนำผู้อื่นให้นักเรียนเป็นผู้นำในการให้ความรู้ ปลุกฝังทัศนคติ พฤติกรรมที่เหมาะสม ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ Ignatian Pedagogy ที่กล่าวว่า ผู้เรียนต้องพิจารณาแยะแยะ หรือทำให้เกิดความกระฉ่างทางปัญญา เพื่อค้นหาสาเหตุ ได้ค้นพบความสัมพันธ์ที่เชื่อมโยงกับแง่มุมอื่นๆ สร้างจิตสำนึกของนักเรียน จัดการรับรู้และระดับสติปัญญาไปสู่การลงมือปฏิบัติ ซึ่งเกิดจากการที่นักเรียนตระหนักในคุณค่าของการจัดอันดับ ให้ความสำคัญและการตัดสินใจ จนนำไปสู่การลงมือปฏิบัติให้ปรากฏผล 6) สถานศึกษาต้องสร้างความเข้าใจและความตระหนัก ให้เห็นถึงการมีสุขภาพดีในอนาคตให้กับนักเรียน ครูและบุคลากรทางการศึกษาเพื่อสนับสนุนและให้ความร่วมมือในการทำกิจกรรมของนักเรียนแกนนำ ออย.น้อย 7) ส่งเสริมให้การดำเนินกิจกรรม ออย.น้อยอย่างต่อเนื่อง และเหมาะสมกับสถานการณ์ปัจจุบัน 8) สถานศึกษาควรสร้างนโยบายและกิจกรรมสนับสนุนเกี่ยวกับสุขภาพควบคู่ไปกับด้านการศึกษา ฝึกให้นักเรียนแกนนำ ออย.น้อยมี จิตสาธารณะในการช่วยเหลือผู้อื่น และสร้างแรงจูงใจ อาทิเช่น การมอบใบประกาศนียบัตรในการทำจิตอาสาช่วยเหลือสังคม การยกย่องชื่นชมนักเรียนที่ทำกิจกรรมหน้าเสาธง เป็นต้น และสอดคล้องกับงานวิจัยของ อัลลี (Allie) ที่พบว่า ความพยายามในการมีส่วนร่วมของนักเรียนทำให้เกิดสิ่งที่เป็นผลดีต่อนักเรียนรวมถึงพฤติกรรมบริโภคอาหารที่ดีขึ้น นักเรียนพึงพอใจกับกิจกรรมการมีส่วนร่วมและความรู้สึกของการเสริมอำนาจในการเป็นผู้รับผิดชอบ 9) สนับสนุนในการสร้างห้องสุขภาพสำหรับพัฒนาทักษะและเผยแพร่ความรู้ เช่น ห้อง

ศูนย์การเรียนรู้ อย.น้อย 10) สถานศึกษาควรมีการกำกับ ติดตามการดำเนินงานกิจกรรม อย.น้อย ด้านอาหารและยา เพื่อให้การสนับสนุนทั้งงบประมาณและกำลังคนในปีการศึกษาต่อไป

สมรรถนะที่ 2 การติดต่อประสานงาน (Coordination) เป็นสมรรถนะที่สามารถระบุได้ถึง บุคคลและวันเวลาที่เหมาะสมในการติดต่อประสานงาน รวมทั้งความสามารถในการติดต่อ ประสานงานกับผู้อื่นทั้งภายในและภายนอกหน่วยงาน ตลอดจนการให้คำแนะนำแก่ผู้อื่นถึงเทคนิค และวิธีการในการติดต่อประสานงานกับหน่วยงานต่างๆ แนวทางการบริหารเพื่อให้เกิดสมรรถนะ มีดังนี้ 1) ด้านผู้บริหาร (1) ส่งเสริมให้นำหลักมนุษยสัมพันธ์และหลักการสื่อสารมาใช้ ด้วยการจัด อบรมเพื่อเพิ่มความรู้และทักษะให้แก่แก่นักเรียนแกนนำ อย.น้อยในใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารด้วยความ ชัดเจน ไม่คลุมเครือ มีเหตุมีผล ใช้คำพูดที่สุภาพ อ่อนโยน มีสัมมาคารวะ ถูกกาลเทศะ และเคารพ ความคิดเห็นของผู้อื่น (2) สนับสนุนด้านงบประมาณและบุคลากรในการดำเนินงาน 2) ด้านครูที่ รับผิดชอบโครงการ อย.น้อย (1) ส่งเสริมให้นักเรียนแกนนำ อย.น้อยประพฤติปฏิบัติตนเป็นผู้รู้จักให้ รู้จักเสียสละ เอื้อเฟื้อเผื่อแผ่เพื่อส่วนรวม มีอัธยาศัยไมตรีต่อกันด้วยการให้มีส่วนร่วมรับผิดชอบ ในกิจกรรมโครงการ อย.น้อย (2) พัฒนานักเรียนแกนนำ อย.น้อยให้มีทักษะ Empathic communication คือการสื่อสารที่แสดงให้คู่สนทนาเห็นว่าเรากำลังตั้งใจฟังเขาอยู่ ที่ไม่ใช่แค่สิ่งที่เขา พูดแต่รวมถึงความคิดความรู้สึกและคุณค่าในตัวตนของคนนั้นด้วย 3) ด้านนักเรียนแกนนำ อย.น้อย (1) ฝึกทักษะการสื่อสารที่เข้าใจง่าย และสื่อสารอย่างถูกต้องก่อนนำความรู้ไปเผยแพร่ต่อ สาธารณชน และสื่อสารอย่างมั่นใจพร้อมทั้งกล่าวขอบคุณทุกครั้งหลังจากเสร็จสิ้นการประสานงาน (2) ฝึกทักษะในการสื่อสารในการเสนองาน เสนอความคิดเห็น และสรุปงาน ซึ่งการเป็นนักสื่อสารที่ดี ที่ถูกต้อง ตรงประเด็น และมีประสิทธิภาพ จะทำให้งานราบรื่น (3) ฝึกทักษะในการเลือกใช้วิธีการ สื่อสารที่เหมาะสม และตั้งอยู่บนความรับผิดชอบต่อสังคม เพื่อบรรลุวัตถุประสงค์ในการสื่อสารทั้ง บุคคลภายในและบุคคลภายนอกศึกษา ซึ่งสอดคล้องกับสมรรถนะสำคัญของผู้เรียนตามหลักสูตร แกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ที่มุ่งให้ผู้เรียนเกิดสมรรถนะสำคัญประการหนึ่งนั่น คือ ความสามารถในการสื่อสารเป็นความสามารถในการรับและส่งสาร มีวัฒนธรรมในการใช้ภาษา ถ่ายทอดความคิด ความรู้ความเข้าใจ ความรู้สึก และทัศนะของตนเองเพื่อแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสาร และประสบการณ์อันจะเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาตนเองและสังคม รวมทั้งการเจรจาต่อรองเพื่อ ชักจูงและลดปัญหาความขัดแย้งต่างๆ

สมรรถนะที่ 3 การติดตามงาน (Follow Up) เป็นการรับรู้ถึงสถานะ ปัญหาและอุปสรรคที่ เกิดขึ้นของงานที่มอบหมายให้ผู้อื่นไปปฏิบัติโดยการใช้เทคนิคและวิธีการต่างๆ เพื่อการติดตาม ก้าวหน้าของงาน รวมทั้งการหาวิธีการจูงใจให้ผู้อื่นทำงานให้สำเร็จได้ตามแผนงานที่กำหนด แนวทางการบริหารเพื่อให้นักเรียนระดับมัธยมศึกษาในกิจกรรม อย.น้อยด้านอาหารและยาเกิด สมรรถนะการติดตามงาน มีดังนี้ 1) ด้านผู้บริหารโรงเรียน (1) สนับสนุนให้จัดทำแผนการติดตามงาน

จากบุคคลหรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้องไว้ล่วงหน้าเสมอ และกรอบเวลาการทำงานต้องชัดเจน (2) จัดประชุมเพื่อกำหนดหัวข้อในการรับผิดชอบงาน พร้อมมอบหมายภารกิจในการทำงานให้แก่ฝ่ายเพื่อติดตามผลงานและประเมินผลงานของตนให้ได้ผลการดำเนินงานเป็นไปตามมาตรฐานของกิจกรรม อย.น้อย 2) ด้านครูที่รับผิดชอบโครงการ อย.น้อยในโรงเรียน (1) ให้แนวทางแก่นักเรียนแกนนำ อย.น้อยในจัดเตรียมแผนงานสำรอง หากงานที่ติดตามไม่ประสบผลสำเร็จ และฝึกทักษะการโน้มน้าว ชักจูงให้ผู้อื่นทำงานให้สำเร็จตามเป้าหมายที่กำหนด (2) ส่งเสริมให้นักเรียนสามารถคิดวิเคราะห์ และเสนอแนะแนวทางในการแก้ไขปัญหาให้กับบุคคลหรือหน่วยงานอื่น เพราะปัญหาที่เกิดขึ้นจะส่งผลทำให้การทำงานของตนล่าช้าไปด้วย 3) ด้านนักเรียนแกนนำ อย.น้อย (1) ฝึกทักษะการกำหนดช่วงเวลาในการดำเนินงาน โดยเผื่อเวลาตามสมควรเพื่อป้องกันความผิดพลาด และหาวิธีการติดตามงานให้เหมาะสมกับลักษณะงาน หรือกำหนดเวลาทำงานให้เหมาะสมกับความยากง่ายของงาน (2) มีส่วนร่วมในการคิดปรับปรุง เปลี่ยนแปลงการทำงานที่มีคุณภาพเพื่อให้ได้ผลงานที่โดดเด่น มีความคิดสร้างสรรค์ และสามารถเสนอหรือทดลองการทำงานในรูปแบบต่างๆที่เพิ่มประสิทธิภาพให้ได้มากกว่าเดิม ซึ่งสอดคล้องกับสมรรถนะสำคัญของผู้เรียนตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ที่มุ่งให้ผู้เรียนมีความสามารถในการแก้ปัญหา สามารถแก้ปัญหาและอุปสรรคต่างๆ ที่เผชิญได้ สามารถกำหนดวิธีการติดตามงานให้เหมาะสมกับลักษณะงาน หรือกำหนดเวลาทำงานให้เหมาะสมกับความยากง่ายของงาน และยังสอดคล้องกับงานวิจัยของ นัดจา (Nadja) และ โบจนา (Bojana) ที่พบว่า การร่วมมือที่มีความสัมพันธ์กัน และประสบความสำเร็จในระดับสูง มีการเปิดโอกาสให้นักเรียนมีส่วนร่วมในการแก้ไขปัญหาสังคมท้องถิ่นหลายประการ ซึ่งก่อให้เกิดความรู้สึกเป็นส่วนหนึ่งของชุมชน ทำให้นักเรียนในชมรมอาสาสมัครของโรงเรียนมีความคิดสร้างสรรค์และสร้างนวัตกรรมจากล่างขึ้นบนโดยไม่ต้องใช้ทรัพยากรที่เกินจำเป็น

สมรรถนะที่ 4 การตัดสินใจ (Decision Making) เป็นการประเมินข้อมูลและแนวทางเลือก และเลือกทางเลือกที่ดีที่สุดเพื่อให้บรรลุถึงความต้องการในการแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นของสถานการณ์นั้นๆ แนวทางการบริหารเพื่อให้นักเรียนระดับมัธยมศึกษาในกิจกรรม อย.น้อยด้านอาหารและยาเกิดสมรรถนะการตัดสินใจ มีดังนี้ 1) ด้านผู้บริหารโรงเรียน มีการกำหนดกลยุทธ์และแนวทางเลือกในการเผชิญหน้ากับปัญหาให้ครูที่ปรึกษาผู้รับผิดชอบโครงการ อย.น้อย และนักเรียนแกนนำ อย.น้อย ในการประชุมของชมรม อย.น้อย เพื่อให้มีทางเลือกในการตัดสินใจปัญหาหรือการดำเนินงานการที่เกิดขึ้นในอนาคต สามารถประเมินประสิทธิภาพของแนวทางหรือวิธีการแก้ปัญหารวมทั้งปรับเปลี่ยนวิธีการแก้ไขปัญหาให้เหมาะสมได้ ด้วยบรรยากาศในการแก้ไขปัญหาอย่างสร้างสรรค์ 2) ด้านครูที่รับผิดชอบโครงการ อย.น้อยในโรงเรียน (1) ฝึกทักษะให้นักเรียนแกนนำ อย.น้อยสามารถคาดคะเนแนวโน้มของปัญหาได้ จัดลำดับและวางแผนแก้ไขปัญหา โดยนำประสบการณ์ที่เป็น Best Practice มาใช้ในการแก้ไขปัญหาและตัดสินใจ (2) ส่งเสริมให้นักเรียนแกนนำ อย.น้อยสามารถ

แก้ปัญหาที่เกิดขึ้นในการดำเนินงานและตัดสินใจตามแนวทางที่กำหนดไว้บนพื้นฐานข้อมูลที่มีอยู่ และมีข้อมูลเพียงพอประกอบการตัดสินใจ สามารถแก้ไขปัญหาที่มีความซับซ้อนยุ่งยากและระบุผลกระทบของปัญหาได้ รวมถึงการตัดสินใจอย่างมีประสิทธิภาพในเวลาที่เหมาะสม 3) ด้านนักเรียนแกนนำ ออย.น้อย (1) มีการตัดสินใจร่วมกันระหว่างสมาชิกในชมรม ออย.น้อย และควรรับฟังความเห็นของเพื่อนในทีมงาน ไม่รีบตัดสินใจจากความคิดเห็นของตนฝ่ายเดียว ควรเคารพการแสดงความคิดเห็นของผู้อื่นที่มีส่วนร่วมในกิจกรรมด้วย โดยมีการคิดไตร่ตรอง และคิดอย่างเป็นระบบสามารถใช้ข้อมูลและประสบการณ์ในการตัดสินใจแก้ไขปัญหาที่จะเกิดขึ้นโดยได้คำนึงถึงผลกระทบรอบด้าน (2) มีส่วนร่วมในการประเมินทางเลือกและสามารถเลือกแนวทางการทำงานที่เหมาะสมกับบริบทโรงเรียนได้ ตลอดถึงการวิเคราะห์ผลได้และผลเสีย และสามารถตัดสินใจเพื่อนำไปสู่เป้าหมายกิจกรรม ออย.น้อยได้ ซึ่งสอดคล้องกับสมรรถนะสำคัญของผู้เรียนตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ที่มุ่งให้ผู้เรียนมีความสามารถในการคิด โดย 1) มีความสามารถในการคิดวิเคราะห์ สังเคราะห์ 2) ทักษะในการคิดนอกกรอบอย่างสร้างสรรค์ 3) สามารถคิดอย่างมีวิจารณญาณ 4) มีความสามารถในการคิดอย่างมีระบบ และ 5) ตัดสินใจแก้ปัญหาเกี่ยวกับตนเองได้ รวมถึงการให้คำปรึกษา แนะนำสอนผู้อื่นให้สามารถแก้ไขปัญหาให้ประสบผลสำเร็จด้วยตนเอง และสอดคล้องกับทฤษฎีของ Gibson ที่กล่าวถึงกระบวนการเสริมสร้างบุคคลให้มีศักยภาพต้องมีการตัดสินใจเลือกวิถีปฏิบัติกิจกรรมที่เหมาะสม (taking charge) โดยคำนึงถึงปัจจัยต่างๆที่เกี่ยวข้อง เพื่อให้การตัดสินใจเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ บรรลุเป้าหมายที่วางไว้ และยังสอดคล้องกับการวิจัยของ วิมล โรมา และคณะ ที่พบว่าการให้ข้อมูลเพื่อการตัดสินใจอย่างรอบด้านและเพียงพอ การสอบถามความเข้าใจ การกระตุ้นให้ซักถามจะคลายความสงสัยอย่างเป็นมิตร และสอดคล้องกับงานวิจัยของ แนนซี (Nancy) พบว่าการให้ความสำคัญกับการเสริมสร้างศักยภาพของเยาวชนมากขึ้น ส่งผลต่อการปรับปรุงสุขภาพโดยรวมของวัยรุ่น โดยการสร้างสภาพแวดล้อมที่พวกเขาสามารถมีบทบาทในการตัดสินใจเชิงรุกมากขึ้น ด้วยการเสริมพลังวัยรุ่นมีแนวโน้มที่จะได้รับแรงจูงใจให้ปรับเปลี่ยนนิสัยการบริโภคอาหารที่ดีต่อสุขภาพมากขึ้น

สมรรถนะที่ 5 การทำงานเป็นทีม (Teamwork) เป็นความสามารถในการกระตุ้นจูงใจให้สมาชิกในทีมยอมรับและมุ่งมั่นในการทำงานเพื่อเป้าหมายของทีม รวมทั้งการสนับสนุนและพัฒนาสมาชิกในทีมให้สามารถทำงานที่รับผิดชอบได้อย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล แนวทางการบริหารเพื่อให้นักเรียนระดับมัธยมศึกษาในกิจกรรม ออย.น้อยด้านอาหารและยาเกิดสมรรถนะการทำงานเป็นทีม มีดังนี้ 1) ด้านผู้บริหารโรงเรียน (1) ให้การสนับสนุนโดยอนุญาตให้จัดกิจกรรม ออย.น้อยเพื่อส่งเสริมการทำงานเป็นทีมของนักเรียนในชมรม ออย.น้อย เช่น การจัดวันรณรงค์คุ้มครองผู้บริโภคในโรงเรียน การจัดนิทรรศการแสดงผลงานของชมรม ออย.น้อย เป็นต้น (2) สนับสนุนด้านงบประมาณและบุคลากรในการดำเนินงาน (3) แจ้งให้ประชาสัมพันธ์กิจกรรมดังกล่าวให้กับนักเรียนที่

ไม่ได้อยู่ในชมรม ออย.น้อย ครูและบุคลากรในโรงเรียนทราบและให้ความร่วมมือ 2) ด้านครูที่รับผิดชอบโครงการ ออย.น้อยในโรงเรียน (1) ส่งเสริมการทำงานร่วมกันของนักเรียนแกนนำ ออย.น้อย โดยเปิดโอกาสให้นักเรียนแกนนำ ออย.น้อยทุกคนมีส่วนร่วมแสดงความคิดเห็น และสนับสนุนการตัดสินใจของทีม ทำงานในส่วนตัวตนเองได้รับมอบหมาย และรายงานผลการดำเนินงานของตนเองให้ครูที่รับผิดชอบโครงการ ออย.น้อยทราบ (2) ฝึกทักษะภาวะผู้นำให้นักเรียนแกนนำ ออย.น้อย เสริมสร้างความสัมพันธ์เชิงบวกและคุณค่าของการรวมพลังทำงานเป็นทีม และพัฒนาศักยภาพในการประสานความคิดเห็นที่แตกต่าง และสามารถจัดการความขัดแย้งได้ 3) ด้านนักเรียนแกนนำ ออย.น้อย (1) ฝึกฝนตนเองในการมองเห็นภาพความสำเร็จของงาน และการทำงานอย่างมีส่วนร่วม ยกย่องการรวมพลังทำงานเป็นทีม เพื่อขับเคลื่อนทีมงานให้บรรลุเป้าหมาย มีกระบวนการประเมินประสิทธิภาพในการทำงานของทีมงาน พร้อมทั้งร่วมกันนำปัญหามาปรับปรุงแก้ไข (2) ฝึกคุณลักษณะความเป็นผู้นำหรือผู้ตามได้อย่างเหมาะสมภายในทีมงาน โดยมีการกำหนดบทบาทหน้าที่ในแต่ละงาน เพื่อขับเคลื่อนสู่เป้าหมายความสำเร็จของทีม และแบ่งปันประสบการณ์การทำงาน (PLC) ระหว่างทีมงาน (3) มีการสื่อสารกับทีมงานในชมรม ออย.น้อยบ่อยๆ กระตุ้นและสร้างแรงบันดาลใจโดยมีการยกย่องและให้กำลังใจเพื่อนร่วมทีม ให้ความช่วยเหลืออย่างเต็มความสามารถเมื่อเพื่อนในทีมเกิดปัญหา ตลอดจนรักษามิตรภาพอันดีกับเพื่อนร่วมทีม และเห็นคุณค่าของทุกคนในทีมอย่างเท่าเทียมกัน สอดคล้องกับแนวคิดของ วัฒนาพร ระงับทุกข์ พบว่า สมรรถนะที่สำคัญจำเป็นต่อการใช้ชีวิตและการปฏิบัติงานให้ประสบความสำเร็จ คือ การรวมพลังทำงานเป็นทีม (Collaboration in Teamwork : CT) หมายถึง การเป็นผู้นำและสมาชิกที่ดีของกลุ่ม สามารถทำงานร่วมกับผู้อื่นด้วยความร่วมแรงร่วมใจ มีกระบวนการทำงานและมนุษยสัมพันธ์ที่ดี พร้อมปรับตัว ประสานความคิดที่แตกต่าง ใช้สันติวิธีในการลดหรือขจัดความขัดแย้ง จนประสบความสำเร็จ และสอดคล้องกับสมรรถนะสำคัญของผู้เรียนตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ที่เน้นให้ผู้เรียนมีความสามารถในการใช้ทักษะชีวิตที่จะสามารถทำงานกลุ่มร่วมกับผู้อื่นได้ และยังสอดคล้องกับทฤษฎี ทักษะชีวิต ที่กล่าวว่า สมรรถนะหลักของนักเรียนควรมีการทำงานแบบรวมพลังเป็นทีม และสอดคล้องกับงานวิจัยของ ลาริสซา (Larissa), เจสสิก้า (Jessica) และสปริง (Spring) ผลการวิจัย พบว่า ความร่วมมือที่พัฒนาขึ้นผ่านโปรแกรม FAV5 ทำให้เกิดกิจกรรมทดสอบรสชาติที่ประสบความสำเร็จในโรงเรียนประถมศึกษา 7 แห่งได้สร้างความกระตือรือร้นเกี่ยวกับโปรแกรมอาหารของโรงเรียนและเสริมสร้างความเข้มแข็งของทีมงาน

สมรรถนะที่ 6 การทำงานร่วมกับทีมงานอื่น (Cross-Team Collaboration) เป็นความสามารถในการทำงานร่วมกับทีมงานอื่นๆ เพื่อให้เป้าหมายของกลุ่มงานที่กำหนดขึ้นบรรลุผลสำเร็จ แนวทางการบริหารเพื่อให้นักเรียนระดับมัธยมศึกษาในกิจกรรม ออย.น้อยด้านอาหารและยา เกิดสมรรถนะการทำงานร่วมกับทีมงานอื่น มีดังนี้ 1) ด้านผู้บริหารโรงเรียน (1) ให้การสนับสนุน

นักเรียนแกนนำ ออย.น้อยทำกิจกรรมร่วมกับหน่วยงานภายนอกโรงเรียน เช่น การทำงานร่วมกับสำนักงานสาธารณสุขจังหวัดในการนำนักเรียนแกนนำ ออย.น้อยร่วมตรวจสอบแปะป้ายในร้านจำหน่ายอาหารรอบๆ โรงเรียน ตามตลาดนัดหรือตลาดสด / การไปให้ความรู้ต่างๆ ในโรงเรียนประถมศึกษา ในเครือข่ายในกิจกรรม “พีสน้อง” เป็นต้น (2) สนับสนุนด้านงบประมาณและบุคลากรในการดำเนินงาน (3) แจ้งให้ประชาสัมพันธ์กิจกรรมดังกล่าวให้กับนักเรียนที่ไม่ได้อยู่ในชมรม ออย.น้อย ครู และบุคลากรในโรงเรียนทราบและให้ความร่วมมือ 2) ด้านครูที่รับผิดชอบโครงการ ออย.น้อยในโรงเรียน (1) ให้คำแนะนำแก่นักเรียนแกนนำ ออย.น้อยในการมีส่วนร่วมในการปฏิบัติงาน การสร้างข้อตกลง โดยการปฏิบัติตามกฎ กติกา ข้อบังคับร่วมกัน เมื่อต้องประสานการทำงานร่วมกับทีมงานอื่น (2) พัฒนานักเรียนแกนนำ ออย.น้อยในชมรม ให้มีทักษะในการติดต่อสื่อสาร เป็นผู้ส่งสาร ผู้รับสาร หรือใช้สารได้อย่างเหมาะสม เพื่อให้เกิดความร่วมมือและลดความขัดแย้งกับทีมงานอื่น (3) ฝึกความเป็นผู้มีจิตสาธารณะและเป็นผู้มีความเสียสละให้กับนักเรียนแกนนำ ออย.น้อยเมื่อต้องประสานการทำงานร่วมกับทีมงานอื่น 3) ด้านนักเรียนแกนนำ ออย.น้อย (1) ควรมีการรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น และปฏิบัติตามคำชี้แนะเพื่อสนับสนุนการทำกิจกรรมร่วมกับผู้อื่นให้บรรลุผลสำเร็จ และตอบสนองต่อสถานการณ์ต่าง ๆ ตามคำแนะนำ แสดงออกถึงความเข้าใจต่อทีมงานอื่นด้วยความเป็นมิตร (2) รู้จักการเรียนรู้ เปิดใจยอมรับความคิดเห็นที่มาจากทีมงานอื่นด้วยการให้เกียรติ และควรมีการรวบรวมข้อมูลที่แตกต่างสู่การตัดสินใจร่วมกัน ซึ่งสอดคล้องกับทฤษฎีของ Boix & Jackson กล่าวถึงกระบวนการเสริมสร้างนักเรียนให้มีสมรรถนะว่า ควรมีการสื่อสารแนวคิด (communicate) นักเรียนใช้วิธีการหรือเครื่องมือสื่อสารที่เหมาะสม เพื่อสื่อสารแนวคิดของตนแก่คนอื่น อาจด้วยการประชาสัมพันธ์ การรวมกลุ่มเป็นเครือข่าย โดยมีเป้าหมายเพื่อสร้างความร่วมมือและมีการฝึกกำลัง และสอดคล้องกับสมรรถนะสำคัญของผู้เรียนตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ที่มุ่งให้ผู้เรียนเกิดสมรรถนะสำคัญ คือ ความสามารถในการสื่อสาร เป็นความสามารถในการรับและส่งสาร มีวัฒนธรรมในการใช้ภาษาถ่ายทอดความคิด ความรู้ความเข้าใจ ความรู้สึก และทัศนะของตนเองเพื่อแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสาร และประสบการณ์อันจะเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาตนเอง และสังคม และยังสอดคล้องกับงานวิจัยของ นัดจา (Nadja) และโบจานา (Bojana) ผลการศึกษาพบว่า มีการร่วมมือที่มีความสัมพันธ์กัน และประสบความสำเร็จในระดับสูง มีการเปิดโอกาสให้นักเรียนมีส่วนร่วมในการแก้ไขปัญหาสังคมท้องถิ่นหลายประการ ซึ่งก่อให้เกิดความรู้สึกเป็นส่วนหนึ่งของชุมชน ทำให้นักเรียนในชมรมอาสาสมัครของโรงเรียนมีความคิดสร้างสรรค์และสร้างนวัตกรรมจากล่างขึ้นบนโดยไม่ต้องใช้ทรัพยากรที่เกินจำเป็น

สมรรถนะที่ 7 การบริหารจัดการงาน (Operation Management) เป็นการวางแผน การชี้แนะ และการควบคุมดูแลงานทั้งของตนเองและสมาชิกในทีม เพื่อให้งานที่ได้รับมอบหมายประสบ

ผลสำเร็จและบรรลุเป้าหมายได้ตามแผนงานที่กำหนด แนวทางการบริหารเพื่อให้นักเรียนระดับมัธยมศึกษาในกิจกรรม อย.น้อยด้านอาหารและยาเกิดสมรรถนะการบริหารจัดการงาน มีดังนี้

1) ด้านผู้บริหารโรงเรียน (1) ส่งเสริมให้มีการกำหนดภาพรวมของโครงการ อย.น้อยทั้งด้านการบริหารจัดการงาน และเป้าหมายหรือกำหนดขอบเขตการทำงาน มีทิศทางที่ชัดเจนในแผนปฏิบัติการ (2) สนับสนุนด้านงบประมาณและบุคลากรในการดำเนินงาน 2) ด้านครูที่รับผิดชอบโครงการ อย.น้อยในโรงเรียน (1) มีการประชุมเพื่อแลกเปลี่ยนความคิดเห็นของนักเรียนในชมรม อย.น้อย เพื่อส่งเสริมการสร้างระบบการบริหารจัดการงานที่ชัดเจนและมีประสานงานอย่างเป็นระบบและมีประสิทธิภาพ มีการติดตามและประเมินผลเป็นระยะ ๆ เพื่อนำมาปรับปรุงแก้ไข (2) สร้างขวัญกำลังใจในการปฏิบัติงานในที่งานนักเรียนแกนนำ อย.น้อยอยู่เสมอ จัดกลุ่มงานและเลือกคนให้เหมาะกับงาน หรือกำหนดวิธีการที่จะทำให้กลุ่มปฏิบัติหน้าที่ได้อย่างเต็มประสิทธิภาพ 3) ด้านนักเรียนแกนนำ อย.น้อย (1) มีความรับผิดชอบต่อบทบาทและหน้าที่ ๆ ได้รับมอบหมาย ปฏิบัติงานตามความถนัดของตนเองเพื่อให้งานมีประสิทธิภาพมากขึ้น (2) มีการกำหนดภาพรวมทั้งด้านการบริหารจัดการงาน และเป้าหมายหรือกำหนดขอบเขตการทำงานของตนเองให้มีทิศทางที่ชัดเจนซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ วัฒนาพร ระงับทุกข์ ที่กล่าวไว้ว่า สมรรถนะที่สำคัญจำเป็นต่อการใช้ชีวิตและการปฏิบัติงานให้ประสบความสำเร็จที่เป็น Hard Skills และ Soft Skills ได้แก่ การจัดการ (Self – Management: SM) หมายถึง การรู้จักตนเอง พึ่งตนเอง นำตนเองในการเรียนรู้ กำหนดเป้าหมายชีวิต และการทำงานตามความสามารถและความถนัดของตน มีวินัยในตนเอง สามารถบริหารจัดการเวลาและทรัพยากรเพื่อบรรลุเป้าหมายได้อย่างมีประสิทธิภาพ และยังสอดคล้องกับงานวิจัยของ ฅณภัทร ลอยล่อง และคณะ ได้ศึกษาเรื่อง ปัจจัยที่มีผลต่อการปฏิบัติงานการจัดการอาหารปลอดภัยของนักเรียนชมรมเยาวชนคนคุ้มครองผู้บริโภค จังหวัดจันทบุรี ผลการศึกษา พบว่านักเรียน อย.น้อยส่วนใหญ่เข้ามาเป็นโดยวิธีสมัครใจ มีการปฏิบัติงานการจัดการอาหารปลอดภัยในโรงเรียนอยู่ในระดับมาก ร้อยละ 66.1 ($\bar{X} = 7.00$, S.D. = 2.78) โดยแรงจูงใจ ระยะเวลาการเป็น อย.น้อย เพศ ทักษะคติ เป็นปัจจัยที่ร่วมกันทำนายการปฏิบัติงานการจัดการอาหารปลอดภัยในโรงเรียนของ อย.น้อย จังหวัดจันทบุรีได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยมีความสัมพันธ์เชิงบวกและสามารถร่วมกันทำนายได้ร้อยละ 16.4

สมรรถนะที่ 8 การมุ่งเน้นความสำเร็จ (Operation Management) เป็นความมุ่งมั่นในการทำงานให้ประสบผลสำเร็จได้ตามแผนที่กำหนด รวมทั้งความสามารถในการแก้ไขปัญหาหรืออุปสรรคที่เกิดขึ้นจากการทำงานทั้งของตนเองและผู้อื่น แนวทางการบริหารเพื่อให้นักเรียนระดับมัธยมศึกษาในกิจกรรม อย.น้อยด้านอาหารและยาเกิดสมรรถนะการมุ่งเน้นความสำเร็จ มีดังนี้ 1) ด้านผู้บริหารโรงเรียน (1) การส่งเสริมให้มีการปฏิบัติงานให้บรรลุเป้าหมายตามวัตถุประสงค์ของ

กิจกรรมที่ได้กำหนดไว้ โดยให้ขวัญและกำลังใจครูที่รับผิดชอบโครงการ อย.น้อยในโรงเรียนและนักเรียนแกนนำ อย.น้อย ในการปฏิบัติงานให้ประสบความสำเร็จเพื่อความปลอดภัยในด้านการบริโภคอาหารและยาของนักเรียน ครูและบุคลากรในโรงเรียน (2) สนับสนุนด้านงบประมาณและบุคลากรในการดำเนินงาน 2) ด้านครูที่รับผิดชอบโครงการ อย.น้อยในโรงเรียน (1) จัดการประชุมสมาชิกในชมรม อย.น้อยเพื่อติดตามความสำเร็จของงาน ตลอดถึงการให้คำปรึกษาแนะนำที่มุ่งงานถึงเทคนิคการทำงานตามเป้าหมายที่กำหนดจนนำไปสู่ความสำเร็จได้ (2) ฝึกทักษะให้นักเรียนแกนนำ อย.น้อยมีความสามารถในการคิด วิเคราะห์ แยกแยะ ในการแก้ไขปัญหาต่างๆ เพื่อสามารถแก้ไขปัญหาในการทำงาน และสามารถรวมใจคน และสร้างแรงบันดาลใจให้ทีมงานเกิดความมั่นใจในการปฏิบัติภารกิจให้สำเร็จลุล่วงได้ 3) ด้านนักเรียนแกนนำ อย.น้อย (1) การพัฒนาจุดเด่น หรือเสริมจุดด้อยของตนเอง เพื่อให้สามารถทำงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ (2) ฝึกให้มีความคิดสร้างสรรค์อยู่เสมอ จะนำไปสู่การพัฒนาตัวเองให้ได้ผลงานที่มีประสิทธิภาพ ตามมาตรฐานที่กำหนดไว้ (3) มีการปฏิบัติงานให้บรรลุเป้าหมายตามวัตถุประสงค์ของกิจกรรมที่ได้กำหนดด้วยความมุ่งมั่นในการทำงาน ให้สำเร็จโดยรู้สึกมีความสุขในการทำงาน เป็นไปตามแนวคิดของ แมคเคลแลนด์ (McClelland) ให้คำอธิบายของสมรรถนะคือ บุคลิกลักษณะที่ซ่อนอยู่ภายใต้ปัจเจกบุคคลซึ่งสามารถผลักดันให้ปัจเจกบุคคลนั้น สร้างผลการปฏิบัติงานที่ดีหรือตามเกณฑ์ที่กำหนดในงานที่ตนเองรับผิดชอบ และสอดคล้องกับงานวิจัยของ อัลลี (Allie) ผลการวิจัย พบว่า ความพยายามในการมีส่วนร่วมของนักเรียนทำให้เกิดสิ่งที่เป็นผลดีต่อนักเรียนรวมถึงพฤติกรรมการบริโภคอาหารที่ดีขึ้น นักเรียนพึงพอใจกับกิจกรรมการมีส่วนร่วมและความรู้สึกของการเสริมอำนาจในการเป็นผู้รับผิดชอบ ที่สำคัญโปรแกรมมื้ออาหารของโรงเรียน ทำให้นักเรียนได้รับทักษะและความรู้ที่มีคุณค่าเช่น วิธีการสำรวจและการรวบรวมข้อมูล การดำเนินโครงการอาหารกลางวัน เศรษฐศาสตร์พฤติกรรม การสื่อสาร การตลาด ระบบอาหารและเศษอาหาร

สมรรถนะที่ 9 การมุ่งเน้นที่ผลลัพธ์ (Result Orientation) ความสามารถในการทำงานให้สำเร็จได้ตามเป้าหมายที่กำหนดรวมทั้งการจัดสรรทรัพยากรที่มีอยู่ให้เกิดประโยชน์สูงสุดเพื่อสร้างประสิทธิภาพและประสิทธิผลและประสิทธิผลในการทำงานของหน่วยงานและองค์การ แนวทางการบริหารเพื่อให้นักเรียนระดับมัธยมศึกษาในกิจกรรม อย.น้อยด้านอาหารและยาเกิดสมรรถนะการมุ่งเน้นที่ผลลัพธ์ มีดังนี้ 1) ด้านผู้บริหารโรงเรียน (1) จัดอบรมให้นักเรียนแกนนำ อย.น้อยเพื่อให้สามารถกำหนดวิสัยทัศน์ เป้าหมาย และทิศทางในการปฏิบัติหน้าที่ของกิจกรรม อย.น้อยตามเกณฑ์มาตรฐาน เพื่อให้สอดคล้องกับวิสัยทัศน์ของประเทศ และส่งเสริมให้ริเริ่มกิจกรรมใหม่ ๆ เพื่อตอบสนองต่อการนำวิสัยทัศน์ไปสู่ความสำเร็จ (2) สนับสนุนด้านงบประมาณและบุคลากรในการดำเนินงาน 2) ด้านครูที่รับผิดชอบโครงการ อย.น้อยในโรงเรียน (1) ส่งเสริมให้นักเรียนแกนนำ อย.น้อยมีส่วนร่วมในการกำหนดเป้าหมาย สร้างบรรยากาศให้สมาชิกในทีมผูกพันและมุ่งมั่นต่อ

ผลสำเร็จของทีมงาน ประเมินประสิทธิภาพในผลงานของตนและหาวิธีการปรับปรุงแก้ไขอยู่เสมอ ตลอดจนให้คำแนะนำแก่ทีมงานถึงวิธีการทำงานให้บรรลุผลสำเร็จได้ (2) สร้างแรงจูงใจให้นักเรียน แกนนำ ออย.น้อยในการมีเป้าหมายที่แน่นอนไม่ทิ้งงานที่ตนเองรับผิดชอบ เพื่อการนำไปสู่การ ปฏิบัติงานเพื่อให้ได้ผลลัพธ์ที่ดีและมีประสิทธิภาพ 3) ด้านนักเรียนแกนนำ ออย.น้อย (1) เลือกแนวทาง หรือวิธีการที่เหมาะสม ที่จะทำให้บรรลุผลลัพธ์ได้ด้วยการเรียนรู้จากคนที่ประสบความสำเร็จ จะทำให้เกิดการนำมาปรับใช้กับตนเองเพื่อพัฒนาตนเองอย่างสม่ำเสมอ (2) ผลลัพธ์ที่ควรเกิดขึ้นในการทำงาน คือ เกิดกระบวนการความร่วมมือของทุกฝ่าย เกิดการเปลี่ยนแปลงด้านสุขภาพของนักเรียน ออย.น้อย และนักเรียนที่ไม่ได้เป็นสมาชิก ออย.น้อย เกิดการขยายผลและบอกต่อความรู้ด้านอาหารแลయాของ นักเรียนแกนนำ ออย.น้อย เป็นไปแนวคิดของ กรีน (Green) กล่าวถึง สมรรถนะว่า เป็นคุณลักษณะ ของบุคคลที่แสดงออกมาถึงลักษณะ นิสัยในการทำงาน และทักษะการทำงาน เพื่อให้บรรลุ วัตถุประสงค์และมีการเรียนรู้จากคนที่ประสบความสำเร็จจะทำให้เกิดการนำมาปรับใช้กับตนเองเพื่อ พัฒนาตนเองอย่างสม่ำเสมอ และสอดคล้องกับแนวคิดของ เฮลริเกิล, แจ็คสัน และสโลคัม (Hellriegel, Jackson, and Slocum) ได้ให้ความหมายคำว่า สมรรถนะเป็นองค์ประกอบของความรู้ ทักษะ พฤติกรรม และคุณลักษณะที่ช่วยส่งเสริมสนับสนุนเพื่อให้บุคคลนั้นปฏิบัติงานได้อย่างมี ประสิทธิภาพและมีเป้าหมายที่แน่นอน นำมาสู่การปฏิบัติงานเพื่อให้ได้ผลลัพธ์ที่ดีและมีประสิทธิภาพ รวมถึงมีการจัดการเป้าหมายหลายๆ อย่างให้สอดคล้องกัน ไปในทิศทางเดียวกัน เนื่องจากการทำงาน เป็นทีมอาจจะมีความคิดหรือแนวคิดที่แตกต่างกันไป สอดคล้องกับงานวิจัยของ นัดจา (Nadja) และ โบจานา (Bojana) ที่ผลการศึกษาพบว่า หากชมรมอาสาสมัครในโรงเรียนจะสามารถดำเนินการได้ สำเร็จ ต้องทำให้เกิดการสร้างบรรยากาศในความร่วมมือ ความเท่าเทียมกันภายในสมาชิกของชมรม อาสาสมัครและผู้ประสานงานนักเรียน เพราะความสัมพันธ์เชิงบวกเป็นสิ่งสำคัญที่จะทำให้ชมรม อาสาสมัครประสบความสำเร็จได้

สมรรถนะที่ 10 การรวบรวมและวิเคราะห์ข้อมูล (Gather and Analyzing) การออกแบบและการพัฒนาวิธีการหรือเทคนิคในการรวบรวมหรือค้นหาข้อมูล รวมทั้งการนำระบบเทคโนโลยี สารสนเทศมาประยุกต์ใช้ในการค้นหาจัดเก็บข้อมูลที่รวบรวมได้อย่างเป็นระบบ แนวทางการบริหาร เพื่อให้นักเรียนระดับมัธยมศึกษาในกิจกรรม ออย.น้อยด้านอาหารและยาเกิดสมรรถนะการรวบรวม และวิเคราะห์ข้อมูล มีดังนี้ 1) ด้านผู้บริหารโรงเรียน (1) จัดอบรมเพื่อฝึกทักษะให้แก่นักเรียนแกนนำ ออย.น้อย สามารถสรุปผล รวบรวมและวิเคราะห์ข้อมูลในการเสนอแนวทางการดำเนินงานที่ตนเอง รับผิดชอบ รวมถึงมีความสามารถใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์ในการจัดเก็บเพื่อค้นหาข้อมูล ที่จะช่วย รวบรวมหรือวิเคราะห์ข้อมูล และสรุปผลข้อมูลที่รวบรวมได้อย่างถูกต้องและแม่นยำ (2) สนับสนุน ด้านงบประมาณและบุคลากรในการดำเนินงาน 2) ด้านครูที่รับผิดชอบโครงการ ออย.น้อยในโรงเรียน (1) ครูที่รับผิดชอบโครงการ ออย.น้อยในโรงเรียนควรฝึกทักษะให้นักเรียนแกนนำ ออย.น้อยสามารถ

วิเคราะห์ วางแผนและคาดการณ์ปัญหาพร้อมวางแผนทางการป้องกันปัญหาล่วงหน้าที่ซับซ้อนในงานที่ตนเองรับผิดชอบได้ โดยใช้เวลาในการประชุมทีมงานของชมรม อย.น้อย (2) สอนให้นักเรียนแกนนำ อย.น้อยมีการเก็บรวบรวมงานอย่างเป็นระบบ ตลอดจนบอกแหล่งที่มาของข้อมูลได้ถูกต้องแม่นยำ 3) ด้านนักเรียนแกนนำ อย.น้อย (1) สามารถหาข้อมูลโดยการถามจากผู้ที่มีความเกี่ยวข้องโดยตรง การใช้ข้อมูลที่มีอยู่ หรือหาจากแหล่งข้อมูลที่มีอยู่เช่น ใน เว็บไซต์ของ อย.น้อย หรือ google แล้วสรุปผลข้อมูลเพื่อแสดงข้อมูลในรูปแบบต่างๆ (2) สามารถสืบค้นหาข้อมูลจากอินเทอร์เน็ตเพื่อให้ได้มาซึ่งประเด็นของเนื้อหาโดยใช้เครื่องมือที่จะช่วยรวบรวมหรือวิเคราะห์งานได้ เช่น คอมพิวเตอร์ มือถือ แท็บเล็ต เป็นต้น ซึ่งสอดคล้องกับสำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา กระทรวงศึกษาธิการได้กำหนดสมรรถนะหลักของผู้เรียนในหัวข้อทักษะการคิดขั้นสูงและนวัตกรรม (Higher-Order Thinking Skills and Innovation) เป็นความสามารถในการดำเนินการคิดเพื่อให้ได้คำตอบ หรือผลลัพธ์ที่ต้องการโดยใช้การแก้ปัญหาเป็น และการคิดสร้างสรรค์ เพื่อมุ่งไปที่ความเข้าใจเหตุและผลของปัญหา การแก้ปัญหาให้ได้ผล จะต้องหาต้นเหตุของปัญหานั้นอย่างยืดหยุ่น และยังสอดคล้องกับสมรรถนะสำคัญของผู้เรียนตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ที่มุ่งเน้นให้ผู้เรียนวิเคราะห์แสดงความคิดเห็นอย่างมีเหตุผล สามารถวิเคราะห์ วางแผนและคาดการณ์ปัญหาพร้อมวางแผนทางการป้องกันปัญหาล่วงหน้าที่ซับซ้อนในงานที่ตนเองรับผิดชอบได้ สามารถใช้เครื่องมือที่จะช่วยรวบรวมหรือวิเคราะห์ข้อมูลได้ สามารถคิด วิเคราะห์ แยกแยะงานที่ทำงานได้ สามารถหาข้อมูลโดยการถามจากผู้ที่มีความเกี่ยวข้องโดยตรง การใช้ข้อมูลที่มีอยู่หรือหาจากแหล่งข้อมูลที่มีอยู่แล้วสรุปผลข้อมูลเพื่อแสดงข้อมูลในรูปแบบต่างๆ สามารถสืบค้นหาข้อมูลเพื่อให้ได้มาซึ่งประเด็นของเนื้อหาและนำประเด็นเหล่านั้นมาวิเคราะห์เพื่อประเมินผล

สมรรถนะที่ 11 การวางแผนงานและการจัดการ (Planning and Organizing) เป็นความสามารถในการจัดลำดับความสำคัญของงานที่เร่งด่วน และการกำหนดแผนการปฏิบัติงานสำหรับงานที่เป็นปกติประจำวันและงานที่เร่งด่วนได้ รวมทั้งการกำหนดผลที่คาดหวังของงานที่ปฏิบัติ และการหาวิธีประเมินผลการทำงานของตนและทีมงาน แนวทางการบริหารเพื่อให้นักเรียนระดับมัธยมศึกษาในกิจกรรม อย.น้อยด้านอาหารและยาเกิดสมรรถนะการวางแผนงานและการจัดการ มีดังนี้ 1) ด้านผู้บริหารโรงเรียน (1) กำหนดแผนงานโครงการ อย.น้อยเป็นแผนงานประจำปีที่มีการดำเนินงานอย่างต่อเนื่อง โดยแจ้งให้ทุกฝ่ายในโรงเรียน ประกอบด้วยนักเรียน ครูและบุคลากรในโรงเรียนทราบถึงแผนงานและการจัดการ และแจ้งให้ผู้ปกครองทราบวันประชุมผู้ปกครอง (2) สนับสนุนด้านงบประมาณและบุคลากรในการดำเนินงาน 2) ด้านครูที่รับผิดชอบโครงการ อย.น้อยในโรงเรียน (1) ฝึกทักษะให้นักเรียนแกนนำ อย.น้อยสามารถกำหนดแผนปฏิบัติ (Action Plan) ที่ได้จากข้อมูลที่มีอยู่ และจัดลำดับความสำคัญได้ ผลักดันให้สมาชิกในทีมมีส่วนร่วมในการกำหนดการทำงานของทีมงาน ยึดมั่นต่อแผนงานกิจกรรม อย.น้อย รู้และเข้าใจถึงเป้าหมายการทำงานร่วมกันของ

ทีมงาน (1) การกำหนดบุคคลที่รับผิดชอบต่อตำแหน่งหน้าที่ที่ได้รับมอบหมาย และติดตามการดำเนินงานอย่างสม่ำเสมอ 3) มีการเตรียมแผน และติดตามการบริหารการเปลี่ยนแปลงอย่างสม่ำเสมอ มีปรับเปลี่ยนแผนงานจากประสบการณ์ที่มีการปฏิบัติงานที่ดีที่สุดทั้งของตนเองและของบุคคลอื่นเพื่อนำไปสู่ความสำเร็จ (2) มีการกำหนดกิจกรรม แผนงาน ระยะเวลา ให้สอดคล้องกับงานที่รับผิดชอบ โดยกำหนดแผนงานเชิงกลยุทธ์และแผนงานในสถานการณ์ที่มีความเสี่ยงสูง ซึ่งสอดคล้องกับสมรรถนะสำคัญตามแนวคิด Hard Skills และ Soft Skills ของพัฒนาพร ระบุบทบาทให้คำอธิบายไว้ว่า การจัดการ (Self – Management: SM) หมายถึง การรู้จักตนเอง พึ่งตนเอง นำตนเองในการเรียนรู้ กำหนดเป้าหมายชีวิต และการทำงานตามความสามารถและความถนัดของตนเอง มีวินัยในตนเอง สามารถบริหารจัดการเวลาและทรัพยากรเพื่อบรรลุเป้าหมายได้อย่างมีประสิทธิภาพ รู้เท่าทันต่อการเปลี่ยนแปลง มีความสุข สมดุลทั้งร่างกาย จิตใจ อารมณ์และสังคม และยังสอดคล้องกับคณะกรรมการอิสระเพื่อการปฏิรูปการศึกษา ที่มุ่งเน้นให้ผู้เรียนแสดงความสามารถที่เชี่ยวชาญ เน้นการนำความรู้ไปใช้จริง รับผิดชอบต่อตนเองให้ถึงเป้าหมาย สามารถออกแบบการเรียนรู้ของตนเองได้ และกำหนดทิศทาง และใช้ทรัพยากรให้เกิดประโยชน์สูงสุด และควรวางแผนอย่างเป็นระบบและชี้ให้เห็นประโยชน์ของการปรับเปลี่ยน เตรียมแผน และติดตามการบริหารการเปลี่ยนแปลงอย่างสม่ำเสมอ และสอดคล้องกับงานวิจัยของ กิ่งแก้ว สาร์วยรีน ที่พบว่า องค์ประกอบหลัก 2 องค์ประกอบ คือ ความรู้ และทักษะ โดยแบ่งเป็น จำนวน 7 ด้าน ได้แก่ 1) ความรู้เกี่ยวกับอาหารและโภชนาการ 2) ทักษะความสามารถในการเลือกอาหาร 3) การเตรียมและรับประทานอาหารปรุงสุก 4) การวางแผนและจัดการเกี่ยวกับอาหาร 5) การสื่อสารและแลกเปลี่ยนข้อมูลเกี่ยวกับอาหารและโภชนาการ 6) การประเมินผลและเลือกใช้ข้อมูลเกี่ยวกับอาหารและโภชนาการ และ 7) การตัดสินใจและบริหารงบประมาณเกี่ยวกับอาหารที่มีประโยชน์ ซึ่งทุกด้านอธิบายค่าความแปรปรวนได้ 52.622 % และผลการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยัน พบว่า ค่าดัชนีความเหมาะสมพอดีของโมเดล อยู่ในระดับที่ยอมรับได้ดังนี้ GFI = 0.980, CFI = 1.000, RMSEA = 0.006, $c^2 / df = 1.041$ SRMR = 0.032 และ $p\text{-value} = 0.20082$ พบว่ามีความสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์ และได้ค่าความเชื่อมั่น KR-20= 0.780, Cronbach's Alpha= 0.806-0.917 ซึ่งยืนยันความสอดคล้องภายในของแบบสอบถามทั้งภาพรวมและรายด้าน

สมรรถนะที่ 12 การสอนงานและพัฒนาผู้อื่น (Coaching Developing Others) เป็น การให้คำแนะนำและฝึกสอนผู้อื่นถึงเทคนิคและวิธีการในการทำงานให้บรรลุผลสำเร็จ รวมทั้งการพัฒนาความรู้และทักษะในการทำงานทั้งของตนเองและของผู้อื่นได้อย่างต่อเนื่องอยู่เสมอ แนวทางการบริหารเพื่อให้นักเรียนระดับมัธยมศึกษาในกิจกรรม อย.น้อยด้านอาหารและยาเกิดสมรรถนะ การสอนงานและพัฒนาผู้อื่น มีดังนี้ 1) ด้านผู้บริหารโรงเรียน (1) ให้การสนับสนุนให้นักเรียนในชมรม อย.น้อยได้สอนงานและพัฒนาผู้อื่น อาทิเช่น การให้ความรู้ด้านอาหารและยา การตรวจสอบสาร

ปนเปื้อนในอาหาร โดยเป็นโรงเรียนจะเป็นผู้ประสานงานให้ระหว่างโรงเรียนกับโรงเรียน โรงเรียนกับหน่วยงาน หรือโรงเรียนกับชุมชน เพื่อให้นักเรียนอย. น้อยได้ใช้ความรู้ด้านอาหารและยาไปสอนงานและพัฒนาผู้อื่น ตลอดถึงกิจกรรมตรวจสอบสารปนเปื้อนในอาหารที่ถ่ายทอดความรู้ให้กับน้องๆ ในโรงเรียนระดับประถมศึกษาได้นำไปดำเนินงานในโรงเรียนต่อไป (2) สนับสนุนด้านงบประมาณและบุคลากรในการดำเนินงาน และจัดสรรเวลาให้นักเรียนที่ไปทำกิจกรรมต่าง ๆ ของโครงการ อย.น้อย 2) ด้านครูที่รับผิดชอบโครงการ อย.น้อยในโรงเรียน (1) ฝึกทักษะให้นักเรียนแกนนำ อย.น้อยในการรวบรวมองค์ความรู้ไปถ่ายทอดต่อ เพื่อให้ผู้รับข้อมูลนำไปใช้ประโยชน์ได้ โดยมีการวางแผนการสอนงานและการเตรียมความพร้อมของข้อมูลและรายละเอียดต่างๆ เพื่อเป็นตัวแทนของชมรม อย.น้อยในการถ่ายทอดเทคนิคและวิธีสอนงานให้กับผู้อื่นได้ (2) ฝึกทักษะให้นักเรียนแกนนำ อย.น้อยใช้รูปแบบในการสอนและพัฒนาผู้อื่นในรูปแบบต่างๆ เช่น Coaching , Demonstrate เป็นต้น 3) ด้านนักเรียนแกนนำ อย.น้อย (1) ศึกษาค้นหาข้อมูลความรู้เพื่อเตรียมการในการไปถ่ายทอดความรู้สอนงานและพัฒนาผู้อื่นได้อย่างถูกต้องแม่นยำ และมีความน่าเชื่อถือ (2) ใช้เทคนิคในการกระตุ้นและสร้างแรงจูงใจให้ผู้อื่นเห็นความสำคัญของปัญหาสุขภาพและเห็นความสำคัญในความรู้ และแนวทางการปฏิบัติที่ทางชมรม อย.น้อยดำเนินการอยู่ (3) ใช้ทักษะในการสื่อสาร Emphatic communication หมายถึง การสื่อสารที่แสดงให้คู่สนทนาเห็นว่าเรากำลังตั้งใจฟังเขาอยู่ที่ไม่ใช่แค่สิ่งที่เขาพูดแต่รวมไปถึงความคิด ความรู้สึก และคุณค่าในตัวตนของคนนั้นด้วย เพื่อให้เขายอมรับในตัวเราและเกิดความร่วมมือในการดำเนินกิจกรรม ซึ่ง สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของโครงการ อย.น้อยที่มีเป้าหมายหลักเพื่อให้นักเรียนทั่วประเทศมีส่วนร่วมในการดูแลความปลอดภัยด้านอาหารและผลิตภัณฑ์สุขภาพอื่น ๆ เมื่อนักเรียนในสถานศึกษามีความรู้และความเข้าใจเกี่ยวกับผลิตภัณฑ์สุขภาพอย่างถูกต้องแล้วจะสามารถเผยแพร่ความรู้ไปยังเพื่อนนักเรียน ครอบครัว และชุมชนได้ แนวทางการทำกิจกรรมของ อย.น้อยในเรื่องนี้ ได้แก่ กิจกรรมด้านการเผยแพร่ ประชาสัมพันธ์ และรณรงค์ อาทิเช่น การพูดหน้าเสาธง การจัดทำรายการเสียงตามสายในโรงเรียน จัดทำป้ายนิเทศให้ความรู้ เช่น บอร์ดจัดทำเอกสารเผยแพร่ จัดนิทรรศการและแสดงผลงาน อย.น้อย คุ่มครองผู้บริโภค เติมนรณรงค์การจัดรายการทีวีวงจรปิดภายในโรงเรียน เผยแพร่ ประชาสัมพันธ์ทาง Website เป็นต้น และยังคงสอดคล้องกับ สมรรถนะสำคัญของผู้เรียนตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ที่มุ่งให้ผู้เรียนมีความสามารถในการสื่อสาร มีวัฒนธรรมในการใช้ภาษาถ่ายทอดความคิด ความรู้ความเข้าใจ ความรู้สึก และทัศนะของตนเองเพื่อแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสาร และประสบการณ์ อันจะเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาตนเองและสังคม และสอดคล้องกับสมรรถนะสำคัญตามแนวคิด Hard Skills และ Soft Skills ของวัฒนาพร ระงับทุกข์ ซึ่งกล่าวว่าสมรรถนะหลักที่นักเรียนควรมีคือ การเป็นพลเมืองที่เข้มแข็ง (Active Citizen: AC) หมายถึง การปฏิบัติตนในฐานะพลเมือง พลโลก และพลเมืองดิจิทัล ที่มีความรับผิดชอบต่อส่วนรวม เคารพความแตกต่างระหว่างบุคคล โดยคำนึงถึง

สิทธิหน้าที่และกตिका มีส่วนร่วมรับผิดชอบในการแก้ปัญหา การจัดการสิ่งแวดล้อม พัฒนาสังคมและสร้างการเปลี่ยนแปลงที่เป็นธรรมในระดับท้องถิ่น ประเทศและโลกมีบทบาทในการสร้างสรรค์วัฒนธรรม อัตลักษณ์ความเป็นไทย มีวิถีชีวิตพอเพียงและยั่งยืน

สมรรถนะที่ 13 การสื่อสารด้วยลายลักษณ์อักษร (Written Communication) เป็นความสามารถในการเขียนบันทึกข้อความ เอกสาร และรายงานต่าง ๆ ได้อย่างชัดเจน กระชับ ถูกต้อง แม่นยำ และเหมาะสมกับกลุ่มคนในระดับที่แตกต่างกันไป แนวทางการบริหารเพื่อให้นักเรียนระดับมัธยมศึกษาในกิจกรรม อย.น้อยด้านอาหารและยาเกิดสมรรถนะการสื่อสารด้วยลายลักษณ์อักษร มีดังนี้ 1) ด้านผู้บริหารโรงเรียน (1) จัดอบรมเชิงปฏิบัติการโดยมีการเชิญวิทยากรเพื่อฝึกให้นักเรียนแกนนำ อย.น้อย ได้มีทักษะในการสื่อสารอย่างมืออาชีพ ได้แก่ จัดทำเอกสาร ทำแผ่นพับ เขียนข้อมูลโดยการอ้างอิงแหล่งข้อมูลหรือประสบการณ์ที่ผ่านมา ปรับเปลี่ยนภาษาและวิธีการเขียนเพื่อจูงใจให้ผู้อ่านติดตามผลงานได้ และสามารถตรวจทานและปรับแก้ไขข้อความในเอกสาร หรือรายงานที่ได้รับจากผู้อื่นได้ (2) สนับสนุนด้านงบประมาณและบุคลากรในการดำเนินงาน และจัดสรรเวลาให้แก่ นักเรียนที่ไปทำกิจกรรมต่าง ๆ ของโครงการ อย.น้อย 2) ด้านครูที่รับผิดชอบโครงการ อย.น้อยในโรงเรียน (1) ช่วยฝึกทักษะให้นักเรียนในชมรม อย.น้อยสามารถสรุปข้อความ เป็นลายลักษณ์อักษร การตอบกลับ หรือการชี้แจงในฐานะของผู้รับสาร อย่างเป็นระบบและขั้นตอน (2) ส่งเสริมให้สามารถสื่อสารด้วยลายลักษณ์อักษรด้วยการสื่อสารอย่างเข้าใจง่ายและเป็นระบบ นำเสนอผลงานต่อที่ประชุมหรือทีมงาน ได้ชัดเจนเข้าใจตรงกัน 3) นักเรียนแกนนำ อย.น้อย (1) มีความตั้งใจเข้าร่วมอบรมเพื่อพัฒนาตนเองให้ทักษะด้านการสื่อสารด้วยลายลักษณ์อักษรในการนำไปต่อยอดงานของตนเองได้อย่างถูกต้องแม่นยำ เพื่อสร้างความเชื่อมั่นให้กับผู้อื่น (2) สามารถอธิบายความคิด ข้อมูลหรือสถานการณ์ที่ซับซ้อนให้เข้าใจ และสามารถเข้าใจได้ผ่านลายลักษณ์อักษร ซึ่งสอดคล้องกับ สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา กระทรวงศึกษาธิการที่ได้กำหนดสมรรถนะหลักของผู้เรียนว่าควรมีภาษาไทยเพื่อการสื่อสาร (Thai Language for Communication) เป็นความสามารถในการใช้ภาษาไทย เป็นเครื่องมือในการติดต่อเกี่ยวข้องกับบุคคลรอบตัว ผ่านการฟัง ดู พูด อ่าน และเขียน เพื่อรับแลกเปลี่ยนและถ่ายทอดข้อมูล ความรู้ ความรู้สึกนึกคิด และสอดคล้องกับ สมรรถนะสำคัญของผู้เรียนตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ที่มุ่งเน้นให้ผู้เรียนมีความสามารถในการถ่ายทอดความรู้ ความคิด ความเข้าใจของตนเอง โดยใช้ ภาษาอย่างเหมาะสม สามารถเขียนบันทึกเหตุการณ์ประจำวันแล้วเล่าให้เพื่อนฟังได้ และสอดคล้องกับงานวิจัยของ วิมล โรมา และคณะ พบว่า ภาคการศึกษาควรฝึกทักษะการอ่านและเขียนข้อมูลความรู้สุขภาพ ให้แก่นักเรียนเพื่อเตรียมความพร้อม และเสริมสร้างทักษะที่จำเป็นในการเข้าถึงและเข้าใจข้อมูลข่าวสารและความรู้สุขภาพ โดยเฉพาะในข้อมูลข่าวสารด้านสุขภาพที่เผยแพร่ในอินเทอร์เน็ต / โลก / เฟสบุ๊ค ควรปรับหลักสูตรและรูปแบบ

การพัฒนาศักยภาพบุคลากรในภาคการศึกษา สังคมและสุขภาพเพื่อสนับสนุนและอำนวยความสะดวกให้แก่ผู้ใช้บริการที่มีความรอบรู้ด้านสุขภาพ

สมรรถนะที่ 14 การแสวงหาข้อมูล (Information Seeking) เป็นการตั้งคำถามเพื่อสอบถามข้อมูลและรายละเอียดต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง รวมทั้งการจัดระบบในการสืบค้นและค้นหาข้อมูลจากผู้อื่นทั้งภายในและภายนอกองค์กร แนวทางการบริหารเพื่อให้นักเรียนระดับมัธยมศึกษาในกิจกรรม อย.น้อยด้านอาหารและยาเกิดสมรรถนะการแสวงหาข้อมูล มีดังนี้ 1) ด้านผู้บริหารสถานศึกษา (1) วางแผนระบบการสืบค้น เพื่อให้มีข้อมูลที่ทันเหตุการณ์ป้อนเข้ามาอย่างต่อเนื่องและสามารถออกแบบ เลือกใช้ หรือประยุกต์วิธีการในการจัดทำแบบจำลองหรือระบบต่างๆ ได้อย่างถูกต้อง ด้วยการเชิญวิทยากรจากสำนักงานสาธารณสุข โรงพยาบาลประจำจังหวัดมาอบรมให้ความรู้แก่นักเรียนในชมรม อย.น้อย เพื่อให้นักเรียนได้เรียนรู้วิธีการแสวงหาข้อมูลที่ต้องการ จากแหล่งที่น่าเชื่อถือได้ (2) สนับสนุนให้มีศูนย์การเรียนรู้ อย.น้อย เพื่อเป็นการเพิ่มประสิทธิภาพให้ได้ผลงานที่ดีกว่าเดิมเนื่องจากกิจกรรม อย.น้อย สามารถดำเนินการได้หลากหลายรูปแบบเชิงสร้างสรรค์ 2) ด้านครูที่รับผิดชอบโครงการ อย.น้อยในโรงเรียน (1) ส่งเสริมการประยุกต์ใช้ประสบการณ์ในการทำงานที่พบเจอมาจากการจัดกิจกรรมเพื่อรวบรวมแนวคิด ทฤษฎี ที่สามารถนำมาระบุเป็นปัญหาหรือการแก้ไขปัญหาได้ (2) ฝึกทักษะให้นักเรียนแกนนำ อย.น้อย รู้และแยกแยะได้ว่าจะสามารถสืบค้นและค้นหาข้อมูลต่างๆ ได้จากแหล่งข้อมูลใด ซึ่งมีทั้งข้อมูลจากบุคคล หน่วยงาน หรือสื่อทางอิเล็กทรอนิกส์ต่าง ๆ เช่น นักเรียนแกนนำ อย.น้อยรุ่นพี่ที่มีประสบการณ์ในการทำงาน ห้องสมุดของโรงเรียน กลุ่มงานคุ้มครองผู้บริโภค สำนักงานสาธารณสุขจังหวัด สำนักงานคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภค 3) ด้านนักเรียนแกนนำ อย.น้อย (1) ประยุกต์ใช้ประสบการณ์ ในการทำงานที่พบเจอมาจากการจัดกิจกรรมเพื่อรวบรวมองค์ความรู้ที่สามารถนำมาระบุเป็นปัญหาหรือการแก้ไขปัญหาในงานของชมรม อย.น้อยๆได้ (2) มีความกระตือรือร้นที่จะแสวงหาข้อมูลข่าวสารใหม่ๆ เพื่อให้ทันกับสถานการณ์ของโรคอุบัติใหม่ที่เกิดจากการบริโภคอาหารและการใช้ยาที่ไม่สมเหตุผล เป็นต้น ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดสมรรถนะหลักของ สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ ที่มุ่งเน้นให้ผู้เรียนมีการสืบสวนทางวิทยาศาสตร์และจิตวิทยาศาสตร์ (Scientific Inquiry and Scientific Mind) เห็นความสามารถในการใช้วิธีการทางเรียนศาสตร์ เพื่อการแสวงหาความรู้หรือคำตอบที่ตรง และสอดคล้องกับแนวคิดของ Ignatian Pedagogy ที่กล่าวว่า นักเรียนจะเรียนรู้และสามารถเปลี่ยนแปลงตนเองจากภายใน จนสามารถบรรลุถึงการพัฒนาตนเองให้เต็มศักยภาพ ต้องอาศัยการไตร่ตรอง (reflection) หมายถึง พินิจพิจารณาแยกแยะ หรือการทำให้เกิดความกระจ่างทางปัญญา เพื่อค้นหาสาเหตุ และค้นพบความสัมพันธ์ที่เชื่อมโยงกับแง่มุมอื่นๆ การไตร่ตรองนี้ จะสร้างจิตสำนึกของนักเรียนให้ก้าวพ้นจากการรับรู้ในระดับสติปัญญาไปสู่การลงมือปฏิบัติ และยังคงสอดคล้องกับสมรรถนะ

สำคัญของผู้เรียนตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ที่มุ่งเน้นให้ผู้เรียนมีการแสวงหาความรู้ ประยุกต์ความรู้มาใช้ในการป้องกันและแก้ไขปัญหา

สมรรถนะที่ 15 การให้และการรับข้อมูลป้อนกลับ (Giving and Receiving Feedback)

เป็นการรับฟังข้อมูลป้อนกลับจากผู้อื่น และการให้ข้อมูลป้อนกลับเกี่ยวกับสาเหตุ ผลกระทบที่เกิดขึ้น ทั้งในระดับองค์กร และระดับหน่วยงานแก่บุคคลในสถานการณ์และในระดับที่แตกต่างกัน แนวทางการบริหารเพื่อให้ผู้เรียนระดับมัธยมศึกษาในกิจกรรม อย.น้อยด้านอาหารและยาเกิดสมรรถนะการให้และการรับข้อมูลป้อนกลับ มีดังนี้ 1) ด้านผู้บริหารโรงเรียน (1) อนุญาตให้มีการจัดกิจกรรมในโครงการ อย.น้อยทั้งในและนอกโรงเรียน เพื่อให้ผู้เรียนในชมรมได้ฝึกเป็นผู้ให้ข้อมูลและมีแบบประเมินผลการทำกิจกรรมในการรับข้อมูลย้อนกลับ เพื่อให้ผู้เรียนในชมรมได้นำไปปรับปรุงและพัฒนางานต่อไป (2) สนับสนุนด้านงบประมาณและบุคลากรในการดำเนินงาน และจัดสรรเวลาให้แก่ผู้เรียนที่ไปทำกิจกรรมต่าง ๆ ของโครงการ อย.น้อย 2) ด้านครูที่รับผิดชอบโครงการ อย.น้อย ในโรงเรียน (1) เป็นผู้ฝึกทักษะให้ผู้เรียนแกนนำ อย.น้อยให้ข้อมูลป้อนกลับเกี่ยวกับผลการปฏิบัติงาน ข้อที่ควรปรับปรุง สิ่งที่คาดหวังจากสมาชิกในทีมได้ และสามารถชี้แนะให้ผู้รับฟังข้อมูลป้อนกลับวิเคราะห์ปัญหาและกำหนดแนวทางเลือกเพื่อแก้ปัญหาได้ (2) เป็นผู้ส่งเสริมความสามารถในการให้และรับข้อมูลป้อนกลับทั้งด้านบวกและด้านลบ เพื่อให้ผู้เรียนแกนนำ อย.น้อยมีการพัฒนาอย่างต่อเนื่องได้ เสริมสร้างให้มีการปรับปรุงพัฒนาและแก้ไขในส่วนที่เป็นปัญหาอย่างต่อเนื่องและเป็นปัจจุบัน 3) ด้านนักเรียนแกนนำ อย.น้อย (1) ได้ฝึกประสบการณ์เมื่อมีการจัดกิจกรรม อย.น้อย ต้องมีการให้ความรู้ที่ถูกต้องแก่ผู้ฟัง เช่น ข้อมูลทางด้านอาหารและยา และเมื่อผู้ฟังมีความเข้าใจผิดเกี่ยวกับกิจกรรมที่ดำเนินการอยู่ ต้องมีการอธิบายให้ถูกต้องและชัดเจน เนื่องจากผู้ฟังจะได้นำความรู้ที่ถูกต้องไปถ่ายทอดต่อกันได้ (2) สามารถวิเคราะห์ รวบรวม ข้อมูลที่สำคัญ และการแสดงความคิดเห็นในข้อมูลดังกล่าวว่าจะนำมาใช้ประโยชน์ได้อย่างไร ซึ่งสอดคล้องกับ สมรรถนะสำคัญของผู้เรียนตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ที่มุ่งให้ผู้เรียนมีความสามารถในการสื่อสาร เป็นความสามารถในการรับและส่งสาร มีวัฒนธรรมในการใช้ภาษาถ่ายทอดความคิด ความรู้ความเข้าใจ ความรู้สึก และทัศนะของตนเองเพื่อแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสาร และประสบการณ์ อันจะเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาตนเองและสังคม และยังคงสอดคล้องกับสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ให้คำอธิบายไว้ว่า สมรรถนะ หมายถึง พฤติกรรมที่แสดงออกถึงความสามารถของบุคคลในการประยุกต์ใช้ความรู้ทักษะ และคุณลักษณะต่างๆ ที่ตนมีให้เหมาะสมในการทำงานให้ประสบความสำเร็จ การใช้ชีวิตและการแก้ปัญหา สอดคล้องกับบริบทของสังคมและวัฒนธรรมในสถานการณ์ที่หลากหลาย

สมรรถนะที่ 16 ความเข้าใจในระบบและขั้นตอนการทำงาน (Working Process and System Understanding) เป็นความรู้ความเข้าใจ และความสามารถในการอธิบายถึงระบบและ

ขั้นตอนการทำงานของหน่วยงานที่ตนรับผิดชอบ และหน่วยงานอื่นๆ ที่อยู่ภายในองค์กร รวมทั้งความสามารถในการตอบข้อซักถามต่างๆ เกี่ยวกับระบบและขั้นตอนการทำงานของหน่วยงานแก่ผู้อื่นได้ แนวทางการบริหารเพื่อให้นักเรียนระดับมัธยมศึกษาในกิจกรรม ออ.น้อยด้านอาหารและยา เกิดสมรรถนะความเข้าใจในระบบและขั้นตอนการทำงาน มีดังนี้ 1) ด้านผู้บริหารโรงเรียน (1) จัดอบรมโครงการ ออ.น้อยเป็นประจำทุกปี โดยบรรจุไว้แผนปฏิบัติงานของโรงเรียน เพื่อให้นักเรียน ออ.น้อยรุ่นใหม่ๆ ได้เข้าใจในระบบและขั้นตอนการทำงาน โดยเชิญวิทยากรจากสำนักงานสาธารณสุข มาให้ความรู้ด้านอาหารและยาแก่นักเรียนในโครงการ ออ.น้อย (2) สนับสนุนด้านงบประมาณและบุคลากรในการดำเนินงาน และจัดสรรเวลาให้แก่นักเรียนที่ไปทำกิจกรรมต่าง ๆ ของโครงการ ออ.น้อย 2) ด้านครูที่รับผิดชอบโครงการ ออ.น้อยในโรงเรียน (1) ฝึกทักษะให้นักเรียนแกนนำ ออ.น้อยรู้และเข้าใจบทบาทและหน้าที่ความรับผิดชอบของตน สามารถอธิบายถึงระบบและขั้นตอนการทำงานในกิจกรรม ออ.น้อยที่ตนรับผิดชอบ (2) ส่งเสริมให้นักเรียนแกนนำ ออ.น้อยที่ได้มีวางแผนงาน และกำหนดเป้าหมายไว้ ต้องมีความเข้าใจในขั้นตอนการทำงานร่วมกันเป็นทีม จัดสรรคนได้ถูกวิธีและเหมาะสมตามความสามารถเพื่อดึงศักยภาพของคนในทีมออกมา ใช้ให้เกิดประโยชน์สูงสุด เช่น คนที่มีความรู้ด้านอาหารและยา ให้นำไปถ่ายทอดความรู้แก่ผู้ที่มีความสนใจได้รับฟัง เป็นต้น 3) ด้านนักเรียนแกนนำ ออ.น้อย (1) สามารถเรียนรู้ระบบของการทำงาน และสามารถจัดระบบความคิดหรือจัดระบบการทำงานได้ (2) สามารถอธิบายความคิด หรือสถานการณ์ที่ซับซ้อนให้สามารถเข้าใจได้ง่าย มีความชัดเจนและมีข้อมูลที่ต้องการ ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ แมคเคลแลนด์ (McClelland) ให้คำอธิบายของสมรรถนะ คือ บุคลิกลักษณะที่ซ่อนอยู่ภายใต้ปัจเจกบุคคลซึ่งสามารถผลักดันให้ปัจเจกบุคคลนั้น สร้างผลการปฏิบัติงานที่ดีหรือตามเกณฑ์ที่กำหนดในงานที่ตนเองรับผิดชอบ และสอดคล้องกับแนวคิดของ อารณีย์ ภูวิทย์พันธุ์ ที่กล่าวว่า สมรรถนะต้องอาศัยทักษะ (Skills) หมายถึง สิ่งที่จะต้องพัฒนา และฝึกฝนให้เกิดขึ้นโดยจะต้องใช้ระยะเวลาเพื่อฝึกฝนปฏิบัติให้เกิดทักษะโดยแบ่งเป็น 1) ทักษะการบริหาร/จัดการงาน (Management Skills) หมายถึง ทักษะใน การบริหารควบคุมงาน ซึ่งเกี่ยวข้องกับระบบความคิดและการจัดการในการบริหารงานให้มีประสิทธิภาพ เช่น ทักษะในการมีวิสัยทัศน์ทางกลยุทธ์ซึ่งทักษะดังกล่าว จะแสดงออกถึงการจัดระบบความคิดเพื่อมองไปที่เป้าหมายในอนาคตว่าอยากทำ หรือมีความต้องการอะไรในอนาคต 2) ทักษะด้านเทคนิคเฉพาะงาน (Technical Skills) หมายถึง ทักษะที่จำเป็นในการทำงานตามสายงานหรือกลุ่มงานที่แตกต่างกันไป และสอดคล้องกับแนวคิดของ คณะกรรมการอิสระเพื่อการปฏิรูปการศึกษา ที่มุ่งให้ผู้เรียนแสดงความสามารถที่เชี่ยวชาญ เน้นการนำความรู้ไปใช้จริง และยังสอดคล้องกับงานวิจัยของ กองพัฒนาศักยภาพผู้บริหาร สำนักงานคณะกรรมการอาหารและยา พบว่า นักเรียน ออ.น้อยที่เคยเข้าร่วมโครงการ ออ.น้อย สามารถปรับเปลี่ยนพฤติกรรมทัศนคติต่อการรับประทานอาหาร การใช้เครื่องสำอาง และการซื้อยาได้มากที่สุด ถึงแม้ว่าก่อนเข้าโครงการ ออ.น้อย จะขาดความมั่นใจในตนเองในการเป็น

“อย.น้อย” เพราะไม่เข้าใจว่าโครงการดำเนินงานอย่างไร และคิดว่าเรื่องพฤติกรรมการใช้ผลิตภัณฑ์สุขภาพเป็นเรื่องไกลตัว แต่เมื่อผ่านการเข้ารับการอบรมแล้ว “อย.น้อย” ได้รับความสามารถตนเองว่าเป็น “อย.น้อย” ได้ และรู้ว่าตนเองมีความรู้เกี่ยวกับผลิตภัณฑ์สุขภาพ มีพฤติกรรมด้านการใช้อาหาร ยา และเครื่องสำอางที่ดีขึ้น สามารถปรับเปลี่ยนพฤติกรรมสุขภาพของตนเองในการเลือกซื้ออาหาร เช่น การรับประทานอาหารด้วยการหลีกเลี่ยงอาหารทอด อาหารดอง อาหารดิบ และการอ่านฉลาก นอกจากนี้ยังสามารถแนะนำบอกต่อให้เพื่อน และครอบครัวของตนเอง เลือกรับประทานอาหาร อ่านฉลาก และเลือกซื้อเครื่องสำอางอย่างปลอดภัย

สมรรถนะที่ 17 ความคิดเชิงเหตุผล (Rational Thinking) เป็นความสามารถในการวิเคราะห์ข้อมูลและประเด็นปัญหาที่เกิดขึ้น โดยการเชื่อมโยงและแจกแจงข้อมูลเป็นส่วนย่อย ๆ ที่มีความสัมพันธ์ซึ่งกันและกัน แนวทางการบริหารเพื่อให้นักเรียนระดับมัธยมศึกษาในกิจกรรม อย.น้อย ด้านอาหารและยาเกิดสมรรถนะความเข้าใจในระบบและขั้นตอนการทำงาน มีดังนี้ 1) ด้านผู้บริหารโรงเรียน (1) การจัดประชุมทุกๆ เดือนเพื่อฝึกให้นักเรียนแกนนำ อย.น้อยนำเสนอความคิดเห็นต่อที่ประชุมกลุ่มหรือทีมงานโดยเชื่อมโยงข้อมูลที่เกี่ยวข้องได้อย่างมีเหตุผล และเสนอแนะปรับปรุงข้อผิดพลาดในการทำงานที่ผ่านมาได้ (2) สนับสนุนด้านงบประมาณและบุคลากรในการดำเนินงาน และจัดสรรเวลาให้แก่แก่นักเรียนที่ไปทำกิจกรรมต่าง ๆ ของโครงการ อย.น้อย 2) ด้านครูที่รับผิดชอบโครงการ อย.น้อยในโรงเรียน (1) ส่งเสริมให้นักเรียน อย.น้อยมีความสามารถคิดอย่างเป็นเหตุเป็นผลด้วยความเข้าใจถึงความเชื่อมโยงของสรรพสิ่งที่อยู่ร่วมกันอย่างเป็นระบบ (2) ส่งเสริมให้นักเรียน อย.น้อยสามารถคิดวิเคราะห์ สังเคราะห์ และตัดสินใจอย่างมีวิจารณญาณบนหลักเหตุผลอย่างรอบด้าน 3) ด้านนักเรียนแกนนำ อย.น้อย (1) ใช้ความรู้และทักษะในการประเมินเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น ด้วยเหตุและผลตามตรรกะที่ควรเป็น ไม่เชื่ออะไรมากมายโดยไม่มีเหตุผล โดยมีหลักการ และเหตุผลพร้อมทั้งข้อมูลและหลักฐานสนับสนุนทุกครั้ง (2) มีการนำเสนอความคิดเห็นที่ผ่านการคิดและวิเคราะห์ เป็นเหตุผลมากกว่าความรู้สึทางอารมณ์ และข้อมูลความคิดเห็นมาจากแหล่งข้อมูลที่มีความถูกต้อง และสามารถอ้างอิงแหล่งที่มาที่น่าเชื่อถือได้ ซึ่งสอดคล้องกับ สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ ในการกำหนดสมรรถนะหลักเพื่อให้ผู้เรียนมีทักษะการคิดขั้นสูงและนวัตกรรม (Higher-Order Thinking Skills and Innovation) เป็นความสามารถในการดำเนินการคิดเพื่อให้ได้คำตอบ หรือผลลัพธ์ที่ต้องการโดยใช้การแก้ปัญหาเป็น และการคิดสร้างสรรค์ เพื่อมุ่งไปที่ความเข้าใจเหตุและผลของปัญหา การแก้ปัญหาให้ได้ผล จะต้องหาต้นเหตุของปัญหานั้นอย่างยี่ดหยุ่น มีการนำเสนอความคิดเห็นที่ผ่านการคิดและวิเคราะห์ เป็นเหตุผลมากกว่า ความรู้สึทางอารมณ์ ข้อมูลความคิดเห็นมาจากแหล่งข้อมูลที่มีความถูกต้อง และสามารถอ้างอิงแหล่งที่มาที่น่าเชื่อถือได้ และสอดคล้องกับแนวคิดของสมรรถนะสำคัญของผู้เรียนตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ที่มุ่งให้ผู้เรียนมีความสามารถในการคิด เป็นความสามารถในการคิดวิเคราะห์

การคิดสังเคราะห์ การคิดอย่างสร้างสรรค์ การคิดอย่างมีวิจารณญาณ และการคิดแบบเป็นระบบ เพื่อนำไปสู่การสร้างองค์ความรู้หรือสารสนเทศเพื่อตัดสินใจเกี่ยวกับตนเองและสังคมได้อย่างเหมาะสม และยังสามารถคล้องกับแนวคิดของ วัฒนาพร ระงับทุกข์ ที่กล่าวว่า หนึ่งในหลายสมรรถนะที่สำคัญและจำเป็นต่อการใช้ชีวิตและการปฏิบัติงานให้ประสบความสำเร็จที่เป็น Hard Skills และ Soft Skills คือ การคิดขั้นสูง (Higher Order Thinking: HOT) หมายถึง การจัดระบบการคิด วิเคราะห์ วิพากษ์ สามารถใช้ข้อมูลในการตัดสินใจแก้ปัญหา มีความยืดหยุ่นทางความคิด ประสานหรือสังเคราะห์ความคิดที่แตกต่าง ริเริ่มความคิดใหม่ๆ โดยคำนึงถึงผลกระทบต่อด้าน

สมรรถนะที่ 18 ความรู้ด้านเทคนิคเฉพาะงาน (Technical Knowledge) ความสามารถในการอธิบายถึงแนวคิด หลักการ วิธีการและขั้นตอนการทำงานในขอบเขตงานเฉพาะด้านที่รับผิดชอบ รวมทั้งการตอบข้อซักถามในประเด็นต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการทำงานของตน ตลอดจนการพัฒนาและปรับปรุงขั้นตอนการทำงานที่ตนรับผิดชอบให้มีประสิทธิภาพ แนวทางการบริหารเพื่อให้นักเรียนระดับมัธยมศึกษาในกิจกรรม อย.น้อยด้านอาหารและยาเกิดสมรรถนะความรู้ด้านเทคนิคเฉพาะงาน มีดังนี้ 1) ด้านผู้บริหารโรงเรียน (1) จัดการอบรมและพัฒนาความรู้ให้แก่แกนนำ อย.น้อยอยู่อย่างสม่ำเสมอ เช่น อบรมความรู้ด้านอาหารและยา เพื่อพัฒนาศักยภาพและความสามารถของแกนนำ อย.น้อยอย่างต่อเนื่อง เพื่อให้มีความรู้ ความเข้าใจในการพัฒนาทักษะชีวิตต่างๆ รวมถึงทักษะด้านความรู้ด้านอาหารและยา (2) สนับสนุนด้านงบประมาณและบุคลากรในการดำเนินงาน และจัดสรรเวลาให้แก่นักเรียนที่ไปทำกิจกรรมต่าง ๆ ของโครงการ อย.น้อย 2) ด้านครูที่รับผิดชอบโครงการ อย.น้อยในโรงเรียน (1) ส่งเสริมให้มีความสามารถพัฒนานวัตกรรมและออกแบบสื่อการสอนแบบผสมผสาน มาใช้เพื่อสร้างความรอบรู้ด้านอาหารและยา สามารถติดตามผลการสร้างความรอบรู้ด้านอาหารและยา และนำผลมาปรับปรุงความรู้ด้านอาหารและยาอย่างชัดเจน (2) ฝึกทักษะให้นักเรียนแกนนำ อย.น้อยในการเป็นผู้ทักษะในการตรวจสอบ เช่น การใช้ชุดทดสอบสารปนเปื้อนในอาหาร เช่น สารบอแรกซ์ สารฟอกขาว สารฟอร์มาลิน เป็นต้น (3) ฝึกทักษะให้นักเรียนแกนนำ อย.น้อยในการเป็นผู้ทักษะในการสังเกต เช่น การเปลี่ยนสภาพทางกายภาพของอาหารหรือยา การอ่านฉลากอาหาร ฉลากยา วันเดือนปีที่ผลิต หรือวันเดือนปีที่หมดอายุ เป็นต้น 3) ด้านนักเรียนแกนนำ อย.น้อย (1) เป็นผู้รับผิดชอบหลักในการขับเคลื่อนงานดำเนินการสร้างความรอบรู้ด้านอาหารและยา ร่วมกับคณะทำงานที่เกี่ยวข้อง (2) สามารถที่เข้าใจในงานที่ต้องใช้เทคนิคเฉพาะงานนั้น เช่น ทักษะด้านการตรวจสอบ ทักษะการสังเกต และมีการทบทวนการทำงานเพื่อพัฒนาความรู้ด้านเทคนิคเฉพาะงานในการป้องกันความผิดพลาดอยู่เสมอ ซึ่งสอดคล้องกับคณะกรรมการอิสระเพื่อการปฏิรูปการศึกษา ได้ให้ความหมายเกี่ยวกับสมรรถนะของนักเรียน คือ ความสามารถของบุคคลในการใช้ความรู้ ทักษะ เจตคติ และ คุณลักษณะต่างๆ ที่ตนมี ในการทำงานหรือการแก้ปัญหาต่างๆ จนประสบความสำเร็จ มุ่งให้ผู้เรียนแสดงความสามารถที่เชี่ยวชาญเน้น

การนำความรู้ไปใช้จริง และยังสอดคล้องกับแนวคิดของ อาภรณ์ ภูวิทย์พันธ์ ที่กล่าวสมรรถนะที่จะทำให้งานสำเร็จนอกจากความรู้แล้ว ต้องมีทักษะ (Skills) หมายถึง สิ่งที่จะต้องพัฒนาและฝึกฝนให้เกิดขึ้น โดยจะต้องใช้ระยะเวลาเพื่อฝึกฝน ปฏิบัติให้เกิดทักษะนั้นขึ้นมา ได้แก่ ทักษะด้านเทคนิคเฉพาะงาน (Technical Skills) หมายถึง ทักษะที่จำเป็นในการทำงานตามสายงานหรือกลุ่มงานที่แตกต่างกันไป และยังสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของโครงการ อย.น้อยที่ให้สมาชิกชมรม อย.น้อยมีส่วนร่วมในการวางแผนจัดกิจกรรม และมีผู้รับผิดชอบแต่ละกิจกรรมในแผนที่ชัดเจน มีแผนงานเป็นลายลักษณ์อักษร และสอดคล้องกับมาตรฐานและตัวชี้วัด ในข้อที่ให้ผู้เรียนมีทักษะในการทำงาน รักการทำงานสามารถทำงานร่วมกับผู้อื่นได้และมีเจตคติที่ดีต่อกิจกรรม อย.น้อย และมีทักษะในการทำงานให้สำเร็จ และสอดคล้องกับงานวิจัยของ กองพัฒนาศักยภาพผู้บริหาร สำนักงานคณะกรรมการอาหารและยา พบว่า นักเรียนที่เข้าร่วมโครงการมีความรู้ ความเข้าใจที่ถูกต้องเกี่ยวกับการบริโภคผลิตภัณฑ์สุขภาพมากกว่านักเรียนที่ไม่ได้เข้าร่วมโครงการ และนักเรียนที่อยู่ในโครงการ อย.น้อยทั้งระดับที่เป็นแกนนำ และสมาชิกทั่วไปนั้น มีระดับความรู้ ระดับทัศนคติ (Attitude) และพฤติกรรม (Behavior) ในระดับคะแนนที่สูงกว่านักเรียนที่ไม่ได้เข้าร่วมโครงการ และสามารถแนะนำบอกต่อให้เพื่อน และครอบครัวของตนเอง เลือกรับประทานอาหาร อ่านฉลาก และเลือกซื้อเครื่องสำอางอย่างปลอดภัย

สมรรถนะที่ 19 ความน่าเชื่อถือได้ (Credibility) เป็นความสามารถในการรับผิดชอบงานที่ได้รับมอบหมายให้บรรลุผลสำเร็จ รวมทั้งความสามารถในการตรวจสอบ สืบค้น และค้นหาข้อมูลและรายละเอียดต่างๆ เพื่อที่จะได้ข้อมูลที่ถูกต้อง ครบถ้วนสมบูรณ์ และตรงประเด็นแก่ผู้อื่นทั้งภายในและภายนอกองค์กร แนวทางการบริหารเพื่อให้นักเรียนระดับมัธยมศึกษาในกิจกรรม อย.น้อยด้านอาหารและยาเกิดสมรรถนะความน่าเชื่อถือได้ มีดังนี้ 1) ด้านผู้บริหารโรงเรียน (1) จัดอบรมเพื่อพัฒนาศักยภาพของนักเรียนแกนนำ อย.น้อย ให้สามารถแสดงถึงการใช้ข้อมูลหรือเอกสารจากแหล่งที่น่าเชื่อถือได้ เพื่อให้เกิดองค์ความรู้ในการเป็นผู้ถ่ายทอด สร้างความเชื่อมั่น ศรัทธาให้ผู้ที่ต้องการสื่อสารด้วยได้ (2) สนับสนุนด้านงบประมาณและบุคลากรในการดำเนินงาน และจัดสรรเวลาให้แก่ นักเรียนที่ไปทำกิจกรรมต่าง ๆ ของโครงการ อย.น้อย 2) ด้านครูที่รับผิดชอบโครงการ อย.น้อยในโรงเรียน (1) เสริมสร้างบุคลิกภาพของนักเรียนแกนนำ อย.น้อย ให้มีการแสดงออกถึงความจริงใจ ซื่อสัตย์ พึงพาได้ กล้าแสดงออก และสามารถถ่ายทอดความรู้ในประเด็นที่เป็นสาระสำคัญ (2) ส่งเสริมให้ให้นักเรียนแกนนำ อย.น้อยมีการวางแผนล่วงหน้าทุกครั้งในการดำเนินงาน หรือจัดกิจกรรม เพื่อสร้างความมั่นใจให้ทั้งผู้ให้และผู้รับความรู้ 3) ด้านนักเรียนแกนนำ อย.น้อย (1) เป็นตัวอย่างให้แก่บุคคลอื่น ด้วยการแสดงออกถึงความมุ่งมั่นที่จะทำงานที่ได้รับมอบหมายให้บรรลุผลสำเร็จ สามารถทำผู้อื่นยอมรับและปฏิบัติตามแนวทางหรือวิธีการทำงานของตนด้วยการสืบค้นหรือค้นหาข้อมูลเพื่อให้ได้ข้อเท็จจริงจากแหล่งที่เชื่อถือได้เพื่อมาสนับสนุนการทำงานของตนเอง (2) ใช้วิธีการ

อธิบายให้เหตุผล สนับสนุนที่ปราศจากอคติ และพร้อมรับฟังและยอมรับคำอธิบายรวมถึงให้เหตุผลประกอบความน่าเชื่อถือของข้อโต้แย้งอย่างสร้างสรรค์ แสดงออกถึงความเต็มใจและรับอาสาปฏิบัติงานที่ทำทหายอย่างเต็มความสามารถ ซึ่งตรงกับแนวคิดของ โอ ฮาเกน (O'Hagan) ให้นิยามของสมรรถนะว่า หมายถึง ความรู้ ทักษะ และค่านิยมซึ่งเป็นจุดมุ่งหมายที่สำคัญของการฝึกอบรม และการพัฒนาโดยเฉพาะอย่างยิ่งความรู้และทักษะจะเป็นสิ่งสำคัญมากที่สุด และสามารถฝึกอบรมและพัฒนาได้ง่ายกว่าการสร้างค่านิยม และสอดคล้องกับงานวิจัยของ ฌักทร ลอยล่อง และคณะ ผลการศึกษา พบว่า นักเรียน อย.น้อย มีการปฏิบัติงานการจัดการอาหารปลอดภัยในโรงเรียนอยู่ในระดับมาก ร้อยละ 66.1 ($\bar{X} = 7.00$, S.D. = 2.78) โดยแรงจูงใจ ระยะเวลาการเป็น อย.น้อย เพศ ทักษะคิด เป็นปัจจัยที่ร่วมกันทำนายการปฏิบัติงานการจัดการอาหารปลอดภัยในโรงเรียนของ อย.น้อย จังหวัดจันทบุรีได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยมีความสัมพันธ์เชิงบวกและสามารถร่วมกันทำนายได้ร้อยละ 16.4

สมรรถนะที่ 20 ความเป็นผู้นำ (Team Leadership) เป็นความสามารถในการกระตุ้นจูงใจให้สมาชิกในทีมยอมรับและมุ่งมั่นในการทำงานเพื่อเป้าหมายของทีม รวมทั้งการสนับสนุนและพัฒนาสมาชิกในทีมให้สามารถทำงานที่รับผิดชอบได้อย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล แนวทางการบริหารเพื่อให้นักเรียนระดับมัธยมศึกษาในกิจกรรม อย.น้อยด้านอาหารและยาเกิดสมรรถนะความเป็นผู้นำ มีดังนี้ 1) ด้านผู้บริหารโรงเรียน (1) จัดอบรมให้นักเรียนแกนนำ อย.น้อย เรื่องภาวะผู้นำ เพื่อสามารถพัฒนาตนเอง โดยรู้ถึงจุดแข็งและจุดอ่อนของสมาชิกแต่ละคน เพื่อหาเทคนิคและวิธีการปรับปรุงความสามารถและศักยภาพของสมาชิกในทีม ให้มีความมุ่งมั่นในการทำงาน และนำทีมงานให้สู่เป้าหมายความสำเร็จได้ (1) สนับสนุนด้านงบประมาณและบุคลากรในการดำเนินงาน และจัดสรรเวลาให้แก่นักเรียนที่ไปทำกิจกรรมต่าง ๆ ของโครงการ อย.น้อย 2) ด้านครูที่รับผิดชอบโครงการ อย.น้อยในโรงเรียน (1) ส่งเสริมให้นักเรียนแกนนำ อย.น้อย ได้พัฒนาสิ่งใหม่ ๆ ให้กับองค์กร และประยุกต์ใช้นวัตกรรมเพื่อการแก้ไขปัญหาและการปรับปรุงองค์กร สร้างสภาพแวดล้อมที่ส่งเสริมความคิดสร้างสรรค์และนวัตกรรม โดยการออกแบบและการปรับเปลี่ยนโปรแกรม/กระบวนการใหม่ ๆ เพื่อนำไปใช้ในองค์กร (2) ส่งเสริมให้นักเรียนแกนนำ อย.น้อยมีการทำงานอย่างเป็นระบบ ฝึกการมีส่วนร่วมกับทีมงานที่ไม่ใช่การสั่งงานอย่างเดียว แต่ต้องสามารถให้คำปรึกษาได้กรณีทีมมีปัญหา 3) ด้านนักเรียนแกนนำ อย.น้อย (1) ยอมรับการเปลี่ยนแปลงและข้อมูลใหม่สามารถปรับเปลี่ยนพฤติกรรมและวิธีการทำงานตามข้อมูลใหม่ ซึ่งเปลี่ยนแปลงได้ตามสถานการณ์ หรืออุปสรรคที่ไม่คาดหวัง และเปลี่ยนได้อย่างรวดเร็ว ให้เข้ากับสถานการณ์ใหม่ (2) เป็นแบบอย่างที่ดีให้แก่สมาชิกในทีมงาน แสดงความสนใจทั้งในด้านความรู้และด้านกิจกรรม มีความกระตือรือร้นในพัฒนาตนเองอย่างสม่ำเสมอ เพื่อให้มีความมั่นใจในการทำงานที่จะเกิดขึ้นกับตนเอง

และสังคมต่อไป ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของสำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ ที่กำหนดสมรรถนะหลักสำหรับผู้เรียน 1 ใน 10 สมรรถนะหลัก คือ การทำงานแบบรวมพลังเป็นทีม และมีภาวะผู้นำ (Collaboration, Teamwork & Leadership) สมรรถนะดังกล่าวเป็นการร่วมกันทำงานตามบทบาท เพื่อให้บรรลุเป้าหมายที่กำหนดร่วมกัน อีกทั้งส่งเสริมบ่มเพาะความสัมพันธ์ทางบวก และยังสอดคล้องกับแนวคิดของ วัฒนาพร ระงับทุกข์ ที่กล่าวว่า สมรรถนะที่สำคัญจำเป็นต่อการใช้ชีวิตและการปฏิบัติงานให้ประสบความสำเร็จที่เป็น Hard Skills และ Soft Skills ได้แก่ การรวมพลังทำงานเป็นทีม (Collaboration in Teamwork: CT) หมายถึง การเป็นผู้นำและสมาชิกที่ดีของกลุ่ม สามารถทำงานร่วมกับผู้อื่นด้วยความร่วมแรงร่วมใจ มีกระบวนการทำงานและมนุษยสัมพันธ์ที่ดีพร้อมปรับตัว ประสานความคิดที่แตกต่าง ใช้สันติวิธีในการลดหรือขจัดความขัดแย้งจนประสบความสำเร็จ และยังสอดคล้องกับงานวิจัยของ ไลลา (Lila) และคณะ พบว่า กระบวนการแก้ไขสุขภาพพืชนำโดยนักเรียนมีผลกระทบอย่างมีนัยสำคัญต่อทักษะชีวิตและพฤติกรรมสุขภาพของนักเรียนในด้านต่างๆ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง พวกเขาระบุทักษะความเป็นผู้นำที่ได้รับการแก้ไข ซึ่งได้แก่ การมีความรับผิดชอบ ความมั่นใจในตนเองในการพูดในที่สาธารณะ และความภาคภูมิใจในการเป็นแบบอย่างที่ดี และยังสอดคล้องกับงานวิจัยของ อัลลี (Allie) ผลการวิจัย พบว่า ความพยายามในการมีส่วนร่วมของนักเรียนทำให้เกิดสิ่งที่เป็นผลดีต่อนักเรียนรวมถึงพฤติกรรมการบริโภคอาหารที่ดีขึ้น นักเรียนพึงพอใจกับกิจกรรมการมีส่วนร่วมและความรู้สึกของการเสริมอำนาจในการเป็นผู้รับผิดชอบที่สำคัญโปรแกรมมีอาหารของโรงเรียน ทำให้นักเรียนได้รับทักษะและความรู้ที่มีคุณค่า เช่น วิธีการสำรวจและการรวบรวมข้อมูล การดำเนินโครงการอาหารกลางวัน เศรษฐศาสตร์พฤติกรรม การสื่อสาร การตลาด ระบบอาหารและเศษอาหาร และวิธีการดำเนินกิจกรรมของนักเรียนมีประโยชน์ต่อเจ้าหน้าที่ในการรายงานกิจกรรมที่นักเรียนมีส่วนร่วม ความคิดเห็นของนักเรียนสร้างความสัมพันธ์กับเจ้าหน้าที่ และสร้างความสัมพันธ์กับนักเรียนด้วยตนเอง และได้สอดคล้องกับ มาเรียม (Mariam) และคณะ ผลการวิจัยพบว่า การเป็นผู้นำของวัยรุ่นอยู่ในหลายขั้นตอนของการวิจัย ซึ่งเกี่ยวข้องกับ การตั้งเป้าหมาย มองความคิดเห็น และการสร้างแนวคิด ซึ่งการมีส่วนร่วมของวัยรุ่นมีอยู่ทั้ง 5 ขั้นตอนของวงจรการวิจัย ซึ่งมีแนวโน้มว่าวัยรุ่นอาจมีอิทธิพลต่อกระบวนการวิจัยมากขึ้น ผลลัพธ์ที่เกี่ยวข้องกับโรคเรื้อรังที่พบบ่อยที่สุดของการมีส่วนร่วมของวัยรุ่นคือ “ความตระหนักรู้ที่เพิ่มขึ้นในหมู่ครอบครัวและเพื่อนฝูง”

สมรรถนะที่ 21 ความใฝ่รู้ (Personal Mastery) เป็นการชวนขยายที่จะเรียนรู้และรับรู้ข้อมูลที่เป็นประโยชน์ต่อการทำงานของตน รวมทั้งความสามารถในการแสวงหาความรู้หรือข้อมูลอื่นๆ จากแหล่งข้อมูลต่าง ๆ ตลอดจนความสามารถในการถ่ายทอดความรู้ของตนโดยผ่านทางสื่อหรือเครื่องมือที่กำหนดขึ้น แนวทางการบริหารเพื่อให้นักเรียนระดับมัธยมศึกษาในกิจกรรม อย.น้อยด้านอาหารและยาเกิดสมรรถนะความใฝ่รู้ มีดังนี้ 1) ด้านผู้บริหารโรงเรียน (1) สนับสนุนให้นักเรียนใน

โครงการ อย.น้อยได้พัฒนาตนเองทั้งนอกและในโรงเรียน เช่นเมื่อครูที่รับผิดชอบโครงการ อย.น้อยในโรงเรียนทำหนังสือขออนุญาตนำนักเรียนแกนนำ อย.น้อยไปร่วมกิจกรรมที่มีหน่วยงานภายนอกจัด กิจกรรมเกี่ยวกับการคุ้มครองผู้บริโภคหรือ อย.น้อย ฝ่ายบริหารของโรงเรียนควรเปิดโอกาสให้ครูที่รับผิดชอบโครงการ อย.น้อยในโรงเรียนและนักเรียนแกนนำ อย.น้อย ได้เข้าร่วมกิจกรรมในกิจกรรมดังกล่าว เพื่อเป็นการสนับสนุนให้นักเรียนที่มีความใฝ่รู้ ได้ไปเรียนรู้และรับรู้ข้อมูลที่เป็นประโยชน์ต่อการทำงานของตน (2) จัดสรรเวลาให้แก่ครูและนักเรียนที่ไปทำกิจกรรมที่มีหน่วยงานภายนอกจัด กิจกรรม 2) ด้านครูที่รับผิดชอบโครงการ อย.น้อยในโรงเรียน (1) ฝึกทักษะให้นักเรียนแกนนำ อย.น้อย มีการศึกษา ค้นคว้า มีความใฝ่รู้ และนำข้อมูลที่เป็นประโยชน์มาประยุกต์ใช้ในการปฏิบัติงาน นำข้อมูลจากการศึกษาค้นคว้ามาปรับปรุงการทำงานให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น และนำมาปรับปรุงการทำงานทั้งเชิงลึกและเชิงกว้างอย่างต่อเนื่อง จนสามารถถ่ายทอดและเพิ่มทักษะให้กับผู้อื่นทั้งในและนอกหน่วยงาน (2) ส่งเสริมให้นักเรียนแกนนำ อย.น้อยมีการกำหนดเป้าหมายที่เป็นไปได้ แสวงหาความรู้อยู่เสมอ วางแผนอย่างสร้างสรรค์ผลงานแก้ไขปัญหาและพัฒนางานประยุกต์ให้เกิดความรู้ เพื่อให้บรรลุเป้าหมายในการปฏิบัติหน้าที่ 3) ด้านนักเรียนแกนนำ อย.น้อย (1) มีการแสดงออกถึงความอยากรู้ อยากทำในสิ่งที่แตกต่างจากที่เคยทำมา เช่น การไม่ปฏิเสธงานที่เคยทำ โดยให้เหตุผลว่าไม่เคยทำ ทำไม่เป็น เป็นต้น (2) มีความเพียรพยายามในการแสวงหาความรู้ในทุกช่องทาง มีความกระตือรือร้น ตั้งใจในการศึกษาหาความรู้เกี่ยวกับการพัฒนางานเสมอ ซึ่ง สอดคล้องกับแนวคิดของ กรีน (Green) กล่าวถึง สมรรถนะว่า เป็นคุณลักษณะของบุคคลที่แสดงออกมาถึงลักษณะนิสัยในการทำงาน และทักษะการทำงาน เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ สามารถถ่ายทอดและเพิ่มทักษะให้กับผู้อื่นทั้งในและนอกหน่วยงาน สร้างวัฒนธรรมแห่งการเรียนรู้ เป็นบุคคลแห่งการเรียนรู้ มีการนำข้อมูลภายนอกมาปรับใช้เพื่อให้เกิดความเปลี่ยนแปลง และมีความเพียรพยายามในการแสวงหาความรู้ในทุกช่องทาง และสอดคล้องกับแนวคิดของ พารี (Parry) ให้ความหมายของ สมรรถนะว่าหมายถึง ความรู้ (Knowledge) ทักษะ (skill) และคุณลักษณะ (attributes) ที่เกี่ยวข้องกัน ซึ่งมีผลกระทบต่อ งานหลักของตำแหน่งหนึ่ง ๆ โดยความรู้ ทักษะ และคุณลักษณะดังกล่าวมีความสัมพันธ์กับผลงานของตำแหน่งนั้นๆ และสามารถวัดผลเทียบกับมาตรฐานที่เป็นที่ยอมรับและเป็นสิ่งที่สามารถเสริมสร้างขึ้นได้ โดยผ่านการอบรมและการพัฒนาและยังสอดคล้องกับ สมรรถนะสำคัญของผู้เรียนตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ที่มุ่งให้ผู้เรียน แสวงหาความรู้ ประยุกต์ความรู้มาใช้ในการป้องกันและแก้ไขปัญหา มีวางแผนอย่างสร้างสรรค์ผลงานแก้ไขปัญหาและพัฒนางานประยุกต์ให้เกิดความรู้เพื่อให้บรรลุเป้าหมายในการปฏิบัติหน้าที่ และยังสอดคล้องกับงานวิจัยของ ลาริสซา (Larissa), เจสสิก้า (Jessica) และ สปริง (Spring) พบว่า ความร่วมมือที่พัฒนาขึ้นผ่านโปรแกรม FAV5 ทำให้เกิดกิจกรรมทดสอบรสชาติที่ประสบความสำเร็จในโรงเรียนประถมศึกษา 7 แห่งได้สร้างความกระตือรือร้นเกี่ยวกับโปรแกรมอาหารของโรงเรียนและเสริมสร้าง

ความเข้มแข็งของทีมงาน ดังนั้น ทีมงานนักเรียนด้านโภชนาการที่มีส่วนร่วมมีโอกาสที่จะสามารถใช้โปรแกรม FAV5 ได้อย่างเข้มแข็งในชุมชนอื่นๆได้

สมรรถนะที่ 22 ความรู้ในการเป็นผู้ตรวจสอบ (Auditor Knowledge) เป็นความสามารถในการอธิบายถึงแนวคิด หลักการ วิธีการและขั้นตอนของการเป็นผู้ตรวจสอบ รวมทั้งการตอบข้อซักถามในประเด็นต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับการเป็นผู้ตรวจสอบ ตลอดจนการพัฒนาและปรับปรุงขั้นตอนการทำงานด้วยการตรวจสอบได้อย่างมีประสิทธิภาพ แนวทางการบริหารเพื่อให้นักเรียนระดับมัธยมศึกษาในกิจกรรม อย.น้อยด้านอาหารและยาเกิดสมรรถนะความรู้ในการเป็นผู้ตรวจสอบ มีดังนี้

1) ด้านผู้บริหารโรงเรียน (1) จัดฝึกอบรมให้นักเรียนแกนนำ อย.น้อยมีความรู้ในการเป็นผู้ตรวจสอบในด้านอาหารและยา สามารถชี้แจงได้ถึงแนวทาง หลักการ ขั้นตอนและวิธีการทำงานในกิจกรรมการตรวจสอบทั้งภายในและภายนอกโรงเรียนให้กับทีมงานและหน่วยงานอื่นได้ (2) สนับสนุนด้านงบประมาณและบุคลากรในการดำเนินงาน และจัดสรรเวลาให้แก่นักเรียนที่ไปทำกิจกรรมต่าง ๆ ของโครงการ อย.น้อย 2) ด้านครูที่รับผิดชอบโครงการ อย.น้อยในโรงเรียน (1) ฝึกทักษะให้นักเรียนแกนนำ อย.น้อยเป็นผู้มีทักษะในด้านการตรวจสอบสารปนเปื้อนในอาหาร ตรวจสอบน้ำดื่มในโรงเรียน ตรวจสอบสุขาภิบาลโรงอาหารในโรงเรียน ตรวจสอบยาหมดอายุในห้องพยาบาล เป็นต้น (2) ฝึกทักษะในตรวจสอบความถูกต้อง ครบถ้วน และคุณภาพของข้อมูล และสามารถเป็นผู้กำกับ ติดตามตรวจสอบการดำเนินงานกิจกรรมอย.น้อยด้านอาหารและยา 3) ด้านนักเรียนแกนนำ อย.น้อย (1) มีความละเอียดรอบคอบ เนื่องจากข้อมูลบางส่วนเป็นข้อมูลที่มีความสำคัญ เช่น ข้อมูลด้านยา ข้อมูลด้านอาหาร และสามารถระบุข้อบกพร่องหรือข้อมูลที่หายไป และเพิ่มเติมให้ครบถ้วน เพื่อความถูกต้องของงาน (2) สามารถออกแบบการดำเนินกิจกรรมด้านการตรวจสอบ รายละเอียดความคืบหน้าของงานตามเวลาที่กำหนด และตรวจสอบความถูกต้อง ครบถ้วน และคุณภาพของข้อมูล ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ Ignatian Pedagogy กล่าวคือว่า นักเรียนจะเรียนรู้และสามารถเปลี่ยนแปลงตนเองจากภายใน จนสามารถบรรลุถึงการพัฒนาตนเองให้เต็มศักยภาพ ต้องอาศัย การไตร่ตรอง (reflection) หมายถึง พินิจพิจารณาแยกแยะ หรือการทำให้เกิดความกระจ่างทางปัญญา เพื่อค้นหาสาเหตุ และค้นพบความสัมพันธ์ที่เชื่อมโยงกับแง่มุมอื่นๆ การไตร่ตรองนี้ จะสร้างจิตสำนึกของนักเรียนให้ก้าวพ้นจากการรับรู้ในระดับสติปัญญาไปสู่การลงมือปฏิบัติ และสอดคล้องกับ Boix & Jackson ที่กล่าวว่า กระบวนการเสริมสร้างนักเรียนให้มีสมรรถนะ ควรมีการรู้จัก (recognize) โดยนักเรียนสรุปแนวคิดของตน และตรวจสอบความถูกต้องของความรู้ หรือข้อมูลของตนกับคนอื่น มีการอภิปราย การเปรียบเทียบ และบริการอื่นๆ โดยมีและมีความรอบรู้ในหลาย ๆ ด้าน รวมถึงทักษะด้านการสื่อสารซึ่งมีความจำเป็นมาก อีกทั้งควรมีความรู้ความเข้าใจที่ถูกต้อง มีความละเอียดรอบคอบ เนื่องจากข้อมูลบางส่วนเป็นข้อมูลที่มีความสำคัญ เช่น ข้อมูลด้านยาข้อมูลด้านอาหาร และยังคงสอดคล้องกับแนวคิดของ สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษากระทรวง ศึกษาธิการ ที่กำหนด 10

สมรรถนะหลักสำหรับผู้เรียน ระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน และมีสมรรถนะที่เกี่ยวข้องกับสมรรถนะความรู้ในการเป็นผู้ตรวจสอบ คือ การสืบสวนทางวิทยาศาสตร์และจิตวิทยาศาสตร์ (Scientific Inquiry and Scientific Mind) โดยเห็นความสามารถในการใช้วิธีการทางเรียนศาสตร์ เพื่อการแสวงหาความรู้หรือคำตอบที่ถูกต้อง

สมรรถนะที่ 23 ความรับผิดชอบในงาน (Accountability) เป็นการแสดงออกถึงความมุ่งมั่นและความตั้งใจที่จะทำให้งานที่ได้รับมอบหมายประสบความสำเร็จตามแผนที่กำหนด รวมทั้งความสามารถในการบริหารจัดการงานของตนเองและทีม/กลุ่มงาน ให้บรรลุผลสำเร็จตามเป้าหมายที่กำหนดขึ้น แนวทางการบริหารเพื่อให้นักเรียนระดับมัธยมศึกษาในกิจกรรม อย.น้อยด้านอาหารและยาเกิดสมรรถนะความรับผิดชอบในงาน มีดังนี้ 1) ด้านผู้บริหารโรงเรียน (1) ติดตาม ประเมินผลการดำเนินงานโครงการ อย.น้อยเป็นระยะๆ ให้ขวัญและกำลังใจแก่ครูที่รับผิดชอบโครงการ อย.น้อยในโรงเรียนและนักเรียนแกนนำ อย.น้อยที่มีความรับผิดชอบในงาน (2) จัดหาทรัพยากรที่จำเป็นสำหรับโครงการ อย.น้อยเพื่อให้ครูรับผิดชอบโครงการ อย.น้อยในโรงเรียนและนักเรียนแกนนำ อย.น้อยได้ดำเนินงานเต็มศักยภาพเพื่อพัฒนางานต่อไป 2) ด้านครูที่รับผิดชอบโครงการ อย.น้อยในโรงเรียน (1) ส่งเสริมให้นักเรียนแกนนำ อย.น้อยมีการกำหนดเป้าหมายที่ท้าทายและเป็นไปได้ยากเพื่อให้ได้ผลงานที่ดีกว่าเดิมอย่างเห็นได้ชัด และดำเนินการตามความรับผิดชอบตามที่ได้รับมอบหมายให้สำเร็จลุล่วงไปด้วยดี (2) ส่งเสริมให้นักเรียนแกนนำ อย.น้อยสามารถปฏิบัติงานหรือทำงานตามที่คุณครูมอบหมายได้ พร้อมรายงานผลเป็นระยะๆ แต่หากไม่สามารถทำได้ มีการรายงานทันที ไม่ทอดทิ้งงาน 3) นักเรียนแกนนำ อย.น้อย (1) มีความรับผิดชอบในงานของตนเอง แสดงออกถึงความมุ่งมั่นและความตั้งใจในการทำงานของตนให้ประสบความสำเร็จ สามารถหาวิธีการใหม่ ๆ และประเมินประสิทธิภาพการทำงานของทีมงานเป็นระยะ ๆ เพื่อให้เกิดการพัฒนาและปรับปรุงทีมงานให้ดีขึ้น (2) มีการปรับปรุงวิธีการทำงานที่ทำให้การทำงานดียิ่งขึ้น เร็วขึ้น มีคุณภาพและประสิทธิภาพมากขึ้น หรือทำให้ผู้รับบริการพึงพอใจมากขึ้น โดยมีการวางแผนทุกครั้งที่ปฏิบัติงาน จะช่วยติดตามกำหนดเวลา การนัดหมายและมอบหมายงานอื่น ๆ มีการตั้งค่าเตือน และทำรายงานความรับผิดชอบ จะช่วยให้มีความมั่นใจและเป็นการจัดลำดับความสำคัญ ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ เซอร์มอน (Shermon) ได้ให้ความหมายคำว่า สมรรถนะ คือ ความสามารถและคุณสมบัติของแต่ละบุคคลที่จำเป็นต้องมี เพื่อให้สามารถทำงานในขอบเขตงานที่ตนรับผิดชอบได้อย่างมีประสิทธิภาพ และมีความสามารถในการดูแลตนเอง กำหนดเป้าหมาย และวัตถุประสงค์และประเมินผลการปฏิบัติงานอย่างมีวิจารณ์ญาณ และสอดคล้องกับแนวคิดของ คณะกรรมการอิสระเพื่อการปฏิรูปการศึกษา ที่มีเป้าหมายให้ผู้เรียนเกิดสมรรถนะหลักที่จำเป็น สำหรับการทำงาน การแก้ปัญหา และการดำรงชีวิต คือ ให้ผู้เรียนรับผิดชอบต่อตนเองให้ถึงเป้าหมาย สามารถออกแบบการเรียนรู้ของตนเองได้ สามารถเรียนไหนได้ในสถานที่และเวลาที่แตกต่างกันโดยการช่วยเหลือ สนับสนุนอย่างยืดหยุ่นตามลักษณะเฉพาะของผู้เรียน และมีการ

วางแผน จะช่วยติดตามกำหนดเวลา การนัดหมายและมอบหมายงานอื่น ๆ มีการตั้งค่าเตือน และทำรายงานความรับผิดชอบ จะช่วยให้มีความมั่นใจและเป็นการจัดลำดับความสำคัญ และยังสอดคล้องกับ กองพัฒนาศักยภาพผู้บริโภคร สำนักงานคณะกรรมการอาหารและยา พบว่า นักเรียนอ.น้อยเมื่อผ่านการเข้าอบรมแล้ว ได้รับความสามารถตนเองว่าเป็น “อ.น้อย” ได้ และรับรู้ว่าคุณเองมีความรู้เกี่ยวกับผลิตภัณฑ์สุขภาพ มีพฤติกรรมด้านการใช้อาหาร ยา และเครื่องสำอางที่ดีขึ้น สามารถปรับเปลี่ยนพฤติกรรมสุขภาพของตนเองในการเลือกซื้ออาหาร เช่น การรับประทานอาหารด้วยการหลีกเลี่ยงอาหารทอด อาหารดอง อาหารดิบ และการอ่านฉลาก นอกจากนี้ยังสามารถแนะนำบอกต่อให้เพื่อน และครอบครัวของตนเอง เลือกรับประทานอาหาร อ่านฉลาก และเลือกซื้อเครื่องสำอางอย่างปลอดภัย

สมรรถนะที่ 24 ความรู้ในด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ (Information Technology Knowledge) เป็นความสามารถในการอธิบายถึงแนวคิด หลักการ วิธีการและขั้นตอนการทำงานในด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ (IT) รวมทั้งการตอบข้อซักถามในประเด็นต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับงาน IT ตลอดจนการพัฒนาและพัฒนาและปรับปรุงขั้นตอนการทำงานด้าน IT ให้มีประสิทธิภาพ แนวทางการบริหารเพื่อให้นักเรียนระดับมัธยมศึกษาในกิจกรรม อ.น้อยด้านอาหารและยาเกิดสมรรถนะความรู้ในด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ มีดังนี้ 1) ด้านผู้บริหารโรงเรียน (1) จัดอบรมให้นักเรียนแกนนำ อ.น้อยสามารถใช้โปรแกรมค้นหาและคลังข้อมูลต่างๆ ที่กองพัฒนาศักยภาพ สำนักงานคณะกรรมการอาหารและยาเป็นผู้พัฒนา ซึ่งมีนอกเหนือไปจากโปรแกรมยอดนิยม เช่น Google ให้เข้าใจหลักการการทำงานของเครื่องมือเหล่านั้น เช่น ชุดความรู้ อ.น้อยในระบบออนไลน์ต่าง ๆ บทเรียนสำเร็จรูปเพื่อเพิ่มความรอบรู้ด้านอาหารและยา เป็นต้น (2) สนับสนุนด้านงบประมาณและบุคลากรในการดำเนินงาน และจัดสรรเวลาให้แก่ักเรียนที่ไปทำกิจกรรมต่าง ๆ ของโครงการ อ.น้อย 2) ด้านครูที่รับผิดชอบโครงการ อ.น้อยในโรงเรียน (1) ส่งเสริมการใช้ความรู้และทักษะด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ มาประยุกต์ใช้ในการปฏิบัติงานและมีการปรับปรุงพัฒนาระบบงานอย่างต่อเนื่อง สามารถเลือกใช้เทคโนโลยีให้เหมาะสมกับงานที่ทำเพื่อนำไปพัฒนาตนเองในด้านการเรียนรู้และการสื่อสาร (2) ส่งเสริมให้นักเรียนแกนนำ อ.น้อยสามารถรู้วิธีจัดการและสร้างความรู้ การปรับแก้และรวบรวมข้อมูลเพื่อวัตถุประสงค์ต่างๆ เพื่อแก้ปัญหาเชิงปฏิบัติหรือการสร้างความรู้ใหม่ 3) ด้านนักเรียนแกนนำ อ.น้อย (1) มีการศึกษาและเพิ่มองค์ความรู้ให้แก่ตนเองด้านเทคโนโลยีอย่างสม่ำเสมอ และมีการประเมินความน่าเชื่อถือของสารสนเทศและสามารถนำสารสนเทศไปใช้อย่างสร้างสรรค์ (2) เข้าถึงข้อมูลที่น่าเชื่อถือได้ และไม่นำเสนอต่อข้อมูลที่เป็นเท็จ ซึ่งสอดคล้องกับ สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ ที่กำหนดสมรรถนะหลักของนักเรียนให้มีความรู้เท่าทันสื่อ สารสนเทศ และดิจิทัล (Media, Information and Digital Literacy: MIDL) เป็นความสามารถในการเข้าถึง เข้าใจ สร้างและใช้สื่อสารสนเทศและเทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อการเรียนรู้ และใช้เป็นเครื่องมือในการ

เปลี่ยนแปลงสังคมอย่างรู้เท่าทันตนเอง รู้เท่าทันสื่อและรู้เท่าทันสังคม สามารถประเมินความน่าเชื่อถือของสารสนเทศและสามารถนำสารสนเทศไปใช้อย่างสร้างสรรค์ มีทักษะการเข้าถึงและรู้แหล่งสารสนเทศ และสอดคล้องกับสมรรถนะสำคัญของผู้เรียนตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ที่มุ่งเน้นให้ผู้เรียนมีความสามารถในการใช้เทคโนโลยีเป็นความสามารถในการเลือก และใช้เทคโนโลยีด้านต่างๆ และมีทักษะกระบวนการทางเทคโนโลยี เพื่อการพัฒนาตนเองและสังคม ในด้านการเรียนรู้ การสื่อสาร การทำงาน การแก้ปัญหาอย่างสร้างสรรค์ ถูกต้องเหมาะสม และมีคุณธรรม และยังสอดคล้องกับวัฒนาพร ระงับทุกข์ ที่กล่าวว่า สมรรถนะสำคัญตามแนวคิด Hard Skills และ Soft Skills ควรมีเรื่อง การสื่อสาร (Communication: CM) หมายถึงความสามารถในการสื่อสารบนความเข้าใจ รู้ทันสื่อสารสนเทศ เทคโนโลยีดิจิทัล และการสื่อสารเชิงดิจิทัล เคารพในความคิดเห็นและวัฒนธรรมที่แตกต่างให้บรรลุเป้าหมาย โดยใช้ภาษาไทยและภาษาอังกฤษได้เป็นอย่างดี

สมรรถนะที่ 25 ความสามารถในการเรียนรู้ (Ability to Learn) เป็นความสามารถในการรับรู้ข้อมูลและรายละเอียดต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับงานที่รับผิดชอบ ชอบได้อย่างรวดเร็ว รวมทั้งความกระตือรือร้น และความพยายามที่จะแสวงหาโอกาสในการเรียนรู้งานที่ตนรับผิดชอบทั้งงานในปัจจุบันและงานใหม่ๆ อยู่เสมอ แนวทางการบริหารเพื่อให้นักเรียนระดับมัธยมศึกษาในกิจกรรม อย.น้อยด้านอาหารและยาเกิดสมรรถนะความสามารถในการเรียนรู้ มีดังนี้ 1) ด้านผู้บริหารโรงเรียน (1) จัดฝึกอบรมความรู้เชิงปฏิบัติเกี่ยวกับความรู้ด้านอาหารและยา เสริมสร้างเจตคติที่ดีในการทำงานเพื่อส่วนรวม สามารถนำความรู้ไปสู่การปฏิบัติได้ เพื่อให้นักเรียนแกนนำ อย.น้อยสามารถโต้ตอบ ชักถาม ในเนื้อหาที่เรียนรู้ได้อย่างเข้าใจ สามารถถ่ายทอดประสบการณ์หรือสิ่งที่เรียนรู้มาให้ทั้งทีมงานและบุคคลภายนอกได้ (2) สนับสนุนด้านงบประมาณและบุคลากรในการดำเนินงาน และจัดสรรเวลาให้แก่นักเรียนที่ไปทำกิจกรรมต่าง ๆ ของโครงการ อย.น้อย 2) ด้านครูที่รับผิดชอบโครงการ อย.น้อยในโรงเรียน (1) ฝึกทักษะให้นักเรียนแกนนำ อย.น้อยการรู้จักตนเอง รู้เท่าทันการเปลี่ยนแปลง สามารถกำหนดเป้าหมายและนำตนเองในการเรียนรู้ ทำงาน และใช้ชีวิตตามความสามารถ ความสนใจ และความถนัดของตน (2) ส่งเสริมให้นักเรียนแกนนำ อย.น้อยพัฒนาความสามารถในการเรียนรู้ได้จากการเรียนและการฝึกฝนปฏิบัติกิจกรรม อย.น้อยอย่างสม่ำเสมอ 3) สามารถในการนำกระบวนการต่างๆที่เกิดจากการทำงาน อย.น้อย ไปใช้ในชีวิตประจำวัน มีการเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง มีการทำงานเป็นทีมเพื่อแลกเปลี่ยนรู้ซึ่งกันและกัน (1) สามารถในการนำกระบวนการต่างๆที่เกิดจากการทำงาน อย.น้อย ไปใช้ในชีวิตประจำวัน มีการเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง มีการทำงานเป็นทีมเพื่อแลกเปลี่ยนรู้ซึ่งกันและกัน (2) ประยุกต์ความรู้เพื่อใช้ในการป้องกันและแก้ไขพฤติกรรมสุขภาพที่เกิดขึ้นทั้งจากการบริโภคอาหารที่ไม่ปลอดภัยและการใช้ยาไม่สมเหตุผล และสามารถบอกต่อความรู้นี้ไปยังเพื่อนๆ ในโรงเรียน ครอบครัวและชุมชนได้อย่างมั่นใจ ซึ่งสอดคล้องกับ

แนวคิดของ โอ ฮาแกน (O'Hagan) ให้นิยามของ สมรรถนะ ว่าหมายถึง ความรู้ ทักษะ และค่านิยมซึ่งเป็นจุดมุ่งหมายที่สำคัญของการฝึกอบรม และการพัฒนาโดยเฉพาะอย่างยิ่งความรู้และทักษะจะเป็นสิ่งสำคัญมากที่สุด และสามารถฝึกอบรมและพัฒนาได้ง่ายกว่าการสร้างค่านิยม อย่างไรก็ตามแม้ว่าค่านิยม หรือทัศนคติที่จะทำการปลูกฝัง หรือสร้างขึ้นได้ยากกว่าการฝึกอบรมความรู้และทักษะแต่ทั้งหมดก็เป็นพื้นฐานของการเพิ่มพูนและพัฒนาสมรรถนะ และสอดคล้องกับ ดูโบอิสและรอธเวลล์ (Dubois and Rothwell) ได้กล่าวไว้ว่า สมรรถนะเป็นคุณลักษณะที่ทุกคนมีและใช้ได้อย่างเหมาะสมเพื่อให้ผลการปฏิบัติงานบรรลุตามเป้าหมาย ซึ่งคุณลักษณะเหล่านี้ได้แก่ ความรู้ ทักษะ บุคลิกภาพ แรงจูงใจทางสังคม ลักษณะนิสัยส่วนบุคคล ตลอดจนรูปแบบความคิดและวิธีการคิด ความรู้สึกและการกระทำ และยังสอดคล้องกับแนวคิดของ แบลนชาร์ดและแทคเกอร์ (Blanchard and Thacker) ให้นิยามความหมายของสมรรถนะ ว่าหมายถึง กลุ่ม (Cluster) ความรู้ (Knowledge) ทักษะ (Skill) และทัศนคติ (Attitudes) ของปัจเจกบุคคลที่ทำให้มีผลงานแตกต่างคนอื่น ๆ และมีความสามารถในการแก้ไขปัญหาอุปสรรคที่เผชิญอยู่อย่างถูกต้องและเหมาะสมบนพื้นฐานของหลักเหตุผลเพื่อจะนำมาประยุกต์ความรู้ใช้ในการป้องกันและแก้ไขปัญหาสิ่งที่เกิดขึ้นโดยคำนึงถึงผลกระทบที่เกิดขึ้นต่อตนเองและผู้อื่น และยังสอดคล้องกับ อารณ ภูวิทย์พันธุ์ ที่กล่าวว่า สมรรถนะซึ่งเป็นตัวกำหนดรายละเอียดของพฤติกรรมการแสดงออก ประการหนึ่ง คือ ความรู้ (Knowledge) หมายถึง ข้อมูลหรือสิ่งที่ถูกสั่งสมมาจากการศึกษาทั้งใน สถาบันการศึกษา สถาบันฝึกอบรม สัมมนา หรือการศึกษาด้วยตนเอง รวมถึงข้อมูลที่ได้รับจากการสนทนาแลกเปลี่ยนความคิดเห็นและประสบการณ์กับผู้รู้ทั้งในสายวิชาชีพเดียวกันและต่างสายวิชาชีพ นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับแนวคิดของ Lonka ได้ให้คำอธิบายไว้ว่า "Phenomenal Learning: นวัตกรรมการเรียนรู้แห่งอนาคตจากฟินแลนด์" มีสมรรถนะการคิดและการเรียนรู้ที่จะเรียนรู้ เป็นส่วนประกอบที่สำคัญด้วย

สมรรถนะ 26 ทักษะในการบริหารเวลา (Time Management Skills) เป็นการจัดสรรเวลาในการบริหารจัดการประจำและงานเร่งด่วนที่ได้รับมอบหมายให้สำเร็จและได้คุณภาพเป็นไปตามมาตรฐานซึ่งสามารถนำส่งมอบงานให้ผู้อื่นได้ตามเวลาที่กำหนด แนวทางการบริหารเพื่อให้นักเรียนระดับมัธยมศึกษาในกิจกรรม อย.น้อยด้านอาหารและยาเกิดทักษะในการบริหารเวลา มีดังนี้ 1) ด้านผู้บริหารโรงเรียน (1) ให้การสนับสนุนในเรื่องการใช้เวลาในการทำกิจกรรม อย.น้อยของนักเรียน เช่น ในกรณีที่นักเรียน อย.น้อยต้องไปอบรมเพื่อพัฒนาศักยภาพด้านอาหารและยา ผู้บริหารจะอนุญาตให้ไปทำกิจกรรมโดยนับเป็นเวลาในเรียนให้แก่นักเรียนที่ต้องไปอบรม และให้นักเรียนกลับมาเรียนซ่อมเสริมหรือติดตามงานในภายหลัง (2) แจ้งให้ครูผู้สอนในแต่ละวิชาให้ความอนุเคราะห์ดูแลช่วยเหลือนักเรียนเป็นกรณีพิเศษในการไปทำกิจกรรมของนักเรียนแกนนำ อย.น้อย เพื่อให้นักเรียนสามารถบริหารเวลาในการเรียนและการทำกิจกรรมควบคู่กันไปได้ 2) ด้านครูที่รับผิดชอบโครงการ อย.น้อยในโรงเรียน (1) ส่งเสริมให้นักเรียนแกนนำ อย.น้อยมีการวางแผนอย่างเป็นระบบ และการทำงานเป็น

ทีมที่ต้องประสานการทำงานร่วมกัน (2) มีการสร้างแรงจูงใจให้ทีมงานทุกคนมีความตรงต่อเวลา ปฏิบัติงานที่ได้รับมอบหมายให้ทันภายในเวลาที่กำหนด และร่วมกันหาแนวทางป้องกันการล่าช้าของงาน 3) ด้านนักเรียนแกนนำ อย.น้อย (1) มีความสามารถในการรู้จักวางแผนการใช้เวลาให้เหมาะสมกับงาน และจัดสรรงานให้ผู้ที่มีความสามารถได้ทำงานตามความสามารถของแต่ละคน (2) มีความสามารถในการจัดลำดับความสำคัญของงานให้ชัดเจน โดยสามารถใช้เวลาได้อย่างคุ้มค่า เช่น วิเคราะห์ได้ว่างานไหนควรทำก่อนหลัง เพราะเหตุใดงานที่เร่งด่วนต้องดำเนินการก่อน เพื่อให้งานเสร็จทันตามกำหนดเวลา เพื่อให้ได้ประสิทธิภาพของการทำงานตามเป้าหมาย ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ เซอร์มอน (Shermon) ได้ให้ความหมายคำว่า สมรรถนะ คือ ความสามารถและคุณสมบัติของแต่ละบุคคลที่จำเป็นต้องมี เพื่อให้สามารถทำงานในขอบเขตงานที่ตนรับผิดชอบได้อย่างมีประสิทธิภาพ และยังสอดคล้องกับการดำเนินโครงการ อย.น้อยในโรงเรียน ครูผู้รับผิดชอบโครงการจะมอบหมายให้นักเรียน อย.น้อยทำกิจกรรมในช่วงเวลาว่างนอกเวลาเรียน เช่นการจัดป้ายนิเทศ การจัดเสียงตามสาย การให้ความรู้หน้าเสาธง จัดทำแผ่นพับ คู่มือ ให้ความรู้ จัดทำ Roll up ประชาสัมพันธ์เรื่องสารปนเปื้อนในอาหาร ฉลากโภชนาการ เป็นต้น ส่วนการให้ความรู้แก่นักเรียน อย.น้อย จะสอนในคาบกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนซึ่งเป็นกิจกรรมบังคับของหลักสูตร ส่วนการตั้งชื่อชุมนุมจะแล้วแต่บริบทของแต่ละสถานที่ และแผนที่นำมาใช้สอนนักเรียนในชุมนุม คือ แผนการจัดการเรียนรู้กิจกรรมพัฒนาผู้เรียน อย.น้อย ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ซึ่งนักเรียนต้องมีการจัดสรรเวลาทั้งในเรื่องของความรู้และการปฏิบัติกิจกรรมต่างๆ เพื่อให้งานออกมาได้คุณภาพควบคู่กับงานวิชาการในส่วนของ การเรียนการสอน

ข้อเสนอแนะ

การวิจัยเรื่อง พจนานุกรมสมรรถนะของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาในกิจกรรมอย.น้อยด้านอาหารและยา ได้ข้อค้นพบที่เป็นประโยชน์ต่อการดำเนินงาน อย.น้อยด้านอาหารและยา ผู้บริหารสามารถและผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้อง สามารถนำข้อค้นพบที่ได้ไปประยุกต์ใช้ในเชิงนโยบายและการนำไปปฏิบัติกับหน่วยงานของตนในบริบทดังต่อไปนี้

ข้อเสนอแนะทั่วไป

1. สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ควรหาแนวทางพัฒนาสมรรถนะของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาในกิจกรรม อย.น้อยด้านอาหารและยาครบทุกสมรรถนะตามข้อค้นพบจากสมรรถนะ 26 สมรรถนะที่ได้จากงานวิจัย ให้กับโรงเรียนดำเนินงานโครงการ อย.น้อย ทั่วประเทศ

เพื่อให้นักเรียนจะได้นำไปใช้ประโยชน์ในการดำเนินงานในกิจกรรมโครงการ อย.น้อยได้อย่างมีประสิทธิภาพ

2. สำนักงานคณะกรรมการอาหารและยา หรือโรงเรียนที่ดำเนินโครงการ อย.น้อย ควรส่งเสริมสนับสนุนให้มีการอบรมเชิงปฏิบัติการให้ความรู้ เรื่อง สมรรถนะของนักเรียนมัธยมศึกษาในกิจกรรม อย.น้อยด้านอาหารและยา

3. สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ควรมีนโยบายให้โรงเรียนสังกัดสำนักงานมัธยมศึกษาและสังกัดสำนักงานประถมศึกษาทั่วประเทศที่ดำเนินโครงการ อย.น้อย ให้มีการประเมินสมรรถนะของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาในกิจกรรม อย.น้อยด้านอาหารและยาตามข้อค้นพบจากสมรรถนะ 26 สมรรถนะที่ได้จากงานวิจัย ปีละ 1 ครั้งเพื่อนำไปพัฒนาสมรรถนะของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาในกิจกรรม อย.น้อยด้านอาหารและยาให้อยู่ในระดับที่สูงขึ้น

4. สำนักงานคณะกรรมการอาหารและยา ควรส่งเสริมสนับสนุนให้มีการสร้างคู่มือการประเมินสมรรถนะของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาในกิจกรรม อย.น้อยด้านอาหารและยา

5. โรงเรียนระดับมัธยมศึกษาที่ดำเนินโครงการ อย.น้อยทั่วประเทศ สามารถนำประเด็นสมรรถนะตามข้อค้นพบจากสมรรถนะ 26 สมรรถนะที่ได้จากงานวิจัย ไปใช้ในการพัฒนาสมรรถนะของนักเรียนในกิจกรรม อย.น้อยด้านอาหารและยาในโรงเรียนของตนเอง เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการดำเนินงานโครงการ อย.น้อยให้มากขึ้น

6. พจนานุกรมสมรรถนะของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาในกิจกรรม อย.น้อยด้านอาหารและยา เปรียบเสมือนเครื่องมือในการนำทางสู่การประเมินโรงเรียนมาตรฐาน อย.น้อย

ข้อเสนอแนะในการวิจัยต่อไป

1. รูปแบบการบริหารวิชาการเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาในกิจกรรม อย.น้อยด้านอาหารและยา

2. ปัจจัยที่ส่งเสริมสมรรถนะของนักเรียนระดับประถมศึกษาในกิจกรรม อย.น้อยด้านอาหารและยา

3. ควรศึกษาสมรรถนะของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาในกิจกรรม อย.น้อยด้านอาหารและยา ในโรงเรียนสังกัดกรุงเทพมหานคร

4. ควรศึกษาเปรียบเทียบสมรรถนะนักเรียนมัธยมศึกษาในกิจกรรม อย.น้อยด้านอาหารและยาสังกัดสำนักงานการศึกษาขั้นพื้นฐานกับสังกัดกรุงเทพมหานคร

5. ควรจัดทำพจนานุกรมในประเด็นอื่นที่สนใจ โดยใช้แนวทางการจัดทำพจนานุกรม
สมรรถนะของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาในกิจกรรม อย.น้อยด้านอาหารและยา เป็นแนวทางในการ
จัดทำ

ที่ สธ ๑๐๐๕/ว ๒๓๗๕

สำนักงานคณะกรรมการอาหารและยา
กระทรวงสาธารณสุข
ถนนติวานนท์ จังหวัดนนทบุรี ๑๑๐๐๐

๒ ธันวาคม ๒๕๖๕

เรื่อง ขอเชิญบุคลากรในหน่วยงานของท่านเข้าร่วมประชุมคณะกรรมการครูแกนนำ ออย.น้อย ระดับประเทศ
ในการพัฒนายกระดับการดำเนินงานในโรงเรียน ออย. น้อย (ระดับภูมิภาค ครั้งที่ ๑)

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียน

- สิ่งที่ส่งมาด้วย ๑. QR Code คำสั่งสำนักงานคณะกรรมการอาหารและยา ที่ ๘๒/๒๕๖๕
ลงวันที่ ๒๒ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๖๕ เรื่อง แต่งตั้งคณะกรรมการครูแกนนำ ออย.น้อย จำนวน ๑ ฉบับ
๒. QR Code กำหนดการประชุมฯ
๓. QR Code แบบตอบรับการเข้าร่วมการประชุมฯ

ด้วยสำนักงานคณะกรรมการอาหารและยา มีการดำเนินงานโรงเรียน ออย.น้อย อย่างต่อเนื่อง และ
หนึ่งในกลไกสำคัญของการดำเนินงาน คือ คณะกรรมการครูแกนนำ ออย. น้อย ซึ่งประกอบด้วย ครูที่ได้รับการเสนอชื่อ
จากสำนักงานสาธารณสุขจังหวัด ผู้แทนจากภาคการศึกษา และผู้แทนจากสำนักงานสาธารณสุขจังหวัดของแต่ละภาค
เข้ามาร่วมให้ข้อคิดเห็นและพัฒนางาน ออย.น้อย เพื่อสร้างความรอบรู้ด้านผลิตภัณฑ์สุขภาพให้แก่เยาวชนในโรงเรียน
อย่างต่อเนื่อง รายละเอียดตามสิ่งที่ส่งมาด้วย ๑

ในการนี้ สำนักงานคณะกรรมการอาหารและยา ขอเชิญบุคลากรในหน่วยงานของท่าน ได้แก่
.....นางณัฐภร.....พสุสิทธิ์พงษ์.....ครูโรงเรียนสมุทรสาครวิทยาลัย.....ซึ่งได้รับการแต่งตั้งเป็นคณะกรรมการ
ครูแกนนำ ออย.น้อย เข้าร่วมประชุมคณะกรรมการครูแกนนำ ออย.น้อย ระดับประเทศ ในการพัฒนายกระดับ
การดำเนินงานในโรงเรียน ออย. น้อย (ระดับภูมิภาค ครั้งที่ ๑) ในวันที่ ๑๕ - ๑๖ ธันวาคม ๒๕๖๕ ณ ห้องประชุม
ตอนเมือง ๒ โรงแรมอมารี ตอนเมือง แอร์พอร์ต กรุงเทพมหานคร ตามสิ่งที่ส่งมาด้วย ๒ และ ขอได้โปรดมอบหมาย
ให้บุคลากรดังกล่าวตอบรับการประชุม ตามสิ่งที่ส่งมาด้วย ๓ ภายในวันที่ ๘ ธันวาคม ๒๕๖๕ ทั้งนี้ ขอให้ผู้เข้าร่วม
การประชุมฯ นำผลตรวจ ATK ที่ตรวจภายใน ๒๔ ชม. มาแสดงต่อเจ้าหน้าที่ลงทะเบียนด้วย

จึงเรียนมาเพื่อโปรดอนุมัติให้บุคลากรในหน่วยงานของท่านตามรายชื่อที่แจ้งข้างต้น เข้าร่วมการ
ประชุมคณะกรรมการครูแกนนำ ออย.น้อย ระดับประเทศ ในการพัฒนายกระดับการดำเนินงานในโรงเรียน
ออย. น้อย (ระดับภูมิภาค ครั้งที่ ๑) ตามกำหนดวัน และสถานที่ดังกล่าว ด้วย จะเป็นพระคุณ

ขอแสดงความนับถือ

(นางวารวีรัตน์ ฤทธิชัย)

ผู้อำนวยการกองพัฒนาศักยภาพผู้บริโภค ปฏิบัติราชการแทน
เลขาธิการคณะกรรมการอาหารและยา

กองพัฒนาศักยภาพผู้บริโภค
โทรศัพท์ ๐ ๒๕๕๐ ๗๑๒๕
โทรสาร ๐ ๒๕๕๐ ๗๑๐๙

คำสั่งสำนักงานคณะกรรมการอาหารและยา
ที่ ๘๒/๒๕๖๕

แบบตอบรับ
การเข้าร่วมการประชุมฯ

กำหนดการการประชุมฯ

คำสั่งสำนักงานคณะกรรมการอาหารและยา
ที่ ๑๑๖ / ๒๕๖๖
เรื่อง แต่งตั้งคณะกรรมการครูแกนนำ ออย.น้อย

.....
เพื่อให้การบริหารกิจกรรม ออย.น้อย ในการสร้างความรอบรู้ด้านผลิตภัณฑ์สุขภาพให้แก่
เครือข่ายครูและนักเรียน เป็นไปโดยสะดวก เรียบบร้อย

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๖ และมาตรา ๓๗ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหาร
ราชการแผ่นดิน พ.ศ. ๒๕๓๔ และที่แก้ไขเพิ่มเติม เลขาธิการคณะกรรมการอาหารและยา โดยมติที่ประชุม
คณะกรรมการครูแกนนำ ออย.น้อย ครั้งที่ ๑ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๖ เมื่อวันที่ ๑๕ ธันวาคม พ.ศ.
๒๕๖๕ จึงมีคำสั่ง ดังต่อไปนี้

๑. ให้ยกเลิกคำสั่งสำนักงานคณะกรรมการอาหารและยา ที่ ๘๒/๒๕๖๕ ลงวันที่
๒๒ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๖๕ เรื่อง แต่งตั้งคณะกรรมการครูแกนนำ ออย. น้อย

๒. แต่งตั้งคณะกรรมการครูแกนนำ ออย.น้อย โดยมีองค์ประกอบ ดังนี้

๒.๑	รองเลขาธิการคณะกรรมการอาหารและยา
ที่ได้รับมอบหมายให้รับผิดชอบกองพัฒนาศักยภาพผู้บริโภค	ที่ปรึกษา
๒.๒	ผู้อำนวยการกองพัฒนาศักยภาพผู้บริโภค	ที่ปรึกษา
๒.๓	นางดวงจันทร์ อางค์ศิริ
โรงเรียนเลยพิทยาคม จ.เลย	ประธานกรรมการ
๒.๔	นางวรวีร์ มรกฏ
โรงเรียนมัธยมพัชรกิติยาภา ๒ กำแพงเพชร จ.กำแพงเพชร	รองประธาน
(ภาคเหนือ)
๒.๕	นางสาววลนิตย์ อุ่นเรือน
โรงเรียนวัดคลองสวน (พรหมอุทิศวิทยาคาร) จ.สมุทรปราการ	รองประธาน
(ภาคกลาง)
๒.๖	นางนุพิศ อัครหิน
โรงเรียนธาดานารายณ์วิทยา จ.สกลนคร	รองประธาน
(ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ)
๒.๗	นางอุษณี โชติช่วง
โรงเรียนนาสาร จ.สุราษฎร์ธานี	รองประธาน
(ภาคใต้)

ภาคเหนือ

๒.๘	นางสาวมัทิตา ทิพย์เดโช
โรงเรียนสันป่าตองวิทยาคม
จ. เชียงใหม่	กรรมการ
๒.๙	นางสาวอมรินทร์ นามวิจิตร
โรงเรียนบ้านสันกอง จ.เชียงราย	กรรมการ
๒.๑๐	นางสาวพรตัญญ์ ทองคำ
โรงเรียนบ้านห้วยโรงนอก จ.แพร่	กรรมการ
๒.๑๑	นางมาลี นันดาลิต
โรงเรียนบ้านร่องจัว จ.พะเยา	กรรมการ
๒.๑๒	นางธมลพรรณ ยอดคำ
โรงเรียนสบปราบพิทยาคม
จ.ลำปาง	กรรมการ
๒.๑๓	นางษิญาภา รัตนธนะไชค
โรงเรียนชัยมงคลพิทยา จ.สุโขทัย	กรรมการ
๒.๑๔	นางสาวสุวิภา ดวงใจ
โรงเรียนบ้านโพซอ จ.แม่ฮ่องสอน	กรรมการ
๒.๑๕	นางสาวสมบุรณ์ จุลมุลิก
โรงเรียนบ้านน้ำพุ จ.อุทัยธานี	กรรมการ

~ ๒ ~

๒.๑๖	นางสาวหทัยภัทร คุ่มแก้ว	โรงเรียนบ้านเนิน จ.นครสวรรค์	กรรมการ
๒.๑๗	นางสาวศศิมาภรณ์ รังวรรณ	โรงเรียนวังโป่งศึกษา จ.เพชรบูรณ์	กรรมการ
๒.๑๘	นางสาวชลดา คงบาง	โรงเรียนจ่านกร้อง จ.พิษณุโลก	กรรมการ
๒.๑๙	นางสาวกรอบดาว อิมชาติ	โรงเรียนเทศบาลวัดหนองผา จ.อุตรดิตถ์	กรรมการ
๒.๒๐	นางสาวนพขจร สะคำปัน	โรงเรียนเทศบาลประตูสี่ จ.ลำพูน	กรรมการ
๒.๒๑	นายดำรง กอบฝัน	โรงเรียนแม่ปะวิทยาคม จ.ตาก	กรรมการ
๒.๒๒	นางวัชรพรรณ วิเศษภาค	โรงเรียนท่าวังผาพิทยาคม จ.น่าน	กรรมการ
๒.๒๓	นางวิไลวรรณ แก้วชนะนคร	โรงเรียนวัดใหม่วังหว่า จ.พิจิตร	กรรมการ
๒.๒๔	นางชุลีกร ปิ่นแก้ว	โรงเรียนครูประชาสรรค์ จ.ชัยนาท	กรรมการ
ภาคกลาง			
๒.๒๕	นางณัฐภษา พสุสิทธิพงษ์	โรงเรียนสมุทรสาครวิทยาลัย จ.สมุทรสาคร	กรรมการ
๒.๒๖	นางสาววรรณีย์ เตียววาทกุล	โรงเรียนเบญจมเทพอุทิศจังหวัดเพชรบุรี จ.เพชรบุรี	กรรมการ
๒.๒๗	นายธนะชชา สอนแก้ว	โรงเรียนท่าช้างวิทยาคาร จ.สิงห์บุรี	กรรมการ
๒.๒๘	นางช่อผกา บุญมี	โรงเรียนศรียานุสรณ์ จ.จันทบุรี	กรรมการ
๒.๒๙	นางสาววิริญญา คล้ายยา	โรงเรียนบ้านมะเดื่อทอง จ.ประจวบคีรีขันธ์	กรรมการ
๒.๓๐	นางสาวพิชญวดี รัสปีต	โรงเรียนวัดลาดสนุ่น จ.ปทุมธานี	กรรมการ
๒.๓๑	นายกรกช ฝ่ายปาน	โรงเรียนแก่งคอย จ.สระบุรี	กรรมการ
๒.๓๒	นางอังคณา เพ็ชรแก้ว	โรงเรียนวัดไร่ขิงวิทยา จ.นครปฐม	กรรมการ
๒.๓๓	นางสาวนิภาพร ศิริเจริญ	โรงเรียนแก่ง “วิทยสถานาร” จ.ระยอง	กรรมการ
๒.๓๔	นายคมสัน ศิริดาวรัตน์	โรงเรียนตันตารักษ์ จ.ชลบุรี	กรรมการ
๒.๓๕	นางสาวบัวภา จางวางแก้ว	โรงเรียนคลองใหญ่วิทยาคม จ.ตราด	กรรมการ
๒.๓๖	นางวิภารัตน์ สัตยากุล	โรงเรียนเบญจมราชรังสฤษฎ์ ๒ จ.ฉะเชิงเทรา	กรรมการ
๒.๓๗	นางสาวเวนิกา สมจิตร	โรงเรียนไทรเดี่ยววิทยา จ.สระแก้ว	กรรมการ
๒.๓๘	นางสาวภัทรพร งามโกมุต	โรงเรียนเทศบาล ๑ วัดประตูลาศ จ.สุพรรณบุรี	กรรมการ
๒.๓๙	นางสาวณัฐชา มังกะลัง	โรงเรียนพระอินทร์ศึกษา (กลุ่มสกุลอุทิศ) จ.พระนครศรีอยุธยา	กรรมการ
๒.๔๐	นางสาวนิชภา สมัครลาน	โรงเรียนน้ำสุตวิไลประชาสรรค์ จ.ลพบุรี	กรรมการ
๒.๔๑	นางสาวรภัสสา ชุมวัฒนา	โรงเรียนบางแพปฐมพิทยา จ.ราชบุรี	กรรมการ
๒.๔๒	นายธรรมรัตน์ ขาวมะลิ	โรงเรียนสุเหร่าปากคลองลำรี จ.นนทบุรี	กรรมการ

รายชื่อผู้เชี่ยวชาญที่ประชุมกลุ่มย่อย

เพื่อพิจารณาเกณฑ์มาตรฐาน โรงเรียน อย.น้อย

และสมรรถนะนักเรียนระดับมัธยมศึกษาในกิจกรรม อย.น้อยด้านอาหารและยา

1. นางดวงจันทร์	อาจค์ตรู	ประธานกรรมการ อย.น้อยระดับประเทศ
โรงเรียนเลยพิทยาคม จังหวัดเลย
2. นางวรวิรี	มรกฏ	รองประธานกรรมการ อย.น้อยภาคเหนือ
โรงเรียนมัธยมพัชรกิตติยาภา 2 กำแพงเพชร
จังหวัดกำแพงเพชร
3. นางอุษณี	โชติช่วง	รองประธานกรรมการ อย.น้อยภาคใต้
โรงเรียนนาสาร จังหวัดสุราษฎร์ธานี
4. นางราตรี	ลือแก้ว	ครูแกนนำ อย.น้อยดีเด่นระดับประเทศ
โรงเรียนปากพ่อง จังหวัดนครศรีธรรมราช
5. นางวรรณิ	บุญเพิ่ม	ครูแกนนำ อย.น้อยดีเด่นระดับประเทศ
โรงเรียนสตูลวิทยา จังหวัดสตูล

รายชื่อผู้เชี่ยวชาญตรวจเครื่องมืองานวิจัย

1. นางดวงจันทร์	อาจศัตรู	ประธานกรรมการ อย.น้อยระดับประเทศ
โรงเรียนเลยพิทยาคม จังหวัดเลย
2. นางวรวิรี	มรกฏ	รองประธานกรรมการ อย.น้อยภาคเหนือ
โรงเรียนมัธยมพัชรกิตติยาภา2 กำแพงเพชร
จังหวัดกำแพงเพชร
3. นางอุษณี	โชติช่วง	รองประธานกรรมการ อย.น้อยภาคใต้
โรงเรียนนาสาร จังหวัดสุราษฎร์ธานี
4. นางราตรี	ลือแก้ว	ครูแกนนำ อย.น้อยดีเด่นระดับประเทศ
โรงเรียนปากพ่อง จังหวัดนครศรีธรรมราช
5. นางวรรณิ	บุญเพิ่ม	ครูแกนนำ อย.น้อยดีเด่นระดับประเทศ
โรงเรียนสตูลวิทยา จังหวัดสตูล

ที่ อว 8612.2/ 28

ภาควิชาการบริหารการศึกษา
คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร
พระราชวังสนามจันทร์ นครปฐม 73000

24 มกราคม 2566

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจเครื่องมือวิจัย

เรียน นางดวงจันทร์ อาจศัตรู

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบตรวจสอบความตรงของแบบสอบถาม จำนวน 1 ฉบับ

ด้วย นางณัฐภร พสุสิทธิพงษ์ รหัสประจำตัว 620630002 นักศึกษาระดับปริญญาเอก สาขาวิชาการบริหารการศึกษา ภาควิชาการบริหารการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร ได้รับ อนุมัติให้ทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “พจนานุกรมสมรรถนะของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาในกิจกรรม อย.น้อยด้าน อาหารและยา” ในกรณีนี้ ภาควิชาการบริหารการศึกษา ใคร่ขอความอนุเคราะห์จากท่านในการตรวจสอบความ ตรงของเครื่องมือเพื่อการวิจัยที่แนบมาพร้อมหนังสือฉบับนี้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา ภาควิชาการบริหารการศึกษาขอขอบคุณในความอนุเคราะห์ของ ท่านมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สงวน อินทร์รักษ์)
รองหัวหน้าภาควิชาการบริหารการศึกษา
ปฏิบัติการแทนหัวหน้าภาควิชาการบริหารการศึกษา

ภาควิชาการบริหารการศึกษา
โทร. 09 3979 3455

ตารางที่ 43 สรุปค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC)

ข้อที่	ผู้เชี่ยวชาญ					ผลรวม ของ คะแนน	IOC	แปลผล	
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5			เหมาะ สม	ไม่ เหมาะ สม
3.1 ตรวจสอบฉลาก ภาชนะบรรจุและการเก็บรักษาอาหาร									
1.ความสามารถ ในการเรียนรู้	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	✓	
2.ความรับผิดชอบ ในงาน	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	✓	
3.การมุ่งเน้น ความสำเร็จ	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	✓	
4.ความรู้ในการ เป็นผู้ตรวจสอบ	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	✓	
5.การติดต่อ ประสานงาน	+1	+1	0	+1	+1	4	0.80	✓	
6.ความน่าเชื่อถือ ได้	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	✓	
7.การทำงาน ร่วมกับทีมงานอื่น	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	✓	
8.การตัดสินใจ	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	✓	
9.การติดตามงาน	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	✓	
10.การรวบรวม และวิเคราะห์ ข้อมูล	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	✓	
11.การให้และ การรับข้อมูล ป้อนกลับ	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	✓	
12.การกำหนด เป้าหมาย	+1	+1	0	+1	+1	4	0.80	✓	

ตารางที่ 43 สรุปค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) (ต่อ)

ข้อที่	ผู้เชี่ยวชาญ					ผลรวม ของ คะแนน	IOC	แปลผล	
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5			เหมาะ สม	ไม่ เหมาะ สม
13.ความเป็นผู้นำ	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	✓	
14.ความเข้าใจใน ระบบและขั้นตอน การทำงาน	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	✓	
15.ความรู้ด้าน เทคนิคเฉพาะงาน	+1	+1	0	+1	+1	4	0.80	✓	
16.การสื่อสารด้วย ลายลักษณ์อักษร	+1	+1	0	+1	+1	4	0.80	✓	
3.2 ตรวจสอบผลึก ภาชนะบรรจุและการเก็บรักษา									
1.ความสามารถใน การเรียนรู้	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	✓	
2.ความรับผิดชอบ ในงาน	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	✓	
3.การมุ่งมั่น ความสำเร็จ	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	✓	
4.ความรู้ในการ เป็นผู้ตรวจสอบ	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	✓	
5.การติดต่อ ประสานงาน	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	✓	
6.ความน่าเชื่อถือ ได้	+1	+1	0	+1	+1	4	0.80	✓	
7.การทำงาน ร่วมกับทีมงานอื่น	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	✓	
8.การตัดสินใจ	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	✓	
9.การติดตามงาน	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	✓	

ตารางที่ 43 สรุปค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) (ต่อ)

ข้อที่	ผู้เชี่ยวชาญ					ผลรวม ของ คะแนน	IOC	แปลผล	
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5			เหมาะ สม	ไม่ เหมาะ สม
10.การรวบรวม และวิเคราะห์ ข้อมูล	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	✓	
11.การให้และการ รับข้อมูลป้อนกลับ	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	✓	
12.การกำหนด เป้าหมาย	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	✓	
13.ความเป็นผู้นำ	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	✓	
14.ความเข้าใจใน ระบบและขั้นตอน การทำงาน	+1	+1	0	+1	+1	4	0.80	✓	
15.ความรู้ด้าน เทคนิคเฉพาะงาน	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	✓	
16.การสื่อสารด้วย ลายลักษณ์อักษร	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	✓	
3.3 ตรวจสอบฉลาก ภาชนะบรรจุและการเก็บรักษาเครื่องสำอาง									
1.ความสามารถใน การเรียนรู้	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	✓	
2.ความรับผิดชอบ ในงาน	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	✓	
3.การมุ่งมั่น ความสำเร็จ	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	✓	
4.ความรู้ในการ เป็นผู้ตรวจสอบ	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	✓	

ตารางที่ 43 สรุปค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) (ต่อ)

ข้อที่	ผู้เชี่ยวชาญ					ผลรวม ของ คะแนน	IOC	แปลผล	
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5			เหมาะ สม	ไม่ เหมาะ สม
5.การติดต่อ ประสานงาน	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	✓	
6.ความน่าเชื่อถือได้	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	✓	
7.การทำงาน ร่วมกับทีมงานอื่น	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	✓	
8.การตัดสินใจ	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	✓	
9.การติดตามงาน	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	✓	
10.การรวบรวม และวิเคราะห์ ข้อมูล	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	✓	
11.การให้และ การรับข้อมูล ป้อนกลับ	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	✓	
12. การกำหนด เป้าหมาย	+1	0	+1	+1	+1	4	0.80	✓	
13.ความเป็นผู้นำ	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	✓	
14.ความเข้าใจใน ระบบและขั้นตอน การทำงาน	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	✓	
15.ความรู้ด้าน เทคนิคเฉพาะงาน	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	✓	
16.การสื่อสาร ด้วยลายลักษณ์ อักษร	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	✓	

ตารางที่ 43 สรุปค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) (ต่อ)

ข้อที่	ผู้เชี่ยวชาญ					ผลรวม ของ คะแนน	IOC	แปลผล	
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5			เหมาะ สม	ไม่ เหมาะ สม
3.4 ตรวจสอบฉลาก ภาชนะบรรจุและการเก็บรักษาวัตถุดิบอันตราย									
1.ความสามารถในการเรียนรู้	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	✓	
2.ความรับผิดชอบในงาน	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	✓	
3.การมุ่งเน้นความสำเร็จ	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	✓	
4.ความรู้ในการเป็นผู้ตรวจสอบ	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	✓	
5.การติดต่อประสานงาน	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	✓	
6.ความน่าเชื่อถือได้	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	✓	
7.การทำงานร่วมกับทีมงานอื่น	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	✓	
8.การตัดสินใจ	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	✓	
9.การติดตามงาน	+1	0	+1	+1	+1	4	0.80	✓	
10.การรวบรวมและวิเคราะห์ข้อมูล	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	✓	
11.การให้และการรับข้อมูลป้อนกลับ	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	✓	
12.การกำหนดเป้าหมาย	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	✓	
13.ความเป็นผู้นำ	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	✓	

ตารางที่ 43 สรุปค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) (ต่อ)

ข้อที่	ผู้เชี่ยวชาญ					ผลรวม ของ คะแนน	IOC	แปลผล	
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5			เหมาะ สม	ไม่ เหมาะ สม
14. ความเข้าใจใน ระบบและขั้นตอน การทำงาน	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	✓	
15. ความรู้ด้าน เทคนิคเฉพาะงาน	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	✓	
16. การสื่อสาร ด้วยลายลักษณ์ อักษร	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	✓	
3.5 ตรวจสอบคุณภาพอาหารด้านกายภาพ									
1.ความสามารถใน การเรียนรู้	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	✓	
2.การมุ่งมั่น ความสำเร็จ	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	✓	
3.ความรู้ในการ เป็นผู้ตรวจสอบ	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	✓	
4.การสอนงาน และพัฒนาผู้อื่น	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	✓	
5.ความน่าเชื่อถือ ได้	+1	+1	+1	+1	0	4	0.80	✓	
6.การรวบรวมและ วิเคราะห์ข้อมูล	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	✓	
7.ความใฝ่รู้	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	✓	
8.ความเข้าใจใน ระบบและขั้นตอน การทำงาน	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	✓	

ตารางที่ 43 สรุปค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) (ต่อ)

ข้อที่	ผู้เชี่ยวชาญ					ผลรวม ของ คะแนน	IOC	แปลผล	
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5			เหมาะ สม	ไม่ เหมาะ สม
9.การทำงานเป็น ทีม	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	✓	
10.ความรู้ด้าน เทคนิคเฉพาะงาน	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	✓	
3.6 ตรวจสอบคุณภาพทางด้านกายภาพ									
1.ความสามารถ ในการเรียนรู้	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	✓	
2.การมุ่งเน้น ความสำเร็จ	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	✓	
3.ความรู้ในการ เป็นผู้ตรวจสอบ	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	✓	
4.การสอนงาน และพัฒนาผู้อื่น	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	✓	
5.ความน่าเชื่อถือ ได้	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	✓	
6.การรวบรวม และวิเคราะห์ ข้อมูล	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	✓	
7.ความใฝ่รู้	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	✓	
8.ความเข้าใจใน ระบบและ ขั้นตอนการ ทำงาน	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	✓	
9.การทำงานเป็น ทีม	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	✓	

ตารางที่ 43 สรุปค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) (ต่อ)

ข้อที่	ผู้เชี่ยวชาญ					ผลรวม ของ คะแนน	IOC	แปลผล	
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5			เหมาะ สม	ไม่ เหมาะ สม
10.ความรู้ด้าน เทคนิคเฉพาะงาน	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	✓	
3.7 ตรวจสอบคุณภาพเครื่องสำอางด้านกายภาพ									
1.ความสามารถ ในการเรียนรู้	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	✓	
2.การมุ่งเน้น ความสำเร็จ	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	✓	
3.ความรู้ในการ เป็นผู้ตรวจสอบ	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	✓	
4.การสอนงาน และพัฒนาผู้อื่น	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	✓	
5.ความน่าเชื่อถือ ได้	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	✓	
6.การรวบรวม และวิเคราะห์ ข้อมูล	+1	+1	+1	0	+1	4	0.80	✓	
7.ความใฝ่รู้	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	✓	
8.ความเข้าใจใน ระบบและ ขั้นตอนการ ทำงาน	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	✓	
9.การทำงานเป็น ทีม	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	✓	
10.ความรู้ด้าน เทคนิคเฉพาะงาน	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	✓	

ตารางที่ 43 สรุปค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) (ต่อ)

ข้อที่	ผู้เชี่ยวชาญ					ผลรวม ของ คะแนน	IOC	แปลผล	
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5			เหมาะ สม	ไม่ เหมาะ สม
3.8 ตรวจสอบโฆษณาผลิตภัณฑ์สุขภาพ									
1.ความสามารถ ในการเรียนรู้	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	✓	
2.การมุ่งเน้น ความสำเร็จ	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	✓	
3.ความรู้ในการ เป็นผู้ตรวจสอบ	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	✓	
4.การสอนงาน และพัฒนาผู้อื่น	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	✓	
5.ความน่าเชื่อถือ ได้	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	✓	
6.การรวบรวม และวิเคราะห์ ข้อมูล	+1	0	+1	+1	+1	4	0.80	✓	
7.ความใฝ่รู้	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	✓	
8.ความเข้าใจใน ระบบและ ขั้นตอนการ ทำงาน	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	✓	
9.การทำงานเป็น ทีม	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	✓	
10.ความรู้ด้าน เทคนิคเฉพาะงาน	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	✓	

ตารางที่ 43 สรุปค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) (ต่อ)

ข้อที่	ผู้เชี่ยวชาญ					ผลรวม ของ คะแนน	IOC	แปลผล	
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5			เหมาะ สม	ไม่ เหมาะ สม
3.9 ตรวจสอบโดยใช้ชุดทดสอบ เช่น อาหาร ไอโอดีนในเกลือ สารไฮโดรควิโนนในเครื่องสำอาง									
1.ความสามารถ ในการเรียนรู้	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	✓	
2.การมุ่งเน้น ความสำเร็จ	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	✓	
3.ความรู้ในการ เป็นผู้ตรวจสอบ	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	✓	
4.การสอนงาน และพัฒนาผู้อื่น	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	✓	
5.ความน่าเชื่อถือ ได้	+1	+1	+1	+1	+1	4	0.80	✓	
6.การรวบรวม และวิเคราะห์ ข้อมูล	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	✓	
7.ความใฝ่รู้	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	✓	
8.ความเข้าใจใน ระบบและ ขั้นตอนการ ทำงาน	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	✓	
9.การทำงานเป็น ทีม	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	✓	
10.ความรู้ด้าน เทคนิคเฉพาะงาน	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	✓	

ตารางที่ 43 สรุปค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) (ต่อ)

ข้อที่	ผู้เชี่ยวชาญ					ผลรวม ของ คะแนน	IOC	แปลผล	
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5			เหมาะ สม	ไม่ เหมาะ สม
4.1 สํารวจพฤติกรรมการบริโภคอาหารของนักเรียน									
1.ความสามารถ ในการเรียนรู้	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	√	
2.ความรู้ในการ เป็นผู้ตรวจสอบ	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	√	
3.การรวบรวม และวิเคราะห์ ข้อมูล	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	√	
4.การให้และการ รับข้อมูล ป้อนกลับ	+1	0	+1	+1	+1	4	0.80	√	
5.การกำหนด เป้าหมาย	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	√	
6.การวางแผน งานและการ จัดการ	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	√	
7.การทำงานเป็น ทีม	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	√	
4.2 ตรวจสอบสุขาภิบาลอาหารในโรงเรียน									
1.ความสามารถ ในการเรียนรู้	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	√	
2.ความรู้ในการ เป็นผู้ตรวจสอบ	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	√	

ตารางที่ 43 สรุปค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) (ต่อ)

ข้อที่	ผู้เชี่ยวชาญ					ผลรวม ของ คะแนน	IOC	แปลผล	
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5			เหมาะ สม	ไม่ เหมาะ สม
3.การรวบรวม และวิเคราะห์ ข้อมูล	+1	0	+1	+1	+1	4	0.80	✓	
4.การให้และการ รับข้อมูล ป้อนกลับ	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	✓	
5.การกำหนด เป้าหมาย	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	✓	
6.การวางแผน งานและการ จัดการ	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	✓	
7.การทำงานเป็น ทีม	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	✓	
4.3 ตรวจสอบความสะอาดของห้องน้ำ ห้องส้วมในโรงเรียน									
1.ความสามารถ ในการเรียนรู้	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	✓	
2.ความรู้ในการ เป็นผู้ตรวจสอบ	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	✓	
3.การรวบรวม และวิเคราะห์ ข้อมูล	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	✓	
4.การให้และการ รับข้อมูล ป้อนกลับ	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	✓	

ตารางที่ 43 สรุปค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) (ต่อ)

ข้อที่	ผู้เชี่ยวชาญ					ผลรวม ของ คะแนน	IOC	แปลผล	
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5			เหมาะ สม	ไม่ เหมาะ สม
5.การกำหนด เป้าหมาย	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	✓	
6.การวางแผน งานและการ จัดการ	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	✓	
7.การทำงานเป็น ทีม	+1	+1	+1	+1	0	4	0.80	✓	
4.4 ตรวจสอบสภาพห้องพยาบาลและตู้ยา									
1.ความสามารถ ในการเรียนรู้	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	✓	
2.ความรู้ในการ เป็นผู้ตรวจสอบ	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	✓	
3.การรวบรวม และวิเคราะห์ ข้อมูล	+1	+1	+1	0	+1	4	0.80	✓	
4.การให้และการ รับข้อมูล ป้อนกลับ	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	✓	
5.การกำหนด เป้าหมาย	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	✓	
6.การวางแผน งานและการ จัดการ	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	✓	
7.การทำงานเป็น ทีม	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	✓	

ตารางที่ 43 สรุปค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) (ต่อ)

ข้อที่	ผู้เชี่ยวชาญ					ผลรวม ของ คะแนน	IOC	แปลผล	
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5			เหมาะ สม	ไม่ เหมาะ สม
4.5 ตรวจสอบคุณภาพน้ำดื่มในโรงเรียน									
1.ความสามารถ ในการเรียนรู้	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	✓	
2.ความรู้ในการ เป็นผู้ตรวจสอบ	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	✓	
3.การรวบรวม และวิเคราะห์ ข้อมูล	+1	+1	+1	+1	+1	5	0.80	✓	
4.การให้และการ รับข้อมูล ป้อนกลับ	+1	0	+1	+1	+1	4	1.00	✓	
5.การกำหนด เป้าหมาย	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	✓	
6.การวางแผน งานและการ จัดการ	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	✓	
7.การทำงานเป็น ทีม	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	✓	
4.6 ส่งเสริมให้มีอาหารเพื่อสุขภาพ									
1.ความสามารถ ในการเรียนรู้	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	✓	
2.การให้และการ รับข้อมูล ป้อนกลับ	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	✓	

ตารางที่ 43 สรุปค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) (ต่อ)

ข้อที่	ผู้เชี่ยวชาญ					ผลรวม ของ คะแนน	IOC	แปลผล	
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5			เหมาะ สม	ไม่ เหมาะ สม
3.การกำหนด เป้าหมาย	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	✓	
4.การทำงานเป็น ทีม	0	+1	+1	+1	+1	4	0.80	✓	
5.ความรับผิดชอบ ในงาน	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	✓	
6.การมุ่งเน้น ความสำเร็จ	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	✓	
7.การแสวงหา ข้อมูล	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	✓	
8.การบริหาร จัดการงาน	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	✓	
9.ความคิดเชิง เหตุผล	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	✓	
10.ความรู้ในด้าน เทคโนโลยี สารสนเทศ	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	✓	
11.การมุ่งเน้นที่ ผลลัพธ์	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	✓	
12.ทักษะในการ บริหารเวลา	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	✓	
4.7 ส่งเสริมการจัดทำโครงการแก้ปัญหาสุขภาพในโรงเรียน									
1.ความสามารถ ในการเรียนรู้	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	✓	

ตารางที่ 43 สรุปค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) (ต่อ)

ข้อที่	ผู้เชี่ยวชาญ					ผลรวม ของ คะแนน	IOC	แปลผล	
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5			เหมาะ สม	ไม่ เหมาะ สม
2.การให้และการ รับข้อมูล ป้อนกลับ	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	✓	
3.การกำหนด เป้าหมาย	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	✓	
4.การทำงานเป็น ทีม	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	✓	
5.ความ รับผิดชอบในงาน	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	✓	
6.การมุ่งเน้น ความสำเร็จ	+1	+1	+1	+1	+1	5		✓	
7.การแสวงหา ข้อมูล	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	✓	
8.การบริหาร จัดการงาน	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	✓	
9.ความคิดเชิง เหตุผล	+1	+1	0	+1	+1	4	0.80	✓	
10.ความรู้ในด้าน เทคโนโลยี สารสนเทศ	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	✓	
11.การมุ่งเน้นที่ ผลลัพธ์	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	✓	
12.ทักษะในการ บริหารเวลา	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	✓	

ตารางที่ 43 สรุปค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) (ต่อ)

ข้อที่	ผู้เชี่ยวชาญ					ผลรวม ของ คะแนน	IOC	แปลผล	
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5			เหมาะ สม	ไม่ เหมาะ สม
4.8 สํารวจ และดูแลสุขอนามัย									
1.ความสามารถใน การเรียนรู้	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	✓	
2.การให้และการรับ ข้อมูลป้อนกลับ	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	✓	
3.การกำหนด เป้าหมาย	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	✓	
4.การทำงานเป็นทีม	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	✓	
5.ความรับผิดชอบ ในงาน	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	✓	
6.การมุ่งเน้น ความสำเร็จ	+1	+1	+1	+1	+1	5	0.80	✓	
7.การแสวงหาข้อมูล	+1	+1	+1	+1	0	4	0.80	✓	
8.การบริหารจัดการ งาน	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	✓	
9.ความคิดเชิง เหตุผล	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	✓	
10.ความรู้ในด้าน เทคโนโลยี สารสนเทศ	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	✓	
11.การมุ่งเน้นที่ ผลลัพธ์	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	✓	
12.ทักษะในการ บริหารเวลา	+1	+1	+1	+1	0	4	0.80	✓	

ที่ อว 8612.2/164

ภาควิชาการบริหารการศึกษา
คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร
พระราชวังสนามจันทร์ นครปฐม 73000

13 มีนาคม 2566

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์ให้นักศึกษาทดลองเครื่องมือวิจัย
เรียน

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสอบถาม จำนวน 3 ฉบับ

ด้วย นางสาวณัฐภร พสุลธิพงษ์ รหัสประจำตัว 620630002 นักศึกษาระดับปริญญาเอก สาขาวิชาการบริหารการศึกษา ภาควิชาการบริหารการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร ได้รับ อนุมัติให้ทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “พจนานุกรมสมรรถนะของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาในกิจกรรม อย.น้อยด้าน อาหารและยา” ในกรณีนี้ ภาควิชาการบริหารการศึกษา ใคร่ขอความอนุเคราะห์ให้นักศึกษาทำการทดสอบความ เชื่อมั่นของเครื่องมือในหน่วยงานของท่าน เพื่อนำไปปรับปรุงแก้ไขก่อนนำไปใช้ในการวิจัยกลุ่มตัวอย่าง

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา ภาควิชาการบริหารการศึกษาขอขอบคุณในการอนุเคราะห์ของท่านมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

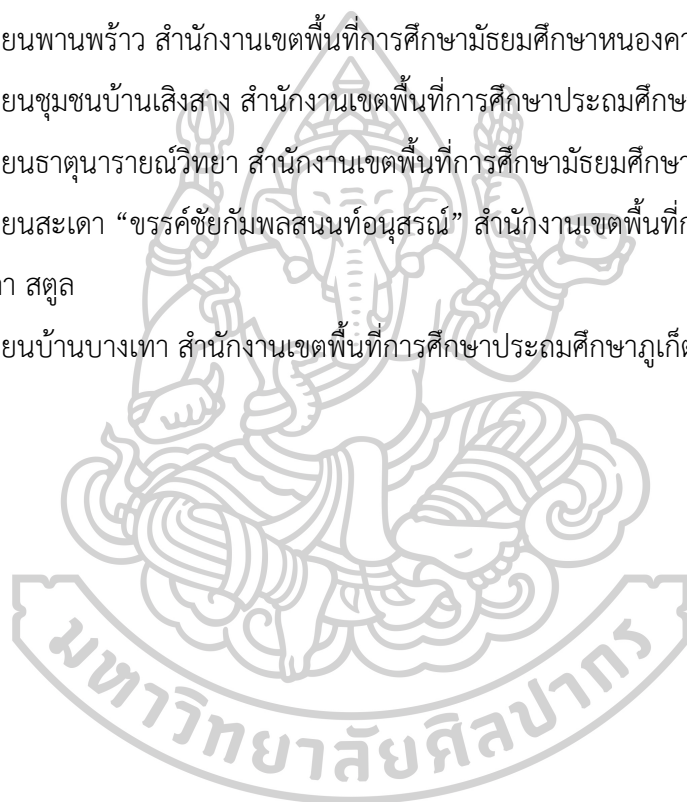
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สงวน อินทร์รักษ์)

รองหัวหน้าภาควิชาการบริหารการศึกษา
ปฏิบัติการแทนหัวหน้าภาควิชาการบริหารการศึกษา

ภาควิชาการบริหารการศึกษา
โทร. 09 3979 3455

รายชื่อโรงเรียนที่ทดลองเครื่องมือ

1. โรงเรียนสันป่าตองวิทยาคม สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเชียงใหม่
2. โรงเรียนบ้านร่องจัว สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเชียงใหม่
3. โรงเรียนสบปราบพิทยาคม สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาลำปาง ลำพูน
4. โรงเรียนคลองใหญ่วิทยาคม สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาจันทบุรี ตราด
5. โรงเรียนโพธิสาร สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเขต 1 กรุงเทพมหานคร
6. โรงเรียนพานพร้าว สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาหนองคาย
7. โรงเรียนชุมชนบ้านเสิงสาง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครราชสีมา เขต 3
8. โรงเรียนธาตุนารายณ์วิทยา สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสกลนคร
9. โรงเรียนสะเดา “ขรรค์ชัยกัมพลสนนท่อนุสรณ์” สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสงขลา สตูล
10. โรงเรียนบ้านบางเทา สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาภูเก็ต

ผลการวิเคราะห์ค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบสอบถามการวิจัย

Reliability

Scale: ALL VARIABLES

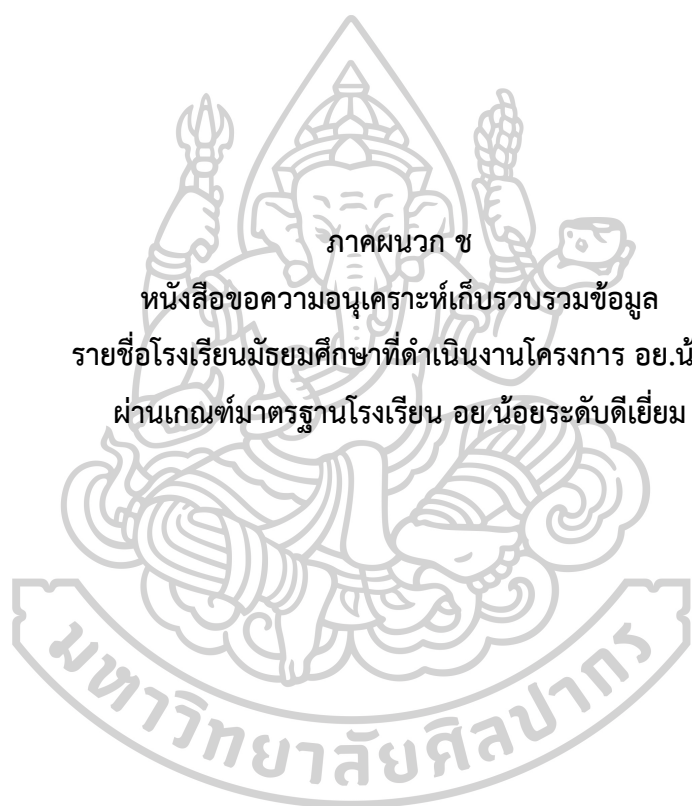
Case Processing Summary

		N	%
Cases	Valid	30	100.0
	Excluded ^a	0	.0
	Total	30	100.0

a. Listwise deletion based on all variables in the procedure.

Reliability Statistics

Cronbach's Alpha	N of Items
.989	185

ที่ อว 8612.2/179

ภาควิชาการบริหารการศึกษา
คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร
พระราชวังสนามจันทร์ นครปฐม 73000

20 มีนาคม 2566

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์ในการเก็บรวบรวมข้อมูล
เรียน

ด้วย นางณัฐภร พสุสิทธิพงษ์ รหัสประจำตัว 620630002 นักศึกษาระดับปริญญาเอก สาขาวิชาการบริหารการศึกษา ภาควิชาการบริหารการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร ได้รับ อนุมัติให้ทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “พจนานุกรมสมรรถนะของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาในกิจกรรม อย.น้อยด้าน อาหารและยา” มีความประสงค์จะขอเก็บรวบรวมข้อมูลจากท่าน ครูแกนนำ อย.น้อย และนักเรียนประธานชมรม อย.น้อย เพื่อประกอบการทำวิจัย ในกรณีนี้ ภาควิชาการบริหารการศึกษา จึงขอความอนุเคราะห์จากท่านเพื่อขอ ความร่วมมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลให้แก่ศึกษาดังกล่าวด้วย

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาตามที่เห็นสมควร จักขอบพระคุณยิ่ง

ขอแสดงความนับถือ

สวท

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สงวน อินทร์รักษ์)
รองหัวหน้าภาควิชาการบริหารการศึกษา
ปฏิบัติการแทนหัวหน้าภาควิชาการบริหารการศึกษา

ภาควิชาการบริหารการศึกษา
โทร. 09 3979 3455

**รายชื่อโรงเรียนมัธยมศึกษาที่ดำเนินงานโครงการ อย.น้อย ผ่านเกณฑ์มาตรฐานโรงเรียน
อย.น้อยระดับดีเยี่ยม**

ภาคเหนือ จำนวน 42 โรงเรียน

1. โรงเรียนนครไตรตรึงษ์ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษากำแพงเพชร
2. โรงเรียนชุมชนวัดท่าเตื่อ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเชียงใหม่
3. โรงเรียนบ้านป่าตั่ว สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเชียงใหม่
4. โรงเรียนบ้านแม่เห็ยะ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเชียงใหม่
5. โรงเรียนบ้านปางเฟื่อง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเชียงใหม่
6. โรงเรียนเจ้าพ่อหลวงอุปถัมภ์ 7 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเชียงใหม่
7. โรงเรียนบ้านทุ่งข้าวพวง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเชียงใหม่
8. โรงเรียนเทศบาลประตูลี้ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาลำพูน
9. โรงเรียนทุ่งช้าง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัศึกษาน่าน
10. โรงเรียนขุนยวมวิทยา สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาแม่ฮ่องสอน
11. โรงเรียนชุมชนแม่ลาศึกษา สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาแม่ฮ่องสอน
12. โรงเรียนชุมชนเมืองปอน สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาแม่ฮ่องสอน
13. โรงเรียนแม่หลวงอุปถัมภ์ไทยคีรี สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเชียงราย
14. โรงเรียนนครไทย สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาพิษณุโลก
15. โรงเรียนจ่านกร้อง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาพิษณุโลก
16. โรงเรียนบ้านไทรดงยัง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาแพร่
17. โรงเรียนบ้านแม่ทราย สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาแพร่
18. โรงเรียนไทยรัฐวิทยา31 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาแพร่
19. โรงเรียนนาริรัตน์ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาแพร่
20. โรงเรียนบ้านปางท่าข้าม (ปงประชานุกูล) สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาแพร่
21. โรงเรียนบ้านห้วยโรงนอก สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาแพร่
22. โรงเรียนบ้านนาพูน สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาแพร่
23. โรงเรียนบ้านดอนชัย (ประชาอุทิศ) สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาแพร่
24. โรงเรียนกุชชาวิทยาคม สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาพะเยา
25. โรงเรียนงพัฒนาวทยาคม สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาพะเยา
26. โรงเรียนสามัคคีพัฒนา สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาพะเยา
27. โรงเรียนพญาลอวิทยาคม สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาพะเยา

28. โรงเรียนปงรัชดาภิเษก สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพะเยา
29. โรงเรียนวัดโรงวัว สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชัยนาท
30. โรงเรียนชัยสมบูรณวิทยาคม สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเพชรบูรณ์
31. โรงเรียนวังโป่งศึกษา สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเพชรบูรณ์
32. โรงเรียนร่มเกล้าเขาค้อ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเพชรบูรณ์
33. โรงเรียนแคมป์สนวิทยาคม สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเพชรบูรณ์
34. โรงเรียนหล่มเก่าพิทยาคม สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเพชรบูรณ์
35. โรงเรียนบุญวาทย์วิทยาลัย สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาลำปาง
36. โรงเรียนบ้านลำน้ำลี สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุตรดิตถ์
37. โรงเรียนบางระกำวิทยศึกษา สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาศึกษาอุตรดิตถ์
38. โรงเรียนเทศบาลวัดหนองผา สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาศึกษาอุตรดิตถ์
39. โรงเรียนเมืองดั่งวิทยาลัย สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสุโขทัย
40. โรงเรียนวัดใหม่วังห้ว สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพิจิตร
41. โรงเรียนบ้านแม่ปะวิทยาคม สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาตาก
42. โรงเรียนชัยมงคลพิทยา สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสุโขทัย

ภาคกลาง จำนวน 14 โรงเรียน

1. โรงเรียนครูประชาสรรค์ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาชัยนาท
2. โรงเรียนสาครพิทยาคม สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาชัยนาท
3. โรงเรียนหันคาพิทยาคม สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาชัยนาท
4. โรงเรียนยางรากวิทยา สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาลพบุรี
5. โรงเรียนหนองใหญ่ศิริวรวิทยา สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาลพบุรี
6. โรงเรียนนวมราชานุสรณ์ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัศึกษานครนายก
7. โรงเรียนวัดเกาะกา สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครนายก
8. โรงเรียนถาวรานุกุล สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสมุทรสงคราม
9. โรงเรียนวัดอบทม สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอ่างทอง
10. โรงเรียนโพธิ์ทอง จินตามณี สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาอ่างทอง
11. โรงเรียนวัดคลองสวน (พรหมอุทิศวิทยาการ) สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสมุทรปราการ
12. โรงเรียนบ้านทุ่งนาวิทยา สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาอุทัยธานี
13. โรงเรียนชุมแสงชนูทิศ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัศึกษานครสวรรค์
14. โรงเรียนเขาทองพิทยาคม สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัศึกษานครสวรรค์

ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ จำนวน 36 โรงเรียน

1. โรงเรียนร่มธรรมานุสรณ์ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาหนองคาย
2. โรงเรียนบ้านโนนสะอาด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาหนองคาย
3. โรงเรียนบ้านคำปะกั้ง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาหนองคาย
4. โรงเรียนธัญญาพัฒนวิทย์ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษากาฬสินธุ์
5. โรงเรียนมอสวนชิงพิทยาสรรพ์ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษากาฬสินธุ์
6. โรงเรียนคำม่วง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษากาฬสินธุ์
7. โรงเรียนไตรรัตน์วิทยาคม สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษากาฬสินธุ์
8. โรงเรียนหนองกุงศรีวิทยาคาร สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษากาฬสินธุ์
9. โรงเรียนกาฬสินธุ์พิทยาสรรพ์ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษากาฬสินธุ์
10. โรงเรียนบ้านสัมฤทธิ์ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครราชสีมา
11. โรงเรียนกันเกราพิทยาคม สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครราชสีมา
12. โรงเรียนบ้านวังแสง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษามหาสารคาม
13. โรงเรียนผดุงนารี สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษามหาสารคาม
14. โรงเรียนบ้านนาโพธิ์พิทยาสรรพ์ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษามหาสารคาม
15. โรงเรียนลำปลาทางวิทยา สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสกลนคร
16. โรงเรียนสระแก้ว สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสระแก้ว
17. โรงเรียนพัฒนาสามัคคี สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอำนาจเจริญ
18. โรงเรียนพนาศึกษา สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาอำนาจเจริญ
19. โรงเรียนบ่ออุโปโล สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอำนาจเจริญ
20. โรงเรียนบ้านสวนกล้วย สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาศรีสะเกษ
21. โรงเรียนชุมชนบ้านสำโรง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษายโสธร
22. โรงเรียนแก่นนครวิทยาลัย สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาขอนแก่น
23. โรงเรียนไทยรัฐวิทยา 51 (บ้านโคกกวาง) สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา
บึงกาฬ
24. โรงเรียนภูซางวิทยาคม สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาหนองบัวลำพู
25. โรงเรียนบ้านนามูลตุน สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเลย
26. โรงเรียนบ้านหนองเตย สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาศรีสะเกษ

27. โรงเรียนประจักษ์ศิลปาคาร สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุดรธานี
28. โรงเรียนบ้านแท่นวิทยา สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาชัยภูมิ
29. โรงเรียนเทศบาล 1 (บ้านโพธิ์กลาง) สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุบลราชธานี
30. โรงเรียนเทศบาลวัดป่าเรไร สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาร้อยเอ็ด
31. โรงเรียนบ้านห้วยใหญ่ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษามุกดาหาร
32. โรงเรียนหนองผักแว่นโนนฮังหนองบัวสามัคคี สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครพนม
33. โรงเรียนบ้านละเอาะ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาศรีสะเกษ
34. โรงเรียนบ้านโป่งเกตุ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสระบุรี
35. โรงเรียนบ้านซับสนุ่น สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสระบุรี
36. โรงเรียนบ้านภักดีเจริญหัวนาโคกช้างมะนาย สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอำนาจเจริญ

ภาคใต้ จำนวน 16 โรงเรียน

1. โรงเรียนบางแก้วพิทยาคม สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาพัทลุง
2. โรงเรียนผดุงมาตย์ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานราธิวาส
3. โรงเรียนอัครศาสนวิทยา สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานราธิวาส
4. โรงเรียนดารุสซาราม สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานราธิวาส
5. โรงเรียนบ้านคลองนามิตรภาพ 95 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุราษฎร์ธานี
6. โรงเรียนนาสาร สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสุราษฎร์ธานี
7. โรงเรียนบ้านห้วยด่าน สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุราษฎร์ธานี
8. โรงเรียนเทศบาล 2 คลองจืดลาด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษากระบี่
9. โรงเรียนอำมาตย์พานิชกุล สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษากระบี่
10. โรงเรียนปากพั้ง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัศึกษานครศรีธรรมราช
11. โรงเรียนตรุณศาสนวิทยา สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปัตตานี
12. โรงเรียนไทยรัฐวิทยา 97 (บ้านบางบอน) สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพังงา
13. โรงเรียนทุ่งโพธิ์วิทยา สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาพังงา

14. โรงเรียนสตูลวิทยา สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาศึกษาสตูล
15. โรงเรียนรัชฎา สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาตรัง
16. โรงเรียนวัดดอนทรายแก้ว สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชุมพร

ภาคผนวก ซ
แบบสอบถามความคิดเห็น

แบบสอบถามเพื่อการวิจัย

เรื่อง พจนานุกรมสมรรถนะของนักเรียนระดับมัธยมศึกษา
ในกิจกรรม อย.น้อยด้านอาหารและยา

คำชี้แจง

1. แบบสอบถามฉบับนี้ สำหรับผู้บริหาร ครูที่ปรึกษาชมรม อย.น้อย และนักเรียน
ประธาน อย.น้อย เพื่อเป็นเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บข้อมูลประกอบการวิจัย เรื่อง พจนานุกรม
สมรรถนะของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาในกิจกรรม อย.น้อยด้านอาหารและยา

2. แบบสอบถามนี้จัดทำขึ้น โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความคิดเห็นที่มีต่อ
สมรรถนะของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาในกิจกรรม อย.น้อยด้านอาหารและยา จึงขอความ
กรุณาจากท่านได้โปรดตอบคำถามตามความเป็นจริง ซึ่งคำตอบเหล่านี้จะไม่เป็นผลกระทบต่อ
การปฏิบัติงานของท่านแต่ประการใด

3. แบบสอบถามฉบับนี้มีทั้งหมด 2 ตอน ได้แก่

ตอนที่ 1 เป็นข้อมูลเกี่ยวกับสถานภาพทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับสมรรถนะของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาใน
กิจกรรม อย.น้อยด้านอาหารและยา

4. ขอความกรุณาส่งแบบสอบถามที่เรียบร้อยแล้ว กลับคืนที่

นางณัฐภร พสุสิทธิพงษ์ บ้านเลขที่ 761 หมู่ 3 แขวงบางบอนใต้ เขตบางบอน
กรุงเทพมหานคร รหัสไปรษณีย์ 10150 (ทั้งนี้ได้แนบซองส่งคืนมาด้วยแล้ว)

โทรศัพท์ 061 – 6355491

ผู้วิจัยขอขอบพระคุณผู้ตอบแบบสอบถามทุกท่านเป็นอย่างสูงที่กรุณาให้ความร่วมมือ
ในการตอบแบบสอบถามมา ณ โอกาสนี้

นางณัฐภร พสุสิทธิพงษ์

นักศึกษาปริญญาเอก สาขาวิชาการบริหารการศึกษา

ภาควิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยศิลปากร

ตอนที่ 1 เป็นข้อมูลเกี่ยวกับสถานภาพทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

คำชี้แจง โปรดเขียนเครื่องหมาย ✓ ลงใน หน้าข้อที่ตรงกับสถานภาพของท่าน

1. เพศ ชาย หญิง
2. อายุ 11 – 15 ปี 15 – 20 ปี
 21 – 25 ปี 26 – 30 ปี
 31 – 35 ปี มากกว่า 35 ปี
3. ระดับการศึกษา มัธยมศึกษาตอนต้น มัธยมศึกษาตอนปลาย
 ปริญญาตรี ปริญญาโท
 ปริญญาเอก
4. ตำแหน่งหน้าที่ปัจจุบัน ผู้บริหารสถานศึกษา
 ครูที่ปรึกษาชมรม อย.น้อย
 นักเรียนประธานชมรม อย.น้อย
5. ประสบการณ์การทำงานในตำแหน่งปัจจุบัน 1 – 5 ปี 6 – 10 ปี
 11 – 15 ปี 16 – 20 ปี
 21 – 25 ปี 26 – 30 ปี
 31 – 35 ปี มากกว่า 35 ปี

ตอนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับสมรรถนะของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาในกิจกรรม อย.น้อย
ด้านอาหารและยา

คำชี้แจง โปรดพิจารณาข้อความที่เกี่ยวกับสมรรถนะนักเรียนระดับมัธยมศึกษาในกิจกรรม
อย.น้อยด้านอาหารและยา โดยใส่เครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงกับความคิดเห็นของท่านเพียง
ช่องเดียว ซึ่งกำหนดระดับความคิดเห็นดังนี้

แบบสอบถามฉบับนี้ ผู้วิจัยจะสอบถามเฉพาะเกณฑ์มาตรฐานที่ 3 และเกณฑ์มาตรฐานที่ 4 ในเกณฑ์
มาตรฐานโรงเรียน อย.น้อย เพราะพิเคราะห์แล้วว่า เป็นเกณฑ์มาตรฐานที่เกี่ยวกับนักเรียนระดับ
มัธยมศึกษาในกิจกรรม อย.น้อยด้านอาหารและยาโดยตรง ส่วนเกณฑ์มาตรฐานที่ 1, 2, 5, 6, 7
ไม่เกี่ยวข้องกับงานวิจัยครั้งนี้จึงไม่สอบถาม

ระดับ 1 หมายถึง เห็นด้วยว่าเป็นสมรรถนะนักเรียนระดับมัธยมศึกษาในกิจกรรม
อย.น้อยด้านอาหารและยา ในระดับน้อยที่สุด

ระดับ 2 หมายถึง เห็นด้วยว่าเป็นสมรรถนะนักเรียนระดับมัธยมศึกษาในกิจกรรม
อย.น้อยด้านอาหารและยา ในระดับน้อย

ระดับ 3 หมายถึง เห็นด้วยว่าเป็นสมรรถนะนักเรียนระดับมัธยมศึกษาในกิจกรรม
อย.น้อยด้านอาหารและยา ในระดับปานกลาง

ระดับ 4 หมายถึง เห็นด้วยว่าเป็นสมรรถนะนักเรียนระดับมัธยมศึกษาในกิจกรรม
อย.น้อยด้านอาหารและยา ในระดับมาก

ระดับ 5 หมายถึง เห็นด้วยว่าเป็นสมรรถนะนักเรียนระดับมัธยมศึกษาในกิจกรรม
อย.น้อยด้านอาหารและยา ในระดับมากที่สุด

สมรรถนะของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาในกิจกรรม อย.น้อยด้านอาหารและยา

(เกณฑ์มาตรฐานที่ 3 กิจกรรมด้านการตรวจสอบทั้งภายนอกและภายในโรงเรียน)

ข้อ	สมรรถนะนักเรียนระดับมัธยมศึกษา	ระดับความคิดเห็น				
		1	2	3	4	5
3.1 ตรวจสอบฉลาก ภาชนะบรรจุและการเก็บรักษาอาหาร						
1	ความสามารถในการเรียนรู้					
2	ความรับผิดชอบในงาน					
3	การมุ่งเน้นความสำเร็จ					
4	ความรู้ในการเป็นผู้ตรวจสอบ					
5	การติดต่อประสานงาน					

ข้อ	สมรรถนะนักเรียนระดับมัธยมศึกษา	ระดับความคิดเห็น				
		1	2	3	4	5
6	ความน่าเชื่อถือได้					
7	การทำงานร่วมกับทีมงานอื่น					
8	การตัดสินใจ					
9	การติดตามงาน					
10	การรวบรวมและวิเคราะห์ข้อมูล					
11	การให้และการรับข้อมูลป้อนกลับ					
12	การกำหนดเป้าหมาย					
13	ความเป็นผู้นำ					
14	ความเข้าใจในระบบและขั้นตอนการทำงาน					
15	ความรู้ด้านเทคนิคเฉพาะงาน					
16	การสื่อสารด้วยลายลักษณ์อักษร					
3.2 ตรวจสอบฉลาก ภาชนะบรรจุและการเก็บรักษายา						
1	ความสามารถในการเรียนรู้					
2	ความรับผิดชอบในงาน					
3	การมุ่งเน้นความสำเร็จ					
4	ความรู้ในการเป็นผู้ตรวจสอบ					
5	การติดต่อประสานงาน					
6	ความน่าเชื่อถือได้					
7	การทำงานร่วมกับทีมงานอื่น					
8	การตัดสินใจ					
9	การติดตามงาน					
10	การรวบรวมและวิเคราะห์ข้อมูล					
11	การให้และการรับข้อมูลป้อนกลับ					
12	การกำหนดเป้าหมาย					
13	ความเป็นผู้นำ					
14	ความเข้าใจในระบบและขั้นตอนการทำงาน					
15	ความรู้ด้านเทคนิคเฉพาะงาน					
16	การสื่อสารด้วยลายลักษณ์อักษร					

ข้อ	สมรรถนะนักเรียนระดับมัธยมศึกษา	ระดับความคิดเห็น				
		1	2	3	4	5
3.3 ตรวจสอบฉลาก ภาชนะบรรจุและการเก็บรักษาเครื่องสำอาง						
1	ความสามารถในการเรียนรู้					
2	ความรับผิดชอบในงาน					
3	การมุ่งเน้นความสำเร็จ					
4	ความรู้ในการเป็นผู้ตรวจสอบ					
5	การติดต่อประสานงาน					
6	ความน่าเชื่อถือได้					
7	การทำงานร่วมกับทีมงานอื่น					
8	การตัดสินใจ					
9	การติดตามงาน					
10	การรวบรวมและวิเคราะห์ข้อมูล					
11	การให้และการรับข้อมูลป้อนกลับ					
12	การกำหนดเป้าหมาย					
13	ความเป็นผู้นำ					
14	ความเข้าใจในระบบและขั้นตอนการทำงาน					
15	ความรู้ด้านเทคนิคเฉพาะงาน					
16	การสื่อสารด้วยลายลักษณ์อักษร					
3.4 ตรวจสอบฉลาก ภาชนะบรรจุและการเก็บรักษาวัตถุอันตราย						
1	ความสามารถในการเรียนรู้					
2	ความรับผิดชอบในงาน					
3	การมุ่งเน้นความสำเร็จ					
4	ความรู้ในการเป็นผู้ตรวจสอบ					
5	การติดต่อประสานงาน					
6	ความน่าเชื่อถือได้					
7	การทำงานร่วมกับทีมงานอื่น					
8	การตัดสินใจ					
9	การติดตามงาน					
10	การรวบรวมและวิเคราะห์ข้อมูล					

ข้อ	สมรรถนะนักเรียนระดับมัธยมศึกษา	ระดับความคิดเห็น				
		1	2	3	4	5
11	การให้และการรับข้อมูลป้อนกลับ					
12	การกำหนดเป้าหมาย					
13	ความเป็นผู้นำ					
14	ความเข้าใจในระบบและขั้นตอนการทำงาน					
15	ความรู้ด้านเทคนิคเฉพาะงาน					
16	การสื่อสารด้วยลายลักษณ์อักษร					
3.5 ตรวจสอบคุณภาพอาหารด้านกายภาพ						
1	ความสามารถในการเรียนรู้					
2	การมุ่งเน้นความสำเร็จ					
3	ความรู้ในการเป็นผู้ตรวจสอบ					
4	การสอนงานและพัฒนาผู้อื่น					
5	ความน่าเชื่อถือได้					
6	การรวบรวมและวิเคราะห์ข้อมูล					
7	ความใฝ่รู้					
8	ความเข้าใจในระบบและขั้นตอนการทำงาน					
9	การทำงานเป็นทีม					
10	ความรู้ด้านเทคนิคเฉพาะงาน					
3.6 ตรวจสอบคุณภาพพายาด้านกายภาพ						
1	ความสามารถในการเรียนรู้					
2	การมุ่งเน้นความสำเร็จ					
3	ความรู้ในการเป็นผู้ตรวจสอบ					
4	การสอนงานและพัฒนาผู้อื่น					
5	ความน่าเชื่อถือได้					
6	การรวบรวมและวิเคราะห์ข้อมูล					
7	ความใฝ่รู้					
8	ความเข้าใจในระบบและขั้นตอนการทำงาน					
9	การทำงานเป็นทีม					
10	ความรู้ด้านเทคนิคเฉพาะงาน					

ข้อ	สมรรถนะนักเรียนระดับมัธยมศึกษา	ระดับความคิดเห็น				
		1	2	3	4	5
3.7 ตรวจสอบคุณภาพเครื่องสำอางด้านกายภาพ						
1	ความสามารถในการเรียนรู้					
2	การมุ่งเน้นความสำเร็จ					
3	ความรู้ในการเป็นผู้ตรวจสอบ					
4	การสอนงานและพัฒนาผู้อื่น					
5	ความน่าเชื่อถือได้					
6	การรวบรวมและวิเคราะห์ข้อมูล					
7	ความใฝ่รู้					
8	ความเข้าใจในระบบและขั้นตอนการทำงาน					
9	การทำงานเป็นทีม					
10	ความรู้ด้านเทคนิคเฉพาะงาน					
3.8 ตรวจสอบโฆษณาผลิตภัณฑ์สุขภาพ						
1	ความสามารถในการเรียนรู้					
2	การมุ่งเน้นความสำเร็จ					
3	ความรู้ในการเป็นผู้ตรวจสอบ					
4	การสอนงานและพัฒนาผู้อื่น					
5	ความน่าเชื่อถือได้					
6	การรวบรวมและวิเคราะห์ข้อมูล					
7	ความใฝ่รู้					
8	ความเข้าใจในระบบและขั้นตอนการทำงาน					
9	การทำงานเป็นทีม					
10	ความรู้ด้านเทคนิคเฉพาะงาน					
3.9 ตรวจสอบโดยใช้ชุดทดสอบ เช่น อาหาร ไอโอดีนในเกลือ สารไฮโดรควิโนนในเครื่องสำอาง						
1	ความสามารถในการเรียนรู้					
2	การมุ่งเน้นความสำเร็จ					
3	ความรู้ในการเป็นผู้ตรวจสอบ					
4	การสอนงานและพัฒนาผู้อื่น					
5	ความน่าเชื่อถือได้					

ข้อ	สมรรถนะนักเรียนระดับมัธยมศึกษา	ระดับความคิดเห็น				
		1	2	3	4	5
6	การรวบรวมและวิเคราะห์ข้อมูล					
7	ความใฝ่รู้					
8	ความเข้าใจในระบบและขั้นตอนการทำงาน					
9	การทำงานเป็นทีม					
10	ความรู้ด้านเทคนิคเฉพาะงาน					

(เกณฑ์มาตรฐานที่ 4 กิจกรรมส่งเสริมสุขภาพ)

ข้อ	สมรรถนะนักเรียนระดับมัธยมศึกษา	ระดับความคิดเห็น				
		1	2	3	4	5
4.1 สํารวจพฤติกรรมกรรมการบริโภคอาหารของนักเรียน						
1	ความสามารถในการเรียนรู้					
2	ความรู้ในการเป็นผู้ตรวจสอบ					
3	การรวบรวมและวิเคราะห์ข้อมูล					
4	การให้และการรับข้อมูลป้อนกลับ					
5	การกำหนดเป้าหมาย					
6	การวางแผนงานและการจัดการ					
7	การทำงานเป็นทีม					
4.2 ตรวจสอบสุขาภิบาลอาหารในโรงเรียน						
1	ความสามารถในการเรียนรู้					
2	ความรู้ในการเป็นผู้ตรวจสอบ					
3	การรวบรวมและวิเคราะห์ข้อมูล					
4	การให้และการรับข้อมูลป้อนกลับ					
5	การกำหนดเป้าหมาย					
6	การวางแผนงานและการจัดการ					
7	การทำงานเป็นทีม					
4.3 ตรวจสอบความสะอาดของห้องน้ำ ห้องส้วมในโรงเรียน						
1	ความสามารถในการเรียนรู้					
2	ความรู้ในการเป็นผู้ตรวจสอบ					

ข้อ	สมรรถนะนักเรียนระดับมัธยมศึกษา	ระดับความคิดเห็น				
		1	2	3	4	5
3	การรวบรวมและวิเคราะห์ข้อมูล					
4	การให้และการรับข้อมูลป้อนกลับ					
5	การกำหนดเป้าหมาย					
6	การวางแผนงานและการจัดการ					
7	การทำงานเป็นทีม					
4.4 ตรวจสอบสภาพห้องพยาบาลและตู้ยา						
1	ความสามารถในการเรียนรู้					
2	ความรู้ในการเป็นผู้ตรวจสอบ					
3	การรวบรวมและวิเคราะห์ข้อมูล					
4	การให้และการรับข้อมูลป้อนกลับ					
5	การกำหนดเป้าหมาย					
6	การวางแผนงานและการจัดการ					
7	การทำงานเป็นทีม					
4.5 ตรวจสอบคุณภาพน้ำดื่มในโรงเรียน						
1	ความสามารถในการเรียนรู้					
2	ความรู้ในการเป็นผู้ตรวจสอบ					
3	การรวบรวมและวิเคราะห์ข้อมูล					
4	การให้และการรับข้อมูลป้อนกลับ					
5	การกำหนดเป้าหมาย					
6	การวางแผนงานและการจัดการ					
7	การทำงานเป็นทีม					
4.6 ส่งเสริมให้มีอาหารเพื่อสุขภาพ						
1	ความสามารถในการเรียนรู้					
2	การให้และการรับข้อมูลป้อนกลับ					
3	การกำหนดเป้าหมาย					
4	การทำงานเป็นทีม					
5	ความรับผิดชอบในงาน					

ข้อ	สมรรถนะนักเรียนระดับมัธยมศึกษา	ระดับความคิดเห็น				
		1	2	3	4	5
6	การมุ่งเน้นความสำเร็จ					
7	การแสวงหาข้อมูล					
8	การบริหารจัดการงาน					
9	ความคิดเชิงเหตุผล					
10	ความรู้ในด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ					
11	การมุ่งเน้นที่ผลลัพธ์					
12	ทักษะในการบริหารเวลา					
4.7 ส่งเสริมการจัดทำโครงการแก้ไขปัญหาสุขภาพในโรงเรียน						
1	ความสามารถในการเรียนรู้					
2	การให้และการรับข้อมูลป้อนกลับ					
3	การกำหนดเป้าหมาย					
4	การทำงานเป็นทีม					
5	ความรับผิดชอบในงาน					
6	การมุ่งเน้นความสำเร็จ					
7	การแสวงหาข้อมูล					
8	การบริหารจัดการงาน					
9	ความคิดเชิงเหตุผล					
10	ความรู้ในด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ					
11	การมุ่งเน้นที่ผลลัพธ์					
12	ทักษะในการบริหารเวลา					
4.8 สํารวจ และดูแลสุขอนามัย						
1	ความสามารถในการเรียนรู้					
2	การให้และการรับข้อมูลป้อนกลับ					
3	การกำหนดเป้าหมาย					
4	การทำงานเป็นทีม					
5	ความรับผิดชอบในงาน					

ข้อ	สมรรถนะนักเรียนระดับมัธยมศึกษา	ระดับความคิดเห็น				
		1	2	3	4	5
6	การมุ่งเน้นความสำเร็จ					
7	การแสวงหาข้อมูล					
8	การบริหารจัดการงาน					
9	ความคิดเชิงเหตุผล					
10	ความรู้ในด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ					
11	การมุ่งเน้นที่ผลลัพธ์					
12	ทักษะในการบริหารเวลา					

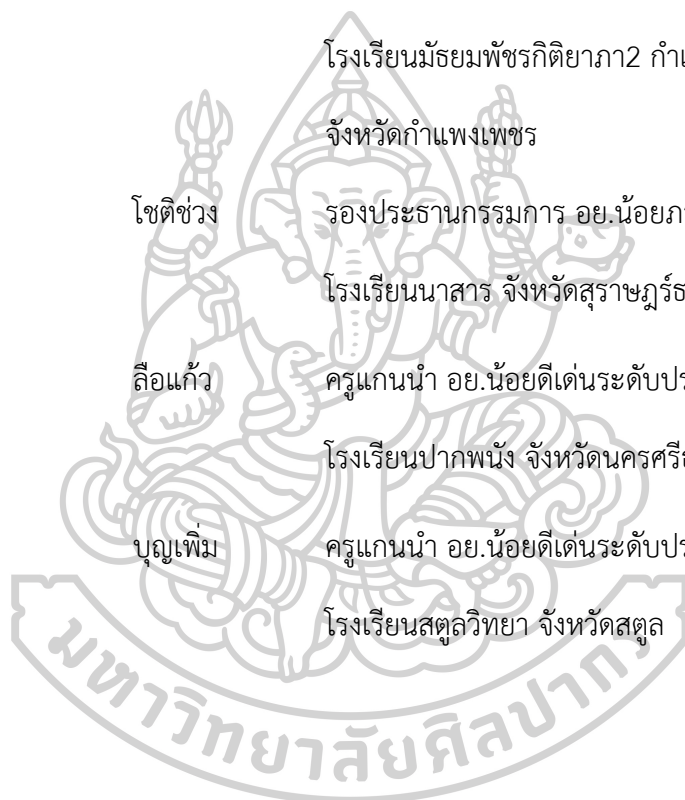

รายชื่อผู้เชี่ยวชาญ ยืนยันพจนานุกรม

สมรรถนะของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาในกิจกรรมอ้อยน้อยด้านอาหารและยา

1. นางดวงจันทร์	อาจารย์	ประธานกรรมการ อ้อยน้อยระดับประเทศ
โรงเรียนเลยพิทยาคม จังหวัดเลย
2. นางวรวิรี	มรภ	รองประธานกรรมการ อ้อยน้อยภาคเหนือ
โรงเรียนมัธยมพัชรกิติยาภา2 กำแพงเพชร
จังหวัดกำแพงเพชร
3. นางอุษณี	โชติช่วง	รองประธานกรรมการ อ้อยน้อยภาคใต้
โรงเรียนนาสาร จังหวัดสุราษฎร์ธานี
4. นางราตรี	ลือแก้ว	ครูแกนนำ อ้อยน้อยดีเด่นระดับประเทศ
โรงเรียนปากพั่น จังหวัดนครศรีธรรมราช
5. นางวรรณิ	บุญเพิ่ม	ครูแกนนำ อ้อยน้อยดีเด่นระดับประเทศ
โรงเรียนสตูลวิทยา จังหวัดสตูล

แบบสอบถามผู้เชี่ยวชาญเพื่อยืนยัน

พจนานุกรมสมรรถนะของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาในกิจกรรม อย.น้อยด้านอาหารและยา

ชื่อ – สกุล (ผู้เชี่ยวชาญ).....

ตำแหน่ง.....สถานที่ทำงาน.....

คำชี้แจง

1. แบบสอบถามฉบับนี้จัดทำขึ้นเพื่อสอบถามความคิดเห็นเพื่อยืนยันพจนานุกรมสมรรถนะของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาในกิจกรรม อย.น้อยด้านอาหารและยา ของงานวิจัยเรื่อง “พจนานุกรมสมรรถนะของนักเรียนระดับมัธยมศึกษา ในกิจกรรม อย.น้อยด้านอาหารและยา” โดยมีวัตถุประสงค์ของการวิจัย 1) เพื่อทราบองค์ประกอบสมรรถนะของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาในกิจกรรม อย.น้อยด้านอาหารและยา 2) เพื่อทราบพจนานุกรมสมรรถนะของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาในกิจกรรม อย.น้อยด้านอาหารและยา 3) เพื่อทราบแนวทางการบริหารเพื่อให้เกิดสมรรถนะของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาในกิจกรรม อย.น้อยด้านอาหารและยา โดยมีข้อความของการวิจัย 1) องค์ประกอบสมรรถนะของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาในกิจกรรม อย.น้อย ด้านอาหารและยาสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์หรือไม่ 2) พจนานุกรมสมรรถนะของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาในกิจกรรม อย.น้อย ด้านอาหารและยาเป็นอย่างไร 3) แนวทางการบริหารเพื่อให้เกิดสมรรถนะของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาในกิจกรรม อย.น้อยด้านอาหารและยาเป็นอย่างไร

2. โปรดประเมินเพื่อยืนยัน พจนานุกรมสมรรถนะของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาในกิจกรรม อย.น้อยด้านอาหารและยา โดยกรุณาเขียนเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องว่างใต้เครื่องหมายที่ตรงกับความคิดเห็นของท่าน และหากมีข้อเสนอแนะเพิ่มเติมโปรดเขียนลงในช่องข้อเสนอแนะ โดยมีเกณฑ์ในการพิจารณาดังนี้

เห็นด้วยว่า พจนานุกรมสมรรถนะของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาในกิจกรรม อย.น้อยด้านอาหารและยา มีความถูกต้อง เหมาะสม เป็นไปได้ และมีประโยชน์

ไม่เห็นด้วยว่า พจนานุกรมสมรรถนะของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาในกิจกรรม อย.น้อยด้านอาหารและยา มีความถูกต้อง เหมาะสม เป็นไปได้ และมีประโยชน์

ผู้วิจัยขอขอบคุณผู้เชี่ยวชาญเป็นอย่างสูง ที่กรุณาให้ความร่วมมือในการตอบแบบสอบถามมา ณ โอกาสนี้

นางณัฐภากร พุทธิพิพิงษ์

นักศึกษาปริญญาเอก สาขาวิชาการบริหารการศึกษา

ภาควิชาการบริหารการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร

ภาคผนวก ก
หนังสือขอความอนุเคราะห์สัมภาษณ์แนวทางการบริหาร
เพื่อให้เกิดสมรรถนะของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาในกิจกรรม อย.น้อยด้านอาหารและยา
รายชื่อผู้เชี่ยวชาญ

ที่ อว 8612.2/1

ภาควิชาการบริหารการศึกษา
คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร
พระราชวังสนามจันทร์ นครปฐม 73000

2 มกราคม 2567

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์ตอบแบบสอบถาม

เรียน ดร.วรัญญูกรณ์ ชาลีรักษ์

ด้วย นางณัฐภร พสุสิทธิพงษ์ รหัสประจำตัว 620630002 นักศึกษาระดับปริญญาเอก สาขาวิชาการบริหารการศึกษา ภาควิชาการบริหารการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร ได้รับอนุมัติให้ทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง "พจนานุกรมสมรรถนะของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาในกิจกรรม ออ.น้อยด้านอาหารและยา" ในกรณีนี้ ภาควิชาการบริหารการศึกษา จึงขอความอนุเคราะห์จากท่านในฐานะผู้ทรงคุณวุฒิตอบแบบสอบถามเกี่ยวกับงานวิจัยดังกล่าว เพื่อนำไปประกอบการพัฒนางานวิจัยต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาตามที่เห็นสมควร จักขอบพระคุณขอแสดงความนับถือ

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สายสุตา เตี้ยเจริญ)
หัวหน้าภาควิชาการบริหารการศึกษา

ภาควิชาการบริหารการศึกษา
โทร. 09 3979 3455

รายชื่อ ผู้เชี่ยวชาญสัมภาษณ์แนวทางการบริหาร
เพื่อให้เกิดสมรรถนะของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาในกิจกรรม อย.น้อยด้านอาหารและยา

1. ดร.วรัญญภรณ์ ชาลีรักษ์
ผู้อำนวยการสำนักพัฒนากิจกรรมนักเรียน สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน
2. เกศักรหญิงวาริรัตน์ เลิศนที
ผู้อำนวยการกองพัฒนาศักยภาพผู้บริโภคร สำนักงานคณะกรรมการอาหารและยา
3. ดร.ประพจน์ แยมทิม
ผู้อำนวยการโรงเรียนสมุทรสาครวิทยาลัย สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา
สมุทรสาคร สมุทรสงคราม
4. นางดวงจันทร์ อาจศีตรู
ประธานครูแกนนำอย.น้อยระดับประเทศ โรงเรียนเลยพิทยาคม สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่
การศึกษามัธยมศึกษาเลย หนองบัวลำภู
5. นางสาวปุณยนุช ตะโกจิ้น
อดีตประธานนักเรียนแกนนำอย.น้อยดีเด่นโรงเรียนสมุทรสาครวิทยาลัยที่ซึ่งปัจจุบันสำเร็จ
การศึกษาระดับปริญญาตรีคณะรัฐศาสตร์ สาขารัฐประศาสนศาสตร์ มหาวิทยาลัย
ศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร

ภาคผนวก ก
แบบสัมภาษณ์แนวทางการบริหาร
เพื่อให้เกิดสมรรถนะของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาในกิจกรรม อย.น้อยด้านอาหารและยา

แบบสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญ

งานวิจัย เรื่อง พจนานุกรมสมรรถนะของนักเรียนระดับมัธยมศึกษา ในกิจกรรมอย.น้อยด้านอาหารและยา

THE COMPETENCY DICTIONARY OF SECONDARY EDUCATION STUDENT FOR ORYOR NOI ACTIVITY IN FOOD AND DRUG

คำชี้แจง

ก. งานวิจัยเรื่อง มีวัตถุประสงค์ 3 ข้อ 1) เพื่อทราบองค์ประกอบสมรรถนะของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาในกิจกรรม อย.น้อยด้านอาหารและยา 2) เพื่อทราบพจนานุกรมสมรรถนะของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาในกิจกรรม อย.น้อย ด้านอาหารและยา 3) เพื่อทราบแนวทางการบริหารเพื่อให้เกิดสมรรถนะของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาในกิจกรรม อย.น้อยด้านอาหารและยา

ผลการวิจัยข้อที่ 1 องค์ประกอบสมรรถนะ ของนักเรียนระดับมัธยมศึกษา ในกิจกรรม อย.น้อยด้านอาหารและยามี 2 องค์ประกอบ 17 ตัวชี้วัด

พบว่า องค์ประกอบสมรรถนะของนักเรียนของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาในกิจกรรมอย.น้อยด้านอาหารและยา มีเพียง 2 องค์ประกอบเท่านั้นที่มาจากมาตรฐานโรงเรียน อย.น้อย เนื่องจากมีตัวชี้วัดที่สอดคล้องตัวแปรที่ศึกษา ได้แก่ องค์ประกอบที่ 1 เกณฑ์มาตรฐานที่ 3 กิจกรรมด้านการตรวจสอบทั้งภายในและภายนอกโรงเรียน และองค์ประกอบที่ 2 เกณฑ์มาตรฐานที่ 4 กิจกรรมส่งเสริมสุขภาพ ประกอบด้วย 17 ตัวชี้วัด 26 สมรรถนะ ได้แก่ สมรรถนะที่ 1 การกำหนดเป้าหมาย (Goal Setting) สมรรถนะที่ 2 การติดต่อประสานงาน (Coordination) สมรรถนะที่ 3 การติดตามงาน (Follow up) สมรรถนะที่ 4 การตัดสินใจ (Decision Making) สมรรถนะที่ 5 การทำงานเป็นทีม (Teamwork) สมรรถนะที่ 6 การทำงานร่วมกับทีมงานอื่น (Cross-Team Collaboration) สมรรถนะที่ 7 การบริหารจัดการงาน (Operation Management) สมรรถนะที่ 8 การมุ่งเน้นความสำเร็จ (Achievement Orientation) สมรรถนะที่ 9 การมุ่งเน้นที่ผลลัพธ์ (Result Orientation) สมรรถนะที่ 10 การรวบรวมและวิเคราะห์ข้อมูล (Gather and Analyzing) สมรรถนะที่ 11 การวางแผนและการจัดการ (Planning and Organizing) สมรรถนะที่ 12 การสอนงานและพัฒนาผู้อื่น (Coaching Developing Others) สมรรถนะที่ 13 การสื่อสารด้วยลายลักษณ์อักษร (Written Communication) สมรรถนะที่ 14 การแสวงหาข้อมูล (Information Seeking) สมรรถนะที่ 15 การให้และการรับข้อมูลป้อนกลับ (Giving and Receiving Feedback) สมรรถนะที่ 16 ความเข้าใจในระบบและขั้นตอนการ

ทำงาน (Working Process and System Understanding) สมรรถนะที่ 17 ความคิดเชิงเหตุผล (Rational Thinking) สมรรถนะที่ 18 ความรู้ด้านเทคนิคเฉพาะงาน (Technical Knowledge) สมรรถนะที่ 19 ความน่าเชื่อถือได้ (Credibility) สมรรถนะที่ 20 ความเป็นผู้นำ (Leadership) สมรรถนะที่ 21 ความใฝ่รู้ (Personal Mastery) สมรรถนะที่ 22 ความรู้ในการเป็นผู้ตรวจสอบ (Auditor Knowledge) สมรรถนะที่ 23 ความรับผิดชอบในงาน (Accountability) สมรรถนะที่ 24 ความรู้ในด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ (Information Technology Knowledge) สมรรถนะที่ 25 ความสามารถในการเรียนรู้ (Ability to Learn) สมรรถนะที่ 26 ทักษะในการบริหารเวลา (Time Management Skills)

ข้อ 2 พจนานุกรมสมรรถนะของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาในกิจกรรม อย.น้อยด้านอาหาร และยา บูรณาการจาก 17 ตัวชี้วัด ตามข้อค้นพบในวัตถุประสงค์ข้อที่ 1 ได้ 26 สมรรถนะ

การเขียนพจนานุกรมเป็นกลุ่มตัวแปรที่จัดเรียงตามหมวดหมู่ตั้งแต่ ก - ฮ เพื่อให้เกิดพจนานุกรม ดังนี้ (สอยน/อย. 01) การกำหนดเป้าหมาย (Goal Setting) (สอยน/อย. 02) การติดต่อประสานงาน (Coordination) (สอยน/อย. 03) การติดตามงาน (Follow up) (สอยน/อย. 04) การตัดสินใจ (Decision Making) (สอยน/อย. 5) การทำงานเป็นทีม (Teamwork) (สอยน/อย. 06) การทำงานร่วมกับทีมงานอื่น (Cross-Team Collaboration) (สอยน/อย. 07) การบริหารจัดการงาน (Operation Management) (สอยน/อย. 08) การมุ่งเน้นความสำเร็จ (Achievement Orientation) (สอยน/อย. 09) การมุ่งเน้นที่ผลลัพธ์ (Result Orientation) (สอยน/อย. 10) การรวบรวมและวิเคราะห์ข้อมูล (Gather and Analyzing) (สอยน/อย. 11) การวางแผนและการจัดการ (Planning and Organizing) (สอยน/อย. 12) การสอนงานและพัฒนาผู้อื่น (Coaching Developing Others) (สอยน/อย. 13) การสื่อสารด้วยลายลักษณ์อักษร (Written Communication) (สอยน/อย. 14) การแสวงหาข้อมูล (Information Seeking) (สอยน/อย. 15) การให้และการรับข้อมูลป้อนกลับ (Giving and Receiving Feedback) (สอยน/อย. 16) ความเข้าใจในระบบและขั้นตอนการทำงาน (Working Process and System Understanding) (สอยน/อย. 17) ความคิดเชิงเหตุผล (Rational Thinking) (สอยน/อย. 18) ความรู้ด้านเทคนิคเฉพาะงาน (Technical Knowledge) (สอยน/อย.19) ความน่าเชื่อถือได้ (Credibility) (สอยน/อย. 20) ความเป็นผู้นำ (Leadership) (สอยน/อย.21) ความใฝ่รู้ (Personal Mastery) (สอยน/อย.22) ความรู้ในการเป็นผู้ตรวจสอบ (Auditor Knowledge) (สอยน/อย. 23) ความรับผิดชอบในงาน (Accountability) (สอยน/อย. 24) ความรู้ในด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ (Information Technology Knowledge) (สอยน/อย. 25) ความสามารถในการเรียนรู้ (Ability to Learn) (สอยน/อย.26) ทักษะในการบริหารเวลา (Time Management Skills)

แบบสัมภาษณ์ฉบับนี้ สัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญเพื่อตอบวัตถุประสงค์การวิจัยข้อที่ 3

ข. แบบสัมภาษณ์ ประกอบด้วย 2 ตอน คือ

ตอนที่ 1 ข้อมูลเกี่ยวกับสถานภาพของผู้เชี่ยวชาญ

ตอนที่ 2 แบบสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้าง

ผู้วิจัยหวังเป็นอย่างยิ่งว่า จัดได้รับความอนุเคราะห์ ในการตอบแบบสอบถามเป็นอย่างดี
จึงขอขอบพระคุณเป็นอย่างเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

นางณัฐภร พสุสิทธิพงษ์

นักศึกษาปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา

ภาควิชาบริหารการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร

ตอนที่ 1 ข้อมูลเกี่ยวกับสถานภาพของผู้เชี่ยวชาญ

ชื่อ - สกุล.....
 วุฒิการศึกษา.....
 ตำแหน่งหน้าที่.....
 สถานที่ทำงาน.....

ตอนที่ 2 แบบสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้าง เพื่อทราบแนวทางการบริหารเพื่อให้เกิดสมรรถนะของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาในกิจกรรมอ้อยน้อยด้านอาหารและยา

เพื่อให้ทราบแนวทางการบริหาร เพื่อให้เกิดสมรรถนะของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาในกิจกรรม อ้อยน้อยด้านอาหารและยา ขอความกรุณาให้ท่านผู้เชี่ยวชาญ โปรดให้ข้อเสนอแนะแนวทางในการบริหาร เป็นรายสมรรถนะ (อาจมากกว่า 1 ข้อ) ในแต่ละสมรรถนะ

เพื่อให้เกิดสมรรถนะทั้ง 26 สมรรถนะตามวัตถุประสงค์ของการวิจัย เพื่อทราบแนวทางการบริหารเพื่อให้เกิดสมรรถนะของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาในกิจกรรมอ้อยน้อยด้านอาหารและยา ท่านจะได้อย่างไร และมีวิธีการบริหารอย่างไรเพื่อให้เกิดสมรรถนะ ดังต่อไปนี้

สมรรถนะที่ 1 การกำหนดเป้าหมาย

1.....

 2.....

 3.....

สมรรถนะที่ 2 การติดต่อประสานงาน

1.....

 2.....

 3.....

สมรรถนะที่ 3 การติดตามงาน

- 1.....
-
- 2.....
-
- 3.....
-

สมรรถนะที่ 4 การตัดสินใจ

- 1.....
-
- 2.....
-
- 3.....
-

สมรรถนะที่ 5 การทำงานเป็นทีม

- 1.....
-
- 2.....
-
- 3.....
-

สมรรถนะที่ 6 การทำงานร่วมกับทีมงานอื่น

- 1.....
-
- 2.....
-
- 3.....
-

สมรรถนะที่ 7 การบริหารจัดการงาน

- 1.....
-
- 2.....
-
- 3.....
-

สมรรถนะที่ 8 การมุ่งเน้นความสำเร็จ

- 1.....
-
- 2.....
-
- 3.....
-

สมรรถนะที่ 9 การมุ่งเน้นที่ผลลัพธ์

- 1.....
-
- 2.....
-
- 3.....
-

สมรรถนะที่ 10 การรวบรวมและวิเคราะห์ข้อมูล

- 1.....
-
- 2.....
-
- 3.....
-

สมรรถนะที่ 11 การวางแผนงานและการจัดการ

1.....

.....

2.....

.....

3.....

.....

สมรรถนะที่ 12 การสอนงานและพัฒนาผู้อื่น

1.....

.....

2.....

.....

3.....

.....

สมรรถนะที่ 13 การสื่อสารด้วยลายลักษณ์อักษร

1.....

.....

2.....

.....

3.....

.....

สมรรถนะที่ 14 การแสวงหาข้อมูล

1.....

.....

2.....

.....

3.....

.....

สมรรถนะที่ 15 การให้และการรับข้อมูลป้อนกลับ

- 1.....
-
- 2.....
-
- 3.....
-

สมรรถนะที่ 16 ความเข้าใจในระบบและขั้นตอนการทำงาน

- 1.....
-
- 2.....
-
- 3.....
-

สมรรถนะที่ 17 ความคิดเชิงเหตุผล

- 1.....
-
- 2.....
-
- 3.....
-

สมรรถนะที่ 18 ความรู้ด้านเทคนิคเฉพาะงาน

- 1.....
-
- 2.....
-
- 3.....
-

สมรรถนะที่ 19 ความน่าเชื่อถือได้

- 1.....
-
- 2.....
-
- 3.....
-

สมรรถนะที่ 20 ความเป็นผู้นำ

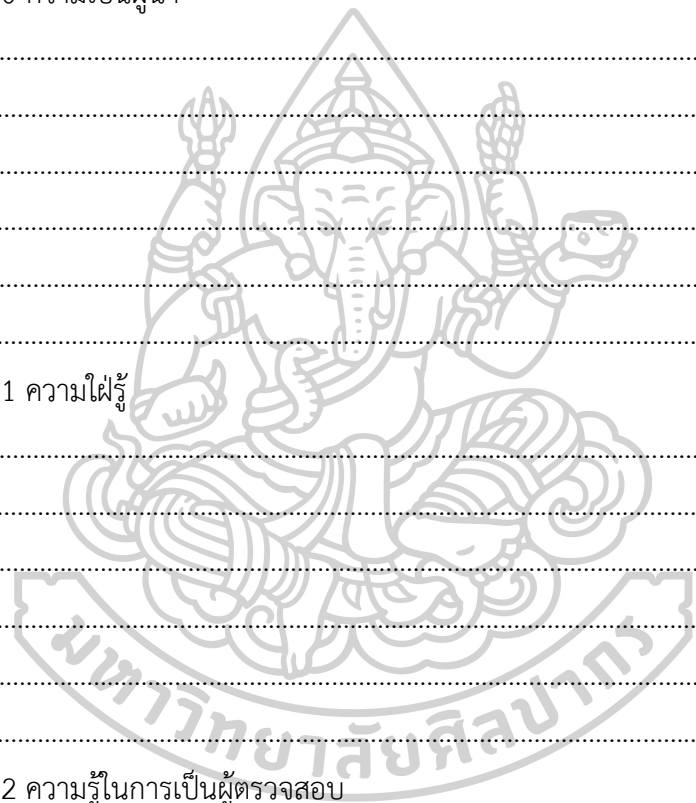
- 1.....
-
- 2.....
-
- 3.....
-

สมรรถนะที่ 21 ความใฝ่รู้

- 1.....
-
- 2.....
-
- 3.....
-

สมรรถนะที่ 22 ความรู้ในการเป็นผู้ตรวจสอบ

- 1.....
-
- 2.....
-
- 3.....
-

สมรรถนะที่ 23 ความรับผิดชอบในงาน

- 1.....
-
- 2.....
-
- 3.....
-

สมรรถนะที่ 24 ความรู้ในด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ

- 1.....
-
- 2.....
-
- 3.....
-

สมรรถนะที่ 25 ความสามารถในการเรียนรู้

- 1.....
-
- 2.....
-
- 3.....
-

สมรรถนะ 26 ทักษะในการบริหารเวลา

- 1.....
-
- 2.....
-
- 3.....
-

รายการอ้างอิง

- กรมอนามัย กระทรวงสาธารณสุข. **แนวทางการควบคุมป้องกันภาวะอ้วนในเด็กนักเรียน**. นนทบุรี: สำนักโภชนาการ, 2557.
- กระทรวงศึกษาธิการ. **หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551**. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย, 2552.
- กระทรวงสาธารณสุข. **รายงานการประชุมคณะผู้บริหารระดับสูงของกระทรวงสาธารณสุข. ประเด็นเรื่องความรู้ด้านสุขภาพ วันที่ 8 กุมภาพันธ์ 2560**. เข้าถึงเมื่อ 19 กุมภาพันธ์ 2565. เข้าถึงจาก. <http://dmsic.moph.go.th/index/detail/6890>
- กองพัฒนาศักยภาพ สำนักงานคณะกรรมการอาหารและยา. **คู่มือเกณฑ์มาตรฐานโรงเรียน อย.น้อย (ฉบับปรับปรุงใหม่ ปีงบประมาณ 2562)**. กรุงเทพฯ: ห้างหุ้นส่วนจำกัด เอ็น เอ รัตนเทรตติ้ง, 2562.
- กองพัฒนาศักยภาพผู้บริโภค. **การสำรวจข้อมูลพฤติกรรมสุขภาพของนักเรียน อย.น้อยปีงบประมาณ พ.ศ.2559**. กรุงเทพฯ: กองพัฒนาศักยภาพสำนักงานคณะกรรมการอาหารและยา กระทรวงสาธารณสุข, 2559.
- . **การสำรวจข้อมูลพฤติกรรมสุขภาพของนักเรียน อย.น้อยปีงบประมาณ พ.ศ.2562**. กรุงเทพฯ: กองพัฒนาศักยภาพสำนักงานคณะกรรมการอาหารและยา กระทรวงสาธารณสุข, 2562.
- กองพัฒนาศักยภาพผู้บริโภค สำนักงานคณะกรรมการอาหารและยา. **ข้อมูลผลการดำเนินงานโครงการ อย.น้อยเขตบริการสุขภาพทั้งหมด**. เข้าถึงเมื่อ 31 มกราคม 2565. เข้าถึงได้จาก, <http://www.oryoroi.com/report>
- กองพัฒนาศักยภาพผู้บริโภค. **รายงานการศึกษาระดับความสำเร็จของโครงการ อย.น้อย**. สำนักงานคณะกรรมการอาหารและยา กระทรวงสาธารณสุข2560.
- กองสุขศึกษา กรมสนับสนุนบริการสุขภาพ. **ความฉลาดทางสุขภาพ**. กรุงเทพฯ: นิเวศธรรมดาการพิมพ์, 2556.
- กิ่งแก้ว สำรวัยรี. "การพัฒนาเครื่องมือประเมินความรู้ด้านอาหารและโภชนาการในนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น." **วิทยานิพนธ์ปริญญาวิทยาศาสตรดุษฎีบัณฑิต มหาวิทยาลัยนเรศวร**, 2565.

- ขวัญเมือง แก้วดำเกิง. **ความรอบรู้ด้านสุขภาพ เข้าถึง เข้าใจ และการนำไปใช้**. กรุงเทพฯ: บริษัทอมรินทร์พริ้นติ้ง แอนด์ พับลิชชิ่ง จำกัด (มหาชน), 2563.
- คณะกรรมการอิสระเพื่อการปฏิรูปการศึกษา. **หลักสูตรและการสอนฐานสมรรถนะ**. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว, 2562.
- จตุภูมิ เขตจัตุรัส. **รายงานผลการสำรวจพฤติกรรมสุขภาพของนักเรียนน้อย เชียงปริมาณและเชิงคุณภาพ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ.2556**. กองพัฒนาศักยภาพผู้บริโภค สำนักงานคณะกรรมการอาหารและยา กระทรวงสาธารณสุข: กรุงเทพฯ, 2556.
- จินตนากริล. พจนานุกรม. เข้าถึงเมื่อ 25 พฤศจิกายน 2564. เข้าถึงได้จาก <http://www.geocities.com/jintanarilp/subtype1.html>.
- ชัยรัตน์ ฉายากุล และคณะ. **การวิจัยเพื่อพัฒนาโรงพยาบาลส่งเสริมการเข้าอย่างสมเหตุผล**. เข้าถึงเมื่อ 1 มีนาคม 2565. เข้าถึงจาก <https://kb.hsri.or.th/dspace/handle/11228/4896?locale-attribute=th>
- ณภัทร ลอยล่องและคณะ. "ปัจจัยที่มีผลต่อการปฏิบัติงานการจัดการอาหารปลอดภัยของนักเรียนชมรมเยาวชนคนคุมครองผู้บริโภค จังหวัดจันทบุรี." *วิทยานิพนธ์คณะสาธารณสุขศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา*, 2560.
- ณรงค์วิทย์ แสนทอง. **Competency เพื่อการประเมินผลงานประจำปี**. กรุงเทพฯ: เอช อาร์ เซนเตอร์ จำกัด, 2548.
- . **มารู้จัก Competency กันเถอะ**. กรุงเทพมหานคร: เอช อาร์ เซนเตอร์, 2547.
- ทศนา แคมมณี. **หลักสูตรฐานสมรรถนะกับบทบาทศึกษานิเทศก์แนวใหม่**. เข้าถึงเมื่อ 18 ก.พ. 67. เข้าถึงได้จาก <https://kruthim.blogspot.com/2021/06/blog-post.html>
- เทียน ทองแก้ว. **สมรรถนะเพื่อการศึกษา**. เข้าถึงเมื่อ 10 พฤศจิกายน 2564. เข้าถึงได้จาก <http://dusithost.dusit.ac.th/-ei/tuan/file21122005046.doc>
- ธานีรินทร์ ศิลป์จารุณ. **การวิจัยและการวิเคราะห์ ข้อมูลด้วย Spss และ Amos**. พิมพ์ครั้งที่ 13, กรุงเทพฯ: ห้างหุ้นส่วนสามัญบิสซิเนสอาร์แอนด์ดี, 2555.
- চারঙ্গক্তি คองคาสวัสดิ์. **เริ่มต้นอย่างไร เมื่อนำ Competency มาใช้ในองค์กร**. พิมพ์ครั้งที่ 2, กรุงเทพฯ: สมาคมส่งเสริมเทคโนโลยี (ไทย - ญี่ปุ่น), 2548.
- ธิดารัตน์ สิงห์ทอง. "ผลของโปรแกรมส่งเสริมความรู้ด้านโภชนาการต่อพฤติกรรมกรรมการบริโภคอาหารของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น." *วิทยานิพนธ์สาธารณสุขศาสตร์มหาบัณฑิต คณะสาธารณสุขศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์*, 2563.

- ธีรศักดิ์ ศรีพิทักษ์. "ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อความรอบรู้ด้านสุขภาพเกี่ยวกับพฤติกรรมการบริโภคอาหารและการออกกำลังกายเพื่อป้องกันโรคอ้วนของนักเรียนวัยรุ่น จังหวัดยะลา." วิทยานิพนธ์ สาธารณสุขศาสตรมหาบัณฑิต สาขาสาธารณสุขชุมชน มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา, 2561.
- นิธิมา สุ่มประดิษฐ์. "บทเรียนการแก้ไขเชื้อดื้อยาในประเทศต่างๆ" สถาบันวิจัยระบบสาธารณสุข (สวรส). เข้าถึงเมื่อ 18 ม.ค.2567. เข้าถึงได้จาก <https://kb.hsri.or.th/dspace/> แนวทางในการพัฒนาความรอบรู้ด้านผลิตภัณฑ์สุขภาพ (Health Product Literacy). กองพัฒนา ศักยภาพผู้บริโภค,สำนักงานคณะกรรมการอาหารและยา2566.
- ปรมินทร์ ทองประพันธ์. "ผลของโปรแกรมความรอบรู้ด้านอาหารและโภชนาการของนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6 ตำบลหนองโสน อำเภอสามง่าม จังหวัดพิจิตร." วิทยานิพนธ์คณะ วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยพิบูลสงคราม, 2565.
- ยุคล สีนเจิมศิริ. "พจนานุกรมเฉพาะวิชาที่ผลิตในประเทศไทย." ภาควิชาบรรณารักษศาสตร์ บัณฑิต วิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2538.
- ราชบัณฑิตยสถาน. พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2542. กรุงเทพฯ: นานมีบุ๊คพับลิเคชันส์, 2546.
- วารสารณ์ ยังเอี่ยม. "ความรอบรู้ด้านอาหารและโภชนาการ: นิยาม และการประยุกต์ใช้." วารสาร สาธารณสุขศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร 3, 3 (กันยายน – ธันวาคม, 2564): 1-8.
- วัฒนาพร ระงับทุกข์. "สมรรถนะเด็กไทยในยุคโลกพลิกผัน." ครูสภาวิทยากร 1, 1 (2562): 8 -18.
- วิมล โรมา และสายชล คล้อยเอี่ยม. การสำรวจความรอบรู้ด้านสุขภาพของประชาชนไทยอายุ 15 ปี ขึ้นไป พ.ศ. 2560 (ระยะที่ 1). นนทบุรี: สถาบันวิจัยระบบสาธารณสุข, 2560.
- วีระชัย นลวชัย และคณะ. การพัฒนารูปแบบการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมอาหารของนักเรียนชั้น มัธยมศึกษาตอนต้น. กรุงเทพฯ: สำนักงานคณะกรรมการอาหารและยา กระทรวง สาธารณสุข, 2559.
- . รูปแบบการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมอาหารลดภัยของนักเรียนชั้น มัธยมศึกษาตอนต้น. กรุงเทพฯ: สำนักงานคณะกรรมการอาหารและยา กระทรวงสาธารณสุข, 2558.
- ศิริกุล อำพันธ์และคณะ. การพัฒนารูปแบบการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมบริโภคอาหารของ นักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นเพื่อลดปัจจัยเสี่ยงต่อโรคไม่ติดต่อเรื้อรัง (Ncds). กรุงเทพฯ: สำนักงานคณะกรรมการอาหารและยา กระทรวงสาธารณสุข, 2560.
- สถาบันวิจัยประชากรและสังคม. สุขภาพคนไทย 2563: สองทศวรรษปฏิรูปการศึกษาไทย ความ ล้มเหลวและความสำเร็จ. พิมพ์ครั้งที่ 1, นครปฐม : : สถาบันวิจัยประชากรสังคม มหาวิทยาลัยมหิดล, 2562.

- สมัชชาสุขภาพครั้งที่ 12. การจัดการเชิงระบบสู่ประเทศไทยให้ยาอย่างสมเหตุผล. เข้าถึงเมื่อ 1 มีนาคม 2565. เข้าถึงจาก http://www.watbothosp.go.th:81/eoffice_hos/doc_pdf_full/082-62f.pdf
- สำนักงานกองทุนสนับสนุนการสร้างเสริมสุขภาพ. **บริโภคอาหารถูกต้อง ลดปัญหาด้านสุขภาพคนไทย.** เข้าถึงเมื่อ 23 ส.ค.65. เข้าถึงได้จาก <http://www.thaihealth.or.th/Content/html>
- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. **คู่มือประเมินสมรรถนะสำคัญของผู้เรียนระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551.** กรุงเทพฯ: สำนักทดสอบการศึกษา สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กระทรวงศึกษาธิการ, 2551.
- . **หลักสูตรการพัฒนาศักยภาพศึกษานิเทศก์และครูผู้สอนในการสร้างเครื่องมือประเมินสมรรถนะผู้เรียน.** กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย, 2562.
- สำนักงานคณะกรรมการอาหารและยา. **ข้อมูลผลการดำเนินงานโรงเรียน ออย.น้อย.** เข้าถึงเมื่อ 5 ม.ค. 65. เข้าถึงได้จาก, <http://www.oryornoi.com>.
- สำนักงานคณะกรรมการอาหารและยา กระทรวงสาธารณสุข. **คู่มือเกณฑ์มาตรฐานโรงเรียน ออย.น้อย (ฉบับปรับปรุง ปีงบประมาณ 2562).** กรุงเทพฯ: ห้างหุ้นส่วนจำกัด เอ็น.เอ.รัตนะเทรตดีง, 2562.
- สำนักงานคณะกรรมการอาหารและยา, **กองพัฒนาศักยภาพผู้บริโภค. รายงานผล การสำรวจข้อมูลพฤติกรรมสุขภาพของนักเรียน ออย.น้อยเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ.2557.** กรุงเทพฯ: กองพัฒนาศักยภาพสำนักงานคณะกรรมการอาหารและยา กระทรวงสาธารณสุข, 2557.
- สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา. **แผนการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2560 – 2579.** กรุงเทพฯ: สำนักงานเลขาธิการ กระทรวงศึกษาธิการ, 2560.
- . **มาตรฐานการศึกษาของชาติ พ.ศ.2561.** เข้าถึงเมื่อ 28 ตุลาคม 2564. เข้าถึงได้จาก <https://eduservice.yru.ac.th/newweb/files/mua/1651-file.pdf>
- . **สมรรถนะการศึกษาไทยในเวที ปี 2563 (Imd 2020).** กระทรวงศึกษาธิการ. กรุงเทพฯ: สำนักงานเลขาธิการ.
- สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ. **การจัดการเรียนรู้ฐานสมรรถนะเชิงรุก. กลุ่มมาตรฐานการศึกษา สำนักมาตรฐานการศึกษาและพัฒนการเรียนรู้.** กรุงเทพฯ: 21 เซ็นจูรี่, 2563.
- . **แนวทางการพัฒนาสมรรถนะผู้เรียน ระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน.** กรุงเทพฯ: 21 เซ็นจูรี่, 2562.

- สำนักมาตรฐานการศึกษาและพัฒนการเรียนรู้. **แผนพัฒนาการศึกษาขั้นพื้นฐาน (พ.ศ.2566 – 2567)**. พิมพ์ครั้งที่ 1, กรุงเทพฯ: สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ, 2565.
- สำนักสำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร. **รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย**. กรุงเทพฯ: สำนักการพิมพ์ สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, 2560.
- สุนิสา ประวิชัย และคณะ. **การสำรวจข้อมูลพฤติกรรมการสุขภาพของนักเรียน อัย.น้อยยั้งประมาณ** พ.ศ. 2558. กรุงเทพฯ: กองพัฒนาศักยภาพผู้บริโภค สำนักงานคณะกรรมการอาหารและยา กระทรวงสาธารณสุข, 2558.
- อัจฉราวดี ศรียะศักดิ์ และคณะ. "ความรอบรู้ด้านสุขภาพเรื่องฉลากโภชนาการในเด็กวัยเรียน: กรณีศึกษาจังหวัดเพชรบุรี 2563." **Academic Journal of Community Public Health** 6, 2 (2563): 70 - 82.
- อาภรณ์ ภูวิทย์พันธุ์. **Career Development in Practice**. กรุงเทพฯ: เอช อาร์ เซ็นเตอร์ จำกัด, 2548.
- . **Competency Dictionary**. กรุงเทพฯ: เอช อาร์ เซ็นเตอร์ จำกัด, 2549.
- Azevedo, Perry E. , Thomas, H., Samra, HR., Edmonstone, S. , Davidson, L., Faulkner, A. et al. "Identifying Attributes of Food Literacy: A Scoping Review." **Public Health Nutr** 20, 13 (2017): 2406-15.
- Best, John W. **Research in Education, Englewood Cliffs** New Jersey: Prentice-Hall Inc, 1970.
- Blanchard, P. Nick. & Thacker, James W. **Effective Training Systems, Strategies, and Practices**. 3rd ed, New Jersey: Prentice-Hall, 2007.
- Boyatzis, Richard E. **The Competency Manager: A Model for Effective Performance**. New York: John Wiley & Son, 1982.
- Calancie, Larissa, Soldavini, Jessica Dawson-McClure, Spring. "Partnering to Strengthen School Meals Programs in a Southeastern School District." **Progress in Community Health Partnerships: Research, Education, and Action** 12, 3 (2018): 289–96.
- Cronbach, Lee J. **Essentials of Psychological Tests**. 4th ed., New York: Harper & Row Publishers, 1984.

Desjadins, E. **Making Something out of Nothing: Food Literacy among Youth, Young Pregnant Women and Young Parents Who Are at Risk for Poor Health.**

Accessed Nov 14, 2018. Available from: www.publichealthontario.ca

Dodson, S., Beauchamp, A., Batterham, R.W. & Osborne, R.H. **Ophelia Toolkit: A Step-by-Step Guide for Identifying and Responding to Health Literacy Needs within Local Communities.** Melbourne: Deakin University, 2015.

Dubois, David D. and Rothwell, William J. **Competency-Based Human Resource Management.** Palo Alto CA: Davies-Black, 2004.

Education Reform Assembly. **Thai Citizens in the 21st Century.** เข้าถึงเมื่อ 4 ก.ย. 64. เข้าถึงได้จาก [https://www.facebook.com/EducationReform Assembly TH](https://www.facebook.com/EducationReformAssemblyTH)

Gibson, C.H. "The Process of Empowerment in Mothers of Chronically Ill Children." **Journal of Advance Nursing** 21, 6 (1995): 1201-10.

Green, P. **Building Robust Competencies: Linking Human Resource System to Organizational Strategies.** San Francisco: Jossey-Bass, 1999.

Gutuskey, Lila., McCaughtry, Nate., Shen, Bo., Centeio, Erin. and Garn, Alex. "The Role and Impact of Student Leadership on Participants in a Healthy Eating and Physical Activity Programme." **Health Education Journal** 75, 1 (December 2014).

Hagan, Kieran O. **Competency in Social Work Practice: A Practice Guide for Professionals.** Great Britain: Athenaeum Press, Gates head, Tyne and Wear, 1996.

Hellriegel, Don., Jackson, Susan E. and Slocum, Jr John W. **Management: A Competency-Based Approach.** 10th Ed., Singapore: Thomson South-Western, 2005.

Howard, A. Brichta, J. **What's to Eat? Improving Food Literacy in Canada.** Ottawa: Conference Board of Canada 2013.

IGNITE THAILAND. **บทบาทของผู้เรียนในศตวรรษที่ 21.** เข้าถึงเมื่อ 24 ธ.ค.66. เข้าถึงได้จาก <https://www.ignitethailand.org/content/4756/ignite>

Jamilya Torybayeva, Mukhammedjan Tuseev and Ainur Zhorabekova. "The Problem of Organizing Volunteer Activities to Provide a Safe Educational Environment from the Perspective of a Healthy Lifestyle of Student Youth." Doctor of Pedagogical

- Sciences Professor Khoja Akhmet Yassawi International Kazakh-Turkish University, 2023.
- Kirkpatrick, B.A. Dilemma, Lexicographical. **Monolingual Dictionary for the Native Speaker and for the Learner, Dictionaries Lexicography and Language Learning**. London: Pergamon Press, 1985.
- Krause, C. Gréa , Beer-Borst, S., Sommerhalder, K., Hayoz, S. Abel, T. **A Short Food Literacy Questionnaire (Sflq) for Adults**. findings from a Swiss validation study. *Appetite* 2018.
- Likert, Rensis. **The Human Organization**. New York: McGraw-Hill, 1961.
- Lonka, K. **Phenomenal Learning from Finland**. Accessed 25 March 2023. Available From <https://shop.edita.fi/tuote/phenomen>.
- M.V. Boix & Jackson. "Educating for Global Competence: Preparing Our Youth to Engage the World." **Asia Society**, (2011).
- Macfarquhar, P. "Esl Learner Dictionary: A Study of Definition Difficulty." Master DeGroff of Linguistic Thesis University of Hawaii, 1984.
- Mariam Mandoh, Julie Redfern Seema, Mihrshahi, Hoi Lun Cheng, Philayrath and Phongsavan Stephanie R. Partridge. "Shifting from Tokenism to Meaningful Adolescent Participation in Research for Obesity Prevention: A Systematic Scoping Review." **Progress in Community Health Partnerships: Research, Education, and Action** Johns Hopkins University Press 12, 3 (2018): 289-96.
- McClelland, David C. "Testing for Competency Rather Than Intelligence." **American Psychologist** 11, (December, 1973): 57-83.
- Muturi, Nancy. "Examining the Role of Youth Empowerment in Preventing Adolescence Obesity in Low-Income Communities." **Journal of Adolescence** 68, (October 2018): 242 -51.
- Nadja Cekolj & Bojana Cullum Ilic. "School Volunteering Clubs: How the School Context and Organisational Support Shape (Un) Successfulness." Faculty of Humanities and Social Sciences University of Rijeka (Croatia), 2023.
- Nutbeam, Don. **Health Literacy as a Population Strategy for Health Promotion**. Accessed August 13, 2023. Available From https://www.jstage.jst.go.jp/article/kenkokyoiku/25/3/25_210/_pdf

- Palumbo, R., Annarumma, C., Adinolfi, P., Musella, M. Piscopo, G. "The Italian Health Literacy Project: Insights from the Assessment of Health Literacy Skills in Italy." **Health policy** 120, 9 (2016): 1087-94.
- Parry, Scott B. **The Managerial Mirror: Competencies**. New York: Human Resource Development P., 1997.
- Procter, Paul. **Longman Dictionary of Contemporary English**. London: Longman group, 1984.
- S.Grier Session 1. **Food Literacy and the Role of Communications Relating to Food Safety, Nutrition, and Other Health Matters**. Accessed March 7, 2022
Available from: <https://www.ncbi.nlm.nih.gov/books/NBK367600/>
- Seroussi, Allie. "Student Engagement in School Meal Programs: Engagement Efforts, Opportunities, and Sustainability." Program Authorized to Offer Degree: Nutritional Sciences Program School of Public Health University of Washington, 2021.
- Shermon, Ganesd. **Competency Based Hrm: A Strategic Resource for Superior Performance**. New Delhi: Tata McGraw-Hill, 2004.
- Spencer, L.M. and Spencer, S.M. **Competence at Work Model for Superior Performance**. New York: Wiley, 1993.
- Summer, J. "Food Literacy and Adult Education: Learning to Read the World by Eating." **Canada Journal Study Adult Education** 25, 2 (2013): 79-92.
- Thomas, HM., Azevedo, Perry E., Slack, J., Samra, HR., Manowiec, E., Petermann, L. et al. "Complexities in Conceptualizing and Measuring Food Literacy." **J Acad Nutr Diet** 119, 4 (2019): 563-73.

ประวัติผู้เขียน

ชื่อ-สกุล	นางณัฐภร พสุสิทธิพงษ์
วุฒิการศึกษา	พย.บ วิทยาลัยพยาบาลพะเยา / มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช กศ.ม.จิตวิทยาการศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร ศษ.ม.การบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยกรุงเทพธนบุรี ระดับปริญญาเอก กำลังศึกษาอยู่ในหลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิต
ผลงานตีพิมพ์	-
รางวัลที่ได้รับ	เฉพาะในส่วนที่เกี่ยวข้องกับ อย.น้อย ปี 2561 - รางวัลการขยายผลพัฒนาพฤติกรรมกรมการบริโภค ระดับประเทศ จากสำนักงานคณะกรรมการอาหารและยา ปี 2562 - รางวัลการขยายผลการพัฒนาพฤติกรรมกรมการบริโภค ระดับ ประเทศ จากสำนักงานคณะกรรมการอาหารและยา แห่งชาติ ปี 2563 - รางวัลการขยายผลการพัฒนาพฤติกรรมกรมการบริโภค ระดับ ประเทศ จากสำนักงานคณะกรรมการอาหารและยา - รางวัลครูแกนนำ อย.น้อยดีเด่น ระดับประเทศ - รางวัลเลิศรัฐ สาขาสัมฤทธิ์ผลประชาชนมีส่วนร่วม จากกพร. ชื่อผลงาน "สานพลังเครือข่ายอย.น้อยสุขภาพดี สู่วิถีชุมชน" ปี 2564 - รางวัล Bright spot โรงเรียน อย.น้อยที่มีผลงานโดดเด่นระดับ ประเทศ ปี 2566 - โล่รางวัลครูแกนนำ อย.น้อยผู้อุทิศตัวร่วมขับเคลื่อนงาน โรงเรียนมาอย่างต่อเนื่องด้วยความเสียสละ